

Det

Bible, N. T. Swedish. 1894.

Nya Testamentet

of vår

Herre och Frälsare Jesus Christus.

New York:

Tryckt På Americansta Bibel Sällskapets
Bestöfnad.

THE
NEW TESTAMENT

OF OUR

LORD AND SAVIOUR JESUS CHRIST,

TRANSLATED OUT OF

THE ORIGINAL GREEK;

AND WITH THE FORMER

TRANSLATIONS DILIGENTLY COMPARED AND REVISED.

NEW YORK:
AMERICAN BIBLE SOCIETY,
INSTITUTED IN THE YEAR MDCOCXVI

1894.

Nya Testamentets Böcker.

Matthæi Evangelium	Cap	28
Marci Evangelium		16
Luce Evangelium		24
Johannis Evangelium		21
Apstla Gerningar		28
St. Pauli Epistlar.		
Till de Romare		16
1. till de Corinthier		16
2. till de Corinthier		13
Till de Galater		6
Till de Epheser		6
Till de Philipper		4
Till de Colosser		4
1. till de Thessalonicer		5
2. till de Thessalonicer		3
1. till Timotheum		6
2. till Timotheum		4
Till Titum		3
Till Philemon		1
Epistelen till de Ebrecr		13
Petri 1. Epistel		5
" 2. Epistel		3
Johannis 1. Epistel		5
" 2. Epistel		1
" 3. Epistel		1
Jacobi Epistel		5
Jude Epistel		1
Johannis Uppenbarelse		22

BOOKS OF THE NEW TESTAMENT.

Matthew	Cap.	28
Mark		16
Luke		24
John		21
The Acts		28
St. Paul's Epistles.		
Romans		16
I. Corinthians		16
II. Corinthians		13
Galatians		6
Ephesians		6
Philippians		4
Colossians		4
I. Thessalonians		5
II. Thessalonians		3
I. Timothy		6
II. Timothy		4
Titus		3
Philemon		1
To the Hebrews		13
I. Peter		5
II. Peter		3
I. John		5
II. John		1
III. John		1
The Epistle of James		5
Jude		1
Revelation		22

2202
1894

St. Matthei

Evangelium.

1. Capitel.

Detta är boken af Jesu Christi börd, hvilken är Davids son, Abrahams söns.

2. Abraham födde Isaac: Isaac födde Jacob: Jacob födde Juda och hans bröder:

3. Juda födde Pharez och Zara af Thamar: Pharez födde Hezrom: Hezrom födde Aram:

4. Aram födde Aminadab: Aminadab födde Rahasson: Rahasson födde Salmon:

5. Salmon födde Boas af Rahab: Boas födde Obed af Ruth: Obed födde Jesse:

6. Jesse födde Konung David: Konung David födde Salomon af henne, som var Urie hustru:

7. Salomon födde Roboam: Roboam födde Abia: Abia födde Asa:

8. Asa födde Josaphat: Josaphat födde Joram: Joram födde Osla:

9. Osla födde Joatham: Joatham födde Achaz: Achaz födde Ezechia:

10. Ezechia födde Manasse: Manasse födde Amon: Amon födde Josia:

11. Josia födde Jechonia och hans bröder, vid det Babyloniska fångelsef.

12. Men efter det Babyloniska fångelsef födde Jechonia Salathiel: Salathiel födde Zorobabel:

13. Zorobabel födde Abiud: Abiud födde Eliakim: Eliakim födde Asor:

THE GOSPEL

ACCORDING TO

ST. MATTHEW.

CHAPTER I.

THE book of the generation of Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham.

2 Abraham begat Isaac; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat Judas and his brethren;

3 And Judas begat Phares and Zara of Thamar; and Phares begat Esrom; and Esrom begat Aram;

4 And Aram begat Aminadab; and Aminadab begat Naasson; and Naasson begat Salmon;

5 And Salmon begat Booz of Rachab; and Booz begat Obed of Ruth; and Obed begat Jesse;

6 And Jesse begat David the king; and David the king begat Solomon of her *that had been the wife* of Urias;

7 And Solomon begat Roboam; and Roboam begat Abia; and Abia begat Asa;

8 And Asa begat Josaphat; and Josaphat begat Joram; and Joram begat Ozias;

9 And Ozias begat Joatham; and Joatham begat Achaz; and Achaz begat Ezekias;

10 And Ezekias begat Manasses; and Manasses begat Amon; and Amon begat Josias;

11 And Josias begat Jechonias and his brethren, about the time they were carried away to Babylon:

12 And after they were brought to Babylon, Jechonias begat Salathiel; and Salathiel begat Zorobabel;

13 And Zorobabel begat Abiud; and Abiud begat Eliakim; and Eliakim begat Azor;

14. Afor födde Zador: Zador födde Achim: Achim födde Eliud:

15. Eliud födde Eleazar: Eleazar födde Mattham: Mattham födde Jacob:

16. Jacob födde Joseph, Marie man; af hwilken år född JESUS, som kallas Kristus.

17. Så äro alle lederne, ifrån Abraham till David fjorton leder: ifrån David till det Babyloniska fångelsef, och fjorton leder: ifrån det Babyloniska fångelsef till Christum, och fjorton leder.

18. JESU Christi födelse gick så till: När Maria, hans moder, war trolofwad Joseph, förr än de kommo samman, fanns hon wara hafwande af den Heliga Anda.

19. Men efter Joseph war en from man, och wille icke röja henne, tänkte han hemligen öfvergifwa henne.

20. När han detta tänkte, så då uppenbarades honom i sömnen HERANS Angel, och sade: Joseph, Davids son, råds icke taga Maria, din hustru, till dig; ty det som är afladt i henne, det är af den Heliga Anda.

21. Och hon skall föda en Son, och du skall kalla hans Namn JESUS; ty han skall frälssa sitt folk ifrån deras synder.

22. Detta är allt stedt, på det fullbordas skulle det af HERANOM sagdt är genom Propheten, som sade:

23. Si, en Jungfru skall warda hafwande, och föda en son, och de stola kalla hans Namn Emmanuel; det är så mycket sagdt: Gud med oss.

24. När Joseph wafnade upp af sömnen, gjorde han som HERANS Angel hade honom befallt, och tog sin hustru till sig.

25. Och kände henne intet, till des hon födde sin första Son, och kallade hans Namn JESUS.

14 And Azor begat Sadoc; and Sadoc begat Achim; and Achim begat Eliud;

15 And Eliud begat Eleazar; and Eleazar begat Matthau; and Matthan begat Jacob;

16 And Jacob begat Joseph the husband of Mary; of whom was born Jesus, who is called Christ.

17 So all the generations from Abraham to David are fourteen generations; and from David until the carrying away into Babylon are fourteen generations; and from the carrying away into Babylon unto Christ are fourteen generations.

18 ¶ Now the birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together, she was found with child of the Holy Ghost.

19 Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a public example, was minded to put her away privily.

20 But while he thought on these things, behold, the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph, thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy wife: for that which is conceived in her is of the Holy Ghost.

21 And she shall bring forth a son, and thou shalt call his name JESUS: for he shall save his people from their sins.

22 Now all this was done, that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying,

23 Behold, a virgin shall be with child, and shall bring forth a son, and they shall call his name Emmanuel, which being interpreted is, God with us.

24 Then Joseph being raised from sleep did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife:

25 And knew her not till she had brought forth her firstborn son: and he called his name JESUS.

2. Capitel.

När Jesus war född i Bethlehem i Judiska landet, i Konung Herodis tid, si, då kommo wise män af österland- den till Jerusalem,

2. Och sade: Hvar är den nyfödde Juda Konungen? Ty wi hafve sett hans stjerna i österlanden, och äre tomne, att tillbedja honom.

3. När Konung Herodes det hörde, wardt han bedröfwad, och hela Jerusalems stad med honom:

4. Och låt församla alla de öfversta Presterna, och Skriftlårda ibland folket, och frågade dem, hwar Kristus skulle födas.

5. Och de sade honom: I Bethlehem i Judiska landet; ty det är så skrifwit genom Profheten:

6. Och du Bethlehem, i Judiska landet, äst ingatunda den minste ibland Juda Förstar: ty utaf dig skall mig komma den Försten, som öfwer mitt folk Israet en Herre wara skall.

7. Då kallade Herodes ihnligen de wise männerna till sig, och besporde granneligen af dem, hwad tid stjernan syntes.

8. Och sände dem så till Bethlehem, och sade: Farer dit, och besörjer granneligen efter barnet; och när I det finnen, så säger mig det igen, att jag kan och komma, och tillbedja honom.

9. När de hade hört Konungen, soro de åstad, och si, stjernan, som de sett hade i österlanden, gick för dem, så länge hon kom och blef bestående öfwer der barnet war.

10. När de sågo stjernan, wordo de ganska glade;

11. Och gingo in i huset, och funno barnet med Maria des moder, och föllo ned, och tillhådo honom, och upplåto sina håfwor, och stänkte honom guld, rötelse och myrrha.

12. Sedan fingo de uppenbarelse i drömmen, att de skulle icke komma igen

CHAPTER II.

NOW when Jesus was born in Bethlehem of Judea in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem,

2 Saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him.

3 When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him.

4 And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them where Christ should be born.

5 And they said unto him, In Bethlehem of Judea: for thus it is written by the prophet,

6 And thou Bethlehem, in the land of Judah, art not the least among the princes of Judah: for out of thee shall come a Governor, that shall rule my people Israel.

7 Then Herod, when he had privily called the wise men, inquired of them diligently what time the star appeared.

8 And he sent them to Bethlehem, and said, Go and search diligently for the young child; and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship him also.

9 When they had heard the king, they departed; and, lo, the star, which they saw in the east, went before them, till it came and stood over where the young child was.

10 When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy.

11 ¶ And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down, and worshipped him: and when they had opened their treasures, they presented unto him gifts; gold, and frankincense, and myrrh.

12 And being warned of God in a dream that they should not return

till Herodes: och foro så en annan väg hem, i sitt land igen.

13. När de woro bortfarne, si, då uppenbarades HERANS Angel Joseph i sömnen, sågande: Statt upp och tag barnet, och des moder till dig, och fly in uti Eghpti land, och blif der så länge jag såger dig till: ty det kommer dertill, att Herodes skall söka efter barnet, till att förgrå det.

14. Han stod upp, och tog barnet, och des moder, om natten till sig, och flydde in uti Eghpti land;

15. Och blef der intill Herodis död: på det att fullbordas skulle, det som sagt war af HERANOM genom Propheten, som sade: Ut af Eghpten hafwer jag kallat min Son.

16. När Herodes nu såg, att han war bestriken af de wisa män, blef han gansta wred, och sände ut, och lät slå ihjäl alla swenbarn i Bethlehem, och i alla des gränser, de som tvågga åra, och der förnedan woro, efter den tiden, som han hade granneligen besport af de wisa män.

17. Då blef fullkomnadt det, som af Jeremia Propheten sagt war, när han sade:

18. I högden war dt hörd en röst, stor slagomål, gråt och mycken strån: Rachel gråter sina barn och will icke låta hugswala sig; ty det war ute med dem.

19. Men när Herodes war död, si, då uppenbarades HERANS Angel Joseph i sömnen, i Eghpti land,

20. Och sade: Statt upp, och tag barnet och des moder till dig, och far in i Israels land: ty de äro döde, som foro efter barnets lif.

21. Han stod upp, och tog barnet, och des moder till sig, och for in uti Israels land.

22. Men när han hörde, att Archelaus war rådande i Judiska landet, i sin faders Herodis stad, råddes han fara dit, och fick befallning af Gud i

to Herod, they departed into their own country another way.

13 And when they were departed, behold, the angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child and his mother, and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word: for Herod will seek the young child to destroy him.

14 When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt:

15 And was there until the death of Herod: that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my son.

16 ¶ Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise men, was exceeding wroth, and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which he had diligently inquired of the wise men.

17 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying,

18 In Ramah was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.

19 ¶ But when Herod was dead, behold, an angel of the Lord appeareth in a dream to Joseph in Egypt,

20 Saying, Arise, and take the young child and his mother, and go into the land of Israel: for they are dead which sought the young child's life.

21 And he arose, and took the young child and his mother, and came into the land of Israel.

22 But when he heard that Archelaus did reign in Judea in the room of his father Herod, he was afraid to go thither: notwithstanding-

sönnen, och for in uti Galilee lands-
ändar;

23. Och kom, och bodde i den staden,
som heter Nazaret; att det skulle full-
komnas, som war sagdt genom Pro-
pheterna: Han skall kallas Nazareus.

3. Capitel.

I den tiden kom Johannes Döparen,
och predikade i öknen, i Judiska
landet.

2. Och sade: Ödres bättring: him-
melriket är kommit hardt när.

3. Och han är den, som Esaias Pro-
pheten talade om, och sade: En
ropandes röst är i öknen: Bereder
HERrens väg, görer hans stigar
rätta.

4. Men Johannes hade kläder af
camela hår, och en lådergjording om
sina lånder: hans mat war gråshop-
por och wildhonung.

5. Då gick Jerusalems stad ut till
honom, och hela Judiska landet, och
alla land, som ligga utmed Jordan,

6. Och låto döpa sig af honom i
Jordan, och bekände sina synder.

7. Då han såg många utaf de
Phariseer och Sadduceer komma till
sin dödpelse, sade han till dem: I
huggormars affbda, ho hafwer eder
föregiftwit, att I skolen undfly den
tillkommande vredens?

8. Ödres fördenstull sådan frukt,
som bättring tillhör;

9. Och tänker icke, att I wiljen säga
wid eder sjelfwa: Wi hafwe Abraham
till fader: ty jag säger eder, att Gud
är mächtig uppväcka af dessa stenar
Abrahe barn.

10. Nu är och hgen satt till roten på
trån: derföre hmart och ett tråd, som
icke gör god frukt, blifwer afhuggit,
och kastadt i elden.

11. Jag döper eder i watten, till
bättring; men den efter mig kommer,
är starkare än jag, hwilkens stor jag
icke är wärdig att bära: han skall

ing, being warned of God in a
dream, he turned aside into the
parts of Galilee:

23 And he came and dwelt in a
city called Nazareth: that it might
be fulfilled which was spoken by
the prophets, He shall be called a
Nazarene.

CHAPTER III.

IN those days came John the Bap-
tist, preaching in the wilde-ness
of Judea,

2 And saying, Repent ye: for the
kingdom of heaven is at hand.

3 For this is he that was spoken
of by the prophet Esaias, saying,
The voice of one crying in the wil-
derness, Prepare ye the way of the
Lord, make his paths straight.

4 And the same John had his rai-
ment of camel's hair, and a leathern
girdle about his loins; and his meat
was locusts and wild honey.

5 Then went out to him Jerusa-
lem, and all Judea, and all the
region round about Jordan,

6 And were baptized of him in
Jordan, confessing their sins.

7 ¶ But when he saw many of
the Pharisees and Sadducees come
to his baptism, he said unto them,
O generation of vipers, who hath
warned you to flee from the wrath
to come?

8 Bring forth therefore fruits meet
for repentance:

9 And think not to say within
yourselves, We have Abraham
to our father: for I say unto you,
that God is able of these stones to
raise up children unto Abraham.

10 And now also the axe is laid
unto the root of the trees: there-
fore every tree which bringeth not
forth good fruit is hewn down, and
cast into the fire.

11 I indeed baptize you with wa-
ter unto repentance: but he that
cometh after me is mightier than
I, whose shoes I am not worthy to

döpa eder med den Heliga Anda, och med eld.

12. Och han hafwer sin kaffostofswel i sin hand, och han skall rensa sin loga, och han skall församla sitt hwete i ladan; men agnarna skall han uppbråra i en winnertlig eld.

13. Då kom Jesus of Galileen till Jordan, till Johannes, att han skulle låta döpa sig af honom.

14. Men Johannes förwårade honom, och sade: Mig behöfwer, att jag worde döpt af dig, och du kommer till mig!

15. Då swarade Jesus, och sade till honom: Låt det nu så ste; så bör det sig wara med oss, att wi uppfylle all rättfärdighet. Då tillstodde han honom det.

16. Och när Jesus war döpt, steg han strag upp af watten: och si, då wardt honom himmelen öpnad, och han såg Guds Anda nederfara, som en duswa, och komma öfwer honom.

17. Och si, en röst af himmelen sade: Denne är min käre Son, i hwilken jag hafwer ett godt behag.

4. Capitel.

Då wardt Jesus förb af Andan i öfnen, på det han skulle försökas af djefwulen.

2. Och när han hade fastat i fyratio dagar, och fyratio nätter, så hungrade honom.

3. Och frestaren gick fram till honom, och sade: Äst du Guds Son, så såg, att desse stenar wara bröd.

4. Då swarade han, och sade: Det är skrifwit: Människan lefwer icke allenast af bröd, utan af hwart och ett ord, som går af Guds mun.

5. Då tog djefwulen honom med sig till den heliga staden, och satte honom öfwerst på tinnarna af templet,

6. Och sade till honom: Äst du Guds Son, så gif dig här utföre; ty det är skrifwit: Han skall gifwa sina Änglar

bear: he shall baptize you with the Holy Ghost, and with fire:

12 Whose fan is in his hand, and he will thoroughly purge his floor, and gather his wheat into the garner; but he will burn up the chaff with unquenchable fire.

13 ¶ Then cometh Jesus from Galilee to Jordan unto John, to be baptized of him.

14 But John forbade him, saying, I have need to be baptized of thee, and comest thou to me?

15 And Jesus answering said unto him, Suffer it to be so now: for thus it becometh us to fulfil all righteousness. Then he suffered him.

16 And Jesus, when he was baptized, went up straightway out of the water: and, lo, the heavens were opened unto him, and he saw the Spirit of God descending like a dove, and lighting upon him:

17 And lo a voice from heaven, saying, This is my beloved Son, in whom I am well pleased.

CHAPTER IV.

THEN was Jesus led up of the Spirit into the wilderness to be tempted of the devil.

2 And when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward ahungered.

3 And when the tempter came to him, he said, If thou be the Son of God, command that these stones be made bread.

4 But he answered and said, It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God.

5 Then the devil taketh him up into the holy city, and setteth him on a pinnacle of the temple,

6 And saith unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down: for it is written, He shall

befallning om dig, och de stola båra dig på sina händer, att du icke skall stöta din fot emot stenen.

7. Då sade Jesus till honom: Det är ord skrifvit: **H**öran din Gud skall du icke fresta.

8. Då tog åter djefwulen honom med sig uppå ett ganska högt berg, och wiste honom alla riken i werlden, och deras härlighet.

9. Och sade till honom: Allt detta will jag gifwa dig, om du faller ned, och tillbeder mig.

10. Då sade Jesus till honom: **G**ad bort, Satan; ty det är skrifwit: **H**öran din Gud skall du tillbedja, och honom allena skall du tjena.

11. Då öfwer gaf djefwulen honom, och si, Änglarne gingo fram, och tjente honom.

12. Då nu Jesus hörde, att Johannes war fången, drog han in i Galileen;

13. Och öfwer gaf Nazaret, och som och bodde i Capernaum, som ligger wid hafwet, på gränzen wid Zabulon och Nephthalim:

14. På det att fullkomnas skulle, det som sagdt war genom Esaia Propheten, som sade:

15. Det landet Zabulon, och det landet Nephthalim, wid hafwets wåg, på denna sidan Jordan, och den hedniska Galileen:

16. Folket, som satt i mörkret, hafwer sett ett stort ljus; och dem, som bodde i dödsens engd och skugga, är ett ljus uppgångt.

17. Ifrån den tiden beghnte Jesus till att predika, och sade: **H**örer bättring: himmelriket är kommit hardt när.

18. När Jesus gick utmed det Galiske hafwet, såg han två bröder, Simon, som kallad Petrus, och Andreas hans broder, de kastade sina nät i hafwet; ty de woro fiskare.

19. Och han sade till dem: **F**öljer

give his angels charge concerning thee: and in *their* hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone.

7 Jesus said unto him, It is written again, Thou shalt not tempt the Lord thy God.

8 Again, the devil taketh him up into an exceeding high mountain, and sheweth him all the kingdoms of the world, and the glory of them;

9 And saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me.

10 Then saith Jesus unto him, Get thee hence, Satan: for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve.

11 Then the devil leaveth him, and, behold, angels came and ministered unto him.

12 ¶ Now when Jesus had heard that John was cast into prison, he departed into Galilee;

13 And leaving Nazareth, he came and dwelt in Capernaum, which is upon the sea coast, in the borders of Zabulon and Nephthalim:

14 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying,

15 The land of Zabulon, and the land of Nephthalim, by the way of the sea, beyond Jordan, Galilee of the Gentiles;

16 The people which sat in darkness saw great light; and to them which sat in the region and shadow of death light is sprung up.

17 ¶ From that time Jesus began to preach, and to say, Repent: for the kingdom of heaven is at hand.

18 ¶ And Jesus, walking by the sea of Galilee, saw two brethren, Simon called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea: for they were fishers.

19 And he saith unto them, Fol-

mig, jag vill göra eder till menniskors fiskare.

20. De öfvergåfwo strax nåten, och följde honom.

21. Och när han gick fram båttré, såg han två andra bröder, Jacob Zebedei son, och Johannes hans broder, i båten med deras fader Zebedeus, botande sina nät, och han kallade dem.

22. Strax öfvergåfwo de båten och sin fader, och följde honom.

23. Och Jesus gick omkring allt Galileestä landet, och lärde i deras Synagogor, och predikade Evangelium om riket, och botade allahanda sjukdom, och fränkhet i folket.

24. Och hans rykte gick öfver hela Syrien; och de hade till honom alla de der fränke woro af mångahanda sjukdom, och wårkbrutna, och besatta, och månaderasande, och borttagna: och han gjorde dem alla helbregda.

25. Och honom följde mycket folk utaf Galileen, och utaf de tio städer, och utaf Jerusaleem, och utaf Judeen, och utaf de land på denna sidan wid Jordan.

5. Capitel.

När han såg folket, steg han uppå ett berg; och som han hade satt sig, gingo hans lärjungar fram till honom.

2. Då öppnade han sin mun, lärde dem och sade:

3. Salige äro de, som äro andelige fattige; ty himmelriket hörder dem till.

4. Salige äro de bedröfwade; ty de stola på hugswalelse.

5. Salige äro de saktmodige; ty de stola bestäta jorden

6. Salige äro de, som hungra och törsta efter rättfärdigheten; ty de stola blifwa måttade.

7. Salige äro de barmhertige; ty dem skall ste barmhertighet.

low me, and I will make you fishers of men.

20 And they straightway left *their* nets, and followed him.

21 And going on from thence, he saw other two brethren, James *the son of Zebedee*, and John his brother, in a ship with Zebedee their father, mending their nets; and he called them.

22 And they immediately left the ship and their father, and followed him.

23 ¶ And Jesus went about all Galilee, teaching in their synagogues, and preaching the gospel of the kingdom, and healing all manner of sickness and all manner of disease among the people.

24 And his fame went throughout all Syria: and they brought unto him all sick people that were taken with divers diseases and torments, and those which were possessed with devils, and those which were lunatic, and those that had the palsy; and he healed them.

25 And there followed him great multitudes of people from Galilee, and from Decapolis, and from Jerusalem, and from Judea, and from beyond Jordan.

CHAPTER V.

AND seeing the multitudes, he went up into a mountain: and when he was set, his disciples came unto him:

2 And he opened his mouth, and taught them, saying,

3 Blessed *are* the poor in spirit: for theirs is the kingdom of heaven.

4 Blessed *are* they that mourn: for they shall be comforted.

5 Blessed *are* the meek: for they shall inherit the earth.

6 Blessed *are* they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled.

7 Blessed *are* the merciful: for they shall obtain mercy.

8. Salige äro de renhjärtade; ty de skola se Gud.

9. Salige äro de fredsamma; ty de skola kallas Guds barn.

10. Salige äro de, som lida förföljelse för rättvisans skull; ty dem hörer himmelriket till.

11. Salige ären I, när menniskorna försmåda och förfölja eder, och säga allt ondt emot eder, ljugande, för min skull.

12. Glädjens och fröjdes eder, ty edert lön är stor i himmelen; förty, de hafwa sammatunda förföljt Profheterna, som hafwa varit för eder.

13. I ären jordens salt; är det så, att saltet mister sin salta, hvarmed skall man då salta? Till intet mer är det nyttigt, utan att man kastar det ut, och låter det trampas af menniskorna.

14. I ären världens ljus: icke kan den staden döljas, som ligger på ett berg.

15. Icke tänder man heller ljus, och sätter det under en skeppa, utan på en ljuskasta; att det lysa alla dem, som i huset äro.

16. Så låter edert ljus lysa för menniskorna, att de måga se edra goda gerningar, och prisas eder Fader, som är i himmelen.

17. I skolen icke mena, att jag är kommen till att upplösa lagen, eller Profheterna: jag är icke kommen till att upplösa, utan till att fullborda.

18. Ty jag säger eder för sant, till des att himmel och jord förgåås warder ej förgången den minste bokstafven, icke heller en prick af lagen, förr än det är allt stedt.

19. Derföre, hvilken som upplöser ett af dessa minsta buden, och lärar så menniskorna han skall kallas den minste i himmelriket; men hvilken som det gör, och lärar, han skall kallas stor i himmelriket.

20. Ty jag säger eder, att utan eder rättfärdighet öfvergår de Skriftlådas,

8 Blessed are the pure in heart: for they shall see God.

9 Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.

10 Blessed are they which are persecuted for righteousness' sake: for theirs is the kingdom of heaven.

11 Blessed are ye, when men shall revile you, and persecute you, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake.

12 Rejoice, and be exceeding glad: for great is your reward in heaven: for so persecuted they the prophets which were before you.

13 ¶ Ye are the salt of the earth: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be salted? it is thenceforth good for nothing, but to be cast out, and to be trodden under foot of men.

14 Ye are the light of the world. A city that is set on a hill cannot be hid.

15 Neither do men light a candle, and put it under a bushel, but on a candlestick; and it giveth light unto all that are in the house.

16 Let your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven.

17 ¶ Think not that I am come to destroy the law, or the prophets: I am not come to destroy, but to fulfil.

18 For verily I say unto you, Till heaven and earth pass, one jot or one tittle shall in no wise pass from the law, till all be fulfilled.

19 Whosoever therefore shall break one of these least commandments, and shall teach men so, he shall be called the least in the kingdom of heaven: but whosoever shall do and teach them, the same shall be called great in the kingdom of heaven.

20 For I say unto you, That except your righteousness shall ex-

och de Phariseers, då stolen I icke komma i himmetrifet.

21. I hafwen hört, att dem gamlom sagdt är: Du skall icke dråpa; men hwilken som dråper, han skall wara styldig under domen.

22. Men jag säger eder, att hwilken som förtrånas på sin broder, han skall wara styldig under domen; men hwilken som säger Racha till sin broder, han är styldig under Rådet; men hwilken som säger, du dåre, han är styldig till helfwetes eid.

23. Derföre, om du offerar din gåswa på altaret, och kommer så ihog, att din broder hafwer något emot dig:

24. Så lågg der din gåswa ned för altaret, och gåd först bort, och förlifa dig med din broder, och kom sedan, och offera din gåswa.

25. Du skall wara din tråtoberoder benågen till wänskap snart, medan du ännu är med honom på wågen; att din tråtoberoder antwardar dig icke domarenom, och domaren antwardar dig tjenarenom, och du fastas så i håttelse.

26. Sannertigen, säger jag dig: Du warder der icke utkommande, till des du hafwer betalat den yttersta skärfwen.

27. I hafwen hört, att det war sagdt dem gamlom: Du skall icke göra hor.

28. Men jag säger eder: Hwilken som ser på en qwinna, till att begåra henne, han hafwer allaredan gjort hor med henne i sitt hjerta.

29. Om så är, att ditt höggra öga är dig till förargelse, så rif det ut, och kastat ifrån dig: det är dig bättre, att en din ledamot förderfwas, än att din hela kropp skulle fastas till helfwetes.

30. Är det också så, att din höggra hand är dig till förargelse, så hugg henne af, och fasta henne ifrån dig: det är dig bättre att en din ledamot förderf-

ceed the righteousness of the scribes and Pharisees, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

21 ¶ Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not kill; and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment:

22 But I say unto you, That whosoever is angry with his brother without a cause shall be in danger of the judgment: and whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council: but whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Therefore if thou bring thy gift to the altar, and there rememberest that thy brother hath aught against thee;

24 Leave there thy gift before the altar, and go thy way; first be reconciled to thy brother, and then come and offer thy gift.

25 Agree with thine adversary quickly, while thou art in the way with him; lest at any time the adversary deliver thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison.

26 Verily I say unto thee, Thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing.

27 ¶ Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not commit adultery:

28 But I say unto you, That whosoever looketh on a woman to lust after her hath committed adultery with her already in his heart.

29 And if thy right eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should perish, and not that thy whole body should be cast into hell.

30 And if thy right hand offend thee, cut it off, and cast it from thee: for it is profitable for thee that one of thy members should

was, än att hela droppen kastas till hetsmetes.

31. Det är också sagdt: Hvilken som öfvergifts sin hustru, han skall gifwa henne ett skiljobref.

32. Men jag säger eder: Hvilken som hållt öfvergifts sin hustru, utan för hots skull, han sommer henne till att göra hor: och hvilken en öfvergiftsen tager till hustru, han gör hor.

33. Äter hafwen I hört att det war sagdt dem gammelt: Du skall icke swärja dig mehn: utan skall hålla Heranom din ed.

34. Men jag säger eder, att I skolen aldrig swärja, hwarken wid himmelen; ty han är Guds stol:

35. Eller wid jorden: ty hon är hans fotapall; ej heller wid Jerusalem; ty det är en mågtig Konungs stad.

36. Ej heller skall du swärja wid ditt hufvud; ty du förmår icke göra ett hår hvitt eller svart.

37. Men edert tal skall vara: Ja, ja: nej, nej: hwad beröfwer är, det är af ondo.

38. I hafwen hört, att det är sagdt: Öga för öga, tand för tand.

39. Men jag säger eder, att I skolen icke så det onda emot; utan är det så, ett någon slår dig wid det högra kindbenet, så wänd honom och det andra till.

40. Och om någon vill gå till råttan med dig, och taga din kjortel ifrån dig, låt honom och hafwa såpan med.

41. Och om någon nödgår dig en mil, så gåt två med honom.

42. Gif honom som af dig bedes, och wänd dig icke ifrån honom, som något vill låna af dig.

43. I hafwen hört, att det är sagdt: Du skall älska din nästa, och hata din fiende.

44. Men jag säger eder: Älska edra

perish, and not *that* thy whole body should be cast into hell.

31 It hath been said, Whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement:

32 But I say unto you, That whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery: and whosoever shall marry her that is divorced committeth adultery.

33 ¶ Again, ye have heard that it hath been said by them of old time, Thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths:

34 But I say unto you, Swear not at all; neither by heaven; for it is God's throne:

35 Nor by the earth; for it is his footstool: neither by Jerusalem; for it is the city of the great King.

36 Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair white or black.

37 But let your communication be, Yea, yea; Nay, nay: for whatsoever is more than these cometh of evil.

38 ¶ Ye have heard that it hath been said, An eye for an eye, and a tooth for a tooth:

39 But I say unto you, That ye resist not evil: but whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to him the other also.

40 And if any man will sue thee at the law, and take away thy coat, let him have *thy* cloak also.

41 And whosoever shall compel thee to go a mile, go with him twain.

42 Give to him that asketh thee, and from him that would borrow of thee turn not thou away.

43 ¶ Ye have heard that it hath been said, Thou shalt love thy neighbour, and hate thine enemy.

44 But I say unto you, Love y^c

omänner; målsigner dem, som eder banna; görer mål emot dem, som eder hata; beder för dem, som göra eder skada, och förfölja eder:

45. På det I stolen wara eder Faders barn, som är i himmelen; ty han låter sin sol uppgå öfver onda och goda, och låter regna öfver rättfärdiga och orättfärdiga.

46. Förth, om I älsken dem, som eder älska, hvad sån I för lön? Ödra icke de Publicaner det samma?

47. Om I hafwen eder wänligt mot edra bröder allenast, hvad besynnerligt gören I? Ödra icke och så de Publicaner?

48. Warer fördenfull fullkomlige, såsom eder himmelste Fader fullkomlig är.

6. Capitel.

Hafwer att uppå eder almofa, att I icke gifwen henne för menniskorna, på det I stolen wara sedde af dem, annars hafwen I ingen lön när eder Fader, som är i himmelen.

1. När du nu gifwer almofa, låt icke stötd i basun för dig, som de stryktare göra i Synagogorna, och uppå gatorna; att de stola wara prisade af menniskorna. Sannertigen, säger jag eder, de hafwa fått sin lön.

3. Men när du will gifwa almofa, så låt din wänstra hand icke weta, hvad den högra gör:

4. På det din almofa blifwer löntlig; och din Fader, som i lönndom ser, wedergäller dig det uppenbarligen.

5. Och när du beder, skall du icke wara som de stryktare: förth de stå gerna i Synagogorna, och i gatuhörnen och bedja, att de stola blifwa sedde af menniskor. Sannertigen, säger jag eder, de hafwa fått sin lön.

6. Men när du beder, så gå in i din sammare, och slå dören till, och låt din Fader hemligen; och din

enemies, bless them that curse you, do good to them that hate you, and pray for them which despitefully use you, and persecute you;

45 That ye may be the children of your Father which is in heaven: for he maketh his sun to rise on the evil and on the good, and sendeth rain on the just and on the unjust.

46 For if ye love them which love you, what reward have ye? do not even the publicans the same?

47 And if ye salute your brethren only, what do ye more than others? do not even the publicans so?

48 Be ye therefore perfect, even as your Father which is in heaven is perfect.

CHAPTER VI.

TAKE heed that ye do not your alms before men, to be seen of them: otherwise ye have no reward of your Father which is in heaven.

2 Therefore when thou doest *thine* alms, do not sound a trumpet before thee, as the hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, They have their reward.

3 But when thou doest alms, let not thy left hand know what thy right hand doeth:

4 That *thine* alms may be in secret: and thy Father which seeth in secret himself shall reward thee openly.

5 ¶ And when thou prayest, thou shalt not be as the hypocrites *are*: for they love to pray standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, They have their reward.

6 But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to

Fader, som i löndom ser, skall dig det webergålla uppenbarligen.

7. Och när I bedjen, stolen I icke vara mångtalige, såsom Hedningarne: ty de mena, att de stola warda hörde för sina många ords stull.

8. Warer fördenstull dem icke lifte, eder Fader met wål hwad eder gbrö behof, förr än I bedjen honom.

9. Derföre stolen I bedja attfå: Fader wår, som åst i himlom: Helgadt warde ditt Namn.

10. Tillkomme ditt rike. Ste din milje, såsom i himmelen, så oc på jorden.

11. Gif oss i dag wårt dageliga bröd.

12. Och förlåt oss våra stulder, såsom oc wi förlåte dem oss stydige äro.

13. Och inled oss icke i frestelse; utan frås och ifrån ondo. Ty riset är ditt, och magten, och hårligheten, i ewighet. Amen.

14. Ty om I förlåten mennistora deras brott, så förlåter oc eder himmelste Fader eder.

15. Men om I icke förlåten mennistora deras brott, så skall eder Fader icke heller förlåta eder edra brott.

16. När som I fasten, stolen I icke wara som I woren bedröfwade, såsom de skryntare; ty de förwandla sitt ansigte, att de stola synas för mennistor med sin fasta. Sannerligen, säger jag eder, de hafwa redan sin lönd.

17. Men när du fastar, så smörj ditt hufwud och två ditt ansigte.

18. Att du icke synes för mennistor med din fasta, utan för din Fader, som i löndom, webergåller dig det uppenbarligen

19. I stoler icke församla eder ågodelar på jorden, der mal och rost förberfwar dem, och der som tjufwar grafwa, och stjåla.

20. Utan församla eder ågodelar i himmelen, der hwarfen rost, eller mal

thy Father which is in secret; and thy Father which seeth in secret shall reward thee openly.

7 But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen do: for they think that they shall be heard for their much speaking.

8 Be not ye therefore like unto them: for your Father knoweth what things ye have need of, before ye ask him.

9 After this manner therefore pray ye: Our Father which art in heaven, Hallowed be thy name.

10 Thy kingdom come. Thy will be done in earth, as it is in heaven.

11 Give us this day our daily bread.

12 And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

13 And lead us not into temptation, but deliver us from evil: For thine is the kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen.

14 For if ye forgive men their trespasses, your heavenly Father will also forgive you:

15 But if ye forgive not men their trespasses, neither will your Father forgive your trespasses.

16 ¶ Moreover when ye fast, be not, as the hypocrites, of a sad countenance: for they disfigure their faces, that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, They have their reward.

17 But thou, when thou fastest, anoint thine head, and wash thy face;

18 That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father which is in secret: and thy Father, which seeth in secret, shall reward thee openly.

19 ¶ Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and where thieves break through and steal:

20 But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth

förderfvar dem, och der tjuftvar icke grafwa, eller stjåta.

21. Ty der edra ågobelar åro, der år ock edart hjerta.

22. Kroppens ljus år ågat: år ditt åga enfaldigt, så warder din hela kropp ljus.

23. Men år ditt åga argt, så warder din hela kropp mörk. Är det nu så att ljuset, som år i dig, år mörker, huru stort blifwer då mörkret sjelft?

24. Ingen kan tjena två herrar; ty att han antingen skall hata den ena, och den andra ålska: eller han håller sig intill den ena, och den andra föraktar han. I kunnen icke tjena Gudi och Mammon.

25. Dersöre säger jag eder: Sörjer icke för edert lif, hwad I stolen åta och dricka; och icke för eder kropp, hwad I stolen klåda eder med. Är icke lifwet mer ån maten, och kroppen mer ån klåderna?

26. Ser uppå foglarna under himmelen: de så intet, och intet ståra de heller upp, och församla intet i ladorna: och eder himmelske Fader söder dem. Åren I icke mycket mer ån de?

27. Hwilket ibland eder år, som med sin omsorg förmår såtta en ått till sin långd?

28. Och för hwars skull sörjen I för klåder? Skåder liljorna på marken, huru de wåga: de arbeta intet, ej heller spinna.

29. Dock säger jag eder, att icke Salomo, i all sin hårtlighet, war så klådd, som en af dem.

30. Klåder nu Gud så gråset på marken, hwilket dock i dag står, och i morgon kastas i ugnen: skulle han icke mycket mera gbra det eder, o I flentrogne?

31. Så stolen I nu icke hafwa omsorg, sågande: Hwad stole wi åta? Eller hwad stole wi dricka? Eller hwad stole wi klåda oss med?

32. Ty att sådant sötta Hedningarne

nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal:

21 For where your treasure is, there will your heart be also.

22 The light of the body is the eye: if therefore thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

23 But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If therefore the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

24 ¶ No man can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon,

25 Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

26 Behold the fowls of the air: for they sow not, neither do they reap, nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

27 Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

28 And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field, how they grow; they toil not, neither do they spin:

29 And yet I say unto you, That even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these.

30 Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which to day is, and to morrow is cast into the oven, shall he not much more clothe you, O ye of little faith?

31 Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

32 (For after all these things do

eder himmelske Fader wet wål, att alt detta gödes eders behof.

33. Söker först efter Guds rike, och hans rättfärdighet; så faller eders alt detta till.

34. Sörjer icke förden skull för morgondagen: ty morgondagen hafwer sjelf sin omsorg med sig; det är nog, att hwar dag hafwer sin egen plåga.

7. Capitel.

Dömer icke, på det I icke stolen warda dömda.

2. Ty med den dom, som I dömda, stolen I dömda warda, och med det mått, som I måten, skall eders måttit warda.

3. Huru ser du ett grand i din broders öga, och warder icke warse en bjelke i ditt öga?

4. Eller huru säger du dinom broder: Håll jag will taga ut grandet af ditt öga? Och si, en bjelke är i ditt öga.

5. Du strymitare, kasta först ut bjelken af ditt öga: sedan se till, huru du kan uttaga grandet af din broders öga.

6. I stolen icke gifwa hundarna det heligt är, och edra pårtor stolen I icke kasta för swin, att de icke trampa dem med sina fötter, och wända sig om emot eders, och riswa eders.

7. Bedes, och eders skall warda gifwit: söker, och I stolen finna; slapper, och eders skall upplåtas:

8. Ty den som bedes, han får; och den som söker, han finner; och honom som slappar, warder upplåtit.

9. Eller hwilken är den menniska ibland eders, att om hans son bedes brödd af honom, som bjuder honom en sten?

10. Eller om han bedes fiskt, mån han då råda honom en orm?

11. Är det nu så, att I, som onda

the Gentiles seek :) for your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

33 But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be added unto you.

34 Take therefore no thought for the morrow: for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient unto the day is the evil thereof.

CHAPTER VII.

JUDGE not, that ye be not judged.

2 For with what judgment ye judge, ye shall be judged: and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

3 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

4 Or how wilt thou say to thy brother, Let me pull out the mote out of thine eye; and, behold, a beam is in thine own eye?

5 Thou hypocrite, first cast out the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast out the mote out of thy brother's eye.

6 ¶ Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

7 ¶ Ask, and it shall be given you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you:

8 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened.

9 Or what man is there of you, whom if his son ask bread, will he give him a stone?

10 Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

11 If ye then, being evil, kne-

åren, kunnen likväl gifwa edra barn goda gåfwor; huru mycket mer warde eder Fader, som är i himmelen, gifwande dem godt, som bedes af honom?

12. Alt det I nu wiljen menniskorna skola göra eder, det görer I och dem; ty detta är lagen och Profheterne.

13. Går in igenom den trånga porten; ty den porten är wid, och den wågen är bred, som drager till fördömselse; och de äro många, som gå på honom.

14. Och den porten är trång, och den wågen är smal, som drager till lifwet; och få äro de, som finna honom.

15. Watter eder för de falska Profheter, som komma till eder i säratslåder; men inwårtes äro de glupande ulfwar.

16. Utaf deras frukt stolen I sånna dem: icke hemtar man windruftwor af törne: ej heller skön af tistel.

17. Så bår hwart och ett godt tråd god frukt; men ett ondt tråd bår ond frukt.

18. Ett godt tråd kan icke båra ond frukt; icke heller kan ett ondt tråd båra god frukt.

19. Hwårt och ett tråd, som icke bår god frukt, skall afhuggas, och fastas i elden.

20. Dersföre stolen I sånna dem på deras frukt.

21. Icke warde hwar och en sommande in i himmelriket, som säger till mig: **HERRE, HERRE**, utan den, som gör min Faders wilja, som är i himmelen.

22. På den dagen warde många sågande till mig: **HERRE, HERRE**, hafwe wi icke profheterat uti ditt Namn, och i ditt Namn utdrifwit djestlar, och i ditt Namn många frastiga gerningar gjort?

23. Då skall jag bekänna dem: Jag kände eder aldrig; går ifrån mig, I ogerningsmän.

24. Dersföre, hwar och en som hörer dessa mina ord, och gör derefter, honom

how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father which is in heaven give good things to them that ask him?

12 Therefore all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: for this is the law and the prophets.

13 ¶ Enter ye in at the strait gate: for wide is the gate, and broad is the way, that leadeth to destruction, and many there be which go in thereat:

14 Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

15 ¶ Beware of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

17 Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

18 A good tree cannot bring forth evil fruit, neither can a corrupt tree bring forth good fruit.

19 Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

20 Wherefore by their fruits ye shall know them.

21 ¶ Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven.

22 Many will say to me in that day, Lord, Lord, have we not prophesied in thy name? and in thy name have cast out devils? and in thy name done many wonderful works?

23 And then will I profess unto them, I never knew you: depart from me, ye that work iniquity.

24 ¶ Therefore whosoever heareth these sayings of mine, and doeth

liknar jag wid en vis man, som sitt hus byggde på ett hålleberg ;

25. Så föll slagregn, och kom flod, och vådret blåste, och stötte på huset, och det föll dock icke omfull, ty det var grundadt på hålleberget.

26. Och hvar och en som hörer af mig dessa ord, och gör icke derefter, han liknas wid en fåwitst man, som byggde sitt hus på sanden :

27. Och föll slagregn, och kom flod, och vådret blåste, och stötte på huset, och det föll omfull, och dess fall var stort.

28. Och det begaf sig, när Jesus lyftade detta tal, wardt folket förstrådt öfver hans lärdom.

29. Ty han predikade våldeligen, och icke som de Skriftlärde.

8. Capitel.

När han nu gick ned af berget, följde honom mycket folk.

2. Och si, der kom en spitelst man, och tillbad honom, och sade: HERR, vill du, så kan du göra mig ren.

3. Då räckte Jesus ut sin hand, och tog på honom, sågande: Jag vill, var ren. Och strax wardt han ren utaf sin spitelsta.

4. Och Jesus sade till honom: Se till, att du säger det för ingen; utan gå bort, och låt Presten se dig, och offra den gåfwa, som Mose budit hafver, till ett vittnesbörd öfver dem.

5. Men när Jesus gick in uti Capernaum, kom en höfvitöman till honom, och bad honom,

6. Sågande: HERR, min tjenare ligger hemma borttagen, och hafver för wederböda.

7. Då sade Jesus till honom: Jag vill komma, och bota honom.

8. Då svarade höfvitömannen, och sade: HERR, jag är icke värdig, att

them, I will liken him unto a wise man, which built his house upon a rock:

25 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not: for it was founded upon a rock.

26 And every one that heareth these sayings of mine, and doeth them not, shall be likened unto a foolish man, which built his house upon the sand:

27 And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell: and great was the fall of it.

28 And it came to pass, when Jesus had ended these sayings, the people were astonished at his doctrine:

29 For he taught them as one having authority, and not as the scribes.

CHAPTER VIII.

WHEN he was come down from the mountain, great multitudes followed him.

2 And, behold, there came a leper and worshipped him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean.

3 And Jesus put forth his hand, and touched him, saying, I will; be thou clean. And immediately his leprosy was cleansed.

4 And Jesus saith unto him, See thou tell no man; but go thy way, shew thyself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony unto them.

5 ¶ And when Jesus was entered into Capernaum, there came unto him a centurion, beseeching him,

6 And saying, Lord, my servant lieth at home sick of the palsy, grievously tormented.

7 And Jesus saith unto him, I will come and heal him.

8 The centurion answered and said, Lord, I am not worthy that

du skall gå in under mitt tak; utan såg allenast ett ord, så blifwer min tjenare helbregda.

9. Th jag är ock en mennista under annars mans wåld, och hafwer frigsnektar under mig; och jag säger till den ena: Gack, och han går; och till den andra: Kom, och han kommer; och till min drång: Gör det, och han gör så.

10. När Jesus detta hörde, förundrade han sig, och sade till dem, som honom följde: Sannerligen, säger jag eder, jag hafwer icke funnit sådan tro i Israet.

11. Men jag säger eder, att många warða kommande af östan och wästnan, och stola sitta med Abraham, Isaac och Jacob i himmelriket.

12. Men rissens barn stola warða utfastade i det yttersta mörkret: der skall wara gråt och tandagnisfan.

13. Och Jesus sade till höfswitsmannen: Gack, och som du tror, så ste dig. Och i samma stunden blef hans tjenare helbregda.

14. Och när Jesus kom i Petri hus, och såg, att hans swåra låg, och hade stålswofot:

15. Då tog han på hennes hand, och stålswofoten öfswergaf henne, och hon stod upp, och tjente dem.

16. Och när aftonen kom, hade de till honom många, som woro besatte; och han dref ut andarna med ord; och alla dem, som ondt hade, botade han:

17. På det fullbordas skulle, det som sagdt war, genom Esaia Propheten, som säger: Han hafwer tagit på sig vår ströplighet, och våra sjukdomar hafwer han burit.

18. Och när Jesus såg mycket folk omkring sig, bödd han, att man skulle fara utöfwer på hinsidan hafwet.

19. Och kom en Skriftlärde till honom, och sade till honom: Måstar, jag will ja dig, ehwart du går.

thou shouldest come under my roof: but speak the word only, and my servant shall be healed.

9 For I am a man under authority, having soldiers under me: and I say to this man, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it.

10 When Jesus heard it, he marvelled, and said to them that followed, Verily I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.

11 And I say unto you, That many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven.

12 But the children of the kingdom shall be cast out into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth.

13 And Jesus said unto the centurion, Go thy way; and as thou hast believed, so be it done unto thee. And his servant was healed in the selfsame hour.

14 ¶ And when Jesus was come into Peter's house, he saw his wife's mother laid, and sick of a fever.

15 And he touched her hand, and the fever left her: and she arose, and ministered unto them.

16 ¶ When the even was come, they brought unto him many that were possessed with devils: and he cast out the spirits with his word, and healed all that were sick:

17 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying, Himself took our infirmities, and bare our sicknesses.

18 ¶ Now when Jesus saw great multitudes about him, he gave commandment to depart unto the other side.

19 And a certain scribe came, and said unto him, Master, I will follow thee whithersoever thou goest.

20. Då sade Jesus till honom: Råstvarne hafwa tular, och foglarne under himmelen nästen; men menniskones Son hafwer intet, der han må luta sitt hufvud till.

21. Och en annan af hans Lärjungar sade till honom: HERR, gif mig lof, att jag går först bort, och begrafwer min fader.

22. Då sade Jesus till honom: Följ du mig, och låt de döda begrafsna sina döda.

23. Och han steg i skeppet, och hans Lärjungar följde honom.

24. Och så en stor storm wågte upp i hafwet, så att wågen slog utöfwer skeppet; och han sof.

25. Då gingo Lärjungarne till, och wåkte honom upp, sågande: HERR, fräls oss, wi förgås.

26. Då sade han till dem: I klen-trogne, hwi rådens I? Och stod upp, och nåpste wådbret, och hafwet; och det wardt stilla lugnet.

27. Men menniskorna förundrade sig, och sade: Hvad är denne för en, att wådbret och hafwet äro honom lydige?

28. Och när han kom på hinsidan hafwet, uti de Gergeseners landsändar, kommo två, besatte med djefwulen, emot honom löpande, utgångne af grifter; och woro ganska gråselige, så att ingen funde resa den wågen fram.

29. Och så, de ropade, och sade: Åh! Jesu, Guds Son, hwad hafwe wi med dig göra? Åst du kommen, till att plåga oss förr än tid är?

30. Så gick der långt ifrån en stor swinahjord i bet.

31. Då bådö honom djeflarne, och sade: Är det så, att du drifwer oss ut, så lofwa oss, att wi fare uti den swinahjorden.

32. Då sade han till dem: Farer. Då foro de ut, och foro in i swinahjorden; och så, hela swinahjorden lopp

20 And Jesus saith unto him, The foxes have holes, and the birds of the air *have* nests; but the Son of man hath not where to lay *his* head.

21 And another of his disciples said unto him, Lord, suffer me first to go and bury my father.

22 But Jesus said unto him, Follow me; and let the dead bury their dead.

23 ¶ And when he was entered into a ship, his disciples followed him.

24 And, behold, there arose a great tempest in the sea, insomuch that the ship was covered with the waves: but he was asleep.

25 And his disciples came to *him*, and awoke him, saying, Lord, save us: we perish.

26 And he saith unto them, Why are ye fearful, O ye of little faith? Then he arose, and rebuked the winds and the sea; and there was a great calm.

27 But the men marvelled, saying, What manner of man is this, that even the winds and the sea obey him!

28 ¶ And when he was come to the other side into the country of the Gergesenes, there met him two possessed with devils, coming out of the tombs, exceeding fierce, so that no man might pass by that way.

29 And, behold, they cried out, saying, What have we to do with thee, Jesus, thou Son of God? art thou come hither to torment us before the time?

30 And there was a good way off from them a herd of many swine feeding.

31 So the devils besought him, saying, If thou cast us out, suffer us to go away into the herd of swine.

32 And he said unto them, Go. And when they were come out, they went into the herd of swine:

och brådstörte sig i hafvet, och drunknade i mattnet.

33. Mer herbarne flydde bort, och gingo in i staden, och förkunnade allsammans, och huru det var tillgångit med dem, som besatte woro.

34. Och si, då gick hela staden ut emot Jesus: och då de sågo honom, bådo de, att han wille gå bort utu deras landsändar.

9. Capitel.

Då steg han i skeppet, och for utöfwer igen, och som uti sin stad.

2. Och si, de hade inför honom en borttagen, som låg uti en fång. När nu Jesus såg deras tro, sade han till den borttagna: War wid ett godt mod, min son, dina synder förlåtas dig.

3. Och si, somlige utaf de Striftlärda sade wid sig sjelfwa: Denne håder Gud.

4. Men när Jesus såg deras tankar, sade han: Swi tanken I ondt i edra hjertan?

5. Swillet är lättare, säga: Dina synder förlåtas dig? Eller säga: Statt upp och gå?

6. Men på det I stolen weta, att menniskones Son hafwer magt på jorden, till att förlåta synder, sade han till den borttagna: Statt upp, tag din fång, och gå i ditt hus.

7. Och han stod upp och gick hem.

8. När folket det såg, förundrade de sig, och prisade Gud, som sådan magt hade gifwit menniskom.

9. Och när Jesus gick dådan, såg han en man sittande wid tullen, som hette Mattheus, och han sade till honom: Följ mig: då stod han upp, och följde honom

10. Och det begaf sig, att när han

and, behold, the whole herd of swine ran violently down a steep place into the sea, and perished in the waters.

33 And they that kept them fled, and went their ways into the city, and told every thing, and what was befallen to the possessed of the devils.

34 And, behold, the whole city came out to meet Jesus: and when they saw him, they besought him that he would depart out of their coasts.

CHAPTER IX.

AND he entered into a ship, and passed over, and came into his own city.

2 And, behold, they brought to him a man sick of the palsy, lying on a bed: and Jesus seeing their faith said unto the sick of the palsy; Son, be of good cheer; thy sins be forgiven thee.

3 And, behold, certain of the scribes said within themselves, This man blasphemeth.

4 And Jesus knowing their thoughts said, Wherefore think ye evil in your hearts?

5 For whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Arise, and walk?

6 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to forgive sins, (then saith he to the sick of the palsy,) Arise, take up thy bed, and go unto thine house.

7 And he arose, and departed to his house:

8 But when the multitudes saw it, they marvelled, and glorified God, which had given such power unto men.

9 ¶ And as Jesus passed forth from thence, he saw a man, named Matthew, sitting at the receipt of custom: and he saith unto him, Follow me. And he arose, and followed him.

10 ¶ And it came to pass, as Je

satt wid bord i hans hus, si, der kommo många Publicaner och syndare, och såto till bords med Jesu, och hans Lärjungar.

11. När de Phariseer det sågo, sade de till hans Lärjungar: Hwi åter eder måstare med Publicaner och syndare?

12. När Jesus det hörde, sade han till dem: De helbregde behöfva icke läfare, utan de fränke.

13. Men går, och lårer hwad det är: Jag hafwer lust till barmhertighet, och icke till offer. Jag är icke kommen, till att kalla de rättfärdiga, utan syndare till bättring.

14. Då kommo till honom Johannis Lärjungar, och sade: Hwi faste wi och Phariseerne så mycket, och dine Lärjungar fasta intet?

15. Då sade Jesus till dem: Huru kan bröllopsfestet förja, så länge brudgummen är när dem? Men de dagar stola komma, att brudgummen skall tagas ifrån dem, och då stola de fasta.

16. Ingen lappar ett gammalt kläde med en ny klut; ty han risfver likväl kluten af klädet igen, och holet blifwer värre.

17. Ej heller låter man nytt win i gamla flaskor; annars gå flaskorna sönder, och winet spilles ut, och flaskorna förderfvas. Utan man låter nytt win i nya flaskor, så blifwa båda förwarade.

18. Wid han detta talade till dem, si, då kom en döfwerste, och tillbad honom, och sade: Herre, min dotter är nu strag blifwen död; men kom, och lågg din hand på henne, så blifwer hon lefwande.

19. Jesus stod upp, och följde honom, och hans Lärjungar.

20. Och si, en qwinna, som hade lidit blodgång i tolf år, gick bak efter honom, och kom wid hans klädafält;

21. Ty hon sade wid sig sjelf: Wätte

that he sat at meat in the house, behold, many publicans and sinners came and sat down with him and his disciples.

11 And when the Pharisees saw it, they said unto his disciples, Why eateth your Master with publicans and sinners?

12 But when Jesus heard that, he said unto them, They that be whole need not a physician, but they that are sick.

13 But go ye and learn what that meaneth, I will have mercy, and not sacrifice: for I am not come to call the righteous, but sinners to repentance.

14 ¶ Then came to him the disciples of John, saying, Why do we and the Pharisees fast oft, but thy disciples fast not?

15 And Jesus said unto them, Can the children of the bridechamber mourn, as long as the bridegroom is with them? but the days will come, when the bridegroom shall be taken from them, and then shall they fast.

16 No man putteth a piece of new cloth unto an old garment; for that which is put in to fill it up taketh from the garment, and the rent is made worse.

17 Neither do men put new wine into old bottles: else the bottles break, and the wine runneth out, and the bottles perish: but they put new wine into new bottles, and both are preserved.

18 ¶ While he spake these things unto them, behold, there came a certain ruler, and worshipped him, saying, My daughter is even now dead: but come and lay thy hand upon her, and she shall live.

19 And Jesus arose, and followed him, and so did his disciples.

20 ¶ And, behold, a woman, which was diseased with an issue of blood twelve years, came behind him, and touched the hem of his garment:

21 For she said within herself, If

jaq allenaft komma wid hans kläder, så blefwe jag helbregda.

22. Då wände Jesus sig om, och som han såg henne, sade han: War wid god tröst, dotter, din tro hafwer hulpsit dig. Och qwinnan wardt helbregda i samme stund.

23. Och när Jesus kom i öfwerstens hus, och såg piparena, och folket forlande,

24. Sade han till dem: Går edra fårde: pigan är icke död, men hon sofwer. Och de gjorde spe af honom.

25. När nu folket war utdrifwit, gick han in, och tog henne i handen, och pigan stod upp.

26. Och detta ryktet gick öfwer det hela landet.

27. Och när Jesus gick dådan, följde honom två blinde, de ropade och sade: O Davids Son, förbarma dig öfwer oss.

28. Och när han kom i huset, stego de blinde fram till honom: och Jesus sade till dem: Tron I, att jag kan detta göra eder? Då sade de till honom: Ja, Herre

29. Då tog han på deras ögon, och sade: Ste eder efter eder tro.

30. Och deras ögon woro öppnade; och Jesus hotade dem, sågande: Ser till, att ingen får detta weta.

31. Men de gingo ut, och beröfjade honom i det hela landet.

32. När desse woro utgångne, si, då hade de en menniska fram för honom, som war en dumme, och besatt.

33. Och när djefwulen war utdrifwen, talade dummen: och folket forundrade sig, och sade: Sådant hafwer aldrig varit sebt i Israël.

34. Men de Phariseer sade: Med den öfwersta djefwulen drifwer han djeflar ut.

35. Och Jesus gick omkring i alla råder och byar, lärde i deras Synagogor, och predikade Evangelium om

I may but touch his garment, I shall be whole.

22 But Jesus turned him about, and when he saw her, he said, Daughter, be of good comfort; thy faith hath made thee whole. And the woman was made whole from that hour.

23 And when Jesus came into the ruler's house, and saw the minstrels and the people making a noise,

24 He said unto them, Give place: for the maid is not dead, but sleepeth. And they laughed him to scorn.

25 But when the people were put forth, he went in, and took her by the hand, and the maid arose.

26 And the fame hereof went abroad into all that land.

27 ¶ And when Jesus departed thence, two blind men followed him, crying, and saying, Thou Son of David, have mercy on us.

28 And when he was come into the house, the blind men came to him: and Jesus saith unto them, Believe ye that I am able to do this? They said unto him, Yea, Lord.

29 Then touched he their eyes, saying, According to your faith be it unto you.

30 And their eyes were opened; and Jesus straitly charged them, saying, See that no man know it.

31 But they, when they were departed, spread abroad his fame in all that country.

32 ¶ As they went out, behold, they brought to him a dumb man possessed with a devil.

33 And when the devil was cast out, the dumb spake: and the multitudes marvelled, saying, It was never so seen in Israel.

34 But the Pharisees said, He casteth out devils through the prince of the devils.

35 And Jesus went about all the cities and villages, teaching in their synagogues, and preaching the gos-

rifet, och helade allahanda sjukdom, och allahanda fränkhet ibland folket.

36. Och när han såg folket, ömtade han sig öfver dem, att de woro förlätne, och förstingrade, som de får, som ingen berde hade.

37. Då sade han till sina Lärjungar: Säden är mycken, och arbetarena äro få:

38. Beder fördenstull sådens HERR, att han sänder arbetare i sin såd.

10. Capitel.

Och han kallade sina tolf Lärjungar till sig, och gaf dem magt öfver de orena andar, att de skulle drifwa dem ut, och bota allahanda sjukdom, och allahanda fränkhet.

2. Men dessa äro de tolf Apostlars namn: Den förste Simon, som kallades Petrus, och Andreas hans broder: Jacobus Zebedei son, och Johannes hans broder:

3. Philippus och Bartholomeus: Thomas och Mattheus, som hade varit en Publican: Jacobus Alphei son, och Lebbeus, med det medernamnet Thaddeus:

4. Simon af Cana, och Judas Iskarioth, den ock förrådde honom.

5. Dessa tolf sände Jesus ut, och bidd dem, och sade: Går icke på Hedningarnas väg, och går icke i de Samaritans städer:

6. Utan går hållre till de borttappade får, af Israels hus.

7. Men går, och prediker, och säger: Himmelriket är kommit hardt när.

8. Görer de sjuka helbregda, de spitelka rena, reser upp de döda, utdrifwer djeflar: I hafwen fått förgåfwe, så roten I ock gifwa förgåfwe.

9. Hafwer icke guld, icke heller silfver, icke heller penningar i edra pungar.

10. Och ingen vägsstråppa, och icke

pel of the kingdom, and healing every sickness and every disease among the people.

36 ¶ But when he saw the multitudes, he was moved with compassion on them, because they fainted, and were scattered abroad, as sheep having no shepherd.

37 Then saith he unto his disciples, The harvest truly is plentiful, but the labourers are few;

38 Pray ye therefore the Lord of the harvest, that he will send forth labourers into his harvest.

CHAPTER X.

AND when he had called unto him his twelve disciples, he gave them power against unclean spirits, to cast them out, and to heal all manner of sickness and all manner of disease.

2 Now the names of the twelve apostles are these; The first, Simon, who is called Peter, and Andrew his brother; James the son of Zebedee, and John his brother;

3 Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the publican; James the son of Alpheus, and Lebbeus, whose surname was Thaddeus;

4 Simon the Canaanite, and Judas Iscariot, who also betrayed him.

5 These twelve Jesus sent forth, and commanded them, saying, Go not into the way of the Gentiles, and into any city of the Samaritans enter ye not:

6 But go rather to the lost sheep of the house of Israel.

7 And as ye go, preach, saying, The kingdom of heaven is at hand.

8 Heal the sick, cleanse the lepers, raise the dead, cast out devils: freely ye have received, freely give.

9 Provide neither gold, nor silver, nor brass in your purses;

10 Nor scrip for your journey

två kjortlar, icke skor, och ingen staf; ty arbetaren är wård sin mat.

11. Men hwar I gån in uti en stad, eller by, så bespörjer, om der någon inne är, som des wärdig är; och blifwer der, till des I dragen dådan.

12. Men när I gån in i ett hus, så hells det.

13. Och är det så, att det huset är wärdigt, så kommer eder frid öfwer det: är det och icke wärdigt, så kommer eder frid till eder igen.

14. Och der som ingen anammar eder, eller hörer edra ord, så går utaf det huset eller staden, och studder stofstet, utaf edra fötter.

15. Sannerligen, säger jag eder: Sodom och Gomorre land warber drågeligare på domedag, än den stadenom.

16. Si, jag sänder eder såsom får ibland ulfwar: warer fördenstul snälle, såsom ormar, och enfalbige, som dustvor.

17. Men watter eder för menniskorna; ty de skola öfwerantwarba eder på sina rådhus: och uti deras Synagogor skola de hudflänqa eder.

18. Och I stolen warba framdragne för Förstar och Konungar, för min skull, till vittnessörd öfwer dem, och öfwer Hedningarna.

19. Och när som de nu öfwerantwarba eder, så warer icke bestrade, huru, eller hwad I stolen tala; ty det skall eder giswas i samma stund, hwad I tala stolen.

20. Förty det ären icke I som talen, utan det är eder Fadrens Ande, som talar i eder.

21. Den ene brodern skall öfwerantwarba den andra till döden, och fadren sonen; och barnen skola sätta sig upp emot föräldrarna, och dråpa dem.

22. Och I stolen warba hatade af alla, för mitt Namns skull; men hwilken som står fast uti åndan, han skall blifwa salig.

23. När de förfölja eder i den ena

neither two coats, neither shoes, nor yet staves: for the workman is worthy of his meat.

11 And into whatsoever city or town ye shall enter, inquire who in it is worthy; and there abide till ye go thence.

12 And when ye come into a house, salute it.

13 And if the house be worthy, let your peace come upon it: but if it be not worthy, let your peace return to you.

14 And whosoever shall not receive you, nor hear your words, when ye depart out of that house or city, shake off the dust of your feet.

15 Verily I say unto you, It shall be more tolerable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment, than for that city.

16 ¶ Behold, I send you forth as sheep in the midst of wolves: be ye therefore wise as serpents, and harmless as doves.

17 But beware of men: for they will deliver you up to the councils, and they will scourge you in their synagogues;

18 And ye shall be brought before governors and kings for my sake, for a testimony against them and the Gentiles.

19 But when they deliver you up, take no thought how or what ye shall speak: for it shall be given you in that same hour what ye shall speak.

20 For it is not ye that speak, but the Spirit of your Father which speaketh in you.

21 And the brother shall deliver up the brother to death, and the father the child: and the children shall rise up against their parents, and cause them to be put to death.

22 And ye shall be hated of all men for my name's sake: but he that endureth to the end shall be saved.

23 But when they persecute y

skaden, så flyr till den andra. Sannertligen, säger jag eder: I stolen icke hafwa orkat fara omkring alla Israels städer, förr än människones Son kommer.

24. Lärjungen är icke öfver måstaren, och icke heller tjenaren öfver sin herre.

25. Det är Lärjungen nog, att han är såsom hans måstare, och tjenaren, att han är såsom hans herre. Hafwa de kallat husbonden Beelzebub, huru mycket mer stola de så kalla hans husfolk?

26. Rådens förbensfull intet för dem; ty det är intet fördoldt, som icke skall warda uppenbaradt, och intet lönligt, som icke skall blifwa wetteligt.

27. Hvad jag säger i mörkret, det säger i ljuset: och hvad som sågs eder i drat, det prediker på taken.

28. Och rådens icke för dem, som dråpa kroppen, och hafwa dock icke magt att dråpa själen; utan rådens mer honom, som kan förderfwa både själ och kropp i hellsiwete.

29. Såljas icke två sparfwar för en skärf? och en af dem faller icke på jorden, eder Fader förutan.

30. Äro och edra hufvudhår alla räknade.

31. Derföre stolen I icke rådas: I ären ju mer värde än många sparfwar.

32. Derföre, hwar och en som mig bekänner för mennistor, honom will jag och bekänna för min Fader, som är i himmelen.

33. Men den som mig wedersafar för mennistor, honom skall jag och wedersafa för min Fader, som är i himmelen.

34. I stolen icke mena, att jag är kommen, till att sånda frid på jorden: jag är icke kommen till att sånda frid, utan swärdet.

35. Ty jag är kommen, till att göra Anniskan stikaktig mot sin fader, och Sittren mot sin moder, och sonahustrun mot sin swåra.

in this city, flee ye into another: for verily I say unto you, Ye shall not have gone over the cities of Israel, till the Son of man be come.

24 The disciple is not above his master, nor the servant above his lord.

25 It is enough for the disciple that he be as his master, and the servant as his lord. If they have called the master of the house Beelzebub, how much more shall they call them of his household?

26 Fear them not therefore: for there is nothing covered, that shall not be revealed; and hid, that shall not be known.

27 What I tell you in darkness, that speak ye in light: and what ye hear in the ear, that preach ye upon the housetops.

28 And fear not them which kill the body, but are not able to kill the soul: but rather fear him which is able to destroy both soul and body in hell.

29 Are not two sparrows sold for a farthing? and one of them shall not fall on the ground without your Father.

30 But the very hairs of your head are all numbered.

31 Fear ye not therefore, ye are of more value than many sparrows.

32 Whosoever therefore shall confess me before men, him will I confess also before my Father which is in heaven.

33 But whosoever shall deny me before men, him will I also deny before my Father which is in heaven.

34 Think not that I am come to send peace on earth: I came not to send peace, but a sword.

35 For I am come to set a man at variance against his father, and the daughter against her mother, and the daughter in law against her mother in law.

36. Och menniskans eget husfolk warda hennes fiender.

37. Hvilken som älskar fader och moder mer än mig, han är mig icke wård: och hvilken som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke wård.

38. Och hvilken som icke tager sitt kors på sig, och följer mig, han är mig icke wård.

39. Hvilken som finner sitt lif, han skall borttappa det: och hvilken som borttappar sitt lif för min skull, han skall finna det.

40. Hvilken som eder anammar, han anammar mig; och hvilken som mig anammar, han anammar honom, som mig såndt hafwer.

41. Hvilken som anammar en Prophet, i en Prophets namn, han skall få en Prophets lön; och hvilken som anammar en rättfärdig, i en rättfärdigs namn, han skall få en rättfärdigs lön.

42. Och hvilken som gifwer en af dessa minsta en bägare kallt watten dricka, allenast i en Lärjunges namn, sannerligen, säger jag eder: Det skall icke blifwa honom olönt.

11. Capitel.

Och det begaf sig, när Jesus sådana bud till sina tolf Lärjungar fullkomnat hade, gick han dådan fram bättre, på det han skulle lära, och predika i deras städer.

2. När Johannes, som då war i fångelsket, hörde Christi gerningar, sånde han två sina Lärjungar;

3. Och lät säga honom: Äst du den, som komma skall, eller stole wi förbida någon annan?

4. Då swarade Jesus, och sade till dem: Går, och säger Johanni igen, hwad I hafwen hört och sett:

5. De blinde se, de halte gå, de spitrisse göras rene, och de döfwe höra; de döde resas upp, och dem fattigom warder predikadt Evangelium.

36 And a man's foes shall be they of his own household.

37 He that loveth father or mother more than me is not worthy of me: and he that loveth son or daughter more than me is not worthy of me.

38 And he that taketh not his cross, and followeth after me, is not worthy of me.

39 He that findeth his life shall lose it: and he that loseth his life for my sake shall find it.

40 ¶ He that receiveth you receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.

41 He that receiveth a prophet in the name of a prophet shall receive a prophet's reward; and he that receiveth a righteous man in the name of a righteous man shall receive a righteous man's reward.

42 And whosoever shall give to drink unto one of these little ones a cup of cold water only in the name of a disciple, verily I say unto you, he shall in no wise lose his reward.

CHAPTER XI.

AND it came to pass, when Jesus had made an end of commanding his twelve disciples, he departed thence to teach and to preach in their cities.

2 Now when John had heard in the prison the works of Christ, he sent two of his disciples,

3 And said unto him, Art thou he that should come, or do we look for another?

4 Jesus answered and said unto them, Go and shew John again those things which ye do hear and see:

5 The blind receive their sight, and the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and the poor have the gospel preached to them.

6. Och salig är den, som icke warder strargad i mig.

7. När som de gingo bort, beghnte Jesus tala till folket om Johanne: Hwad gingen I ut i öfken till att se? Villen I se en rö, som drifs hit och dit af wädrret?

8. Eller hwad gingen I ut till att se? Villen I se en menniska i lenkläder? Si, de som draga lenkläder, äro i Konunga-husen.

9. Eller hwad gingen I ut till att se? Villen I se en Prophet? Ja, jag säger eder, mer än en Prophet.

10. Ty han är densamme, om hwilken skrifwit är: Si, jag sänder min Ängel för ditt ansigte, hwilken skall tillreda din wäg för dig.

11. Sannertligen, säger jag eder: Ibland dem, som äro födde af qwinnor, är ingen uppkommen, som är större än Johannes Döparen; dock likwäl, den som är minst i himmelriket, han är större än han.

12. Men ifrån Johannis Döparens dagar, och till denna dagen, lider himmelriket wåld: och de wåldige riswa det till sig.

13. Ty alle Propheterne, och lagen hafwa spätt intill Johannem.

14. Och om I wisjen anammat, han är Elias som komma skulle.

15. Den som hafwer öron till att höra, han höre.

16. Men wid hwem skall jag likna detta slägtet? Det är likt barn, som uppå torget sitta, och ropa till sina stallbröder,

17. Och säga: wi hafwe pipat för eder, och I willen intet dansa: wi hafwe sungit forgefång till eder, och I willen intet gråta.

18. Johannes är kommen, och hwarsten åt eller drack; och de säga: Han hafwer djestwulen.

19. Menniskones Son är kommen, åter och dricker; och de säga: Si, hwilken fräffare och windrinkare är den mannen, Publicaners och syndares wån. Och wisdomen warder rätt gifwit utaf sina barn.

20. Då beghnte han till att förwita

6 And blessed is *he*, whosoever shall not be offended in me.

7 ¶ And as they departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John, What went ye out into the wilderness to see? A reed, shaken with the wind?

8 But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? behold, they that wear soft *clothing* are in kings' houses.

9 But what went ye out for to see? A prophet? yea, I say unto you, and more than a prophet.

10 For this is *he*, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

11 Verily I say unto you, Among them that are born of women there hath not risen a greater than John the Baptist: notwithstanding, he that is least in the kingdom of heaven is greater than he.

12 And from the days of John the Baptist until now the kingdom of heaven suffereth violence, and the violent take it by force.

13 For all the prophets and the law prophesied until John.

14 And if ye will receive *it*, this is Elias, which was for to come.

15 He that hath ears to hear, let him hear.

16 ¶ But whereunto shall I liken this generation? It is like unto children sitting in the markets, and calling unto their fellows,

17 And saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned unto you, and ye have not lamented.

18 For John came neither eating nor drinking, and they say, He hath a devil.

19 The Son of man came eating and drinking, and they say, Behold a man gluttonous, and a winebibber, a friend of publicans and sinners. But wisdom is justified of her children.

20 ¶ Then began he to upbra-

de städer, i hvilka han hade gjort sina mesta krafter, och de hade likväl intet bättrat sig:

21. We dig Chorazin, we dig Bethsaida; ty hade sådana krafter varit gjorde i Tyro och Sidon, som i eder gjorde åro, de hade långesedan uti fäkt och affa gjort syndabättring.

22. Dock säger jag eder, att Tyro och Siboni skall drågeligare warða på domedag, än eder.

23. Och du Capernaum, som är upphöjd allt in till himmelen, du skall blifwa nederstött allt in till helstevete; förth, hade sådane krafter stett i Sodom, som i dig stebde åro, det hade stått ån i dag.

24. Dock säger jag eder: de Sodomers land skall drågeligare warða på domedag än dig.

25. I den tiden svarade Jesus, och sade: Jag prisar dig, Fader, himmelens och jordens HERRE, att du hafver detta dolt för de wisa och förnufstiga, och hafver det uppenbarat för de saktunniga.

26. Ja, Fader, så hafver varit behageligt för dig.

27. All ting åro gifna mig i wåld af min Fader: och ingen kanner Sonen, utan Fadren; och ingen heller kanner Fadren, utan Sonen, och den som Sonen will det uppenbara.

28. Kommer till mig, I alle som arbeten, och åren betungade, och jag will wederqwicka eder.

29. Tager på eder mitt of, och lærer af mig: ty jag är mild och ödmjuk af hjertat; och I stolen finna ro till edra själar.

30. Ty mitt of är lustigt, och min börd är lätt.

the cities wherein most of his mighty works were done, because they repented not:

21 Woe unto thee, Chorazin! woe unto thee, Bethsaida! for if the mighty works, which were done in you, had been done in Tyre and Sidon, they would have repented long ago in sackcloth and ashes.

22 But I say unto you, It shall be more tolerable for Tyre and Sidon at the day of judgment, than for you.

23 And thou, Capernaum, which art exalted unto heaven, shalt be brought down to hell: for if the mighty works, which have been done in thee, had been done in Sodom, it would have remained until this day.

24 But I say unto you, That it shall be more tolerable for the land of Sodom in the day of judgment, than for thee.

25 ¶ At that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes.

26 Even so, Father; for so it seemed good in thy sight.

27 All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal him.

28 ¶ Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.

29 Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls.

30 For my yoke is easy, and my burden is light.

12. Capitel.

CHAPTER XII.

I den tiden gick Jesus genom såd på Sabbaten; och hans lärjun-

AT that time Jesus went on the sabbath day through the corn;

gar woro hungrige, och begynte upp-
röda ag, och äta.

2. När de Phariseer det sågo, sade de
till honom: Si, dine Lärjungar göra
det, som icke lofligt är göra på Sab-
baten.

3. Men han sade till dem: Hastwen
I icke låst hwad David gjorde, när
han, och de som med honom woro,
hungrade?

4. Huru han gick in i Guds hus, och
ät skåbrotten, som honom icke war
lofligt äta: icke heller dem, som med
honom woro, utan allenast Presterna.

5. Eller hastwen I icke låst i lagen,
att på Sabbaten bryta Presterne Sab-
baten i templet; och äro likwäl utan
skuld?

6. Men jag säger eder, att här är
den, som är mer än templet.

7. Wen wisten I hwad det wore:
Jag hastwer lust till barmhertighet,
och icke till offer, då bömden I icke de
oskyldiga.

8. In människones Son är en HERR,
delikes och öfwer Sabbaten.

9. Då gick han dådan fram bättre,
och som i deras Synagoga.

10. Och si, der war en man som hade
en bortwisnad hand: och de sporde
honom, sågande: Må man och hela
om Sabbaten? På det de måtte
anklaga honom.

11. Då sade han till dem: Swilken
är den människa ibland eder, som
hastwer ett får, och om det faller i
gropen om Sabbaten, går han icke
och fattar uti det, och drager det upp?

12. Huru mycket bättre är nu en
människa än ett får? Derför må man
ju göra wäl på Sabbaten.

13. Och sade han till mannen: Råd
ut din hand; och han uttråkte henne,
och hon wardt sårdig igen, såsom den
andra.

14. Då gingo de Phariseer ut, och
lade råd emot honom, huru de måtte
förgöra honom.

and his disciples were ahungered,
and began to pluck the ears of corn,
and to eat.

2 But when the Pharisees saw it,
they said unto him, Behold, thy
disciples do that which is not law-
ful to do upon the sabbath day.

3 But he said unto them, Have
ye not read what David did, when
he was ahungered, and they that
were with him;

4 How he entered into the house
of God, and did eat the shewbread,
which was not lawful for him to eat,
neither for them which were with
him, but only for the priests?

5 Or have ye not read in the law,
how that on the sabbath days the
priests in the temple profane the
sabbath, and are blameless?

6 But I say unto you, That in this
place is *one* greater than the temple.

7 But if ye had known what *this*
meaneth, I will have mercy, and
not sacrifice, ye would not have
condemned the guiltless.

8 For the Son of man is Lord
even of the sabbath day.

9 And when he was departed
thence, he went into their syna-
gogue:

10 ¶ And, behold, there was a
man which had *his* hand withered.
And they asked him, saying, Is it
lawful to heal on the sabbath
days? that they might accuse him.

11 And he said unto them, What
man shall there be among you, that
shall have one sheep, and if it fall
into a pit on the sabbath day, will
he not lay hold on it, and lift it out?

12 How much then is a man bet-
ter than a sheep? Wherefore it is
lawful to do well on the sabbath
days.

13 Then saith he to the man,
Stretch forth thine hand. And he
stretched it forth; and it was re-
stored whole, like as the other.

14 ¶ Then the Pharisees went
out, and held a council against
him, how they might destroy hi

15. Men när Jesus det förnam, gick han dådan: och honom följde mycket folk, och han gjorde dem alla helbregda;

16. Och hotade dem, att de icke skulle uppenbara honom:

17. På det fullkomnas skulle, det som sagdt war, genom Propheten Esaias, som sade:

18. Si, min tjenare, den jag utvalt hafwer; min käraste, i hvilken min själ hafwer ett godt behag: jag skall sätta min Anda på honom, och han skall förkunna Hedningarna domen.

19. Han skall icke strida eller ropa, och hans röst skall man icke höra på gatorna.

20. Den röt som froskad är skall han icke sönderbryta, och wesan som ryser, skall han icke utslåta, till dess han utförer domen till en seger.

21. Och i hans Namn skola Hedningarne hoppas.

22. Då hade fram till honom en, som war befatt med djefwulen, han war blind och dumme: den gjorde han helbregda, så att samme blinde och dumme både talade, och såg.

23. Och allt folket blef förstrådt och sade: Är denue icke Davids son?

24. Men när de Phariseer det hörde, sade de: Han utdrifwer icke djeflar, utan med Beelzebub, djeflarnas öfwerste.

25. Då nu Jesus förstod deras tankar, sade han till dem: Swart och ett rife, som är tweedrågtigt emot sig sjelft, det blifwer öde; och hwar och en stad, eller hus, som är tweedrågtigt emot sig sjelft, blifwer icke ståndande.

26. Är det nu så, att Satan drifwer Satan ut, då är han tweedrågtigt emot sig sjelf: huru blifwer då hans rife beståndande?

27. Och är det så, att jag drifwer djeflar ut med Beelzebub, med hvem drifwa då edra barn dem ut? Derföre skola de wara edre domare.

28. Men är det så, att jag drifwer djeflar ut med Guds Anda, då är ju Guds rife kommit till eder.

15 But when Jesus knew it, he withdrew himself from thence: and great multitudes followed him, and he healed them all;

16 And charged them that they should not make him known:

17 That it might be fulfilled which was spoken by Esaias the prophet, saying,

18 Behold my servant, whom I have chosen; my beloved, in whom my soul is well pleased: I will put my spirit upon him, and he shall shew judgment to the Gentiles.

19 He shall not strive, nor cry; neither shall any man hear his voice in the streets.

20 A bruised reed shall he not break, and smoking flax shall he not quench, till he send forth judgment unto victory.

21 And in his name shall the Gentiles trust.

22 ¶ Then was brought unto him one possessed with a devil, blind, and dumb: and he healed him, inasmuch that the blind and dumb both spake and saw.

23 And all the people were amazed, and said, Is not this the Son of David?

24 But when the Pharisees heard it, they said, This fellow doth not cast out devils, but by Beelzebub the prince of the devils.

25 And Jesus knew their thoughts, and said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and every city or house divided against itself shall not stand:

26 And if Satan cast out Satan, he is divided against himself; how shall then his kingdom stand?

27 And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your children cast them out? therefore they shall be your judges.

28 But if I cast out devils by the Spirit of God, then the kingdom of God is come unto you.

29. Eller, huru kan någon gå i en mågtig mans hus, och beröfva honom hans boting bort, utan han först binder den mågtiga, och så seban stannar hans hus?

30. Hvilken som icke är med mig, han är emot mig, och hvilken som icke församlar med mig, han förstingrar.

31. Gärbenskull säger jag eder: All synd och försmädelse blifwer menniskorna förlåten; men försmädelse mot Andan skall icke blifwa menniskorna förlåten.

32. Och hvilken som säger något emot menniskones Son, det warder honom förlåtit; men hvilken som säger något emot den Heliga Andan, det warder honom icke förlåtit, hwarken i denna, eller i den tillkommande werld.

33. Görer antingen trädet godt, så warder frukten god; eller om görer trädet ondt, så warder frukten ond; th af frukten känner man trädet.

34. I huggormars afföda, huru kunna I tala något godt, medan I ären felfve onde? Th der hjertat med fullt är, deraf talar munnen.

35. En god menniska bår godt fram af hjertats goda satabur: och en ond menniska bår ondt fram af en ond satabur.

36. Men jag säger eder, att för hwart och ett såfångt ord, som menniskorna tala, skola de gära råfenskap på domedag.

37. Th af dina ord skall du blifwa rättfärdig hållen, och af dina ord skall du warda fördoömd.

38. Då swarade någre utaf de Skrifvårdare och de Phariseer, och sade: Måstar, wi wilje se tecken af dig.

39. Swarade han, och sade till dem: Detta wränga och horissa slägtet söder efter tecken; och th skall intet tecken gifwas, annat än Jone Prophetens tecken.

29 Or else how can one enter into a strong man's house, and spoil his goods, except he first bind the strong man? and then he will spoil his house.

30 He that is not with me is against me; and he that gathereth not with me scattereth abroad.

31 ¶ Wherefore I say unto you, All manner of sin and blasphemy shall be forgiven unto men: but the blasphemy against the Holy Ghost shall not be forgiven unto men.

32 And whosoever speaketh a word against the Son of man, it shall be forgiven him: but whosoever speaketh against the Holy Ghost, it shall not be forgiven him neither in this world, neither in the world to come.

33 Either make the tree good, and his fruit good; or else make the tree corrupt, and his fruit corrupt: for the tree is known by his fruit.

34 O generation of vipers, how can ye, being evil, speak good things? for out of the abundance of the heart the mouth speaketh.

35 A good man out of the good treasure of the heart bringeth forth good things: and an evil man out of the evil treasure bringeth forth evil things.

36 But I say unto you, That every idle word that men shall speak, they shall give account thereof in the day of judgment.

37 For by thy words thou shalt be justified, and by thy words thou shalt be condemned.

38 ¶ Then certain of the scribes and of the Pharisees answered, saying, Master, we would see a sign from thee.

39 But he answered and said unto them, An evil and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given to it, but the sign of the prophet Jonas:

40. Ty såsom Jonas war i tre dagar och i tre nätter i hwalffisken's buf, så skall menniskones Son wara i tre dagar, och i tre nätter i jorden.

41. De Ninevitiste mån stola stå upp på domen med detta slågtet, och förböma det: ty de båttrade sig efter Jone predikan; och si, här är mer än Jonas.

42. Drottningen af söderlanden skall stå upp på domen med detta slågtet, och förböma det: ty hon kom ifrå jordens ända, till att höra Salomons wißdom; och si, här är mer än Salomon.

43. När den orene anden är utfaren af menniskan, så wandrar han genom de rum, som torra åro, söker efter hwila, och finner ingen.

44. Så säger han: Jag will komma igen i mitt hus, der jag utgick: och när han kommer, finner han det tomt, och rent sopadt och prydt.

45. Så går han bort, och tager sju andra andar till sig, de som wårre åro än han sjelf; och då de der infomma, bo de der: så blifwer den menniskans sista wårre, än det första. Så warder och tillgångande med detta wrånga slågtet.

46. Wld han ännu talade till folket, si, hans moder och bröder stodo utanföre, och wille tala med honom.

47. Då sade en till honom: Si, din moder och dine bröder stå ute, och wilja tala med dig.

48. Då swarade han, och sade till den, som honom bodade: Hwilken är min moder, och hwilke åro mine bröder?

49. Och räckte ut handen åt sina Lärjungar, och sade: Si, min moder, och mine bröder.

50. Ty hwar och en, som gör min Faders wilja, som är i himmelen, han är min broder, och syster, och moder.

40 For as Jonas was three days and three nights in the whale's belly: so shall the Son of man be three days and three nights in the heart of the earth.

41 The men of Nineveh shall rise in the judgment with this generation, and shall condemn it: because they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here.

42 The queen of the south shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for she came from the uttermost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here.

43 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest, and findeth none.

44 Then he saith, I will return into my house from whence I came out; and when he is come, he findeth it empty, swept, and garnished.

45 Then goeth he, and taketh with himself seven other spirits more wicked than himself, and they enter in and dwell there: and the last state of that man is worse than the first. Even so shall it be also unto this wicked generation.

46 ¶ While he yet talked to the people, behold, his mother and his brethren stood without, desiring to speak with him.

47 Then one said unto him, Behold, thy mother and thy brethren stand without, desiring to speak with thee.

48 But he answered and said unto him that told him, Who is my mother? and who are my brethren?

49 And he stretched forth his hand toward his disciples, and said, Behold my mother and my brethren!

50 For whosoever shall do the will of my Father which is in heaven, the same is my brother, and sister and mother.

13. Capitel.

CHAPTER XIII.

På den dagen gick Jesus ut af huset, och satte sig utmed hafvet.

2. Och der församlades mycket folk till honom, så att han steg uti ett skepp, och satte sig; och allt folket stod på stranden.

3. Och han talade med dem många-handa i liknelser, sågande: Si, en sådesman gick ut, och stulle så.

4. Och när han sådde, föll somt wid vägen, och sommo foglarne arne och åto det upp.

5. Somt föll på stenören, der det hade icke mycket jord, och gick snart upp; ty det hade icke djup jord;

6. Men när solen gick upp, förvisnade det; och efter det hade inga rötter, torkades det bort.

7. Och somt föll ibland törne: och törnebuskarne uppväxte, och förqvafade det.

8. Och somt föll i god jord, och gjorde frukt: somt hundradefalt, somt sextiofalt, och somt trettiofalt.

9. Hvilken som hafver öron till att höra, han höre.

10. Då stego Lärjungarne fram, och sade till honom: Hvi talar du till dem med liknelser?

11. Då svarade han dem, och sade: Eder är gifvit att weta himmelrikets lönlighet; men dem är det icke gifvit.

12. Ty hvilken som hafver, honom skall gifwas, att han skall nog hafwa; men den som icke hafver, af honom skall också warda tagit det han hafver.

13. Fördenstull talar jag dem till med liknelser: ty med seende ögon se de intet, och med hörande öron höra de intet: ty de förstå icke.

14. Och på dem warder fullkomnad Esaie Prophetia, som säger: Med

THE same day went Jesus out of the house, and sat by the sea side.

2 And great multitudes were gathered together unto him, so that he went into a ship, and sat; and the whole multitude stood on the shore.

3 And he spake many things unto them in parables, saying, Behold, a sower went forth to sow;

4 And when he sowed, some seeds fell by the way side, and the fowls came and devoured them up:

5 Some fell upon stony places, where they had not much earth: and forthwith they sprung up, because they had no deepness of earth:

6 And when the sun was up, they were scorched; and because they had no root, they withered away.

7 And some fell among thorns; and the thorns sprung up, and choked them:

8 But other fell into good ground, and brought forth fruit, some a hundredfold, some sixtyfold, some thirtyfold.

9 Who hath ears to hear, let him hear.

10 And the disciples came, and said unto him, Why speakest thou unto them in parables?

11 He answered and said unto them, Because it is given unto you to know the mysteries of the kingdom of heaven, but to them it is not given.

12 For whosoever hath, to him shall be given, and he shall have more abundance: but whosoever hath not, from him shall be taken away even that he hath.

13 Therefore speak I to them in parables: because they seeing see not; and hearing they hear not, neither do they understand.

14 And in them is fulfilled the prophecy of Esaias, which saith,

bronen stolen I höra, och stolen icke förståt: och med secnde ögon stolen I se, och stolen icke förnimmat.

15. Ty detta folks hjerta är förstocfadt, och deras öron höra illa, och deras ögon hafwa de igentlytt: på det de icke enö skulle se med ögonen, och höra med öronen, och förståt med hjertat, och omvända sig, att jag måtte hela dem.

16. Men saliga äro edra ögon, att de se, och edra öron, att de höra.

17. Sannerligen, säger jag eder, att många Propheter och rättfärdige hafwa begärt se det I se, och singo dock icke set, och höra det I hören, och singo dock icke hört.

18. Så hörer nu I denna liknelsen om sådesmannen.

19. Swar någon hörer ordet om riket, och förstår det icke, så kommer den onde, och risfver det bort, som sådt är i hans hjerta: det är den, som mid tvågen sådd war.

20. Men den som war sådd på stenören, är den som hörer ordet, och tager det strag glabeligen;

21. Men han hafwer ingen rot i sig sjelf, utan står till en tid, och når bebröfwelsen och förförljelsen påkomma för ordets skull, strag förargas han.

22. Men den som war sådd ibland törne, är den som hörer ordet, och denna werldens bekymmer, och rikedomens swel förqwasfwer ordet, och han blifwer utan frukt.

23. Men den som war sådd i god jord, är den som hörer ordet, och förstår det, och bår också frukt, så att somt gör hundradefalt, somt sextiofalt, och somt trettiofalt.

24. En annan liknelse satte han dem före, och sade: Himmelriket är likt

By hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and shall not perceive:

15 For this people's heart is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes they have closed; lest at any time they should see with their eyes, and hear with their ears, and should understand with their heart, and should be converted, and I should heal them.

16 But blessed are your eyes, for they see: and your ears, for they hear.

17 For verily I say unto you, That many prophets and righteous men have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them.

18 ¶ Hear ye therefore the parable of the sower.

19 When any one heareth the word of the kingdom, and understandeth it not, then cometh the wicked one, and catcheth away that which was sown in his heart. This is he which received seed by the way side.

20 But he that received the seed into stony places, the same is he that heareth the word, and anon with joy receiveth it;

21 Yet hath he not root in himself, but dureth for a while: for when tribulation or persecution ariseth because of the word, by and by he is offended.

22 He also that received seed among the thorns is he that heareth the word; and the care of this world, and the deceitfulness of riches, choke the word, and he becometh unfruitful.

23 But he that received seed into the good ground is he that heareth the word, and understandeth it; which also beareth fruit, and bringeth forth, some a hundredfold, some sixty, some thirty.

24 ¶ Another parable put he forth unto them, saying, The kingdom of

en menniska, som sådde god såd i sin åker.

25. Men då folket sof, som hans ovån, och sådde ogrås midt ibland hvetet, och gick sin väg.

26. Då nu såden växte, och bar frukt, syntes också ogråset.

27. Då gingo husbondens tjenare fram, och sade till honom: Herre, sådde du icke god såd i din åker, hvaran hafwer han då ogrås?

28. Då sade han till dem: Det hafwer ovånnen gjort. Sade tjenarena till honom: Vill du, att vi gå, och hämte det bort?

29. Då sade han: Nej, på det, att när I upprydder ogråset, I icke stolen också der med upprydd hvetet.

30. Låter båda växa intill skördetiden, och i skördetiden vill jag såga skördemånnerna: Hämtar först ogråset samman, och binder det i snippor, till att uppbrännas; men hvetet församlar i min lada.

31. En annan liknelse satte han dem före, och sade: Himmetriket är likt ett fenaförn, som en man tog, och sådde i sin åker;

32. Hvilket minst är af alla frön; men när det warder uppväxt, är det störst ibland krydder, och blifwer ett träd, så att foglarne under himmelen komma, och göra sina nästen på dess qvistar.

33. En annan liknelse sade han till dem: Himmetriket är likt en surdeg, hvilken en qvinna tog, och blandade i tre skeppor mjöl, till dess det blef allsammans surt.

34. Detta allt talade Jesus i liknelser till folket; och utan liknelse talade han intet till dem:

35. Att det skulle fullkomnas, som sagdt war genom Profeten, som sade: Jag skall öppna min mun i liknelser, och skall uttala det hemligt varit hafwer ifrå världens begynnelse.

heaven is likened unto a man which sowed good seed in his field:

25. But while men slept, his enemy came and sowed tares among the wheat, and went his way.

26. But when the blade was sprung up, and brought forth fruit, then appeared the tares also.

27. So the servants of the householder came and said unto him, Sir, didst not thou sow good seed in thy field? from whence then hath it tares?

28. He said unto them, An enemy hath done this. The servants said unto him, Wilt thou then that we go and gather them up?

29. But he said, Nay; lest while ye gather up the tares, ye root up also the wheat with them.

30. Let both grow together until the harvest: and in the time of harvest I will say to the reapers, Gather ye together first the tares, and bind them in bundles to burn them: but gather the wheat into my barn.

31. ¶ Another parable put he forth unto them, saying, The kingdom of heaven is like to a grain of mustard seed, which a man took, and sowed in his field:

32. Which indeed is the least of all seeds: but when it is grown, it is the greatest among herbs, and becometh a tree, so that the birds of the air come and lodge in the branches thereof.

33. ¶ Another parable spake he unto them; The kingdom of heaven is like unto leaven, which a woman took, and hid in three measures of meal, till the whole was leavened.

34. All these things spake Jesus unto the multitude in parables; and without a parable spake he not unto them:

35. That it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying, I will open my mouth in parables; I will utter things which have been kept secret from the foundation of the world.

36. Då stilde Jesus folket ifrån sig, och kom hem. Och hans Lärjungar stego fram till honom, och sade: Uttyd oss denna liknelsen om åkrens ogrås.

37. Då svarade han, och sade till dem: Menniskones Son är den, som den goda såden sår:

38. Åkren är werlden: den goda såden äro rissens barn: ogråset äro hins ondas barn:

39. Ovånnen, som sådde, är djefwulen: sårbetiden är werldens ånde: sårdemånnerna äro Änglarna.

40. Såsom nu ogråset håmtas samman, och brännes upp med eld; så skall det ske på denna werldens ånda.

41. Menniskones Son skall sända sina Änglar, och de stola församla all förargelse utaf hans rike, och dem som illa göra;

42. Och stola kasta dem uti en brinnande ugn: der skall wara gråt och tandagnislan.

43. Då stola de rättfärdige skina, såsom solen, i deras Faders rike. Swiarten öron hastwer till att höra, han höre.

44. Åter är himmelriket likt en stätt, som förbold war uti en åker, hwilken en man fann, och förbold honom, och af rätt glädje, som han hastwer deraf, gif han bort, och säljer allt det han hastwer, och köper den åkren.

45. Åter är himmelriket likt en köpman, som sökte efter goda pärlor:

46. Och när han hade funnit en kostelig pärla, gif han bort, och sålde allt det han ägde, och köpte henne.

47. Åter är himmelriket likt en not, som kastades i hastwet, och församlade allahanda fiskar;

48. Och när hon wardt full, drogo de henne till lands, och suto så, och hämtade ut de goda i sina färit; men de onda kastade de bort.

49. Så skall det också ske på werldens

36 Then Jesus sent the multitude away, and went into the house and his disciples came unto him, saying, Declare unto us the parable of the tares of the field.

37 He answered and said unto them, He that soweth the good seed is the Son of man;

38 The field is the world; the good seed are the children of the kingdom; but the tares are the children of the wicked one;

39 The enemy that sowed them is the devil; the harvest is the end of the world; and the reapers are the angels.

40 As therefore the tares are gathered and burned in the fire; so shall it be in the end of this world.

41 The Son of man shall send forth his angels, and they shall gather out of his kingdom all things that offend, and them which do iniquity;

42 And shall cast them into a furnace of fire: there shall be wailing and gnashing of teeth.

43 Then shall the righteous shine forth as the sun in the kingdom of their Father. Who hath ears to hear, let him hear.

44 ¶ Again, the kingdom of heaven is like unto treasure hid in a field; the which when a man hath found, he hideth, and for joy thereof goeth and selleth all that he hath, and buyeth that field.

45 ¶ Again, the kingdom of heaven is like unto a merchantman, seeking goodly pearls:

46 Who, when he had found one pearl of great price, went and sold all that he had, and bought it.

47 ¶ Again, the kingdom of heaven is like unto a net, that was cast into the sea, and gathered of every kind:

48 Which, when it was full, they drew to shore, and sat down, and gathered the good into vessels, but cast the bad away.

49 So shall it be at the end of the

ånda: Änglarna stola utgå, och stilla de onda ifrå de rättvisa,

50. Och kasta dem i en brinnande ugn: der skall vara gråt och tandgnisslan.

51. Då sade Jesus till dem: Förstoden I detta allt? Sade de till honom: Ja, Herre.

52. Då sade han till dem: Dersföre, hvar och en Skriftlård, som till himmetrifet lård är, han är lit en husbonde, som af sin satabur bår fram nytt och gammalt.

53. Och det begaf sig, när Jesus hade lyttat dessa liknelser, gick han dådan,

54. Och kom i sitt fäderne-land, och lärde i deras Synagoga; så att de of förundrade sig storligen, och sade: Swadan kommer denne sådan wißdom och krafter?

55. Är han icke en timmermans son? Heter icke hans moder Maria? Och hans bröder, Jacob, och Josef, och Simon, och Judas?

56. Och hans syster, äro de icke alla när oss? Swadan kommer honom då allt detta?

57. Och de förargades öfwer honom. Men Jesus sade till dem: En Prophet är icke förastad, utan i sitt fäderne-land, och i sitt hus

58. Och han gjorde der icke många tecken, för deras otros skull.

14. Capitel.

I den tiden hörde Herodes Tetrarcha Jesu rykte.

2. Och sade till sina tjenare: Denne är Johannes Döparen: han är uppstånden ifrå de döda; dersföre gör han sådana krafter.

3. Ty Herodes hade gripit Johanne-m, bundit och lagt honom i håktelse, för Herodias, sin broders Philippi hustrus skull.

world: the angels shall come forth, and sever the wicked from among the just,

50 And shall cast them into the furnace of fire: there shall be wailing and gnashing of teeth.

51 Jesus saith unto them, Have ye understood all these things? They say unto him, Yea, Lord.

52 Then said he unto them, There fore every scribe, *which is instructed* unto the kingdom of heaven, is like unto a man *that is* a householder, which bringeth forth out of his treasure *things* new and old.

53 ¶ And it came to pass, *that* when Jesus had finished these parables, he departed thence.

54 And when he was come into his own country, he taught them in their synagogue, insomuch that they were astonished, and said, Whence hath this *man* this wisdom, and *these* mighty works?

55 Is not this the carpenter's son? is not his mother called Mary? and his brethren, James, and Joses, and Simon, and Judas?

56 And his sisters, are they not all with us? Whence then hath this *man* all these things?

57 And they were offended in him. But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, save in his own country, and in his own house.

58 And he did not many mighty works there because of their unbelief.

CHAPTER XIV.

AT that time Herod the tetrarch heard of the fame of Jesus,

2 And said unto his servants, This is John the Baptist; he is risen from the dead; and therefore mighty works do shew forth themselves in him.

3 ¶ For Herod had laid hold on John, and bound him, and put *him* in prison for Herodias' sake, his brother Philip's wife.

4. Fjörty Johannes hade sagt till honom: Dig är icke lofligt hafva henne.

5. Och han hade gerna dråpit honom; men han råddes för folket: ty de höllo honom för en Prophet.

6. När då Herodes begick sin födelsedag, dansade Herodias dotter för dem, och det behagade Herodi.

7. Derföre lofvade han henne mid en ed, att han ville gifwa henne, hvad hon begårde.

8. Då sade hon, såsom hennes moder hade lärt henne tillföre: Gif mig här på ett fat Johannes Döparens hufvud.

9. Och Konungen blef bebröfvad: dock för edens skull, och för deras skull, som suto öfver bord med honom, bödd han, att det skulle gifvas henne.

10. Och sånde bort, och låt afhugga Johannes hufvud i håttelset.

11. Och hans hufvud wardt framburit på ett fat, och gifwit pigau; och hon bar det till sin moder.

12. Och hans Lärjungar kommo, och togo hans Lefamen, och begrofwö honom; och gingo sedan bort, och förfunnade det Jesu.

13. När Jesus det hörde, for han dådan med skepp affides bort uti en ödemarf. När folket det hörde, kommo de efter honom till fotö ifrå städerna.

14. Och Jesus gick ut, och såg det myckna folket, och warfunnade sig öfver dem, och gjorde deras franka ylbreda.

15. Och när det led åt aftenen, gingo hans Lärjungar till honom, och sade: När är en ödemarf, och tiden är för-liden; låt folket gå ifrå dig, att de måga gå bort i bharna, och köpa sig mat.

16. Då sade Jesus till dem: Det gøres icke behof, att de bortgå; gifwer I dem äta.

17. Då sade de till honom: Wi haf-

4 For John said unto him, It is not lawful for thee to have her.

5 And when he would have put him to death, he feared the multitude; because they counted him as a prophet.

6 But when Herod's birthday was kept, the daughter of Herodias danced before them, and pleased Herod.

7 Whereupon he promised with an oath to give her whatsoever she would ask.

8 And she, being before instructed of her mother, said, Give me here John Baptist's head in a charger.

9 And the king was sorry: nevertheless for the oath's sake, and them which sat with him at meat, he commanded it to be given her.

10 And he sent, and beheaded John in the prison.

11 And his head was brought in a charger, and given to the damsel: and she brought it to her mother.

12 And his disciples came, and took up the body, and buried it, and went and told Jesus.

13 ¶ When Jesus heard of it, he departed thence by ship into a desert place apart: and when the people had heard thereof, they followed him on foot out of the cities.

14 And Jesus went forth, and saw a great multitude, and was moved with compassion toward them, and he healed their sick.

15 ¶ And when it was evening, his disciples came to him, saying, This is a desert place, and the time is now past; send the multitude away, that they may go into the villages, and buy themselves victuals.

16 But Jesus said unto them, They need not depart; give ye them to eat.

17 And they say unto him, We

me här icke mer än fem bröd, och två fiskar.

18. Sade han: Lager mig dem hit.

19. Och han böd folket sätta sig ned på gräset, och tog de fem bröd, och de två fiskar, såg upp i himmelen, och tackade, bröt det, och gaf Lärjungarne bröden, och Lärjungarne gåfvo så folket.

20. Och de äto alle, och wordo måtte. Och de togo upp det öfver war i handen, tolf forgar fulla.

21. Och de som ätit hade, woro mid femtusend män, förutan qvinnor och barn.

22. Och strax dref Jesus sina Lärjungar, att de skulle stiga i skeppet, och fara framföre utöfver, så länge han skilde folket ifrå sig.

23. Och när han hade stilt folket ifrå sig, gick han upp på ett berg allena, till att bedja: och när aftenen kom, war han der allena.

24. Men skeppet war då allaredan midt på hafvet, och led plats i vågorna: förth vådret war emot.

25. Men i den sjerde wåkten om natten, kom Jesus till dem, gående på hafvet.

26. Och när Lärjungarne sågo honom gå på hafvet, wordo de förfärade och sade: Det är ett spöke; och ropade af råddhoga.

27. Men Jesus talade dem strax till, och sade: Warer mid ett godt mod: det är jag; warer icke förfärade.

28. Då svarade honom Petrus, och sade: Herre, året du, så bjud mig komma till dig uppå wattnet.

29. Då sade han: Kom! När Petrus då steg utaf skeppet, beghnte han gå på wattnet, att han skulle komma till Jesus.

30. Men när han såg, att vådret war starkt, wardt han förfärad; och som han beghnte slunka, ropade han och sade: Herre, hjälp mig.

31. Och strax räckte Jesus ut handen,

have here but five loaves, and two fishes.

18 He said, Bring them hitherto me.

19 And he commanded the multitude to sit down on the grass, and took the five loaves, and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed, and brake, and gave the loaves to his disciples, and the disciples to the multitude.

20 And they did all eat, and were filled: and they took up of the fragments that remained twelve baskets full.

21 And they that had eaten were about five thousand men, beside women and children.

22 ¶ And straightway Jesus constrained his disciples to get into a ship, and to go before him unto the other side, while he sent the multitudes away.

23 And when he had sent the multitudes away, he went up into a mountain apart to pray: and when the evening was come, he was there alone.

24 But the ship was now in the midst of the sea, tossed with waves: for the wind was contrary.

25 And in the fourth watch of the night Jesus went unto them, walking on the sea.

26 And when the disciples saw him walking on the sea, they were troubled, saying, It is a spirit; and they cried out for fear.

27 But straightway Jesus spake unto them, saying, Be of good cheer; it is I; be not afraid.

28 And Peter answered him and said, Lord, if it be thou, bid me come unto thee on the water.

29 And he said, Come. And when Peter was come down out of the ship, he walked on the water, to go to Jesus.

30 But when he saw the wind boisterous, he was afraid; and beginning to sink, he cried, saying, Lord, save me.

31 And immediately Jesus stretch-

och fattade uti honom, och sade till honom: O du skentrogne, hwi twiflade du?

32. Och när de woro infomne i skeppet, stillade wådret sig.

33. Men de som woro i skeppet, gingo fram och till bådo honom, och sade: Wifserligen åst du Guds Son.

34. Och när de woro öfwerfarne, sommo de uti det landet Genesaret.

35. Och när folket der sammanstådes förnummo honom, såude de bod i hela landet der omkring, och hade alla sjufa till honom,

36. Och bådo honom, att de måtte allenast taga på hans klådesåll: och de som togo deruppå, blefwo alle helbregda.

15. Capitel.

Då sommo till Jesum de Skriftlårde, och de Phariseer af Jerusalem, och sade:

2. Hwi bryta dine Lärjungar de åldstas stadgar; förth de twå intet sina händer, när de stola åta bröd?

3. Han swarade, och sade till dem: Hwi bryten of I Guds bud, för edra stadgars skull?

4. Ty Gud hafwer budit, och sagt: Du skall åra fader och moder; och hwiiken som bannar fader eller moder, han skall döden dö.

5. Men I sägen: Hwar och en må säga till fader eller moder: Det är allt Gudi gifwit, som du skulle få af mig, dig till nytta;

6. Dermed ster då, att ingen hedrar sin fader eller sin moder; och hafwen dermed gjort Guds bud till intet, för edra stadgars skull.

7. I strymtare, Esaias hafwer rått spått om eder, sågande:

8. Detta folket nalkas mig med sin

ed forth *his* hand, and caught him, and said unto him, O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?

32 And when they were come into the ship, the wind ceased.

33 Then they that were in the ship came and worshipped him, saying, Of a truth thou art the Son of God.

34 ¶ And when they were gone over, they came into the land of Genesaret.

35 And when the men of that place had knowledge of him, they sent out into all that country round about, and brought unto him all that were diseased;

36 And besought him that they might only touch the hem of his garment: and as many as touched were made perfectly whole.

CHAPTER XV.

THEN came to Jesus scribes and Pharisees, which were of Jerusalem, saying,

2 Why do thy disciples transgress the tradition of the elders? for they wash not their hands when they eat bread.

3 But he answered and said unto them, Why do ye also transgress the commandment of God by your tradition?

4 For God commanded, saying, Honour thy father and mother: and, He that curseth father or mother, let him die the death.

5 But ye say, Whosoever shall say to *his* father or *his* mother, *It is a gift*, by whatsoever thou mightest be profited by me;

6 And honour not his father or his mother, *he shall be free*. Thus have ye made the commandment of God of none effect by your tradition.

7 Ye hypocrites, well did Esaias prophesy of you, saying,

8 This people draweth nigh unto

mun, och hedrar mig med sina läppar; men deras hjerta är långt ifrån mig.

9. Men de tjena mig så fångt, lårande den lärdom, som är mennisko-bud.

10. Och han kallade till sig folket, och sade till dem: Hörer och förstår.

11. Det besmittar icke menniskan, som ingår genom munnen; utan det som utgår af munnen, det besmittar menniskan.

12. Då stego hans lärjungar fram, och sade till honom: Vet du, att Phariseerne förargades, när de hörde detta ordet?

13. Han svarade, och sade: Svar och en plantering, som min himmelske fader icke planterat hafver, skall uppstås med rötter.

14. Låter fara dem: de äro blinde, och blindas ledare. Svar nu en blind leder en blind, så falla de båda i groppen.

15. Då svarade Petrus, och sade till honom: Uttyd oss denna liknelsen.

16. Då sade Jesus: Ären I och ännu oförståndige?

17. Förstån I icke ännu, att allt det som ingår genom munnen, det går i buken, och hafver sin naturliga utgång?

18. Men det som går ut af munnen, det kommer ifrån hjertat, och det besmittar menniskan.

19. Ty af hjertat utgå onde tankar, mord, hor, skörcfnad, tjuveri, falskt vittne, håbelse.

20. Det äro de stycken, som besmitta menniskan; men att äta med otvagna händer, besmittar icke menniskan.

21. Och Jesus gick dådan, och kom i Thri och Sidons landsåndar.

22. Och si, en Cananeeß qvinna kom af de landsåndar, och ropade till honom, och sade: O HERRE, Davids Son, förbarma dig öfver mig: min

me with their mouth, and honour-eth me with *their* lips; but their heart is far from me.

9 But in vain they do worship me, teaching *for* doctrines the commandments of men.

10 ¶ And he called the multitude, and said unto them, Hear, and understand:

11 Not that which goeth into the mouth defileth a man; but that which cometh out of the mouth, this defileth a man.

12 Then came his disciples, and said unto him, Knowest thou that the Pharisees were offended, after they heard this saying?

13 But he answered and said, Every plant, which my heavenly Father hath not planted, shall be rooted up.

14 Let them alone: they be blind leaders of the blind. And if the blind lead the blind, both shall fall into the ditch.

15 Then answered Peter and said unto him, Declare unto us this parable.

16 And Jesus said, Are ye also yet without understanding?

17 Do not ye yet understand, that whatsoever entereth in at the mouth goeth into the belly, and is cast out into the draught?

18 But those things which proceed out of the mouth come forth from the heart; and they defile the man.

19 For out of the heart proceed evil thoughts, murders, adulteries, fornications, thefts, false witness, blasphemies:

20 These are *the things* which defile a man: but to eat with unwashen hands defileth not a man.

21 ¶ Then Jesus went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon.

22 And, behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, *thou* Son of

dotter qvåle jammertigen af djef-
wulen.

23. Men han swarade henne icke ett
ord. Då stego hans Lärjungar fram,
och bådo honom, och sade: Skilj henne
ifrån dig; ty hon ropar efter oss.

24. Men han swarade, och sade: Jag
är icke utfånd, utan till de borttappada
får af Israels hus.

25. Men hon kom, och tillbad honom,
sägande: Herre, hjelp mig.

26. Då swarade han, och sade: Det
är icke höfveligt, att taga brödet ifrå
barnen, och kasta det för hundarna.

27. Swarade hon: Ja, Herre; dock
likväl åta hundarne af de smutor, som
falle utaf deras herrars bord.

28. Då swarade Jesus, och sade till
henne: O qwinna, din tro är stor;
ste dig, som du will. Och hennes dotter
blef heibregda i samma stund.

29. Och Jesus gick dådan längre
fram, och kom till det Galileesta haf-
wet, och gick upp på ett berg, och satte
sig der.

30. Och till honom kom mycket folk,
och hade med sig halta, blinda, dum-
mar, lemmalösa, och många andra,
och kastade dem för Jesu fötter; och
han gjorde dem heibregda:

31. Så att folket förundrade sig, när
de sågo de dummar tala, de lemmalösa
sårbdiga, de halta gå, de blinda se, och
prisade Israels Gud.

32. Och Jesus kallade sina Lärjun-
gar till sig, och sade: Jag önskar mig
öfwer folket, ty de hafwa nu i tre
dagar töfswat när mig, och hafwa
intet åta; och jag will icke låta dem
ifrån mig fastande, att de icke stola
gifsas upp i tvågen.

33. Då sade hans Lärjungar till ho-
nom: Swar stole wi få hår i öfnen
så mycket bröd, der wi kunne måtta få
mycket folk med?

34. Sade Jesus till dem: Guru

David; my daughter is grievously
vexed with a devil.

23 But he answered her not a
word. And his disciples came and
besought him, saying, Send her
away; for she crieth after us.

24 But he answered and said, I
am not sent but unto the lost sheep
of the house of Israel.

25 Then came she and worship-
ped him, saying, Lord, help me.

26 But he answered and said, It
is not meet to take the children's
bread, and to cast it to dogs.

27 And she said, Truth, Lord:
yet the dogs eat of the crumbs
which fall from their master's
table.

28 Then Jesus answered and said
unto her, O woman, great is thy
faith: be it unto thee even as thou
wilt. And her daughter was made
whole from that very hour.

29 And Jesus departed from
thence, and came nigh unto the
sea of Galilee; and went up into
a mountain, and sat down there.

30 And great multitudes came
unto him, having with them *those
that were lame, blind, dumb, maim-
ed, and many others, and cast them
down at Jesus' feet; and he healed
them:*

31 Insomuch that the multitude
wondred, when they saw the dumb
to speak, the maimed to be whole,
the lame to walk, and the blind to
see: and they glorified the God of
Israel.

32 ¶ Then Jesus called his dis-
ciples *unto him*, and said, I have
compassion on the multitude, be-
cause they continue with me now
three days, and have nothing to
eat: and I will not send them
away fasting, lest they faint in the
way.

33 And his disciples say unto him,
Whence should we have so much
bread in the wilderness, as to fill
so great a multitude?

34 And Jesus saith unto them,

många bröd hafwen I? De sade: Sju, och några små fiskar.

35. Då båd han folket sätta sig ned på jorden.

36. Och tog de sju bröd, och fiskarna, takade, bröt och gaf sina Lärjungar, och Lärjungarne gäfwö folket.

37. Och de äto alle, och wordo mätte: och upptogo det öfwer war i stycken, sju fargar fulla.

38. Och de som äto, woro fyratusend män, sbrutan qwinnor och barn.

39. Och när han hade skilt folket ifrån sig, steg han till skepps, och kom uti den grånsen wid Magdala.

16. Capitel.

Då stego de Phariseer och Sadduceer fram, och frestade honom, begärande, att han wille låta dem se tecken af himmelen.

2. Men han svarade, och sade till dem: Om aftenen sägen I: Det blifwer klart wäder: förth himmelen är röd;

3. Och om morgonen: det blifwer erwäder i dag: ty himmelen är röd och claffig. I strymltare, om himmelens skapelie funnen I döma: funnen I icke döma om tidens tecken?

4. Det wånga och horifla slägtet söter efter tecken; och tecken skall icke gifwas dem, utan Jone Prophetens tecken. Och så öfwer gaf han dem, och gief sin wäg.

5. Och när hans Lärjungar woro tomne utöfwer på den andra stranden, hade de förgåtit taga bröd med sig.

6. Då sade Jesus till dem: Ser till, och förwarer eder för de Phariseers och Sadduceers surdeg.

7. Då tänkte de wid sig sjelfwa, och sade: Wi hafwe intet bröd tagit med oss

How many loaves have ye? And they said, Seven, and a few little fishes.

35 And he commanded the multitude to sit down on the ground.

36 And he took the seven loaves and the fishes, and gave thanks, and brake them, and gave to his disciples, and the disciples to the multitude.

37 And they did all eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets full.

38 And they that did eat were four thousand men, beside women and children.

39 And he sent away the multitude, and took ship, and came into the coasts of Magdala.

CHAPTER XVI.

THE Pharisees also with the Sadducees came, and tempting desired him that he would shew them a sign from heaven.

2 He answered and said unto them, When it is evening, ye say, *It will be fair weather: for the sky is red.*

3 And in the morning, *It will be foul weather to day: for the sky is red and lowering.* O ye hypocrites, ye can discern the face of the sky; but can ye not discern the signs of the times?

4 A wicked and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given unto it, but the sign of the prophet Jonas. And he left them, and departed.

5 And when his disciples were come to the other side, they had forgotten to take bread.

6 ¶ Then Jesus said unto them, Take heed and beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees.

7 And they reasoned among themselves, saying, *It is because we have taken no bread.*

8. När Jesus det förnam, sade han till dem: I kientroque, hwad bestyrar det dock eder, att I icke hafwen tagit bröd med eder?

9. Förstån I icke ännu, eller minnens, om de fem bröd, emellan de femtusend män, och huru många forgar I upptogen?

10. Icke heller om de sju bröd, emellan de fyratusend män, och huru många forgar I då upptogen?

11. Huru kommer det då till, att I icke funnen förstå, att jag icke sade eder om bröd, (då jag sade:) I stolen förwara eder för de Phariseers och Sadduceers surdeg?

12. Så förstodo de då, att han hade icke budit dem taga sig wara för bröds surdeg; utan för de Phariseers och Sadduceers lärdom.

13. Då kom Jesus i den engden Cesarea Philippi, och frågade sina Lärjungar, och sade: Hvem säger folket mig, menniskans Son, wara?

14. Då sade de: Somlige Johannem Döparen; somlige Eliam; somlige Jeremiam, eller en af Propheterna.

15. Sade han till dem: Hvem säga I mig då wara?

16. Då svarade Simon Petrus, och sade: Du äst Kristus, lefwandes Guds Son.

17. Då svarade Jesus, och sade till honom: Salig äst du Simon, Sona son: ty kött och blod hafwer dig det icke uppenbarat; utan min Fader, som är i himmelen.

18. Och jag säger dig igen: Att du äst Petrus; och uppå detta hälleberget skall jag bygga min Församling, och hellsvetes portar stola icke warda henne öfvermåttige.

19. Och jag skall gifwa dig himmelrikes nycklar: allt det du binder på jorden, det skall wara bundit i himmelen; och allt det du löser på jorden, det skall wara löst i himmelen.

20. Då bödd han sina Lärjungar, att

8 Which when Jesus perceived, he said unto them, O ye of little faith, why reason ye among yourselves, because ye have brought no bread?

9 Do ye not yet understand, neither remember the five loaves of the five thousand, and how many baskets ye took up?

10 Neither the seven loaves of the four thousand, and how many baskets ye took up?

11 How is it that ye do not understand that I spake it not to you concerning bread, that ye should beware of the leaven of the Pharisees and of the Sadducees?

12 Then understood they how that he bade them not beware of the leaven of bread, but of the doctrine of the Pharisees and of the Sadducees.

13 ¶ When Jesus came into the coasts of Cesarea Philippi, he asked his disciples, saying, Whom do men say that I, the Son of man, am?

14 And they said, Some say that thou art John the Baptist; some, Elias; and others, Jeremias, or one of the prophets.

15 He saith unto them, But whom say ye that I am?

16 And Simon Peter answered and said, Thou art the Christ, the Son of the living God.

17 And Jesus answered and said unto him, Blessed art thou, Simon Bar-jona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven.

18 And I say also unto thee, That thou art Peter, and upon this rock I will build my church; and the gates of hell shall not prevail against it.

19 And I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven. and whatsoever thou shalt bind on earth shall be bound in heaven; and whatsoever thou shalt loose on earth shall be loosed in heaven.

20 Then charged he his disciples

de skulle för ingen säga, att han var Jesus Kristus.

21. Ifrån den tiden beghnte Jesus förkunna sina Lärjungar, huru han måste gå till Jerusalem, och lida mycket af de äldsta, och af de öfversta Presterna, och af de Skriftlårda, och dråpa, och tredje dagen uppstå igen.

22. Och Petrus tog honom af sides, och beghnte straffa honom, och sade: Herre, stona dig sjelf; detta wederefares dig icke.

23. Då wände han sig om, och sade till Petrum: Gack bort ifrå mig, du Satan, du åst mig till hinders: ty du besinnar icke det Gudi tillhör, utan det mennistor tillhör.

24. Då sade Jesus till sina Lärjungar: Hvilken som vill följa mig, han wedersäke sig sjelf, och tage sitt kors uppå sig, och följa mig.

25. Ty hwilken som vill behålla sitt lif, han skall mista det; och hwilken som mister sitt lif för min skull, han skall finna det.

26. Hvad hjälper nu det menniskan, om hon förwårswar hela werlden, och får dock skada till sin sjä! Eller hvad kan menniskan gifwa, der hon kan igenlösa sin sjä! med?

27. Förty det skall ske, att menniskones Son skall komma i sin Faders härlighet, med sina Änglar; och då skall han löna hwar och en efter hans geringar.

28. Sannerligen, säger jag eder: Här äro någre ståndande, som icke skola smaka döden, till des de få se menniskones Son komma i sitt rike.

17. Capitel.

Och sex dagar derefter, tog Jesus Petrum, och Jacobum, och Johanneum, hans broder, till sig, och hade dem af sides upp på ett högt berg.

2. Och wardt förklarad för dem; och hans ansigte sken som solen; och hans kläder wordo hwita som ett ljus.

that they should tell no man that he was Jesus the Christ.

21 ¶ From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.

22 Then Peter took him, and began to rebuke him, saying, Be it far from thee, Lord: this shall not be unto thee.

23 But he turned, and said unto Peter, Get thee behind me, Satan: thou art an offence unto me: for thou savourest not the things that be of God, but those that be of men.

24 ¶ Then said Jesus unto his disciples, If any man will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.

25 For whosoever will save his life shall lose it: and whosoever will lose his life for my sake shall find it.

26 For what is a man profited, if he shall gain the whole world, and lose his own soul? or what shall a man give in exchange for his soul?

27 For the Son of man shall come in the glory of his Father with his angels; and then he shall reward every man according to his works.

28 Verily I say unto you, There be some standing here, which shall not taste of death, till they see the Son of man coming in his kingdom.

CHAPTER XVII.

AND after six days Jesus taketh Peter, James, and John his brother, and bringeth them up into a high mountain apart,

2 And was transfigured before them: and his face did shine as the sun, and his raiment was white as the light.

3. Och si, dem syntes Mose, och Elias, talande med honom.

4. Då svarade Petrus, och sade till Jesus: Herre, här är oss godt vara; vill du, så vilje vi här göra tre hyddor; dig en, och Mose' en, och Elie en?

5. Vid han ännu talade, si, en ljus sky omskyggde dem: och si, en röst utur sky sade: Denne är min kärre Son, i hvilken jag hafver ett godt behag; honom hörer.

6. Och när Lärjungarne det hörde, föllo de på sitt ansigte, och wordo svårligen försårade.

7. Men Jesus gick till, och tog på dem, och sade: Står upp, och rådens icke.

8. Men då de upptyfte sina ögon, sågo de ingen, utan Jesus allena.

9. Och när de gingo ned af berget, böd Jesus dem, och sade: Säger för ingen denna synen, till des människones Son är uppstånden ifrån de döda.

10. Och frågade honom hans Lärjungar, och sade: Hvi såga då de Skriftlärde, att Elias måste komma tillförene?

11. Jesus svarade, och sade till dem: Elias skall ju komma först, och sticka all ting i lag igen.

12. Men jag säger eder: Elias är allaredan kommen, och de kände honom intet; utan gjorde honom hvad de ville. Sammalunda skall ock människones Son lida af dem.

13. Då förstodo Lärjungarne, att han sade dem om Johanne Döparen.

14. Och när de kommo till folket, steg en man fram, böjde för honom sina knän, och sade: .

15. Herre, förbarma dig öfver min son, ty han är månaderasande, och lider stor sårmer: ty han faller ofta i elden, och ofta i wattenet.

3 And, behold, there appeared unto them Moses and Elias talking with him.

4 Then answered Peter, and said unto Jesus, Lord, it is good for us to be here: if thou wilt, let us make here three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias.

5 While he yet spake, behold, a bright cloud overshadowed them: and behold a voice out of the cloud, which said, This is my beloved Son, in whom I am well pleased; hear ye him.

6 And when the disciples heard it, they fell on their face, and were sore afraid.

7 And Jesus came and touched them, and said, Arise, and be not afraid.

8 And when they had lifted up their eyes, they saw no man, save Jesus only.

9 And as they came down from the mountain, Jesus charged them, saying, Tell the vision to no man, until the Son of man be risen again from the dead.

10 And his disciples asked him, saying, Why then say the scribes that Elias must first come?

11 And Jesus answered and said unto them, Elias truly shall first come, and restore all things.

12 But I say unto you, That Elias is come already, and they knew him not, but have done unto him whatsoever they listed. Likewise shall also the Son of man suffer of them.

13 Then the disciples understood that he spake unto them of John the Baptist.

14 ¶ And when they were come to the multitude, there came to him a certain man, kneeling down to him, and saying,

15 Lord, have mercy on my son; for he is lunatic, and sore vexed: for oftentimes he falleth into the fire, and oft into the water.

16. Och jag hade honom fram för dina Lärjungar, och de funde intet hjälpa honom.

17. Då svarade Jesus, och sade: O du otrogna och genvårdiga släkte, huru länge skall jag vara med eder? Huru länge skall jag liba eder? Hafwer honom hit.

18. Och Jesus hotade honom, och Jesaulen gick ut af honom; och drängen wardt helbregda i samma stund.

19. Då gingo Lärjungarne till Jesus afides, och sade: Hvi funde icke vi drifwa honom ut?

20. Jesus sade till dem: För eder otros skull. Sannerligen, säger jag eder: Om I hafwen tro, som ett senapsörn, då mågen I såga till detta berget: Gad hådan dit bort, och det skall gå; och eder warder intet omöjligt.

21. Men detta slaget går icke ut, utan med bön och fasta.

22. Men då de mistades i Galileen, sade Jesus till dem: Det skall ste, att menniskones Son warder öfwerantwardad i menniskors händer:

23. Och de stola dråpa honom, och tredje dagen skall han stå upp igen. Och de wordo storkligen bedröfwade.

24. Och när de kommo till Capernaum, gingo de, som stättpenningen plågade uppbara, till Petrum, och sade: Plågar icke eder måstare gifwa stättpenning?

25. Då sade han: Ja; Och som han som i huset, förefom honom Jesus, och sade: Hvad synes dig, Simon? Af hvem taga jorderites Konungar tull eller stätt? Af sina barn, eller af de främmande.

26. Sade Petrus till honom: Af de främmande. Då sade Jesus till honom: Så äro ju barnen fria.

27. Men på det vi icke stole förarga barn, så gad till hafvet, och kasta ut roten, och den första fisk du får, tag; och när du låter upp hans mun, war-

16 And I brought him to thy disciples, and they could not cure him.

17 Then Jesus answered and said, O faithless and perverse generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him hither to me.

18 And Jesus rebuked the devil; and he departed out of him: and the child was cured from that very hour.

19 Then came the disciples to Jesus apart, and said, Why could not we cast him out?

20 And Jesus said unto them, Because of your unbelief: for verily I say unto you, If ye have faith as a grain of mustard seed, ye shall say unto this mountain, Remove hence to yonder place; and it shall remove: and nothing shall be impossible unto you.

21 Howbeit this kind goeth not out but by prayer and fasting.

22 ¶ And while they abode in Galilee, Jesus said unto them, The Son of man shall be betrayed into the hands of men:

23 And they shall kill him, and the third day he shall be raised again. And they were exceeding sorry.

24 ¶ And when they were come to Capernaum, they that received tribute money came to Peter, and said, Doth not your master pay tribute?

25 He saith, Yes. And when he was come into the house, Jesus prevented him, saying, What thinkest thou, Simon? of whom do the kings of the earth take custom or tribute? of their own children, or of strangers?

26 Peter saith unto him, Of strangers. Jesus saith unto him, Then are the children free.

27 Notwithstanding, lest we should offend them, go thou to the sea, and cast a hook, and take up the fish that first cometh up; and whei

der du finnande en penning; den tag, och så honom ut, för mig och dig.

18. Capitel.

I den tiden, gingo Lärjungarne till Jesum, och sade: Hvilken är den störste i himmelriket?

2. Då kallade Jesus fram ett barn, och ställde det midt ibland dem,

3. Och sade: Sannerligen, säger jag eder, utan I omvänden eder och warden såsom barn, stolen I icke komma i himmelriket.

4. Hvilken nu sig sjelf så förnedrar, som detta barnet, han är den störste i himmelriket.

5. Och hvilken som undfår ett sådant barn, i mitt Namn, han undfår mig.

6. Men hvilken som förargar en af dessa små, som tro på mig, honom wore bättre, att en qwarnsten wore bunden wid hans hals, och han sänktes ned i haffens djup.

7. We werlden för förargelse skull: ty förargelse måste ju komma; dock, we den menniska, genom hvilken förargelse kommer.

8. Är det så, att din hand, eller din fot, är dig till förargelse, så hugg honom af, och kastan ifrån dig: bättre är dig ingå uti lifwet halft, eller lemmalöst, än du skulle hafwa två händer och två fötter, och kastas i ewinnerlig eld.

9. Och är det så, att ditt öga är dig till förargelse, rif det ut, och kastat ifrån dig: bättre är dig, att du ingår ifwet endgd, än du skulle hafwa tu ögon, och kastas i helhwetes eld.

10. Ser till, att I föraktan ingen af dessa små: ty jag säger eder, att deras Änglar i himmelen se alltid min Faders ansigte, i himmelen.

thou hast opened his mouth, thou shalt find a piece of money: that take, and give unto them for me and thee.

CHAPTER XVIII.

AT the same time came the disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the kingdom of heaven?

2 And Jesus called a little child unto him, and set him in the midst of them,

3 And said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the kingdom of heaven.

4 Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the kingdom of heaven.

5 And whoso shall receive one such little child in my name receiveth me.

6 But whoso shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were drowned in the depth of the sea.

7 ¶ Woe unto the world because of offences! for it must needs be that offences come; but woe to that man by whom the offence cometh!

8 Wherefore if thy hand or thy foot offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two feet to be cast into everlasting fire.

9 And if thine eye offend thee, pluck it out, and cast it from thee: it is better for thee to enter into life with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell fire.

10 Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father which is in heaven.

11. Th menniskones Son år kommen, till att frålsa det, som förtappadt war.

12. Huru synes eder? Om en menniska hade hundrade får, och ett af dem fore will: öfvergifwer hon icke de nio och nittio på bergen, och går bort, och söker efter det, som for will?

13. Och hånder det så, att hon finner det igen, sannerligen, säger jag eder, hon gläds mera deröfver, än öfver de nio och nittio, som icke foro will.

14. Så år ock icke eder himmelske Faders wilje, att någon af dessa små skall borttappad warda.

15. Men om din broder syndar dig emot, så gåt och straffa honom emellan dig och honom allena: hörer han dig, så hastwer du förwårswat din broder:

16. Men hörer han dig icke, så tag ännu med dig en eller två: på det all sak skall bestå wid två eller tre vittnens mun.

17. Hörer han dem icke, så såg det församlingen: hörer han icke församlingen, så håll honom såsom en Hedning och Publican.

18. Sannerligen, säger jag eder: Allt det I binden på jorden, det skall wara bundit i himmelen; och allt det I lösen på jorden, det skall wara löst i himmelen.

19. Öttermera säger jag eder: Der två af eder somma öfverens på jorden, hwad ting det helst san wara, som de bedja om, skall dem det wedersaras af min Fader, som år i himmelen.

20. Th hwar två eller tre åro församlade i mitt Namn, der år jag midt ibland dem.

21. Då steg Petrus fram till honom, och sade: Herre, huru ofta skall min broder synda mot mig, och jag skall förlåta honom det? Åro sju refor nog?

22. Då sade Jesus till honom: Jag säger dig, icke sju refor; utan sjuttio årom sju refor.

11 For the Son of man is come to save that which was lost.

12 How think ye? if a man have a hundred sheep, and one of them be gone astray, doth he not leave the ninety and nine, and goeth into the mountains, and seeketh that which is gone astray?

13 And if so be that he find it, verily I say unto you, he rejoiceth more of that *sheep*, than of the ninety and nine which went not astray.

14 Even so it is not the will of your Father which is in heaven, that one of these little ones should perish.

15 ¶ Moreover if thy brother shall trespass against thee, go and tell him his fault between thee and him alone: if he shall hear thee, thou hast gained thy brother.

16 But if he will not hear thee, then take with thee one or two more, that in the mouth of two or three witnesses every word may be established.

17 And if he shall neglect to hear them, tell it unto the church: but if he neglect to hear the church, let him be unto thee as a heathen man and a publican.

18 Verily I say unto you, Whatsoever ye shall bind on earth shall be bound in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven.

19 Again I say unto you, That if two of you shall agree on earth as touching any thing that they shall ask, it shall be done for them of my Father which is in heaven.

20 For where two or three are gathered together in my name, there am I in the midst of them.

21 ¶ Then came Peter to him, and said, Lord, how oft shall my brother sin against me, and I forgive him? till seven times?

22 Jesus saith unto him, I say not unto thee, Until seven times: but, Until seventy times seven.

23. Förden skull är himmelriket liknadt mid en Konung, som wille hålla råfenskap med sina tjenare.

24. Och när han beghnte råfna, kom en fram för honom, som honom war skyldig tiotusend pund.

25. Och efter han hade icke der han kunde betala med, bödd Herren, att han skulle säljas, och hans hustru, och barn, och allt det han ågde, och betalad med.

26. Då föll den tjenaren ned, och tillbad honom, och sade: Herre, haf tålmod med mig, jag will allt betala dig.

27. Då warkunnade Herren sig öfwer den tjenaren, och låt honom lös, och gaf honom till det han war skyldig.

28. Då gick den tjenaren ut, och fanu en af sina medtjenare, som honom war skyldig hundrade penningar, och han tog fatt på honom, och fick honom i halsen, drog honom, och sade: Betala det du är skyldig.

29. Då föll hans medtjenare till hans fötter, och bad honom, sågande: Haf tålmod med mig, jag will allt betala dig.

30. Men han wille icke; utan gick bort, och kastade honom i fångelsset, så länge han betalade det han war skyldig.

31. Då nu andre hans medtjenare sågo det som skedd, tycktes dem det ganska illa wara, och kommo, och kungjorde sin Herre, att det skedt war.

32. Då kallade hans Herre honom för sig, och sade till honom: Du stallaktige tjenare, allt det du skyldig war gaf jag dig till, ty du bad mig:

33. Skulle du också icke hafwa förbarmat dig öfwer din medtjenare, såsom jag förbarmade mig öfwer dig?

34. Och hans Herre wardt wred och antwardade honom böblarna i händer, till des det war allt betaladt, som han honom skyldig war.

35. Så skall också min himmelske Fader

23 ¶ Therefore is the kingdom of heaven likened unto a certain king, which would take account of his servants.

24 And when he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him ten thousand talents.

25 But forasmuch as he had not to pay, his lord commanded him to be sold, and his wife, and children, and all that he had, and payment to be made.

26 The servant therefore fell down, and worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay thee all.

27 Then the lord of that servant was moved with compassion, and loosed him, and forgave him the debt.

28 But the same servant went out, and found one of his fellow servants, which owed him a hundred pence: and he laid hands on him, and took him by the throat, saying, Pay me that thou owest.

29 And his fellow servant fell down at his feet, and besought him, saying, Have patience with me, and I will pay thee all.

30 And he would not: but went and cast him into prison, till he should pay the debt.

31 So when his fellow servants saw what was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all that was done.

32 Then his lord, after that he had called him, said unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because thou desiredst me:

33 Shouldest not thou also have had compassion on thy fellow servant, even as I had pity on thee?

34 And his lord was wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that was due unto him.

35 So likewise shall my heavenly

gåra eder, om I icke föråtten af ebtert
hertas, hvar och en sin broder det de
bröta.

19. Capitel.

Och det begaf sig, när Jesus hade
fullkommat det talet, gick han utaf
Galileen, och kom in i Judee lands-
änder, wid sidan af Jordan.

2. Och honom följde mycket folk; och
han gjorde dem der helbregda.

3. Då gingo de Phariseer fram till
honom, frestade honom, och sade till
honom: Är det ock rätt, att man
skiljer sig wid sin hustru, för allahan-
da sakers skull?

4. Då svarade han, och sade till
dem: Gafwen I icke läst, att den
som gjorde menniskorna af beghneth-
sen, man och qvinna gjorde han dem,

5. Och sade: Fördensskull skall en
man öfvergifwa fader och moder, och
blifwa när sin hustru; och de tu war-
da ett kött:

6. Så äro de icke nu tu, utan ett
kött. Det nu Gud hafwer samman-
fogat, skall menniskan icke åtskilja.

7. Då sade de till honom: Hwi bödd
då Moses gifwa skiljebref, och öfver-
gifwa henne?

8. Sade han till dem: För ebtert
hertas hårdhets skull, tillstodde Moses,
att I måtten öfvergifwa edra hustrur;
men af beghnethsen war det icke så.

9. Men jag säger eder: Den som
skiljer sin hustru ifrå sig, utan för hore
skull, och tager en annan, han gör hor;
och den som tager den öfvergifua, han
gör hor.

10. Då sade hans lärjungar till ho-
nom: Gafwer mannens sak sig så
med hustrun, då är icke godt gifwa sig
i ägtenkap.

11. Då sade han till dem: Svar
man tager icke detta ordet, utan de,
hvilka det blifwer gifwit.

Father do also unto you, if ye from
your hearts forgive not every one
his brother their trespasses.

CHAPTER XIX.

AND it came to pass, *that* when
Jesus had finished these say-
ings, he departed from Galilee, and
came into the coasts of Judea be-
yond Jordan;

2 And great multitudes followed
him; and he healed them there.

3 ¶ The Pharisees also came un-
to him, tempting him, and saying
unto him, Is it lawful for a man to
put away his wife for every cause?

4 And he answered and said unto
them, Have ye not read, that he
which made *them* at the beginning
made them male and female,

5 And said, For this cause shall a
man leave father and mother, and
shall cleave to his wife: and they
twain shall be one flesh?

6 Wherefore they are no more
twain, but one flesh. What there-
fore God hath joined together, let
not man put asunder.

7 They say unto him, Why did
Moses then command to give a
writing of divorcement, and to put
her away?

8 He saith unto them, Moses be-
cause of the hardness of your
hearts suffered you to put away
your wives: but from the begin-
ning it was not so.

9 And I say unto you, Whosoever
shall put away his wife, except *it*
be for fornication, and shall marry
another, committeth adultery: and
whoso marrieth her which is put
away doth commit adultery.

10 ¶ His disciples say unto him,
If the case of the man be so with
his wife, it is not good to marry.

11 But he said unto them, All
men cannot receive this saying,
save *they* to whom it is given.

12. Ty somlige snöpte åro, som så åro födde af moderlifwet; och somlige snöpte åro, som åro snöpte af mennistor; och somlige snöpte åro, som sig sjelfwa hafwa snöpt för himmelrikets skull. Swilken som kan tagat, han taget.

13. Då worde barn burna till honom, att han skulle lägga händer på dem, och bedja; men Lärjungarne näpste dem.

14. Då sade Jesus: Låter betämma barnen, och förmenar dem icke komma till mig: ty sådana hörer himmelriket till.

15. Och när han hade lagt händer på dem, gick han dådan.

16. Och si, en gick fram, och sade till honom: Gode Måstar, hwad godt skall jag göra, att jag må få ewighetligt lif?

17. Då sade han till honom: Swi fallar du mig god? Ingen är god utan Gud allena; men will du ingå till lifwet, så håll budorden.

18. Sade han till honom: Swilka? Sade Jesus: Du skall icke dråpa: Du skall icke bedrifwa hor: Du skall icke stjåla: Du skall icke båra falskt vittne.

19. Hedra din fader och din moder: och du skall älska din nästa, såsom dig sjelf.

20. Då sade den unge mannen till honom: Allt detta hafwer jag hållit af min ungdom; hwad fattas mig ännu?

21. Sade Jesus till honom: Will du wara fullkomlig, så gåd bort, sålj det du hafwer, och gif de fattiga, och du skall få en skatt i himmelen; och kom och följ mig.

22. När den unge mannen hörde detta ordet, gick han bedrifwad bort: ty han hade många ägodelar.

23. Då sade Jesus till sina Lärjungar: Sannerligen, säger jag eder:

12 For there are some eunuchs, which were so born from *their* mother's womb: and there are some eunuchs, which were made eunuchs of men: and there be eunuchs, which have made themselves eunuchs for the kingdom of heaven's sake. He that is able to receive *it*, let him receive *it*.

13 ¶ Then were there brought unto him little children, that he should put *his* hands on them, and pray: and the disciples rebuked them.

14 But Jesus said, Suffer little children, and forbid them not, to come unto me; for of such is the kingdom of heaven.

15 And he laid *his* hands on them, and departed thence.

16 ¶ And, behold, one came and said unto him, Good Master, what good thing shall I do, that I may have eternal life?

17 And he said unto him, Why callest thou me good? *there is* none good but one, *that is*, God: but if thou wilt enter into life, keep the commandments.

18 He saith unto him, Which? Jesus said, Thou shalt do no murder, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness,

19 Honour thy father and *thy* mother: and, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

20 The young man saith unto him, All these things have I kept from my youth up: what lack I yet?

21 Jesus said unto him, If thou wilt be perfect, *go and* sell that thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come *and* follow me.

22 But when the young man heard that saying, he went away sorrowful: for he had great possessions.

23 ¶ Then said Jesus unto his disciples, Verily I say unto you:

Dem rika är svårt gå in i himmel-
rifet.

24. Och yttermera säger jag eder:
Det är lättare, att en camel går ge-
nom ett nålsöga, än att en rik kom-
mer i Guds Rike.

25. När Lärjungarne detta hörde,
wordo de ganska förvånade, och sade:
Hvordan då warda salig?

26. Da såg Jesus på dem, och sade
till dem: För människor är det omöj-
ligt; men för Gud äro all ting möjliga.

27. Då svarade Petrus och sade till
honom: Si, vi hafve öfvergifvit all
ting, och följt dig, hvad skole vi så
derför?

28. Då sade Jesus till dem: San-
nertligen, säger jag eder, att I, som
mig hafven efterföljt, i den nya föd-
nelsen, när människans Son warder
sittande på sin majeståts säte, då skole
och I sitta på tolf säten, dömande
de tolf Israels släkter.

29. Och hvar och en, som öfvergif-
ver hus, eller bröder, eller systrar,
eller fader, eller moder, eller hustru,
eller barn, eller åkrar, för mitt Namns
skull, han skall få hundrafalt, och
ärftva ewinnerligt lif.

30. Men många de främste blifwa de
ytterste, och de ytterste de främste.

20. Capitel.

Förty himmelrifet är likt en hus-
bonde, som gick ut bittida om
morgonen, till att lega sig arbetare i
sin vingård.

2. Och när han hade varit öfverens
med arbetarena om en wis dagspen-
ning, sände han dem i sin vingård.

3. Sedan gick han ut wid tredje
stunden, och såg några andra stå få-
fångna på torget.

4. Och sade till dem: Går och I uti
min vingård, och hvad skäligt är vill
jag gifwa eder. Och de gingo.

That a rich man shall hardly en-
ter into the kingdom of heaven.

24 And again I say unto you, It
is easier for a camel to go through
the eye of a needle, than for a rich
man to enter into the kingdom of
God.

25 When his disciples heard it,
they were exceedingly amazed, say-
ing, Who then can be saved?

26 But Jesus beheld them, and
said unto them, With men this is
impossible; but with God all things
are possible.

27 ¶ Then answered Peter and
said unto him, Behold, we have
forsaken all, and followed thee;
what shall we have therefore?

28 And Jesus said unto them,
Verily I say unto you, That ye
which have followed me, in the
regeneration when the Son of man
shall sit in the throne of his glory,
ye also shall sit upon twelve
thrones, judging the twelve tribes
of Israel.

29 And every one that hath for-
saken houses, or brethren, or sis-
ters, or father, or mother, or wife,
or children, or lands, for my name's
sake, shall receive a hundredfold,
and shall inherit everlasting life.

30 But many *that are* first shall
be last; and the last *shall be* first.

CHAPTER XX.

FOR the kingdom of heaven is
like unto a man *that is* a house-
holder, which went out early in
the morning to hire labourers into
his vineyard.

2 And when he had agreed with
the labourers for a penny a day,
he sent them into his vineyard.

3 And he went out about the third
hour, and saw others standing idle
in the marketplace,

4 And said unto them; Go ye also
into the vineyard, and whatsoever
is right I will give you. And they
went their way.

5. Och åter gick han ut vid sjette, och niunde stunden, och gjorde sammalede.

6. Men vid den elfofte stunden gick han ut, och fann några andra stå fåfänga, och sade till dem: Hwi stå I här hela dagen fåfänge?

7. De sade till honom: Ty ingen hafwer leggt oss. Då sade han till dem: Går och I uti min vingård, och hwad stäligt är, stolen I få.

8. När aftenen kom, sade vingårds herren till sin stoffare: Kalla fram arbetarena, och gif dem deras lön, beghnande på de sista, in till de första.

9. Och när de kommo fram, som vid elfofte stunden komne woro, fick hwarbera dagspenningen.

10. Men när de förste kommo, mente de, att de skulle få mer: och fingo och hwarbera dagspenningen.

11. Och när de så fingo, knorrade de mot husbonden,

12. Och sade: Desse sifte hafwa arbetat en tima, och du gjorde dem lika med oss, som hafwa burit dagens tunga och hetta.

13. Då svarade han en af dem, och sade: Min wån, jag gör dig ingen orått: war du icke öfwerens med mig om en wiff dagspenning?

14. Tag det dig tillhörer, och gåd din wäg; men jag will gifwa denna sista så mycket som dig.

15. Eller må jag icke göra uti min ting hwad jag will? Ser du förbensfull illa ut, att jag så god är?

16. Alltså warda de ytterste de främste, och de främste de ytterste: ty många äro kallade; men få äro utwalde.

17. Och så drog Jesus upp till Jerusalem, och tog de tolf Lärjungarna till sig på wägen, och sade till dem:

18. Si, mi fare upp till Jerusalem, och menniskones Son skall öfwerant-

5 Again he went out about the sixth and ninth hour, and did likewise.

6 And about the eleventh hour he went out, and found others standing idle, and saith unto them, Why stand ye here all the day idle?

7 They say unto him, Because no man hath hired us. He saith unto them, Go ye also into the vineyard; and whatsoever is right, that shall ye receive.

8 So when even was come, the lord of the vineyard saith unto his steward, Call the labourers, and give them *their* hire, beginning from the last unto the first.

9 And when they came that *were* hired about the eleventh hour, they received every man a penny.

10 But when the first came, they supposed that they should have received more; and they likewise received every man a penny.

11 And when they had received it, they murmured against the goodman of the house,

12 Saying, These last have wrought *but* one hour, and thou hast made them equal unto us, which have borne the burden and heat of the day.

13 But he answered one of them, and said, Friend, I do thee no wrong: didst not thou agree with me for a penny?

14 Take *that* thine is, and go thy way: I will give unto this last, even as unto thee.

15 Is it not lawful for me to do what I will with mine own? Is thine eye evil, because I am good?

16 So the last shall be first, and the first last: for many be called, but few chosen.

17 ¶ And Jesus going up to Jerusalem took the twelve disciples apart in the way, and said unto them,

18 Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be

karbas de öfversta Presterna, och de Eftirlårda, och de stola döma honom till döden,

19. Och de stola öfverantwarda honom Hedningarna, till att begabba, och hudslängas, och försåstas, och tredje dagen skall han uppstå igen.

20. Då steg Zebedei söners moder fram till honom, med sina söner, tillbad honom, och begårde något af honom.

21. Då sade han till henne: Hvad vill du? Sade hon till honom: Låt dessa två mina söner sitta i ditt rike, den ena på din högra hand, och den andra på din vänstra.

22. Då svarade Jesus, och sade: I weten icke hvad I bedjen: funnen I dricka den kalken, som jag skall dricka, och döpas med det dopet, som jag döpas med? Då sade de till honom: Ja väl.

23. Sade han till dem: Min kalk stolen I wist dricka, och döpas med det dop, som jag döpas med; men sitta på min högra hand och vänstra, står icke mig till att gifwa, utan dem, som det tillredt är af min Fader.

24. När de tio det hörde, wordo de misshynte på de två bröderna.

25. Då kallade Jesus dem till sig, och sade: I weten, att werldslige Förfar åro råbände, och de, som herrar åro, hafwa magten.

26. Så skall det icke vara ibland eder; utan den som vill vara mågtig ibland eder, han ware eder tjenare.

27. Och hwiitten ibland eder vill vara den främste, han ware eder drång.

28. Såsom menniskones Son är icke kommen, på det han vill låta tjena sig; utan att han vill tjena, och gifwa sitt lif till återlösnings för många.

trayed unto the chief priests and unto the scribes, and they shall condemn him to death,

19 And shall deliver him to the Gentiles to mock, and to scourge, and to crucify him: and the third day he shall rise again.

20 ¶ Then came to him the mother of Zebedee's children with her sons, worshipping him, and desiring a certain thing of him.

21 And he said unto her, What wilt thou? She saith unto him, Grant that these my two sons may sit, the one on thy right hand, and the other on the left, in thy kingdom.

22 But Jesus answered and said, Ye know not what ye ask. Are ye able to drink of the cup that I shall drink of, and to be baptized with the baptism that I am baptized with? They say unto him, We are able.

23 And he saith unto them, Ye shall drink indeed of my cup, and be baptized with the baptism that I am baptized with: but to sit on my right hand, and on my left, is not mine to give, but it shall be given to them for whom it is prepared of my Father.

24 And when the ten heard it, they were moved with indignation against the two brethren.

25 But Jesus called them unto him, and said, Ye know that the princes of the Gentiles exercise dominion over them, and they that are great exercise authority upon them.

26 But it shall not be so among you: but whosoever will be great among you, let him be your minister;

27 And whosoever will be chief among you, let him be your servant:

28 Even as the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

29. Och när de gingo utaf Jericho, följde honom mycket folk.

30. Och si, två blinde suto wid vägen, och när de hörde, att Jesus gick der fram, ropade de, och sade: Ad HERRE, Davids Son, förbarma dig öfver oss:

31. Men folket nåpste dem, att de skulle tiga. Då ropade de des mer, och sade: Ad HERRE, Davids Son, förbarma dig öfver oss.

32. Då stannade Jesus, och kallade dem, och sade: Hvad viljen I, att jag skall göra eder?

33. De sade till honom: HERRE, att våra ögon måtte öppnas.

34. Då vartunnade Jesus sig öfver dem, och tog på deras ögon, och strag fingro de sin syn, och följde honom.

21. Capitel.

Och när de nalkades Jerusalem, och kommo till Bethphage, wid oljoberget, sände Jesus två sina Lärjungar,

2. Och sade till dem: Går i byn, som ligger för eder, och strag warden I finnande en åsuiinna bunden, och solan när henne: löser dem, och leder till mig.

3. Och om någon talar eder till, så säger: HERREN behöfver dem, och strag släpper han dem.

4. Detta är allt stedt, att det skulle fullkomnas, som sagdt är genom Propheten, som sade:

5. Säger till dottren Zion: Si, din Konung kommer till dig, saktmodig, ribande på en åsuiinna, och på en arbetes åsuiinnas sola.

6. Lärjungarne gingo bort, och gjorde, som Jesus hade dem befallt.

7. Och ledde till honom åsuiinnan, och solan och lade sina kläder på dem, och satte honom deruppå.

8. Mycket folk bredde sina kläder på

29 And as they departed from Jericho, a great multitude followed him.

30 ¶ And, behold, two blind men sitting by the way side, when they heard that Jesus passed by, cried out, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David.

31 And the multitude rebuked them, because they should hold their peace: but they cried the more, saying, Have mercy on us, O Lord, thou Son of David.

32 And Jesus stood still, and called them, and said, What will ye that I shall do unto you?

33 They say unto him, Lord, that our eyes may be opened.

34 So Jesus had compassion on them, and touched their eyes: and immediately their eyes received sight, and they followed him.

CHAPTER XXI.

AND when they drew nigh unto Jerusalem, and were come to Bethphage, unto the mount of Olives, then sent Jesus two disciples,

2 Saying unto them, Go into the village over against you, and straightway ye shall find an ass tied, and a colt with her: loose them, and bring them unto me.

3 And if any man say aught unto you, ye shall say, The Lord hath need of them; and straightway he will send them.

4 All this was done, that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying,

5 Tell ye the daughter of Zion, Behold, thy King cometh unto thee, meek, and sitting upon an ass, and a colt the foal of an ass.

6 And the disciples went, and did as Jesus commanded them,

7 And brought the ass, and the colt, and put on them their cloths, and they set him thereon.

8 And a very great multitude

wägen: de andre sturo qwistar af träna, och strödde på wägen.

9. Men folket som föregick, och de som efterblöde, ropade och sade: Hosanna, Davids Son, wålsignad ware han, som kommer i Herrens Namn! Hosanna, i högden!

10. Och när han kom in i Jerusalem, upprörde sig hela staden, och sade: Ho är denne?

11. Då sade folket: Denne är Jesus, den Propheten, af Nazaret, i Galileen.

12. Och gick Jesus in i Guds tempel, och dref ut alla de der köpte och sålde i templet, och omstötte wäglareborden, och dustwomånglarens sätte,

13. Och sade till dem: Det är skrifwit: Mitt hus skall kallad ett bönehus; men I hafwen gjort en råfwarefula deraf.

14. Och till honom kommo blinde, och halte i templet; och han gjorde dem helbregda.

15. När de öfwerste Presterne, och de Skriftlärde sågo de under, som han gjorde, och barnen som ropade i templet, sågande: Hosanna, Davids Son! blefwo de mighlynte.

16. Och sade till honom: Hörer du hwad desse säga? Då sade Jesus till dem: Hwi icke? Hafwen I aldrig läst: Af barns, och spenabarns mun, hafwer du fullkommat lästwet?

17. Då öfwer gaf han dem, och gick utur staden till Bethanien, och blef der.

18. Om morgonen, när han gick in i staden igen, hungrade honom.

19. Och han såg se ett fikonatråd wid wägen, och gick der till, och fann intet deruppå, utan allenast löf, och sade till det: Wåge aldrig hårefter frukt på dig. Och fikonatrådet blef strag torrt.

spread their garments in the way; others cut down branches from the trees, and strewed *them* in the way.

9 And the multitudes that went before, and that followed, cried, saying, Hosanna to the Son of David: Blessed is he that cometh in the name of the Lord; Hosanna in the highest.

10 And when he was come into Jerusalem, all the city was moved, saying, Who is this?

11 And the multitude said, This is Jesus the prophet of Nazareth of Galilee.

12 ¶ And Jesus went into the temple of God, and cast out all them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the money changers, and the seats of them that sold doves,

13 And said unto them, It is written, My house shall be called the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.

14 And the blind and the lame came to him in the temple; and he healed them.

15 And when the chief priests and scribes saw the wonderful things that he did, and the children crying in the temple, and saying, Hosanna to the Son of David; they were sore displeased,

16 And said unto him, Hearest thou what these say? And Jesus saith unto them, Yea; have ye never read, Out of the mouth of babes and sucklings thou hast perfected praise?

17 ¶ And he left them, and went out of the city into Bethany; and he lodged there.

18 Now in the morning, as he returned into the city, he hungered.

19 And when he saw a fig tree in the way, he came to it, and found nothing thereon, but leaves only, and said unto it, Let no fruit grow on thee henceforward for ever. And presently the fig tree withered away.

20. Och när Lärjungarne sågo det, förundrade de sig, och sade: Guru är det skionatråd så snart torfadt?

21. Då svarade Jesus och sade till dem: Sannertligen, säger jag eder, om I hafwen tron, och twiflen intet, så warder I icke allenast gdrande sådant, som med skionatrådet skedde; utan jämwäl, om I sågen till detta berget: Håf dig upp, och kasta dig i hafwet, då skall det ske.

22. Och allt det I bedjen i bönen, troende, det skolen I få.

23. Och när han kom i templet, gingo de öfwerste Presterne och de Äldste i folket till honom, der han lärde, och sade: Af hwad magt gör du detta? Och hwilken hafwer gifwit dig denna magten?

24. Då svarade Jesus, och sade till dem: Jag will och spörja eder ett ord, om I sågen mig det, will jag och åga eder, af hwad magt jag detta gör:

25. Hwadan war Johannis döpselse? Af himmelen, eller af mennistor? Då tänkte de wid sig sjelfwa, och sade: Såge wi, af himmelen, då säger han till oss: Hwi trodden I då honom icke?

26. Såge wi och, af mennistor, så rådas wi folket: ty alle höllo Johannes för en Prophet.

27. Då svarade de Jesu, och sade: Wi wete det icke. Sade han till dem: Icke heller säger jag eder, af hwad magt jag detta gör.

28. Men hwad synes eder? En man hade två söner, och gick till den första, och sade: Son, gå, och arbeta i dag i min wingård.

29. Han svarade och sade: Jag will icke. Sedan ångrade honom det, och gick åstad.

30. Och gick han till den andra, och sade sammalunda. Då svarade han, och sade: Ja, Herre; och gick intet.

31. Hwifwen af de två gjorde det fadren wille? De sade till honom: Den -ste. Sade Jesus till dem: San-

20 And when the disciples saw it, they marvelled, saying, How soon is the fig tree withered away!

21 Jesus answered and said unto them, Verily I say unto you, If ye have faith, and doubt not, ye shall not only do this which is done to the fig tree, but also if ye shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; it shall be done.

22 And all things, whatsoever ye shall ask in prayer, believing, ye shall receive.

23 ¶ And when he was come into the temple, the chief priests and the elders of the people came unto him as he was teaching, and said, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority?

24 And Jesus answered and said unto them, I also will ask you one thing, which if ye tell me, I in like wise will tell you by what authority I do these things.

25 The baptism of John, whence was it? from heaven, or of men? And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say unto us, Why did ye not then believe him?

26 But if we shall say, Of men; we fear the people; for all hold John as a prophet.

27 And they answered Jesus, and said, We cannot tell. And he said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

28 ¶ But what think ye? A certain man had two sons; and he came to the first, and said, Son, go work to day in my vineyard.

29 He answered and said, I will not; but afterward he repented, and went.

30 And he came to the second, and said likewise. And he answered and said, I go, sir; and went not.

31 Whether of them twain did the will of his father? They say unto him, The first. Jesus saith unto

nerligen säger jag eder, att Publicaner och sköter stola gå i himmelriket, för än J.

32. Johannes kom till eder, och lärde eder rätta vägen, och J trodden honom intet; men Publicaner och sköter trodde honom; och ändock J det sågen, hastven J dock sedan ingen bättning gjort, att J männen trott honom.

33. Hörer en annan liknelse: Det var en husbonde, som planterade en vingård, och gärdde der gård omfring, och grof en präk berinne, och byggde ett torn, och utlegde honom at vingårdsmän, och for utläudes.

34. När nu fruktens tid kom, sånde han sina tjenare till vingårdsmännen, att de skulle uppbära hans frukt.

35. Då togo vingårdsmännen fatt på hans tjenare, den ena hudslängde de, den andra slogo de ihjäl, den tredje stenade de.

36. Äter sånde han andra tjenare, flera än de första; och de gjorde dem kammaledes.

37. På det sista sånde han sin son till dem, och sade: De hafva ju en förhå för min son.

38. Men när vingårdsmännen sågo sonen, sade de mellan sig: Denne är arfvingen; kommer, låter och slå honom ihjäl, och så få vi hans arfvedel.

39. Och de togo fatt på honom, drefwo honom utaf vingården, och slogo honom ihjäl.

40. När nu vingårdsherran kommer, hvad skall han göra åt de vingårdsmännen?

41. Sade de till honom: De onda skall han illa förgrö, och lega sin vingård åt andra vingårdsmän, de som gifwa honom frukten, i rättan tid.

42. Då sade Jesus till dem: Hafven J aldrig läst i Skriften? Den sten, som byggningmännen bortkastade, han är blifven en hörnesten

them, Verily I say unto you, That the publicans and the harlots go into the kingdom of God before you.

32 For John came unto you in the way of righteousness, and ye believed him not; but the publicans and the harlots believed him. and ye, when ye had seen it, repented not afterward, that ye might believe him.

33 ¶ Hear another parable: There was a certain householder, which planted a vineyard, and hedged it round about, and digged a winepress in it, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.

34 And when the time of the fruit drew near, he sent his servants to the husbandmen, that they might receive the fruits of it.

35 And the husbandmen took his servants, and beat one, and killed another, and stoned another.

36 Again, he sent other servants more than the first: and they did unto them likewise.

37 But last of all he sent unto them his son, saying, They will reverence my son.

38 But when the husbandmen saw the son, they said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and let us seize on his inheritance.

39 And they caught him, and cast him out of the vineyard, and slew him.

40 When the lord therefore of the vineyard cometh, what will he do unto those husbandmen?

41 They say unto him, He will miserably destroy those wicked men, and will let out his vineyard unto other husbandmen, which shall render him the fruits in their seasons.

42 Jesus saith unto them, Did ye never read in the Scriptures, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the

af HERRanom är detta stedt, och är underligt för våra ögon.

43. Derföre säger jag eder, att Guds rike skall tagas ifrån eder, och warda gifwit Hedningarna, som göra des frutt.

44. Och hwilken som faller på denna steuen, han warder krossad; men upå hwilken han faller, den slår han sönder i stycken.

45. Och när de öfwerste Prästerne, och Phariseerne hörde hans liknelser, förnummo de, att han talade om dem.

46. Och de wille hafwa tagit fatt på honom; men de råddes för folket; ty de höllo honom för en Prophet.

22. Capitel.

Och svarade JESUS, och talade dem åter till genom liknelser, sågande:

2. Himmelriket är likt en Konung, som gjorde bröllop åt sin son;

3. Och sände ut sina tjenare, att de skulle kalla dem, som budne woro till bröllopet: och de wille icke komma.

4. Åter sände han ut andra tjenare, sågande: Säger dem som budne äro: Si, jag hafwer tillredt min måltid; mine oxar, och min gädbestap äro slagade, och all ting äro redo; sommer till bröllop.

5. Men de försummade det, och gingo bort, den ene till sin äfwelsgård, den andre till sin löpenstap:

6. Och somlige togo fatt på hans tjenare, hånade och dråpo dem.

7. När Konungen det hörde, wardt han vred, och sände ut sina härar, och förgjorde de dråpare, och brände upp deras stad.

8. Då sade han till sina tjenare: Bröllopet är tillredt; men de som woro budne, woro icke wärdige.

9. Derföre går ut på vägarna, och alla de I finnen, faller till bröllopet.

corner: this is the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?

43 Therefore say I unto you, The kingdom of God shall be taken from you, and given to a nation bringing forth the fruits thereof.

44 And whosoever shall fall on this stone shall be broken: but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.

45 And when the chief priests and Pharisees had heard his parables, they perceived that he spake of them.

46 But when they sought to lay hands on him, they feared the multitude, because they took him for a prophet.

CHAPTER XXII.

AND Jesus answered and spake unto them again by parables, and said,

2 The kingdom of heaven is like unto a certain king, which made a marriage for his son,

3 And sent forth his servants to call them that were bidden to the wedding: and they would not come.

4 Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner: my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready: come unto the marriage.

5 But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandise:

6 And the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them.

7 But when the king heard thereof, he was wroth: and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burned up their city.

8 Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they which were bidden were not worthy.

9 Go ye therefore into the highways, and as many as ye shall find, bid to the marriage.

10. Och tjenarena gingo ut på vägarna, och församlade alla, så många de funno, både onda och goda; och borden vorde alla fullsatta.

11. Då gick Konungen in, att han skulle bese gästerna, och såg der en man, som var icke klädd i bröllopskläder,

12. Och sade till honom: Min vän, huru kom du här in, och hafver icke bröllopskläder? Och han teg.

13. Då sade Konungen till tjenarena: Binder honom händer och fötter, och kast honom i det yttersta mörkret: der skall vara gråt och tandagnisslan.

14. Ty många äro kallade, och få utvalde.

15. Då gingo de Phariseer bort, och lade råd, huru de måtte bestå honom med orden.

16. Och sände sina Lärjungar till honom, med de Herodianer, och sade: Mästare, vi wete, att du äst sannfärdig, och lärar Guds wåg rätt, och du rådes för ingen: ty du ser icke efter människors person.

17. Så såg och: Huru synes dig? Är det rätt, att man gifwer Kejsarenom skatt, eller ej?

18. När Jesus märkte deras skalkhet, sade han: Gwi fresten I mig, I strymlare?

19. Låter mig se myntet på skattpenningen; Och de singo honom pennningen.

20. Och han sade till dem: Hvars beläte och öfverskrift är detta?

21. De sade till honom: Kejsarens. Då sade han till dem: Så gifwer Kejsarenom det Kejsarenom tillhör, och Gudi det Gudi tillhör.

22. När de det hörde, förundrade de sig, och öfvergåfwo honom, gångande från honom.

23. På den dagen gingo till honom de Sadduceer, som säga, att ingen uppståndelse är, och frågade honom,

10 So those servants went out into the highways, and gathered together all as many as they found, both bad and good: and the wedding was furnished with guests.

11 ¶ And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment:

12 And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither not having a wedding garment? And he was speechless.

13 Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness; there shall be weeping and gnashing of teeth.

14 For many are called, but few are chosen.

15 ¶ Then went the Pharisees, and took counsel how they might entangle him in his talk.

16 And they sent out unto him their disciples with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men.

17 Tell us therefore, What thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Cesar, or not?

18 But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites?

19 Shew me the tribute money. And they brought unto him a penny.

20 And he saith unto them, Whose is this image and superscription?

21 They say unto him, Cesar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Cesar the things which are Cesar's; and unto God the things that are God's.

22 When they had heard these words, they marvelled, and left him, and went their way.

23 ¶ The same day came to him the Sadducees, which say that there is no resurrection, and asked him,

24. Sägande: Måstare, Mose sade: Om någon blifwer dödd barnlös, så skall hans broder taga hans hustru till ägta, och uppvåda sinom broder såd.

25. När och wore sju bröder; den förste tog sig hustru, och blef dödd, och efter han hade ingen såd, lefde han sin hustru sinom broder.

26. Sammalunda och den andre, och den tredje, allt intill den sjunde.

27. Sist af alla blef och qvinnan dödd.

28. När nu uppståndelsen sker, hwilrens hustru af de sju blifwer hon? ty de hafwa alle haft henne.

29. Då swarade Jesus, och sade till dem: I faren wille, och weten icke Striften, ej heller Guds kraft.

30. Ty i uppståndelsen, hvarthen tager man sig hustru, eller qwinna gifv manne; utan de äro lifasom Guds Änglar i himmelen.

31. Men om de dödas uppståndelse, hafwen I icke läst, hwad eder sagdt är af Gudi, som sade:

32. Jag är Abrahams Gud, och Isaacs Gud, och Jacobs Gud? Gud är icke de dödas Gud, utan deras, som lefwande äro.

33. Och när folket sådant hörde, förundrade de sig öfwer hans lärdom.

34. När de Phariseer hörde, att han hade stoppat de Sadduceer munnen till, församlade de sig.

35. Och en af dem, som war en Striftlård, frestade honom, sågande:

36. Måstare, hwilket är det hppersta budet i lagen?

37. Då sade Jesus till honom: Du skall älska HERran din Gud, af allt ditt hjerta, och af all din själ, och af all din hog.

38. Detta är det hppersta, och största budet.

39. Det andra är desso likt: Du skall älska din nästa som dig sjelf.

24 Saying, Master, Moses said, If a man die, having no children, his brother shall marry his wife, and raise up seed unto his brother.

25 Now there were with us seven brethren: and the first, when he had married a wife, deceased, and, having no issue, left his wife unto his brother:

26 Likewise the second also, and the third, unto the seventh.

27 And last of all the woman died also.

28 Therefore in the resurrection whose wife shall she be of the seven? for they all had her.

29 Jesus answered and said unto them, Ye do err, not knowing the Scriptures, nor the power of God.

30 For in the resurrection they neither marry, nor are given in marriage, but are as the angels of God in heaven.

31 But as touching the resurrection of the dead, have ye not read that which was spoken unto you by God, saying,

32 I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob? God is not the God of the dead, but of the living.

33 And when the multitude heard this, they were astonished at his doctrine.

34 ¶ But when the Pharisees had heard that he had put the Sadducees to silence, they were gathered together.

35 Then one of them, which was a lawyer, asked him a question, tempting him, and saying,

36 Master, which is the great commandment in the law?

37 Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind.

38 This is the first and great commandment.

39 And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

40 På dessa tu buden hänger all lagen, och Propheterne.

41. När nu de Phariseer woro tillhopa, frågade dem Jesus,

42. Och sade: Hvad synes eder om Christo? Hvars Son är han? Sade de till honom: Davids.

43. Då sade han till dem: Hvil fallar då David honom i Andanom HERA? Sägande:

44. HERA sade till min HERA: Sätt dig på min högra hand, till des jag lägger dina fiender dig till en fotapall.

45. Efter nu David fallar honom HERA, huru är han då hans son?

46. Och ingen kunde svara honom ett ord. Och ifrån den dagen dristade sig ej heller någon, att fråga honom något mer.

23. Capitel.

Då talade Jesus till folket, och till sina Lärjungar,

2. Sägande: På Mose stol sitta de Skriftlärde och Phariseer.

3. Att det de bjuda eder hålla, det håller och görer; men efter deras gerningar görer icke; ty de säga, och göra intet.

4. De binda tunga och odrågeliga bördor tillsamman, och lägga menniskomen på hårdarna; men de vilja icke sjelfve röra dem med ett finger.

5. Men alla sina gerningar göra de, på det de skola wara sedde af menniskor: de göra sina tänkefrifter breda, och sållarna på sina slåder stora:

6. De sitta gerna främst wid borden, och i Synagogorna,

7. Och vilja gerna wara helsade på morgn, och heta af menniskorna, Rabbi, Rabbi.

8. Men I skolen icke låta kalla eder Rabbi: ty en är eder Mästare, Kristus, och I ären alle bröder.

9 Och I skolen ingen fader kalla eder på jorden: ty en är eder Fader, som är i himmelen.

40 On these two commandments hang all the law and the prophets.

41 ¶ While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them,

42 Saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, *The son of David.*

43 He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord, saying,

44 The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool?

45 If David then call him Lord, how is he his son?

46 And no man was able to answer him a word, neither durst any man from that day forth ask him any more questions.

CHAPTER XXIII.

THEN spake Jesus to the multitude, and to his disciples,

2 Saying, The scribes and the Pharisees sit in Moses' seat:

3 All therefore whatsoever they bid you observe, *that* observe and do; but do not ye after their works: for they say, and do not.

4 For they bind heavy burdens and grievous to be borne, and lay *them* on men's shoulders; but they *themselves* will not move them with one of their fingers.

5 But all their works they do for to be seen of men: they make broad their phylacteries, and enlarge the borders of their garments,

6 And love the uppermost rooms at feasts, and the chief seats in the synagogues,

7 And greetings in the markets, and to be called of men, Rabbi, Rabbi.

8 But be not ye called Rabbi: for one is your Master, *even* Christ; and all ye are brethren.

9 And call no man your father upon the earth: for one is your Father, which is in heaven.

10. Och I stolen icke låta falla eder Måstare: ty en är eder Måstare, Kristus.

11. Den som är hypperst ibland eder, han skall wara eder tjenare.

12. Ty den sig upphöjer, han skall warba förnedrad; och den sig förnedrar, han skall warba upphöjd.

13. We eder, Skriftlärde och Pharisæer I strymtare, som tillstuten himmelriket för menniskorna: I gån icke der selskve in, och dem som in wilja, tillstådjen I icke ingå.

14. We eder, Skriftlärde och Pharisæer, I strymtare, som uppåten entors hus, förbårande långa böner: fördenstull stolen I så des hårdare fördomelse.

15. We eder, Skriftlärde och Pharisæer, I strymtare, som faren omkring watten och land, att I stolen göra en Proselyt; och når han gjord är, göra I honom till helsvetes barn dubbelt mer än I selskve åren.

16. We eder, blinde ledare, ty I säga: Swilken som swår wid Templet, det är intet; men den som swår wid guldet i templet, han är safer.

17. I galne och blinde, hwilket är yppare, guldet, eller templet som helgar guldet?

18. Och hwilken som swår wid altaret, det är intet, men den der swår wid offret, som deruppå är, han är safer.

19. I galne och blinde, hwilket är yppare, offret, eller altaret som helgar offret?

20. Derföre, den som swår wid altaret, han swår wid det sjelft, och wid allt det derpå är.

21. Och den som swår wid templet, han swår wid det sjelft, och wid honom som deruti bor.

22. Och den som swår wid himmelen, han swår wid Guds stol, och wid honom, som deruppå sitter.

10 Neither be ye called masters: for one is your Master, *even* Christ.

11 But he that is greatest among you shall be your servant.

12 And whosoever shall exalt himself shall be abased; and he that shall humble himself shall be exalted.

13 ¶ But woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye shut up the kingdom of heaven against men: for ye neither go in *yourselves*, neither suffer ye them that are entering to go in.

14 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye devour widows' houses, and for a pretence make long prayer: therefore ye shall receive the greater damnation.

15 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye compass sea and land to make one proselyte; and when he is made, ye make him twofold more the child of hell than yourselves.

16 Woe unto you, *ye* blind guides, which say, Whosoever shall swear by the temple, it is nothing; but whosoever shall swear by the gold of the temple, he is a debtor!

17 *Ye* fools and blind: for whether is greater, the gold, or the temple that sanctifieth the gold?

18 And, Whosoever shall swear by the altar, it is nothing; but whosoever sweareth by the gift that is upon it, he is guilty.

19 *Ye* fools and blind: for whether is greater, the gift, or the altar that sanctifieth the gift?

20 Whoso therefore shall swear by the altar, sweareth by it, and by all things thereon.

21 And whoso shall swear by the temple, sweareth by it, and by him that dwelleth therein.

22 And he that shall swear by heaven, sweareth by the throne of God, and by him that sitteth thereon.

23. **Ve eder, Skriftlärde och Phari-
seer, I stryktare, som gören tionde af
mint, dill och kummin, och låten
bestå det som svårast är i lagen, nem-
ligen, domen, barmhertigheten och tron :**
detta skulle man göra, och det andra
icke låta.

24. **I blinde ledare, som slen mhg-
gor, och uppsväljen camelen.**

25. **Ve eder, Skriftlärde och Phari-
seer, I stryktare, som gören drickfaret
och fatet rent utantill ; men innantill
äro all ting fulla med rof och orentlig-
het.**

26. **Du blinde Pharisee, gör först
rent det som är innantill i drickfaret,
och i fatet, att det utvärtes är, må
också rent wara.**

27. **Ve eder, Skriftlärde och Phari-
seer, I stryktare, som ären like de
graswar, som utantill äro hwitmenade,
hvilka utvärtes synas dågeliga ; men
inntill äro de fulla med de dödas
ben, och all orentlighet.**

28. **Så synens också I utvärtes för
männistor rättfärdige ; men invärtes
ären I fulle med strymeri och obugd.**

29. **Ve eder, Skriftlärde och Phari-
seer, I stryktare, som uppbyggen Pro-
pheternas graswar och pryden de rätt-
färdigas grifter.**

30. **Sägande : Hade wi varit i våra
fäders tid, wi skulle icke hafwa varit
delaktige med dem i Propheternas blod.**

31. **Så bethgen I då öfwer eder
selswa, att I ären deras barn, som
Propheterna dräpo.**

32. **Ru wäl, uppfyller också I edra
fäders mått.**

33. **I ormar, I huggormars afköda,
huru stolen I undfly helvetes fördö-
melse ?**

34. **Derföre si, jag sänder till eder
Propheter, och Wisa och Skriftlärda :
och somliga af dem stolen I dräpa, och
sörsta : och somliga af dem stolen I
budstånga i edra Synagogor, och för-**

23 **Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites ! for ye pay
tithe of mint and anise and cum-
min, and have omitted the weight-
ier matters of the law, judgment,
mercy, and faith : these ought ye
to have done, and not to leave the
other undone.**

24 **Ye blind guides, which strain
at a gnat, and swallow a camel.**

25 **Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites ! for ye make
clean the outside of the cup and of
the platter, but within they are full
of extortion and excess.**

26 **Thou blind Pharisee, cleanse
first that which is within the cup
and platter, that the outside of
them may be clean also.**

27 **Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites ! for ye are
like unto whited sepulchres, which
indeed appear beautiful outward,
but are within full of dead men's
bones, and of all uncleanness.**

28 **Even so ye also outwardly
appear righteous unto men, but
within ye are full of hypocrisy and
iniquity.**

29 **Woe unto you, scribes and
Pharisees, hypocrites ! because ye
build the tombs of the prophets,
and garnish the sepulchres of the
righteous,**

30 **And say, If we had been in
the days of our fathers, we would
not have been partakers with them
in the blood of the prophets.**

31 **Wherefore ye be witnesses
unto yourselves, that ye are the
children of them which killed the
prophets.**

32 **Fill ye up then the measure
of your fathers.**

33 **Ye serpents, ye generation of
vipers, how can ye escape the
damnation of hell ?**

34 **¶ Wherefore, behold, I send
unto you prophets, and wise men,
and scribes : and some of them ye
shall kill and crucify ; and some of
them shall ye scourge in your syn-**

följa ifrån den ena staden till den andra:

35. På det öfver eder skall komma allt rättfärdigt blod, som är utgitt på jorden, ifrån den rättfärdiga Abels blod, intill Zachariæ Barachie sons blod, hvilken I dräpen emellan templet och altaret.

36. Sannerligen säger jag eder, att allt detta skall komma uppå detta släktet.

37. Jerusalem, Jerusalem, du som dräper Propheterna, och stenar dem som äro sände till dig, huru ofta hafwer jag welat församla dina barn, lifasom hönan församlar sina kyttlingar under sina wingar, och I willen icke?

38. Si, edert hus skall eder blifwa öde.

39. Ty jag säger eder: Efter denna tiden stolen I icke se mig, till des I stolen säga: Wälsignad ware han som kommer i Guds namn.

24. Capitel.

Då gick Jesus sin wäg utaf templet; och hans Lärjungar gingo till honom, att de skulle låta honom se templet's byggning.

2. Då sade Jesus till dem: Een I icke allt detta? Sannerligen, säger jag eder: Här skall icke låtas en sten på den andra, som icke blifwer nederbruten.

3. Och när han satt på oljoberget, gingo hans Lärjungar till honom afskeds. och sade: Säg oss, när detta skall ske? och hwad warder för tecken till din tillkommelse, och werldens ända?

4. Då swarade Jesus och sade till dem: Ser till, att ingen förfröder eder:

5. Ty många skola komma i mitt namn, och säga: Jag är Kristus; och skola förfröda många.

6. I skolen så höra örlig, och rhyte af örlig: ser till, att I blifwen icke försoffade: ty allt detta måste ske; men det är icke strag änden.

agogues, and persecute *them* from city to city:

35 That upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar.

36 Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation.

37 O Jerusalem, Jerusalem, *thou* that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under *her* wings, and ye would not!

38 Behold, your house is left unto you desolate.

39 For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

CHAPTER XXIV.

AND Jesus went out, and departed from the temple: and his disciples came to *him* for to shew him the buildings of the temple.

2 And Jesus said unto them, See ye not all these things? verily I say unto you, There shall not be left here one stone upon another, that shall not be thrown down.

3 ¶ And as he sat upon the mount of Olives, the disciples came unto him privately, saying, Tell us, when shall these things be? and what *shall be* the sign of thy coming, and of the end of the world?

4 And Jesus answered and said unto them, Take heed that no man deceive you.

5 For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.

6 And ye shall hear of wars and rumours of wars: see that ye be not troubled: for all *these things* must come to pass, but the end is not yet.

7. Det ena folket skall resa sig upp emot det andra, och det ena rifet emot det andra, och stola blifwa pestilentier, och hunger och jordbåfning, många städer.

8. Då skall nöden allra först begynnas.

9. Då stola de öfverantwarda eder uti mång, och dråpa eder: och I skolen blifwa hatade af allt folk, för mitt namns skull.

10. Och då stola många förargad, och inbördes den ene förråda den andra, och inbördes hata hvarannan.

11. Och många falske Propheter stola uppkomma, och förföra många.

12. Och efter det ondskan får öfverhanden, warder kärleken i många förkoldad.

13. Men den som blifwer fast uti åndan, han warder salig.

14. Och detta Evangelium om rifet, skall warda predikadt i hela världen, till ett vittnesbörd öfver allt folk: och då skall ånden komma.

15. När I nu få se förödelens skuggelse, af hwilko sagdt är genom Daniel Propheten, stådande i det helga rummet: den som låser det, han gifwe att deruppå:

16. De som då i Judiska landet åro, fly de på bergen;

17. Och den som är uppå tafet, han sigge icke ned, till att taga något utaf sitt hus;

18. Och den som är ute på marken, gånge icke tillbaka efter sina kläder.

19. Men we dem som hafwande åro, och dem som di gifwa, i den tiden.

20. Men beder, att eder flykt ster icke om wintern, eller om Sabbaten.

21. Th då skall warda en stor webermåda, så att hon hafwer icke varit skadan ifrån världens beghnelse, och till denna tiden, ej heller warda skall.

22. Och om de dagar icke wordo förkorte, då worde intet fört fräft; men för de utvaldas skull stola de dagar warda förkorte.

23. Om någon säger då till eder:

7 For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be famines, and pestilences, and earthquakes, in divers places.

8 All these are the beginning of sorrows.

9 Then shall they deliver you up to be afflicted, and shall kill you: and ye shall be hated of all nations for my name's sake.

10 And then shall many be offended, and shall betray one another, and shall hate one another.

11 And many false prophets shall rise, and shall deceive many.

12 And because iniquity shall abound, the love of many shall wax cold.

13 But he that shall endure unto the end, the same shall be saved.

14 And this gospel of the kingdom shall be preached in all the world for a witness unto all nations; and then shall the end come.

15 When ye therefore shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, stand in the holy place, (whoso readeth, let him understand,)

16 Then let them which be in Judea flee into the mountains:

17 Let him which is on the housetop not come down to take any thing out of his house:

18 Neither let him which is in the field return back to take his clothes.

19 And woe unto them that are with child, and to them that give suck in those days!

20 But pray ye that your flight be not in the winter, neither on the sabbath day:

21 For then shall be great tribulation, such as was not since the beginning of the world to this time, no, nor ever shall be.

22 And except those days should be shortened, there should no flesh be saved: but for the elect's sake those days shall be shortened.

23 Then if any man shall say

Si, här är Kristus, eller der, så tror det intet.

24. Th falske Christi, och falske Profheter skola uppkomma, och skola göra stora tecken och under: så att, om möjligt more, skola de utvalde förförde warda.

25. Si, jag hafwer sagt eder det framföre åt.

26. Dersföre, om de då säga till eder: Si, han är uti öknen, går icke ut: Si, han är i kammaren, tror det icke.

27. Th såsom ljungelben går ut af öster, och synes allt intill väster; så warder de människones Sons tillkommelse.

28. Men der som åtelen är, dit församla sig de örnarne.

29. Men strax efter den tidens wedermörda, skall solen blifwa mörk, och månen skall icke gifwa sitt sten, och stjernorna skola falla af himmelen, och himlarnas krafter skola bäfwa.

30. Och då skall synas människones Sons tecken i himmelen; och då skola alla slågter på jorden jämra sig, och skola se människones Son komma i himmelens sky, med stor kraft och härlighet.

31. Och han skall utsända sina Änglar, med hög basuna-röst, och de skola församla hans utvalda ifrån de fyra väder, ifrån den ena himmelens ända till den andra.

32. Af fikonaträdet lärer en lifnelse: När nu des qvistar knoppas, och löfwet begynner sprida ut, så weten I, att sommaren är hardt när:

33. Så de, när I se allt detta, så weter, att det är hardt för dören.

34. Sannerligen säger jag eder: Detta slagtet skall icke förgås, förr än allt detta sker.

35. Himmel och jord skola förgås; men mina ord skola icke förgås.

36. Men om den dagen, och om den

unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it not.

24 For there shall arise false Christs, and false prophets, and shall shew great signs and wonders; insomuch that, if it were possible, they shall deceive the very elect.

25 Behold, I have told you before.

26 Wherefore if they shall say unto you, Behold, he is in the desert; go not forth: behold, he is in the secret chambers; believe it not.

27 For as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the west; so shall also the coming of the Son of man be.

28 For wheresoever the carcass is, there will the eagles be gathered together.

29 ¶ Immediately after the tribulation of those days shall the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken:

30 And then shall appear the sign of the Son of man in heaven: and then shall all the tribes of the earth mourn, and they shall see the Son of man coming in the clouds of heaven with power and great glory.

31 And he shall send his angels with a great sound of a trumpet, and they shall gather together his elect from the four winds, from one end of heaven to the other.

32 Now learn a parable of the fig tree; When his branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is nigh:

33 So likewise ye, when ye shall see all these things, know that it is near, even at the doors.

34 Verily I say unto you, This generation shall not pass, till all these things be fulfilled.

35 Heaven and earth shall pass away, but my words shall not pass away.

36 ¶ But of that day and hour

skunden wet ingen, icke Änglarna i himmelen, utan min Fader allena.

37. Men lifa som det war i Noe tid, så skall också människones Sönd tillfömmelse vara.

38. Ty såsom de woro i de dagar för floden, de åto och drucko, togo hustrur, och gästmos mannom, intill den dagen då Noe gick i arken,

39. Och wiste intet af, förr än floden kom, och tog dem allesamman bort: så skall också människones Sönd tillfömmelse vara.

40. Då stola två vara ute på marken, den ene blifwer upptagen, den andre blifwer qwarlåtten.

41. Två stola mala på en qwarn, den ene blifwer upptagen, den andre blifwer qwarlåtten.

42. Waker fördensfull: ty I weten icke, hwad stund eder HERRN warder sommande.

43. Men det skolen I weta, att twiste husbonden hwad stund tjuftwen skulle komma, förwisso wafade han, och låt icke uppbräta sitt hus.

44. Dersföre warer I också redo: ty den stund I icke menen, warder människones Son sommande

45. Swilten är nu en trogen och snäll tjenare, som herren hafwer satt öfwer sitt hushold, att han skall gifwa dem mat i rättan tid?

46. Salig är den tjenaren, som hans herre finner så görande, när han kommer.

47. Sannerligen säger jag eder: Han skall sätta honom öfwer alla sina ägodelar.

48. Men om så är, att den onde tjenaren säger i sitt hjerta: Min herre kommer icke ännu brådt;

49. Och beghnner så slå sina medtjenare; ja, äta och dricka med de druckna:

50. Så kommer den tjenarens herre, den dag han lutet väntar honom, och den stund han icke menar,

knoweth no man, no, not the angels of heaven, but my Father only.

37 But as the days of Noah were, so shall also the coming of the Son of man be.

38 For as in the days that were before the flood they were eating and drinking, marrying and giving in marriage, until the day that Noah entered into the ark,

39 And knew not until the flood came, and took them all away; so shall also the coming of the Son of man be.

40 Then shall two be in the field; the one shall be taken, and the other left.

41 Two women shall be grinding at the mill; the one shall be taken, and the other left.

42 ¶ Watch therefore; for ye know not what hour your Lord doth come.

43 But know this, that if the goodman of the house had known in what watch the thief would come, he would have watched, and would not have suffered his house to be broken up.

44 Therefore be ye also ready. for in such an hour as ye think not the Son of man cometh.

45 Who then is a faithful and wise servant, whom his lord hath made ruler over his household, to give them meat in due season?

46 Blessed is that servant, whom his lord when he cometh shall find so doing.

47 Verily I say unto you, That he shall make him ruler over all his goods.

48 But and if that evil servant shall say in his heart, My lord delayeth his coming;

49 And shall begin to smite his fellow servants, and to eat and drink with the drunken;

50 The lord of that servant shall come in a day when he looketh not for him, and in an hour that he is not aware of,

51. Och skall sönderhugga honom, och gifwa honom hans lön med slymytare: der skall wara gråt och tandagnislan.

25. Capitel.

Då warder himmetrifet lift tio jungfrur, som togo sina lampor, och gingo ut emot brudgummen.

2. Men fem af dem woro wisa, och fem såwitsta.

3. De såwitsta togo sina lampor, och togo ingen olja med sig;

4. Men de wisa togo olja i sina fåril, samt med lamporna.

5. Då nu brudgummen dröjde, blefwo de alla sömniga, och sofwo.

6. Men om midnatts tid wardt ett anstri: Si, brudgummen kommer; gå ut emot honom.

7. Då stodo alla de jungfrurna upp, och redde sina lampor till.

8. Då sade de såwitsta till de wisa: Gifwer oss af eder olja, ty våra lampor sloctna.

9. De swarade de wisa, sågande: Ingalunda; på det både oss och eder icke skall fattas; utan går hellre till dem som sälja, och köper till eder själfwa.

10. När de gingo och stulle köpa, som brudgummen; och de som redo woro, gingo in med honom i bröllopet, och dören tillslängdes.

11. På det sista kommo också de andra jungfrurna, och sade: Herre, Herre, låt oss in.

12. Då swarade han och sade: Sannerligen, säger jag eder: Jag känner eder intet.

13. Wänt förbensfull, ty I weten hwarken dag eller stund, när menniskans Son är kommande.

14. Ty liksom en man, den utlånades för, kallade sina tjenare, och sät dem sina ägodelar i händer.

15. Och sät enom fem pund, enom

51 And shall cut him asunder, and appoint him his portion with the hypocrites: there shall be weeping and gnashing of teeth.

CHAPTER XXV.

Then shall the kingdom of heaven be likened unto ten virgins, which took their lamps, and went forth to meet the bridegroom.

2 And five of them were wise, and five were foolish.

3 They that were foolish took their lamps, and took no oil with them:

4 But the wise took oil in their vessels with their lamps.

5 While the bridegroom tarried, they all slumbered and slept.

6 And at midnight there was a cry made, Behold, the bridegroom cometh; go ye out to meet him.

7 Then all those virgins arose, and trimmed their lamps.

8 And the foolish said unto the wise, Give us of your oil; for our lamps are gone out.

9 But the wise answered, saying, Not so; lest there be not enough for us and you: but go ye rather to them that sell, and buy for yourselves.

10 And while they went to buy, the bridegroom came; and they that were ready went in with him to the marriage: and the door was shut.

11 Afterward came also the other virgins, saying, Lord, Lord, open to us.

12 But he answered and said, Verily I say unto you, I know you not.

13 Watch therefore; for ye know neither the day nor the hour wherein the Son of man cometh.

14 ¶ For the kingdom of heaven is as a man travelling into a far country, who called his own servants, and delivered unto them his goods.

15 And unto one he gave five

tu, enom ett, hvarjom efter hans magt, och for strag bort.

16. Då gic den bort, som fem pund hade fått, och handlade med dem; och wann andra fem pund.

17. Sammateles ock den, som tu hade fått, wann ock andra tu.

18. Men den som ett hade fått, gic bort, grof i jorden, och bortgömde sin herres penningar.

19. En lång tid berefter, kom de tjenares herre, och höll råfskap med dem.

20. Då steg han fram, som hade fått fem pund, och bar fram andra fem pund, och sade: Herre, du fick mig fem pund; si, andra fem pund hafwer jag wunnit med dem.

21. Då sade hans herre till honom: Ad! du gode och trogne tjenare, öfwer en ringa ting hafwer du warit trogen, jag skall sätta dig öfwer mycket: gac in i din herras glädje.

22. Då gic ock den fram, som hade fått tu pund, och sade: Herre, du fick mig tu pund; si, andra tu hafwer jag wunnit dermed.

23. Då sade hans herre till honom: Ad! du gode och trogne tjenare, öfwer en ringa ting hafwer du warit trogen, jag skall sätta dig öfwer mycket: gac in i din herras glädje.

24. Då kom ock den fram, som hade fått ett pund, och sade: Herre, jag wiste, att du äst en strång man; du uppstår der du intet sådde, och upphämtar der du intet strödde;

25. Och jag fruktade mig, gic bort, och gömde ditt pund i jorden: si, här hafwer du det dig tillhörd.

26. Då swarade hans herre, och sade till honom: Du onde och late tjenare, wiste du, att jag uppstår der jag intet

talents, to another two, and to another one; to every man according to his several ability; and straightway took his journey.

16 Then he that had received the five talents went and traded with the same, and made *them* other five talents.

17 And likewise he that *had received* two, he also gained other two.

18 But he that had received one went and digged in the earth, and hid his lord's money.

19 After a long time the lord of those servants cometh, and reckoneth with them.

20 And so he that had received five talents came and brought other five talents, saying, Lord, thou deliveredst unto me five talents: behold, I have gained beside them five talents more.

21 His lord said unto him, Well done, *thou* good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord.

22 He also that had received two talents came and said, Lord, thou deliveredst unto me two talents: behold, I have gained two other talents beside them.

23 His lord said unto him, Well done, good and faithful servant; thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord.

24 Then he which had received the one talent came and said, Lord, I knew thee that thou art a hard man, reaping where thou hast not sown, and gathering where thou hast not strewed:

25 And I was afraid, and went and hid thy talent in the earth: lo, *there* thou hast *that* is thine.

26 His lord answered and said unto him, *Thou* wicked and slothful servant, thou knewest that I

fådde, och upphämtar der jag intet frödde:

27. Så stulle du hafwa fått mæglarena mina penningar, och när jag hade kommit, hade jag ju fått mitt med winning.

28. Dersöre tager af honom pundet, och giffwer honom, som tio pund hafwer.

29. Ty hwarjom och enom som hafwer, skall warda giffwit, och han skall hafwa nog; men den som icke hafwer, det som han hafwer, skall också tagas ifrån honom.

30. Och den onyttiga tjenaren kastar uti det yttersta mörkret: der skall wara gråt och tandagnislan.

31. Men när menniskones Son kommer i sitt majeståt, och alle helige Änglar med honom, då skall han sitta på sin hårlighets stol.

32. Och för honom stola förfamlas allt folk; och han skall stilla dem, den ena ifrån den andra, såsom en herde stiller fåren ifrån getterna;

33. Och fåren skall han ställa på sin högra sida, och getterna på den vänstra.

34. Då skall Konungen säga till dem, som äro på hans högra sida: Kommer, I min Faders wålsignade, och besitter det riket, som eder är tillredt ifrån werldens beghnelse:

35. Ty jag war hungrig, och I gåfwen mig åta; jag war törstig, och I gåfwen mig dricka: jag war huswilt, och I herbergeraden mig;

36. Naken, och I klådden mig; sjuk, och I besökten mig; Jag war i håttelse, och I kommen till mig.

37. Då stola de rättfärdige svara honom, och säga: Herre, när sågo wi dig hungrig, och spisade dig, eller törstig, och gåfwo dig dricka?

38. När sågo wi dig huswilt, och herbergerade dig? Eller naken, och klådde dig?

39. Eller när sågo wi dig sjuk, eller i telse, och kommo till dig?

reap where I sowed not, and gather where I have not strewed:

27 Thou oughtest therefore to have put my money to the exchangers, and then at my coming I should have received mine own with usury.

28 Take therefore the talent from him, and give it unto him which hath ten talents.

29 For unto every one that hath shall be given, and he shall have abundance: but from him that hath not shall be taken away even that which he hath.

30 And cast ye the unprofitable servant into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth.

31 ¶ When the Son of man shall come in his glory, and all the holy angels with him, then shall he sit upon the throne of his glory:

32 And before him shall be gathered all nations; and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats:

33 And he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.

34 Then shall the King say unto them on his right hand, Come, ye blessed of my Father, inherit the kingdom prepared for you from the foundation of the world:

35 For I was ahungered, and ye gave me meat: I was thirsty, and ye gave me drink: I was a stranger, and ye took me in:

36 Naked, and ye clothed me: I was sick, and ye visited me: I was in prison, and ye came unto me.

37 Then shall the righteous answer him, saying, Lord, when saw we thee ahungered, and fed thee? or thirsty, and gave thee drink?

38 When saw we thee a stranger, and took thee in? or naked, and clothed thee?

39 Or when saw we thee sick, or in prison, and came unto thee?

40. Då skall Konungen svara, och säga till dem: Sannerligen säger jag eder: Det I hafwen gjort en af dessa minsta mina bröder, det hafwen I gjort mig.

41. Då skall han också säga till dem på vänstra sidan: Går bort ifrån mig, I förbannade, uti ewinnerlig eld, som diestwulen och hans ånglar tillredd är.

42. Ty jag war hungrig, och I gäfvaren mig icke äta; Jag war törstig, och I gäfvaren mig icke dricka;

43. Jag war hudwill, och I herbergeraden mig icke; naken, och I klädden mig icke; Jag war sjuk och i håttelse, och I besökten mig icke.

44. Då stola också de svara honom, och säga: HERRE, när sågo wi dig hungrig, eller törstig, eller hudwill, eller naken, eller sjuk, eller i håttelse, och hafwe icke tjent dig?

45. Då skall han svara dem, och säga: Sannerligen, säger jag eder: Swad I icke hafwen gjort en af dessa minsta, det hafwen I också icke gjort mig.

46. Och desse stola då gå uti ewig pina; men de rättfärdige i ewinnerligt lif.

26. Capitel.

Och det begaf sig, när Jesus hade lyttat alla dessa ord, sade han till sina Lärjungar:

2. I weten, att två dagar häræfter warder Påsta, och menniskones Son skall öfwerantwaras, till att korsfästas.

3. Då församlade sig de öfwerste Presterne, och de Skriftlärde, och de Äldste i folket, uti den öfwersta Prestens palats, som hette Caiphas.

4. Och rådslogo, huru de måtte få gripa Jesus med list, och dräpa honom.

5. Dock sade de: Inte i högtiden, att ett upplopp icke warder i folket.

6. Då nu Jesus war i Bethanien, i den spitelsta Simons hus.

40 And the King shall answer and say unto them, Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done *it* unto one of the least of these my brethren, ye have done *it* unto me.

41 Then shall he say also unto them on the left hand, Depart from me, ye cursed, into everlasting fire, prepared for the devil and his angels:

42 For I was ahungered, and ye gave me no meat: I was thirsty and ye gave me no drink:

43 I was a stranger, and ye took me not in: naked, and ye clothed me not: sick, and in prison, and ye visited me not.

44 Then shall they also answer him, saying, Lord, when saw we thee ahungered, or athirst, or a stranger, or naked, or sick, or in prison, and did not minister unto thee?

45 Then shall he answer them, saying, Verily I say unto you, Inasmuch as ye did *it* not to one of the least of these, ye did *it* not to me.

46 And these shall go away into everlasting punishment: but the righteous into life eternal.

CHAPTER XXVI.

AND it came to pass, when Jesus had finished all these sayings, he said unto his disciples,

2 Ye know that after two days is *the feast of* the passover, and the Son of man is betrayed to be crucified.

3 Then assembled together the chief priests, and the scribes, and the elders of the people, unto the palace of the high priest, who was called Caiaphas,

4 And consulted that they might take Jesus by subtilty, and kill *him*.

5 But they said, Not on the feast *day*, lest there be an uproar among the people.

6 ¶ Now when Jesus was in Bethany, in the house of Simon the leper:

7 Steg en qvinna fram till honom, och hade ett glas med dyr smörjelse, och gdt det på hans hufvud, der han satt vid bordet.

8. Då hans Lärjungar det sågo, wordo de miglynte, och sade: Hvad gjordes denna förspilning behof?

9. Denna smörjelse måtte man hafwa måå dyrt såått, och gifwit de fattiga.

10. När Jesus det förnam, sade han till dem: Hwi görén I denna qvinna illa tillfrids? ty hon hafwer gjort med mig en god gerning.

11. I hafven alltid fattiga när eder; men alltid hafven I icke mig.

12. Det hon hafwer utguttit denna smörjelsen på min lefamen, det hafwer hon gjort mig till begrafsning.

13. Sannerligen, säger jag eder, hvar som hååst i hela werlden detta Evangelium warder predikadt, skall oå detta, som hon gjorde, sagdt warda henne till åminnelse.

14. Då gifd en af de tolf, som hette Judas Ischariot, bort till de åswerjta Presterna,

15. Och sade: Hvad wiltjen I gifwa mig, att jag förråder eder honom? Och de wordo åswerens med honom om trettio silfpenningar.

16. Och ifrån den tiden sökte han tillfälle, att han måtte förråda honom.

17. Men på första Eåtråddagen gingo Lårjungarne till Jesus, och sade till honom: Hwar wilt du, att wi stole tillreda dig åta Påstalammet?

18. Då sade han: Går in i staden till en, och säger honom: Mååstaren låter säga dig: Min tid år hardt när; når dig wilt jag håålla Påsta med mina Lårjungar.

19. Och Lårjungarne gjorde som Jesus befålte dem, och tillredde Påstalammet.

20. Och om åstonen satte han sig till bords med de tolf.

21. Och vid de åto, sade han: Sannerligen, säger jag eder, en af eder skall förråda mig.

7 There came unto him a woman having an alabaster box of very precious ointment, and poured it on his head, as he sat at meat.

8 But when his disciples saw it, they had indignation, saying, To what purpose is this waste?

9 For this ointment might have been sold for much, and given to the poor.

10 When Jesus understood it, he said unto them, Why trouble ye the woman? for she hath wrought a good work upon me.

11 For ye have the poor always with you; but me ye have not always.

12 For in that she hath poured this ointment on my body, she did it for my burial.

13 Verily I say unto you, Wheresoever this gospel shall be preached in the whole world, there shall also this, that this woman hath done, be told for a memorial of her.

14 ¶ Then one of the twelve, called Judas Iscariot, went unto the chief priests,

15 And said unto them, What will ye give me, and I will deliver him unto you? And they covenanted with him for thirty pieces of silver.

16 And from that time he sought opportunity to betray him.

17 ¶ Now the first day of the feast of unleavened bread the disciples came to Jesus, saying unto him, Where wilt thou that we prepare for thee to eat the passover?

18 And he said, Go into the city to such a man, and say unto him, The Master saith, My time is at hand; I will keep the passover at thy house with my disciples.

19 And the disciples did as Jesus had appointed them; and they made ready the passover.

20 Now when the even was come, he sat down with the twelve.

21 And as they did eat, he said, Verily I say unto you, that one of you shall betray me.

22. Då wordo de swårligen bebröf-
wade, och begynte hwar i sin stad säga
till honom: Herre, icke är jag den
samme?

23. Då swarade han och sade: Den
som med mig doppade handen i fatet,
han skall förråda mig.

24. Mennistones Son warder gående,
som skrifwit är om honom; men we
den menniskan, af hwilken mennistones
Son warder förrådd: det wore den
menniskan bättre, att hon aldrig hade
född varit.

25. Då swarade Judas, som förrådde
honom, och sade: Måstare, icke är jag
den samme? Sade han till honom:
Du sade det.

26. Men när de åto, tog Jesus brö-
det, tackade, och bröt, och gaf Lärjun-
garna, och sade: Tager, åter, detta
är min lefamen.

27. Och han tog kalfen, och tackade,
gaf dem, och sade: Driker häraf alle:

28. In detta är min blod, des nya
Testamentsens, hwilken utguten warder
för många, till syndernas förlåtelse.

29. Jag säger eder: Hårester skall
jag icke dricka af denna wintrås frukt,
intill den dagen, jag warder det drick-
ande nytt med ewer i min Faders rike.

30. Och när de hade sagt låsfången,
gingo de ut till oljoberget.

31. Då sade Jesus till dem: I den-
na natt stolen I alle förargas i mig,
ny det är skrifwit: Jag skall slå her-
den, och fåren af hjorden stola warda
förstugrade.

32. Men när jag är uppstånden igen,
will jag gå fram för eder i Galileen.

33. Då swarade Petrus, och sade till
henom: Om ån alle förargades i dig,
så skall jag dock likwål aldrig förargas.

34. Sade Jesus till honom: San-
nertligen, säger jag dig, att i denna
natt, förr ån hanen gal, skall du nefa
mig tre refor

22 And they were exceeding sor-
rowful, and began every one of
them to say unto him, Lord, is it I?

23 And he answered and said, He
that dippeth his hand with me in
the dish, the same shall betray me

24 The Son of man goeth as it is
written of him: but woe unto that
man by whom the Son of man is
betrayed! it had been good for that
man if he had not been born.

25 Then Judas, which betrayed
him, answered and said, Master,
is it I? He said unto him, Thou
hast said.

26 ¶ And as they were eating,
Jesus took bread, and blessed it,
and brake it, and gave it to the
disciples, and said, Take, eat; this
is my body.

27 And he took the cup, and gave
thanks, and gave it to them, say-
ing, Drink ye all of it;

28 For this is my blood of the new
testament, which is shed for many
for the remission of sins.

29 But I say unto you, I will not
drink henceforth of this fruit of the
vine, until that day when I drink
it new with you in my Father's
kingdom.

30 And when they had sung a
hymn, they went out into the mount
of Olives.

31 Then saith Jesus unto them,
All ye shall be offended because of
me this night: for it is written, I
will smite the Shepherd, and the
sheep of the flock shall be scat-
tered abroad.

32 But after I am risen again, I
will go before you into Galilee.

33 Peter answered and said unto
him, Though all men shall be of-
fended because of thee, yet will I
never be offended.

34 Jesus said unto him, Verily I
say unto thee, That this night, be-
fore the cock crow, thou shalt deny
me thrice.

35. Sade Petrus till honom: Om jag skulle än dö med dig, vill jag icke neka dig. Sammalibed såde och alle Lärjungarne.

36. Då kom Jesus med dem på den platsen, som kallas Gethsemane, och såde till Lärjungarna: Sitter här, så länge jag går dit bort, och beder.

37. Och han tog Petrum till sig, och de två Zebedei söner, och begynte bedröfwad och ångslad.

38. Då såde Jesus till dem. Min själ är bedröfwad intill döden; blifwer här, och waker med mig.

39. Och han gick litet ifrån dem, föll ned på sitt ansigte, bad och såde: Min Fader, är det möjligt, så gånge denne kalken ifrån mig; dock icke som jag vill, utan som du.

40. Och han kom till Lärjungarna, och fann dem sofwande, och såde till Petrum: Så förmodden I icke waka en stund med mig?

41. Waker, och beder, att I fallen icke uti frestelse; anden är willig, men köttet är swagt.

42. Åter gick han bort andra gången, och bad, sågande: Min Fader, om det är icke möjligt, att denne kalken går ifrån mig, med mindre jag dricker honom, så se din wilje.

43. Så kom han, och fann dem åter sofwande, ty deras ögon woro tunga.

44. Och han lät då blifwa dem, och gick åter bort, och bad tredje gången, sågande samma ord.

45. Då kom han till sina Lärjungar, och såde till dem: Ja, sofwer nu, och hwiler eder: si, stunden är kommen, och menniskones Son skall antwandas i syndares händer.

46. Står upp, och låter sig gå! Si, den är här, som mig förråder.

47. Och wid han än talade, si, då kom Judas, en af de tolf, och med ho-

35 Peter said unto him, Though I should die with thee, yet will I not deny thee. Likewise also said all the disciples.

36 ¶ Then cometh Jesus with them unto a place called Gethsemane, and saith unto the disciples, Sit ye here, while I go and pray yonder.

37 And he took with him Peter and the two sons of Zebedee, and began to be sorrowful and very heavy.

38 Then saith he unto them, My soul is exceeding sorrowful, even unto death: tarry ye here, and watch with me.

39 And he went a little further, and fell on his face, and prayed, saying, O my Father, if it be possible, let this cup pass from me: nevertheless, not as I will, but as thou wilt.

40 And he cometh unto the disciples, and findeth them asleep, and saith unto Peter, What, could ye not watch with me one hour?

41 Watch and pray, that ye enter not into temptation: the spirit indeed is willing, but the flesh is weak.

42 He went away again the second time, and prayed, saying, O my Father, if this cup may not pass away from me, except I drink it, thy will be done.

43 And he came and found them asleep again: for their eyes were heavy.

44 And he left them, and went away again, and prayed the third time, saying the same words.

45 Then cometh he to his disciples, and saith unto them, Sleep on now, and take your rest: behold, the hour is at hand, and the Son of man is betrayed into the hands of sinners.

46 Rise, let us be going: behold, he is at hand that doth betray me.

47 ¶ And while he yet spake, lo, Judas, one of the twelve, came, and

nom en stor skara, med swärd och med stavar, utfände af de öfversta Prästerna, och af de Äldsta i folket.

48. Men den som förrådde honom, hade gifvit dem ett tecken, sågande: Swiiken jag kysser, den året; tager honom.

49. Då steg han hastigt fram till Jesus, och sade: Hel Rabbi; och kyss honom.

50. Då sade Jesus till honom: Min vän, hvar efter kommer du? Då stego de fram, och lura händer på Jesus, och grepo honom.

51. Och si, en af dem, som woro med Jesu, räckte ut handen, drog ut sitt swärd och slog den öfversta Prästens tjänare, och afhöggs hans öra.

52. Då sade Jesus till honom: Stick ditt swärd i sitt rum, ty alle de som taga till swärd, de stola förgås med swärd.

53. Eller menar du, jag kunde icke bedja min Fader, att han skickade till mig mer än tolf Legioner Änglar?

54. Huru blefve då Skriften fullkomnad, att så ske skall?

55. I samma stund sade Jesus till skaran: Lita som till en råfware åren I utgångne, med swärd och stavar, till att taga fatt på mig: hvar dag hafwer jag suttit när eder, i templet lärande, och I hafwen icke gripit mig.

56. Men detta är allt skedd, på det Propheternas skrifter skulle fullkomnas. Då öfvergåfwo alle Lärjungarne honom, och flydde.

57. Men de som hade gripit Jesus, ledde honom till den öfversta Prästens Caiphas, der de Skriftlärde och de Äldste församlade woro.

58. Men Petrus följde honom långt efter, intill den öfversta Prästens palats, och gick in, och satte sig när tjänarna, på det han skulle se åndan.

59. Men de öfverste Prästerna, och de Äldste, och hela rådet, sökte falskt vittnesbörd emot Jesus, att de wänte bråpa honom.

with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and elders of the people.

48 Now he that betrayed him gave them a sign, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; hold him fast.

49 And forthwith he came to Jesus, and said, Hail, master; and kissed him.

50 And Jesus said unto him, Friend, wherefore art thou come? Then came they, and laid hands on Jesus, and took him.

51 And, behold, one of them which were with Jesus stretched out his hand, and drew his sword, and struck a servant of the high priest, and smote off his ear.

52 Then said Jesus unto him, Put up again thy sword into his place: for all they that take the sword shall perish with the sword.

53 Thinkest thou that I cannot now pray to my Father, and he shall presently give me more than twelve legions of angels?

54 But how then shall the Scriptures be fulfilled, that thus it must be?

55 In that same hour said Jesus to the multitudes, Are ye come out as against a thief with swords and staves for to take me? I sat daily with you teaching in the temple, and ye laid no hold on me.

56 But all this was done, that the scriptures of the prophets might be fulfilled. Then all the disciples forsook him, and fled.

57 ¶ And they that had laid hold on Jesus led him away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were assembled.

58 But Peter followed him afar off unto the high priest's palace, and went in, and sat with the servants, to see the end.

59 Now the chief priests, and elders, and all the council, sought false witness against Jesus, to put him to death;

60. Och funno intet; och ändock många falska vittnen kommo fram, funno de likväl intet. På det sista kommo tu falska vittnen,

61. Och sade: Denne hafwer sagt: Jag kan bryta ned Guds tempel, och bygga det upp i tre dagar.

62. Och den öfverste Presten stod upp, och sade till honom: Eswarar du intet till det, som desse vittna mot dig?

63. Men Jesus teg. Och den öfverste Presten svarade, och sade till honom: Jag besvär dig wid lefwande Gud, att du säger oss, om du äst Kristus, Guds Son.

64. Sade Jesus till honom: Du sade det. Dock säger jag eder: Här efter stolen I få se menniskones Son sitta på kraftens höggra hand, och komma i himmelens sth.

65. Då ref den öfverste Presten sina kläder sönder, och sade: Han hafwer förhådat Gud, hwad gör's oss nu mer vittne behof? Si, nu hörden I hans håbelse:

66. Hwad synes eder? Då svarade de, och sade: Han är safer till döden.

67. Då spottade de i hans ansigte, och slogo honom med nåsvarna; somlige findpustade honom,

68. Och sade: Spå oss, Christe, hwilken år den som dig slog?

69. Men Petrus satt utanföre i palatset; och der kom till honom en tjenstegwinna, och sade: Du war ock med Jesu af Galileen.

70. Men han nekade för alla, och sade: Jag wet icke hwad du säger.

71. Och när han gick ut genom dören, såg honom en annan (tjenstegwinna), och sade till dem, som der woro: Denne war ock med Jesu Nazareno.

72. Åter nekade han, och swor: Jag känner icke mannen.

73. Och litet efter, stego de fram, som stodo, och sade till Petrum: Wis-

60 But found none: yea, though many false witnesses came, yet found they none. At the last came two false witnesses,

61 And said, This fellow said, I am able to destroy the temple of God, and to build it in three days.

62 And the high priest arose, and said unto him, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee?

63 But Jesus held his peace. And the high priest answered and said unto him, I adjure thee by the living God, that thou tell us whether thou be the Christ, the Son of God.

64 Jesus saith unto him, Thou hast said: nevertheless I say unto you, Hereafter shall ye see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.

65 Then the high priest rent his clothes, saying, He hath spoken blasphemy; what further need have we of witnesses? behold, now ye have heard his blasphemy.

66 What think ye? They answered and said, He is guilty of death.

67 Then did they spit in his face, and buffeted him; and others smote him with the palms of their hands,

68 Saying, Prophecy unto us, thou Christ, Who is he that smote thee?

69 ¶ Now Peter sat without in the palace: and a damsel came unto him, saying, Thou also wast with Jesus of Galilee.

70 But he denied before them all, saying, I know not what thou sayest.

71 And when he was gone out into the porch, another maid saw him, and said unto them that were there, This fellow was also with Jesus of Nazareth.

72 And again he denied with an oath, I do not know the man.

73 And after a while came unto him they that stood by, and said

fertigen är du och en af dem; ty ditt tungomål råder dig.

74. Då beghnte han förbanna sig, och svärja, att han sånde icke mannen. Och strax gaf hanen.

75. Då kom Petrus ihog Jesu ord, som han hade sagt honom: Förr än hanen gaf, skall du neka mig tre resor: och gif ut, och gret bitterligen

27. Capitel.

Men om morgonen höllo alle öfverste Prästerne och de Äldste i folket, råd emot Jesum, att de måtte dråpa honom.

2. Och ledde honom bunden, och öfverantwardaden Landshöfdingen Pontio Pilato.

3. När Judas, som honom förrådde, såg, att han var dömd, ångrade det honom, och bar igen de trettio silfpenningar till de öfversta Prästerna, och till de Äldsta,

4. Och sade: Jag hafver illa gjort, att jag hafver förrådt menlöst blod. Då sade de: Hvad kommer det och wid? Der må du se dig om.

5. Och han kastade silfpenningarna i templet, och gif sin våg, och gif bort, och hängde sig sjelf.

6. Men de öfverste Prästerna togo silfpenningarna, och sade: Man må icke kasta dem i offerkistan: ty det är blodsmårde.

7. Och när de hade hållit råd, köpte de dermed en frukomares åker, till frammandes begraving:

8. Af hwilket den platsen heter blodplats, in till denna dag.

9. Då wardt fullkomnad det, som sagt war genom Jeremias Propheten, som sade: Och de hafwa tagit trettio silfpenningar, der den sålde med betalad wardt, hwilken de köpte af Israels barn.

10. Och de hafwa dem gifwit för en frukomares åker, som Herren mig befallt hade.

to Peter, Surely thou also art one of them; for thy speech bewrayeth thee.

74 Then began he to curse and to swear, saying, I know not the man. And immediately the cock crew.

75 And Peter remembered the word of Jesus, which said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. And he went out, and wept bitterly.

CHAPTER XXVII.

WHEN the morning was come, all the chief priests and elders of the people took counsel against Jesus to put him to death:

2 And when they had bound him, they led him away, and delivered him to Pontius Pilate the governor.

3 ¶ Then Judas, which had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself, and brought again the thirty pieces of silver to the chief priests and elders,

4 Saying, I have sinned in that I have betrayed the innocent blood. And they said, What is that to us? see thou to that.

5 And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself.

6 And the chief priests took the silver pieces, and said, It is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood.

7 And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in.

8 Wherefore that field was called, The field of blood, unto this day.

9 Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of him that was valued, whom they of the children of Israel did value;

10 And gave them for the potter's field, as the Lord appointed me.

11. Och Jesus stod för Landshöfdingen; och Landshöfdingen frågade honom, och sade: Äst du Judarnas Konung? Då sade Jesus till honom: Du säger det.

12. Och när han anslagades af de öfversta Presterna, och af de Äldsta, svarade han intet.

13. Då sade Pilatus till honom: Hörd du icke, huru mycket de bethga mot dig?

14. Och han svarade honom icke till ett ord, så att Landshöfdingen förundrade sig storligen.

15. Men om högtidsdagen plågade Landshöfdingen gifwa folket en fånge lös, hwiilen som de begärde.

16. Och hade han på den tiden en beröftrad fånge, som hette Barabbas.

17. Och när de woro församlade, sade Pilatus till dem: Hwiilen wiilen I, att jag skall gifwa eder lös? Barabbam, eller Jesum, som kallas Kristus?

18. Ty han wiste, att de hade öfverantwardat honom för afunds skull.

19. Och när han satt på domstolen, sände hans hustru till honom, och lät säga honom: Besatta dig intet med denna råttfärdiga mannen; jag hafwer mycket lidit i dag i sömnen för hans skull.

20. Men de öfverste Presterna, och de Äldste, gåfwo folket in, att de skulle begära Barabbam, och förgöra Jesum.

21. Då svarade Landshöfdingen, och sade till dem: Hwiilen af dessa två wiilen I, att jag skall gifwa eder lös? De sade: Barabbam.

22. Då sade Pilatus till dem: Hvad skall jag då göra af Jesu, som kallas Kristus? Sade de till honom alle: Låt korsfästa honom.

23. Då sade Landshöfdingen: Hvad hafwer han dock illa gjort? Då strjade de ännu mer, och sade: Låt korsfästa honom.

24. Men när Pilatus såg, att han kunde intet ställa, utan forlet blef ju mer, tog han watten, och twäbde sina

11 And Jesus stood before the governor: and the governor asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And Jesus said unto him, Thou sayest.

12 And when he was accused of the chief priests and elders, he answered nothing.

13 Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they witness against thee?

14 And he answered him to never a word; insomuch that the governor marvelled greatly.

15 Now at that feast the governor was wont to release unto the people a prisoner, whom they would.

16 And they had then a notable prisoner, called Barabbas.

17 Therefore when they were gathered together, Pilate said unto them, Whom will ye that I release unto you? Barabbas, or Jesus which is called Christ?

18 For he knew that for envy they had delivered him.

19 ¶ When he was set down on the judgment seat, his wife sent unto him, saying, Have thou nothing to do with that just man: for I have suffered many things this day in a dream because of him.

20 But the chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask Barabbas, and destroy Jesus.

21 The governor answered and said unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They said Barabbas.

22 Pilate saith unto them, What shall I do then with Jesus which is called Christ? They all say unto him, Let him be crucified.

23 And the governor said, Why, what evil hath he done? But they cried out the more, saying, Let him be crucified.

24 ¶ When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he

händer för folket, och sade: Östhyldig är jag i denna rättfärdiga människans blod: I mågen se eder derom.

25. Då svarade allt folket och sade: Hans blod komme öfver oss, och öfver våra barn.

26. Då gaf han dem Barabbas löd; men JESUM lät han hudslånga, och öfverantvordade honom, att han skulle förstås.

27. Då togo Landshöfdingens frigsnehtar JESUM till sig, in på Rådhuset, och församlade hela storan till honom,

28. Och aflådde honom, och slådde på honom en purpurmantel,

29. Och vredo sällman en törnekrona, och satte på hans hufvud, och fingo honom en rö i sin högra hand, och höjde knä för honom, och begabbade honom, och sade: Hel Judarnas Konung.

30. Och de spottade på honom, och togo rör, och slogo dermed hans hufvud.

31. Och när de hade begabbat honom, slådde de mantelen af honom, och slådde på honom hans släder, och ledde honom bort till att förstås.

32. Och när de gingo ut, funno de en man af Cyrene, som hette Simon: honom tvingade de till, att han skulle bära hans kors.

33. Och då de kommo till det rummet, som kallas Golgotha, det är, till hufvudställeplatsen,

34. Gåfvo de honom åttio brida, blandad med galla: och när han smakade det, ville han icke dricka.

35. Men sedan de hade förstått honom, bytte de hans släder, och kastade lott derom, på det fullbordas skulle, det som sagdt var genom Propheten: De hafva bytt mina släder emellan sig, och på min slädnad hafva de kastat lott.

36. Och de suto der, och togo vara på honom.

37. Och de satte hans sak, strifven öfver hans hufvud: Denne är JESUS, Judarnas Konung.

took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it.

25 Then answered all the people, and said, His blood be on us, and on our children.

26 ¶ Then released he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus, he delivered him to be crucified.

27 Then the soldiers of the governor took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers.

28 And they stripped him, and put on him a scarlet robe.

29 ¶ And when they had platted a crown of thorns, they put it upon his head, and a reed in his right hand: and they bowed the knee before him, and mocked him, saying, Hail, King of the Jews!

30 And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head.

31 And after that they had mocked him, they took the robe off from him, and put his own raiment on him, and led him away to crucify him.

32 And as they came out, they found a man of Cyrene, Simon by name: him they compelled to bear his cross.

33 ¶ And when they were come unto a place called Golgotha, that is to say, a place of a skull,

34 They gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink.

35 And they crucified him, and parted his garments, casting lots: that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots.

36 And sitting down they watched him there;

37 And set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS.

38. Och då wordo två rōfware försfåste med honom, den ene på den höggra sidan, och den andre på den wånstra.

39. Men de som gingo der fram, hādde honom, och ristē sina hufwuden,

40. Och sade: Du, som bryter ned Guds tempel, och bygger det i tre dagar upp, hjelp dig sjelf; åst du Guds Son, så stig ned af forset.

41. Sammaledes ock de öfwerste Presterne, med de Skriftlårda och de Äldsta, begabbade honom, och sade:

42. Andra hafwer han hulpit, sig sjelf kan han icke hjelpa. Är han Israels Konung, så stige nu ned af forset, och wi wilje tro honom.

43. Han hafwer trōst på Gud; han frålse nu honom, om han är något om honom; th han hafwer sagt: Jag är Guds Son.

44. Det samma kastade ock rōfwarena honom förc, som med honom försfåste woro.

45. Och ifrån sjetto timan wardt ett mörker öfwer hela landet, intill nionde timan.

46. Och mid den nionde timan, ropade Jesus med hög rōst, och sade: Eli, Eli, Lama Sabachthani? Det är: Min Gud, min Gud, hwi hafwer du öfwergiftwit mig?

47. Men någre, som der stodo, når de det hörde, sade de: Han åfallar Eliäs.

48. Och strag topp en af dem, och tog en swamp, och fyllde honom med åttifa, och satte den på ett rō, och gaf honom dricka.

49. Men de andre sade: Håll, låt se, om Eliäs kommer, och helper honom.

50. Åter ropade Jesus med hög rōst, och gaf upp andan.

51. Och si, förlåten i templet remnade i tu stycken, ifrån osman och ned igenom; och jorden skalf, och hållcherger remnade;

52. Och grafvarna öppnades; och många de heligas lekamen, som sofwit hade, stodo upp,

38 Then were there two thieves crucified with him; one on the right hand, and another on the left.

39 ¶ And they that passed by reviled him, wagging their heads,

40 And saying, Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself. If thou be the Son of God, come down from the cross.

41 Likewise also the chief priests mocking him, with the scribes and elders, said,

42 He saved others; himself he cannot save. If he be the King of Israel, let him now come down from the cross, and we will believe him.

43 He trusted in God; let him deliver him now, if he will have him: for he said, I am the Son of God.

44 The thieves also, which were crucified with him, cast the same in his teeth.

45 Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour.

46 And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken me?

47 Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias.

48 And straightway one of them ran, and took a sponge, and filled it with vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink.

49 The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him.

50 ¶ Jesus, when he had cried again with a loud voice, yielded up the ghost.

51 And, behold, the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom; and the earth did quake, and the rocks rent;

52 And the graves were opened, and many bodies of the saints which slept arose,

53. Och gingo ut af sina grafvar, efter hans uppståndelse, och kommo i den heliga staden, och uppenbarades för många.

54. Men höfswitsmannen, och de som med honom woro, och waktade på Jesum, när de sågo jordbåsnigen, och de ting som stedde, råddes de swåriligen, och sade: Wiffertligen war denne Guds Son.

55. Och der woro många qwinnor, ståndande långt ifrån, och sågo uppå, de som hade följt Jesum af Galileen, och tjent honom;

56. Ibland hwilka war Maria Magdalena, och Maria Jacobi och Jose moder, och Zebedei söners moder.

57. Men om aftonen kom en rik man af Arimathia, benämnd Joseph, hwilken också war Jesu Lärjunge.

58. Han gick till Pilatum, och begårde Jesu lefamen. Då böd Pilatus, att han skulle warda honom gifwen.

59. Och när Joseph hade tagit lefamen, swekte han honom i ett rent linflåde.

60. Och lade honom i sin nya graf, som han uthuggit hade uti ett hålleberg; och wälte en stor sten för dören åt grafwen, och gick sina fårde.

61. Då woro der Maria Magdalena, och den andra Maria, sittande mot grafwen.

62. Dagen efter tillredelsedagen, kommo tillsammans de öfwerste Presterne och de Phariseer, inför Pilatus,

63. Och sade: Herre, oss kommer ihåg, att den förföraren sade, när han ån lefde: Efter tre dagar will jag stå upp.

64. Bjud fördensfull, att man förwarar grafwen, in till tredje dagen, att hans Lärjungar icke komma, och stjåla honom bort, och såga folket: Han är uppstånden ifrå de döda; och blifwer så den sista willan warre än den första.

65. Då sade Pilatus till dem: Der

53 And came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many.

54 Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God.

55 And many women were there beholding afar off, which followed Jesus from Galilee, ministering unto him:

56 Among which was Mary Magdalene, and Mary the mother of James and Joses, and the mother of Zebedee's children.

57 When the even was come, there came a rich man of Arimathea, named Joseph, who also himself was Jesus' disciple:

58 He went to Pilate, and begged the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be delivered.

59 And when Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth,

60 And laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock: and he rolled a great stone to the door of the sepulchre, and departed.

61 And there was Mary Magdalene, and the other Mary, sitting over against the sepulchre.

62 ¶ Now the next day, that followed the day of the preparation, the chief priests and Pharisees came together unto Pilate,

63 Saying, Sir, we remember that that deceiver said, while he was yet alive, After three days I will rise again.

64 Command therefore that the sepulchre be made sure until the third day, lest his disciples come by night, and steal him away, and say unto the people, He is risen from the dead: so the last error shall be worse than the first.

65 Pilate said unto them, Ye have

hafwen **J** waff; går och förwarer, som **J** funnen.

66. Då gingo de bort, och förwarade grafwen med wåftare, och beseglade stenen.

28. Capitel.

Om Sabbats aftonen, i gryningen på första Sabbaten, kom Maria Magdalena, och den andra Maria, till att bese grafwen.

2. Och si, det wardt en stor jordbåfning: ty **HERANS** Ängel steg ned af himmelen, och gick fram, och wålte stenen ifrån dören, och satte sig på honom.

3. Och han war påseendes som en ljungeld, och hans kläder hwitå som en snö.

4. Och wåftarena blefwo förstråtte af råddhåga, och wordo som de hade warit döde.

5. Men Ängelen swarade, och sade till qwinorna: Rådens icke, ty jag wet, att **J** söken **JESUM**, som war korsfäst,

6. Han är icke här: han är uppstånden, som han sagt hade. Kommer, och ser rummet, der **HEREN** war lagd uti:

7. Och går snart, och säger hans Lärjungar, att han är uppstånden ifrån de döda; och si, han skall gå fram för eder uti Galileen: der skolen **J** se honom. Si, jag hafwer sagt eder det.

8. Och de gingo snart ifrån grafwen, med råddhåga, och stor glädje, löpande till att fungdrat hans Lärjungar.

9. Och mid de gingo, till att fungdrat hans Lärjungar, si, då mötte **JESUS** dem, och sade: Hel eder! Då gingo de fram, och togo på hans fötter, och tillbådo honom.

10. Då sade **JESUS** till dem: Rådens icke; går, och fungdrer det mina bröder, att de gå till Galileen, der skolen de få se mig.

11. När de gingo bort, si, några af wåftarena kommo i staden, och fun-

a watch: go your way, make it as sure as ye can.

66 So they went, and made the sepulchre sure, sealing the stone, and setting a watch.

CHAPTER XXVIII.

IN the end of the sabbath, as it began to dawn toward the first day of the week, came Mary Magdalene and the other Mary to see the sepulchre.

2 And, behold, there was a great earthquake: for the angel of the Lord descended from heaven, and came and rolled back the stone from the door, and sat upon it.

3 His countenance was like lightning, and his raiment white as snow:

4 And for fear of him the keepers did shake, and became as dead men.

5 And the angel answered and said unto the women, Fear not ye: for I know that ye seek Jesus, which was crucified.

6 He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the place where the Lord lay.

7 And go quickly, and tell his disciples that he is risen from the dead; and, behold, he goeth before you into Galilee; there shall ye see him: lo, I have told you.

8 And they departed quickly from the sepulchre with fear and great joy; and did run to bring his disciples word.

9 ¶ And as they went to tell his disciples, behold, Jesus met them, saying, All hail. And they came and held him by the feet, and worshipped him.

10 Then said Jesus unto them, Be not afraid: go tell my brethren that they go into Galilee, and there shall they see me.

11 ¶ Now when they were going, behold, some of the watch came

gjorde de öfversta Prästerna allt det som sedt war.

12. Och de församlade sig med de äldsta, och rådgjorde, och gafswo frigs-täckarna en stor summa penningar,

13. Och sade: Såger, Hans Lärjungar kommo om natten, och stulo honom bort, medan wi sofwö.

14. Och om det kommer för Landshöfdingen, wilje wi stilla honom, och begå det så, att I stolen wara utan fara.

15. Och de togo penningarna, och gjorde som de woro lärde. Och detta talet är beröftadt ibland Judarna, intill denna dag.

16. Men de elofwa Lärjungarne gingo till Galileen, upp på ett berg, som Jesus hade dem förelagt.

17. Och när de sågo honom, tillbådo de honom; men somlige twiflade.

18. Och Jesus gick fram och talade med dem, och sade: Mig är gifwen all magt i himmelen, och på jorden.

19. Går fördensfull ut, och lärar allt folk, och döper dem, i Namn Faderns, och Söns, och den Heliga Andas;

20. Och lärar dem hålla allt, det jag hafwer eder befallt. Och si, jag är när eder alla dagar, in till werldens ända.

into the city, and shewed unto the chief priests all the things that were done.

12 And when they were assembled with the elders, and had taken counsel, they gave large money unto the soldiers,

13 Saying, Say ye, His disciples came by night, and stole him away while we slept.

14 And if this come to the governor's ears, we will persuade him, and secure you.

15 So they took the money, and did as they were taught: and this saying is commonly reported among the Jews until this day.

16 ¶ Then the eleven disciples went away into Galilee, into a mountain where Jesus had appointed them.

17 And when they saw him, they worshipped him: but some doubted.

18 ¶ And Jesus came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth.

19 Go ye therefore, and teach all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost:

20 Teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and, lo, I am with you alway, *even* unto the end of the world. Amen.

St. Marci

Evangelium.

1. Capitel.

Detta är beghnnelsen af Jesu Christi, Guds Söns, Evangelio.

2. Såsom skrifwit är i Propheeterna: Ei, jag sänder min Ängel framför ditt ansigte, hwilken bereda ställ din wäg för dig.

THE GOSPEL

ACCORDING TO

ST. MARK.

CHAPTER I.

THE beginning of the gospel of Jesus Christ, the Son of God;

2 As it is written in the prophets, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

3. En ropandes röst är i öfnen: Bereder HERANS väg, görer hans stigar rätta!

4. Johannes var i öfnen, döpte, och predikade bättringens döpselse, till syndernas förlåtelse.

5. Och till honom gingo ut hela Judiska landet, och de utaf Jerusalem, och låto sig alle döpa af honom, i Jordans flod, och bekände sina synder.

6. Och Johannes var klädd med camelahår, och med en lådergjording om sina lårder, och åt grådhoppor och wildhonung.

7. Och predikade, och sade: En kommer efter mig, som starkare är än jag, hvilkens stotvånger jag icke värdig är att nederfalla och uppblåsa.

8. Jag döper eder med watten; men han skall döpa eder med den Heliga Andan.

9. Och det begaf sig i de dagar, att JESUS kom utaf Galileen ifrån Nazaret, och låt sig döpa af Johanne. i Jordan.

10. Och strax steg han upp utur watten, och såg himlarna öppnas, och Andan, såsom en dufwa, nedertomma öfwer honom.

11. Och en röst kom af himmelen: Du äst min käre Son, i hvilken mig wäl behagar.

12. Och Anden dref honom strax uti öfnen,

13. Och han var i öfnen i sfortio dagar, och frestades af Satan; och var med wildjuren; och Änglarnes tjente honom.

14. Men sedan Johannes wardt fången, kom JESUS uti Galileen, och predikade Evangelium om Guds rike.

15. Sågande: Tiden är fullkomnad, och Guds rike är för handen: bättrer eder, och tror Evangelio.

16. När han gick utmed det Galileiska hafwet, såg han Simon, och An-

3 The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.

4 John did baptize in the wilderness, and preach the baptism of repentance for the remission of sins.

5 And there went out unto him all the land of Judea, and they of Jerusalem, and were all baptized of him in the river of Jordan, confessing their sins.

6 And John was clothed with camel's hair, and with a girdle of a skin about his loins; and he did eat locusts and wild honey;

7 And preached, saying, There cometh one mightier than I after me, the latchet of whose shoes I am not worthy to stoop down and unloose.

8 I indeed have baptized you with water: but he shall baptize you with the Holy Ghost.

9 And it came to pass in those days, that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized of John in Jordan.

10 And straightway coming up out of the water, he saw the heavens opened, and the Spirit like a dove descending upon him:

11 And there came a voice from heaven, saying, Thou art my beloved Son, in whom I am well pleased.

12 And immediately the Spirit driveth him into the wilderness.

13 And he was there in the wilderness forty days tempted of Satan; and was with the wild beasts; and the angels ministered unto him.

14 Now after that John was put in prison, Jesus came into Galilee, preaching the gospel of the kingdom of God,

15 And saying, The time is fulfilled, and the kingdom of God is at hand: repent ye, and believe the gospel.

16 Now as he walked by the sea of Galilee, he saw Simon and An-

brems hans broder, kasta sina nät i hafvet; ty de voro fiskare.

17. Och Jesus sade till dem: Följer mig, och jag vill göra eder till menniskofiskare.

18. Strag gåfvo de sina nät öfver, och följde honom.

19. Och då han gick dådan litet fram båttré, såg han Jacobum Zebedei son, och Johanne hans broder, att de i båten byggde sina nät.

20. Och strag kallade han dem. Då öfvergåfvo de sin fader, Zebedeum, uti båten med legodrångarna, och följde honom.

21. Och de gingo till Capernaum: och strag, om Sabbaterna, gick han in i Synagogan, och lärde.

22. Och de förundrade sig stortigen på hans lärdom: förth, han lärde våldeligen, och icke såsom de Skriftlärde.

23. Och i deras Synagoga var en menniska, besatt med den orene andan; och han ropade,

24. Och sade: Åt! hvad hafve vi med dig beställa, Jesu Nazarene? Åst du komr en till att förderfva oss? Jag vet ho du åst, nemligen, den Guds Helige.

25. Och Jesus nåpste honom, sågande: Tig, och gack utaf menniskan.

26. Då ref den orene anden honom, och ropade högt, och for utaf honom.

27. Och alle förundrade sig svårtigen, så att de sporde hvar annan till, och sade: Hvad är detta? Hvad ny lärdom är detta? Ty han bjuder de orene andar med våldighet, och de lyda honom.

28. Och hans rykte gick strag alt omkring i Galilce gränfor.

29. Och de gingo strag utur Synagogan, och kommo uti Simons och Andrees hus med Jacobo och Johanne.

drew his brother casting a net into the sea: for they were fishers.

17 And Jesus said unto them, Come ye after me, and I will make you to become fishers of men.

18 And straightway they forsook their nets, and followed him.

19 And when he had gone a little further thence, he saw James the son of Zebedee, and John his brother, who also were in the ship mending their nets.

20 And straightway he called them: and they left their father Zebedee in the ship with the hired servants, and went after him.

21 And they went into Capernaum; and straightway on the sabbath day he entered into the synagogue, and taught.

22 And they were astonished at his doctrine: for he taught them as one that had authority, and not as the scribes.

23 And there was in their synagogue a man with an unclean spirit; and he cried out,

24 Saying, Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art, the Holy One of God.

25 And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come out of him.

26 And when the unclean spirit had torn him, and cried with a loud voice, he came out of him.

27 And they were all amazed, inasmuch that they questioned among themselves, saying, What thing is this? what new doctrine is this? for with authority commandeth he even the unclean spirits, and they do obey him.

28 And immediately his fame spread abroad throughout all the region round about Galilee.

29 And forthwith, when they were come out of the synagogue, they entered into the house of Simon and Andrew, with James and John.

30. Och Simons svåra låg sjuk i stålsva; och strag sade de honom om henne.

31. Då gick han till, och reste henne upp och tog henne wid handen; och i det samma öfvergaf stålsvosjukan henne, och hon gick sedan och tjente dem.

32. Om aftonen, då solen nedergången var, hade de till honom allahanda sjuka, och dem som qvaldes af djeflar.

33. Och hela staden var församlad för dören.

34. Och han gjorde många helbregda, som franke woro af allahanda sjukdom, och dref ut många djeflar; och tillstadde icke djeflarna tala: ty de sånde honom.

35. Och om morgonen ganska bittida för dag, stod han upp, och gick ut. Och Jesus gick bort uti ett öde rum, och der bad han.

36. Och Simon kom efterfarande, och de med honom woro.

37. Och då de funno honom, sade de till honom: Alle söka dig.

38. Sade han dem: Låt oss gå uti nästa städerna, att jag och der predikar; ty fördensfull är jag kommen.

39. Och han predikade i deras Synagogor, öfver hela Galileen, och utdref djeflar.

40. Och till honom kom en spitelst man, och bad honom, föll på knå för honom, och sade till honom: Vill du, så kan du göra mig ren.

41. Då waktunnade sig Jesus öfver honom, och uträckte sin hand, och tog uppå honom, och sade: Jag vill, war ren.

42. Och när han det sagt hade, gick strag spitelstan af honom, och han wardt ren.

43. Och Jesus hotade honom, och sånden strag ifrån sig.

44. Och sade honom: Se till, att du såger ingom detta; utan gå bort, och wisa dig Presten om; och offra, för din

30 But Simon's wife's mother lay sick of a fever; and anon they tell him of her.

31 And he came and took her by the hand, and lifted her up; and immediately the fever left her, and she ministered unto them.

32 And at even, when the sun did set, they brought unto him all that were diseased, and them that were possessed with devils.

33 And all the city was gathered together at the door.

34 And he healed many that were sick of divers diseases, and cast out many devils; and suffered not the devils to speak, because they knew him.

35 And in the morning, rising up a great while before day, he went out, and departed into a solitary place, and there prayed.

36 And Simon and they that were with him followed after him.

37 And when they had found him, they said unto him, All men seek for thee.

38 And he said unto them, Let us go into the next towns, that I may preach there also: for therefore came I forth.

39 And he preached in their synagogues throughout all Galilee, and cast out devils.

40 And there came a leper to him, beseeching him, and kneeling down to him, and saying unto him, If thou wilt, thou canst make me clean.

41 And Jesus, moved with compassion, put forth his hand, and touched him, and saith unto him, I will; be thou clean.

42 And as soon as he had spoken immediately the leprosy departed from him, and he was cleansed.

43 And he straitly charged him, and forthwith sent him away;

44 And saith unto him, See thou say nothing to any man: but shew thy way, shew thyself to the prie

ring, det Mose budit hafver, till ett vittnesbörd öfver dem.

45. Men då han utgången war, begynte han förkunna mycket, och beröfva det som skedt war: så att han icke nu mer kunde uppenbarligen gå in uti staden, utan blef ute i öde rum; och de kommo till honom af alla ändar.

2. Capitel.

Och efter några dagar, gick han åter in i Capernaum: och det spordes, ett han war i huset.

2. Och strax församlades der många, så att de icke rum hade, icke heller utanför dören; och han hade tal för dem.

3. Och de hade fram för honom en borttagen, den der framburen war af fyra.

4. Och då de icke kunde komma till honom för folkets skull, restvo de tafet på huset der han war, och gjorde ett hål på tafet, och med tåg släppte neder lången, der den borttagne uti låg.

5. När Jesus såg deras tro, sade han till den borttagna: Min son, dina synder ware dig förlåtna.

6. Så woro der några utaf de Skriftlärda sittande, som tänkte i sina hjertan:

7. Hwi talar denne sådan hådelse? ho kan förlåta synder utan allena Gud?

8. Och strax Jesus förnam det i sin Anda, att de sådant tänkte mid sig hetswa, sade han till dem: Hwi tänka I sådant i edra hjertan?

9. Hwillet är lättare säga till den borttagna: Dina synder ware dig förlåtna; eller säga: Stått upp, och tag din sång, och gå?

10. Men på det I skolen weta, att menniskones Son hafver magt på jor-

and offer for thy cleansing those things which Moses commanded, for a testimony unto them.

45 But he went out, and began to publish it much, and to blaze abroad the matter, insomuch that Jesus could no more openly enter into the city, but was without in desert places: and they came to him from every quarter.

CHAPTER II.

AND again he entered into Capernaum after some days; and it was noised that he was in the house.

2 And straightway many were gathered together, insomuch that there was no room to receive them, no, not so much as about the door: and he preached the word unto them.

3 And they come unto him, bringing one sick of the palsy, which was borne of four.

4 And when they could not come nigh unto him for the press, they uncovered the roof where he was: and when they had broken it up, they let down the bed wherein the sick of the palsy lay.

5 When Jesus saw their faith, he said unto the sick of the palsy, Son, thy sins be forgiven thee.

6 But there were certain of the scribes sitting there, and reasoning in their hearts,

7 Why doth this man thus speak blasphemies? who can forgive sins but God only?

8 And immediately, when Jesus perceived in his spirit that they so reasoned within themselves, he said unto them, Why reason ye these things in your hearts?

9 Whether is it easier, to say to the sick of the palsy, *Thy sins be forgiven thee*; or to say, *Arise, and take up thy bed, and walk*?

10 But that ye may know that the Son of man hath power on earth to

den förlåta synden, sade han till den borttagna,

11. Dig säger jag : Statt upp, tag din fång, och gå i ditt hus.

12. Och strax stod han upp, tog sin fång och gick ut i allas deras åsyn ; så att alle undrade stortligen, och prisade Gud, sågande : Sådant sågo vi aldrig.

13. Och han gick åter ut till hafvet ; och allt folket kom till honom, och han lärde dem

14. Och då Jesus gick der fram, såg han Levi, Alpei son, sittande vid tullen, och sade till honom : Följ mig ! Och han stod upp, och följde honom.

15. Och det begaf sig, då han satt till bords i hans hus, suto och deslikes många Publicaner och syndare till bords med Jesu och hans Lärjungar : ty de woro många, som hade följt honom.

16. Och då de Striftlärde och Pharisear sågo, att han åt med de Publicaner och syndare, sade de till hans Lärjungar : Hwi åter och dricker han med Publicaner och syndare ?

17. När Jesus det hörde, sade han till dem : De der helbregda äro, behöfwa icke läkare, utan de som franke äro. Jag är icke kommen till att falla de rättfärdiga, utan syndare till bättring.

18. Och Johannis Lärjungar, och de Pharisear fastade mycket ; och de kommo och sade till honom : Hwi fasta Johannis Lärjungar och de Pharisear, och dine Lärjungar fasta intet ?

19. Sade Jesus till dem : Bröllopsfolket, kunna de fasta, så länge Brudgummen är med dem ? Så länge de hafwa Brudgummen när sig, kunna de icke fasta.

20. Men de dagar skola komma, att Brudgummen skall warda ifrån dem

forgive sins, (he saith to the sick of the palsy,)

11 I say unto thee, Arise, and take up thy bed, and go thy way into thine house.

12 And immediately he arose, took up the bed, and went forth before them all ; insomuch that they were all amazed, and glorified God, saying, We never saw it on this fashion.

13 And he went forth again by the sea side ; and all the multitude resorted unto him, and he taught them.

14 And as he passed by, he saw Levi the son of Alpheus sitting at the receipt of custom, and said unto him, Follow me. And he arose and followed him.

15 And it came to pass, that, as Jesus sat at meat in his house, many publicans and sinners sat also together with Jesus and his disciples ; for there were many, and they followed him.

16 And when the scribes and Pharisees saw him eat with publicans and sinners, they said unto his disciples, How is it that he eateth and drinketh with publicans and sinners ?

17 When Jesus heard it, he saith unto them, They that are whole have no need of the physician, but they that are sick : I came not to call the righteous, but sinners to repentance.

18 And the disciples of John and of the Pharisees used to fast : and they come and say unto him, Why do the disciples of John and of the Pharisees fast, but thy disciples fast not ?

19 And Jesus said unto them, Can the children of the bridechamber fast, while the bridegroom is with them ? as long as they have the bridegroom with them, they cannot fast.

20 But the days will come, when the bridegroom shall be taken away

tagen, och då skola de fasta i de dagar.

21. Och ingen sömmar en flut af nytt klåde, på gammalt klåde; förth han riswer dock der nya stycket ifrån det gamla, och hålet warder wårre.

22. Och ingen låter nytt win uti gamla flastor; annars slår det nya winet flastorna sönder, och winet spillas ut, och flastorna förderwas: utan nytt win skall man låta i nya flastor.

23. Och det begaf sig, att han på Sabbaten gick genom såd; och hans lärjungar beghute, wid de gingo, taga af agen.

24. Och de Phariseer sade till honom: Si, hwil göra de om Sabbaten, det som icke lofligt är?

25. Då sade han till dem: Hwastven jag aldrig låst hwad David gjorde, då honom omtrångde, och war hungrig, han och de der med honom woro?

26. Huru han gick in i Guds hus, under den öfwersta Presten Abiathar, och åt skådobróden, hwilka ingom woro lofliga åta, utan Presterna, och gaf delifes dem, som med honom woro?

27. Och han sade till dem: Sabbaten är gjord för menniskans skull, och icke menniskan för Sabbatens skull.

28. Så är nu menniskones Son en Herre, delifes och öfwer Sabbaten.

3. Capitel.

Och han gick åter in uti Synagogan; och der war en man, som hade en bortwignad hand.

2. Och de waktade på honom, om han skulle bota honom om Sabbaten; på det att de skulle få anklaga honom.

3. Då sade han till mannen, som den wifna handen hade: Gack hit fram.

4. Och sade till dem Swiltetdera är

from them, and then shall they fast in those days.

21 No man also seweth a piece of new cloth on an old garment; else the new piece that filled it up taketh away from the old, and the rent is made worse.

22 And no man putteth new wine into old bottles; else the new wine doth burst the bottles, and the wine is spilled, and the bottles will be marred: but new wine must be put into new bottles.

23 And it came to pass, that he went through the corn fields on the sabbath day; and his disciples began, as they went, to pluck the ears of corn.

24 And the Pharisees said unto him, Behold, why do they on the sabbath day that which is not lawful?

25 And he said unto them, Have ye never read what David did, when he had need, and was a-hungered, he, and they that were with him?

26 How he went into the house of God in the days of Abiathar the high priest, and did eat the shewbread, which is not lawful to eat but for the priests, and gave also to them which were with him?

27 And he said unto them, The sabbath was made for man, and not man for the sabbath:

28 Therefore the Son of man is Lord also of the sabbath.

CHAPTER III.

AND he entered again into the synagogue; and there was a man there which had a withered hand.

2 And they watched him, whether he would heal him on the sabbath day; that they might accuse him.

3 And he saith unto the man which had the withered hand, Stand forth.

4 And he saith unto them, Is it

lofligt, göra mål om Sabbaten, eller göra illa? Hjelpa lifwet, eller dråpa? Då tego de.

5. Då såg han uppå dem med irede, och försmåde sig öfver deras hjertas blindhet, och sade till mannen: Räck ut din hand! Och han räckte henne ut, och handen wardt honom färdig igen, såsom den andra.

6. Men de Phariseer gingo ut, och höllo strag råd med de Herodianer emot honom, huru de kunde förgräda honom.

7. Men Jesus med sina Lärjungar, gick afsteds bort till hafvet: och honom följde ett stort tal folk utaf Galileen, och utaf Judeen,

8. Och utaf Jerusalem, och utaf Idumeen, och utaf hinsidan Jordan, och de der bodde mid Tyrus och Sidon, en ganska stor hop folk, som kommo till honom, när de hörde af hans gerningar.

9. Och sade han till sina Lärjungar, att de skulle sly honom en båt för folkets skull, att de icke skulle tränga honom.

10. Förty han gjorde många helbregda, så att de öfverföllt honom, och wille taga på honom, så många som någon plåga hade.

11. Och de orene andar, när de sågo honom, föllt de neder för honom, och ropade, sågande: Du äst Guds Son!

12. Och han hotade dem hårbetigen, att de icke skulle uppenbara honom.

13. Och han steg upp på ett berg, och kallade till sig, hvilka han wille; och de kommo till honom.

14. Och då sticade han tolf, att de skulle wara med honom, och att han skulle utsända dem till att predika,

15. Och att de skulle hafwa magt, till att bota sjusdomar, och utdrifwa djefflar.

16. Och gaf Simon det namnet Petrus,

17. Och Jacobus Zebedei son, Johanne's Jacobs broder, och nämnde

lawful to do good on the sabbath days, or to do evil? to save life, or to kill? But they held their peace.

5 And when he had looked round about on them with anger, being grieved for the hardness of their hearts, he saith unto the man, Stretch forth thine hand. And he stretched it out: and his hand was restored whole as the other.

6 And the Pharisees went forth, and straightway took counsel with the Herodians against him, how they might destroy him.

7 But Jesus withdrew himself with his disciples to the sea: and a great multitude from Galilee followed him, and from Judea,

8 And from Jerusalem, and from Idumea, and from beyond Jordan; and they about Tyre and Sidon, a great multitude, when they had heard what great things he did, came unto him.

9 And he spake to his disciples, that a small ship should wait on him because of the multitude, lest they should throng him.

10 For he had healed many; insomuch that they pressed upon him for to touch him, as many as had plagues.

11 And unclean spirits, when they saw him, fell down before him, and cried, saying, Thou art the Son of God.

12 And he straitly charged them that they should not make him known.

13 And he goeth up into a mountain, and calleth unto him whom he would: and they came unto him.

14 And he ordained twelve, that they should be with him, and that he might send them forth to preach,

15 And to have power to heal sicknesses, and to cast out devils:

16 And Simon he surnamed Peter;

17 And James the son of Zebedee, and John the brother of James.

dem Boanerges, det är sagdt, Tor-
bens barn,

18. Och Andreas, och Philippus, och
Bartholomeus, och Mattheus, och
Thomas, och Jacobus Alpei son, och
Thaddeus, och Simon Cananeus,

19. Och Judas Ischariot, den honom
od förråde. Och de kommo i huset :

20. Och folket församlade sig åter, så
att de icke tid hade till att äta.

21. Och när de detta hörde, som ho-
nom åtomne woro, gingo de ut, och
wille taga fatt på honom, och sade :
Han kommer ifrån sig.

22. Men de Striftårde, som af Je-
rusalem nedertomne woro, sade : Han
hafwer Beelzebub, och med den öfwersta
djemulen drifwer han djeflar ut.

23. Då kallade han dem till sig, och
sade till dem i tsknelser : Huru kan en
Satan den andra utdrifwa ?

24. Och om et rike söndradt warder
emot sig sjelft, då kan det rifet icke stå.

25. Och der ett hus är söndradt emot
sig sjelft, det huset kan icke blifwa stån-
dande.

26. Sätter nu Satan sig upp emot
sig sjelf, och är söndrad, då kan han
icke blifwa beståndande, utan det är
då ute med honom.

27. Ingen kan infalla uti en starks
hus, och taga hans hushyg bort, utan
han först binder den starka, och så skin-
nar han hans hus.

28. Sannertligen, säger jag eder :
Alla synder warda menniskors barn
förlåtna, och försmåelse dermed de
försmåda ;

29. Men den der försmåder den He-
liga Ande, han hafwer ingen förlå-
telse i ewig tid, utan blifwer sader till
ewig förödmälsel.

30. Ty de sade : Han hafwer den
örrna andan.

31. Och då kommo hans bröder, och
hans moder, och stodo ute, och sånde
på honom till honom, som honom utfalla
skulle.

and he surnamed them Boanerges,
which is, The sons of thunder :

18 And Andrew, and Philip, and
Bartholomew, and Matthew, and
Thomas, and James the son of Al-
pheus, and Thaddeus, and Simon
the Canaanite,

19 And Judas Iscariot, which also
betrayed him : and they went into
a house.

20 And the multitude cometh to-
gether again, so that they could not
so much as eat bread.

21 And when his friends heard
of it, they went out to lay hold on
him : for they said, He is beside
himself.

22 ¶ And the scribes which came
down from Jerusalem said, He hath
Beelzebub, and by the prince of the
devils casteth he out devils.

23 And he called them unto him,
and said unto them in parables,
How can Satan cast out Satan ?

24 And if a kingdom be divided
against itself, that kingdom cannot
stand.

25 And if a house be divided
against itself, that house cannot
stand.

26 And if Satan rise up against
himself, and be divided, he cannot
stand, but hath an end.

27 No man can enter into a strong
man's house, and spoil his goods,
except he will first bind the strong
man ; and then he will spoil his house.

28 Verily I say unto you, All sins
shall be forgiven unto the sons of
men, and blasphemies wherewith
soever they shall blaspheme :

29 But he that shall blaspheme
against the Holy Ghost hath never
forgiveness, but is in danger of
eternal damnation :

30 Because they said, He hath an
unclean spirit.

31 ¶ There came then his breth-
ren and his mother, and, standing
without, sent unto him, calling
him.

32. Och folket satt när honom, och de sade till honom: Si, din moder, och dine bröder äro der ute, och söka efter dig.

33. Han svarade dem, och sade: Hö är min moder, och mine bröder?

34. Och då han omkring sett hade på Lärjungarna, som der fring om honom suto, sade han: Si, min moder, och mina bröder!

35. Ty den som gör Guds vilja, han är min broder, och min syster, och min moder.

4. Capitel.

Och han begynte åter låra wid hafwet, och till honom församlades mycket folk, så att han måste stiga uti ett skepp, och satt der på hafwet; och allt folket blef på landet wid hafwet.

2. Och han lärde dem mycket genom liknelser, och sade till dem uti sin predikan:

3. Hörer till: Si, en sådesman gick ut till att så.

4. Och hånde sig wid han sådde, föll somt wid vägen, och foglarne under himmelen sommo, och åto det upp.

5. Men somt föll på stendren, der icke mycket jord war, och det gick strag upp; ty der war icke djup jord;

6. Men då solen gick upp, förwignade det; och efter det war icke wäl rotadt, förtorkades det.

7. Och somt föll i törne, och törnen wägte upp, och förqwafde det, och det bar ingen frukt.

8. Och somt föll i god jord, och det bar frukt, som uppgick, och wägte: ett bar trettiofalt, och ett sextiofalt, och ett hundrafalt.

9. Och han sade till dem: Den der bron hafwer till att höra, han höre.

10. Då han nu allena war, sporde de, som med honom woro, med de tolf, honom till om denna liknelsen.

32 And the multitude sat about him, and they said unto him, Behold, thy mother and thy brethren without seek for thee.

33 And he answered them, saying, Who is my mother, or my brethren?

34 And he looked round about them which sat about him, and said, Behold my mother and my brethren!

35 For whosoever shall do the will of God, the same is my brother, and my sister, and mother.

CHAPTER IV.

AND he began again to teach by the sea side: and there was gathered unto him a great multitude, so that he entered into a ship, and sat in the sea; and the whole multitude was by the sea on the land.

2 And he taught them many things by parables, and said unto them in his doctrine,

3 Hearken; Behold, there went out a sower to sow:

4 And it came to pass, as he sowed, some fell by the way side, and the fowls of the air came and devoured it up.

5 And some fell on stony ground, where it had not much earth; and immediately it sprang up, because it had no depth of earth:

6 But when the sun was up, it was scorched; and because it had no root, it withered away.

7 And some fell among thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.

8 And other fell on good ground, and did yield fruit that sprang up and increased; and brought forth, some thirty, and some sixty, and some a hundred.

9 And he said unto them, He that hath ears to hear, let him hear.

10 And when he was alone, they that were about him with the twelve asked of him the parable.

11 Och han sade till dem: Eder är gifwit att weta Guds rikets hemlighet; men dem der utan till åro, ser all ting genom liknelser.

12 På det de skola med seende ögon se, och dock likväl icke förnimmat, och med hörande öron höra, och dock icke förståt: på det de sig icke ens skola omvända, och synderna dem förlåtna warda.

13 Och han sade till dem: Förstån I icke denna liknelsen? Huru villen I då förstå alla liknelser?

14 Sådesmannen sår ordet.

15 Men dessa åro de som wid wägen åro, der ordet sådt warder, och de hafwa det hört, strag kommer Satan, och tager bort ordet, som sådt war i deras hjertan.

16 Alltså åro ock de, som på stenören sådde åro, då de hafwa hört ordet, anamma de det strag med fröjd;

17 Och de hafwa inga rötter i sig, utan stå till en tid: då någon bedröfwelse kommer uppå, eller förföljelse för ordets skull, strag förargas de.

18 Och desse åro de som i törne såddes åro, de der höra ordet;

19 Och denna världens omsorger, och de bedräglige rikedomar, och mycken annan begärelse, gå derin, och förqwämsa ordet och det warder ofruktsumt.

20 Och desse åro de som uti god jord sådde åro, de der ordet höra, och anamma, och bära frukt, somt trettiofalt, och somt sextiofalt, och somt hundrafalt.

21 Och han sade till dem: Icke warder ett ljus upptändt fördenstull, att man skall sätta det under en skeppa, eller under bordet? Eder det icke fördenstull, att det skall uppsättas på kuskastan?

22 Ty intet är fördoldt, som icke

11 And he said unto them, Unto you it is given to know the mystery of the kingdom of God: but unto them that are without, all these things are done in parables:

12 That seeing they may see, and not perceive; and hearing they may hear, and not understand; lest at any time they should be converted, and their sins should be forgiven them.

13 And he said unto them, Know ye not this parable? and how then will ye know all parables?

14 ¶ The sower soweth the word.

15 And these are they by the way side, where the word is sown; but when they have heard, Satan cometh immediately, and taketh away the word that was sown in their hearts.

16 And these are they likewise which are sown on stony ground; who, when they have heard the word, immediately receive it with gladness;

17 And have no root in themselves, and so endure but for a time: afterward, when affliction or persecution ariseth for the word's sake, immediately they are offended.

18 And these are they which are sown among thorns; such as hear the word,

19 And the cares of this world, and the deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in, choke the word, and it becometh unfruitful.

20 And these are they which are sown on good ground; such as hear the word, and receive it, and bring forth fruit, some thirtyfold, some sixty, and some a hundred.

21 ¶ And he said unto them, Is a candle brought to be put under a bushel, or under a bed? and not to be set on a candlestick?

22 For there is nothing hid, whic

uppenbaras skall; ej heller hemligt, som icke skall uppfomna.

23. Den der öron hafver till att höra, han höre.

24. Och han sade till dem: Ser till hvar I hören: med hvar mått I måten, der stola andre måta eder med: och eder warder ändå tillgifsmit; I som hören detta.

25. Ty den der hafver, honom warder gifsmit; och den der icke hafver, af honom skall ock tagit warda det han hafver.

26. Och han sade: Så är Guds rike, som en man kastar ena såd i jorden,

27. Och sofver, och står upp, natt och dag, och såden går upp, och växer, så att han der intet af wet.

28. Ty jorden bår utaf sig sjelf, först brodd, sedan ag, sedan fullbordadt hwete i agen.

29. När nu frukten mogen är, strax brukar han lian: ty stördetiden är för handen.

30. Och han sade: Wib hwem stole wi lifna Guds rike? och med hwar lifnelse stole wi betefna det?

31. Det är såsom ett senapskorn, omwiltet, då det sådt warder i jorden, är det mindre än alla andra frön på jorden:

32. Och då det sådt är, går det upp, och warder större än alla andra frynder, och får stora grenar; så att foglarnes under himmelen måga bo under des skugga.

33. Och med många sådana lifnelser sade han dem ordet, efter som de förnådde hörat.

34. Och utan lifnelser talade han intet till dem: men för Lärjungarna utthdde han all ting affdes.

35. Och den samma dagen, då aftonen wardt, sade han till dem: Låt oss ra utöfver, på den andra stranden.

shall not be manifested; neither was any thing kept secret, but that it should come abroad.

23 If any man have ears to hear, let him hear.

24 And he said unto them, Take heed what ye hear. With what measure ye mete, it shall be measured to you; and unto you that hear shall more be given.

25 For he that hath, to him shall be given; and he that hath not, from him shall be taken even that which he hath.

26 ¶ And he said, So is the kingdom of God, as if a man should cast seed into the ground;

27 And should sleep, and rise night and day, and the seed should spring and grow up, he knoweth not how.

28 For the earth bringeth forth fruit of herself; first the blade, then the ear, after that the full corn in the ear.

29 But when the fruit is brought forth, immediately he putteth in the sickle, because the harvest is come.

30 ¶ And he said, Whereunto shall we liken the kingdom of God? or with what comparison shall we compare it?

31 It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown in the earth, is less than all the seeds that be in the earth:

32 But when it is sown, it groweth up, and becometh greater than all herbs, and shooteth out great branches; so that the fowls of the air may lodge under the shadow of it.

33 And with many such parables spake he the word unto them, as they were able to hear it.

34 But without a parable spake he not unto them: and when they were alone, he expounded all things to his disciples.

35 And the same day, when the even was come, he saith unto them Let us pass over unto the other side

36. Så låto de folket gå, och togo honom, med skeppet, der han redan uti var: woro ock beklifes några andra skepp med honom.

37. Och der uppvärte en stor storm, och vågen slog in i skeppet, så att det förfylldes.

38. Och han sof bak i skeppet på ett hynde; då wäckte de honom upp, och sade till honom: Måstar, ståter du intet derom, att wi förgås?

39. Och då han uppväckt var, nåpste han wädret, och sade till hafwet: Lig, och war stilla! Och wädret fastade sig, och wardt ett stort lugn.

40. Och han sade till dem: Svarföre ären I så rädda? huru kommer det till att I icke hafwen tron?

41. Och de wordo gansta försträckt, och sade emellan sig: Ho' är denne? Ty wädret och hafwet äro honom lydiga.

5. Capitel.

Så kommo de öfver hafwet, in i de Gadareners engd.

2. Och strax han steg utur skeppet, loppemot honom, utur grifter, en man, besatt med den orna andan,

3. Den der plågade bo uti grifter, och ingen kunde honom binda med lådjour:

4. Förth han hade många resor warit bunden med sjättrar, och lådjour, och lådjourna woro slitna af honom, och sjättrarne sönderslagna, och ingen kunde spåa honom.

5. Och han war allid, dag och natt, på bergen, och i grifterna, ropade, och slog sig sself med stenar.

6. Då han nu såg Jesum fjerran ifrån sig, lopp han till, och föll ned för honom,

7. Och ropade med hög röst, och sade: Svad hafwer jag med dig gdra, Jesu

36 And when they had sent away the multitude, they took him even as he was in the ship. And there were also with him other little ships.

37 And there arose a great storm of wind, and the waves beat into the ship, so that it was now full.

38 And he was in the hinder part of the ship, asleep on a pillow: and they awake him, and say unto him, Master, carest thou not that we perish?

39 And he arose, and rebuked the wind, and said unto the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.

40 And he said unto them, Why are ye so fearful? how is it that ye have no faith?

41 And they feared exceedingly, and said one to another, What manner of man is this, that even the wind and the sea obey him?

CHAPTER V.

AND they came over unto the other side of the sea, into the country of the Gadarenes.

2 And when he was come out of the ship, immediately there met him out of the tombs a man with an unclean spirit,

3 Who had his dwelling among the tombs; and no man could bind him, no, not with chains:

4 Because that he had been often bound with fetters and chains, and the chains had been plucked asunder by him, and the fetters broken in pieces: neither could any man tame him.

5 And always, night and day, he was in the mountains, and in the tombs, crying, and cutting himself with stones.

6 But when he saw Jesus afar off, he ran and worshipped him,

7 And cried with a loud voice, and said, What have I to do wit

den högsta Guds Son? Jag besvär dig wid Gud, att du icke quäljer mig.

8. Då sade han till honom: Far utaf menniskan, du orene ande.

9. Och sporde han honom: Hvad är ditt namn? Svarade han och sade: Legio är mitt namn: förty wi äre många.

10. Och han bad honom storligen att han icke skulle drifwa honom bort utur den engden.

11. Och der war wid bergen en stor swinahjord, den der gick och södde sig.

12. Och djeflarne bådö honom alle, sågaunde: Sänd oss i swinen, att wi måge fara in uti dem.

13. Och Jesus tillstodde dem det strag. Och de orene andar drogo strag ut, och foro in uti swinen, och hjorden brådstörte sig i hafwet, och de woro wid tu tusend, och wordo fördränkte i hafwet.

14. Men de som skötte swinen, flydde, och förfunnade det in i staden, och på bygden. Och de gingo ut till att se, hvad skedt war,

15. Och kommo till Jesus, och sågo honom, som hade besatt warit, och haft Legionen, sittande klädd, och wid sin stål; och wordo förfårade.

16. Och de som det sett hade, förtåldo dem hvad den besatte wedersarit war, och omi swinen.

17. Och de beghnte bedja honom, att han skulle draga utur deras engd.

18. Och då han war stigen till skepps, bad honom den som hade besatt warit, att han måtte wara när honom.

19. Men Jesus tillstodde det icke, utan sade till honom: Gåff dina fårde uti ditt hus till dina, och förfunna dem, huru stora ting Herren hafwer gjort med dig, och hafwer misfundat sig öfwer dig.

20. Och han gick sina fårde, och beghnte förfunna uti de tio städer, huru

thee, Jesus, *thou* Son of the most high God? I adjure thee by God that thou torment me not.

8 For he said unto him, Come out of the man, *thou* unclean spirit.

9 And he asked him, What is thy name? and he answered, saying, My name is Legion: for we are many.

10 And he besought him much that he would not send them away out of the country.

11 Now there was there near unto the mountains a great herd of swine feeding.

12 And all the devils besought him, saying, Send us into the swine, that we may enter into them.

13 And forthwith Jesus gave them leave. And the unclean spirits went out, and entered into the swine; and the herd ran violently down a steep place into the sea, (they were about two thousand,) and were choked in the sea.

14 And they that fed the swine fled, and told it in the city, and in the country. And they went out to see what it was that was done.

15 And they come to Jesus, and see him that was possessed with the devil, and had the legion, sitting, and clothed, and in his right mind; and they were afraid.

16 And they that saw it told them how it befell to him that was possessed with the devil, and also concerning the swine.

17 And they began to pray him to depart out of their coasts.

18 And when he was come into the ship, he that had been possessed with the devil prayed him that he might be with him.

19 Howbeit Jesus suffered him not, but saith unto him, Go home to thy friends, and tell them how great things the Lord hath done for thee, and hath had compassion on thee.

20 And he departed, and began to publish in Decapolis how great

flora ting Jesus med honom gjort hade. Och alle förundrade sig.

21. Och då Jesus var öfverfaren igen med skeppet, församlades till honom mycket folk, och var mid hafvet.

22. Och si, der kom en af Synagogans Öfverstar, benämnd Jairus; och då han såg se honom, föll han ned för hans fötter,

23. Och bad honom storligen, och sade: Min dotter är i sitt yttersta; jag beder dig, att du kommer, och lågger händer på henne, att hon måtte nedersås, och lefwa.

24. Och han gick med honom, och honom följde mycket folk, och de trängde honom.

25. Och der var en qvinna, som hade haft blodgång i tolf år.

26. Och hade mycket lidit af många läfzare, och förtårt dermed allt, och hade dock ingen hjälp förnummit; utan det wardt hållre wårre med henne.

27. Då hon hörde om Jesu, kom hon ibland folket bak efter, och tog på hans kläder;

28. Ty hon sade: Kunde jag åtminstone taga på hans kläder, då worde jag helbregda.

29. Och strax förtorkades hennes blodsfälla, och hon sånde det i troppeu, att hon botad war utaf den plågan.

30. Och Jesus såndet strax i sig self, att kraft utgången war af honom, och wände sig om ibland folket, och sade: Ho kom mid mina kläder?

31. Och hans Lärjungar sade till honom: Ser du icke folket tränger dig på alla sidor, och du säger: Ho kom mid mig?

32. Och han såg omkring efter henne, som det gjort hade.

33. Men qvinnan fruktade, och báf-wade, ty hon wiste, hwad med henne skedd war, och kom, och föll ned för honom, och sade honom alla sanningen.

34. Då sade han till henne: Dotter, din tro hafwer gjort dig helbregda;

things Jesus had done for him: and all men did marvel.

21 And when Jesus was passed over again by ship unto the other side, much people gathered unto him; and he was nigh unto the sea.

22 And, behold, there cometh one of the rulers of the synagogue, Jairus by name; and when he saw him, he fell at his feet,

23 And besought him greatly, saying, My little daughter lieth at the point of death: I pray thee, come and lay thy hands on her, that she may be healed; and she shall live.

24 And Jesus went with him; and much people followed him, and thronged him.

25 And a certain woman, which had an issue of blood twelve years,

26 And had suffered many things of many physicians, and had spent all that she had, and was nothing bettered, but rather grew worse,

27 When she had heard of Jesus, came in the press behind, and touched his garment.

28 For she said, If I may touch but his clothes, I shall be whole.

29 And straightway the fountain of her blood was dried up; and she felt in her body that she was healed of that plague.

30 And Jesus, immediately knowing in himself that virtue had gone out of him, turned him about in the press, and said, Who touched my clothes?

31 And his disciples said unto him, Thou seest the multitude thronging thee, and sayest thou, Who touched me?

32 And he looked round about to see her that had done this thing.

33 But the woman fearing and trembling, knowing what was done in her, came and fell down before him, and told him all the truth.

34 And he said unto her, Daughter, thy faith hath made thee

gåf med frid, och war helbregda af din plåga.

35. Wid han ännu talade, kommo någre ifrån Synagogans Öfversta, och sade: Din dotter är död; hwi gör du Mästaren yttermera omat?

36. Men strag Jesus hörde talet som sades, sade han till Synagogans Öfverste: Frutta dig intet, allenast tro.

37. Och han tillstodde icke, att honom någon följa skulle, förutan Petrus och Jacobus, och Johannes Jacobi broder.

38. Och så kom han i Synagogans Öfverstes hus, och såg se forlet, och dem som mycket sörjde och greto.

39. Och han gick in, och sade till dem: Hvad forlen I, och gråten? Pigan är icke död; men hon sofver.

40. Och de gjorde gåd af honom. Då dref han alla ut, och tog med sig pigans fader och moder, och dem som med honom woro, och gick in der pigan låg;

41. Och fattade pigan wid handen, sågande till henne: Talitha cumi; det uttydes: Piga, jag säger dig, ståt upp.

42. Och strag stod pigan upp, och gick; och hon war wid tolf år gammal. Och de woro öfvermåttan förstråfcte.

43. Och han förbödd dem strångeligen, att ingen skulle det weta; och bödd gifwa henne äta.

6. Capitel.

Och han gick ut dådan, och kom in uti sitt fäderne-land: och hans Lärjungar följde honom.

2. Och när Sabbaten kom, beghnte han lära i Synagogan; och många som det hörde, förundrade sig storligen, sågande: Hvad kan komma honom det? Och hwad widdom är denne, som

whole; go in peace, and be whole of thy plague.

35 While he yet spake, there came from the ruler of the synagogue's house certain which said, Thy daughter is dead; why troublest thou the Master any further?

36 As soon as Jesus heard the word that was spoken, he saith unto the ruler of the synagogue, Be not afraid, only believe.

37 And he suffered no man to follow him, save Peter, and James, and John the brother of James.

38 And he cometh to the house of the ruler of the synagogue, and seeth the tumult, and them that wept and wailed greatly.

39 And when he was come in, he saith unto them, Why make ye this ado, and weep? the damsel is not dead, but sleepeth.

40 And they laughed him to scorn. But when he had put them all out, he taketh the father and the mother of the damsel, and them that were with him, and entereth in where the damsel was lying.

41 And he took the damsel by the hand, and said unto her, Talitha cumi; which is, being interpreted, Damsel, (I say unto thee,) arise.

42 And straightway the damsel arose, and walked; for she was of the age of twelve years. And they were astonished with a great astonishment.

43 And he charged them straitly that no man should know it; and commanded that something should be given her to eat.

CHAPTER VI.

AND he went out from thence, and came into his own country; and his disciples follow him.

2 And when the sabbath day was come, he began to teach in the synagogue: and many hearing him were astonished, saying, From whence hath this man these

honom gifvnen år, och sådana krafter, som se igenom hans händer?

3. Är icke denne den timmermannen, Marie Son, Jacobi broder, och Jose, och Jude, och Simons? Är ock icke hans systrar här när ock? Och de förargades på honom.

4. Då sade Jesus till dem: En Prophet warder icke föraktad, utan i sitt fäderne-land, och ibland sina fränder, och sitt folk.

5. Och han kunde der ingen kraft göra, utan det, att han lade händerna på några få sjuka, och botade dem.

6. Och han förundrade sig på deras otro. Och han gick omkring i byarna allestädes der omkring, och lärde.

7. Och han kallade för sig de tolf, tog till att utfända dem, två och två, gifvande dem magt emot de orena andar;

8. Och bödd dem, att de intet skulle taga med sig till vägs, utan fåppen allena; icke stråppa, icke bröd, inga penningar i pungen:

9. Utan de skulle vara skodde; och att de icke skulle slåda sig uti två skortlar.

10. Och sade till dem: Hvar som helst I ingån uti ett hus, blifwer der, till des I dragen dådan.

11. Och hwilken som icke anammar eder, eller icke hörer eder, går derut, och kludder af eder det stoft, som är under era fötter, till vittnesbörd öfwer dem. Sannertigen, säger jag eder: Drågeligare warder Sodom och Gomorra på domedag, än den stadenom.

12. Och de gingo ut, och predikade, att man skulle bättra sig;

13. Och utdrefwo många djeflar, och worde många franska med olja, och botade dem.

14. Och fick Konung Herodes detta höra: ty hans namn war redan funnit, och sade: Den Johannes som

things? and what wisdom is this which is given unto him, that even such mighty works are wrought by his hands?

3 Is not this the carpenter, the son of Mary, the brother of James, and Joses, and of Juda, and Simon? and are not his sisters here with us? And they were offended at him.

4 But Jesus said unto them, A prophet is not without honour, but in his own country, and among his own kin, and in his own house.

5 And he could there do no mighty work, save that he laid his hands upon a few sick folk, and healed them.

6 And he marvelled because of their unbelief. And he went round about the villages, teaching.

7 ¶ And he called unto him the twelve, and began to send them forth by two and two; and gave them power over unclean spirits;

8 And commanded them that they should take nothing for their journey, save a staff only; no scrip, no bread, no money in their purse:

9 But be shod with sandals; and not put on two coats.

10 And he said unto them, In what place soever ye enter into a house, there abide till ye depart from that place.

11 And whosoever shall not receive you, nor hear you, when ye depart thence, shake off the dust under your feet for a testimony against them. Verily I say unto you, It shall be more tolerable for Sodom and Gomorrah in the day of judgment, than for that city.

12 And they went out, and preached that men should repent.

13 And they cast out many devils, and anointed with oil many that were sick, and healed them.

14 And king Herod heard of him; (for his name was spread abroad :) and he said, That John the Baptist

bdöpte, är uppstånden ifrån de döda, och derföre gdr han sådana krafter.

15. Somlige sade: Det är Elias. Och somlige sade: Det är en Prophet eller såsom en af Propheterna.

16. Då Herodes sådant hörde, sade han: Denne är Johannes, som jag halshögg; han är uppstånden ifrån de döda.

17. Ty Herodes hade såndt bort, och låtit gripa Johannes, och satt honom i fångelse, för Herodias, sin broders Philippi hustrus skull; ty han hade tagit henne till hustru:

18. Men Johannes sade till Herodes: Dig är icke lösligt, at hafwa din broders hustru.

19. Men Herodias gick efter hans argesta, och hade gerna dråpit honom, och kunde dock icke somma des wid;

20. Ty Herodes fruktade Johannem, wetande, att han war en from och hellig man, och ättade honom, och lydde honom i många stycken, och hörde honom gerna.

21. Då nu en belågen dag kom, att Herodes, på sin födelsedag, gaf de öfwersta, och höfmitmäån, och de hppersta i Galileen, en aftonkost;

22. Gick Herodias dotter in, och dansade, och det behagade Herodi, och dem der med honom suto wid bordet. Då sade Konungen till pigan: Bed utaf mig hwad du vill, jag vill gifwa dig det.

23. Och swor henne en ed: Hwad du bedjandes warder af mig, vill jag gifwa dig, alt intill hälften af mitt rike.

24. Hon gick ut, och sade till sin moder: Hwad skall jag bedja? Hon sade: Johannes Döparens hustru.

25. Och hon gick strax med hast in till Konungen, och bad, sågande: Jag vill, att du gifwer mig nu strax, på ett fat, Johannes Döparens hustru.

26. Då wardt Konungen bedröfwad; och för edens skull, och för deras skull,

was risen from the dead, and therefore mighty works do shew forth themselves in him.

15 Others said; That it is Elias. And others said, That it is a prophet, or as one of the prophets.

16 But when Herod heard thereof, he said, It is John, whom I beheaded: he is risen from the dead.

17 For Herod himself had sent forth and laid hold upon John, and bound him in prison for Herodias' sake, his brother Philip's wife; for he had married her.

18 For John had said unto Herod, It is not lawful for thee to have thy brother's wife.

19 Therefore Herodias had a quarrel against him, and would have killed him; but she could not:

20 For Herod feared John, knowing that he was a just man and a holy, and observed him; and when he heard him, he did many things, and heard him gladly.

21 And when a convenient day was come, that Herod on his birthday made a supper to his lords, high captains, and chief *estates* of Galilee;

22 And when the daughter of the said Herodias came in, and danced, and pleased Herod and them that sat with him, the king said unto the damsel, Ask of me whatsoever thou wilt, and I will give it thee.

23 And he sware unto her, Whatsoever thou shalt ask of me, I will give it thee, unto the half of my kingdom.

24 And she went forth, and said unto her mother, What shall I ask? And she said, The head of John the Baptist.

25 And she came in straightway with haste unto the king, and asked, saying, I will that thou give me by and by in a charger the head of John the Baptist.

26 And the king was exceeding sorry; yet for his oath's sake, and

som der suto mid bordet, wille han icke wijsa hennu af:

27. Utan strag sånde Konungen bödelen, och bödd inhämta hans hustru. Han gief åstaf, och halshögg honom i fångahuset;

28. Och bar fram hans hustru på ett fat, och sief pigan, och pigan sief det sin moder.

29. Då hans Lärjungar det sporde, kommo de, och togo hans lefamen upp, och begrofwu honom.

30. Och Apostlarna församlades till Jesus, och förkunnade honom alla stycken, och hwad de gjort och lårt hade.

31. Då sade han till dem: Kommer I allena affides med mig uti ödemarken, och hwiler eder något litet: ty der woro många, som gingo till och ifrån, så att de hade icke tid till att äta.

32. Och så for han bort affides till stöpps uti ödemarken.

33. Och folket såg, att de foro sina järde; och många sånde honom, och lupo dit tillsammans af alla städer till fotö, och kommo fram förr än de, och församlades till honom.

34. Så gief Jesus ut, och sief se det myhna folket, och warfunnade sig öfmer dem, förty de woro såsom får, de ingen herde hade: och beghynte låra dem myhdet.

35. Och då nu dagen war fast framtiden, gingo hans Lärjungar till honom, och sade: Här är öfnen, och tiden är fast förliden;

36. Släpp dem ifrån dig, att de måga gå bort i bharna, och torpen här omkring, och köpa sig bröb; ty de hafwa intet äta.

37. Då swarade han dem, och sade: Sifwer I dem äta. Då sade de till honom: Skole wi gå bort, och köpa för tuhundrade penningar bröb, och gifwa dem äta?

38. Då sade han till dem: Huru många bröb hafwen I? Går, och ser

for their sakes which sat with him, he would not reject her.

27 And immediately the king sent an executioner, and commanded his head to be brought: and he went and beheaded him in the prison,

28 And brought his head in a charger, and gave it to the damsel; and the damsel gave it to her mother.

29 And when his disciples heard of it, they came and took up his corpse, and laid it in a tomb.

30 And the apostles gathered themselves together unto Jesus, and told him all things, both what they had done, and what they had taught.

31 And he said unto them, Come ye yourselves apart into a desert place, and rest a while: for there were many coming and going, and they had no leisure so much as to eat.

32 And they departed into a desert place by ship privately.

33 And the people saw them departing, and many knew him, and ran afoot thither out of all cities, and outwent them, and came together unto him.

34 And Jesus, when he came out, saw much people, and was moved with compassion toward them, because they were as sheep not having a shepherd: and he began to teach them many things.

35 And when the day was now far spent, his disciples came unto him, and said, This is a desert place, and now the time is far passed:

36 Send them away, that they may go into the country round about, and into the villages, and buy themselves bread: for they have nothing to eat.

37 He answered and said unto them, Give ye them to eat. And they say unto him, Shall we go and buy two hundred pennyworth of bread, and give them to eat?

38 He saith unto them, How many loaves have ye? go and see.

till. Och sedan de hade sett till, sade de: Fem, och två fiskar.

39. Då bidd han dem, att de skulle sätta sig alle i matskap, i gröna gräset.

40. Och de satte sig i hopar, hundrade och hundrade, femtio och femtio.

41. Och så tog han de fem brödb, och de två fiskar, och upplyfte sina ögon till himmelen, tackade och bröt bröden, och sät sina Lärjungar, att de skulle lägga för dem; och de två fiskar bytte han emellan dem alla.

42. Och de äto alle, och wordo mätte.

43. Och togo sedan upp tolf forgar fulla med stycken, och af fiskarne.

44. Och de der åtit hade, woro wid femtusend män.

45. Och strag dref han sina Lärjungar, att de skulle gå till skepps, och fara för honom öfver hafwet till Betsaida, medan han stilde folket ifrån sig.

46. Och när han hade stilt dem ifrån sig, gick han dådan upp på ett berg, till att bedja.

47. Och då aftonen kom, var skeppet midt på hafwet, och han på landet allena.

48. Och han såg, att de hade plats med roende: ty wådret war dem emot. Och wid sjerde wåften om natten, kom han till dem, gående på hafwet, och han wille gå fram om dem.

49. Och när de sågo honom gående på hafwet, mente de, det hade varit ett spöskelse, och ropade.

50. Ty de sågo honom alle, och wordo försträckt. Då talade han dem strag till, och sade till dem: Warer wid en god tröst: jag året; warer icke rådde.

51. Och han steg upp till dem i skeppet; och wådret stillade sig; och de wordo storligen försträckt, förundrande wid sig sjelfwa öfvermåttan.

And when they knew, they say, Five, and two fishes.

39 And he commanded them to make all sit down by companies upon the green grass.

40 And they sat down in ranks, by hundreds, and by fifties.

41 And when he had taken the five loaves and the two fishes, he looked up to heaven, and blessed, and brake the loaves, and gave them to his disciples to set before them; and the two fishes divided he among them all.

42 And they did all eat, and were filled.

43 And they took up twelve baskets full of the fragments, and of the fishes.

44 And they that did eat of the loaves were about five thousand men.

45 And straightway he constrained his disciples to get into the ship, and to go to the other side before unto Betsaida, while he sent away the people.

46 And when he had sent them away, he departed into a mountain to pray.

47 And when even was come, the ship was in the midst of the sea, and he alone on the land.

48 And he saw them toiling in rowing; for the wind was contrary unto them: and about the fourth watch of the night he cometh unto them, walking upon the sea, and would have passed by them.

49 But when they saw him walking upon the sea, they supposed it had been a spirit, and cried out:

50 For they all saw him, and were troubled. And immediately he talked with them, and saith unto them, Be of good cheer: it is I; be not afraid.

51 And he went up unto them into the ship; and the wind ceased: and they were sore amazed in themselves beyond measure, and wondered.

52. Ty de hade icke fått förstånd af bröden; ty deras hjerta war förblindadt.

53. Och då de öfverfarne woro, kommo de till det landet Gennesaret, och lade der i hamn.

54. Och när de gingo utur skeppet, sånde de honom strag,

55. Och lupo omkring hela den landsändan, och beghnte omfringsföra de sjuka på fångar, dit de hörde han war.

56. Och hwar han ingick, i byar, eller råder, eller torp, der lade de franska på gatorna, och bådo honom, att de åtminstone måtte taga på hans slädesfäll: och så mange som kommo mid honom, de wordo helbregda.

7. Capitel.

Och till honom församlades de Phariseer, och någre af de Skriftlärda, som ifrån Jerusalem komne woro.

2. Och då de fingo se, att somlige hand Lärjungar äto bröd med mentliga, det är, med otwagna händer, straffade de det.

3. Ty de Phariseer och alle Judar äta icke, utan de alltid två händerna; hållande de Ålftas stadgar.

4. Och när de komne åro utaf torget, äta de icke, utan de åro twagne. Och mycket sådant är, som de hafwa tagit sig uppå att hålla, som är, att två dryckeskar och krusor, och kopparskar, och bord.

5. Sedan frågade honom de Phariseer, och de Skriftlärde: Hwi wandra icke dine Lärjungar efter, de stadgar, som de Äldste uppåbudit hafwa; utan äta bröd med otwagna händer?

6. Då swarade han, och sade till dem: Väl hafwer Esaias propheterat om eder, I stryktare, som skrifwit är: Detta folket ärar mig med läpparna; men deras hjerta är långt ifrån mig.

52 For they considered not *the miracle* of the loaves; for their heart was hardened.

53 And when they had passed over, they came into the land of Gennesaret, and drew to the shore.

54 And when they were come out of the ship, straightway they knew him,

55 And ran through that whole region round about, and began to carry about in beds those that were sick, where they heard he was.

56 And whithersoever he entered, into villages, or cities, or country, they laid the sick in the streets, and besought him that they might touch if it were but the border of his garment: and as many as touched him were made whole.

CHAPTER VII.

THEN came together unto him the Pharisees, and certain of the scribes, which came from Jerusalem.

2 And when they saw some of his disciples eat bread with defiled, that is to say, with unwashen, hands; they found fault.

3 For the Pharisees, and all the Jews, except they wash *their* hands oft, eat not, holding the tradition of the elders.

4 And *when they* come from the market, except they wash, they eat not. And many other things there be, which they have received to hold, as the washing of cups, and pots, brazen vessels, and of tables.

5 Then the Pharisees and scribes asked him, Why walk not thy disciples according to the tradition of the elders, but eat bread with unwashen hands?

6 He answered and said unto them, Well hath Esaias prophesied of you hypocrites, as it is written, This people honoureth me *with their* lips, but *their* heart is far from me.

7. Men såfångt dyrka de mig, låran-
de den lårdom, som är menniffors bud.

8. Ty I bortkastan Guds bud, och
hållan menniffors stadgar, som är, att
två krusor och dryckelar. Och mycket
sådant gören I.

9. Och han sade till dem: Sköntigen
bortkastan I Guds bud, på det att I
stolen hålla edra stadgar.

10. Ty Mose hafwer sagt: Åra din
fader och din moder, och den der ban-
nar fader eller moder, han skall döden
ld.

11. Men I sågen: En menniffa må
såga till fader och moder: Corban, det
är sagt: Gudi är det gifwit, som dig
af mig skulle hafwa kommit till nytta;

12. Och tillåten så icke att han något
gör sin fader, eller sin moder:

13. Och gören Guds ord om intet
med edra stadgar, som I uppålagt
hafwen. Och mycket sådant gören I.

14. Och han fallade till sig att folket
och sade till dem: Höder mig alle, och
förstår

15. Intet går utanefter in i menni-
ftan, det henne besmitta kan; men det
som går utaf menniffan, det är det,
som besmittar menniffan.

16. Den der hafwer öron till att
höra, han höre.

17. Och då han stilsdes ifrån folket,
och kom i huset, frågade hans Lärjun-
gar honom om lifnelsen.

18. Och han sade till dem: Åren I
och så oförståndige? Förstån I icke
ännu, att allt det utanefter ingår i
menniffan, det kan icke besmitta henne?

19. Ty det går icke in i hennes hjerta,
utan i buken; och hafwer sin naturli-
ga utgång, der all mat med renfas.

7 Howbeit in vain do they wor-
ship me, teaching for doctrines the
commandments of men.

8 For laying aside the command-
ment of God, ye hold the tradition
of men, as the washing of pots and
cups: and many other such like
things ye do.

9 And he said unto them, Fall
well ye reject the commandment of
God, that ye may keep your own
tradition.

10 For Moses said, Honour thy
father and thy mother; and, Who-
so curseth father or mother, let
him die the death:

11 But ye say, If a man shall say
to his father or mother, *It is Cor-
ban*, that is to say, a gift, by what-
soever thou mightest be profited by
me; *he shall be free.*

12 And ye suffer him no more to
do ought for his father or his
mother;

13 Making the word of God of
none effect through your tradition,
which ye have delivered: and many
such like things do ye.

14 ¶ And when he had called all
the people *unto him*, he said unto
them, *Hearken unto me every one
of you*, and understand:

15 There is nothing from without
a man, that entering into him can
defile him: but the things which
come out of him, those are they
that defile the man.

16 If any man have ears to hear,
let him hear.

17 And when he was entered
into the house from the people, his
disciples asked him concerning the
parable.

18 And he saith unto them, *Are
ye so without understanding also?*
Do ye not perceive, that whatso-
ever thing from without entereth
into the man, it cannot defile him;

19 Because it entereth not into
his heart, but into the belly, and
goeth out into the draught, purg-
ing all meats?

20 Och han sade: Det utaf menniskan går, det besmittar menniskan.

21. Ty innan efter, utur människors hjertan, utgå onde tankar, hor, boleri, mandråp.

22. Stöld, girighet, swef, listighet, otuttighet, ondt öga, hädelse, högfärd, galenskap;

23. Alla dessa onda stycken gå innanefter ut, och besmitta menniskan.

24. Så stod han upp dådan, och gick in i Tyri och Sidons gränser; och gick in uti ett hus, och ville, att det ingen meta skulle; och kunde dock icke bliifwa fördojd;

25. Ty en qwinna, hwilens dotter hade en oren anda, strag hon sig höra om honom, som hon, och föll ned för hans fötter;

26. Och det war en Grefst qwinna, utaf Syrophénice; och bad honom, att han wille utdrifwa djswulen af hennes dotter.

27. Men Jesus sade till henne: Låt barnen först måtte warda: det är icke höfveligt, att man tager barnens bröd, och kastar för hundarna.

28. Då svarade hon och sade till honom: Ja, Herre; dock äta hundarne, under bordet, utaf barnens smulor.

29. Då sade han till henne: För detta talets skull, gadt! djswulen är utgången af din dotter.

30. Och då hon kom i sitt hus, fann hon djswulen utgången wara, och dottren liggande på sängen.

31. Och då han åter utgick ifrån Tyri och Sidons gränser, kom han till det Galileiska hafvet, midt igenom de landsändar wid de tio städer.

32. Och de hade fram för honom en döf, den der och en dumme war; och bådö honom, att han wille lägga handen på honom.

33. Då tog han honom afides ut ifrån folket, och satte sina fingrar i hans öron, och spottade ut, dermed han tog på hans tunga;

20 And he said, That which cometh out of the man, that defileth the man.

21 For from within, out of the heart of men, proceed evil thoughts, adulteries, fornications, murders,

22 Thefts, covetousness, wickedness, deceit, lasciviousness, an evil eye, blasphemy, pride, foolishness:

23 All these evil things come from within, and defile the man.

24 ¶ And from thence he arose, and went into the borders of Tyre and Sidon, and entered into a house, and would have no man know it: but he could not be hid.

25 For a certain woman, whose young daughter had an unclean spirit, heard of him, and came and fell at his feet:

26 The woman was a Greek, a Syrophenician by nation; and she besought him that he would cast forth the devil out of her daughter.

27 But Jesus said unto her, Let the children first be filled: for it is not meet to take the children's bread, and to cast it unto the dogs.

28 And she answered and said unto him, Yes, Lord: yet the dogs under the table eat of the children's crumbs.

29 And he said unto her, For this saying go thy way; the devil is gone out of thy daughter.

30 And when she was come to her house, she found the devil gone out, and her daughter laid upon the bed.

31 ¶ And again, departing from the coasts of Tyre and Sidon, he came unto the sea of Galilee, through the midst of the coasts of Decapolis.

32 And they bring unto him one that was deaf, and had an impediment in his speech; and they beseech him to put his hand upon him.

33 And he took him aside from the multitude, and put his fingers into his ears, and he spit, and touched his tongue;

34 Och såg upp i himmelen, suckade, och sade till honom: Sefphatha, det är sagdt: Upplåt dig.

35 Och strag öppnades hans öron, och hans tungas band wardt löst, och han talade redigt.

36 Och bödd han dem, att de skulle ingen säga. Men ju mer han det förbödd, ju mer de förkunnade det.

37 Och de förundrade sig öfvermåttan, sågande: Allt hafver han måt beställt; de döfwa låter han höra, och dummar tala.

8. Capitel.

Uti de dagar, då folket war ganska mycket, och hade intet det de äta kunde, kallade Jesus till sig sina Lärjungar, och sade till dem:

2. Jag warfunnar mig öfver-folket: ty de hafwa nu i tre dagar fösmat när mig, och hafwa intet äta;

3. Och om jag låter dem fastande gå hem, gifwas de upp i wågen: ty somlige utaf dem woro komne långwåga.

4. Och hans Lärjungar svarade honom: Svar tager man bröd här i öfnen, der man dem med måtta kan?

5. Då sporde han dem: Huru många bröd hafwen I? Svarade de: Sju.

6. Och han bödd folket sätta sig ned på jorden; och han tog de sju bröd, tackade, bröt och gaf sina Lärjungar, att de skulle lägga dem fram; och de lade fram för folket.

7. Hade de och några små fiffar: och då han wålsignat hade, bad han och lägga dem fram.

8. Så äto de, och woro mätte; och de togo upp sju forgar med aflefwor, som öfwer woro.

9. Och de der ätit hade, woro wid fyra tusend: och så lät han fara dem.

34 And looking up to heaven, he sighed, and saith unto him, Ephphatha, that is, Be opened.

35 And straightway his ears were opened, and the string of his tongue was loosed, and he spake plain.

36 And he charged them that they should tell no man: but the more he charged them, so much the more a great deal they published it;

37 And were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well: he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

CHAPTER VIII.

IN those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples unto him, and saith unto them,

2 I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat:

3 And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way: for divers of them came from far.

4 And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these men with bread here in the wilderness?

5 And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven.

6 And he commanded the people to sit down on the ground: and he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before them; and they did set them before the people.

7 And they had a few small fishes: and he blessed, and commanded to set them also before them.

8 So they did eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left seven baskets.

9 And they that had eaten were about four thousand: and he sent them away.

10. Och strag steg han till skepps med sina lärjungar, och kom in till de landsändar Dalmanutha.

11. Och de Phariseer gingo ut, och begynte disputera med honom, frestande honom, och begärande af honom tecken af himmelen.

12. Då suckade han i sin Anda, och sade: Hwi söker detta släktet tecken? Sannerligen, säger jag eder: detta släktet skall intet tecken gifvas.

13. Så öfswergaf han dem, och gick åter i skeppet, och for utöfwer.

14. Och de hade förgåtit taga bröd, så att de icke hade mer, än ett bröd med sig i skeppet.

15. Då böd han dem, sägande: Ser till, walter eder för de Phariseers surdeg, och för Herods surdeg.

16. Och de tänkte hit och dit, sägande mellan sig: Det året, wi hafwe intet bröd.

17. Då Jesus det förnam, sade han till dem: Hvad beghren I eder, at I hafwen icke bröd? Kunnen I ännu intet ätta, eller förstå? Hafwen I ännu edert hjerta förblindadt?

18. Hafwande ögon, och sen intet? Och hafwande öron, och hören intet? Och minnets I icke?

19. Då jag bröt fem bröd ibland femtusend, huru många forgar upp-togen I fulla med afstwor? Sade de: Tolf.

20. Och då jag bröt sju bröd ibland fyratusend, huru många forgar upp-togen I utaf de afstwor? De sade: Sju.

21. Och han sade till dem: Hwi förstån I då intet?

22. Och han kom till Bethsaida; och de hade fram för honom en blind, och bådö honom, att han wille taga på honom.

23. Och så tog han den blinda wid handen, och ledde honom utur byn, och spottade i hans ögon, och lade händer

10 ¶ And straightway he entered into a ship with his disciples, and came into the parts of Dalmanutha.

11 And the Pharisees came forth, and began to question with him, seeking of him a sign from heaven, tempting him.

12 And he sighed deeply in his spirit, and saith, Why doth this generation seek after a sign? verily I say unto you, There shall no sign be given unto this generation.

13 And he left them, and entering into the ship again departed to the other side.

14 ¶ Now the disciples had forgotten to take bread, neither had they in the ship with them more than one loaf.

15 And he charged them, saying, Take heed, beware of the leaven of the Pharisees, and of the leaven of Herod.

16 And they reasoned among themselves, saying, It is because we have no bread.

17 And when Jesus knew it, he saith unto them, Why reason ye, because ye have no bread? perceive ye not yet, neither understand? have ye your heart yet hardened?

18 Having eyes, see ye not? and having ears, hear ye not? and do ye not remember?

19 When I brake the five loaves among five thousand, how many baskets full of fragments took ye up? They say unto him, Twelve.

20 And when the seven among four thousand, how many baskets full of fragments took ye up? And they said, Seven.

21 And he said unto them, How is it that ye do not understand?

22 ¶ And he cometh to Bethsaida; and they bring a blind man unto him, and besought him to touch him.

23 And he took the blind man by the hand, and led him out of the town; and when he had spit on hi-

på honom, och frågade honom, om han något såg.

24. Då såg han upp, och sade: Jag ser folket gå, lifa som det woro trån.

25. Sedan lade han åter händerna på hans ögon, och gjorde det så, att han fick synen igen; och wardt så botad, att han sedan såg klartigen alla.

26. Och han lät gå honom hem, och sade: Gå intet in i byn, och såg icke heller det någon derinne.

27. Och Jesus gick ut, och hans Lärjungar till de byar mid Cesarea, som kallad Philippi; och i vägen frågade han sina Lärjungar, sågande till dem: Hvem säger folket mig vara?

28. De svarade: Johannes Döparen; och somlige Elias; och somlige en af Propheterna.

29. Då sade han till dem: Hvem säger I mig vara? Svarade Petrus, och sade till honom: Du äst Kristus.

30. Då hotade han dem, att de skulle ingen säga om honom.

31. Och begynte till att undervisa dem, att menniskans Son skulle mycket lida, och förkastas af de Äldsta, och af de öfversta Presterna, och af de Striftlärda, och dödas, och efter tre dagar uppstå igen.

32. Och talade han det talet uppentbart. Då tog Petrus honom till sig, och begynte nåpfa honom.

33. Då tvånade han sig om, och såg på sina Lärjungar, och nåpste Petrum, sågande: Gå bort ifrån mig, du Satan; ty du besinnar icke det Gudi tillhör, utan det menniskot tillhör.

34. Och kallade han till sig folket, med sina Lärjungar, och sade till dem: Den mig vill följa, han försake sig sjelf, och tage sitt kors uppå sig, och följ mig.

35. Ty den som vill behålla sitt lif, han skall mista det; och den som mister sitt lif för min, och Evangelii skull, han skall behålla.

36. Ty hwad hjälper det menniskan,

eyes, and put his hands upon him, he asked him if he saw aught.

24 And he looked up, and said, I see men as trees, walking.

25 After that he put his hands again upon his eyes, and made him look up; and he was restored, and saw every man clearly.

26 And he sent him away to his house, saying, Neither go into the town, nor tell it to any in the town.

27 ¶ And Jesus went out, and his disciples, into the towns of Cesarea Philippi: and by the way he asked his disciples, saying unto them, Whom do men say that I am?

28 And they answered, John the Baptist: but some say, Elias; and others, One of the prophets.

29 And he saith unto them, But whom say ye that I am? And Peter answereth and saith unto him, Thou art the Christ.

30 And he charged them that they should tell no man of him.

31 And he began to teach them, that the Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders, and of the chief priests, and scribes, and be killed, and after three days rise again.

32 And he spake that saying openly. And Peter took him, and began to rebuke him.

33 But when he had turned about and looked on his disciples, he rebuked Peter, saying, Get thee behind me, Satan: for thou savourest not the things that be of God, but the things that be of men.

34 ¶ And when he had called the people unto him with his disciples also, he said unto them, Whosoever will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me.

35 For whosoever will save his life shall lose it; but whosoever shall lose his life for my sake and the gospel's, the same shall save it.

36 For what shall it profit a man,

om hon kunde vinna hela werlden, och toge stada till sin själ?

37. Eller hwad kan en menniska gifwa, der hon sin själ med lösa må?

38. Men den som blihes wid mig och mitt ord, uti detta horiska och syndiga släktet, wid honom skall och menniskones Son blihas, när han kommer i sin Faders härlighet, med de heliga Angiar.

9. Capitel.

Och han sade till dem: Sannertligen, säger jag eder, någre åro ibland dem som här stå, de der icke stola smaka döden, till des de få se Guds rike komma med kraft.

2. Och efter sex dagar, tog IESUS Petrum, Jacobum och Johannem till sig, och hade dem allena upp på ett högt berg afskides, och wardt förklarad för dem.

3. Och hans kläder wordo klara, och ganska hwhita såsom snö, att ingen färgare på jorden kan göra dem så hwhita.

4. Och dem syntes Elias med Mose: och de talade med IESU.

5. Då swarade Petrus, sågande till IESUM: Rabbi, här är oss godt att wara; låt oss göra här tre hyddor, dig en, Mose en, och Elie en.

6. Men han wiste icke hwad han sade: ty de woro håpne wordne.

7. Och en sky kom, som öfverskygde dem, och en röst kom utaf skyen, och sade: Denne är min kåre Son, honom hörer.

8. Och i det samma som de sågo sig om, sågo de Ingen wara der när dem, utan allena IESUS.

9. Men då de gingo ned af berget, ödd han dem, att de skulle ingom såga hwad de sett de, förr än menniskones Son wore uppstånden ifrån de döda.

if he shall gain the whole world, and lose his own soul?

37 Or what shall a man give in exchange for his soul?

38 Whosoever therefore shall be ashamed of me and of my words, in this adulterous and sinful generation, of him also shall the Son of man be ashamed, when he cometh in the glory of his Father with the holy angels.

CHAPTER IX.

AND he said unto them, Verily I say unto you, That there be some of them that stand here, which shall not taste of death, till they have seen the kingdom of God come with power.

2 ¶ And after six days Jesus taketh with him Peter, and James, and John, and leadeth them up into a high mountain apart by themselves: and he was transfigured before them.

3 And his raiment became shining, exceeding white as snow; so as no fuller on earth can white them.

4 And there appeared unto them Elias with Moses: and they were talking with Jesus.

5 And Peter answered and said to Jesus, Master, it is good for us to be here: and let us make three tabernacles; one for thee, and one for Moses, and one for Elias.

6 For he wist not what to say; for they were sore afraid.

7 And there was a cloud that overshadowed them: and a voice came out of the cloud, saying, This is my beloved Son: hear him.

8 And suddenly, when they had looked round about, they saw no man any more, save Jesus only with themselves.

9 And as they came down from the mountain, he charged them that they should tell no man what things they had seen, till the Son of man were risen from the dead.

10 Och de behöfvo der ordet när sig, och befrågade mellan sig, hwad det skulle wara, att han sade, uppstå ifrån de döda.

11. Och de sporde honom, sågande: Hwad är det, som de Skriftlårde såga, att Elias måste komma först?

12. Men han swarade, och sade till dem: Elias skall ju komma först, och sätta all ting i lag igen: och att människones Son skall mycket lida, och förastad warda, såsom skrifwit är.

13. Men jag säger eder: Elias är kommen, och de gjorde honom allt det de wille, såsom skrifwit war om honom.

14. Då han kom till sina Lärjungar, såg han mycket folk omkring dem, och de Skriftlårde disputerande med dem.

15. Och strag allt folket såg honom, wordo de håpne, och lupo till, och helsade honom.

16. Och han sporde de Skriftlårda: Hwad disputeren I med dem?

17. Och en af folket swarade, och sade: Måstare jag hafwer haft min son hit till dig, den der hafwer en stum anda:

18. Och då han tager honom fatt, far han illa med honom; och han fradgas, och gnisslar med sina tänder, och förtwilar. Jag talade med dina Lärjungar, att de skulle drifwa honom ut; och de kunde icke.

19. Då swarade han honom, och sade: O, I otrogna slägte! Huru länge skall jag wara när eder? Huru länge skall jag lida eder? Leder honom hit till mig.

20. Och de ledde fram till honom. Då anden såg se honom, strag for han illa med honom; och föll ned på jorden, och wälte sig, och fradgades.

21. Då sporde han hans fader till: Hur länge är, sedan detta kom honom på? Då sade han: Utaf barnedöm.

22. Och han hafwer ofta kastat ho-

10 And they kept that saying with themselves, questioning one with another what the rising from the dead should mean.

11 ¶ And they asked him, saying, Why say the scribes that Elias must first come?

12 And he answered and told them, Elias verily cometh first, and restoreth all things; and how it is written of the Son of man, that he must suffer many things, and be set at nought.

13 But I say unto you, That Elias is indeed come, and they have done unto him whatsoever they listed, as it is written of him.

14 ¶ And when he came to his disciples, he saw a great multitude about them, and the scribes questioning with them.

15 And straightway all the people, when they beheld him, were greatly amazed, and running to him saluted him.

16 And he asked the scribes, What question ye with them?

17 And one of the multitude answered and said, Master, I have brought unto thee my son, which hath a dumb spirit;

18 And wheresoever he taketh him, he teareth him; and he foameth, and gnasheth with his teeth, and pineth away: and I spake to thy disciples that they should cast him out; and they could not.

19 He answereth him, and saith, O faithless generation, how long shall I be with you? how long shall I suffer you? bring him unto me.

20 And they brought him unto him: and when he saw him, straightway the spirit tare him; and he fell on the ground, and wallowed foaming.

21 And he asked his father, How long is it ago since this came unto him? And he said, Of a child.

22 And oftentimes it hath cast him

nom i elden, och i wattenet, att han måtte förgöra honom. Men förstår du något, så waktunna dig öfwer oss, och hjelp oss.

23. Jesus sade till honom: Om du tro kan: all ting äro möjliga honom som tror.

24. Och strax ropade drängens fader, med gråtande tårar, sågande: Guds Herre, jag tror; hjelp min otro.

25. När Jesus såg, att folket lopp till med, näpste han den orena andan, och sade till honom: Du ande, döf och dum, jag bjuder dig, gå ut af honom, och gå intet mer härnäst in uti honom.

26. Så ropade anden, och for gansta illa med honom, och gick ut: Och han wardt som han hade varit död, så att många sade: Han är död.

27. Då tog Jesus honom wid handen, och reste honom upp; och han stod upp.

28. Och när han kom hem i huset, frågade hans Lärjungar honom affsides: Hwi förmodade icke wi utdrifwa honom?

29. Sade han till dem: Detta slågtet kan med ingen ting utfara, utan med bön och fasta.

30. Och de gingo dådan, och wandrade genom Galileen; och han wille icke, att någon skulle wetat.

31. Ty han undervisade sina Lärjungar, och sade till dem: Menniskones Son skall warda öfwerantwardad i menniskors händer, och de skola döda honom; och då han är dödad, skall han på tredje dagen uppstå.

32. Men de förstodo intet hwad han sade, och torde icke spörja honom.

33. Så kom han till Capernaum: och när han war kommen i huset, sporde han dem: Hwad handladen I eder emellan i wågen?

34. Men de tego: förty de hade handlat emellan sig i wågen, hwilken af dem hpperst war.

35. Och då han hade satt sig, kallade

into the fire, and into the waters, to destroy him: but if thou canst do any thing, have compassion on us, and help us.

23 Jesus said unto him, If thou canst believe, all things are possible to him that believeth.

24 And straightway the father of the child cried out, and said with tears, Lord, I believe; help thou mine unbelief.

25 When Jesus saw that the people came running together, he rebuked the foul spirit, saying unto him, *Thou dumb and deaf spirit, I charge thee, come out of him, and enter no more into him.*

26 And *the spirit* cried, and rent him sore, and came out of him: and he was as one dead; insomuch that many said, He is dead.

27 But Jesus took him by the hand, and lifted him up; and he arose.

28 And when he was come into the house, his disciples asked him privately, Why could not we cast him out?

29 And he said unto them, This kind can come forth by nothing, but by prayer and fasting.

30 ¶ And they departed thence, and passed through Galilee; and he would not that any man should know it.

31 For he taught his disciples, and said unto them, The Son of man is delivered into the hands of men, and they shall kill him; and after that he is killed, he shall rise the third day.

32 But they understood not that saying, and were afraid to ask him.

33 ¶ And he came to Capernaum: and being in the house he asked them, What was it that ye disputed among yourselves by the way?

34 But they held their peace: for by the way they had disputed among themselves, who should be the greatest.

35 And he sat down and called

han de tolf, och sade till dem: Hvilkens som vill den främste vara, han skall vara ytterst af alla, och allas tjenare.

36. Och så tog han ett barn, och stälde det midt ibland dem; och då han hade tagit det i sin famn, sade han till dem:

37. Hvilkens som anammar ett sådant barn i mitt namn, han anammar mig; och hvilkens mig anammar, han anammar icke mig, utan honom, som mig såndt hafver.

38. Men Johannes svarade honom, sågande: Mästare, vi sågom en utdrifwa djeflar uti ditt Namn, och han följer oss icke, och vi förbödo honom det, efter han icke följer oss.

39. Då sade Jesus: Förbjuder honom icke, ty ingen är den, som gör krafter i mitt namn, som snart igen kan tala ondt på mig.

40. Förty den der icke är emot oss, han är med oss.

41. Men hvilkens som gifver eder dricka en bågare watten, i mitt namn, derföre, att I Christo tillhören, sannertligen, såger jag eder, han skall ingalunda mista sin lön.

42. Och hvilkens som förargar en af de små, som tro på mig, bättre wore honom, att wid hans hals hängdes en qwarasten, och han bortkastades uti hafwet.

43. Nu, om din hand wore dig till förargelse, hugg henne af, bättre är dig enhåndt ingå uti lifwet, än att du hafver två händer, och far till helwetet, uti ewig eid:

44. Der deras mass icke dörr, och elden icke utsläcks.

45. Och om din fot wore dig till förargelse, hugg honom af: dig är bättre, att du ingår uti lifwet halt, än att du hafver två fötter, och warder kastad till helwetet, uti ewig eid:

46. Der deras mass icke dörr, och elden icke utsläcks.

47. Och om ditt öga wore dig till förargelse, rif det ut: bättre är dig, om du endog ingår uti Guds Rike, än

the twelve, and saith unto them, If any man desire to be first, *the same shall be last of all, and servant of all.*

36 And he took a child, and set him in the midst of them: and when he had taken him in his arms, he said unto them,

37 Whosoever shall receive one of such children in my name, receiveth me; and whosoever shall receive me, receiveth not me, but him that sent me.

38 ¶ And John answered him, saying, Master, we saw one casting out devils in thy name, and he followeth not us; and we forbade him, because he followeth not us.

39 But Jesus said, Forbid him not: for there is no man which shall do a miracle in my name, that can lightly speak evil of me.

40 For he that is not against us is on our part.

41 For whosoever shall give you a cup of water to drink in my name, because ye belong to Christ, verily I say unto you, he shall not lose his reward.

42 And whosoever shall offend one of *these* little ones that believe in me, it is better for him that a millstone were hanged about his neck, and he were cast into the sea.

43 And if thy hand offend thee, cut it off: it is better for thee to enter into life maimed, than having two hands to go into hell, into the fire that never shall be quenched:

44 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.

45 And if thy foot offend thee, cut it off: it is better for thee to enter halt into life, than having two feet to be cast into hell, into the fire that never shall be quenched:

46 Where their worm dieth not and the fire is not quenched.

47 And if thine eye offend thee, pluck it out: it is better for thee to enter into the kingdom of God

att du skulle hafwa tu ögon, och bortkastas i hellvetes eld :

48. Der deras mast icke dörr, och elden icke utsläckes.

49. Ty hvar och en måste med eld saltad warda, och allt offer måste med salt saltas.

50 Salt är ett godt ting : hvar nu saltet mister sin sätta ; hvarmed skall man salta ? Hafwer salt uti eder, och beswör frid emellan eder inbördes.

10. Capitel.

Och då han stod upp dådan, kom han uti Judee landsändar, wid sidan af Jordan ; och folket församlades åter till honom ; och åter lärde han dem, såsom hans sed war.

2. Då gingo de Phariscer till, och frågade honom : Är det ock mannen lösligt skilja sin hustru ifrån sig ? frestaude honom.

3. Då swarade han, och sade till dem : Hvad hafwer Mose budit eder ?

4. Sade de : Mose tillstodde strifwa ett skiljobref, och öfswergifwa henne.

5. Swarade Jesus, och sade till dem : För edert hjertas hårdhets skull, skref han eder detta budet.

6. Men af första skapelsen, hafwer Gud gjort dem, man och qwinna.

7. Jordens skull skall en man öfswergifwa sin fader och moder, och blifwa wid sin hustru ;

8. Och de tu warda ett kött. Så äro de nu icke tu, utan ett kött.

9. Hvad Gud hafwer tillhopa fogat, det skall menniskan icke åtskilja.

10. Och i huset frågade hans lärjungar honom på nytt om samma ärende.

11. Och han sade till dem : Swiften som skiljer sin hustru ifrån sig, och tager en annan, han bedrifwer hor emot henne

with one eye, than having two eyes to be cast into hell fire :

48 Where their worm dieth not, and the fire is not quenched.

49 For every one shall be salted with fire, and every sacrifice shall be salted with salt.

50 Salt is good : but if the salt have lost his saltness, wherewith will ye season it ? Have salt in yourselves, and have peace one with another.

CHAPTER X.

AND he arose from thence, and cometh into the coasts of Judea by the farther side of Jordan : and the people resort unto him again ; and, as he was wont, he taught them again.

2 ¶ And the Pharisees came to him, and asked him, Is it lawful for a man to put away *his* wife ? tempting him.

3 And he answered and said unto them, What did Moses command you ?

4 And they said, Moses suffered to write a bill of divorcement, and to put *her* away.

5 And Jesus answered and said unto them, For the hardness of your heart he wrote you this precept.

6 But from the beginning of the creation God made them male and female.

7 For this cause shall a man leave his father and mother, and cleave to his wife ;

8 And they twain shall be one flesh : so then they are no more twain, but one flesh.

9 What therefore God hath joined together, let not man put asunder.

10 And in the house his disciples asked him again of the same *matter*.

11 And he saith unto them, Whosoever shall put away his *wife*, and marry another, committeth adultery against her.

12. Och om qvinnan öfvergiftwer sin man, och tager en annan, hon bedrifwer hor.

13. Och de hade barn till honom, att han skulle taga på dem; men Lärjungarne näpste dem, som dem fram hade.

14. Men när Jesus det såg, wardt han misfihnt, och sade till dem: Äter barnen komma till mig, och förmener dem icke: ty sådana hörer Guds rike till.

15. Sannerligen, säger jag eder: Swiiken som icke undfår Guds Rike såsom ett barn, han kommer der aldrig in.

16. Och han tog dem upp i famnen, och lade händerna på dem, och wälsignade dem.

17. Och då han dådan utgången war på wägen, lopp en till, och föll på knä för honom: och frågade honom: Gode Mästare, hwad skall jag göra, att jag måtte få ewinuerligt lif?

18. Men Jesus sade till honom: Swi fallar du mig god? Ingen är god, utan en, det är Gud.

19. Suborden wet du: Du skall icke bedrifwa hor; Du skall icke dräpa; Du skall icke stjåla; Du skall icke tala falskt wittnesbörd; Du skall ingen bedraga; Ära din fader och moder.

20. Då swarade han, och sade till honom: Mästare, det hafwer jag allt hållit utaf min ungdom.

21. Jesus såg på honom, och ålstade horom, och sade till honom: Ett fattas dig; gå bort, sälj allt det du hafwer, och gif de fattiga, och du skall få en stätt i himmelen; och kom, följ mig, och tag forset uppå dig.

22. Och han wardt bedröfwad af tallet, och gick bort sörjande, ty han hade många ägodelar.

23. Och Jesus såg sig om, och sade till sina Lärjungar: Huru swårtigen skall de rike komma in uti Guds rike.

12 And if a woman shall put away her husband, and be married to another, she committeth adultery.

13 ¶ And they brought young children to him, that he should touch them; and his disciples rebuked those that brought them.

14 But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God.

15 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein.

16 And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

17 ¶ And when he was gone forth into the way, there came one running, and kneeled to him, and asked him, Good Master, what shall I do that I may inherit eternal life?

18 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? there is none good but one, that is, God.

19 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill, Do not steal, Do not bear false witness, Defraud not, Honour thy father and mother.

20 And he answered and said unto him, Master, all these have I observed from my youth.

21 Then Jesus beholding him loved him, and said unto him, One thing thou lackest: go thy way, sell whatsoever thou hast, and give to the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, take up the cross, and follow me.

22 And he was sad at that saying, and went away grieved: for he had great possessions.

23 ¶ And Jesus looked round about, and saith unto his disciples, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!

24. Men hans Lärjungar worden försträkte af hans ord. Då svarade åter Jesus, och sade till dem: Huru svart är det, fåra barn, dem som sätta sin tröst på sina rikedomar, ingå uti Guds rike.

25. Lättare är en camel gå igenom ett nåldöga, än en rik gå in uti Guds Rike.

26. Men de förundrade sig öfvermåttan, och sade wid sig sjelfwa: Ho kan då wara salig?

27. Men Jesus såg på dem, och sade: För menniskor är det omöjligt; men icke för Gud: ty när Gud äro alla ting möjliga.

28. Och Petrus beghnte säga till honom: Si, wi hafwe öfvergiftit all ting, och följt dig.

29. Svarade Jesus, och sade: Sannerligen, säger jag eder: Ingen är den som hafver öfvergiftit hus, eller bröder, eller systrar, eller fader, eller moder, eller hustru, eller barn, eller åttar, för min och Evangelii skull.

30. Den icke får hundradefalt igen, nu i denna tiden, hus, och bröder, och systrar, och mödrar, och barn, och åttar, med förskjelsen; och i tillkommande werld ewinnerligt lif.

31. Men många de som de främste äro, wara de ytterste, och de ytterste de främste.

32. Och de woro på wägen, gående upp till Jerusalem; och Jesus gick för dem, och de woro försträkte, och gingo efter honom, fruktande sig. Så tog Jesus åter till sig de tolf, och beghnte säga dem, hwad honom öfvergå skulle:

33. Si, mi gå upp till Jerusalem: och menniskones Son skall öfverantwaras de öfversta Presterna, och de Skriftlärda, och de sfola förböman till döds, och öfverantwardan Hedningarne;

34. Och de sfola begabban, och hud-

24 And the disciples were astonished at his words. But Jesus answered again, and saith unto them, Children, how hard is it for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!

25 It is easier for a camel to go through the eye of a needle, than for a rich man to enter into the kingdom of God.

26 And they were astonished out of measure, saying among themselves, Who then can be saved?

27 And Jesus looking upon them saith, With men it is impossible, but not with God: for with God all things are possible.

28 ¶ Then Peter began to say unto him, Lo, we have left all, and have followed thee.

29 And Jesus answered and said, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my sake, and the gospel's,

30 But he shall receive a hundredfold now in this time, houses, and brethren, and sisters, and mothers, and children, and lands, with persecutions; and in the world to come eternal life.

31 But many *that are* first shall be last; and the last first.

32 ¶ And they were in the way going up to Jerusalem; and Jesus went before them: and they were amazed; and as they followed, they were afraid. And he took again the twelve, and began to tell them what things should happen unto him;

33 *Saying,* Behold, we go up to Jerusalem; and the Son of man shall be delivered unto the chief priests, and unto the scribes; and they shall condemn him to death, and shall deliver him to the Gentiles:

34 And they shall mock him, and

flångan, bespottan och dödan, och tredje dagen skall han uppstå igen.

35. Då gingo till honom Jacobus och Johannes, Zebedei söner, och sade: Mästare, vi vilje, att du gör oss hwad som håldst wi bedje.

36. Sade han till dem: Hwad wilten I jag skall göra eder?

37. Sade de till honom: Gif oss, att wi sitte, den ene på din högra hand, och den andre på din vänstra, uti din härighet.

38. Men Jesus sade till dem: I weten icke hwad I bedjen: kunnen I dricka den kalken som jag dricker? och döpas med den döpselen, der jag med döpes?

39. Då sade de till honom: Ja, kunne wi så. Sade Jesus till dem: Den kalken jag dricker, stolen I och dricka; och med den döpselse der jag med döpes, stolen I döpas:

40. Men sitta på min högra och vänstra hand, står icke mig till att gifwa, utan dem händer det, som det beredt är.

41. När de tio hörde detta, beghnte de wara illa tillfrids med Jacobo och Johanne.

42. Men Jesus kallade dem till sig, och sade till dem: I weten, att werldslige Förstar äro rådande, och de mågtige ibland dem hafwa wälde.

43. Men det skall icke så wara ibland eder: utan den som ibland eder will ypperst wara, han skall wara eder tjennare;

44. Och den som ibland eder will wara den främste, han skall wara allas drång.

45. Ty oss menniskones Son är icke kommen, på det han skulle låta tjena sig, utan på det han wille tjena, och gifwa sitt lif till återlösnings för många.

46. Och de kommo till Jericho. Och då han gick ut af Jericho, och hans lärjungar, och en mågta stor hop folk;

shall scourge him, and shall spit upon him, and shall kill him; and the third day he shall rise again.

35 ¶ And James and John, the sons of Zebedee, come unto him, saying, Master, we would that thou shouldest do for us whatsoever we shall desire.

36 And he said unto them, What would ye that I should do for you?

37 They said unto him, Grant unto us that we may sit, one on thy right hand, and the other on thy left hand, in thy glory.

38 But Jesus said unto them, Ye know not what ye ask: can ye drink of the cup that I drink of? and be baptized with the baptism that I am baptized with?

39 And they said unto him, We can. And Jesus said unto them, Ye shall indeed drink of the cup that I drink of; and with the baptism that I am baptized withal shall ye be baptized:

40 But to sit on my right hand and on my left hand is not mine to give; but it shall be given to them for whom it is prepared.

41 And when the ten heard it, they began to be much displeased with James and John.

42 But Jesus called them to him, and saith unto them, Ye know that they which are accounted to rule over the Gentiles exercise lordship over them; and their great ones exercise authority upon them.

43 But so shall it not be among you: but whosoever will be great among you, shall be your minister:

44 And whosoever of you will be the chiefest, shall be servant of all.

45 For even the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

46 ¶ And they came to Jericho: and as he went out of Jericho with his disciples and a great number of

då satt der wid vägen en blind, Bartimeus, Timei son, tiggande.

47. Och när han hörde, att det var Jesus af Nazaret, begynte han ropa, och säga: Jesu Davids Son, varfunna dig öfver mig.

48. Och många nåpste honom, att han skulle tiga, men han ropade des mer: Davids Son, varfunna dig öfver mig!

49. Så stannade Jesus, och låt falla honom. Och de kallade den blinda och sade till honom: Var wid ett godt med, ståt upp, han fallar dig.

50. Han kastade ifrån sig sin mantel, stod upp, och kom till Jesus.

51. Då svarade Jesus, och sade till honom: Svad vill du, att jag skall göra dig? Den blinde sade till honom: Rabboni, att jag måtte få min syn.

52. Jesus sade till honom: Gå; din tro hafver gjort dig helbregda. Och strax fick han sin syn, och följde Jesus i vägen.

11. Capitel.

Och då de kommo in emot Jerusalem, till Bethphage och Bethanien, wid oljoberget, utfände han två af sina Lärjungar,

2. Och han sade till dem: Går i byn som för eder är; och strax I kommen der in, wården I finnaude en sola bunden, der ännu ingen menniska på sutit hafver; löser honom; och hafver honom hit.

3. Och om någon säger till eder: Hvi gören I detta? Säger: Herren behöfver honom; och då skall han strax sända honom hit.

4. Så gingo de bort, och funno solan bunden för dören, wid vågamålet, och löste honom.

5 Och somlige som der stodo, sade

people, blind Bartimeus, the son of Timeus, sat by the highway side begging.

47 And when he heard that it was Jesus of Nazareth, he began to cry out, and say, Jesus, thou Son of David, have mercy on me.

48 And many charged him that he should hold his peace: but he cried the more a great deal, Thou Son of David, have mercy on me.

49 And Jesus stood still, and commanded him to be called. And they call the blind man, saying unto him, Be of good comfort, rise; he calleth thee.

50 And he, casting away his garment, rose, and came to Jesus.

51 And Jesus answered and said unto him, What wilt thou that I should do unto thee? The blind man said unto him, Lord, that I might receive my sight.

52 And Jesus said unto him, Go thy way; thy faith hath made thee whole. And immediately he received his sight, and followed Jesus in the way.

CHAPTER XI.

AND when they came nigh to Jerusalem, unto Bethphage and Bethany, at the mount of Olives, he sendeth forth two of his disciples,

2 And saith unto them, Go your way into the village over against you: and as soon as ye be entered into it, ye shall find a colt tied, whereon never man sat; loose him, and bring him.

3 And if any man say unto you, Why do ye this? say ye that the Lord hath need of him; and straightway he will send him hither.

4 And they went their way, and found the colt tied by the door without in a place where two ways met; and they loose him.

5 And certain of them that stood

till dem: Hvad gören I, att I lösen folan?

6. Då sade de till dem, såsom JESUS hade budit dem, och så låto de betämma dem.

7. Och de hade folan till JESUM, och kastade sina kläder på honom; och han satte sig deruppå.

8. Och många bredde sina kläder på vägen: och somliga sturo qvistar af träan, och strödde på vägen.

9. Och de der före gingo, och der efter följde, ropade och sade: Hosanna; välsignad ware den som kommer i HERANS namn:

10. Välsignadt ware vår fader Davids rike, som kommer i HERANS namn: Hosanna i högden.

11. Och HEREN gick in i Jerusalem, och i Templet, och besåg all ting, och när det led åt aftenen, gick han ut till Bethanien, med de tolf.

12. Och dagen derefter, då de gingo ut ifrån Bethanien, hungrade honom.

13. Och han såg se ett fikonaträd der långt ifrå, som löf hade: dit kom han, om han till äfventyrs måtte finna der något kypå; och då han kom dit, fann han der intet annat än löf: ty det var icke då tid till fikon.

14. Och JESUS svarade, och sade till det: Äte aldrig någon här efter frukt af dig till ewig tid. Och hans lärjungar hörde det.

15. Och de kommo till Jerusalem; och JESUS gick in i Templet, och beghynte utdrifwa dem som sålde och köpte i Templet, och förstörte de wäglares bord, och deras stolar, som dustvor sålde;

16. Och städde icke till, att någon bar något genom Templet.

17. Och han lärde, och sade till dem: Är icke skrifwit? Mitt hus skall kallas ett bönehus allom folkom; men

there said unto them, What do ye, loosing the colt?

6 And they said unto them even as Jesus had commanded: and they let them go.

7 And they brought the colt to Jesus, and cast their garments on him; and he sat upon him.

8 And many spread their garments in the way; and others cut down branches off the trees, and strewed *them* in the way.

9 And they that went before, and they that followed, cried, saying, Hosanna; Blessed is he that cometh in the name of the Lord:

10 Blessed be the kingdom of our father David, that cometh in the name of the Lord: Hosanna in the highest.

11 And Jesus entered into Jerusalem, and into the temple: and when he had looked round about upon all things, and now the eventide was come, he went out unto Bethany with the twelve.

12 ¶ And on the morrow, when they were come from Bethany, he was hungry:

13 And seeing a fig tree afar off having leaves, he came, if haply he might find any thing thereon: and when he came to it, he found nothing but leaves; for the time of figs was not yet.

14 And Jesus answered and said unto it, No man eat fruit of thee hereafter for ever. And his disciples heard it.

15 ¶ And they come to Jerusalem: and Jesus went into the temple, and began to cast out them that sold and bought in the temple, and overthrew the tables of the money changers, and the seats of them that sold doves;

16 And would not suffer that any man should carry *any* vessel through the temple.

17 And he taught, saying unto them, Is it not written, My house shall be called of all nations the

I hafwen gjort det till en råfware-tula.

18. Och de Skriftlårde, och öfverste Präfterne fingo det höra, och begynte söka efter, huru de kunde förgöra honom; men de fruktade för honom; ty allt folket förundrade sig på hans lärdom.

19. Och då aftenen kom, gick han utur staden.

20. Och om morgonen gingo de der fram om, och sågo fikonatrådet förtortadt wara intill roten.

21. Då kom Petrus det ihåg, och sade till honom: Stabbi, si, det fikonatråd som du bannade, är förtortadt.

22. Jesus svarade, och sade till dem: Hafwer tron till Gud.

23. Sannerligen, säger jag eder, hwilket som helst sade till detta berg: Håf dig upp, och lasta dig i hafwet, och han twiflade intet i sitt hjerta, utan trodde så ste skola som han sade, honom skall ste allt det han säger.

24. Derföre, säger jag eder: Allt det I bedjen i edra böner, tror att I fån det, så skall det ste eder.

25. Och när I stå och bedjen, så förlåter, om I något hafwen emot någon; på det eder Fader, som i himmelen är, skall och förlåta eder edra brister.

26. Men om I icke förlåten, så skall icke heller eder Fader, som är i himmelen, förlåta det I bryten.

27. Och som de kommo åter till Jerusalem, och han gick i templet, kommo till honom de öfverste Präfterne, och de Skriftlårde, och de Äldste,

28. Och de sade till honom: Af hwad magt gör du detta? Och hwilken hafwer gifwit dig denna magten, att du detta göra skall?

29. Jesus svarade, och sade till dem: Jag will och något spörja eder, swarer mig, så will jag säga eder, af hwad magt jag detta gör.

house of prayer? but ye have made it a den of thieves.

18 And the scribes and chief priests heard it, and sought how they might destroy him: for they feared him, because all the people was astonished at his doctrine.

19 And when even was come, he went out of the city.

20 ¶ And in the morning, as they passed by, they saw the fig tree dried up from the roots.

21 And Peter calling to remembrance saith unto him, Master, behold, the fig tree which thou cursedst is withered away.

22 And Jesus answering saith unto them, Have faith in God.

23 For verily I say unto you, That whosoever shall say unto this mountain, Be thou removed, and be thou cast into the sea; and shall not doubt in his heart, but shall believe that those things which he saith shall come to pass; he shall have whatsoever he saith.

24 Therefore I say unto you, What things soever ye desire, when ye pray, believe that ye receive them, and ye shall have them.

25 And when ye stand praying, forgive, if ye have aught against any; that your Father also which is in heaven may forgive you your trespasses.

26 But if ye do not forgive, neither will your Father which is in heaven forgive your trespasses.

27 ¶ And they come again to Jerusalem: and as he was walking in the temple, there come to him the chief priests, and the scribes, and the elders,

28 And say unto him, By what authority doest thou these things? and who gave thee this authority to do these things?

29 And Jesus answered and said unto them, I will also ask of you one question, and answer me, and I will tell you by what authority I do these things.

30. Johannis döpselse, war den af himmelen, eller af mennistor? Svarer mig.

31. Och de tånkte wid sig, och sade: Såge wi, af himmelen; då säger han: Smit trodden I honom icke då?

32. Men såge wi, att den war af mennistor, rådas wi för folket: ty alle höllo Johannes för en sann Propbet.

33. Och så svarade de, sågaude till Iesum: Wi wete det icke. Svarade Iesus, och sade till dem: Icke heller säger jag eder, af hvad magt jag detta gör.

12. Capitel.

Och han beghnte tala dem till i lifnelse: En man plantade en wingård, och gārde der omkring en gārde, och grof en präff, och byggde ett torn, och legde honom ut åt wingårdsmån, och for så ut i främmande land.

2. Och då råtte tiden war, sånde han sin tjenare till wingårdsmånnene, att han skulle anamma, af wingårdsmånnene, utaf wingårdens frukt.

3. Men de togo honom, och slogo honom, och låto honom gå ifrån sig tomhåndt.

4. Åter sånde han till dem en annan tjenare; den kastade de hufsvudet sönder med sten, och låto honom gå ifrån sig försmådd.

5. Åter sånde han en annan, den dråpo de; och många andra, somliga hubflångde de, och somliga dråpo de.

6. Så hade han ännu en enda son, den han kär hade, honom sånde han också till dem på det sista, sågande: De hafwa ju en förshyn för min son.

7. Men wingårdsmånnene sade mellan sig: Denne år arfvingen; sommer, låter och dråpo honom, så warder arfweleden vår.

8. Då togo de honom, och dråpo honom, och kastaden utur wingården.

30 The baptism of John, was it from heaven, or of men? answer me.

31 And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then did ye not believe him?

32 But if we shall say, Of men; they feared the people: for all men counted John, that he was a prophet indeed.

33 And they answered and said unto Jesus, We cannot tell. And Jesus answering saith unto them, Neither do I tell you by what authority I do these things.

CHAPTER XII.

AND he began to speak unto them by parables. A certain man planted a vineyard, and set a hedge about it, and digged a place for the winefat, and built a tower, and let it out to husbandmen, and went into a far country.

2 And at the season he sent to the husbandmen a servant, that he might receive from the husbandmen of the fruit of the vineyard.

3 And they caught him, and beat him, and sent him away empty.

4 And again he sent unto them another servant; and at him they cast stones, and wounded him in the head, and sent him away shamefully handled.

5 And again he sent another; and him they killed, and many others; beating some, and killing some.

6 Having yet therefore one son, his well beloved, he sent him also last unto them, saying, They will reverence my son.

7 But those husbandmen said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be ours.

8 And they took him, and killed him, and cast him out of the vineyard.

9. Hvad skall nu vingårdsherren göra? Han skall komma, och sörgöra vingårdsbönderna, och få vingården åt andra.

10. Hafven I och icke låsit denna Skriften? Den stenen, som byggningsmännen bortkastade, är worden en hörnsten:

11. Af HERRanom är detta gjordt, och är underligt för våra ögon.

12. Och de sökte efter att gripa honom; men de råddes för folket: ty de förstodo, att han sade denna lifnelsen om dem: så öfvergåfvo de honom, och gingo sin väg.

13. Och sände de till honom några af de Phariseer, och de Herodianer, att de skulle gripa honom i orden.

14. Då de kommo, sade de till honom: Mästare, vi wete, att du är sansfärdig, och söder om ingen; ty du ser icke efter menniskors person, utan lärar Guds väg rätt: Är det och rätt, att man gifwer Kejsaren skatt, eller icke?

15. Skole vi gifwan, eller icke gifwan? men han förstod deras stryktan, och sade till dem: Gwi fresten I mig? Läger hit penningen, att jag må se honom.

16. Och de buro honom fram. Då sade han till dem: Hvarö beläte och öfverskrift är detta? Sade de till honom: Kejsarens.

17. Då svarade Jesus, och sade till dem: Så gifwer Kejsaren hvad Kejsaren tillhör, och Gudi det Gudi tillhör. Och de förundrade sig på honom.

18. Så kommo de Sadduceer till honom, hvilka säga, att ingen uppståndelse är, och sporde honom, sågande:

19. Mästare, Mose hafwer skrifwit ej: Om någon mans broder dör, och låter hustru efter sig, och låter inga barn efter sig, då skall hans broder taga hans hustru, och uppväcka sinom broder såd.

20. Det woro sju bröder: och den

9 What shall therefore the lord of the vineyard do? he will come and destroy the husbandmen, and will give the vineyard unto others

10 And have ye not read this scripture; The stone which the builders rejected is become the head of the corner:

11 This was the Lord's doing, and it is marvellous in our eyes?

12 And they sought to lay hold on him, but feared the people: for they knew that he had spoken the parable against them: and they left him, and went their way.

13 ¶ And they send unto him certain of the Pharisees and of the Herodians, to catch him in his words.

14 And when they were come, they say unto him, Master, we know that thou art true, and carest for no man; for thou regardest not the person of men, but teachest the way of God in truth: Is it lawful to give tribute to Cesar, or not?

15 Shall we give, or shall we not give? But he, knowing their hypocrisy, said unto them, Why tempt ye me? bring me a penny, that I may see it.

16 And they brought it. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? And they said unto him, Cesar's.

17 And Jesus answering said unto them, Render to Cesar the things that are Cesar's, and to God the things that are God's. And they marvelled at him.

18 ¶ Then come unto him the Sadducees, which say there is no resurrection; and they asked him, saying,

19 Master, Moses wrote unto us, If a man's brother die, and leave his wife behind him, and leave no children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

20 Now there were seven breth-

förste tog sig hustru, och han blef dödd, och lefde ingen såd efter sig.

21. Och den andre tog henne, och blef dödd, den icke heller lefde såd efter sig. Och den tredje sammalunda.

22. Så att sju togo henne, och lefde dock ingen såd. Sift af alla, dödde och hustrun.

23. Swilken deras hustru skall hon nu wara i uppståndelsen, då de stola uppstå? ty sju hade haft henne till hustru.

24. Svarade Jesus och sade till dem: I faren wille, berföre, att I icke weten Skrifterna, ej heller Guds kraft.

25. Ty då de uppståndne äro ifrå de döda, tager man sig icke hustru, och icke gifis heller hustru manne; utan de äro såsom Änglar, som i himmelen äro.

26. Men om de döda, att de stola uppstå, hafwen I icke låst i Mose bok, huruledes Gud talade med honom i ouffen, sågande: Jag är Abrahams Gud, och Isaacs Gud, och Jacobs Gud?

27. Han är icke de dödas Gud, utan deras Gud som lefwa. Så faren I nu mycket wille.

28. Då gick en fram af de Skriftlårda, den der på hört hade, huru de tillhopa disputerat hade, och hade sett, att han hade wäl swarat dem, och sporde honom till: Swilket är det hyppersta af alla budorden?

29. Jesus swarade honom: Det hyppersta af alla budorden är detta: Hör, Israel. Herren, vår Gud, är allena Herren.

30. Och du skall älska din Herren Gud, af allt ditt hjerta, och af all din själ, och af all din häg, och af all din magt. Detta är det hyppersta budet.

31. Och det andra är detta list: Älska din nästa, som dig self. Intet annat bud är större än dessa.

32. Och den Skriftlårde sade till honom: Måstare, du hafwer allt rätt sagt, att Gud är en; och ingen annan är förutan honom;

ren: and the first took a wife, and dying left no seed.

21 And the second took her, and died, neither left he any seed: and the third likewise.

22 And the seven had her, and left no seed: last of all the woman died also.

23 In the resurrection therefore, when they shall rise, whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.

24 And Jesus answering said unto them, Do ye not therefore err, because ye know not the Scriptures, neither the power of God?

25 For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as the angels which are in heaven.

26 And as touching the dead, that they rise; have ye not read in the book of Moses, how in the bush God spake unto him, saying, I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?

27 He is not the God of the dead, but the God of the living: ye therefore do greatly err.

28 ¶ And one of the scribes came, and having heard them reasoning together, and perceiving that he had answered them well, asked him, Which is the first commandment of all?

29 And Jesus answered him, The first of all the commandments is, Hear, O Israel; The Lord our God is one Lord:

30 And thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind, and with all thy strength: this is the first commandment.

31 And the second is like, namely this, Thou shalt love thy neighbour as thyself. There is none other commandment greater than these.

32 And the scribe said unto him, Well, Master, thou hast said the truth: for there is one God; and there is none other but he:

33. Och att älska honom af allt hjerta, och af allt förstånd, och af all själ, och af all magt; och älska sin nästa som sig sjelf, det är mer än bränneoffer, och alla offer.

34. Då Jesus såg, att han visligen svarat hade, sade han till honom: Du äst icke långt ifrån Guds rike. Och sedan torde ingen fråga honom.

35. Och svarade Jesus, och sade, lärande i templet: Huru säga de Skriftlärde, att Kristus är Davids son?

36. Ty David, genom den Heliga Andan, säger: HERREN sade till min HERRA; sätt dig på min högra hand, till des jag hafver satt dina omäuner dig till en fotapall.

37. Så kallar nu David honom HERRA; hvordan är han då hans Son? Och en stor del af folket hörde honom gerna.

38. Och han lärde dem, och sade till dem: Vakter eder för de Skriftlärda; de gå gerna i vida kläder, och låta gerna helta sig på torgen,

39. Och sitta gerna främst i Synagogorna, och främst mid bordet i gästabuden;

40. Gwiltse uppåta enfors hus, förbarande långa böner: desse stola så des swårare fördömsel.

41. Och satte sig Jesus tvårt emot offerkistan, och såg uppå, huruledes folket lade penningar i kistan; och många rike lade mycket in.

42. Och en fattig enka kom, och lade in två stafsvar, det var en penning.

43. Då kallade han sina Lärjungar till sig, och sade till dem: Sannerligen, säger jag eder: Denna fattiga enkan lade mer in i kistan, än alle de andre som der inlade.

44. Ty de hafwa alla inlagt af det

33 And to love him with all the heart, and with all the understanding, and with all the soul, and with all the strength, and to love his neighbour as himself, is more than all whole burnt offerings and sacrifices.

34 And when Jesus saw that he answered discreetly, he said unto him, Thou art not far from the kingdom of God. And no man after that durst ask him *any question*.

35 ¶ And Jesus answered and said, while he taught in the temple, How say the scribes that Christ is the son of David?

36 For David himself said by the Holy Ghost, The LORD said to my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy footstool.

37 David therefore himself calleth him Lord; and whence is he *then* his son? And the common people heard him gladly.

38 ¶ And he said unto them in his doctrine, Beware of the scribes, which love to go in long clothing, and *love* salutations in the market-places,

39 And the chief seats in the synagogues, and the uppermost rooms at feasts:

40 Which devour widows' houses, and for a pretence make long prayers: these shall receive greater damnation.

41 ¶ And Jesus sat over against the treasury, and beheld how the people cast money into the treasury: and many that were rich cast in much.

42 And there came a certain poor widow, and she threw in two mites, which make a farthing.

43 And he called *unto him* his disciples, and saith unto them, Verily I say unto you, That this poor widow hath cast more in, than all they which have cast into the treasury:

44 For all *they* did cast in of

dem öfverlopp; men hon inlade, utaf sin fattigdom, allt det hon hade, all sin nåring

13. Capitel.

Och då han gick ut af templet, sade till honom en af hans Lärjungar: Måstare, se hurudane stenar, och hurudan byggning är detta.

2. Jesus svarade, och sade till honom: Ser du denna stora byggningen? En sten warder icke qvarliggande på den andra, den icke afbruten warder.

3. Och då han satt på oljoberget, tvärt emot templet, frågade honom Petrus och Jacobus, och Johannes, och Andreas, affides:

4. Säg oss, när detta skall ske? och hvad tecken är dertill, när detta skall att fullbordas?

5. Svarade Jesus, och beghnte säga: Ser till, att ingen bedrager eder:

6. Ty många warda kommande i mitt namn, sågande: Jag är Kristus: och de skola bedraga många.

7. Men när I fån höra örlig, och örligs rhyte, warer icke bedröfwade: ty det måste så ske; men det är icke strag änden.

8. Det ena folket skall uppsätta sig emot det andra, och det ena riket emot det andra: och jordbåfning skall warda mångastades: och hunger, och förfärdelse skola warda. Detta är begynnelsen till wedermödan.

9. Men tager I eder wara; ty de skola öfverantwarda eder in på Mådhusen, och i Synagogorna: och I skolen warda hudslängde, och framdragne för Förstar och Konungar, för min skull, till ett vittnesbörd öfver dem.

10. Och Evangelium måste först predikadt warda för allt folk.

11. När de nu draga eder fram, och öfverantwarda eder, så hafwer ingen

their abundance; but she of her want did cast in all that she had, even all her living.

CHAPTER XIII.

AND as he went out of the temple, one of his disciples said unto him, Master, see what manner of stones and what buildings are here!

2 And Jesus answering said unto him, Seest thou these great buildings? there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.

3 And as he sat upon the mount of Olives, over against the temple, Peter and James and John and Andrew asked him privately,

4 Tell us, when shall these things be? and what shall be the sign when all these things shall be fulfilled?

5 And Jesus answering them began to say, Take heed lest any man deceive you:

6 For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.

7 And when ye shall hear of wars and rumours of wars, be ye not troubled: for such things must needs be; but the end shall not yet.

8 For nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be earthquakes in divers places, and there shall be famines and troubles: these are the beginnings of sorrow.

9 ¶ But take heed to yourselves, for they shall deliver you up to councils; and in the synagogues ye shall be beaten: and ye shall be brought before rulers and kings for my sake, for a testimony against them.

10 And the gospel must first be published among all nations.

11 But when they shall lead you, and deliver you up, take no thought

omsorg, hwad I stolen säga, och tänker der intet på fram före åt: utan, hwad eder ingifwit warder i samma stunden, det talar; ty det ären icke I som talen: utan den Helige Ande.

12. Och den ene brodern skall öfverantwarda den andra i döden, och fadren sonen, och barnen stola sig uppåtta mot föräldrarna, och hjälpa till att döda dem.

13. Och I stolen warda förhatade af alla för mitt namns skull. Men den som hårdar intill ändan, han warder salig.

14. Men då I sän se förödelens stiggelse, der af sagdt är genom Propheeten Daniel, ständande der det icke skall, (den det läs, han förstå det,) de som då äro i Judeen, de fly upp på bergen.

15. Men den der är på taket, han gånge icke ned i huset, och gånge icke in, till att taga något utur sitt hus.

16. Och den som är på åtren, han wände icke tillbaka, till att taga sina kläder.

17. Be dem som hafwande äro, eller di gifwa, i de dagar.

18. Men beder, att eder flykt icke sker om wintren.

19. Ty i de dagar warder sådan beörfwelse, att silt hastwer icke warit, ifrån kreaturens beghnelse, dem Gud skapat hastwer, intill nu, och ej heller warder.

20. Och hwar HERren icke hade förtortat de dagar, worde intet fött saligt; men för de utforades skull, som han utforat hastwer, förtortade han dagarna.

21. När då någon wille säga till eder: Si, här är Kristus; eller si, han är der; tror det intet:

22. Ty falske Christi, och falske Propheeter stola upphåfwa sig, och stola göra tecken och under, så att de och stola föröra de utforade, om möjligt wore.

beforehand what ye shall speak, neither do ye premeditate: but whatsoever shall be given you in that hour, that speak ye: for it is not ye that speak, but the Holy Ghost.

12 Now the brother shall betray the brother to death, and the father the son; and children shall rise up against *their* parents, and shall cause them to be put to death.

13 And ye shall be hated of all *men* for my name's sake: but he that shall endure unto the end, the same shall be saved.

14 ¶ But when ye shall see the abomination of desolation, spoken of by Daniel the prophet, standing where it ought not, (let him that readeth understand,) then let them that be in Judea flee to the mountains:

15 And let him that is on the housetop not go down into the house, neither enter *therein*, to take any thing out of his house:

16 And let him that is in the field not turn back again for to take up his garment.

17 But woe to them that are with child, and to them that give suck in those days!

18 And pray ye that your flight be not in the winter.

19 For *in* those days shall be affliction, such as was not from the beginning of the creation which God created unto this time, neither shall be.

20 And except that the Lord had shortened those days, no flesh should be saved: but for the elect's sake, whom he hath chosen, he hath shortened the days.

21 And then if any man shall say to you, Lo, here is Christ; or, lo, he is there; believe *him* not:

22 For false Christs and false prophets shall rise, and shall shew signs and wonders, to seduce, if it were possible, even the elect.

23. Men tager I eder wara. Si, jag hafwer sagt eder all ting fram före åt.

24. Men i de dagar, efter den bedröfwelsen, skall solen förändras, och månen skall icke gifwa sitt sten,

25. Och himmelens stjerner skola nederfalla, och himlarnas krafter skola bästwa.

26. Och då skola de få se menniskones Son komma i styn, med stor magt och härlighet.

27. Och då skall han sända sina Änglar, till att församla sina utkorade, ifrån fyra wåder; ifrån jordens ånda, intill himmelens ånda.

28. Lärer af sikonatrådet en lifnelse: När nu des qwist är liten, och beghuner båra löf, så weten I, att sommarens år är när:

29. Sammalunda och, när I sen detta ste, så weter, att det år är när för döden.

30. Sannerligen, säger jag eder, att detta slågtet skall icke förgås, förr än all detta stedt är.

31. Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola icke förgås.

32. Men om den dagen, och den stunden, wet ingen, icke Änglarne som i himmelens åro, ei heller Sonen; utan Fadren allena.

33. Ser till, waker, och beder, ty I weten icke när tiden är.

34. Såsom en man den der drog bort i främmande land, och låt blifwa sitt hus, och gaf sina tjenare magt, och hwar och en sin hysla, och bödd dörawattaren, att han skulle waka.

35. Waker fördenksfull; ty I weten icke, när husbonden kommer, antingen om aftonen, eller midnattstid, eller i hönsgålden, eller om morgonen:

36. Att då han kommer hasteligen, han icke skall finna eder sofwande.

37. Men hwad jag säger eder, det äger jag allom: Waker.

23 But take ye heed: behold, I have foretold you all things.

24 ¶ But in those days, after that tribulation, the sun shall be darkened, and the moon shall not give her light,

25 And the stars of heaven shall fall, and the powers that are in heaven shall be shaken.

26 And then shall they see the Son of man coming in the clouds with great power and glory.

27 And then shall he send his angels, and shall gather together his elect from the four winds, from the uttermost part of the earth to the uttermost part of heaven.

28 Now learn a parable of the fig tree: When her branch is yet tender, and putteth forth leaves, ye know that summer is near:

29 So ye in like manner, when ye shall see these things come to pass, know that it is nigh, even at the doors.

30 Verily I say unto you, that this generation shall not pass, till all these things be done.

31 Heaven and earth shall pass away: but my words shall not pass away.

32 ¶ But of that day and that hour knoweth no man, no, not the angels which are in heaven, neither the Son, but the Father.

33 Take ye heed, watch and pray: for ye know not when the time is.

34 For the Son of man is as a man taking a far journey, who left his house, and gave authority to his servants, and to every man his work, and commanded the porter to watch.

35 Watch ye therefore: for ye know not when the master of the house cometh, at even, or at midnight, or at the cockerowing, or in the morning:

36 Lest coming suddenly he find you sleeping.

37 And what I say unto you I say unto all, Watch.

14. Capitel.

Öf två dagar derefter instundade Påska och Söndbrödsdagarne: och de öfverste Presterne, och de Skriftlårde sökte efter, huru de kunde swiftigen få fatt på honom, och döda honom.

2. Men de sade: Jäde om högtidsdagen, att ett upplopp icke sker ibland folket.

3. Och då han var i Bethanien, i den spitelsta Simons hus, wid han satt till bord, kom en qwinna, som hade ett glas, med öförfalsadt och föstelligt Kardus smörjelse; hon bröt glasets flader, och utgöt det på hans hufvud.

4. Så woro der någre, som icke togo det wäl wid sig, och sade: Swar efter förspillet denna smörjelsen?

5. Ty det måtte wäl warit såldt mer än för trehundra penningar, och gifwit de fattiga. Och låto illa på henne.

6. Då sade Jesus: Låter henne med frid: hwi görer I henne illa till frids? Hon hafwer gjort en god gerning på mig.

7. Ty I hafwen alltid fattiga när eder; och när som helst I wiljen, kunnen I göra dem till godo; men mig hafwen I icke alltid.

8. Det hon kunde, det gjorde hon: hon är förefkommen, att smörja min lefamen till begrafsning.

9. Sannertigen, säger jag eder: Hwar detta Evangelium predikadt warder uti hela werlden, skall och detta, som hon gjorde, sagdt warda, henne till äminnelse.

10. Och Judas Ischarioth, en af de tolf, gick bort till de öfversta Presterna, på det han skulle förråda honom dem i händer.

11. När de det hörde, wordo de glade, och lofwade honom, att de wille gifwa honom penningar. Och han sökte, huru han lämpeligast kunde förråda honom.

12. På första Söndbrödsdagen, då

CHAPTER XIV.

AFTER two days was the feast of the passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, and put him to death.

2. But they said, Not on the feast day, lest there be an uproar of the people.

3. ¶ And being in Bethany, in the house of Simon the leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster box of ointment of spikenard very precious; and she brake the box, and poured it on his head.

4. And there were some that had indignation within themselves, and said, Why was this waste of the ointment made?

5. For it might have been sold for more than three hundred pence, and have been given to the poor. And they murmured against her.

6. And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath wrought a good work on me.

7. For ye have the poor with you always, and whensoever ye will ye may do them good: but me ye have not always.

8. She hath done what she could: she is come aforehand to anoint my body to the burying.

9. Verily I say unto you, Wheresoever this gospel shall be preached throughout the whole world, this also that she hath done shall be spoken of for a memorial of her.

10. ¶ And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests, to betray him unto them.

11. And when they heard it, they were glad, and promised to give him money. And he sought how he might conveniently betray him.

12. ¶ And the first day of unlev

man offrade Påstalammet, sade hans Lärjungar till honom: Svar vill du, att vi stole gå och reda till, att du åter Påstalammet?

13. Och han sände två, af sina Lärjungar, och sade till dem: Går in i staden, och der möter eder en man, bårande en fruga watten; följer honom efter.

14. Och hwar han ingår, säger till husbonden: Wästaren låter säga dig: Svar är gästahuset, der jag med mina Lärjungar kan äta Påstalammet?

15. Och han skal wisa eder en stor sal, beredd och städad; der reder till för oss.

16. Och hans Lärjungar gingo ut, och kommo in i staden, och funno som han dem sagt hade: och tillredde Påstalammet.

17. Då nu aftonen wardt, som han med de tolf.

18. Och wid de suto till bords, och äto, sade Jesus: Sannerligen, säger jag eder, en af eder, som åter med mig, skall förråda mig.

19. Men de beghnte wara illa tillfrids, och sade till honom, hwar i sin stad: Är det jag? och den andre: Är det jag?

20. Han svarade, och sade till dem: En af de tolf, den som tager i fatet med mig.

21. Ja, menniskones Son warder så gående, som skrifwit är om honom; men we den menniskan, genom hwilken menniskones Son warder förrådd: den menniskan wore bättre, att hon icke wore född.

22. Och wid de äto, tog Jesus brödet, tackade och bröt det, och gaf dem, och sade: Tager, åter, detta är min Leftamen.

23. Och tog kalfen, och tackade, och gaf dem; och de drucko deraf alle.

24. Och sade han till dem: Detta är min blod, des nya Testamentsens, hwilken för många utguten warder.

25. Sannerligen, säger jag eder:

ened bread, when they killed the passover, his disciples said unto him, Where wilt thou that we go and prepare that thou mayest eat the passover?

13 And he sendeth forth two of his disciples, and saith unto them, Go ye into the city, and there shall meet you a man bearing a pitcher of water: follow him.

14 And wheresoever he shall go in, say ye to the goodman of the house, The Master saith, Where is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples?

15 And he will shew you a large upper room furnished and prepared: there make ready for us.

16 And his disciples went forth, and came into the city, and found as he had said unto them: and they made ready the passover.

17 And in the evening he cometh with the twelve.

18 And as they sat and did eat, Jesus said, Verily I say unto you, One of you which eateth with me shall betray me.

19 And they began to be sorrowful, and to say unto him one by one, Is it I? and another said, Is it I?

20 And he answered and said unto them, It is one of the twelve, that dippeth with me in the dish.

21 The Son of man indeed goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of man is betrayed! good were it for that man if he had never been born.

22 ¶ And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake it, and gave to them, and said, Take, eat; this is my body.

23 And he took the cup, and when he had given thanks, he gave it to them: and they all drank of it.

24 And he said unto them, This is my blood of the new testament, which is shed for many.

25 Verily I say unto you, I will

Hår efter skall jag icke dricka af win-tråds frukt, intill den dagen, att jag dricker det nytt i Guds rike.

26. Och då de hade sagt låffången, giango de ut på oljoberget.

27. Och Jesus sade till dem. I skolen alle i denna natt förargas på mig; ty det är skrifvit: Jag skall slå herden, och sären warða förstingrade.

28. Men då jag är uppstånden, will jag gå fram för eder uti Galileen.

29. Då sade Petrus till honom: Om ån alle förargades, skall jag icke förargas.

30. Jesus sade till honom: San-nerligen, säger jag dig, i dag, i denna natt för ån hanen hafwer två resor galit, skall du tre resor försaka mig.

31. Då sade han ändå ytterligare: Ja, skulle jag ån dö med dig, jag skall icke försaka dig. Sammalunda sade de och alle.

32. Och de kommo på den platsen, som kallades Gethsemane. Och han sade till sina Lärjungar: Sitter här, så länge jag går affides, till att bedja.

33. Och så tog han med sig Petrum och Jacobum, och Johannem, och begynte till att förstrådas, och ångslas;

34. Och sade till dem: Min själ är bedröfwad alt intill döden; blifwer här, och waker.

35. Och han gick litet fram håttre, och föll ned på jorden, och bad, att om möjligt wore, skulle den stunden undgå honom.

36. Och sade: Abba, Fader, all ting är dig möjligt: undrag mig denna fallen: dock icke hwad jag will, utan hwad du will.

37. Och han kom, och fann dem sofwande, och sade till Petrum: Simon, sofwer du? Förmådde du icke waka en stund?

38. Waker, och beder, att I icke kommen uti frestelse. Anden är willig; men köttet är swagt.

drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink it new in the kingdom of God.

26 ¶ And when they had sung a hymn, they went out into the mount of Olives.

27 And Jesus saith unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the Shepherd, and the sheep shall be scattered.

28 But after that I am risen, I will go before you into Galilee.

29 But Peter said unto him, Although all shall be offended, yet will not I.

30 And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this day, *even* in this night, before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice.

31 But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all.

32 And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to his disciples, Sit ye here, while I shall pray.

33 And he taketh with him Peter and James and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy;

34 And saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death: tarry ye here, and watch.

35 And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed that, if it were possible, the hour might pass from him.

36 And he said, Abba, Father, all things *are* possible unto thee; take away this cup from me: nevertheless, not what I will, but what thou wilt.

37 And he cometh, and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldst not thou watch one hour?

38 Watch ye and pray, lest ye enter into temptation. The spirit truly is ready, but the flesh is weak.

39. Och så gick han åter bort, och bad, och talade samma orden.

40. Och då han kom igen, fann han dem åter sofvande; ty deras ögon voro tunga; och de wiste icke hwad de honom svarade.

41. Och han kom tredje gången, och sade till dem: Ja, sofwer nu, och hwiler eder; det är nog, stunden är kommen: si, menniskones Son warber öfwerantwardad uti syndares händer.

42. Står upp, låter oss gå: si, den mig förräder är hardt när.

43. Och strag, med samma orden, steg Judas fram, den der en war af de tolf, och med honom ett stort tal folk, med swärd och stafvar, ifrån de öfversta Presterna, och de Skriftlårda, och de Äldsta.

44. Så hade den som förrådde honom, gifwit dem ett tecken, sågande: Hwilt en jag kysser, den året; tager fatt på honom, och förer honom warligtgen.

45. Och som han kom, trädde han hastigt fram till honom, och sade till honom: Rabbi, Rabbi, och kyss honom.

46. Då buro de händer på honom, och grepo honom.

47. Men en, af de der när stodo, drog ut sitt swärd, och slog öfversta Prestens tjenare, och högg honom ett öra af.

48. Och Jesus svarade, och sade till dem: Såsom till en rådfware ären I utgångne, med swärd och stafvar, till att gripa mig.

49. Jag hafwer hwar dag warit när eder i templet, och lårt, och I togen intet fatt på mig. Men detta sker, på det att Skrifterna stola fullbordas.

50. Och Lärjungarne öfvergåfwo honom då alle, och flydde.

51. Men en ung man följde honom, klädd på blotta froppen uti ett linflåde; och unge män grepo honom.

52. Men han låt fara linflådet, och undan ifrån dem nafen.

39 And again he went away, and prayed, and spake the same words.

40 And when he returned, he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him.

41 And he cometh the third time, and saith unto them, Sleep on now, and take *your* rest. it is enough, the hour is come; behold, the Son of man is betrayed into the hands of sinners.

42 Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand.

43 ¶ And immediately, while he yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests and the scribes and the elders.

44 And he that betrayed him had given them a token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him, and lead him away safely.

45 And as soon as he was come, he goeth straightway to him, and saith, Master, Master; and kissed him.

46 ¶ And they laid their hands on him, and took him.

47 And one of them that stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and cut off his ear.

48 And Jesus answered and said unto them, Are ye come out, as against a thief, with swords and with staves to take me?

49 I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not: but the Scriptures must be fulfilled.

50 And they all forsook him, and fled.

51 And there followed him a certain young man, having a linen cloth cast about his naked body; and the young men laid hold on him:

52 And he left the linen cloth, and fled from them naked.

53. Så ledde de Jesus till den öfversta Presten, och med honom församlades alle öfverste Presterne, och de Äldste, och Skriftskrifvare.

54. Och Petrus följde långt efter honom, till dess han kom uti den öfversta Prestens palats, och satte sig ibland tjernarna, och värmdes sig wid ljuset.

55. Men de öfverste Presterne, och hela Rådet, sökte efter vittnen mot Jesus, att de måtte låta döda honom; och kunde dock inga finna:

56. Ty många hade burit falskt vittnesbörd emot honom, dock gjorde deras vittnesbörd icke fyllest.

57. Då stodo någre upp, och buro falskt vittnesbörd emot honom, och sade:

58. Vi hörde honom säga: Jag vill nederslå detta tempel; som är med händer uppbyggd, och i tre dagar sätta ett annat upp igen, utan händer uppbyggd.

59. Och deras vittnesbörd gjorde ändå icke fyllest.

60. Då stod den öfverste Presten upp ibland dem, och frågade Jesus, sågande: Swarar du intet? Hvad vittna dessa emot dig?

61. Men han teg, och svarade platt intet. Åter sporde den öfverste Presten, och sade till honom: Äst du Kristus, den Välsignades Son?

62. Jesus sade: Jag är så. Och I stolen så se menniskones Son sitta på kraftens högra hand, och komma i himmelens sky.

63. Då ref den öfverste Presten sina kläder sönder, och sade: Hvad behöfve vi nu mera vittne?

64. I hörden hädelsen: hvad synes eder? Då fördoemde de honom alle, att han var saker till döds.

65. Och somlige beghynte till att spotta på honom, och förtåda hans ansigte, och slå honom med nåfvarna, sågande till honom: Spå till. Och tjernarena handpustade honom.

66. Och Petrus var nedre i Palatset;

53 ¶ And they led Jesus away to the high priest: and with him were assembled all the chief priests and the elders and the scribes.

54 And Peter followed him afar off, even into the palace of the high priest: and he sat with the servants, and warmed himself at the fire.

55 And the chief priests and all the council sought for witness against Jesus to put him to death; and found none.

56 For many bare false witness against him, but their witness agreed not together.

57 And there arose certain, and bare false witness against him, saying,

58 We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands.

59 But neither so did their witness agree together.

60 And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee?

61 But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed?

62 And Jesus said, I am: and ye shall see the Son of man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven.

63 Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses?

64 Ye have heard the blasphemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death.

65 And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophecy: and the servants did strike him with the palms of their hands.

66 ¶ And as Peter was beneath

då kom en öfversta Prästens tjenstgymnna,

67. Och då hon såg se Petrum värma sig, såg hon på honom, och sade: Du var också med Jesu Nazareno.

68. Då nekade han, och sade: Jag känner honom intet, ej heller vet jag hvad du säger. Och så gick han ut i gården, och hanen goll.

69. Och kvinnan såg honom åter, och beghynte säga till dem der när stodo: Denne är utaf dem.

70. Då nekade han åter. Och litet derefter talade de åter till Petrum, som när stodo: Sannerligen, är du utaf dem, ty du är också en Galileest man, och ditt mål lyder derefter.

71. Då beghynte han till att förbanna sig, och svärja: Jag känner icke denna mannen, der I om talen.

72. Och åter goll hanen. Då beghynte Petrus draga till minnes det ordet, som Jesus hade sagt till honom: Förr än hanen hafver gollit två resor, skall du försaka mig tre resor. Och han beghynte till att gråta.

15. Capitel.

Och strax om morgonen, höllo de öfverste Prästerne råd, med de Äldsta och Striftårda, och med hela Rådet, och bundo Jesus, och ledde honom bort, och antvordade honom Pilato.

2. Och Pilatus frågade honom: Äst du den Judarnas Konung? Då svarade han, och sade till honom: Du säger det.

3. Och öfverste Prästerne anlagade honom om många ting.

4. Då frågade åter Pilatus honom, och sade: Svarar du intet? Se, huru många stycken de vittna på dig.

5. Men Jesus svarade sedan platt intet: så att Pilatus förundrade sig.

6. Så plågade han i Påskahögstiden gifva dem en fånge lös, hvilken de öfist begärde.

in the palace, there cometh one of the maids of the high priest:

67 And when she saw Peter warming himself, she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth.

68 But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew.

69 And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is one of them.

70 And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art one of them: for thou art a Galilean, and thy speech agreeth thereto.

71 But he began to curse and to swear, saying, I know not this man of whom ye speak.

72 And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him, Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

CHAPTER XV.

AND straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders and scribes and the whole council, and bound Jesus, and carried him away, and delivered him to Pilate.

2 And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest it.

3 And the chief priests accused him of many things; but he answered nothing.

4 And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee.

5 But Jesus yet answered nothing: so that Pilate marvelled.

6 Now at that feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired.

7. Så war der en, benämnd Barabbas, som gripen war med somliga de der ett upplöpp gjort hade, och hade uti upplöppet bedrifwit ett dråp.

8. Då ropade folket, och beghnte bedja, att han skulle göra dem, som hans plågsed altid war.

9. Svarade Pilatus, sågande: Wiljen I, att jag skall eder lösa gifwa Judarnas Konung?

10. Ty han wiste, att de öfwerste Presterne hade utaf afund öfwerantwardat honom.

11. Men öfwerste Presterne äggade folket, att han hållre skulle gifwa dem Barabbam löst.

12. Pilatus svarade åter, och sade till dem: Swad wiljen I då, att jag skall göra honom, den I fallen Judarnas Konung?

13. Då ropade de åter: Korståst honom!

14. Pilatus sade till dem: Swad hafwer han då illa gjort? Då ropade de ännu fastare: Korståst honom!

15. Så wille då Pilatus göra folket fullst, och gaf dem Barabbam löst, och öfwerantwardade dem Jesum, att han skulle hufslängas och korsståst.

16. Då hade frigstneslarna honom in uti Rådhuset, och kallade tillhopa hela skaran,

17. Och klådde honom uti ett purpurklåde, och wredo tillhopa en krona af törne, och satte på honom.

18. Och beghnte till att helsa honom: Hel, Judarnas Konung!

19. Och sloge hans hufsvud med en rē, och spottade på honom; föllo på lå, och tillbäro honom.

20. Och när de hade så begabbat honom, aflådde de honom purpurklådet, och klådde honom uti sina egna kläder, och ledde honom ut till att korsståst.

21. Då tvingade de en man, som der fram gick, benämnd Simon af Cyrene, Alexandri och Rufi fader, den

7 And there was *one* named Barabbas, *which* lay bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection.

8 And the multitude crying aloud began to desire *him* to do as he had ever done unto them.

9 But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews?

10 For he knew that the chief priests had delivered him for envy.

11 But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them.

12 And Pilate answered and said again unto them, What will ye then that I shall do *unto him* whom ye call the King of the Jews?

13 And they cried out again, Crucify him.

14 Then Pilate said unto them, Why, what evil hath he done? And they cried out the more exceedingly, Crucify him.

15 ¶ And so Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged *him*, to be crucified.

16 And the soldiers led him away into the hall, called Pretorium; and they call together the whole band.

17 And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his *head*,

18 And began to salute him, Hail, King of the Jews!

19 And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing *their* knees worshipped him.

20 And when they had mocked him, they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him.

21 And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father

af marten infom, att han måste båra hans kors.

22. Och de ledde honom på det rummet Golgatha; det är, om man det utthder, Hufsvudskalle platsen.

23. Och de gåfwo honom bemirradt min dricka; men han tog det intet till sig.

24. Och när de hade försåft honom, bytte de hans kläder, fastande lott på dem, hward hwar få stulle.

25. Och det war mid trebje timan: och de försåfte honom.

26. Och det man bestyldde honom före, war skrifwit öfwer hans hufsvud, nemligen, Judarnas Konung.

27. Och de försåfte med honom två röfware, en på hans högra, och den andra på hans vänstra sida.

28. Och så blef Skriften fullbordad, som säger: Ibland ogerningsmän wardt han råknad.

29. Och de, som gingo der fram om, hådde honom, och riste sina hufsvud, och sade: Twi dig, stönligen står du omfull templet, och i tre dagar uppbygger det.

30. Fria dig sjelf, och stig ned af korset.

31. Sammatunda od be öfwerste Presterne, gjorde spe af honom emellan sig, med de Skriftlårda, och sade: Andra hafwer han hulpit, sig sjelf kan han icke hjelpa.

32. Kristus, Israels Konung, stige nu ned af korset, att wi måtte det se, och tro. Och de der försåfte woro med honom, försmådde honom od.

33. Och i sjetta timan wardt ett mörker öfwer hela landet, till nionde timan.

34. Och i nionde timan, ropade Jesus med hög röst, sågande: Eloi, Eloi, lama Sabachthani? Det är utthdt: Min Gud, Min Gud, hwi hafwer du öfvergiftit mig?

35. Och somlige de der när stodo, och hörde det, sade: Si, Eliam fallar han.

of Alexander and Rufus, to bear his cross.

22 And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a skull.

23 And they gave him to drink wine mingled with myrrh: but he received it not.

24 And when they had crucified him, they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take.

25 And it was the third hour, and they crucified him.

26 And the superscription of his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS.

27 And with him they crucify two thieves; the one on his right hand, and the other on his left.

28 And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors.

29 And they that passed by railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest it in three days,

30 Save thyself, and come down from the cross.

31 Likewise also the chief priests mocking said among themselves with the scribes, He saved others; himself he cannot save.

32 Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they that were crucified with him reviled him.

33 And when the sixth hour was come, there was darkness over the whole land until the ninth hour.

34 And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, Eloi, Eloi, lama sabachthani? which is, being interpreted, My God, my God, why hast thou forsaken me?

35 And some of them that stood by, when they heard it, said, Behold, he calleth Elias.

36. Så topp en till med en swamp, uppfylld med ättika, den satte han på en rök, och böd honom dricka, och sade: Håll, låt se, om Elias kommer, till att taga honom ned.

37. Då ropade Jesus med hög röst, och gaf upp Andan.

38. Och förlåten i templet remnade i tu stycken, ifrån öfverst och neder igenom.

39. Då höfswitsmannen, som stod der när gent emot honom, såg, att han med ett sådant rop gaf upp Andan, sade han: Sannerligen, war denne mannen Guds Son.

40. Och woro också qvinnor der, som långt ifrån detta stådde; ibland hvilka war Maria Magdalena, och Maria sitta Jacobs och Jose moder, och Salome:

41. Hvilka också, medan han war i Galileen, hade följt honom, och tjent honom; och många andra, som med honom uppfarit hade till Jerusalem.

42. Då aftonen kom, efter det war tillredelsedagen, den som går för Sabalen,

43. Kom Joseph, bårdig af den staden Arimathia, en ärlig Rådsherre, den också kändade efter Guds Rike, han tog sig driflighet till, och gick in till Pilatum, och begärde af honom Jesu Likamen.

44. Då undrade Pilatus, att han allaredan war död; och kallade till sig höfswitsmannen, och frågade, om han länge sedan död war.

45. Och då han det förnummit hade af höfswitsmannen, gaf han Joseph Likamen.

46. Och han köpte ett linkläde, och tog honom ned, och svepten uti linklädet, och lade honom ned uti en graf, som utbuggen war uti ett hålleberg, och wälte en sten för grafstens dörr.

47. Men Maria Magdalena, och Maria Jose sågo till, hwart han lades.

36 And one ran and filled a sponge full of vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take him down.

37 And Jesus cried with a loud voice, and gave up the ghost.

38 And the veil of the temple was rent in twain from the top to the bottom.

39 ¶ And when the centurion, which stood over against him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly this man was the Son of God.

40 There were also women looking on afar off: among whom was Mary Magdalene, and Mary the mother of James the less and of Joses, and Salome;

41 Who also, when he was in Galilee, followed him, and ministered unto him; and many other women which came up with him unto Jerusalem.

42 ¶ And now when the even was come, because it was the preparation, that is, the day before the sabbath,

43 Joseph of Arimathea, an honourable counsellor, which also waited for the kingdom of God, came, and went in boldly unto Pilate, and craved the body of Jesus.

44 And Pilate marvelled if he were already dead: and calling unto him the centurion, he asked him whether he had been any while dead.

45 And when he knew it of the centurion, he gave the body to Joseph.

46 And he bought fine linen, and took him down, and wrapped him in the linen, and laid him in a sepulchre which was hewn out of a rock, and rolled a stone unto the door of the sepulchre.

47 And Mary Magdalene and Mary the mother of Joses beheld where he was laid.

16. Capitel.

Och då Sabbaten framgängen war, köpte Maria Magdalena, och Maria Jacobi, och Salome, wälluftande krydder, på det de skulle komma och smörja honom.

2. Och på den ena Sabbaten, sommo de till grafwen, ganska bittida, då solen uppgid ;

3. Och sade emellan sig sselfwa : Ho skall wälta of stenen ifrån grafwens dörr ?

4. Och då de sågo till, sågo de stenen wara afwältad, den ganska stor war.

5. Och när de Ingångne woro uti grafwen, sågo de en ung man sittande på högra sidan, klädd i ett sibt hwitt flåde ; och de woro förfärade.

6. Men han sade till dem : Warer icke förfärade ; I sken Jesum af Nazaret, som korsfäst war ; han är uppstånden ; han är icke här ; si, rummet der de hade lagt honom.

7. Men går bort, och säger hans lärjungar, och Petro, att han går fram för eder uti Galileen : der skolen I få se honom, såsom han eder sagt hafwer.

8. Och de gingo hasteligen derut, och flydde ifrån grafwen ; ty dem war bafning och håpenhet påkommen : icke heller sade de något för någon ; ty de råddes.

9. Men när Jesus uppstånden war om morgonen, på första Sabbatsdagen, syntes han först Maria Magdalena, af hwilken han sju djeflar utdrifwit hade.

10. Hon loff bort, och bådade dem som plågade wara med honom, de der förjande och gråtande woro.

11. Och de samme, när de hörde, att han war lefwande, och war sedd af henne, trodde de intet.

12. Derefter, då två af dem wandrade ut åt landsbygden, syntes han dem uti en annan stelpelse.

CHAPTER XVI.

AND when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother of James, and Salome, had bought sweet spices, that they might come and anoint him.

2 And very early in the morning, the first day of the week, they came unto the sepulchre at the rising of the sun.

3 And they said among themselves, Who shall roll us away the stone from the door of the sepulchre ?

4 And when they looked, they saw that the stone was rolled away : for it was very great.

5 And entering into the sepulchre, they saw a young man sitting on the right side, clothed in a long white garment ; and they were affrighted.

6 And he saith unto them, Be not affrighted : Ye seek Jesus of Nazareth, which was crucified : he is risen ; he is not here : behold the place where they laid him.

7 But go your way, tell his disciples and Peter that he goeth before you into Galilee : there shall ye see him, as he said unto you.

8 And they went out quickly, and fled from the sepulchre ; for they trembled and were amazed : neither said they any thing to any man ; for they were afraid.

9 ¶ Now when Jesus was risen early the first day of the week, he appeared first to Mary Magdalene, out of whom he had cast seven devils.

10 And she went and told them that had been with him, as they mourned and wept.

11 And they, when they had heard that he was alive, and had been seen of her, believed not.

12 ¶ After that he appeared in another form unto two of them, as they walked, and went into the country.

13. Och de gingo of bort, och bådade det de andra; och de trodde icke heller dem.

14. Sedan, när de ellostva suto till döds, syntes han dem, och förefastade dem deras otro, och hjertas hårdhet, att de icke trott hade dem, som hade sett honom wara uppstånden.

15. Och sade till dem: Går ut i hela werlden och predifer Evangelium allom creaturöm.

16. Den der tror, och blifwer döpt, han skall wara salig: Men den der icke tror, han skall wara fördömd.

17. Men dem som tro, skola dessa tecken efterfölja; Genom mitt namn skola de utdrifwa djeflar; de skola tala med nya tungor;

18. De skola fördrifwa ormar; och om de dricka något det dödeligt är, skall det dem intet skada; på de franska skola de lägga händerna, så warder det bättre med dem.

19. Då nu HERren Jesus med dem talat hade, wardt han upptagen i himmelen, och sitter på Guds högra hand.

20. Men de gingo ut, och predifade allsteds; och HERren werkade med dem, och stadfäste ordet med efterföljande tecken.

13 And they went and told it unto the residue: neither believed they them.

14 ¶ Afterward he appeared unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they believed not them which had seen him after he was risen.

15 And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature.

16 He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned.

17 And these signs shall follow them that believe; In my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues;

18 They shall take up serpents; and if they drink any deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and they shall recover.

19 ¶ So then, after the Lord had spoken unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand of God.

20 And they went forth, and preached every where, the Lord working with them, and confirming the word with signs following. Amen.

St. Luce

Evangelium.

1. Capitel.

Efter många hafwa tagit sig före, att bestrifwa de ting, som ibland oss uttrawisfast äro,

2. Såsom de oss sagt hafwa, som af begynnelsen det med sina ögon sågo, och skrifwe en del woro af de det sade;

THE GOSPEL

ACCORDING TO

ST. LUKE.

CHAPTER I.

FORASMUCH as many have taken in hand to set forth in order a declaration of those things which are most surely believed among us,

2 Even as they delivered them unto us, which from the beginning were eyewitnesses, and ministers of the word;

3 Syntes od mig, sedan jag af beghnnelsen all ting granneligen utfrågat hafwer, ordenteligen strifwa dig till, min gode Theophile.

4. Att du må förfara wissa sanningen, om de shten, der du om underwist år.

5. Uti Herobls Zudee Konungs tid, war en Prest, utaf Abie stifte, benämnd Zacharias, och hans hustru af Aarons döttrar, benämnd Elisabet.

6. De woro båda rättfärdige för Gud, wandrande i alla HERRans bud och stadgar ostraffeligen.

7. Och de hade inga barn : ty Elisabet war ofruktiam ; och båda woro de framtidne i sin ålder.

8. Så begaf det sig, då han i sitt stifte skulle hålla sitt Preståmbete för Gudi,

9. Efter Presterskapets sed, och det föll på honom, att han skulle upptända råfelse, gick han in i HERRans tempel.

10. Och all folket war utantill, och bad så länge råfelsen stedde.

11. Så syntes honom HERRans Ängel ståndande på högra sidan wid råf-altaret.

12. Och Zacharias wardt förstråkt, då han såg honom, och en råddhåge föll öfwer honom.

13. Då sade Ängelen till honom : War icke förfårad, Zacharia ; ty din bön år hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, hwilkens namn du skall kalla Johannes.

14. Och dig skall warða glädje och fröjd, och många stola fröjdas af hans födelse.

15. Ty han skall warða stor för HERRanom ; win och starka drycker skall han icke dricka ; och skall strag i moderlifwet uppfyllid warða med den Heliga Andan.

3 It seemed good to me also, having had perfect understanding of all things from the very first, to write unto thee in order, most excellent Theophilus,

4 That thou mightest know the certainty of those things, wherein thou hast been instructed.

5 ¶ **T**HERE was in the days of Herod, the king of Judea, a certain priest named Zacharias, of the course of Abia : and his wife was of the daughters of Aaron, and her name was Elisabeth.

6 And they were both righteous before God, walking in all the commandments and ordinances of the Lord blameless.

7 And they had no child, because that Elisabeth was barren ; and they both were now well stricken in years.

8 And it came to pass, that, while he executed the priest's office before God in the order of his course,

9 According to the custom of the priest's office, his lot was to burn incense when he went into the temple of the Lord.

10 And the whole multitude of the people were praying without at the time of incense.

11 And there appeared unto him an angel of the Lord standing on the right side of the altar of incense.

12 And when Zacharias saw him, he was troubled, and fear fell upon him.

13 But the angel said unto him, Fear not, Zacharias : for thy prayer is heard ; and thy wife Elisabeth shall bear thee a son, and thou shalt call his name John.

14 And thou shalt have joy and gladness ; and many shall rejoice at his birth.

15 For he shall be great in the sight of the Lord, and shall drink neither wine nor strong drink ; and he shall be filled with the Holy Ghost, even from his mother's womb.

16. Och han skall omvända många af Israels barn till HERRAN deras Gud.

17. Och han skall gå för honom med Elie anda och kraft, till att omvända fädernas hjerta till barnen, och de ohörige till de rättfärdigas snällhet; och göra HERRANOM ett beredt folk.

18. Då sade Zacharias till Ängelen: Swaras skall jag detta weta? Ty jag är gammal, och min hustru är framlidna i åldren.

19. Ängelen swarade, och sade till honom: Jag är Gabriel, som står i Guds åsyn, och är utsänd till att tala dig till, och båda dig denna goda tidning.

20. Och si, du skall warda mållös, och skall intet kunna tala, intill den dagen då detta sker, derföre, att du icke trodde mina ord hvilka stola fullkomnade warda i sin tid.

21. Och folket förbitte Zachariam, och förundrade sig, att han så länge dwalades i templet.

22. Men då han utgick, kunde han intet tala med dem: och så förmärkte de, att han hade sett någon syn i templet; och han tednade dem, och blef mållös.

23. Och det begaf sig, då hans ämbets dagar ute woro, gick han hem i sitt hus.

24. Och efter de dagar wardt hans hustru Elisabet hafwande, och förbolde sig i fem månader, och sade:

25. Så hastwer nu HERRAN gjort med mig, i de dagar då han såg till mig, på det han skulle borttaga min förmådelse ibland menniskorna.

26. Uti sjette månaden wardt Gabriel Ängel utsänd af Gudi, uti en stad i Galileen, benämnd Nazareth.

27. Till en jungfru, som förloftwad war en man, hwilkenes namn war Josef, af Davids hus; och jungfruns namn Maria.

16 And many of the children of Israel shall he turn to the Lord their God.

17 And he shall go before him in the spirit and power of Elias, to turn the hearts of the fathers to the children, and the disobedient to the wisdom of the just; to make ready a people prepared for the Lord.

18 And Zacharias said unto the angel, Whereby shall I know this? for I am an old man, and my wife well stricken in years.

19 And the angel answering said unto him, I am Gabriel, that stand in the presence of God; and am sent to speak unto thee, and to shew thee these glad tidings.

20 And, behold, thou shalt be dumb, and not able to speak, until the day that these things shall be performed, because thou believest not my words, which shall be fulfilled in their season.

21 And the people waited for Zacharias, and marvelled that he tarried so long in the temple.

22 And when he came out, he could not speak unto them: and they perceived that he had seen a vision in the temple; for he beckoned unto them, and remained speechless.

23 And it came to pass, that, as soon as the days of his ministration were accomplished, he departed to his own house.

24 And after those days his wife Elisabeth conceived, and hid herself five months, saying,

25 Thus hath the Lord dealt with me in the days wherein he looked on me, to take away my reproach among men.

26 And in the sixth month the angel Gabriel was sent from God unto a city of Galilee, named Nazareth,

27 To a virgin espoused to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the virgin's name was Mary.

28. Och Ängelen kom in till henne, och sade: Hel, full med nåd! HERREN är med dig, wålsignad du ibland qvinnor.

29. Då hon såg honom, wardt hon förskrad af hans tal, och tänkte uppå, hurudan helöning detta war.

30. Då sade Ängelen till henne: Frukta dig icke, Maria: ty du hafwer funnit nåd för Gud.

31. Si, du skall aflla i ditt lif, och föda en Son, hwilfens namn du skall falla JESUS.

32. Han skall wara stor, och kallas den Högstes Son; och HERREN Gud skall gifwa honom hans faders Davids såte:

33. Och han skall wara en Konung öfwer Jacobs hus i ewig tid; och på hans rike skall ingen ånde wara.

34. Då sade Maria till Ängelen: Huru skall detta tillgå: ty jag wet af ingen man?

35. Ängelen swarade, och sade till henne: Den Helige Ande skall komma öfwer dig, och den Högstes kraft skall öfwerstyggga dig; derföre och det Heliga, som af dig födt warder, skall kallas Guds Son.

36. Och si, Elisabet din fränka, hafwer och aflat en son i sin ålderdom, och detta år sjette månaden åt henne, som hetes wara ofruktsam:

37. Ty för Gud är ingen ting omöjligt.

38. Då sade Maria: Si, HERRENS tjenarinna; warde mig efter ditt tal. Och Ängelen skildes ifrån henne.

39. Uti de dagar stod Maria upp, och gick i bergsbygden med hast, uti Jude stad,

40. Och kom uti Zacharie hus, och helsade Elisabet.

41. Och det beaf sig, då Elisabet hörde Marie helöning, språng barnet

28 And the angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee: blessed art thou among women.

29 And when she saw him, she was troubled at his saying, and cast in her mind what manner of salutation this should be.

30 And the angel said unto her, Fear not, Mary: for thou hast found favour with God.

31 And, behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a son, and shalt call his name JESUS.

32 He shall be great, and shall be called the Son of the Highest; and the Lord God shall give unto him the throne of his father David:

33 And he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end.

34 Then said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a man?

35 And the angel answered and said unto her, The Holy Ghost shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God.

36 And, behold, thy cousin Elisabeth, she hath also conceived a son in her old age; and this is the sixth month with her, who was called barren.

37 For with God nothing shall be impossible.

38 And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word. And the angel departed from her.

39 And Mary arose in those days, and went into the hill country with haste, into a city of Judah;

40 And entered into the house of Zacharias, and saluted Elisabeth.

41 And it came to pass, that when Elisabeth heard the saluta

uti hennes lif; och Elisabet wardt uppfyllt med den Heliga Andä;

42. Och hon ropade med hög röst, och sade: Målsignad du ibland qvinnor, och målsignad din lifsfrukt.

43. Och hvaradan kommer mig detta, att min HERAS moder kommer till mig?

44. Si, då rösten af dia hetsning kom i mina öron, språng barnet af glädje i mitt lif.

45. Och salig är du som trodde: ty alla ting warda fullbordade, som dig sagde äro af HERANOM.

46. Och Maria sade: Min själf prisar stortligen HERAN,

47. Och min ande fröjdar sig i Gud, min Frälsare:

48. Ty han hafwer sett till sin tjenarinnas ringhet. Si, härefter warda alla slågten mig salig kallande.

49. Ty den Mågtige hafwer gjort mågtiga ting med mig; och hans namn är heligt.

50. Och hans barmhertighet warar ifrå slågte, till slågte, öfwer dem som frukta honom.

51. Han hafwer bedrifwit magt med sin arm, och förstingrat dem, som högfärdige äro uti deras hjertas sinne.

52. De mågtiga hafwer han satt af fåtet, och uppsatt de ringa.

53. De hungriga hafwer han med goda ting uppfyllt; och de rika hafwer han låtit toma blifwa.

54. Han hafwer upptagit sin tjenare Israel, tänkande på sin barmhertighet:

55. Såsom han sagt hafwer till våra fäder, Abraham och hans såd, till ewig tid.

56. Och Maria blef när henne om tre månader; och gick så hem i sitt hus igen.

57. Så wardt då Elisabet tiden full-

tion of Mary, the babe leaped in her womb; and Elisabeth was filled with the Holy Ghost:

42 And she spake out with a loud voice, and said, Blessed art thou among women, and blessed is the fruit of thy womb.

43 And whence is this to me, that the mother of my Lord should come to me?

44 For, lo, as soon as the voice of thy salutation sounded in mine ears, the babe leaped in my womb for joy.

45 And blessed is she that believed: for there shall be a performance of those things which were told her from the Lord.

46 And Mary said, My soul doth magnify the Lord,

47 And my spirit hath rejoiced in God my Saviour.

48 For he hath regarded the low estate of his handmaiden: for, behold, from henceforth all generations shall call me blessed.

49 For he that is mighty hath done to me great things; and holy is his name.

50 And his mercy is on them that fear him from generation to generation.

51 He hath shewed strength with his arm; he hath scattered the proud in the imagination of their hearts.

52 He hath put down the mighty from their seats, and exalted them of low degree.

53 He hath filled the hungry with good things; and the rich he hath sent empty away.

54 He hath holpen his servant Israel, in remembrance of his mercy;

55 As he spake to our fathers, to Abraham, and to his seed for ever.

56 And Mary abode with her about three months, and returned to her own house.

57 Now Elisabeth's full time came

bordad, att hon skulle föda; och hon födde en son.

58. Och hennes grannar och fränder singo höra, att HERRN hade gjort stor barmhertighet med henne, och fröjbade sig med henne.

59. Och det begaf sig, på åttonde dagen sommo de till att omståra barnet; och kallade honom efter hans fader Zacharias.

60. Då svarade hans moder, och sade: Ingalunda; men han skall heta Johannes.

61. Då sade de till henne: Uti din släkt är ingen som hafver det namnet.

62. Så tecknade de hans fader, hwad han wille kalla honom.

63. Och han åstade en tafsla, der han uti skref, sågande: Johannes är hans namn. Och alle förundrade sig derpå.

64. Och strax öppnades hans mun, och hans tunga, och han talade, låfswande Gud.

65. Och stor fruktan kom öfwer alla deras grannar, och ryftet om allt detta gick ut öfwer hela Judiska bergsbygden.

66. Och alle de som det hörde, sattet i sitt hjerta, sågande: Hwad mån warda utaf detta barnet? Ty HERRNS hand war med honom.

67. Och hans fader Zacharias wardt uppfyllt med den Heliga Andan, profheterade, och sade:

68. Låfswad ware HERRN, Israels Gud, ty han hafver besökt, och förlofsat sitt folk,

69. Och hafver upprättat oss salighetens horn, uti sin tjenares Davids hus;

70. Såsom han i förtiden talat hafwer genom sina helga Profheteras mun:

71. Att han skulle frälsa oss ifrån våra ovänner, och utur allas deras hand, som hata oss;

that she should be delivered; and she brought forth a son.

58 And her neighbours and her cousins heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her.

59 And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father.

60 And his mother answered and said, Not so; but he shall be called John.

61 And they said unto her, There is none of thy kindred that is called by this name.

62 And they made signs to his father, how he would have him called.

63 And he asked for a writing table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all.

64 And his mouth was opened immediately, and his tongue loosed, and he spake, and praised God.

65 And fear came on all that dwelt round about them: and all these sayings were noised abroad throughout all the hill country of Judea.

66 And all they that heard *them* laid *them* up in their hearts, saying, What manner of child shall this be! And the hand of the Lord was with him.

67 And his father Zacharias was filled with the Holy Ghost, and prophesied, saying,

68 Blessed be the Lord God of Israel; for he hath visited and redeemed his people,

69 And hath raised up a horn of salvation for us in the house of his servant David;

70 As he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began:

71 That we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us

72. Och bewisa barmhertighet med våra fäder, och minnas på sitt heliga Testamente,

73. Och på den ed, som han smurit hafver vår fader Abraham,

74. Att gifwa oss, att wi, frälste utur våra ovänners hand, måtte honou tjena utan fruktan,

75. I helighet och rättfärdighet för honom, i alla våra lifsdagar.

76. Och du barn skall kallas den Hög- stes Propheet; du skall gå för Hertra- nom, till att bereda hans vägar,

77. Och gifwa hans folk salighetens kunskap, till deras synders förlåtelse;

78. Genom vår Guds innerliga barm- hertighet, genom hwilken uppgången af höjden hafver oss besökt,

79. Till att uppenbaras dem, som sitta i mörkret och dödsens skugga och styrta våra fötter på fridens väg.

80. Och barnet växte upp, och stärk- tes i andan, och wistades i öfnen, till den dagen, han skulle framkomma för Israels folk.

2. Capitel.

Det begaf sig i den tiden, att af Kejsar Augusto utgick ett bud, att all werlden skulle beskattas.

2. Och denna beskattning war den första, och stedde under den höfdingen öfwer Syrien Khrenio.

3. Och de gingo alle, hwar uti sin stad, till att låta beskatta sig.

4. Så for också Joseph upp af Galileen, af den staden Nazaret, in uti Judiska landet, till Davids stad, som heter Bethlehém: ty han war af Davids hus och slägt;

5. På det han skulle låta beskatta sig, med Maria sin trolofwade hustru, hwilken hafwande war.

6. Så begaf sig, medan de woro der,

72 To perform the mercy *promis- ed* to our fathers, and to remember his holy covenant;

73 The oath which he sware to our father Abraham,

74 That he would grant unto us, that we, being delivered out of the hand of our enemies, might serve him without fear,

75 In holiness and righteousness before him, all the days of our life.

76 And thou, child, shalt be call- ed the prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways;

77 To give knowledge of salvation unto his people by the remission of their sins,

78 Through the tender mercy of our God; whereby the dayspring from on high hath visited us,

79 To give light to them that sit in darkness and in the shadow of death, to guide our feet into the way of peace.

80 And the child grew, and wax- ed strong in spirit, and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

CHAPTER II.

AND it came to pass in those days, that there went out a decree from Cesar Augustus, that all the world should be taxed.

2 (And this taxing was first made when Cyrenius was governor of Syria.)

3 And all went to be taxed, ev- ery one into his own city.

4 And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Naza- reth, into Judea, unto the city of David, which is called Bethlehem, (because he was of the house and lineage of David,)

5 To be taxed with Mary his es- poused wife, being great with child.

6 And so it was, that, while th

wordo dagarne fullbordade, att hon skulle föda.

7. Och hon födde sin förstfödda son, och svepte honom i lindastäder, och lade honom ned i en frubba, ty dem war icke rum i herberget.

8. Och i den samma engden woro någre herdar, de der wakade, och höllo wård om natten öfwer sin hjord.

9. Och si, HERRans Ängel stod när dem, och HERRans klarhet fringssten dem, och de wordo störligen försårade.

10. Och sade Ängelen till dem: *Warer icke försårade: si, jag bådär eder stor glädje, hwilken allt folk wedersaras skall.*

11. Ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, HERRen, i Davids stad.

12. Och detta skall wara eder för tecken: I stolen finna Barnet, svept i lindastäder, nedertagdt i en frubba.

13. Och strax wardt med Ängelen ett stort tal af den himmelska härskaran, de der låfwade Gud, och sade:

14. Ära ware Gud i höjden, och frid på jorden, och menniskomen en god wilje.

15. Och det begaf sig, att Änglarna foro ifrån dem upp i himmelen, och herbarne beghnte såga emellan sig: *Låter och nu gå till Bethlehem, och se det som wi hafwe hört stedt wara, det HERRen och uppenbarat hafwer.*

16. Och de gingo hasteligen, och sunno Maria, och Joseph, och Barnet nedertagdt i frubban.

17. Och då de det sett hade, berystade de ut, hwad dem sagdt war om detta Barnet.

18. Och alle de det hörde, förundrade sig på de ting, som dem sagda woro af herbarne.

19. Men Maria gömde alla dessa d, betraktande dem i sitt hjerta.

were there, the days were accomplished that she should be delivered.

7 And she brought forth her first-born son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn.

8 And there were in the same country shepherds abiding in the field, keeping watch over their flock by night.

9 And, lo, the angel of the Lord came upon them, and the glory of the Lord shone round about them; and they were sore afraid.

10 And the angel said unto them, Fear not: for, behold, I bring you good tidings of great joy, which shall be to all people.

11 For unto you is born this day in the city of David a Saviour, which is Christ the Lord.

12 And this shall be a sign unto you; Ye shall find the babe wrapped in swaddling clothes, lying in a manger.

13 And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising God, and saying,

14 Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men.

15 And it came to pass, as the angels were gone away from them into heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us.

16 And they came with haste, and found Mary and Joseph, and the babe lying in a manger.

17 And when they had seen it, they made known abroad the saying which was told them concerning this child.

18 And all they that heard it wondered at those things which were told them by the shepherds.

19 But Mary kept all these things, and pondered them in her heart.

20. Och herbarne gingo tillbaka igen, prisade och låfswade Gud öfwer allt det de hört och sett hade, såsom dem sagdt war.

21. Och då åtta dagar woro framgågne, att Barnet skulle omsåras, kallades hans Namn **JESUS**: hwilket så kalladt war af Angelen, förr än han aflad wardt i moderlifwet.

22. Och då deras renselfedagar woro fullkomnade, efter Mose lag, hade de honom till Jerusalem, på det de skulle bära honom fram för **HERAN**;

23. Såsom skrifwit är i **HERANS** lag: Att mankøn, som först öppnar moderlifwet, skall kallas heligt **HERANOM**.

24. Och på det de skulle offra, såsom sagdt war i **HERANS** lag, ett par turturdufwor, eller två unga dufwor.

25. Och si, i Jerusalem war en man, benämnd Simeon, och den mannen war rättfärdig, och gudfruktig, och wäntade efter Israels tröst, och den helige Ande wår med honom.

26. Och han hade fått swar af den heliga Ande, att han icke skulle se döden, utan han hade sett tillförene **HERANS** Christ.

27. Och han kom af Andans tillshynelse i templet; och föräldrarne buro in Barnet **JESUM**, att de skulle göra för honom, såsom sedwånja war i lagen.

28. Då tog han honom i sin famn, och öfswade Gud, och sade:

29. **HERRE**, nu låter du din tjenare fara frid, efter som du sagt hafwer:

30. Ty mina ögon hafwa sett din salighet,

31. Hwilkén du beredt hafwer för allt folk,

32. Ett Ljus till Hedningarnas upplysning, och ditt folk Israel till pris.

33. Och Joseph och hans moder förundrade sig då det som sades om honom.

20 And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen, as it was told unto them.

21 And when eight days were accomplished for the circumcising of the child, his name was called **JESUS**, which was so named of the angel before he was conceived in the womb.

22 And when the days of her purification according to the law of Moses were accomplished, they brought him to Jerusalem, to present him to the Lord;

23 (As it is written in the law of the Lord, Every male that openeth the womb shall be called holy to the Lord;)

24 And to offer a sacrifice according to that which is said in the law of the Lord, A pair of turtledoves, or two young pigeons.

25 And, behold, there was a man in Jerusalem, whose name was Simeon; and the same man was just and devout, waiting for the consolation of Israel: and the Holy Ghost was upon him.

26 And it was revealed unto him by the Holy Ghost, that he should not see death, before he had seen the Lord's Christ.

27 And he came by the Spirit into the temple: and when the parents brought in the child Jesus, to do for him after the custom of the law,

28 Then took he him up in his arms, and blessed God, and said,

29 Lord, now lettest thou thy servant depart in peace, according to thy word:

30 For mine eyes have seen thy salvation,

31 Which thou hast prepared before the face of all people;

32 A light to lighten the Gentiles, and the glory of thy people Israel.

33 And Joseph and his mother marvelled at those things which were spoken of him.

34. Och Simeon välsignade dem, och sade till Maria, hans moder: Si, denne är satt till ett fall, och uppståndelse mångom i Israël, och till ett tecken, hwilket emotfagdt warder.

35. Ja, ett swärd skall också gå igenom din själ, på det många hjertans tankar stola uppenbaras.

36. Och der war en Prophetissa, benämnd Hanna, Phanaels dotter, af Aser's slägte, hon war kommen till en stor ålder, och hade lefwat i sju år med sin man, ifrån sin jungfrudom:

37. Och war nu en enka, mid fyra och åttio år; hon kom aldrig bort utur templet, tjenande Gud, med fasta och böner, natt och dag.

38. Hon kom också dertill i samma stunden, och prisade HERAN, och talade om honom till alla dem, som i Jerusalem wäntade förlofning.

39. Och då de all ting fullbordade hade, efter HERANS lag, drogo de in i Galileen igen, uti sin stad Nazaret.

40. Men Barnet växte upp, och förstärktes i andan, och uppfylldes med wisshet; och Guds nåd war med honom.

41. Och hans föräldrar gingo årligen till Jerusalem, till Påstahögtiden.

42. Och då han wardt tolf år gammal, och de uppfarne woro till Jerusalem, efter högtidens sedwänja;

43. Och de fullkommat hade dagarna, och gingo hem igen, blef pilten JESUS qwar i Jerusalem, och Joseph och hans moder wiste der intet af.

44. Men de mente, att han war i fållskapet, och de gingo en dagstred, och sötte honom ibland fränder och wänner.

45. Och då de icke funno honom, ringo de till Jerusalem igen, och sötte honom.

34 And Simeon blessed them, and said unto Mary his mother, Behold, this *child* is set for the fall and rising again of many in Israel; and for a sign which shall be spoken against;

35 (Yea, a sword shall pierce through thy own soul also;) that the thoughts of many hearts may be revealed.

36 And there was one Anna, a prophetess, the daughter of Phanael, of the tribe of Aser: she was of a great age, and had lived with a husband seven years from her virginity;

37 And she was a widow of about fourscore and four years, which departed not from the temple, but served God with fastings and prayers night and day.

38 And she coming in that instant gave thanks likewise unto the Lord, and spake of him to all them that looked for redemption in Jerusalem.

39 And when they had performed all things according to the law of the Lord, they returned into Galilee, to their own city Nazareth.

40 And the child grew, and waxed strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon him.

41 Now his parents went to Jerusalem every year at the feast of the passover.

42 And when he was twelve years old, they went up to Jerusalem after the custom of the feast.

43 And when they had fulfilled the days, as they returned, the child Jesus tarried behind in Jerusalem; and Joseph and his mother knew not of it.

44 But they, supposing him to have been in the company, went a day's journey; and they sought him among their kinsfolk and acquaintance.

45 And when they found him not, they turned back again to Jerusalem, seeking him.

46. Så begaf det sig, efter tre dagar sunno de honom i templet, sittande midt ibland de Lärare, hörande dem, och frågande dem.

47. Och alle de honom hörde, förkråtte sig öfver hans förstånd och svar.

48. Och då de sågo honom, förundrade de sig. Och hans moder sade till honom: Min Son, hvi gjorde du och detta? Si, din fader och jag hafva sökt efter dig förjande.

49. Och han sade till dem: Hvad är det, att I sökten mig? Wisten I icke, att uti de skyden, som min Fader tillhöra, börr mig wara?

50. Och de förstodo icke ordet, som han med dem talade.

51. Och så for han ned med dem, och kom till Nazaret, och war dem underdånig; men hans moder gömde alla dessa ord uti sitt hjerta.

52. Och Jesus wårte till i wisdom, ålder, och nåd, för Gud och mennistor.

3. Capitel.

Uti femtonde året af Tiberii Keffare-döme, då Pontius Pilatus war Landshöfding i Judeen, och Herodes war Tetrarcha i Galileen, och Philipus hans broder Tetrarcha i Itureen och i den engden Trachonitis, och Lysanias Tetrarcha i Abilene:

2. Under de öfwersta Presterna Hannas och Caiphas, som Guds befallning till Johannes, Zacharie son, i öfnen.

3. Och han kom i hela den engden vid Jordan, och predikade bättringens ödpelse, till hundernas förlåtelse:

4. Såsom skrifwit är i den boken af Esaie Prophetens ord, den der säger: Uti öfnen är en ropandes röst: Bereder HERrens väg; görer hans stigar rätta.

46 And it came to pass, that after three days they found him in the temple, sitting in the midst of the doctors, both hearing them, and asking them questions.

47 And all that heard him were astonished at his understanding and answers.

48 And when they saw him, they were amazed: and his mother said unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father and I have sought thee sorrowing.

49 And he said unto them, How is it that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's business?

50 And they understood not the saying which he spake unto them.

51 And he went down with them, and came to Nazareth, and was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her heart.

52 And Jesus increased in wisdom and stature, and in favour with God and man.

CHAPTER III.

NOW in the fifteenth year of the reign of Tiberius Cesar, Pontius Pilate being governor of Judea, and Herod being tetrarch of Galilee, and his brother Philip tetrarch of Iturea and of the region of Trachonitis, and Lysanias the tetrarch of Abilene,

2 Anna and Caiaphas being the high priests, the word of God came unto John the son of Zacharias in the wilderness.

3 And he came into all the country about Jordan, preaching the baptism of repentance for the remission of sins;

4 As it is written in the book of the words of Esaias the prophet, saying, The voice of one crying in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make his paths straight.

5. Alla dalar stola uppfyllas, och alla berg och backar stola förnedras, och det frodigt år, skall rått warda, och det ojä mntår, skall wändas i sjåta wågar:

6. Och att kött skall se Guds salighet.

7. Så sade han då till folket, som utgick till att döpas af honom: I huggormars afföda, ho hafwer eder föregifwit, att I undsonnma stolen den tillkommande wreden?

8. Ödres fördenstull tillbörlig båttrings frukt; och tager eder icke för att såga wid eder sjelfwa: Wi hafwe Abraham till fader, ty jag säger eder: Gud är mågtig uppvåda Abrahæ söner af dessa stenar.

9. Och nu är allaredan hgen satt till roten på trån: hwart och ett tråd, som icke bår god frukt, warder afhuggit, och kastadt i elden.

10. Och folket frågade honom, sågande: Hwad stole wi då göra?

11. Svarade han, och sade till dem: Den der två fjortlar hafwer, han gifwe den som ingen hafwer, och den der mat hafwer, göre sammalunda.

12. Så kommo och de Publicaner till att döpas, och sade till honom: Måstare, hwad stole då wi göra?

13. Sade han till dem: Kråfwer icke mer ut, än eder förelagdt år.

14. Frågade och frigsman honom, sågande: Hwad stole då wi göra? Sade han till dem: Ödres ingen öfwerwåld och orått, och låter eder nöja åt eder lön.

15. Så beghnte då folket hafwa en gikning, och alle tänkte i sina hjertan om Johanne, om han icke war Kristus.

16. Då svarade Johannes, och sade till alla: Jag döper eder i watten; men en warder kommande, som starfare år än jag, hwilkens storemmar jag icke wård år att upplösa: han

5 Every valley shall be filled, and every mountain and hill shall be brought low; and the crooked shall be made straight, and the rough ways shall be made smooth;

6 And all flesh shall see the salvation of God.

7 Then said he to the multitude that came forth to be baptized of him, O generation of vipers, who hath warned you to flee from the wrath to come?

8 Bring forth therefore fruits worthy of repentance, and begin not to say within yourselves, We have Abraham to our father: for I say unto you, That God is able of these stones to raise up children unto Abraham.

9 And now also the axe is laid unto the root of the trees: every tree therefore which bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

10 And the people asked him, saying, What shall we do then?

11 He answereth and saith unto them, He that hath two coats, let him impart to him that hath none; and he that hath meat, let him do likewise.

12 Then came also publicans to be baptized, and said unto him, Master, what shall we do?

13 And he said unto them, Exact no more than that which is appointed you.

14 And the soldiers likewise demanded of him, saying, And what shall we do? And he said unto them, Do violence to no man, neither accuse any falsely; and be content with your wages.

15 And as the people were in expectation, and all men mused in their hearts of John, whether he were the Christ, or not;

16 John answered, saying unto them all, I indeed baptize you with water; but one mightier than I cometh, the latchet of whose shoe I am not worthy to unloose: he

shall döpa eder med den Heliga Anda, och med eld.

17. Hvilken fastosförel är uti hans hand, och han skall rensa sin loga, och församla hvetet uti sin lada; men agnarna skall han uppbränna uti ewig eld.

18. Och många andra stycken förmanade han, och predikade för folket.

19. Då Herodes Tetrarcha wardt straffad af honom, för Herodias, sin broders Philippi hustrus skull, och för att det onda som Herodes gjorde:

20. Svär att detta, lade han Johanne i håttelse.

21. Och det begaf sig, då att folket låt sig döpa, och Jesus wardt öddöpt, och bad, öppnades himmelen,

22. Och den Helige Ande kom ned, i lefamtig hann, såsom en duftva, på honom; och en röst kom af himmelen, som sade: Du äst min älskelige Son; uti dig behagar mig.

23. Och Jesus begynte vara midtrettio år: och han wardt hållen för Josefhs sou, hvilken var Eli son,

24. Hvilken var Matthat's son, hvilken var Levi son, hvilken var Melchi son, hvilken var Janna son, hvilken var Josefhs son,

25. Hvilken var Mattathie son, hvilken var Amos son, hvilken var Naums son, hvilken var Esli son, hvilken var Nagge son,

26. Hvilken var Maath's son, hvilken var Mattathie son, hvilken var Semei son, hvilken var Josefhs son, hvilken var Juda son,

27. Hvilken var Johanna son, hvilken var Rhesa son, hvilken var Zorobabel's son, hvilken var Salathiel's son, hvilken var Neri son,

28. Hvilken var Melchi son, hvilken var Addi son, hvilken var Rosams son,

shall baptize you with the Holy Ghost and with fire:

17 Whose fan is in his hand, and he will thoroughly purge his floor, and will gather the wheat into his garner; but the chaff he will burn with fire unquenchable.

18 And many other things in his exhortation preached he unto the people.

19 But Herod the tetrarch, being reproved by him for Herodias his brother Philip's wife, and for all the evils which Herod had done,

20 Added yet this above all, that he shut up John in prison.

21 Now when all the people were baptized, it came to pass, that Jesus also being baptized, and praying, the heaven was opened,

22 And the Holy Ghost descended in a bodily shape like a dove upon him, and a voice came from heaven, which said, Thou art my beloved Son; in thee I am well pleased.

23 And Jesus himself began to be about thirty years of age, being (as was supposed) the son of Joseph, which was the son of Heli,

24 Which was the son of Matthat, which was the son of Levi, which was the son of Melchi, which was the son of Janna, which was the son of Joseph,

25 Which was the son of Mattathias, which was the son of Amos, which was the son of Naum, which was the son of Esli, which was the son of Nagge,

26 Which was the son of Maath, which was the son of Mattathias, which was the son of Semei, which was the son of Joseph, which was the son of Judah,

27 Which was the son of Joanna, which was the son of Rhesa, which was the son of Zorobabel, which was the son of Salathiel, which was the son of Neri,

28 Which was the son of Melchi, which was the son of Addi, which

hwilken war Elnodam's son, hwilken war Er's son,

29. Hwilken war Jose son, hwilken war Eliezer's son, hwilken war Jorim's son, hwilken war Matthat's son, hwilken war Levi son,

30. Hwilken war Simeon's son, hwilken war Juda son, hwilken war Joseph's son, hwilken war Jonan's son, hwilken war Eliakim's son,

31. Hwilken war Melea son, hwilken war Mainan's son, hwilken war Mattatha son, hwilken war Nathan's son, hwilken war David's son,

32. Hwilken war Jesse son, hwilken war Obed's son, hwilken war Boaz son, hwilken war Salmon's son, hwilken war Naasson's son,

33. Hwilken war Aminabab's son, hwilken war Aram's son, hwilken war Esrom's son, hwilken war Phares son, hwilken war Juda son,

34. Hwilken war Jacob's son, hwilken war Isaac's son, hwilken war Abraham's son, hwilken war Thara son, hwilken war Nachor's son,

35. Hwilken war Saruch's son, hwilken war Ragau son, hwilken war Phaleg's son, hwilken war Eber's son, hwilken war Sala son,

36. Hwilken war Cainan's son, hwilken war Arphaxad's son, hwilken war Sem's son, hwilken war Noe son, hwilken war Lamech's son,

37. Hwilken war Mathusala son, hwilken war Enoch's son, hwilken war Jared's son, hwilken war Maleleel's son, hwilken war Cainan's son,

38. Hwilken war Enos son, hwilken war Seth's son, hwilken war Adam's son, hwilken war Gud's.

was the son of Cosam, which was the son of Elmodam, which was the son of Er,

29 Which was the son of Jose, which was the son of Eliezer, which was the son of Jorim, which was the son of Matthat, which was the son of Levi,

30 Which was the son of Simeon, which was the son of Judah, which was the son of Joseph, which was the son of Jonan, which was the son of Eliakim,

31 Which was the son of Melea, which was the son of Menan, which was the son of Mattatha, which was the son of Nathan, which was the son of David,

32 Which was the son of Jesse, which was the son of Obed, which was the son of Booz, which was the son of Salmon, which was the son of Naasson,

33 Which was the son of Aminadab, which was the son of Aram, which was the son of Esrom, which was the son of Phares, which was the son of Judah,

34 Which was the son of Jacob, which was the son of Isaac, which was the son of Abraham, which was the son of Thara, which was the son of Nachor,

35 Which was the son of Saruch, which was the son of Ragau, which was the son of Phalec, which was the son of Heber, which was the son of Sala,

36 Which was the son of Cainan, which was the son of Arphaxad, which was the son of Sem, which was the son of Noah, which was the son of Lamech,

37 Which was the son of Mathusala, which was the son of Enoch, which was the son of Jared, which was the son of Maleleel, which was the son of Cainan,

38 Which was the son of Enos, which was the son of Seth, which was the son of Adam, which was the son of God.

4. Capitel.

Sedan gick Iesus ifrån Jordan igen, full med den Heliga Andan, och wardt hafd af Andan uti öfnen;

2. Och frestades i fyratio dagar af djefwulen. Och åt intet i de dagar; utan då de ändade woro, sedan hungtrade honom.

3. Då sade djefwulen till honom: Äst du Guds Son, så såg till denna stenen, att han warder brödd.

4. Då svarade Iesus, och sade till honom: Det är skrifwit: Människan lefwer icke allenast af brödd, utan af hwart och ett Guds ord.

5. Och djefwulen hade honom på ett högt berg, och wiste honom alla riket i werlden, uti ett ögnablick.

6. Och djefwulen sade till honom: Dig will jag gifwa all denna magten, och deras hårlighet: ty de äro mig i händer gifne, och hwem jag will, gifwer jag dem.

7. Will du nu falla ned, och tillbedja mig, så stola de alla höra dig till.

8. Iesus svarade, och sade till honom: Gaa bort ifrån mig, Satan! Ty det är skrifwit: Din HERA Gud skall du tillbedja, och honom allena skall du dyrka.

9. Och hade han honom till Jerusalem, och satte honom upp på tinnarna af templet, och sade till honom: Äst du Guds Son, så gif dig här nedföre.

10. Ty det är skrifwit: Han skall befälla sina Änglar om dig, att de stola förwara dig,

11. Och bära dig på sina händer, att du icke stöter din fot emot stenen.

12. Då svarade Iesus, och sade till honom: Det är sagdt: Du skall icke fresta HERAN din Gud.

13. Och sedan djefwulen hade fullkomnat all frestelsen, for han ifrån honom, till en tid.

14. Och Iesus kom, genom Andans

CHAPTER IV.

AND Jesus being full of the Holy Ghost returned from Jordan, and was led by the Spirit into the wilderness,

2 Being forty days tempted of the devil. And in those days he did eat nothing: and when they were ended, he afterward hungered.

3 And the devil said unto him, If thou be the Son of God, command this stone that it be made bread.

4 And Jesus answered him, saying, It is written, That man shall not live by bread alone, but by every word of God.

5 And the devil, taking him up into a high mountain, shewed unto him all the kingdoms of the world in a moment of time.

6 And the devil said unto him, All this power will I give thee, and the glory of them: for that is delivered unto me; and to whomsoever I will, I give it.

7 If thou therefore wilt worship me, all shall be thine.

8 And Jesus answered and said unto him, Get thee behind me, Satan: for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve.

9 And he brought him to Jerusalem, and set him on a pinnacle of the temple, and said unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down from hence:

10 For it is written, He shall give his angels charge over thee, to keep thee:

11 And in *their* hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone.

12 And Jesus answering said unto him, It is said, Thou shalt not tempt the Lord thy God.

13 And when the devil had ended all the temptation, he departed from him for a season.

14 ¶ And Jesus returned in the

kraft, in i Galileen igen: och ryktet gick ut om honom i hela den engden der omkring.

15. Och han lärde i deras Synagogor, och wardt prisad af alla.

16. Och han kom till Nazaret, der han uppfödd war. och gick om Sabbats dagen in i Synagogan, som hans fedwånja war, och stod upp, och wille låsa.

17. Då wardt honom fången Esale Prophetens bok: och då han låt upp boken, fann han den rumet, der strifwit står:

18. Herrens Ande är öfwer mig, derföre, att han hafwer smort mig; till att förkunna Evangelium dem fattigom, hafwer han sändt mig, till att låsa de förkrossade hjertan, till att predika de fångar frihet, och dem blindom syn, och dem sönderslagnom förlokning:

19. Till att predika Herrens behageliga år.

20. Sedan lade han boken tillhoppa, och stod tjenaren om, och satte sig. Och allas deras ögon, som i Synagogan woro, åttade på honom.

21. Då beghnte han till att säga till dem: I dag är denna skrift fullbordad för edra öron.

22. Och de buro honom alle vittnesbörd, och förundrade sig på de nådefulla ord, som gingo af hans mun, och sade: Är icke denne Josephs son?

23. Då sade han till dem: Wiffertligen mågen I säga till mig denna liknelsen: Läkare, låt dig sjelf: huru stora ting hafwe wi hört i Capernaum stedde wara; gör och sådana här i ditt fådernesland.

24. Sade han: Sannerligen, säger jag eder: Ingen Prophet är afhållen i sitt fådernesland

25. Men jag säger eder i sanning: Många enfor woro i Israël, uti Elie tid då himmelen igenthytt war i tre år och sex månader, då stor hunger war öfwer hela landet;

power of the Spirit into Galilee: and there went out a fame of him through all the region round about.

15 And he taught in their synagogues, being glorified of all.

16 ¶ And he came to Nazareth, where he had been brought up: and, as his custom was, he went into the synagogue on the sabbath day, and stood up for to read.

17 And there was delivered unto him the book of the prophet Esaias. And when he had opened the book, he found the place where it was written,

18 The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised,

19 To preach the acceptable year of the Lord.

20 And he closed the book, and he gave it again to the minister, and sat down. And the eyes of all them that were in the synagogue were fastened on him.

21 And he began to say unto them, This day is this scripture fulfilled in your ears.

22 And all bare him witness, and wondered at the gracious words which proceeded out of his mouth. And they said, Is not this Joseph's son?

23 And he said unto them, Ye will surely say unto me this proverb, Physician, heal thyself: whatsoever we have heard done in Capernaum, do also here in thy country.

24 And he said, Verily I say unto you, No prophet is accepted in his own country.

25 But I tell you of a truth, many widows were in Israel in the days of Elias, when the heaven was shut up three years and six months, when great famine was throughout all the land;

26. Och till ingen af dem wardt Elias sånd; utan till ena, uti Sarepta Sidons.

27. Och många spitelste woro i Israet, i Elisei Prophetens tid; och ingen af dem wardt ren gjord, förutan Naeman af Syrien.

28. Och alle de i Synagogan woro, upphylldes med wrede, då de detta hörde;

29. Och uppreste sig emot honom, och dreswo honom utur staden, och ledde honom ut öfwerst på skinten af berget, der deras stad på byggd war, och wille störta honom der utfdre.

30. Men han gick midt igenom dem sin wäg.

31. Och han kom ned till den staden Capernaum, i Galileen; och der lärde han dem om Sabbaterna.

32. Och de förundrade sig på hans lärdom: ty med hans tal war wåldighet

33. Och uti Synagogan war en menniska, besatt med en oren djefwuls anda, och han ropade med hög röst,

34. Sägande: Hch, hwad hafwe wi med dig, Jesu Nazarene? Äst du kommen till att förderiwa oss? Jag wet ho du äst, nemligen, den Guds helige.

35. Och Jesus nåpste honom, sågande: War tyst, och gick ut af honom. Och djefwulen kastade honom midt ibland dem, och gick ut af honom, och gjorde honom ingen stada.

36. Och en försårelse kom öfwer dem alla, och de talade inbördes med hwarannan, sågande: Hwad skall detta wara? Ty han bjuder de orena andar med magt och wåldighet, och de gå ut.

37. Och ryttet gick ut om honom allstads i de landsänder der omkring.

38. Då Jesus uppstod utur Synagogan, gick han in i Simons hus. Och Simons swåra betwingades med stor skålfwosot; då bådo de honom för benne.

26 But unto none of them was Elias sent, save unto Sarepta, a city of Sidon, unto a woman that was a widow.

27 And many lepers were in Israuel in the time of Eliseus the prophet; and none of them was cleansed, saving Naaman the Syrian.

28 And all they in the synagogue, when they heard these things, were filled with wrath,

29 And rose up, and thrust him out of the city, and led him unto the brow of the hill whereon their city was built, that they might cast him down headlong.

30 But he, passing through the midst of them, went his way,

31 And came down to Capernaum, a city of Galilee, and taught them on the sabbath days.

32 And they were astonished at his doctrine: for his word was with power.

33 ¶ And in the synagogue there was a man, which had a spirit of an unclean devil, and cried out with a loud voice,

34 Saying, Let us alone; what have we to do with thee, thou Jesus of Nazareth? art thou come to destroy us? I know thee who thou art; the Holy One of God.

35 And Jesus rebuked him, saying, Hold thy peace, and come out of him. And when the devil had thrown him in the midst, he came out of him, and hurt him not.

36 And they were all amazed, and spake among themselves, saying, What a word is this! for with authority and power he commandeth the unclean spirits, and they come out.

37 And the fame of him went out into every place of the country round about.

38 ¶ And he arose out of the synagogue, and entered into Simon's house. And Simon's wife's mother was taken with a great fever; and they besought him for her.

39. Och han trädde in till henne, och nåpste skålfwan, och skålfwan öfwer-gaf henne : och hon stod strax upp, och tjente dem.

40. Då solen nebergid, alle de som hade sjutt folk af allahanda sjukor, ledde dem till honom ; och han la de händerna på hwar och en, och gjorde dem helbregda.

41. Foro också djefarne ut af många, ropade och sade : Du äst Christuß, Guds Son. Då nåpste han dem, och stadde icke till, att de skulle tala : ty de wiste, att han war Christuß.

42. Då dager wardt, gid han ut i ödemarken ; och folket sökte honom, och kommo till honom, och förhöllö honom, att han icke skulle gå ifrån dem.

43. Då sade han till dem : Andra städer måste jag också predika Guds rike, ty jag är dertill sånd.

44. Och han predikade uti de Synagogor i Galileen.

5. Capitel.

Och det begaf sig, då folket föll honom öfwer, på det de skulle höra Guds ord, och han stod utmed sjön Genesaret ;

2. Och han såg två båtar stå i sjöstranden ; men fiskarena woro utgångne af dem, till att två sina nåt.

3. Då gid han in uti en båt, som war Simons, och bad honom, att han skulle lägga litet ut ifrån landet. Och han satte sig, och lärde folket utur båten.

4. Då han wände igen tala, sade han till Simon : Lågg ut på djupet, och kaster edra nåt ut till drägt.

5. Då svarade Simon, och sade till honom : Måstare, wi hafwe arbetat hela natten, och fått intet ; men, på dina ord, will jag kasta ut nåten.

6. Och då de det gjorde, besödo de

39 And he stood over her, and rebuked the fever ; and it left her : and immediately she arose and ministered unto them.

40 ¶ Now when the sun was setting, all they that had any sick with divers diseases brought them unto him ; and he laid his hands on every one of them, and healed them.

41 And devils also came out of many, crying out, and saying, Thou art Christ the Son of God. And he rebuking them suffered them not to speak : for they knew that he was Christ.

42 And when it was day, he departed and went into a desert place : and the people sought him, and came unto him, and stayed him, that he should not depart from them.

43 And he said unto them, I must preach the kingdom of God to other cities also : for therefore am I sent.

44 And he preached in the synagogues of Galilee.

CHAPTER V.

AND it came to pass, that, as the people pressed upon him to hear the word of God, he stood by the lake of Genesaret,

2 And saw two ships standing by the lake : but the fishermen were gone out of them, and were washing their nets.

3 And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land. And he sat down, and taught the people out of the ship.

4 Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught.

5 And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing nevertheless at thy word I will let down the net.

6 And when they had this done

en mägta stor hop fiskar, och deras nät gick sönder.

7. Och de winkade till sina stallbröder, som woro uti den andra båten, att de skulle komma och hjälpa dem. Och de kommo, och upfyllde båda båtarna, så att de begynte sjunka.

8. Då Simon Petrus det såg, föll han till Jesu knå, sågande: HERR, gåd ut ifrån mig: ty jag är en syndig man, O Lord.

9. Ty en förstråfelse war kommen öfwer honom, och öfwer alla dem med honom woro, för detta fiskaångets skull, som de fått hade:

10. Sammalunda och öfwer Jacobum och Johannem, Zebedei söner, som Simons stallbröder woro. Då sade Jesus till Simon: War icke förfärad: härefter skall du taga mennistor.

11. Och de förde båda båtarna i land, och öfvergåfwo altsansmans och följde honom.

12. Så begaf det sig, då han war uti en stad, och si, der war en man full med spitelsta: när han så se Jesus, föll han ned på sitt ansigte, och bad honom, sågande: HERR, om du will, kan du göra mig ren.

13. Då räckte han ut handen, och tog på honom, sågande: Jag will, war ren. Och strag gick spitelstan bort af honom.

14. Och han böd honom, att han det för ingen säga skulle; utan gåd (sade han) och wisa dig Presterna, och offra för din renselse, efter som Mose budit hafwer, dem till vittnesbörd.

15. Och ryktet gick ändå widare ut om honom; och mycket folk församlade sig, att de skulle höra honom, och blifwa botade af honom, ifrån deras krankheter.

16. Men han gick afledes bort i ödemarken, och bad.

17. Och det begaf sig på en dag, då han lärde, och der woro de Phariseer och Skriftlärde sittande, som komne woro utaf alla städer i Galileen, och Judeen, och af Jerusalem; och HER-

they inclosed a great multitude of fishes: and their net brake.

7 And they beckoned unto *their* partners, which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink.

8 When Simon Peter saw *it*, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me; for I am a sinful man, O Lord.

9 For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes which they had taken:

10 And so *was* also James, and John, the sons of Zebedee, which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear not; from henceforth thou shalt catch men.

11 And when they had brought their ships to land, they forsook all, and followed him.

12 ¶ And it came to pass, when he was in a certain city, behold a man full of leprosy; who seeing Jesus fell on *his* face, and besought him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean.

13 And he put forth *his* hand, and touched him, saying, I will: be thou clean. And immediately the leprosy departed from him.

14 And he charged him to tell no man: but go, and shew thyself to the priest, and offer for thy cleansing, according as Moses commanded, for a testimony unto them.

15 But so much the more went there a fame abroad of him: and great multitudes came together to hear, and to be healed by him of their infirmities.

16 ¶ And he withdrew himself into the wilderness, and prayed.

17 And it came to pass on a certain day, as he was teaching, that there were Pharisees and doctors of the law sitting by, which were come out of every town of Galilee,

rans kraft war till att göra dem hel- bregda.

18. Och si, någre mån buro en menniska på en sång, hwilken borttagen war, och de sökte efter, huru de skulle komma honom in, och läggan fram för honom.

19. Och då de icke funno, för folkets full, på hwilken sida de skulle gå till komma honom in, stego de upp på tafet, och släppte honom ned genom tafet, med sången, midt för Jesus.

20. Och då han såg deras tro, sade han till honom: Menniska, dina synder warða dig förlåtna.

21. Och de Skriftlärde och Phariseer beghnte tänka, sågande: Ho är denne, som talar Guds hådelse? Ho kan förlåta synder, utan Gud allena?

22. Då Jesus förmärkte deras tanfår, svarade han, och sade till dem: Hvad tänken I uti edra hjertan?

23. Hwilket är lättare säga: Dina synder warða dig förlåtna, eller säga: Stätt upp, och gå?

24. Men på det I skolen weta, att menniskones Son hafwer magt på jorden förlåta synder, sade han till den borttagna: Dig säger jag, stätt upp, tag din sång, och gå i ditt hus.

25. Och han stod strax upp för deras ögon, tog sången, deruti han legat hade, och gick sina färde hem i sitt hus, och prisade Gud.

26. Och de försträcktes alle, och låf-wade Gud, och wordo fulle med fruktan, sågande: Wi hafwe sett i dag sållsyna ting.

27. Sedan gick han ut, och fick se en Publican, benämnd Levi, sittande midtullen, och sade till honom: Följ mig!

28. Han stod upp, och följde honom, och öfvergaf allsamman.

29. Och Levi gjorde honom ett stort gästabud i sitt hus; och der woro en

and Judea, and Jerusalem: and the power of the Lord was present to heal them.

18 ¶ And, behold, men brought in a bed a man which was taken with a palsy: and they sought means to bring him in, and to lay him before him.

19 And when they could not find by what way they might bring him in because of the multitude, they went upon the housetop, and let him down through the tiling with his couch into the midst before Jesus.

20 And when he saw their faith, he said unto him, Man, thy sins are forgiven thee.

21 And the scribes and the Pharisees began to reason, saying, Who is this which speaketh blasphemies? Who can forgive sins, but God alone?

22 But when Jesus perceived their thoughts, he answering said unto them, What reason ye in your hearts?

23 Whether is easier, to say, Thy sins be forgiven thee; or to say, Rise up and walk?

24 But that ye may know that the Son of man hath power upon earth to forgive sins, (he said unto the sick of the palsy,) I say unto thee, Arise, and take up thy couch, and go into thine house.

25 And immediately he rose up before them, and took up that whereon he lay, and departed to his own house, glorifying God.

26 And they were all amazed, and they glorified God, and were filled with fear, saying, We have seen strange things to day.

27 ¶ And after these things he went forth, and saw a publican, named Levi, sitting at the receipt of custom: and he said unto him, Follow me.

28 And he left all, rose up, and followed him.

29 And Levi made him a great feast in his own house: and there

stor hop Publicaner, och andre, som med dem till bords suto.

30. Och de Skriftlärde och Phariseer fnorrade mot hans Lärjungar, sågande: Hvi åten J, och dricken med Publicaner och syndare?

31. Då svarade Jesus, och sade till dem: De behöfwa icke läkare, som helbregda äro, utan de som franke äro.

32. Jag är icke kommen till att falla de rättfärdiga, utan syndare till bättring.

33. Då sade de till honom: Hvi fasta Johannis Lärjungar så ofta, och bedja så mycket, sammalunda och de Phariseers Lärjungar; men dine Lärjungar äta och dricka?

34. Sade han till dem: Icke funnen J drifwa bröllops folket till att fasta, så länge brudgummen är när dem?

35. Men de dagar stola komma, att brudgummen warder tagen ifrån dem: då stola de fasta i de dagar.

36. Och han sade och till dem en liknelse: Ingen sätter en klud af nytt klåde på gammalt klåde; annars sönderfliter han det nya, och den kluten af det nya sticker sig icke efter det gamla.

37. Och ingen låter nytt win uti gamla flastor; annars slår det nya winet flastorna sönder, och spilles ut, och flastorna blifwa förderfwade.

38. Utan nytt win skall man låta uti nya flastor, och så blifwa de båda förvarade.

39. Och ingen som dricker gammalt win, begår strax nytt, ty han säger: Det gamla är bättre.

6. Capitel.

Och det begaf sig på en Eftersabbat, att han gick igenom såd; och hans Lärjungar ryckte upp ag, och gnuggade sönder med händerna, och äto.

was a great company of publicans and of others that sat down with them.

30 But their scribes and Pharisees murmured against his disciples, saying, Why do ye eat and drink with publicans and sinners?

31 And Jesus answering said unto them, They that are whole need not a physician; but they that are sick.

32 I came not to call the righteous, but sinners to repentance.

33 ¶ And they said unto him, Why do the disciples of John fast often, and make prayers, and likewise the disciples of the Pharisees; but thine eat and drink?

34 And he said unto them, Can ye make the children of the bride-chamber fast, while the bridegroom is with them?

35 But the days will come, when the bridegroom shall be taken away from them, and then shall they fast in those days.

36 ¶ And he spake also a parable unto them; No man putteth a piece of a new garment upon an old; if otherwise, then both the new maketh a rent, and the piece that was taken out of the new agreeth not with the old.

37 And no man putteth new wine into old bottles; else the new wine will burst the bottles, and be spilled, and the bottles shall perish.

38 But new wine must be put into new bottles; and both are preserved.

39 No man also having drunk old wine straightway desireth new; for he saith, The old is better.

CHAPTER VI.

AND it came to pass on the second sabbath after the first, that he went through the corn fields; and his disciples plucked the ears of corn, and did eat, rubbing them in their hands.

2. Då sade somlige af de Phariseer till dem: Hwi gðren I det, som icke är lofligt gðra om Sabbaterna?

3. Svarade Iesus, och sade till dem: Hafwen I icke låst hvad David gjorde, då han hungrade, och de med honom woro?

4. Huru han gick in i Guds hus, och tog skådobrøden, och åt, och gaf deslikes dem som med honom woro, hwilket ingen lofligt war att äta, utan allenast Presterna?

5. Och sade han till dem: Menniskones Son är en Hætre, deslikes och öfwer Sabbaten.

6. Och det begaf sig på en annan Sabbat, att han gick in uti Synagogan, och lärde: och der war en menniska, hwilkenes högra hand war borttwinad.

7. Och de Skriftlärde och Phariseer waktade på honom, om han någon helbregda gjorde på Sabbaten, att de måtte finna något, der de funde anflagan före.

8. Men han förstod deras tankar, och sade till menniskan, som den twinade handen hade: Stätt upp, och gåd fram. Han stod upp, och gick fram.

9. Då sade Iesus till dem: Jag skall spörja eder: Må man gðra wål om Sabbaterna, eller gðra illa? Hjelpa lifwet, eller förspillat?

10. Och han såg sig om på dem alla, och sade till menniskan: Räck ut din hand. Han också gjorde. Och hans hand wardt honom sårdig, såsom den andra.

11. Men de wordo urflunnige, och talades mid emellan sig, hwad de skulle gðra åt Iesus.

12. Så hånade det uti de dagar, att han utgick uppå ett berg till att bedja; och blef der öfwer natten, i bönnen till Gud.

13. Och då dager wardt, kallade han a Lärjungar, och utvalde tolf af

2 And certain of the Pharisees said unto them, Why do ye that which is not lawful to do on the sabbath days?

3 And Jesus answering them, said, Have ye not read so much as this, what David did, when himself was hungered, and they which were with him;

4 How he went into the house of God, and did take and eat the shewbread, and gave also to them that were with him; which it is not lawful to eat but for the priests alone?

5 And he said unto them, That the Son of man is Lord also of the sabbath.

6 And it came to pass also on another sabbath, that he entered into the synagogue and taught: and there was a man whose right hand was withered.

7 And the scribes and Pharisees watched him, whether he would heal on the sabbath day; that they might find an accusation against him.

8 But he knew their thoughts, and said to the man which had the withered hand, Rise up, and stand forth in the midst. And he arose and stood forth.

9 Then said Jesus unto them, I will ask you one thing; Is it lawful on the sabbath days to do good, or to do evil? to save life, or to destroy it?

10 And looking round about upon them all, he said unto the man, Stretch forth thy hand. And he did so: and his hand was restored whole as the other.

11 And they were filled with madness; and communed one with another what they might do to Jesus.

12 And it came to pass in those days, that he went out into a mountain to pray, and continued all night in prayer to God.

13 ¶ And when it was day, he called unto him his disciples: and

dem, hvilka han och kallade Apostlar :

14. Simon, den han och kallade Petrus, och Andreas hans broder, Jacobus och Johannes, Philippus och Bartholomeus,

15. Mattheus och Thomas, Jacobus Alpei son, och Simon som kallas Zelotes,

16. Och Judas Jacobs broder, och Judas Ischariothes, den och förrådaren war.

17. Och han gick ned med dem, och stod på en plats i marken, och hela hopen af hans Lärjungar, och gansta mycket folk utaf allt Judiska landet, och Jerusalem, och ifrån Tyrus och Sidon, som wid hafvet ligga, hvilte komne woro, på det de wille höra honom, och warda botade af sina sjukdomar.

18. Och de som qwalde woro af de oreña andar, wordo helbregda.

19. Och allt folket for efter, att taga på honom : ty af honom gick kraft, som alla botade.

20. Och han lyfte upp sina ögon öfwer sina Lärjungar, och sade : Salige ären I fattige, ty Guds rike hörer eder till.

21. Salige ären I, som nu hungren, ty I stolen blifwa mättade. Salige ären I, som nu gråten, ty I stolen le.

22. Salige warben I, då menniskorna hata eder, och affstilla eder, och bana eder, och bortfakta edert namn, såsom det ondt wore, för menniskones Sons skull.

23. Glädjens och fröjdens på den dagen : ty si, eder I den år mycken i himmelen ; sammatunda hafwa deras sader och gjort Propheterna.

24. Men we eder, som rife ären, ty I hafwen eder hugnad.

25. We eder, som måtte ären, ty I stolen hungra. We eder, som nu len, ty I stolen gråta och sörja.

of them he chose twelve, whom also he named apostles ;

14 Simon, (whom he also named Peter,) and Andrew his brother, James and John, Philip and Bartholomew,

15 Matthew and Thomas, James the son of Alpheus, and Simon called Zelotes,

16 And Judas the brother of James, and Judas Iscariot, which also was the traitor.

17 ¶ And he came down with them, and stood in the plain, and the company of his disciples, and a great multitude of people out of all Judea and Jerusalem, and from the sea coast of Tyre and Sidon, which came to hear him, and to be healed of their diseases ;

18 And they that were vexed with unclean spirits : and they were healed.

19 And the whole multitude sought to touch him : for there went virtue out of him, and healed them all.

20 ¶ And he lifted up his eyes on his disciples, and said, Blessed be ye poor : for yours is the kingdom of God.

21 Blessed are ye that hunger now : for ye shall be filled. Blessed are ye that weep now : for ye shall laugh.

22 Blessed are ye, when men shall hate you, and when they shall separate you from their company, and shall reproach you, and cast out your name as evil, for the Son of man's sake.

23 Rejoice ye in that day, and leap for joy : for, behold, your reward is great in heaven : for in the like manner did their fathers unto the prophets.

24 But woe unto you that are rich ! for ye have received your consolation.

25 Woe unto you that are full ! for ye shall hunger. Woe unto you that laugh now ! for ye shall mourn and weep.

26. We eder, då alla mennistor låsra eder, ty sammalunda hasra od deras såder gjort de falska Propheterna.

27. Men eder som hören, säger jag: Ålster edra omwänner, görer dem godt, som hata eder;

28. Wålfigner dem som eder banna, och beder för dem som eder orått göra.

29. Den dig slår på det ena kindbetnet, den håll od det andra till: och den dig tager mantelen ifrån, honom förhåll icke heller fjortelen.

30. Svar och en som något begår af dig, honom gif: och af dem som dina ting taga ifrån dig, begår intet igen.

31. Och såsom I wisjen, att mennistorna stola göra eder, görer od I dem sammalunda.

32. Och om I ålsten dem som eder ålsta, hvad tack haswen I dersföre? Ty syndarena ålsta od dem, af hwilka de ålstade wara.

33. Och om I göra dem godt, som eder godt göra, hvad tack haswen I dersföre? Ty syndarena göra det od.

34. Och om I lånen dem, der I hoppens så något igen, hvad tack haswen I dersföre? Ty syndarena låna od syndarom, på det de stola så lita igen.

35. Utan håltre ålster edra omwänner, och görer wål, och låner, förhoppandes der intet af, och eder lön skall wara mycken, och I stolen wara den Högstes barn: ty han är mild emot de otacksamma och onda.

36. Warer fördenstull barmhertige, såsom eder Fader od barmhertig är.

37. Dömer icke, så warden I icke dömd; fördömer icke, så warden I icke fördömd; förlåter, så warer eder förlått:

38. Gifwer, så warer eder gifwit; ett godt mått, wål stoppadt, skafadt och öfwerflödande skall man gifwa uti edert stöte: ty med samma mått som I måten, stola andre måta eder.

26 Woe unto you, when all men shall speak well of you! for so did their fathers to the false prophets.

27 ¶ But I say unto you which hear, Love your enemies, do good to them which hate you,

28 Bless them that curse you, and pray for them which despitefully use you.

29 And unto him that smiteth thee on the *one* cheek offer also the other; and him that taketh away thy cloak forbid not to take thy coat also.

30 Give to every man that asketh of thee; and of him that taketh away thy goods ask *them* not again.

31 And as ye would that men should do to you, do ye also to them likewise.

32 For if ye love them which love you, what thank have ye? for sinners also love those that love them.

33 And if ye do good to them which do good to you, what thank have ye? for sinners also do even the same.

34 And if ye lend to *them* of whom ye hope to receive, what thank have ye? for sinners also lend to sinners, to receive as much again.

35 But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be the children of the Highest: for he is kind unto the unthankful and to the evil.

36 Be ye therefore merciful, as your Father also is merciful.

37 Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven:

38 Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal it shall be measured to you again.

39. Och han sade till dem en lifnelse: Kan od en blind leda en blind? Falla de icke båda i gropen?

40. Lärjungen är icke öfver sin måstare; men hvar och en är fullkommen, då han är såsom hans måstare.

41. Svad, ser du ett grand uti din broders öga; men en bjelke uti ditt eget öga warber du intet warse?

42. Eller huru kan du säga till din broder: Broder håll, jag vill borttaga grandet, som uti ditt öga är, och du ser icke slets bjelken uti ditt öga? Du skrymtare, tag först bort bjelken uti ditt öga, och sedan se till, att du kan uttaga grandet, som är i din broders öga.

43. Ty det är icke godt tråd, som gör ond frukt; ej heller ondt tråd, som gör god frukt.

44. Ty hwart och ett tråd warber såndt af sin frukt: ty icke håmtar man heller sikon af törne; ej heller håmtar man winbår af tistelen.

45. En god menniska bår godt fram, utaf sitt hjertas goda fatatur, och en ond menniska bår ondt fram, utaf sitt hjertas onda fatatur: ty deraf hjertat fullt är, det talar munnen af.

46. Svad fallen I mig, HERRE, HERRE, och gören dock icke, hwad jag säger eder?

47. Hwilsen som kommer till mig, och hörder mina ord, och gör derefter, jag vill låta eder se, hwem han lif är.

48. Han är lif en man, som bygger ett hus, hwilsen grof djupt, och lade grundwalen på hålleberget: då floden kom, strömmade hon in på huset, och kunde dock intet röra det: ty det war grundadt på hålleberget.

49. Men den der hörder, och icke gör, han är lif en man, som byggde sitt hus på jorden, utan grundwal: der ström-

39 And he spake a parable unto them; Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch?

40 The disciple is not above his master: but every one that is perfect shall be as his master.

41 And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye?

42 Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye.

43 For a good tree bringeth not forth corrupt fruit; neither doth a corrupt tree bring forth good fruit.

44 For every tree is known by his own fruit. For of thorns men do not gather figs, nor of a bramble bush gather they grapes.

45 A good man out of the good treasure of his heart bringeth forth that which is good; and an evil man out of the evil treasure of his heart bringeth forth that which is evil: for of the abundance of the heart his mouth speaketh.

46 ¶ And why call ye me, Lord, Lord, and do not the things which I say?

47 Whosoever cometh to me, and heareth my sayings, and doeth them, I will shew you to whom he is like:

48 He is like a man which built a house, and digged deep, and laid the foundation on a rock: and when the flood arose, the stream beat vehemently upon that house, and could not shake it; for it was founded upon a rock.

49 But he that heareth, and doeth not, is like a man that without a foundation built a house upon the

måde floden in på, och strag föll det; och des hus fall war stort.

7. Capitel.

Då han alla sina ord uttalat hade för folket, gick han till Capernaum.

2. Och en höfsvitsmans tjänare låg bödsjuk, och han war honom får.

3. Då han hörde af Jesu, sände han de Äldsta af Judarna till honom, och bad honom, att han wille komma, och göra hans tjänare helbregda.

4. Då de kommo till Jesum, bådo de honom fliteligen, sågande: Han är wård, att du gör honom det:

5. Ty han hafwer wårt folk fårt, och hafwer byggt oss Synagogan.

6. Då gick Jesus med dem. Och då han icke långt war ifrån huset, sände höfsvitsmannen sina wänner till honom, och sade: Herre, gör dig icke omak, ty jag är icke wärdig, att du går under mitt tak:

7. Swarföre jag och icke råfnade mig sjelf wärdig, till att komma till dig; utan såg med ett ord, så warder min tjänare helbregda.

8. Ty jag är och en man, stadd under herrskap, och hafwer frigsknektar under mig, och jag säger till den ena: Gå, och han går; och till den andra: Kom, och han kommer; och till min tjänare: Gör det, och han gör så.

9. Då Jesus detta hörde, förundrade han sig på honom, och wände sig om, och sade till folket som följde honom: Det säger jag eder, så stor tro hafwer jag icke funnit i Israel.

10. Och de som utsände woro, gingo hem igen, och funno tjänaren helbregda, som sjuk war.

11. Så begaf det sig sedan, att han uti den staden, som kallad Nain,

earth; against which the stream did beat vehemently, and immediately it fell; and the ruin of that house was great.

CHAPTER VII.

NOW when he had ended all his sayings in the audience of the people, he entered into Capernaum.

2 And a certain centurion's servant, who was dear unto him, was sick, and ready to die.

3 And when he heard of Jesus, he sent unto him the elders of the Jews, beseeching him that he would come and heal his servant.

4 And when they came to Jesus, they besought him instantly, saying, That he was worthy for whom he should do this:

5 For he loveth our nation, and he hath built us a synagogue.

6 Then Jesus went with them. And when he was now not far from the house, the centurion sent friends to him, saying unto him, Lord, trouble not thyself; for I am not worthy that thou shouldst enter under my roof:

7 Wherefore neither thought I myself worthy to come unto thee: but say in a word, and my servant shall be healed.

8 For I also am a man set under authority, having under me soldiers, and I say unto one, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it.

9 When Jesus heard these things, he marvelled at him, and turned him about, and said unto the people that followed him, I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.

10 And they that were sent, returning to the house, found the servant whole that had been sick.

11 ¶ And it came to pass the day after, that he went into a city called

och med honom gingo många hans Lärjungar, och mycket folk.

12. Då han nu kom in till stadsporten, så, då bars der ut en dödd, sin moders ende son, och hon war enka; och en stor hop folk af staden gick med henne.

13. Då HERRN såg henne, warfunnade han sig öfwer henne, och sade till henne: Gråt icke.

14. Och han gick till, och tog på bårten, och de som buro, stannade. Då sade han: Jag säger dig unge man, stått upp.

15. Och den dödde fätte sig upp, och begynte tala. Och han fick honom hans moder.

16. Och en rådbhåge kom öfwer alla, och de prisade Gud, sågande: En stor Prophet är uppkommen ibland oss, och Gud hafver sökt sitt folk.

17. Och detta ryktet om honom, gick ut öfwer allt Judiska landet, och alla de land der omkring.

18. Och Johannis Lärjungar underwiste honom om allt detta.

19. Och han kallade till sig två af sina Lärjungar, och sånde dem till JESUM, sågande: Äst du den, som komma skall, eller stole wi wänta någon annan?

20. Då männenne kommo till honom, sade de: Johannes Döparen sånde oss till dig, sågande: Äst du den som komma skall, eller stole wi wänta en annan?

21. På samma tiden gjorde han många helbregda af sjukdomar och plågor, och onda andar; och gaf många blinda syn.

22. Då svarade JESUS, och sade till dem: Går och säger Johanni igen, hvad I sett och hört hafwen: De blinde se, de halte gå, de spitelste warda rene, de döfwe höra, de dödde stå upp igen, dem fattigom warder Evangelium predikadt.

Nain; and many of his disciples went with him, and much people.

12 Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow: and much people of the city was with her.

13 And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not.

14 And he came and touched the bier: and they that bare *him* stood still. And he said, Young man, I say unto thee, Arise.

15 And he that was dead sat up, and began to speak. And he delivered him to his mother.

16 And there came a fear on all: and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us; and, That God hath visited his people.

17 And this rumour of him went forth throughout all Judea, and throughout all the region round about.

18 And the disciples of John shewed him of all these things.

19 ¶ And John calling *unto him* two of his disciples sent *them* to Jesus, saying, Art thou he that should come? or look we for another?

20 When the men were come unto him, they said, John Baptist hath sent us unto thee, saying, Art thou he that should come? or look we for another?

21 And in that same hour he cured many of *their* infirmities and plagues, and of evil spirits; and unto many *that were* blind he gave sight.

22 Then Jesus answering said unto them, Go your way, and tell John what things ye have seen and heard; how that the blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the gospel is preached.

23. Och salig är den, som icke förargas på mig.

24. Men då Johannis sändebud woro sin wäg gångne, beghute Jesus tala till folket om Johanne: Hwad gingen I ut i öknen till att se? Willen I se en rå, som drifs af wådræt?

25. Eller hwad gingen I ut till att se? Willen I se en menniska klädd i lenkläder? Si, de som hafwa hårliga kläder uppå, och lefwa i frärlighet, äro i Konungsgårdarna.

26. Eller hwad gingen I ut till att se? Willen I se en Prophet? Ja, såger jag eder, och mer än en Prophet.

27. Han är den, derom skrifwit är: Si, jag sänder min Ängel för ditt ansigte, hwilken din wäg bereda ställ för dig.

28. Ty jag säger eder, att ibland dem, som af qwinnor födde äro, är ingen större Prophet uppkommen, än Johannes Döparen: dock litfwäl, den der minst är i Guds rike, han är större än han.

29. Och allt folket som honom hörde, och de Publicaner, gåfwo Gudi rätt, och låto sig döpa med Johannis döwelse.

30. Men de Phariseer, och de laglöse föraktade Guds råd emot sig sjelfwa, och låto sig intet döpa af honom.

31. Sedan sade Herren: Wid hwem ställ jag dock likna menniskorna af detta släktet? Och hwem äro de like?

32. De äro like wid barn, som sitta på torget, och ropa mot hwar annan, och säga: Wi hafwe pipat för eder, och I hafwen intet dansat: wi hafwe sungit sorgesång för eder, och I greten intet.

33. Ty Johannes Döparen kom, och hvarken åt bröd, eller drack win, och I sägen: Han hafwer djefwulen.

34. Menniskones Son är kommen, åter och dricker; och I sägen: Si, den mannen är en fräffare, och windrinlare, de Publicaners och syndares wån.

23 And blessed is he, whosever shall not be offended in me.

24 ¶ And when the messengers of John were departed, he began to speak unto the people concerning John, What went ye out into the wilderness for to see? A reed shaken with the wind?

25 But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? Behold, they which are gorgeously apparelled, and live delicately, are in kings' courts.

26 But what went ye out for to see? A prophet? Yea, I say unto you, and much more than a prophet.

27 This is he, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

28 For I say unto you, Among those that are born of women there is not a greater prophet than John the Baptist: but he that is least in the kingdom of God is greater than he.

29 And all the people that heard him, and the publicans, justified God, being baptized with the baptism of John.

30 But the Pharisees and lawyers rejected the counsel of God against themselves, being not baptized of him.

31 ¶ And the Lord said, Whereunto then shall I liken the men of this generation? and to what are they like?

32 They are like unto children sitting in the marketplace, and calling one to another, and saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned to you, and ye have not wept.

33 For John the Baptist came neither eating bread nor drinking wine; and ye say, He hath a devil.

34 The Son of man is come eating and drinking; and ye say, Behold a gluttonous man, and a winebibber, a friend of publicans and sinners!

35. Och visdomen warder rätt gifwit af alla sina barn.

36. Så bad honom en af de Phariskeer, att han skulle få sig mat med honom. Och han gick uti Phariskeens hus, och satt der till bords.

37. Och så, en qvinna i staden, som hade varit en synderska, då hon förnam, att han till bords satt i Phariskeens hus, bar hon dit ett glas med smörjelse.

38. Och stod bak för honom wid hans fötter, gråtande, och begynte wåta hans fötter med tårar, och torkade med sitt hufvudhår, och kysste hans fötter, och smorde dem med smörjelse.

39. Då den Phariskeen, som honom budit hade, såg detta, sade han wid sig sjelf: Wore denne en Prophet, wisseligen wiste han, ho och hurudan denna qvinnan är, som handterar honom; ty hon är en synderska.

40. Då svarade Jesus, och sade till honom: Simon, jag hafwer något säga dig. Han sade: Mästare, såg.

41. En man hade två gåldenärer: en war honom styldig femhundra benningar, och den andre femtio.

42. När de icke magt hade att betala, gaf han dem båda till. Såg nu, hwilken af dem warder honom mera åtkande?

43. Svarade Simon, och sade: Jag menar, att den som han gaf mera till. Då sade han till honom: Rätt dömd-
de du.

44. Och så wände han sig till qvinnan, och sade till Simon: Ser du denna qvinnan? Jag gick in i ditt hus, du hafwer intet watten gifwit mig till mina fötter; men hon hafwer wått mina fötter med tårar, och torkat med sitt hufvudhår.

45. Du hafwer icke kyss mig; men hon, seban jag här ingid, hafwer icke ltit af kyssa mina fötter.

46. Mitt hufvud hafwer du icke smort

35 But wisdom is justified of all her children.

36 ¶ And one of the Pharisees desired him that he would eat with him. And he went into the Pharisee's house, and sat down to meat.

37 And, behold, a woman in the city, which was a sinner, when she knew that Jesus sat at meat in the Pharisee's house, brought an alabaster box of ointment,

38 And stood at his feet behind him weeping, and began to wash his feet with tears, and did wipe them with the hairs of her head, and kissed his feet, and anointed them with the ointment.

39 Now when the Pharisee which had bidden him saw it, he spake within himself, saying, This man, if he were a prophet, would have known who and what manner of woman *this is* that toucheth him; for she is a sinner.

40 And Jesus answering said unto him, Simon, I have somewhat to say unto thee. And he saith, Master, say on.

41 There was a certain creditor which had two debtors: the one owed five hundred pence, and the other fifty.

42 And when they had nothing to pay, he frankly forgave them both. Tell me therefore, which of them will love him most?

43 Simon answered and said, I suppose that *he*, to whom he forgave most. And he said unto him, Thou hast rightly judged.

44 And he turned to the woman, and said unto Simon, Seest thou this woman? I entered into thine house, thou gavest me no water for my feet: but she hath washed my feet with tears, and wiped them with the hairs of her head.

45 Thou gavest me no kiss: but this woman, since the time I came in, hath not ceased to kiss my feet.

46 My head with oil thou did:

med olja; men hon hafwer smort mina fötter med smörjelse.

47. Hvarföre säger jag dig: Denne warba många synder förlåtna: ty hon älsfåde mycket; men den som mindre förlåtes, han älsfar mindre.

48. Sedan sade han till henne: Syn-berna förlåtas dig.

49. Då beghnte de, som med honom till bords suto, säga wid sig: Ho är denne, som oss synder förlåter?

50. Då sade han till quinnan: Din tro hafwer frälst dig; gåd med frid.

8. Capitel.

Och det begaf sig derefter, att han wandrade i städer och byar, predi-fade och förtunnade Evangelium om Guds rike; och de tolf med honom.

2. Dertill några quinnor, som han hade helbregda gjort ifrån de onda andar och fransheter, nemligen, Maria, som kallas Magdalena, af hwilken sju djeflar utgångne woro,

3. Och Johanna Chuse hustru, Herodis fogdes, och Susanna, och många andra, som honom tjente af sina ägo-delar.

4. Då nu mycket folk kom tillhopa, och utaf städerna sötte till honom, talade han genom liknelse:

5. En sådesman gick ut till att så sin såd; och wid han sådde, föll somt wid mågen, och wardt förtrampadt, och fog-larne under himmelen åto det.

6. Och somt föll på hålleberget, och då det uppgick, förtorkades det, ty det hade ingen wåtsta.

7. Och somt föll ibland törne, och törnen gingo med upp, och förqwafde det.

8. Och somt föll i god jord, och det gick upp, och gjorde hundradefalt frukt. Då han detta sade, ropade han: Den

not anoint: but this woman hath anointed my feet with ointment.

47 Wherefore I say unto thee, Her sins, which are many, are forgiven; for she loved much: but to whom little is forgiven, *the same loveth little.*

48 And he said unto her, Thy sins are forgiven.

49 And they that sat at meat with him began to say within themselves, Who is this that forgiveth sins also?

50 And he said to the woman, Thy faith hath saved thee; go in peace.

CHAPTER VIII.

AND it came to pass afterward, that he went throughout every city and village, preaching and shewing the glad tidings of the kingdom of God: and the twelve were with him,

2 And certain women, which had been healed of evil spirits and infirmities, Mary called Magdalene, out of whom went seven devils,

3 And Joanna the wife of Chuza Herod's steward, and Susanna, and many others, which ministered unto him of their substance.

4 ¶ And when much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spake by a parable:

5 A sower went out to sow his seed: and as he sowed, some fell by the way side; and it was trodden down, and the fowls of the air devoured it.

6 And some fell upon a rock, and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture.

7 And some fell among thorns; and the thorns sprang up with it, and choked it.

8 And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit a hundredfold. And when he had

der hafwer bron till att höra, han höre.

9. Då frågade honom hans Lärjungar, hurudan denna liknelsen war.

10. Han sade till dem: Eder är gifwit meta Guds rikets hemlighet; men de andra genom liknelse; på det, att ändock de se, stola de likväl icke se, och ändock de höra, stola de likväl icke förstå.

11. Så är nu denna liknelsen. Såden är Guds ord.

12. Men de som wid vägen, det äro de som höra; sedan kommer djefvulen, och tager bort ordet utur deras hjerta, att de icke tro stola, och blifwa frälste.

13. Men de som på hålleberget, det äro de, som när de höra, anamma de ordet med glädje; och de hafwa inga rötter, de der tro till en tid, och då frestelsen påkommer, falla de derifrån.

14. Men det som föll ibland törnen, äro de som höra, och gå bort, och warða förqwafade af omsorger, och rikedomar, och lifwets wällust, och bära ingen frukt.

15. Men det uti god jord, äro de som höra ordet, och behålla det uti gansta godt hjerta, och bära frukt i tålmod.

16. Men ingen upptänder ett ljus, och styler det under något kar, eller sätter under bänken; utan sätter det på ljusastaken, att de som ingå: stola få se ljuset.

17. Ty det är intet lönligt, som icke skall warða uppenbart; och intet förbott, det icke skall sunnigt warða, och appfomma skall i ljuset.

18. Ser fördenksull till, huru I hörren: ty den der hafwer, honom warder gifwit, och den der intet hafwer, det han menar sig hafwa, det skall också tagas ifrån honom.

19. Så gingo till honom hans moder och hans bröder; och funde dock icke komma till honom, för folkets skull.

20. Då wardt honom bådadt, och

said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear.

9 And his disciples asked him, saying, What might this parable be?

10 And he said, Unto you it is given to know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand.

11 Now the parable is this: The seed is the word of God.

12 Those by the way side are they that hear; then cometh the devil, and taketh away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved.

13 They on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, which for a while believe, and in time of temptation fall away.

14 And that which fell among thorns are they, which, when they have heard, go forth, and are choked with cares and riches and pleasures of *this* life, and bring no fruit to perfection.

15 But that on the good ground are they, which in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience.

16 ¶ No man, when he hath lighted a candle, covereth it with a vessel, or putteth it under a bed; but setteth it on a candlestick, that they which enter in may see the light.

17 For nothing is secret, that shall not be made manifest; neither *any thing* hid, that shall not be known and come abroad.

18 Take heed therefore how ye hear: for whosoever hath, to him shall be given; and whosoever hath not, from him shall be taken even that which he seemeth to have.

19 ¶ Then came to him *his* mother and his brethren, and could not come at him for the press.

20 And it was told him *by certai*

sagdt: Din moder och dine brøder stå här ute, och vilja se dig.

21. Svarade han, och sade till dem: Min moder och mine brøder äro desse, som höra Guds ord, och göra.

22. Så begaf det sig på en dag, att han steg uti ett skepp, med sina Lärjungar och sade till dem: Låt oss fara öfver sjön. Och de lade utaf.

23. Sedan mid de foro öfver, somnade han. Och der reste upp ett stort våder på sjön; och de förfylldes, och woro i stor fara.

24. Då gingo de till, och våckte honom upp, sågande: Måstare, Måstare, vi förgås. Då stod han upp, och nåpste vådret och wattnens wåg; och så wände det igen, och blef stilla.

25. Och han sade till dem: Svar är eder tro? Men de fruktade, och förundrade, sågande emellan sig: Ho må denne wara? Ty han bjuder både wådren och wattnet, och de lyda honom.

26. Och de foro till de Gadareners engd, hwilken är twärt öfver Galileen.

27. Och då han utgången war af skeppet på landet, mötte honom en man utaf staden, hwilken hade haft djefwulen i lång tid, och han hade inga kläder på, ej heller blef i husen, utan i grifter.

28. Då han såg Jesum, ropade han, och föll ned fram för honom, och sade med hög röst: Hvad hastwer jag göra med dig, Jesu, den högsta Guds Son? jag beder dig, att du icke qwål mig.

29. Ty han hörd den orena andan, att han skulle fara ut af mannen, ty han hade länge plågat honom. Och han wardt bunden i sådjar, och förwarad i fjättrar; och slet sönder banden, och wardt drifwen af djefwulen ut i öfnen.

which said, Thy mother and thy brethren stand without, desiring to see thee.

21 And he answered and said unto them, My mother and my brethren are these which hear the word of God, and do it.

22 ¶ Now it came to pass on a certain day, that he went into a ship with his disciples: and he said unto them, Let us go over unto the other side of the lake. And they launched forth.

23 But as they sailed, he fell asleep: and there came down a storm of wind on the lake; and they were filled with water, and were in jeopardy.

24 And they came to him, and awoke him, saying, Master, Master, we perish. Then he arose, and rebuked the wind and the raging of the water: and they ceased, and there was a calm.

25 And he said unto them, Where is your faith? And they being afraid wondered, saying one to another, What manner of man is this! for he commandeth even the winds and water, and they obey him.

26 ¶ And they arrived at the country of the Gadarenes, which is over against Galilee.

27 And when he went forth to land, there met him out of the city a certain man, which had devils long time, and ware no clothes, neither abode in any house, but in the tombs.

28 When he saw Jesus, he cried out, and fell down before him, and with a loud voice said, What have I to do with thee, Jesus, thou Son of God most high? I beseech thee, torment me not.

29 (For he had commanded the unclean spirit to come out of the man. For oftentimes it had caught him: and he was kept bound with chains and in fetters; and he brake the bands, and was driven of the devil into the wilderness.)

30. Då frågade Jesus honom, och sade: Hvad är ditt namn? Han sade: Legio; ty många djeflar woro infomne i honom.

31. Och de bådo honom, att han icke skulle bjuda dem fara uti afgrunden.

32. Men der war en stor swinahjord, som der gick och födde sig på berget. Då bådo de honom, att han wille tillstådja dem fara in i swinen. Och han tillstodde dem det.

33. Då foro djeflarne utur menniskan, och foro in uti swinen: och hjorden brådstörte sig uti sjön, och fördränkte sig.

34. Men när de, som twattade swinen, sågo hvad der steddde, flydde de. Och buro tidenden i staden, och på bygden.

35. Då gingo de ut, till att se hvad der stedt war, och kommo till Jesus, och funno mannen, der djeflarne utaf farne woro, klädd och mid sina sinnen, sittande mid Jesu fötter: och worde förfärade.

36. Och de som det sett hade, förfunnade dem deslikes, huruledes den besatte war helbregda worden.

37. Och hela hopen af de Gadareners omliggande bådo honom, att han wille fara ifrån dem, ty dem war en stor råddhåge påkommen. Då steg han till stepps, och for tillbata igen.

38. Men mannen, der djeflarne woro utaf farne, bad honom, att han måtte blifwa när honom. Men Jesus sände honom ifrån sig, sågande:

39. Gå uti ditt hus igen, och såg utaf, huru stora ting Gud med dig gjort hafwer. Och han gick bort, och förfunnade öfwer hela staden, huru stora ting Jesus hade gjort med honom.

40. Och det begaf sig, då Jesus kom igen, undfick honom folket, ty alle wäntade efter honom.

30 And Jesus asked him, saying, What is thy name? And he said, Legion: because many devils were entered into him.

31 And they besought him that he would not command them to go out into the deep.

32 And there was there a herd of many swine feeding on the mountain: and they besought him that he would suffer them to enter into them. And he suffered them.

33 Then went the devils out of the man, and entered into the swine: and the herd ran violently down a steep place into the lake, and were choked.

34 When they that fed *them* saw what was done, they fled, and went and told *it* in the city and in the country.

35 Then they went out to see what was done; and came to Jesus, and found the man, out of whom the devils were departed, sitting at the feet of Jesus, clothed, and in his right mind: and they were afraid.

36 They also which saw *it* told them by what means he that was possessed of the devils was healed.

37 ¶ Then the whole multitude of the country of the Gadarenes round about besought him to depart from them; for they were taken with great fear: and he went up into the ship, and returned back again.

38 Now the man, out of whom the devils were departed, besought him that he might be with him: but Jesus sent him away, saying,

39 Return to thine own house, and shew how great things God hath done unto thee. And he went his way, and published throughout the whole city how great things Jesus had done unto him.

40 And it came to pass, that, when Jesus was returned, the people *gladly* received him; for they were all waiting for him.

41. Och si, der kom en man, som hette Jairus, och war en Öfwerste för Synagogan: han föll ned för Jesu fötter, bedjande honom, att han wille gå i hans hus;

42. Ty han hade en enda dotter, wid tolf år gammal, och hon beghnte själad. Men i wågen wid han gick dit, trångde honom folket.

43. Och en qwinna, som hade haft blodgång i tolf år, och hade förtårt allt det hon ågde på läkare, och funde dock botas af ingen.

44. Hon gick bak efter och tog på hans klädesfäll; och strag stillades hennes blodgång.

45. Och Jesus sade: Ho är den, som tog på mig? Då de alle nekade, sade Petrus, och de med honom woro: Måstare, folket trångder dig, och omfarer dig, och du säger: Ho tog på mig?

46. Då sade Jesus: Någon hafwer ju tagit på mig; ty jag kände, att kraft gick af mig.

47. Då qwinnan såg, att det icke war lönligt, kom hon stålschwande, och föll ned för hans fötter, och förkunnade för allt folket, för hwad sak skull hon hade tagit på honom, och huruledes hon blef strag helbregda.

48. Då sade han till henne: War röst, min dotter: din tro hafwer frälst dig; gåd med frib.

49. Wid han ännu talade, kom en, utaf Öfwerstens hus för Synagogan, sågande till honom: Din dotter är död; gör icke Måstaren omaf.

50. Då Jesus hörde det ordet, sade han till pigans fader: Råds intet; utan tro allenast, och hon warder helbregda.

51. Då han kom i huset, stabde han ingen ingå med sig, utan Petrum, Jacobum och Johannem, och fadren och modren till pigan.

41 ¶ And, behold, there came a man named Jairus, and he was a ruler of the synagogue; and he fell down at Jesus' feet, and besought him that he would come into his house:

42 For he had one only daughter, about twelve years of age, and she lay a dying. But as he went the people thronged him.

43 ¶ And a woman having an issue of blood twelve years, which had spent all her living upon physicians, neither could be healed of any,

44 Came behind him, and touched the border of his garment; and immediately her issue of blood stanchd.

45 And Jesus said, Who touched me? When all denied, Peter and they that were with him said, Master, the multitude throng thee and press thee, and sayest thou, Who touched me?

46 And Jesus said, Somebody hath touched me; for I perceive that virtue is gone out of me.

47 And when the woman saw that she was not hid, she came trembling, and falling down before him, she declared unto him before all the people for what cause she had touched him, and how she was healed immediately.

48 And he said unto her, Daughter, be of good comfort: thy faith hath made thee whole; go in peace.

49 ¶ While he yet spake, there cometh one from the ruler of the synagogue's house, saying to him, Thy daughter is dead; trouble not the Master.

50 But when Jesus heard it, he answered him, saying, Fear not. believe only, and she shall be made whole.

51 And when he came into the house, he suffered no man to go in, save Peter, and James, and John, and the father and the mother of the maiden.

52. Men de greto alle, och jämrade sig öfver henne. Då sade han: Gråter icke; pigan är icke död, men hon sofver.

53. Då gjorde de sve af honom, wäl wetande, att hon war död.

54. Men han bref dem alla ut, och tog henne mid handen, och ropade, sågande: Wiga, ståt upp.

55. Och hennes ande kom igen, och hon stod strax upp: och han böd gifwa henne mat.

56. Och hennes föräldrar förstracktes. Men han böd dem, att de ingen säga skulle, hwad der stedt war.

9. Capitel.

sedan kallade Jesus tillhopa de tolf, och gaf dem magt och wåld öfver alla djestlar, och att de sjufdomar bota kunde.

2. Och sånde dem ut till att predika Guds rike, och göra de sjufa helbregda.

3. Och sade till dem: Tager intet med eder till wågö, icke låpp eller stråppa, icke bröd, icke penningar; hafwer ej heller två fjortlar.

4. Och i hwad hus I ingån, der blifwer, till des I dragen dådan.

5. Och hwilka icke anamma eder, så går ut af den staden, och studder of skofket af edra fötter, till mittnebbörd öfver dem.

6. Och de gingo ut, och wandrade omkring i byarne, predikade Evangelium, och gjorde helbregda allestädes.

7. Då fick Herodes Tetrarcha höra att det som bedref öf honom, och honom begynte misshaga: ty det sadet af somliga, att Johannes war uppstånden af döda;

8. Af somliga, att Elias war uppenbarad; af somliga, att någon Propheet af de gamla war uppstånden.

9. Och Herodes sade: Johannes hafwer jag halskuggit; men ho är denne, der jag sådant af hörer? Och begärde se honom.

52 And all wept, and bewailed her: but he said, Weep not; she is not dead, but sleepeth.

53 And they laughed him to scorn, knowing that she was dead.

54 And he put them all out, and took her by the hand, and called, saying, Maid, arise.

55 And her spirit came again, and she arose straightway: and he commanded to give her meat.

56 And her parents were astonished: but he charged them that they should tell no man what was done.

CHAPTER IX.

THEN he called his twelve disciples together, and gave them power and authority over all devils, and to cure diseases.

2 And he sent them to preach the kingdom of God, and to heal the sick.

3 And he said unto them, Take nothing for *your* journey, neither staves, nor scrip, neither bread, neither money; neither have two coats apiece.

4 And whatsoever house ye enter into, there abide, and thence depart.

5 And whosoever will not receive you, when ye go out of that city, shake off the very dust from your feet for a testimony against them.

6 And they departed, and went through the towns, preaching the gospel, and healing every where.

7 ¶ Now Herod the tetrarch heard of all that was done by him: and he was perplexed, because that it was said of some, that John was risen from the dead;

8 And of some, that Elias had appeared; and of others, that one of the old prophets was risen again.

9 And Herod said, John have I beheaded; but who is this, of whom I hear such things? And he desired to see him.

10. Och Apostlarna kommo igen, och förtdalde honom allt det de gjort hade. Då tog han dem med sig, och gick afslides uti en ödemark, som ligger wid den staden, som kallas Bethsaida.

11. Då folket det förnam, kommo de efter honom; och han undfick dem, och talade med dem om Guds rike, och gjorde dem helbregda, som det behöfde.

12. Men dagen begynte wara framliben: då gingo de tolf fram, och sade till honom: Låt folket ifrån dig, att de gå uti köpstäderna, och nästa bygden, der de måga gåsta, och finna mat, ty wi äre här i ödemarken.

13. Han sade till dem: Gifwer I dem äta. Då sade de: Wi hafwe icke flera brödd än fem, och två fiffar; utan att wi gå bort, och köpe mat till allt detta folket.

14. Och woro de icke långt ifrån femtusend män. Då sade han till sina Lärjungar: Låter dem sätta sig ned, i hwart matskapet femtio.

15. Och de gjorde så, och låto dem alla sätta sig ned.

16. Då tog han de fem brödd, och de två fiffar, upplifste sina ögon i himmelen, tackade der öfwer, brödt och fiff Lärjungarna, att de stulle sedan lågga fram för folket.

17. Och de äto alle, och woro mätte. Sedan wardt upptagit det som dem öfwerlopp, tolf forgar fulla med stycken.

18. Och det begaf sig, då han war allena i sina böner, woro och någre hans Lärjungar med honom; dem frågade han, och sade: Hwem säger folket mig wara?

19. Då svarade de, och sade: Johannes Ödparen; somlige Elias, och somlige, att någon Prophet af de gamla år uppstånden.

20. Då sade han till dem: Hwem säger då I mig wara? Svarade Petrus, och sade: Du äst Guds Christ.

10 ¶ And the apostles, when they were returned, told him all that they had done. And he took them, and went aside privately into a desert place belonging to the city called Bethsaida.

11 And the people, when they knew it, followed him: and he received them, and spake unto them of the kingdom of God, and healed them that had need of healing.

12 And when the day began to wear away, then came the twelve, and said unto him, Send the multitude away, that they may go into the towns and country round about, and lodge and get victuals; for we are here in a desert place.

13 But he said unto them, Give ye them to eat. And they said, We have no more but five loaves and two fishes; except we should go and buy meat for all this people.

14 For they were about five thousand men. And he said to his disciples, Make them sit down by fifties in a company.

15 And they did so, and made them all sit down.

16 Then he took the five loaves and the two fishes, and looking up to heaven, he blessed them, and brake, and gave to the disciples to set before the multitude.

17 And they did eat, and were all filled: and there was taken up of fragments that remained to them twelve baskets.

18 ¶ And it came to pass, as he was alone praying, his disciples were with him; and he asked them, saying, Whom say the people that I am?

19 They answering said, John the Baptist; but some say, Elias; and others say, that one of the old prophets is risen again.

20 He said unto them, But whom say ye that I am? Peter answering said, The Christ of God.

21. Och han hotade dem, och förbjöd, att de skulle det någon säga;

22. Och sade: Menniskones Son måste mycket lida, och bortkastas af de Äldsta, och öfversta Presterna, och Skriftlårda, och dräpas, och tredje dagen uppstå igen.

23. Sade han och till dem alla: Hvilken mig efterfölja vill, han vederläge sig sjelf; och tage sitt kors på sig hvar dag, och följa mig.

24. Ty den som vill behålla sitt lif, han skall mista det: och ho som mister sitt lif för min skull, han skall det behålla.

25. Och hvad kommer det menniskan till godo, om hon vunne hela världen, och förtappar sig sjelf, eller gör skada på sig sjelf?

26. Hvilken som blyges wid mig, och mitt ord, wid honom skall och människones Son blygas, då han kommer i sin, och sin Faders, och de heliga Änglars hårlighet.

27. Men jag säger eder förwiffo, att någre åro af dem som här stå, de der icke skola smaka döden, till des de få se Guds rike.

28. Så begaf det sig, wid åtta dagar efter dessa orden, att han tog till sig Petrum, och Johannem, och Jacobum, och gick upp på ett berg till att bedja.

29. Och wid han bad, wardt hans ansigte förwandladt, och hans klädnad war hwit och skinnande.

30. Och si, två män talade med honom, som woro Moses och Elias;

31. Och syntes i hårlighet, och talade om hans afgang, som han fullborda skulle i Jerusalem.

32. Men Petrus, och de med honom woro, förtyngdes af sömn: då de uppvaknade, sågo de hans klarhet, och de två män stå när honom.

33. Och det begaf sig, då de gingo ifrån honom, sade Petrus till Jesum:

21 And he straitly charged them, and commanded *them* to tell no man that thing;

22 Saying, The Son of man must suffer many things, and be rejected of the elders and chief priests and scribes, and be slain, and be raised the third day.

23 ¶ And he said to *them* all, If any *man* will come after me, let him deny himself, and take up his cross daily, and follow me.

24 For whosoever will save his life shall lose it: but whosoever will lose his life for my sake, the same shall save it.

25 For what is a man advantaged, if he gain the whole world, and lose himself, or be cast away?

26 For whosoever shall be ashamed of me and of my words, of him shall the Son of man be ashamed, when he shall come in his own glory, and in his Father's, and of the holy angels.

27 But I tell you of a truth, there be some standing here, which shall not taste of death, till they see the kingdom of God.

28 ¶ And it came to pass about an eight days after these sayings, he took Peter and John and James, and went up into a mountain to pray.

29 And as he prayed, the fashion of his countenance was altered, and his raiment was white and glistening.

30 And, behold, there talked with him two men, which were Moses and Elias:

31 Who appeared in glory, and spake of his decease which he should accomplish at Jerusalem.

32 But Peter and they that were with him were heavy with sleep: and when they were awake, they saw his glory, and the two men that stood with him.

33 And it came to pass, as they departed from him, Peter said un-

Måstare, och är godt här vara; låt
och gdra tre hyddor, en till dig, och en
till Mosen, och en till Eliam; och
wiste icke hwad han sade.

34. Och wid han så sade, kom en sky,
och fringskygde dem: och de worde för-
fårade, wid de worde inneswade i
skyn.

35. Och en röst hördes utur skyn,
den der sade: Denne är min älsfelige
Son: honom hör.

36. Och i det samma rösten hördes,
funno de Jesum vara allena. Och
de tego, och förkunnade ingen, i de da-
gar, något af det de sett hade.

37. Så hånde sig dagen derefter, då
de gingo ned af berget, wötte honom
mycket folk.

38. Och si, en man af folket ropade,
och sade: Måstare, jag beder dig, se
till min son: ty han är mitt enda
barn.

39. Si, anden begriper honom, och
strag ropar han; och han sliter honom,
så att han fradgås; och han far med
nöd ifrån honom, då han honom slitit
hafwer.

40. Och jag bad dina Lärjungar, att
de skulle utdrifwa honom; och de kunde
icke.

41. Då swarade Jesus, och sade:
O du otrogna och genstörtiga släkte,
huru länge skall jag vara när eder,
och lida eder? Haf din son hit.

42. Och wid han nu framgick, ref och
stet djestmulen honom. Men Jesus
nåpste den orena andan, och gjorde
pilkten helbregda, och sät honom sin
fader igen.

43. Och alle worde försträcke öfwer
Guds härlighet. Då alle undrade på
alt det han gjorde, sade han till sina
Lärjungar:

44. Fatter dessa ord uti edra öron;
ty det skall ske, menniskones Son war-
der öfwerantwardad i menniskors hän-
der.

45 Men de förstodo icke detta ordet,

Jesus, Master, it is good for us to
be here: and let us make three
tabernacles; one for thee, and one
for Moses, and one for Elias: not
knowing what he said.

34 While he thus spake, there
came a cloud, and overshadowed
them: and they feared as they en-
tered into the cloud.

35 And there came a voice out
of the cloud, saying, This is my
beloved Son: hear him.

36 And when the voice was past,
Jesus was found alone. And they
kept it close, and told no man in
those days any of those things
which they had seen.

37 ¶ And it came to pass, that on
the next day, when they were come
down from the hill, much people
met him.

38 And, behold, a man of the
company cried out, saying, Master,
I beseech thee, look upon my son;
for he is mine only child.

39 And, lo, a spirit taketh him,
and he suddenly crieth out; and it
teareth him that he foameth again,
and bruising him, hardly departeth
from him.

40 And I besought thy disciples
to cast him out; and they could
not.

41 And Jesus answering said, O
faithless and perverse generation,
how long shall I be with you, and
suffer you? Bring thy son hither.

42 And as he was yet a coming,
the devil threw him down, and tare
him. And Jesus rebuked the unclean
spirit, and healed the child, and de-
livered him again to his father.

43 ¶ And they were all amazed
at the mighty power of God. But
while they wondered every one at
all things which Jesus did, he said
unto his disciples,

44 Let these sayings sink down
into your ears: for the Son of man
shall be delivered into the hands
of men.

45 But they understood not this

och det var förböldt för dem, att de der icke kunde förstå: och de fruktade, att fråga honom om det ordet.

46. Och kom ibland dem en tanke, hvilkendera skulle störst vara.

47. Då Jesus såg deras hjertas tankar, tog han ett barn, och ställde det uår sig,

48. Och sade till dem: Hvilkens som anammar detta barnet i mitt namn, han anammar mig; och den mig anammar, han anammar honom som mig såndt hafver: men den der minst är ibland eder alla, han skall vara störst.

49. Da svarade Johannes, och sade: Måstare, vi sågo en, som utdref djeflar under ditt namn, och vi förbödo honom det, efter det han icke följer med oss.

50. Sade Jesus till honom: Förbjuder honom intet: ty den der icke mot oss är, han är med oss.

51. Och det begaf sig, då tiden fullbordad var, att han skulle hådan tagen warda, wånne han sitt ansigte, till att fara åt Jerusalem.

52. Och han sände bud fram för sig; de gingo, och kommo in till en stad, som de Samariter uti bodde, att de skulle reda för honom.

53. Och de undfingo honom intet, ty han hade wändt sitt ansigte, till att draga till Jerusalem.

54. Då hans Lärjungar, Jacobus och Johannes det sågo, sade de: HERR, vill du, så wille vi såga, att eld måtte komma ned af himmelen, och förtära dem, såsom oss Elias gjorde?

55. Men Jesus wände sig om, och näpste dem, sågande: I weten icke hwars andas I ären.

56. Ty menniskones Son är icke kommen, till att förderfwa menniskornas själar, utan till att frälssa dem. Och de gingo dådan uti en annan by.

57. Och det begaf sig, mid de gingo på wägen, sade en till honom: Jag vill följa dig hwart du går, HERR.

saying, and it was hid from them, that they perceived it not: and they feared to ask him of that saying.

46 ¶ Then there arose a reasoning among them, which of them should be greatest.

47 And Jesus, perceiving the thought of their heart, took a child and set him by him,

48 And said unto them, Whosoever shall receive this child in my name receiveth me; and whosoever shall receive me, receiveth him that sent me: for he that is least among you all, the same shall be great.

49 ¶ And John answered and said, Master, we saw one casting out devils in thy name; and we forbade him, because he followeth not with us.

50 And Jesus said unto him, Forbid him not: for he that is not against us is for us.

51 ¶ And it came to pass, when the time was come that he should be received up, he steadfastly set his face to go to Jerusalem,

52 And sent messengers before his face: and they went, and entered into a village of the Samaritans, to make ready for him.

53 And they did not receive him, because his face was as though he would go to Jerusalem.

54 And when his disciples James and John saw this, they said, Lord, wilt thou that we command fire to come down from heaven, and consume them, even as Elias did?

55 But he turned, and rebuked them, and said, Ye know not what manner of spirit ye are of.

56 For the Son of man is not come to destroy men's lives, but to save them. And they went to another village.

57 ¶ And it came to pass, that, as they went in the way, a certain man said unto him, Lord, I will follow thee whithersoever thou goest

58 Sade Jesus till honom: Råfvarne hafwa fulor, och foglarne under himmelen nåsten; men menniskones Son hafwer icke, der han kan lita sitt hufvud till.

59. Men han sade till en annan: Gdli mig. Då sade han: HERre, låt mig först gå bort, och begrafwa min fader.

60. Då sade Jesus till honom: Låt de döda begrafwa sina döda; men du, gåd, och förkunna Guds rike.

61. En annan sade: HERre, jag vill följa dig; men låt mig först gå, och ställa mig ifrån dem, som i mitt hus äro.

62. Sade Jesus till honom: Hvitfen som sätter sin hand till plogen, och ser tillbaka, han är icke beqväm till Guds rike.

10. Capitel.

Sedan sticade HERren andra suttio, och sände dem två och två, fram för sig, i alla städer och rum, dit han komma wille.

2. Och sade till dem: Såden är stor; men arbetarena äro få: beder fördenfull sådens HERre, att han utsänder arbetare i sin såd.

3. Går: si, jag sänder eder såsom lamm ibland ulfwar.

4. Bårer ingen såck, ej heller stråppa, ej heller skor; och helsar ingen i vägen.

5. Uti hwad hus I kommen, säger först: Frid ware detta hus.

6. Och om der någon är fridsens barn, så skall eder frid blifwa på honom: hwar ock icke, så kommer han till eder igen.

7. Uti det samma hus blifwer; åter och dricker hwad eder förefattes: th arbetaren är sin ldn wård. Går icke utur hus i hus.

8 Och uti hwad stad I kommen, och

58 And Jesus said unto him, Foxes have holes, and birds of the air have nests; but the Son of man hath not where to lay his head.

59 And he said unto another, Follow me. But he said, Lord, suffer me first to go and bury my father.

60 Jesus said unto him, Let the dead bury their dead; but go thou and preach the kingdom of God.

61 And another also said, Lord, I will follow thee; but let me first go bid them farewell, which are at home at my house.

62 And Jesus said unto him, No man, having put his hand to the plough, and looking back, is fit for the kingdom of God.

CHAPTER X.

AFTER these things the Lord appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place, whither he himself would come.

2 Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the labourers are few: pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest.

3 Go your ways: behold, I send you forth as lambs among wolves.

4 Carry neither purse, nor scrip, nor shoes; and salute no man by the way.

5 And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house.

6 And if the son of peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again.

7 And in the same house remain, eating and drinking such things as they give: for the labourer is worthy of his hire. Go not from house to house.

8 And into whatsoever city ye en

de anamma eder, åter hwad eder för-
fättes.

9. Och görer de sjuka helbregda, som
der äro; och säger till dem: Guds rike
är kommit hardt när eder.

10. Uti hwad stad I kommen, och de
icke anamma eder, så går ut på haus-
gator, och säger:

11. Det stoft som lådde mid öf af
eder stad, skafe wi af på eder: dock
skolen I weta, att Guds rike war kom-
mit hardt när eder.

12. Jag säger eder, att Sodome skall
drågeligare warda på den dagen, än
den stadensom.

13. We dig, Chorazin, we dig, Beth-
saida: ty hade sådana fraster varit
gjorda uti Tyro och Sidon, som de
gjorda äro uti eder, länge sedan hade
de sutit uti såd och aska, och gjort hu-
dabåttring.

14. Dock skall Tyro och Sidon drå-
geligare warda på domedag, än eder.

15. Och du Capernaum, som upphäf-
wen är allt intill himmelen, du skall
nederstörtad warda till heltwete.

16. Gwiltken eder hörer, han hörer
mig; och den eder föraktar, han förak-
tar mig; men den mig föraktar, han för-
aktar honom, som mig såndt hafwer.

17. Men de sjuttio kommo igen med
glädje, och sade: Herre, djeflarne äro
öf och underdånige i ditt namu.

18. Då sade han till dem: Jag såg
Eatan falla af himmelen, såsom en
ljungelb.

19. Si, jag hafwer gifwit eder magt,
att trampa på ormar och scorpioner,
och öfwer all fiendens kraft; och eder
skall intet warda stadande.

20. Dock fröjder eder icke deraf, att
anbarne äro eder underdånige; utan
fröjder eder, att edra namn äro skrifna
i himmelen.

ter, and they receive you, eat such
things as are set before you:

9 And heal the sick that are there-
in, and say unto them, The kingdom
of God is come nigh unto you.

10 But into whatsoever city ye
enter, and they receive you not, go
your ways out into the streets of
the same, and say,

11 Even the very dust of your
city, which cleaveth on us, we do
wipe off against you: notwith-
standing, be ye sure of this, that
the kingdom of God is come nigh
unto you.

12 But I say unto you, that it
shall be more tolerable in that day
for Sodom, than for that city.

13 Woe unto thee, Chorazin! woe
unto thee, Bethsaida! for if the
mighty works had been done in
Tyre and Sidon, which have been
done in you, they had a great while
ago repented, sitting in sackcloth
and ashes.

14 But it shall be more tolerable
for Tyre and Sidon at the judg-
ment, than for you.

15 And thou, Capernaum, which
art exalted to heaven, shalt be
thrust down to hell.

16 He that heareth you heareth
me; and he that despiseth you de-
spiseth me; and he that despiseth
me despiseth him that sent me.

17 ¶ And the seventy returned
again with joy, saying, Lord, even
the devils are subject unto us
through thy name.

18 And he said unto them, I be-
held Satan as lightning fall from
heaven.

19 Behold, I give unto you power
to tread on serpents and scorpions,
and over all the power of the ene-
my; and nothing shall by any
means hurt you.

20 Notwithstanding, in this re-
joice not, that the spirits are sub-
ject unto you; but rather rejoice,
because your names are written in
heaven.

21. I samma stunden fröjdade sig Jesus i Andanom, och sade: Jag prisar dig, Fader, himmelens och jordens HERre, att du hafver detta förbott för de wisa och kloka, och hafver det uppenbarat för de fåtunniga. Ja, Fader; ty så hafver varit behageligt för dig.

22. All ting äro mig antwardade af min Fader: och ingen wet ho Souen är, utan Fadren; och ho Fadren är, utan Souen; och den som Souen will det uppenbara.

23. Och han wände sig om till sina Lärjungar affides, och sade: Salige äro de ögon, som se det I se:

24. Ty jag säger eder: Månge Profheter, och Konungar åstundade se det I se, och fingo dock icke set; och höra det I hören, och fingo dock icke hört.

25. Och si, en lagstof stod upp, och frestade honom, sågande: Måstare, hwad skall jag göra, att jag må få ewinnerligt lif?

26. Då sade han till honom: Hwad är strifwit i lagen? Huru låser du?

27. Swarade hon, och sade: Du skall älska din HERra Gud, af all ditt hjerta, och af all din själ, och af alla dina krafter, och af all din håg, och din nåsta som dig sjelf.

28. Då sade han till honom: Rätteliga swarade du; gör det, så får du lewa.

29. Då wille han göra sig sjelf rättfärdig, och sade till Jesus: Hwiltten är då min nåsta?

30. Då swarade Jesus, och sade: En man for ned af Jerusalem till Jericho, och kom i rösware händer, och de kådde af honom, och fargade honom, och gingo dådan, och låto honom ligga halfdöd.

31. Så hände sig, att en Prest for neder åt samma wägen, och då han sig se honom, gick han fram om honom.

21 ¶ In that hour Jesus rejoiced in spirit, and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, that thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes: even so, Father; for so it seemed good in thy sight.

22 All things are delivered to me of my Father: and no man knoweth who the Son is, but the Father; and who the Father is, but the Son, and he to whom the Son will reveal him.

23 ¶ And he turned him unto his disciples, and said privately, Blessed are the eyes which see the things that ye see:

24 For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them.

25 ¶ And, behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life?

26 He said unto him, What is written in the law? how readest thou?

27 And he answering said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself:

28 And he said unto him, Thou hast answered right: this do, and thou shalt live.

29 But he, willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour?

30 And Jesus answering said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment and wounded him, and departed, leaving him half dead.

31 And by chance there came down a certain priest that way: and when he saw him, he passed by on the other side.

32. Sammatunda of en Levit, då han kom till det samma rumet, gick han fram, och såg på honom, och gick sedan fram om honom.

33. Men en Samaritan reste samma vägen, och kom till honom; och när han såg honom, värfunnade han sig öfver honom,

34. Och gick till, och förbandt hans sår, och göt der olja och vin in, och laden på sin åst, och förde honom till herberget, och stötte honom.

35. Den andra dagen for han dådan, och tog fram två penningar, och gaf wården, och sade till honom: Sköt honom, och hvad du mer kostar på honom, vill jag betala dig, när jag kommer igen.

36. Swillken af dessa tre synes dig nu hafwa varit hans näste, som för röfwarena kommen war?

37. Sade han: Den som bewiste honom barmhertighet. Då sade Jesus till honom: Gå, och gör du sammanledet.

38. Men det begaf sig, då de wandrade, gick han uti en liten stad, och en qwinna, benämnd Martha, undfick honom uti sitt hus.

39. Och hon hade en syster, benämnd Maria: hon satte sig wid Jesu fötter, och hörde hans ord.

40. Men Martha besträdes med ibeligt tjenst. Hon gick fram och sade: Herre, stöter du intet derom, att min syster låter mig tjena allena? Så såg henne nu, att hon hjälper mig.

41. Svarade Jesus, och sade till henne: Martha, Martha, du hafwer omsorg och besträmer om många-handa;

42. Men ett är nödtorstigt: Maria hafwer utforat den goda delen, hwilken henne icke skall ifrån tagas.

11. Capitel.

Och det begaf sig, att han bad uti ett rum. Då han wände igen, sade

32 And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side.

33 But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was; and when he saw him, he had compassion on him,

34 And went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him.

35 And on the morrow when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him: and whatsoever thou spendest more, when I come again, I will repay thee.

36 Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves?

37 And he said, He that shewed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

38 ¶ Now it came to pass, as they went, that he entered into a certain village; and a certain woman named Martha received him into her house.

39 And she had a sister called Mary, which also sat at Jesus' feet, and heard his word.

40 But Martha was cumbered about much serving, and came to him, and said, Lord, dost thou not care that my sister hath left me to serve alone? bid her therefore that she help me.

41 And Jesus answered and said unto her, Martha, Martha, thou art careful and troubled about many things:

42 But one thing is needful; and Mary hath chosen that good part, which shall not be taken away from her.

CHAPTER XI.

AND it came to pass, that, as he was praying in a certain place,

en af hans Lärjungar till honom: **HÖRRE**, lär och bedja, såsom och Johanes lärde sina Lärjungar.

2. Då sade han till dem: **Wår** **J** bedjen, såger så: **Fader** wår, som äst i himlom! **Helgadt** warde ditt namn. **Tillkomme** ditt rike. **Se** din wilje, såsom i himmelen, så och på jorden.

3. **Gif** och alltid wårt dageliga bröd.

4. **Och** förlåt och våra synder: ty och wi förlåte alla; som och skuldige äro. **Och** inled och icke uti frestelse; utan fråls och ifrån ondo.

5. **Och** sade han till dem: **Swilken** är ibland eder, som hafwer en wån, och han går till honom om midnatts tid, och såger till honom: **Käre** wån, låna mig tre bröd;

6. **Ty** min wån är kommen till mig, wågarande, och jag hafwer intet lägga för honom.

7. **Och** den, som innanföre är, svarar, och såger: **Ödr** mig icke omaf: **dörren** är nu stängd, och mina barn äro med mig i fång; jag kan icke stå upp, och få dig det.

8. **Jag** såger eder: **Om** han än icke uppstår, och får honom det, derföre, att han är hans wån; **likwål** derföre, att han så trägen är, står han upp, och får honom så mycket han behöfwer.

9. **Så** såger och jag eder: **Be**der, och eder stall gifwit warba; **sö**ker, och **J** stolen finna; **klapper**, och eder stall warba upplåtit.

10. **Ty** den der beder, han får, och den der söker, han finner, och den der klappar, honom warder upplåtit.

11. **Swilken** ibland eder är den fader, om hans son begår bröd af honom, som gifwer honom en sten? eller om han begår fift, mån han gifwa honom en orm för fift?

12. **Eller**, om han begår ägg, mån han få honom en scorpion?

13. **Kunnen** nu **J**, som onde ären, gifwa edra barn goda gåfwor; **huru** mycket mer skall eder himmelse **Fader**

when he ceased, one of his disciples said unto him, **Lord**, teach us to pray, as John also taught his disciples.

2 And he said unto them, **When ye pray**, say, **Our Father** which art in heaven, **Hallowed** be thy name. **Thy kingdom** come. **Thy will** be done, as in heaven, so in earth.

3 Give us day by day our daily bread.

4 And forgive us our sins; for we also forgive every one that is indebted to us. And lead us not into temptation; but deliver us from evil.

5 And he said unto them, **Which of you** shall have a friend, and shall go unto him at midnight, and say unto him, **Friend**, lend me three loaves;

6 For a friend of mine in his journey is come to me, and I have nothing to set before him:

7 And he from within shall answer and say, **Trouble** me not: the door is now shut, and my children are with me in bed; I cannot rise and give thee?

8 I say unto you, **Though** he will not rise and give him, because he is his friend, yet because of his importunity he will rise and give him as many as he needeth.

9 And I say unto you, **Ask**, and it shall be given you; **seek**, and ye shall find; **knock**, and it shall be opened unto you.

10 For every one that asketh receiveth; and he that seeketh findeth; and to him that knocketh it shall be opened.

11 If a son shall ask bread of any of you that is a father, will he give him a stone? or if he ask a fish, will he for a fish give him a serpent?

12 Or if he shall ask an egg, will he offer him a scorpion?

13 If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children; how much more shall

gifwa den Heliga Andan dem, som bedja honom?

14. Och han utdref en djefwul, som war en dumme. Och när djefwulen war utdrifwen, talade dummen; och folket förundrade sig.

15. Men somlige af dem sade: Han utdrifwer djeflar med Beelzebub, djeflarnas öfwerste.

16. Och somlige frestade honom, begärande af honom tecken af himmelen.

17. Men efter han wiste deras tankar, sade han till dem: Swart och ett rife, som söndrar sig emot sig sjelft, det warder förödt; och hus faller på hus.

18. Är och nu Satan söndrad emot sig sjelf, huru warder då hans rife ständande? Efter I sågen, att jag utdrifwer djeflar med Beelzebub.

19. Men om jag utdrifwer djeflar med Beelzebub, med hvem drifwa då edra barn dem ut? Derföre skola de wara edre domare.

20. Men om jag utdrifwer djeflar med Guds finger, så är ju Guds rife kommit till eder.

21. Då en stark bewåpnad bewarar sitt hus, så blifwer det i frid, som han äger;

22. Men der en starkare tillkommer, och öfwerwinner honom; tager han bort alla hans wapen, der han tröstade uppå, och stiftar hans rof.

23. Den icke med mig är, han är emot mig; och den icke församlar med mig, han förstingrar.

24. När den orene anden går ut af menniskan, wandrar han fring om torra platser, söker efter hwila och finner ingen. Då säger han: Jag will komma igen uti mitt hus, der jag utgick.

25. Och när han kommer, finner han det rent sopadt, och wål prydt.

26. Då går han åstad, och tager till sig sju andra andar, som stabeligare äro än han, och de gå derin, och bo der: och den menniskans sista warder wårte än det första.

your heavenly Father give the Holy Spirit to them that ask him?

14 ¶ And he was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered.

15 But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub the chief of the devils.

16 And others, tempting him, sought of him a sign from heaven.

17 But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth.

18 If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say that I cast out devils through Beelzebub.

19 And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast them out? therefore shall they be your judges.

20 But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you.

21 When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace:

22 But when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils.

23 He that is not with me is against me; and he that gathereth not with me scattereth.

24 When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out.

25 And when he cometh, he findeth it swept and garnished.

26 Then goeth he, and taketh to him seven other spirits more wicked than himself; and they enter in, and dwell there: and the last state of that man is worse than the first.

27. Och det begaf sig, då han detta sade, hof en qwinna sin röst upp ibland folket, och sade till honom: Salig är den qweben, som dig burit hafwer, och de spenar, som du diat hafwer.

28. Men han sade: Ja, salige äro de, som höra Guds ord, och gömma det.

29. Då folket trängdes intill, begynte han säga: Detta är ett ondt slägte; de begåra tecken, och tecken skall dem icke gifwit warda, utan Jone Prophetens tecken.

30. Ty såsom Jonas war de Nineviter ett tecken, så skall också menniskans Son wara detta slägte.

31. Drottningen af Söderlanden skall uppstå på domen, med de män af detta slägte, och skall fördöma dem: ty hon kom ifrån verdens ända, till att höra Salomons wijsdom; och si, här är mer än Salomon.

32. De Ninevitiske män stola uppstå på domen, med detta slägte, och stola fördöma det: ty de gjorde bättring efter Jone predikan; och si, här är mer än Jonas.

33. Ingen upptänder ett ljus; och sätter det uti något hemligt rum, eller under en steppa; utan på ljusastafen, att de som infomma, stola få se af ljuset.

34. Ögat är kroppens ljus; när nu ditt öga är ensaldigt, så warder också hela din kropp ljus; är det också argt, så warder också din kropp mörkt.

35. Derföre se till, att ljuset, som i dig är, icke warder mörkt.

36. Om nu din kropp är allsamman ljus, och hafwer ingen del af mörkret, så warder han fullständigen ljus, och uppviser dig, såsom en klar tungeld.

37. Och wid han talade, bad honom en Pharisee, att han skulle få sig mat

27 ¶ And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lifted up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked.

28 But he said, Yea, rather, blessed are they that hear the word of God, and keep it.

29 ¶ And when the people were gathered thick together, he began to say, This is an evil generation: they seek a sign; and there shall no sign be given it, but the sign of Jonas the prophet.

30 For as Jonas was a sign unto the Ninevites, so shall also the Son of man be to this generation.

31 The queen of the south shall rise up in the judgment with the men of this generation, and condemn them: for she came from the utmost parts of the earth to hear the wisdom of Solomon; and, behold, a greater than Solomon is here.

32 The men of Nineveh shall rise up in the judgment with this generation, and shall condemn it: for they repented at the preaching of Jonas; and, behold, a greater than Jonas is here.

33 No man, when he hath lighted a candle, putteth it in a secret place, neither under a bushel, but on a candlestick, that they which come in may see the light.

34 The light of the body is the eye: therefore when thine eye is single, thy whole body also is full of light; but when thine eye is evil, thy body also is full of darkness.

35 Take heed therefore, that the light which is in thee be not darkness.

36 If thy whole body therefore be full of light, having no part dark, the whole shall be full of light, as when the bright shining of a candle doth give thee light.

37 ¶ And as he spake, a certain Pharisee besought him to dine with

med honom. Då gick han in med honom, och satte sig till bords.

38. Men då Phariseen såg, att han icke tvådde sig, förr än han gick till bords, förundrade han sig.

39. Då sade Herren till honom: I Phariseer gören rent det som utvårtes är på dryckefaret och fatet; och det invårtes är i eder, är fullt med rof och ondskas.

40. I dårar, den som gjorde det utvårtes är, hafver han och icke gjort det invårtes är?

41. Dock gifver almofa af det I hafven; och si, så är eder all ting rent.

42. Men we eder, Phariseer, ty I gören tionde af mynta och ruta, och allahanda kål; och domen, och Guds fårtel låten I blifwa tillbaka. Ja, man måste detta göra, och dock det andra icke låta.

43. We eder, Phariseer, ty I sitten gern främst i Synagogarna, och viljen helsade warba på torgen.

44. We eder, Skriftlårde och Phariseer, I strymtare: ty I åren såsom de grifter, som intet synas, der folket går uppå, och wet der intet af.

45. Då svarade en af de laglösa, och sade till honom: Mästare, du försmåder och öf med dessa ord.

46. Då sade han: We och eder, I laglösa: ty I läggen bördor på menniskorna, hvilka de icke druga kunna, och I tagen icke sjelfwe på bördorna med ett edert finger.

47. We eder, I som byggen de Propheteters grifter; men edre fäder slogo dem ihjål.

48. Sannerligen, I betygen, att I hållen deraf, som edre fäder gjort hafwa: ty de slogo dem ihjål, och I byggen deraf grifter upp.

49. Dersföre säger och Guds wisdom: Jag skall sånda till dem Propheter och Apostlar, och af dem stola de några döda, och förfölja:

50. På det, att af detta slågtet skall

him; and he went in, and sat down to meat.

38 And when the Pharisee saw it, he marvelled that he had not first washed before dinner.

39 And the Lord said unto him, Now do ye Pharisees make clean the outside of the cup and the platter; but your inward part is full of ravening and wickedness.

40 Ye fools, did not he, that made that which is without, make that which is within also?

41 But rather give alms of such things as ye have; and, behold, all things are clean unto you.

42 But woe unto you, Pharisees! for ye tithe mint and rue and all manner of herbs, and pass over judgment and the love of God: these ought ye to have done, and not to leave the other undone.

43 Woe unto you, Pharisees! for ye love the uppermost seats in the synagogues, and greetings in the markets.

44 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye are as graves which appear not, and the men that walk over them are not aware of them.

45 ¶ Then answered one of the lawyers, and said unto him, Master, thus saying thou reproachest us also.

46 And he said, Woe unto you also, ye lawyers! for ye lade men with burdens grievous to be borne, and ye yourselves touch not the burdens with one of your fingers.

47 Woe unto you! for ye build the sepulchres of the prophets, and your fathers killed them.

48 Truly ye bear witness that ye allow the deeds of your fathers: for they indeed killed them, and ye build their sepulchres.

49 Therefore also said the wisdom of God, I will send them prophets and apostles, and some of them they shall slay and persecute:

50 That the blood of all the

uttrafdt warða alla Propheters blod, som utgutit år sedan werlden war skapad :

51. Sfrån Abels blod, in till Zacharie blod, som förgjordes emellan altaret och templet. Wisserliga säger jag eder warðer det uttrafdt af detta slågtet.

52. We eder, I laglöse : ty I hafwen fått nyckelen till förståndet ; sjelfwe gån I intet in, och förwågren dem, som ingå wilja.

53. När han nu detta sade till dem, beghnte de laglöse och Phariseer gå hårdt åt honom, och listeligen fråga honom om många stycken, med förfat.

54. Söfande efter, att de något weta funde af hans mun, der de måtte anflaga honom före.

12. Capitel.

När nu församladt wardt otaligt mycket folk, så att de trampade på hwar annan, beghnte han säga till sina Lärjungar : Först, tager eder wara för de Phariseers surdeg, som år strywn-teri.

2. Ty intet år fördoldt, som icke warðer uppenbaradt. och intet löuligt, som icke uppfommer.

3. Derföre, hwad I sagt hafwen i mörkret, det skall warða hörðt i ljuset ; och det I talat hafwen i örat i kamrarna, det skall predifadt warða öfwan på taken.

4. Men jag säger eder, mine wänner : Rådens icke för dem, som döda kroppen, och sedan hafwa de intet hwad de mer gdra funna.

5. Men jag will wisa eder, hwem I stolen rådas : Rådens honom, som sedan han dödat hafwer, hafwer han od magt, att bortkasta till helwete : ja, säger jag eder, honom rådens.

6. Råpas icke fem sparwar för två

prophets, which was shed from the foundation of the world, may be required of this generation ;

51 From the blood of Abel unto the blood of Zacharias, which perished between the altar and the temple : verily I say unto you, It shall be required of this generation.

52 Woe unto you, lawyers ! for ye have taken away the key of knowledge : ye entered not in yourselves, and them that were entering in ye hindered.

53 And as he said these things unto them, the scribes and the Pharisees began to urge him vehemently, and to provoke him to speak of many things :

54 Laying wait for him, and seeking to catch something out of his mouth, that they might accuse him.

CHAPTER XII.

IN the mean time, when there were gathered together an innumerable multitude of people, insomuch that they trode one upon another, he began to say unto his disciples first of all, Beware ye of the leaven of the Pharisees, which is hypocrisy.

2 For there is nothing covered, that shall not be revealed ; neither hid, that shall not be known.

3 Therefore, whatsoever ye have spoken in darkness shall be heard in the light ; and that which ye have spoken in the ear in closets shall be proclaimed upon the house-tops.

4 And I say unto you my friends, Be not afraid of them that kill the body, and after that have no more that they can do.

5 But I will forewarn you whom ye shall fear : Fear him, which after he hath killed hath power to cast into hell ; yea, I say unto you Fear him.

6 Are not five sparrows sold for

små penningar? och en af dem är icke förgåten för Gudi.

7. Ja, edra hufvudhår äro och alla råfråde. Derföre fructer eder intet; I ären bättre än många sparfvar.

8. Men jag säger eder: Hvilken mig bekänner för mennistor, honom skall och mennistones Son betänna in för Guds Änglar.

9. Men den mig nedar för mennistor, han skall och nedad warda för Guds Änglar.

10. Och den der talar ett ord emot mennistones Son, det skall warda honom förlåtit; men den som håder den Heliga Ande, det skall icke förlåtas.

11. När de nu draga eder fram i Synagogorna, och för öfverheten, och för de wåldiga, hafwer ingen omsorg, hwad och huruledes I swara, eller hwad I säga stolon;

12. Ty den Helige Ande skall lära eder, i samma stunden, hwad I säga stolon.

13. Då sade en af folket till honom: Måstare, såg min broder, att han byter med mig arfwedelen.

14. Sade han till honom: Mennista, ho hafwer skikat mig till domare, eller skiftare öfwer eder?

15. Och han sade till dem: Ser till, och tager eder wara för girighet: ty en mennistas lif hänger icke derpå, att hon många ågodelar hafwer

16. Och sade han en liknelse till dem, sågande: Det war en rik man, hwilfens åter bar frukt nog.

17. Då tänkte han wid sig sjelf, sågande: Hwad skall jag göra? ty jag hafwer icke der jag kan lägga min frukt uti.

18. Och sade: Detta will jag göra: Jag will rista omfull mina labor, och bygga upp större, och dit will jag församla allt det mig wågt år, och mina ågodelar:

19. Och såga till min själ: Själ, du

two farthings, and not one of them is forgotten before God?

7 But even the very hairs of your head are all numbered. Fear not therefore: ye are of more value than many sparrows.

8 Also I say unto you, Whosoever shall confess me before men, him shall the Son of man also confess before the angels of God:

9 But he that denieth me before men shall be denied before the angels of God.

10 And whosoever shall speak a word against the Son of man, it shall be forgiven him: but unto him that blasphemeth against the Holy Ghost it shall not be forgiven.

11 And when they bring you unto the synagogues, and unto magistrates, and powers, take ye no thought how or what thing ye shall answer, or what ye shall say:

12 For the Holy Ghost shall teach you in the same hour what ye ought to say.

13 ¶ And one of the company said unto him, Master, speak to my brother, that he divide the inheritance with me.

14 And he said unto him, Man, who made me a judge or a divider over you?

15 And he said unto them, Take heed, and beware of covetousness: for a man's life consisteth not in the abundance of the things which he possesseth.

16 And he spake a parable unto them, saying, The ground of a certain rich man brought forth plentifully:

17 And he thought within himself, saying, What shall I do, because I have no room where to bestow my fruits?

18 And he said, This will I do: I will pull down my barns, and build greater; and there will I bestow all my fruits and my goods.

19 And I will say to my soul,

hafwer mycket godt förwaradt in till många år, gör dig goda dagar, åt, drick, war glad.

20. Men Gud sade till honom: Du håre, i denna natt skall man falla din själ ifrån dig: ho skall då få det du tillredt hafwer?

21. Alltså går det ut honom, som sig församlar ågodelar, och icke är rik för Gudi.

22. Och han sade till sina Lärjungar: Derföre säger jag eder: Hafwer icke omsorg för edert lif, hwad I äta stolen; eller för eder tropp, hwad I stolen klåda eder med.

23. Lifwet är mer än maten, och troppen mer än klåderne.

24. Ser på forparna, ty de få intet, ej heller uppståå; de hafwa hwarfen fållare eller lada; och Gud föder dem: huru mycket ären I bättre än foglarne?

25. Hwilket af eder kan med sin omsorg föröka till sin wågt en aln?

26. Kunnen I nu icke det som minst är, hwarföre hafwen I då omsorg för det andra?

27. Ser på liljorna, huru de wåga; de arbeta intet, och ej heller spinna; men jag säger eder: Iste Salomon, i all sin hårlighet, war så klådd, som en af dem.

28. Efter nu Gud så klåder gråset, som i dag wåger på marken, och i morgon kastas i ugnen; huru mycket mer skall han klåda eder. I skentrogne?

29. Derföre fråger ut I intet efter, hwad I stolen äta, eller dricka, och sarrer icke i höjden.

30. Ty efter allt detta såta Hedningarne i werlden; men eder Fader wet wål, att I sådant behöfwen.

31. Utan söker hållre efter Guds rike, så faller eder allt detta till.

32. Frukta dig icke, du lilla hjord, ty eder Faders goda wilje är så, att han will gifwa eder rifet.

Soul, thou hast much goods laid up for many years; take thine ease, eat, drink, and be merry.

20 But God said unto him, *Thou* fool, this night thy soul shall be required of thee: then whose shall those things be, which thou hast provided?

21 So is he that layeth up treasure for himself, and is not rich toward God.

22 ¶ And he said unto his disciples, Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat; neither for the body, what ye shall put on.

23 The life is more than meat, and the body *is more* than raiment.

24 Consider the ravens: for they neither sow nor reap; which neither have storehouse nor barn; and God feedeth them: how much more are ye better than the fowls?

25 And which of you with taking thought can add to his stature one cubit?

26 If ye then be not able to do that thing which is least, why take ye thought for the rest?

27 Consider the lilies how they grow: they toil not, they spin not; and yet I say unto you, that Solomon in all his glory was not arrayed like one of these.

28 If then God so clothe the grass, which is to day in the field, and to morrow is cast into the oven; how much more *will he* clothe you, O ye of little faith?

29 And seek not ye what ye shall eat, or what ye shall drink, neither be ye of doubtful mind.

30 For all these things do the nations of the world seek after: and your Father knoweth that ye have need of these things.

31 ¶ But rather seek ye the kingdom of God; and all these things shall be added unto you.

32 Fear not, little flock; for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom.

33. Säljer hvad I hafwen, och gifwer almofa: görer eder fäddar, som icke föråldras; en skatt som aldrig minskar i himmelen, der tjuften aldrig till kommer, ej heller någon mal förderfvar.

34. Ty der eder skatt är, der blifwer också edert hjerta.

35. Låter edra ländar wara omgjordade, och edert ljus brinnande:

36. Och warer I de menniskor like, som wänta sin herre, då han igenkomma skall ifrån brölloppet, att när han kommer och slappar, låta de honom strag upp.

37. Salige äro de tjenare, hvilka herren finner wakande, då han kommer. Sannerligen säger jag eder: Han skall uppförta sig, och låta dem sitta till bords, och han skall då gå och tjena dem.

38. Och om han kommer uti den andra wäkten, och uti den tredje wäkten och finner så, salige äro de tjenare.

39. Men detta stolen I weta, att om husbonden wiste på hvad stund tjuften komma skulle, förwiffo wakade han, och icke tillstodde uppbräta sitt hus.

40. Dersöre warer också I redo, ty den stund I icke tänken, skall menniskones Son komma.

41. Då sade Petrus till honom: HERRE, säger du till oss denna liknelsen, eller också till alla?

42. Då sade HERREN: Swar finner man en trogen och snäll skaffare, den hans herre sätter öfwer sitt tjenstestof, att han dem i rättan tid gifwer hvad dem behöwer?

43. Salig är den tjenaren, den herren finner så göra, då han kommer.

44. Sannerligen säger jag eder, han skall sätta honom öfwer allt det han äger.

45. Men om den tjenaren sade i sitt hjerta: Min herre dröjer fast att kom-

33 Sell that ye have, and give alms; provide yourselves bags which wax not old, a treasure in the heavens that faileth not, where no thief approacheth, neither moth corrupteth.

34 For where your treasure is, there will your heart be also.

35 Let your loins be girded about, and *your* lights burning;

36 And ye yourselves like unto men that wait for their lord, when he will return from the wedding; that, when he cometh and knocketh, they may open unto him immediately.

37 Blessed *are* those servants, whom the lord when he cometh shall find watching: verily I say unto you, that he shall gird himself, and make them to sit down to meat, and will come forth and serve them.

38 And if he shall come in the second watch, or come in the third watch, and find *them* so, blessed *are* those servants.

39 And this know, that if the goodman of the house had known what hour the thief would come, he would have watched, and not have suffered his house to be broken through.

40 Be ye therefore ready also: for the Son of man cometh at an hour when ye think not.

41 ¶ Then Peter said unto him, Lord, speakest thou this parable unto us, or even to all?

42 And the Lord said, Who then is that faithful and wise steward, whom *his* lord shall make ruler over his household, to give *them* their portion of meat in due season?

43 Blessed is that servant, whom his lord when he cometh shall find so doing.

44 Of a truth I say unto you, that he will make him ruler over all that he hath.

45 But and if that servant say in his heart, My lord delayeth his

ma igen; och begynte slå tjenarena, och tjenarinuorna, och äta och dricka, och warba drucken:

46. Så kommer den tjenarens herre, på den dagen han det sig icke förmodar, och på den stunden den han icke wet; och skall hugga honom i stycken, och skall sätta hans lott med de otrogna.

47. Men den tjenaren, som wiste sin herres wilja, och icke beredde sig, och icke gjorde efter hans wilja, han skall lida mycket hugg.

48. Men den der icke wiste, och gjorde dock det som hugg wårdt war, han skall få hugg lida: ty den som mycket gifwit år, af honom skall mycket warba utkräfdt; och hwem mycket befallt år, af honom skall warba mycket åstadt.

49. Jag år kommen till att upptända en eld på jorden; och hwad will jag hållre, än att han allaredan brunne?

50. Men jag måste med en döptelse döpas; och huru ångslas jag, till des hon fullbordad warder?

51. Menen I, att jag år kommen till att sända frid på jorden? Nej, säger jag eder; utan twifferligen twedragt.

52. Ty härefter skola fem wara stiltjaktige uti ett hus, tre emot två, och två mot tre.

53. Fadren skall wara mot sonen, och sonen emot fadren; modren emot dottern, och dottren emot modren; swåran emot sin sonhustru, och sonhustrun emot sin swåra.

54. Sade han också till folket: När I sän se en sky uppgå wåster ut, strax sågen I: Regn kommer; och det sker så.

55. Och när I sen sunnanwåder blåsa, sågen I: Det blifwer warmt, och det sker så.

56. I stryktare, himmelens och jor-

coming; and shall begin to beat the menservants and maidens, and to eat and drink, and to be drunken;

46 The lord of that servant will come in a day when he looketh not for him, and at an hour when he is not aware, and will cut him in sunder, and will appoint him his portion with the unbelievers.

47 And that servant, which knew his lord's will, and prepared not himself, neither did according to his will, shall be beaten with many stripes.

48 But he that knew not, and did commit things worthy of stripes, shall be beaten with few stripes. For unto whomsoever much is given, of him shall be much required; and to whom men have committed much, of him they will ask the more.

49 ¶ I am come to send fire on the earth; and what will I, if it be already kindled?

50 But I have a baptism to be baptized with; and how am I straitened till it be accomplished!

51 Suppose ye that I am come to give peace on earth? I tell you Nay; but rather division:

52 For from henceforth there shall be five in one house divided three against two, and two against three.

53 The father shall be divided against the son, and the son against the father; the mother against the daughter, and the daughter against the mother; the mother in law against her daughter in law, and the daughter in law against her mother in law.

54 ¶ And he said also to the people, When ye see a cloud rise out of the west, straightway ye say, There cometh a shower; and so it is.

55 And when ye see the south wind blow, ye say, There will be heat; and it cometh to pass.

56 Ye hypocrites, ye can discern

dens stöpelse funnen I bepröfva; hvi
pröfven I icke då denna tiden?

57. Hvi dömen I icke och utaf eder
sjelfwa, hvad rätt är?

58. När du nu går med din tråto-
broder till öfversten, så winlåg dig i
mågen, att du blifwer honom fri; att
han till åfventyr icke drager dig fram
för domaren, och domaren antwarbar
dig stocmåstaren, och stocmåstaren
kastar dig i fångelset.

59. Jag säger dig: Du warber der
icke utkommande, till des du betalat
hafwer den yttersta stärfven.

13. Capitel.

På samma tid woro der några till-
stådes, som bådade honom om de
Galileer, hwilkas blod Pilatus hade
blandat med deras offer.

2. Då swarade Jesus, och sade till
dem: Menen I, att desse Galileer
woro syndare för alla Galileer, efter
de sådant ledo?

3. Nej, säger jag eder: utan om I
icke bättren eder, stolen I alle samma-
lunda förgås.

4. Eller de aderton, som tornet i
Siloa föll uppå, och drap dem, menen
I, att de brottförlige woro för alla men-
nistor, som bo i Jerusalem?

5. Nej, säger jag eder: utan om I
icke bättren eder, stolen I alle samma-
lunda förgås.

6. Sade han och denna liknelsen: En
man hade ett sikonatråd planteradt i
sin wingård, och han kom och sökte
frukt derpå, och fann ingen.

7. Då sade han till wingårdsman-
nen: Si, nu i tre år hafwer jag kom-
mit, och sökt frukt på detta sikonatråd,
och jag finner ingen: hugg det bort:
hwarefter skall det förhindra jorden?

8. Han swarade, och sade till honom:
Herre, låt stå det ännu i detta året, så
länge jag grafwer omkring det, och gö-
der det:

the face of the sky and of the earth;
but how is it that ye do not discern
this time?

57 Yea, and why even of your-
selves judge ye not what is right?

58 ¶ When thou goest with thine
adversary to the magistrate, *as thou
art* in the way, give diligence that
thou mayest be delivered from him;
lest he hale thee to the judge, and
the judge deliver thee to the officer,
and the officer cast thee into prison.

59 I tell thee, thou shalt not de-
part thence, till thou hast paid the
very last mite.

CHAPTER XIII.

THERE were present at that sea-
son some that told him of the
Galileans, whose blood Pilate had
mingled with their sacrifices.

2 And Jesus answering said unto
them, Suppose ye that these Gali-
leans were sinners above all the
Galileans, because they suffered
such things?

3 I tell you, Nay: but, except ye
repent, ye shall all likewise perish.

4 Or those eighteen, upon whom
the tower in Siloam fell, and slew
them, think ye that they were sin-
ners above all men that dwelt in
Jerusalem?

5 I tell you, Nay: but, except ye
repent, ye shall all likewise perish.

6 ¶ He spake also this parable;
A certain *man* had a fig tree plant-
ed in his vineyard; and he came
and sought fruit thereon, and found
none.

7 Then said he unto the dresser
of his vineyard, Behold, these three
years I come seeking fruit on this
fig tree, and find none: cut it down;
why cumbereth it the ground?

8 And he answering said unto
him, Lord, let it alone this year
also, till I shall dig about it, and
dung it:

9. Om det så kunde bära frukt: hvar of icke, så hugg det sedan bort.

10. Och han lärde om Sabbaten uti en Synagoga.

11. Och si, der war en qwinna, som hade haft franthetens anda i aderton år, och war frumpen, och förmådde icke upphysta hufvudet.

12. När Jesus såg henne, kallade han henne till sig, och sade till henne: Qwinna, war fri af din franthet.

13. Och han lade händerna på henne, och strag reste hon sig upp, och prisade Gud.

14. Då svarade öfversten för Synagogan, och war vred, att Jesus helade på Sabbaten, och sade till folket: Ser dagar äro der i mågen arbeta på: kommer på dem, och låter hela eder; icke på Sabbaten.

15. Då svarade Herren honom, och sade: Du strymltare, löser icke hvar och en af eder om Sabbaten sin oge eller åsna ifrån krubban, och leder bort att watten?

16. Wätte man då icke lösa af detta bandet, på Sabbaten, denna Abraham's dotter, hwilken Satan bundit hafwer, si, nu i aderton år?

17. Och då han detta sade, stämde sig alle, som honom emot stått hade, och allt folket glädde sig af de hårliga gerningar, som gjordes af honom.

18. Så sade han då: Hvem är Guds rike likt? och wid hvad skall jag lifna det?

19. Det är likt wid ett senapsorn, som en man tog, och sådde i sin örtagård; och det wäxte, och blef ett stort tråd, och foglarne under himmelen bodde på des qwistar.

20. Och åter sade han: Wid hvad fall jag lifna Guds rike?

9 And if it bear fruit, *well*: and if not, *then* after that thou shalt cut it down.

10 ¶ And he was teaching in one of the synagogues on the sabbath.

11 And, behold, there was a woman which had a spirit of infirmity eighteen years, and was bowed together, and could in no wise lift up *herself*.

12 And when Jesus saw her, he called *her to him*, and said unto her, Woman, thou art loosed from thine infirmity.

13 And he laid *his hands* on her; and immediately she was made straight, and glorified God.

14 And the ruler of the synagogue answered with indignation, because that Jesus had healed on the sabbath day, and said unto the people, There are six days in which men ought to work: in them therefore come and be healed, and not on the sabbath day.

15 The Lord then answered him and said, *Thou hypocrite*, doth not each one of you on the sabbath loose his ox or *his ass* from the stall, and lead *him* away to watering?

16 And ought not this woman being a daughter of Abraham whom Satan hath bound, lo, these eighteen years, be loosed from this bond on the sabbath day?

17 And when he had said these things, all his adversaries were ashamed: and all the people rejoiced for all the glorious things that were done by him.

18 ¶ Then said he, Unto what is the kingdom of God like? and whereunto shall I resemble it?

19 It is like a grain of mustard seed, which a man took, and cast into his garden; and it grew, and waxed a great tree; and the fowls of the air lodged in the branches of it.

20 And again he said, Whereunto shall I liken the kingdom of God?

21. Det är lift en surdeg, hwilken en qwinna tog, och lade in uti tre stëppor mjöl, till des det surnade aitsammans.

22. Och han gick genom städer och byar, och lärde, och tog wägen åt Jerusalem.

23. Och en sade till honom: Herre, äro de ock få, som warda salige? Då sade han till dem:

24. Winklätter eder derom, att I funnen ingå igenom den trånga porten: ty många, säger jag eder, skola söka derefter, att de måga intomma, och skola dock icke funna,

25. Sedan husbonden hafwer uppstått, och låtit dörrren igen, och I beghnna stå ute, och kulla på dörrren, sågande: Herre, herre, låt upp för oss; och han svarar, och säger till eder: Jag wet intet af eder, hwadan I ären.

26. Di stolen I beghnna säga: Wi hafwe åtit och druckit med dig, och du hafwer lårt på våra gator.

27. Och han skall säga: Jag säger eder, jag wet intet af eder, hwadan I ären; går ifrån mig alle, I ogerningssmän.

28. Och der skall wara gråt och tånagniskan, när I sån se Abraham, Isaac och Jacob, och alla Propheterna i Guds rike; och eder utdrifwas.

29. Och de skola komma ifrån östan och wästnan, och nordan, och sunnan, och skola sitta till bords i Guds rike.

30. Och si, det äro någre ytterste, som skola warda de främste, och någre främste, som skola warda de ytterste.

31. Samma dag gingo någre Phariseer fram, och sade till honom: Skynd dig, och gå hådan, ty Herodes will dråpa sig.

32. Då sade han till dem: Går, och säger den råstwen: Si, jag utdrifwer djeflar, och helar i dag och i morgon,

21 It is like leaven, which a woman took and hid in three measures of meal, till the whole was leavened.

22 And he went through the cities and villages, teaching, and journeying toward Jerusalem.

23 ¶ Then said one unto him, Lord, are there few that be saved? And he said unto them,

24 Strive to enter in at the strait gate: for many, I say unto you, will seek to enter in, and shall not be able.

25 When once the master of the house is risen up, and hath shut to the door, and ye begin to stand without, and to knock at the door, saying, Lord, Lord, open unto us; and he shall answer and say unto you, I know you not whence ye are:

26 Then shall ye begin to say, We have eaten and drunk in thy presence, and thou hast taught in our streets.

27 But he shall say, I tell you, I know you not whence ye are; depart from me, all ye workers of iniquity.

28 There shall be weeping and gnashing of teeth, when ye shall see Abraham, and Isaac, and Jacob, and all the prophets, in the kingdom of God, and you yourselves thrust out.

29 And they shall come from the east, and from the west, and from the north, and from the south, and shall sit down in the kingdom of God.

30 And, behold, there are last which shall be first, and there are first which shall be last.

31 ¶ The same day there came certain of the Pharisees, saying unto him, Get thee out, and depart hence; for Herod will kill thee.

32 And he said unto them, Go ye, and tell that fox, Behold, I cast out devils, and I do cures to day and

och tredje dagen warder det ändadt med mig.

33. Dock likväl måste jag ännu wandra i dag, och i morgon, och öfvermorgon: ty det kan icke wara, att en Prophet förgås anuorstådes, än i Jerusalem.

34. Jerusalem, Jerusalem, du som dråper Propheterna, och stenar dem som sändas till dig: huru ofta wille jag församla dina barn, likawist som foglen sitt näste under sina wingar, och I wille icke?

35. Si, ebort hus skall wara eber öde: och säger jag eder, att I skolen icke se mig, till des tiden kommer, att I warder sågande: Wålsignad är han, som kommer i Herrens namn.

14. Capitel.

Och det hände sig, att han kom uti en mans hus, som war en öfwerste för de Phariseer, om en Sabbat, till att få sig mat; och de waktade på honom

2. Och si, en wattusiktig meunnista war der för honom.

3. Då swarade Jesus, och sade till de laglösa och Phariseer: Wå man någon hela om Sabbaten?

4. Och de tego. Men han tog honom till sig, och gjorde honom helbregda, och lät gå.

5. Och han swarade, sågande till dem: Swilens eder åsne, eller oge faller uti brunnen, och går han icke strag, till att draga honom ut om Sabbatsdagen?

6. Och de kunde intet swara honom dertill.

7. Då sade han också till dem, som budne woro, en liknelse, mårtande, huru de sökte efter, att sitta främst, sågande till dem:

8. När du blifwer buden af någon till bröllopp, så sätt dig icke i främsta rumet, att icke till åfventyrs någon

to morrow, and the third day I shall be perfected.

33 Nevertheless I must walk to day, and to morrow, and the day following: for it cannot be that a prophet perish out of Jerusalem.

34 O Jerusalem, Jerusalem, which killest the prophets, and stonest them that are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, as a hen doth gather her brood under her wings, and ye would not!

35 Behold, your house is left unto you desolate: and verily I say unto you, Ye shall not see me, until the time come when ye shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.

CHAPTER XIV.

AND it came to pass, as he went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath day, that they watched him.

2 And, behold, there was a certain man before him which had the dropsy.

3 And Jesus answering spake unto the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath day?

4 And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go;

5 And answered them, saying, Which of you shall have an ass or an ox fallen into a pit, and will not straightway pull him out of the sabbath day?

6 And they could not answer him again to these things.

7 ¶ And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms; saying unto them,

8 When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest room; lest a more honourable

fermer, som buden är af honom, och är ärligare än du.

9. Och då kommer han, som både dig och honom budit hafver, och säger till dig: Gif denna rum; och då måste du med blygd beghinna sitta ned båttere.

10. Utan hållre. när du warder buden, gaff, och fått dig i yttersta rumet, att då han kommer, som dig budit hafver, må han säga till dig: Min vän, sitt upp båttere: och då sfer dig beder för dem, som der med dig till bordet sitta.

11. Ty hwar och en som upphöjer sig, han skall wara förnedrad; och den sig förnedrar, han skall wara upphöjd.

12. Sade han och deslikes till honom, som honom budit hade: När du gör middags måltid, eller nattward, bjud icke dina wänner, eller dina bröder, eller dina fränder, eller dina grannar, som rife äro; att de icke bjuda dig igen, och löna dig din wålgerning.

13. Utan hållre, då du gör gästabad, kalla de fattiga, sjuka, halta, blinda.

14. Och salig är du, ty de förmå icke löna dig igen; men dig warder igen lönt i de rättfärdigas uppståndelse.

15. Men då en af dem, som wid bordet suto, detta hörde, sade han till honom: Salig är den, som åter bröd i Guds rike.

16. Då sade han till honom: En man hade tillredt en stor nattward, och båd många.

17. Och utfände sin tjenare, den rund nattwarden skulle stå, att han skulle säga dem, som budne woro: Kommer; ty all ting äro nu redo.

18. Och de beghnte allesammans ursäkta sig. Den förste sade till honom: Jag hafver köpt ett jordagods, och jag måste gå ut och bese det; jag beder dig, gör min ursäkt.

19. Och den andre sade: Jag hafver köpt fem par oxar, och jag måste gå bort och försöka dem; jag beder dig, gör min ursäkt.

ourable man than thou be bidden of him;

9 And he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room.

10 But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room that when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee.

11 For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

12 ¶ Then said he also to him that bade him, When thou makest a dinner or a supper, call not thy friends, nor thy brethren, neither thy kinsmen, nor thy rich neighbours; lest they also bid thee again, and a recompense be made thee.

13 But when thou makest a feast, call the poor, the maimed, the lame, the blind:

14 And thou shalt be blessed; for they cannot recompense thee: for thou shalt be recompensed at the resurrection of the just.

15 ¶ And when one of them that sat at meat with him heard these things, he said unto him, Blessed is he that shall eat bread in the kingdom of God.

16 Then said he unto him, A certain man made a great supper, and bade many:

17 And sent his servant at supper time to say to them that were bidden, Come; for all things are now ready.

18 And they all with one consent began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it: I pray thee have me excused.

19 And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them: I pray thee have me excused.

20. Och den tredje sade: Jag hafver tagit mig hustru, och derföre kan jag icke komma.

21. Och tjenaren kom, och sade sin herre allt detta igen. Då wardt husbonden vred, och sade till sin tjenare: Gå ut snarligen ut på gator och gränder i staden, och de fattiga och frympingar, halta och blinda haf här in.

22. Och tjenaren sade: Herre, jag hafver gjort som du bödd, och här är ännu rum.

23. Då sade herren till tjenaren: Gå ut på vägar och gårdar, och nödga dem, att komma härin, på det, att mit hus måtte warda fullt,

24. Th jag säger eder, att ingen af de män, som budne woro, skall smaka min nattvard.

25. Och gick mycket folk med honom: och han wände sig om, och sade till dem:

26. Hvilken som kommer till mig, och icke hatar sin fader och moder, och hustru, och barn, och bröder, och systrar, och dertill sitt eget lif, han kan icke wara min lärjunge.

27. Och hvilken som icke bår sitt kors, och följer mig, han kan icke wara min lärjunge.

28. Hvilken är den af eder, som vill bygga ett torn, och icke först sätter och öfverlägger kostnaden, om han hafver det han behöfver, till att fullborda det med?

29. Att då han hafver lagt grundwalen, och icke kan fullborda det, alle de som få set, icke stola beghinna göra spe af honom,

30. Och såga: Denne mannen hafver beghynt bygga, och förmodde icke fullbordat.

31. Eller hwad konung vill gifwa sig till bröllof, och strida mot en annan konung, sätter han icke först och tänker, om han förmodar med tiotusend möta honom, som kommer emot honom med tjugotusend?

32. Annars, medan han ännu långt

20 And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come.

21 So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind.

22 And the servant said, Lord, it is done as thou hast commanded, and yet there is room.

23 And the lord said unto the servant, Go out into the highways and hedges, and compel *them* to come in, that my house may be filled.

24 For I say unto you, That none of those men which were bidden shall taste of my supper.

25 ¶ And there went great multitudes with him: and he turned, and said unto them,

26 If any *man* come to me, and hate not his father, and mother, and wife, and children, and brethren, and sisters, yea, and his own life also, he cannot be my disciple.

27 And whosoever doth not bear his cross, and come after me, cannot be my disciple.

28 For which of you, intending to build a tower, sitteth not down first, and counteth the cost, whether he have *sufficient* to finish it?

29 Lest haply, after he hath laid the foundation, and is not able to finish it, all that behold it begin to mock him,

30 Saying, This man began to build, and was not able to finish.

31 Or what king, going to make war against another king, sitteth not down first, and consulteth whether he be able with ten thousand to meet him that cometh against him with twenty thousand?

32 Or else, while the other is yet

borta år, sånder han budstap till honom, och beder om frid.

33. Sammalunda, hvar och en af eder, som icke wober safar allt det han äger, han kan icke wara min Lärjunge.

34. Saltet är godt; men om saltet mister sin salta, med hwad skall man salta?

35. Det är hwarken nyttigt i jorden, eller i göddelen; utan man kastar det bort. Den der öron hafwer till att höra, han höre.

15. Capitel.

Doch till honom gingo allehanda Publicaner och syndare, att de måtte höra honom.

2. Och de Phariseer och Skriftlärde knorrade, och sade: Denne undfår syndare, och åter med dem.

3. Då sade han till dem denna lifnelsen, sågande:

4. Swilken är den man ibland eder, som hafwer hundrade får, och om han tappat bort ett af dem, låter han icke de nio och niotio uti öfnen, och går efter det, som bortat år, till des han finner det?

5. Och då han hafwer det funnit, lägger han det på sina aglar med glädje.

6. Och när han kommer hem i sitt hus, fallar han tillhoppa sina wänner och grannar, och säger till dem: Glädjens med mig, ty jag hafwer funnit mitt får, som borttappadt war.

7. Jag säger eder, att sammalunda warer öf glädje i himmelen, öfwer en syndare, den sig båttrar, mer än öfwer nio och niotio rättfärdiga, som ingen båttring behöfwa.

8. Eller hwad qwinna är, som hafwer tio penningar, om hon borttappar en af dem, tänder hon icke upp lys, och sopar huset, och söker grannneken, till des hon finner honom?

9. Och då hon funnit hafwer, fallar hon tillhoppa sina wänner och granninnor, och säger: Glädjens med

a great way off, he sendeth an ambassage, and desireth conditions of peace.

33 So likewise, whosoever he be of you that forsaketh not all that he hath, he cannot be my disciple.

34 ¶ Salt is good: but if the salt have lost his savour, wherewith shall it be seasoned?

35 It is neither fit for the land, nor yet for the dunghill; but men cast it out. He that hath ears to hear, let him hear.

CHAPTER XV.

THEN drew near unto him all the publicans and sinners for to hear him.

2 And the Pharisees and scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them.

3 ¶ And he spake this parable unto them, saying,

4 What man of you, having a hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it?

5 And when he hath found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing.

6 And when he cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me; for I have found my sheep which was lost.

7 I say unto you, that likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance.

8 ¶ Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it?

9 And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Re-

mig; ty jag hafwer funnit min penning, som jag tappat hade.

10. Sammalunda, säger jag eder, warder glädje för Guds Änglar öfwer en syndare, som sig bättrar.

11. Och han sade: En man hade två söner.

12. Och den yngre af dem sade till fadren: Fader, så mig den parten af ägodelarna, som mig tillkommer. Och han bytte ägodelarna dem emellan.

13. Och icke många dagar derefter, då den yngre sonen hade lagt alla sina ting tillhoppa, for han långt bort i främmande land, och der förfor han sina ägodelar, och lefde öfverflödigt.

14. Och sedan han allt förtårt hade, wardt en stor hunger i det landet: och han begynte lida nöd.

15. Och gick bort, och gaf sig till en borgare der i landet: och han sånde honom till sin afwetsgård, att han skulle slå hans swin.

16. Då begärde han uppfylla sin buk med dras, der swinen med föddes: och honom gaf ingen.

17. Då bestnade han sig sjelf, och sade: Huru många min faders legobrångar hafwa brödd nog, och jag för-gås här i hunger.

18. Jag will stå upp, och gå till min fader, och säga till honom: Fader, jag hafwer syndat i himmelen, och för dig.

19. Jag är icke nu wärd kallas din son; gör mig såsom en af dina legobrångar.

20. Och så stod han upp, och kom till sin fader. Och då han ännu långt ifrån war, såg honom hans fader, och begynte wartunna sig öfwer honom, och lopp emot honom, föll honom om halsen, och kyssite honom.

21. Och sonen sade till honom: Fader, jag hafwer syndat i himmelen, och för dig, och är icke wärd hårefter kallas din son.

joice with me; for I have found the piece which I had lost.

10 Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.

11 ¶ And he said, A certain man had two sons:

12 And the younger of them said to his father, Father, give me the portion of goods that falleth to me. And he divided unto them his living.

13 And not many days after the younger son gathered all together, and took his journey into a far country, and there wasted his substance with riotous living.

14 And when he had spent all, there arose a mighty famine in that land; and he began to be in want.

15 And he went and joined himself to a citizen of that country; and he sent him into his fields to feed swine.

16 And he would fain have filled his belly with the husks that the swine did eat: and no man gave unto him.

17 And when he came to himself, he said, How many hired servants of my father's have bread enough and to spare, and I perish with hunger!

18 I will arise and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee,

19 And am no more worthy to be called thy son: make me as one of thy hired servants.

20 And he arose, and came to his father. But when he was yet a great way off, his father saw him, and had compassion, and ran, and fell on his neck, and kissed him.

21 And the son said unto him, Father, I have sinned against heaven, and in thy sight, and am no more worthy to be called thy son

22. Då sade fadren till sina tjenare: Härer fram den yppersta slädningen, och släder honom deruti, och får honom en ring på hans hand, och stor på hans fötter.

23. Och hafwer hit den gödda falken, och slagter honom; wi vilje äta och gbra oss glada:

24. Ty denne min son var död, och hafwer fått lif igen; han var borttappad, och är funnen igen. Och de begynte gbra sig glada.

25. Men den äldre hans son var ute på marken; och när han kom, och kallades husen, hörde han siungas och dansas,

26. Och kallade en af sina tjenare, och frågade honom hwad det var.

27. Då sade han till honom: Din broder är kommen, och din fader låt slugta den gödda falken, att han hafver honom helbregda igen.

28. Då wardt han vred, och wille ide gå in. Då gick hans fader ut, och bad honom.

29. Svarade han, och sade till fadren: Si, jag tjénar dig i så många år, och hafwer aldrig gått af ditt bud; och du gaf mig aldrig ett tid, att jag måtte gbra mig glad med mina wänner.

30. Men sedan denne din son kommen är, som sina ågodelar hafwer förbrått med slötor, hafwer du till honom slagtat den gödda falken.

31. Då sade an till honom: Min son, du är alltid när mig, och allt det mitt är, det är ditt.

32. Wan måste nu glåbjas och frågas: ty denne din broder war död, och fick lif igen; och war borttappad, och är igenfunnen.

16. Capitel.

Sade han också till sina lärjungar: Det war en rik man, som hade en gårdsfogde, den wardt beröftad

22 But the father said to his servants, Bring forth the best robe, and put it on him; and put a ring on his hand, and shoes on his feet:

23 And bring hither the fatted calf, and kill it; and let us eat, and be merry:

24 For this my son was dead, and is alive again; he was lost, and is found. And they began to be merry.

25 Now his elder son was in the field: and as he came and drew nigh to the house, he heard music and dancing.

26 And he called one of the servants, and asked what these things meant.

27 And he said unto him, Thy brother is come; and thy father hath killed the fatted calf, because he hath received him safe and sound.

28 And he was angry, and would not go in: therefore came his father out, and entreated him.

29 And he answering said to his father, Lo, these many years do I serve thee, neither transgressed I at any time thy commandment; and yet thou never gavest me a kid, that I might make merry with my friends:

30 But as soon as this thy son was come, which hath devoured thy living with harlots, thou hast killed for him the fatted calf.

31 And he said unto him, Son, thou art ever with me, and all that I have is thine.

32 It was meet that we should make merry, and be glad: for this thy brother was dead, and is alive again; and was lost, and is found.

CHAPTER XVI.

AND he said also unto his disciples, There was a certain rich man, which had a steward: and

för honom, att han förfor hans ägodelar.

2. Då kallade han honom, och sade till honom: Hvi hörer jag sådant af dig? Gär råkenstap för ditt fögderi, ty du måste icke långre vara min fogde.

3. Då sade fogden wid sig sjelf: Hvad skall jag göra? ty min herre tager ifrån mig fögderiet; grafwa orfar jag icke, tigga blyges jag.

4. Nu väl, jag vet hvad jag vill göra, att då jag warder satt af mitt fögderi, måga de anamma mig uti sina hus.

5. Då kallade han till sig alla sin herres gåldenärer, och sade till den första: Huru mycket är du min herre skyldig?

6. Sade han: Hundrade tunnor olja. Då sade han till honom: Tag ditt bref, och sätt dig snart ned, och skrif femtio.

7. Sedan sade han till den andra: Huru mycket är du skyldig? Sade han till honom: Hundrade pund hvete. Sade han till honom: Tag ditt bref, och skrif åttatio.

8. Och herren prisade den orätta fogden, att han wisligen gjorde: ty denna werldens barn äro wisare än ljuset's barn, uti sitt slågte.

9. Och jag säger eder, görer eder wänner af den orätta Mammon; på det att, när I behöfwen, stola de anamma eder uti ewinnerliga hyddor.

10. Den der trogen är i det minsta, han är också trogen i det mer är; och den i det minsta orätt är, han är också orätt i det mer är.

11. Ären I nu icke trogne uti den orätta Mammon, ho vill då betro eder om det sannskyldiga?

12. Och om I ären icke trogne uti en annan, ho wil få eder det ebort är?

13. Ingen tjenare kan tjena två her-

the same was accused unto him that he had wasted his goods.

2 And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward.

3 Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig; to beg I am ashamed.

4 I am resolved what to do, that, when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses.

5 So he called every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How much owest thou unto my lord?

6 And he said, A hundred measures of oil. And he said unto him, Take thy bill, and sit down quickly, and write fifty.

7 Then said he to another, And how much owest thou? And he said, A hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore.

8 And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light.

9 And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that, when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.

10 He that is faithful in that which is least is faithful also in much: and he that is unjust in the least is unjust also in much.

11 If therefore ye have not been faithful in the unrighteous mammon, who will commit to your trust the true riches?

12 And if ye have not been faithful in that which is another man's, who shall give you that which is your own?

13 ¶ No servant can serve two

rar: ty antingen skall han hata den ena, och älska den andra; eller också hålla sig intill den ena, och förakta den andra. I kunnen icke tjena Gudi och Mammon.

14. Att detta hörde och de Phariseer, som girige voro, och gjorde spe af honom.

15. Och han sade till dem: I åren de som gören eder själswa rättfärdiga för mennistor; men Gud wet edert hjerta: ty det som för mennistor högt är, der stygges Gud wid.

16. Lagen och Propheterne hafwa profheterat intill Johennem; ifrån den tiden warder Guds rike förkunnadt genom Evangelium, och hwar man gör wåld på det.

17. Men snarare stola himmel och jord forgås, än en titel af lagen falla.

18. Den der öfvergiftwer sin hustru, och tager en annan, han bedrifwer her; och den der tager henne, som af mannen öfvergiftwen är, han bedrifwer her.

19. Det war en rik man som klådde sig i purpur och kosteligt linlåde, och lesde hwar dag träseligen.

20. Och det war också en fattig, benämnd Lazarus, den der låg för hans dörr, full med sår,

21. Begärande slåda sin hunger af de smulor, som föllo af den rika mannens bord. Dock kommo hundar, och stette hans sår.

22. Så hände det sig, att den fattige blef dödd, och wardt förb af Änglarna uti Abrahams sköt. Blef också den rike dödd, och wardt begrafwen.

23. Som han nu i heltwete och i pinnan war, lyfte han sina ögon upp, och såg se Abraham långt ifrån, och Lazarum i hans sköt;

24. Ropade han, och sade: Fader Abraham, warkuuna dig öfwer mig, och sänd Lazarum, att han doppar det yttersta af sitt finger i watten, och

masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and mammon.

14 And the Pharisees also, who were covetous, heard all these things: and they derided him.

15 And he said unto them, Ye are they which justify yourselves before men; but God knoweth your hearts: for that which is highly esteemed among men is abomination in the sight of God.

16 The law and the prophets were until John: since that time the kingdom of God is preached, and every man presseth into it.

17 And it is easier for heaven and earth to pass, than one tittle of the law to fail.

18 Whosoever putteth away his wife, and marrieth another, committeth adultery: and whosoever marrieth her that is put away from her husband committeth adultery.

19 ¶ There was a certain rich man, which was clothed in purple and fine linen, and fared sumptuously every day:

20 And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate, full of sores,

21 And desiring to be fed with the crumbs which fell from the rich man's table: moreover the dogs came and licked his sores.

22 And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom: the rich man also died, and was buried;

23 And in hell he lifted up his eyes, being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom.

24 And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool

swalkar min tunga: ty jag pinas swår-
ligen i denna lågan.

25. Då sade Abraham: Min son,
tänk uppå, att du hade godt medan
du lefde, och Lazarus hade deremot
oudt; men nu hafwer han hugnad, och
du pinas.

26. Och öfwer allt detta, är emellan
oss och eder befäst ett stort swalg, så
att de som willja fara hådan till eder,
de komma des icke wid; ej heller fara
dådan, och hit öfwer till oss.

27. Då sade han: Så beder jag då
dig fader, att du sänder honom uti
min faders hus.

28. Ty jag hafwer fem bröder: att
han förwarar dem, att de också icke kom-
ma uti detta pinorummet.

29. Sade Abraham till honom: De
hafwa Mosen och Propheterna, höre
dem.

30. Då sade han: Nej, fader Abra-
ham; men kommer någon till dem af
de döda, då bättra de sig.

31. Då sade han till honom: Höra
de icke Mosen och Propheterna, så tro
de icke heller, om någon af de döda
uppstode.

17. Capitel.

Doch han sade till sina Lärjungar:
Det är öndligt, att icke skulle
komma förargelser; men we honom,
genom hwilken de komma.

2. Bättre wore honom, att en qwarn-
sten hängdes wid hans hals, och worde
kastad i hafwet, än han skulle förarga
en af dessa små.

3. Wäcker eder. Om din broder bry-
ter dig emot, så straffa honom; och om
han bättrar sig, så förlåt honom det.

4. Och om han bryter dig emot sju
refor om dagen, och han sju refor om
dagen wänder sig om igen till dig, så-
gande: Mig ångrar det, så förlåt ho-
m.

my tongue; for I am tormented in
this flame.

25 But Atraham said, Son, re-
member that thou in thy lifetime
receivedst thy good things, and
likewise Lazarus evil things: but
now he is comforted, and thou art
tormented.

26 And beside all this, between us
and you there is a great gulf fixed:
so that they which would pass from
hence to you cannot; neither can
they pass to us, that *would come*
from thence.

27 Then he said, I pray thee
therefore, father, that thou would-
est send him to my father's house.

28 For I have five brethren; that
he may testify unto them, lest they
also come into this place of tor-
ment.

29 Abraham saith unto him, They
have Moses and the prophets; let
them hear them.

30 And he saith, Nay, father Abra-
ham: but if one went unto them
from the dead, they will repent.

31 And he said unto him, If they
hear not Moses and the prophets,
neither will they be persuaded,
though one rose from the dead.

CHAPTER XVII.

THEN said he unto the disciples,
It is impossible but that offen-
ces will come: but woe *unto him*,
through whom they come!

2 It were better for him that a
millstone were hanged about his
neck, and he cast into the sea, than
that he should offend one of these
little ones.

3 ¶ Take heed to yourselves: If
thy brother trespass against thee,
rebuke him; and if he repent, for-
give him.

4 And if he trespass against thee
seven times in a day, and seven
times in a day turn again to thee,
saying, I repent; thou shalt for-
give him.

5. Och Apostlarna sade till HETren :
Förbta och tron.

6. Då sade HETren : Om I hadn
tro, såsom ett senapskorn, och saden
till detta mulbårstråd : Vnda dig upp,
och förjätt dig i hafvet, då lydde det
der.

7. Swilken af eder hafwer en tjenare,
som går wid plogen, eller waftar bo-
skap, då han kommer hem af marfen,
att han säger till honom : Gad strag,
och sitt till bord.

8. Utan säger han icke hållre till ho-
nom? Med till nattwarden, och upp-
förta dig, och tjena mig, medan jag
äter och dricker, och sedan åt du och
drick.

9. Mån han tacka den samma tje-
naren, att han gjorde, som honom bu-
dit war? Nej, menar jag.

10. Sammalunda od I, når I haf-
wen gjort allt det som eder budit är,
så säger: Vi äre onyttige tjenare;
wi hafwe gjort det wi wore pligtige
att göra.

11. Och det begaf sig, då han gick till
Jerusalem, for han midt igenom Sa-
marien och Galileen.

12. Och då han kom uti en by, mötte
honom tio spitelste män, de stodo långt
ifrån;

13. Och de upphöjde sin röst, sågan-
de: Jesu Mästare, warfunna dig ds-
wer och.

14. När han dem såg, sade han till
dem: Går, och wiser eder Presterna.
Och hånde sig, wid de gingo, worde de
rene.

15. Men en af dem, då han såg, att
han war ren worden, kom han igen,
och prisade Gud med hög röst,

16. Och föll på sitt ansigte för hans
fötter, tackande honom: och han war
en Samarit.

17. Då svarade Jesus, och sade:

5 And the apostles said unto the
Lord, Increase our faith.

6 And the Lord said, If ye had
faith as a grain of mustard seed,
ye might say unto this sycamine
tree, Be thou plucked up by the
root, and be thou planted in the
sea; and it should obey you.

7 But which of you, having a
servant ploughing or feeding cat-
tle, will say unto him by and by,
when he is come from the field, Go
and sit down to meat?

8 And will not rather say unto
him, Make ready wherewith I may
sup, and gird thyself, and serve
me, till I have eaten and drunken,
and afterward thou shalt eat and
drink?

9 Doth he thank that servant be-
cause he did the things that were
commanded him? I trow not.

10 So likewise ye, when ye shall
have done all those things which
are commanded you, say, We are
unprofitable servants: we have
done that which was our duty to
do.

11 ¶ And it came to pass, as he
went to Jerusalem, that he passed
through the midst of Samaria and
Galilee.

12 And as he entered into a cer-
tain village, there met him ten
men that were lepers, which stood
afar off:

13 And they lifted up *their* voices,
and said, Jesus, Master, have mer-
cy on us.

14 And when he saw *them*, he
said unto them, Go shew your-
selves unto the priests. And it
came to pass, that, as they went,
they were cleansed.

15 And one of them, when he
saw that he was healed, turned
back, and with a loud voice glori-
fied God,

16 And fell down on *his* face at
his feet, giving him thanks: and
he was a Samaritan.

17 And Jesus answering said,

Woro icke tic rene gjorde? Svar åro då de nio?

18. Ingen år sunnen som kom igen, till att priså Gud, utan denne fråm-lingen.

19. Och sade till honom: Statt upp, gaff, din tro hafwer fråst dig.

20. Och då han frågab wardt af de Phariseer, når Guds rife komma skulle, svarade han dem, och sade: Guds rife kommer icke med utwårtes åthåswor.

21. Ej heller warber man sågande: Si här, eller si, der året; th si, Guds rife år inwårtes i eder.

22. Och han sade till Lårjungarna: Den tid skall komma, att I stolen begåra se en af mennistones Sons dagar, och I stolen icke få sen.

23. Och de skola såga till eder: Si här, si der; går icke åstad, och följer icke heller.

24. Th såsom ljungelden ljungar of-
twan af himmelen, och lyser åfwer alt
det under himmelen år; åltså skall of-
mennistones Son wara på sin dag.

25. Men tillsfõrene måste han mycket
liba, och fõrfastås af detta slågtet.

26. Och såsom det skedde i Noe tid,
så skall det of se uti mennistones
Sons dagar.

27. De åto, drucko, mån togo hu-
strur, och qwinnor gåfwoð mannom
intill den dagen, då Noe gif in i ar-
ken; och floden kom, och fõrgjorde dem
alla.

28. Sammalunda of, såsom det skedde
uti Loths tid: de åto, drucko, fõppte,
fålde, planterade, byggde;

29. Men den dagen, då Loth gif
utaf Sodom, regnade eld och swafwel
af himmelen, och fõrgjorde dem alla.

30. Efter det såttet warder det of
gående på den dagen, når mennisto-
nes Son skall uppenbarås.

31. På den dagen, den som år på

Were there not ten cleansed? but
where are the nine?

18 There are not found that re-
turned to give glory to God, save
this stranger.

19 And he said unto him, Arise,
go thy way: thy faith hath made
thee whole.

20 ¶ And when he was demand-
ed of the Pharisees, when the king-
dom of God should come, he an-
swered them and said, The king-
dom of God cometh not with obser-
vation:

21 Neither shall they say, Lo
here! or, lo there! for, behold, the
kingdom of God is within you.

22 And he said unto the disciples,
The days will come, when ye shall
desire to see one of the days of the
Son of man, and ye shall not see it.

23 And they shall say to you,
See here; or, see there: go not
after them, nor follow them.

24 For as the lightning, that
lighteneth out of the one part un-
der heaven, shineth unto the other
part under heaven; so shall also
the Son of man be in his day.

25 But first must he suffer many
things, and be rejected of this gen-
eration.

26 And as it was in the days of
Noah, so shall it be also in the
days of the Son of man.

27 They did eat, they drank, they
married wives, they were given in
marriage, until the day that Noah
entered into the ark, and the flood
came, and destroyed them all.

28 Likewise also as it was in the
days of Lot; they did eat, they
drank, they bought, they sold, they
planted, they builded;

29 But the same day that Lot
went out of Sodom it rained fire
and brimstone from heaven, and
destroyed them all.

30 Even thus shall it be in the
day when the Son of man is re-
vealed.

31 In that day, he which shall

skälet, och hans bötning i huset, han stige icke ned, till att taga dem, sammalunda och, den i marken är, gånge icke tillbaka igen efter det han lämnat hafver.

32. Kommer ihåg Loths hustru.

33. Hvarfven som far efter, att förvara sin själ, han skall mista henne; och den som mister henne, han fordrar henne till lif.

34. Jag säger eder: I den natten skola två ligga uti en fång; den ene warder upptagen, och den andre warder qvarlåten.

35. Två skola mala tillhopa; den ene warder upptagen, och den andre warder qvarlåten.

36. Två skola vara i marken; den ene warder upptagen, och den andre warder qvarlåten.

37. Då svarade de, och sade till honom: Svar då, Herre? Sade han till dem: Der som åtelen är, dit församlas och örnarne.

18. Capitel.

Sade han och en liknelse till dem, derom, att man skall alltid bedja, och icke förirrotas,

2. Sägande: En domare var uti en stad, den icke fruktade Gud, och ej hellet hade försyn för någon menniska.

3. Så var i samma stad en enska, hon kom till honom, och sade: Hjelp mig ifrån min tråbroder.

4. Och han ville icke till någon tid. Sedan sade han wid sig: Andock jag icke fruktar Gud, ej heller hafver försyn för någon menniska;

5. Dock fördensfull, att denna enska öfverfaller mig så svårt, måste jag fin henne rätt, att hon icke skall komma på det sista, och ropa på mig.

6. Och sade Herren: Hörer här, hvad den orätte domaren säger.

7. Skulle och icke Gud håmnas sina utforade, som ropa till honom dag och natt; skulle han hafwa tålmod dermed?

be upon the housetop, and his stuff in the house, let him not come down to take it away: and he that is in the field, let him likewise not return back.

32 Remember Lot's wife.

33 Whosoever shall seek to save his life shall lose it; and whosoever shall lose his life shall preserve it.

34 I tell you, in that night there shall be two men in one bed; the one shall be taken, and the other shall be left.

35 Two women shall be grinding together; the one shall be taken, and the other left.

36 Two men shall be in the field, the one shall be taken, and the other left.

37 And they answered and said unto him, Where, Lord? And he said unto them, Wheresoever the body is, thither will the eagles be gathered together.

CHAPTER XVIII.

AND he spake a parable unto them to this end, that men ought always to pray, and not to faint;

2 Saying, There was in a city a judge, which feared not God, neither regarded man:

3 And there was a widow in that city; and she came unto him, saying, Avenge me of mine adversary.

4 And he would not for a while: but afterward he said within himself, Though I fear not God, nor regard man;

5 Yet because this widow troubleth me, I will avenge her, lest by her continual coming she weary me.

6 And the Lord said, Hear what the unjust judge saith.

7 And shall not God avenge his own elect, which cry day and night unto him, though he bear long with them?

8. Jag säger eder, att han skall hämnas dem snartligen. Dock litfwål, då människones Son kommer, mån han skall finna tro på jorden?

9. Sade han och till somliga, som tröftrade på sig sjelfwa, att de woro rättfärdige, och försmådde andra, denna lifnelsen:

10. Två män gingo upp i templet till att bedja: den ene en Pharisee, och den andre en Publican.

11. Phariseen stod och bad så wid sig sjelf: Jag tackar dig Gud, att jag är icke såsom andra mennistor, röfware, orättfärdige, horkarlär, eller och såsom denne Publicanen.

12. Jag fastar två resor i weckan, och gifwer tionde af allt det jag äger.

13. Och Publicanen stod långt ifrån, och wille icke lyfta sina ögon upp till himmelen; utan slog sig för sitt bröst och sade: Gud misfunda dig öfwer mig syndare.

14. Jag säger eder: Denne gick dådan hem igen rättfärdigad, mer än den andre: ty den sig upphöjer, han warder förnedrad; och den sig förnedrar, han warder upphöjd.

15. Så buro de och barn till honom, att han skulle taga på dem. Då hans lärjungar det sågo, näpste de dem.

16. Men Jesus kallade dem till sig, och sade: Låter barnen komma till mig, och förmenar dem icke; ty sådana hörer Guds rike till.

17. Sannerligen säger jag eder: Swilken som icke tager Guds rike som ett barn, han skall icke komma derin.

18. Och frågade honom en öfwerste, sågande: Gode Mästare, hwad skall jag göra, att jag må få ewinnerligt lif?

19. Sade Jesus till honom: Hwi kallar du mig god? Ingen är god, utan allena Gud.

20. Budorden wet du: Du skall icke bedrifwa hor; Du skall icke dråpa; u skall icke stjåla; Du skall icke säga

8 I tell you that he will avenge them speedily. Nevertheless, when the Son of man cometh, shall he find faith on the earth?

9 And he spake this parable unto certain which trusted in themselves that they were righteous, and despised others:

10 Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a publican.

11 The Pharisee stood and prayed thus with himself, God, I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this publican.

12 I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess.

13 And the publican, standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner.

14 I tell you, this man went down to his house justified rather than the other: for every one that exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

15 And they brought unto him also infants, that he would touch them: but when his disciples saw it, they rebuked them.

16 But Jesus called them unto him, and said, Suffer little children to come unto me, and forbid them not: for of such is the kingdom of God.

17 Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child shall in no wise enter therein.

18 And a certain ruler asked him, saying, Good Master, what shall I do to inherit eternal life?

19 And Jesus said unto him, Why callest thou me good? none is good, save one, that is, God.

20 Thou knowest the commandments, Do not commit adultery, Do not kill. Do not steal, Do not bear

saligt vittnesbörd; Du skall ära din fader och din moder.

21. Då sade han: Allt detta hafver jag hållit af min ungdom.

22. Då Jesus det hörde, sade han till honom: An fattas dig ett; sålj bort allt det du hafver, och slijta emellan de fattiga, och du skall få en stätt i himmeten, och som och följ mig.

23. Då han det hörde, wardt han förligen bedröfwad; ty han war gan-
sa rik.

24. Då Jesus såg honom wara mågta bedröfwad, sade han: O! med huru stor plats komma de i Guds rike, som penningar hafwa!

25. Ty snarare kan en camel gå igenom ett nålböga, än en rik komma in i Guds rike.

26. Då sade de som det hörde: Ho kan då warda salig?

27. Men han sade: Der omöjligt är för mennistor, det är möjligt för Gud.

28. Då sade Petrus: Si, wi hafwe all ting ofwergifwit, och följt dig.

29. Sade han till dem: Samerligen säger jag eder: Ingen är den som hafver ofwergifwit hus, eller föräldrar, eller bröder, eller hustru, eller barn, för Guds rikes skull.

30. Den ide skall ignså mycket mer denna tiden, och i tillkommande werld ewinnertligt lif.

31. Då tog Jesus till sig de tolf, och sade till dem: Si, wi gå upp till Jerusalem, och all ting skall fullbordadt warda, som sctiswit är af Propheterna om mennistones Son.

32. Ty han skall ofwarrantwardas bedringar, och begabbas, och försmådas, och bespottas;

33. Och sedan de hafwa hudslånat honom, skola de döda honom; och tredje dagen skall han uppstå igen.

34. Men de förstodo der intet af, och det war dem så fördoldt, att de ide förstodo hwad som sades.

false witness, Honour thy father and thy mother.

21 And he said, All these have I kept from my youth up.

22 Now when Jesus heard these things, he said unto him, Yet lackest thou one thing: sell all that thou hast, and distribute unto the poor, and thou shalt have treasure in heaven: and come, follow me.

23 And when he heard this, he was very sorrowful: for he was very rich.

24 And when Jesus saw that he was very sorrowful, he said, How hardly shall they that have riches enter into the kingdom of God!

25 For it is easier for a camel to go through a needle's eye, than for a rich man to enter into the kingdom of God.

26 And they that heard it said, Who then can be saved?

27 And he said, The things which are impossible with men are possible with God.

28 Then Peter said, Lo, we have left all, and followed thee.

29 And he said unto them, Verily I say unto you, There is no man that hath left house, or parents, or brethren, or wife, or children, for the kingdom of God's sake,

30 Who shall not receive manifold more in this present time, and in the world to come life everlasting.

31 ¶ Then he took unto him the twelve, and said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and all things that are written by the prophets concerning the Son of man shall be accomplished.

32 For he shall be delivered unto the Gentiles, and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on:

33 And they shall scourge him, and put him to death; and the third day he shall rise again.

34 And they understood none of these things: and this saying was hid from them, neither knew they the things which were spoken.

35. Så hånnde sig, att när han kom in emot Jericho, satt en blind wid vägen och tiggede.

36. Och när han hörde folket framgå, frågade han hvad det var?

37. Då sade de till honom, att Jesus af Nazaret gick der fram.

38. Då ropade han, och sade: Jesus, Davids Son, varkunnna dig öfver mig.

39. Men de som föregingo, nåpste honom, att han skulle tiga; men han ropade des mer: Davids Son, varkunnna dig öfver mig.

40. Då stadnade Jesus, och bödd leda honom till sig. Då han kom fram, frågade han honom,

41. Sägande: Hvad vill du, att jag skall göra dig? Då sade han: Herre, att jag måtte få min syn.

42. Och Jesus sade till honom: Haf din syn; din tro hafver frälst dig.

43. Och strax fick han sin syn igen, och följde honom, prisande Gud. Och allt folket, som detta sågo, låfswade Gud.

19. Capitel.

Och han drog in, och gick igenom Jericho.

2. Och si, der war en man, benämnd Zacheus, han war en öfverste för de Publicaner, och war rik.

3. Och sökte efter, att han skulle få se Jesus, ho han war; men han kom icke des wid, för folkets stull; ty han war liten till värtten.

4. Så lopp han fram före, och steg upp uti ett mulbårstråd, på det han skulle få se honom; ty han skulle gå der fram.

5. Och när Jesus kom till den platsen, såg han upp, och fick se honom, och sade till honom: Zachee, stig snarligen ned; ty i dag måste jag gästa i ditt hus.

35 ¶ And it came to pass, that as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the way side begging:

36 And hearing the multitude pass by, he asked what it meant.

37 And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by.

38 And he cried, saying, Jesus thou Son of David, have mercy on me.

39 And they which went before rebuked him, that he should hold his peace: but he cried so much the more, Thou Son of David, have mercy on me.

40 And Jesus stood, and commanded him to be brought unto him: and when he was come near, he asked him,

41 Saying, What wilt thou that I shall do unto thee? And he said Lord, that I may receive my sight.

42 And Jesus said unto him, Receive thy sight: thy faith hath saved thee.

43 And immediately he received his sight, and followed him, glorifying God: and all the people, when they saw it, gave praise unto God.

CHAPTER XIX.

AND Jesus entered and passed through Jericho.

2 And, behold, there was a man named Zaccheus, which was the chief among the publicans, and he was rich.

3 And he sought to see Jesus whom he was; and could not for the press, because he was little of stature.

4 And he ran before, and climbed up into a sycamore tree to see him; for he was to pass that way.

5 And when Jesus came to the place, he looked up, and saw him, and said unto him. Zaccheus, make haste, and come down; for to day I must abide at thy house.

6. Han steg snarligen ned, och und-
såg honom gladeligen.

7. Och när de det sågo, fnorrade de
alla, att han ingången war, till att
gåsta när en syndare.

8. Men Zacheus steg fram, och sade
till HERREN: Si, HERRE, hälften af
mina ägodelar gifwer jag de fattiga;
och om jag hafwer någon bebragit,
det gifwer jag fyradubbelt igen.

9. Då sade JESUS till honom: I
dag är detta huset salighet wedersfaren,
efter han är od Abrahams son.

10. Ty menniskones Son är kommen,
till att uppsöka och frålsa det, som
förtappadt war.

11. När de nu detta hörde, sade han
ändå en liknelse, efter han war hardt
wid Jerusalem, och de mente, att Guds
rike skulle strag uppenbaradt warda.

12. Så sade han då: En ådel man
for långt bort i främmande land, till
att intaga sig ett rike, och komma igen.

13. Då kallade han till sig tio sina
tjenare, och sänd dem tio pund, och sade
till dem: Handla härmed, till des jag
igenkommer.

14. Men hans borgare hatade ho-
nom, och sände bodskap efter honom,
sågande: Wi wilje icke, att denne skall
råda öfwer oss.

15. Och det begaf sig, att han kom
igen, och hade fått rifet; då böd han
kalla de tjenare till sig, som han hade
fått penningarna, att han måtte weta,
huru hwar och en af dem handlat hade.

16. Så kom den förste, och sade:
Herre, ditt pund hafwer förwårswat
tio pund.

17. Och han sade till honom: Åh!
du gode tjenare, uti en liten ting haf-
wer du varit trogen, du skall hafwa
magt öfwer tio städer.

6 And he made haste, and came
down, and received him joyfully.

7 And when they saw it, they all
murmured, saying, That he was
gone to be guest with a man that
is a sinner.

8 And Zaccheus stood, and said
unto the Lord; Behold, Lord, the
half of my goods I give to the
poor; and if I have taken any
thing from any man by false accu-
sation, I restore him fourfold.

9 And Jesus said unto him, This
day is salvation come to this house,
forasmuch as he also is a son of
Abraham.

10 For the Son of man is come to
seek and to save that which was
lost.

11 And as they heard these things,
he added and spake a parable, be-
cause he was nigh to Jerusalem,
and because they thought that the
kingdom of God should immedi-
ately appear.

12 He said therefore, A certain
nobleman went into a far country
to receive for himself a kingdom,
and to return.

13 And he called his ten servants,
and delivered them ten pounds, and
said unto them, Occupy till I come.

14 But his citizens hated him,
and sent a message after him, say-
ing, We will not have this man to
reign over us.

15 And it came to pass, that when
he was returned, having received
the kingdom, then he commanded
these servants to be called unto
him, to whom he had given the
money, that he might know how
much every man had gained by
trading.

16 Then came the first, saying,
Lord, thy pound hath gained ten
pounds.

17 And he said unto him, Well,
thou good servant: because thou
hast been faithful in a very little,
have thou authority over ten cities.

18. Och den andra kom, och sade: Herre, ditt pund hafwer wunnit fem pund.

19. Och han sade till honom: War od du satt öfwer fem städer.

20. Och den tredje kom, och sade: Herre, se här ditt pund, som jag hade bewarat uti en smetteduf:

21. Jag war rädd för dig; ty du är en strång man: du tager det upp, som du icke hafwer nederlagt, och uppstår det du icke hafwer sått.

22. Sade han till honom: Af din egen mun dömer jag dig, du onde tjenare. Wiste du, att jag är en strång man, upptager det jag icke nederlade, och uppstår det jag intet sådde;

23. Hwi fick du då icke mina penningar in i wåslöbånten, att när jag komme, måtte jag ju kraft dem igen med ocker?

24. Och han sade till dem, som der när stodo: Tager det pundet ifrån honom, och får honom, som hafwer tio pund.

25. Då sade de till honom: Herre, han hafwer tio pund.

26. Ty jag säger eder, att den som hafwer, honom skall warða giswit; och den som icke hafwer, honom skall od warða ifråtagit det han hafwer.

27. Doct de mina owänner, som icke wille, att jag skulle råda öfwer dem, leder hit, och dråper dem här för mig.

28. Och då han detta sagt hade, gick han dådan, och reste upp åt Jerusalelem.

29. Och det begaf sig, att när han kom till Bethphage och Bethanien, wid det berget som kallas oljoberget, fände han två sina lärjungar,

30. Sägande: Går in i byn, som för eder ligger, när I kommen derin, stolen I finna en åsnafola bunden, der ännu ingen menniska på sutit hafwer, löser honom, och hafwer honom hit.

18 And the second came, saying, Lord, thy pound hath gained five pounds.

19 And he said likewise to him, Be thou also over five cities.

20 And another came, saying, Lord, behold, *here is thy pound*, which I have kept laid up in a napkin:

21 For I feared thee, because thou art an austere man: thou takest up that thou layedst not down, and reapest that thou didst not sow.

22 And he saith unto him, Out of thine own mouth will I judge thee. *thou wicked servant. Thou knewest that I was an austere man, taking up that I laid not down, and reaping that I did not sow:*

23 Wherefore then gavest not thou my money into the bank, that at my coming I might have required mine own with usury?

24 And he said unto them that stood by, Take from him the pound, and give it to him that hath ten pounds.

25 (And they said unto him, Lord, he hath ten pounds.)

26 For I say unto you, That unto every one which hath shall be given; and from him that hath not, even that he hath shall be taken away from him.

27 But those mine enemies, which would not that I should reign over them, bring hither, and slay *them* before me.

28 ¶ And when he had thus spoken, he went before, ascending up to Jerusalem.

29 And it came to pass, when he was come nigh to Bethphage and Bethany, at the mount called *the mount of Olives*, he sent two of his disciples,

30 Saying, Go ye into the village over against *you*; in the which at your entering ye shall find a colt tied, whereon yet never man sat: loose him, and bring *him hither*.

31. Och om någon frågar eder, hwi
 I lösen honom, så säger till honom :
 Ty HERren behöfwer honom.

32. Så gingo de åstad, som sände
 woro, och funno som han hade sagt
 dem.

33. Och när de löste folan, sade hans
 herrar till dem. Hwi lösen I folan ?

34. Då sade de : Ty HERren behöf-
 wer honom.

35. Och de ledde honom till JESum ;
 lade sina kläder på folan, och satte
 JESum deruppå.

36. Och der han framfor, bredde de
 sina kläder på wägen.

37. Och då han när kom, och drog
 ned för oljoberget, beghnte hela hopen
 af hans Lärjungar, med fröjd och hög
 röst, låsma Gud, öfwer alla de krafter,
 som de sett hade,

38. Sägande : Wålsignad ware han,
 som kommer, en Konung i HERrens
 namn ; frid ware i himmelen, och åra
 i högden.

39. Och någre ibland folket, som
 woro af de Phariseer, sade till honom :
 Wåstare, nåps dina Lärjungar.

40. Men han svarade, och sade till
 dem : Sag säger eder : Om de tego,
 skulle stenarne ropa.

41. Och då han kom fram, och sig se
 staden, gret han öfwer honom.

42. Och han sade : Om du ock wiste,
 hwad din frid tillhörer, så worde du
 det wissertligen i denna din dag betän-
 kande ; men nu är det fördoldt för dina
 ögon.

43. Ty den tid skall komma öfwer dig,
 att dine owänner stola dig belånga,
 och stansa fring om dig, och trånga
 dig på alla sidor.

44. Och de stola neberstå dig till jor-
 den, och dina barn som i dig åro, och

31 And if any man ask you,
 Why do ye loose *him* ? thus shall
 ye say unto him, Because the Lord
 hath need of him.

32 And they that were sent went
 their way, and found even as he
 had said unto them.

33 And as they were loosing the
 colt, the owners thereof said unto
 them, Why loose ye the colt ?

34 And they said, The Lord hath
 need of him.

35 And they brought him to Je-
 sus : and they cast their garments
 upon the colt, and they set Jesus
 thereon.

36 And as he went, they spread
 their clothes in the way.

37 And when he was come nigh,
 even now at the descent of the
 mount of Olives, the whole multi-
 tude of the disciples began to re-
 joice and praise God with a loud
 voice for all the mighty works that
 they had seen ;

38 Saying, Blessed be the King
 that cometh in the name of the
 Lord : peace in heaven, and glory
 in the highest.

39 And some of the Pharisees
 from among the multitude said
 unto him, Master, rebuke thy dis-
 ciples.

40 And he answered and said
 unto them, I tell you that, if these
 should hold their peace, the stones
 would immediately cry out.

41 ¶ And when he was come
 near, he beheld the city, and wept
 over it,

42 Saying, If thou hadst known,
 even thou, at least in this thy day,
 the things *which belong* unto thy
 peace ! but now they are hid from
 thine eyes.

43 For the days shall come upon
 thee, that thine enemies shall cast
 a trench about thee, and compass
 thee round, and keep thee in on
 every side,

44 And shall lay thee even with
 the ground. and thy children with-

de skola icke låta igen i dig sten på sten: derför, att du icke sånna funde den tiden, der du uti sådt war.

45. Så gick han in i templet, och begynte utdrifwa dem, som derinne sålde och köpte;

46. Sägande till dem: Det är strifwit: Mitt hus är ett bönehus, men I hafwen det gjort till en råfwarekula.

47. Och han lärde hwar dag i templet. Men de öfwerste Prästerne, och de Skriftlärde, och de hpperste ibland folket, sökte efter att de kunde förgöra honom.

48. Och de kunde icke finna, hwad de skulle göra, ty allt folket höll sig in till honom, och hörde honom.

20. Capitel.

Och det begaf sig på en af de dagar, att han lärde folket i templet, och predikade Evangelium: då församlade sig de öfwerste Prästerne, och de Skriftlärde, med de Äldsta,

2. Och sade till honom: Säg oss, af hwad magt gör du detta? Eller ho är den, som hafwer dig gifwit denna magten?

3. Svarade Jesus, och sade till dem: Jag will och spörja eder ett ord? swarar I mig.

4. War Johannis ödpelse af himmelen, eller af menniskor?

5. Då begynte de tänka mid sig, sågande: Såge wi, af himmelen; då säger han: Swi trodden I icke honom då?

6. Men såge wi af menniskor, då stenar oss allt folket: ty de hålla det ju så före, att Johannes war en Prophet.

7. Då svarade de, att de icke wiste, hwadan den war.

8. Då sade Jesus till dem: Icke heller säger jag eder, med hwad magt jag detta gör.

9. Och han begynte säga till folket

in thee; and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation.

45 And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought;

46 Saying unto them, It is written, My house is the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.

47 And he taught daily in the temple. But the chief priests and the scribes and the chief of the people sought to destroy him,

48 And could not find what they might do: for all the people were very attentive to hear him.

CHAPTER XX.

AND it came to pass, that on one of those days, as he taught the people in the temple, and preached the gospel, the chief priests and the scribes came upon him with the elders,

2 And spake unto him, saying, Tell us, by what authority doest thou these things? or who is he that gave thee this authority?

3 And he answered and said unto them, I will also ask you one thing; and answer me:

4 The baptism of John, was it from heaven, or of men?

5 And they reasoned with themselves, saying, If we shall say, From heaven; he will say, Why then believed ye him not?

6 But and if we say, Of men; all the people will stone us: for they be persuaded that John was a prophet

7 And they answered, that they could not tell whence it was.

8 And Jesus said unto them, Neither tell I you by what authority I do these things.

9 Then began he to speak to the

denna lifnelsen: En man planterade en vingård, och säd honom ut till vingårdsmånen, och for bort i främmande land i lång tid.

10. När tid war, sånde han en tjennare till vingårdsmånnerna, att de skulle låta honom få af vingårdens frukt; men vingårdsmånnerna hudslånge honom, och sånden ifrån sig med toma händer.

11. Sedan sånde han ock en annan tjennare; den hudslånge de ock, och försmådde honom, och sånden ifrån sig med toma händer:

12. Åter sånde han den tredje; den gjorde de ock sårad, och dresivo honom ut.

13. Då sade vingårdsherren: Hvad skall jag göra? Jag vill sånda min älskelige son; kan hånda, att då de se honom, hafva de försyn för honom.

14. Då vingårdsmånnerna singo se honom, tänkte de wid sig sjelfwa, sågande: Denne är arfwingen; sommar, wi wille slå honom ihjäl, att arfwedelen må blifwa vår.

15. Och så dresivo de honom utur vingården, och dråpo honom. Hvad skall nu vingårdsherren göra dem samma?

16. Han skall komma, och förgrå dessa vingårdsmånnerna, och utfå vingården androm. När de detta hörde, sade de: Bort det.

17. Då såg han på dem, och sade: Hvad är då det som skrifwit står: Den stenen som byggningsmånnerna bortkastade, han är worden en hörnsten?

18. Hwilkon som faller uppå den stenen, han warder trossad; men den han uppå faller, honom slår han all sönder i stycken.

19. Och öfwerste Presterne, med de Skriftlårda, sökte efter, att de kunde få taga fatt på honom i samma stunden; men de råddes för folket: ty de förhodo, att han hade sagt denna lifnelsen emot dem.

20. Och de åttade på honom, och sånde ut wåltare, som låtsade wara sättsfärdige, på det de skulle taga ho-

people this parable; A certain man planted a vineyard, and let it forth to husbandmen, and went into a far country for a long time.

10 And at the season he sent a servant to the husbandmen, that they should give him of the fruit of the vineyard: but the husbandmen beat him, and sent him away empty.

11 And again he sent another servant: and they beat him also, and entreated him shamefully, and sent him away empty.

12 And again he sent a third: and they wounded him also, and cast him out.

13 Then said the lord of the vineyard, What shall I do? I will send my beloved son: it may be they will reverence him when they see him.

14 But when the husbandmen saw him, they reasoned among themselves, saying, This is the heir: come, let us kill him, that the inheritance may be ours.

15 So they cast him out of the vineyard, and killed him. What therefore shall the lord of the vineyard do unto them?

16 He shall come and destroy these husbandmen, and shall give the vineyard to others. And when they heard it, they said, God forbid.

17 And he beheld them, and said, What is this then that is written, The stone which the builders rejected, the same is become the head of the corner?

18 Whosoever shall fall upon that stone shall be broken; but on whomsoever it shall fall, it will grind him to powder.

19 ¶ And the chief priests and the scribes the same hour sought to lay hands on him; and they feared the people: for they perceived that he had spoken this parable against them.

20 And they watched him, and sent forth spies, which should feign themselves just men, that

nom wib orden, och öfwerantwårda honom herrskaper, och i landsherrens wåld.

21. Och de frågade honom, sågande: Måstare, wi wete, att du säger och lärar det rätt år, och ser icke till personen; utan lärar Guds wåg rätt.

22. Är det rätt, att wi gifwe Kejsaren skatt, eller ej?

23. Då han förmarckte deras illfunderighet, sade han till dem: Hwi fresten I mig?

24. Låter mig få se penningen. Swars belåte och öfwerkrift hafwer han? Svarade de, och sade: Kejsarens.

25. Sade han till dem: Så gifwer nu Kejsarenom det Kejsarenom tillhöder, och Gudi det Gudi tillhör.

26. Och de kunde icke straffa hans tal för folket; utan förundrade sig på hans swar, och tego.

27. Då gingo någre fram till honom af de Sadduceer, de der nefa uppståndelsen, och frågade honom,

28. Sågande: Måstar, Moses hafwer skrivit oss, att om någon mans broder blifwer dödd, den hustru hafwer, och döer barnlös, att hans broder skall taga hans hustru, och uppväcka sin broder såd.

29. Så woro nu sju bröder: och den förste tog sig hustru, och blef dödd barnlös.

30. Och den andre tog henne, och blef deslikes dödd barnlös.

31. Den tredje tog henne: sammanlunda och alla sju, och låto inga barn efter sig, och blefwo döde.

32. Sist efter dem alla blef och qwinnan dödd.

33. Uti uppståndelsen, hwilfens deras hustru skall hon wara? efter det sju hade haft henne till hustru.

34. Då swarade Jesus, och sade till dem: Denna werldens barn taga sig frur och gifwas mannom;

they might take hold of his words, that so they might deliver him unto the power and authority of the governor.

21 And they asked him, saying, Master, we know that thou sayest and teachest rightly, neither acceptest thou the person of any, but teachest the way of God truly:

22 Is it lawful for us to give tribute unto Cesar, or no?

23 But he perceived their craftiness, and said unto them, Why tempt ye me?

24 Shew me a penny. Whose image and superscription hath it? They answered and said, Cesar's.

25 And he said unto them, Render therefore unto Cesar the things which be Cesar's, and unto God the things which be God's.

26 And they could not take hold of his words before the people: and they marvelled at his answer, and held their peace.

27 ¶ Then came to him certain of the Sadducees, which deny that there is any resurrection; and they asked him,

28 Saying, Master, Moses wrote unto us, If any man's brother die, having a wife, and he die without children, that his brother should take his wife, and raise up seed unto his brother.

29 There were therefore seven brethren: and the first took a wife, and died without children.

30 And the second took her to wife, and he died childless.

31 And the third took her; and in like manner the seven also: and they left no children, and died.

32 Last of all the woman died also.

33 Therefore in the resurrection whose wife of them is she? for seven had her to wife.

34 And Jesus answering said unto them, The children of this world marry, and are given in marriage:

35. Men de som wara wårdige till den werlden, och till uppståndelsen ifrån de döda, de hwarfen taga hustrur, eller gifwas manne.

36. Och ej heller funna de mera dö: ty de wara like med Änglarna, och äro Guds barn, medan de äro uppståndelsens barn.

37. Men att de döde uppstå, bewisade Moses wid busken, då han kallade HERren: Abrahams Gud, och Isaacs Gud, och Jacobs Gud.

38. Gud är icke de dödas, utan de lefwandes Gud: ty honom lefwa alle.

39. Då svarade någre af de Skriftlärde, sågande: Mästare, du sade rätt.

40. Och de djerfdes icke yttermera något fråga honom.

41. Men han sade till dem: Huru säga de Christum wara Davids Son?

42. Och sjelfwer David säger i Psalmboken: HERren sade till min HERra: sitt dig på min högra hand;

43. Till des jag nedertågger dina wänner dig till en fotapall.

44. Så kallar nu David honom HERra; huru är han då hans Son?

45. Då sade han till sina Lärjungar, uti alt folkets åhöro:

46. Tager eder wara för de Skriftlärda, som wilja gå uti sida släder, och wilja gerna wara helsade på torgen, och sitta främst i Synagogorna, och sitta främst i gästbudena.

47. De uppfråta entors hus, förberärande långa böner: de skola så des förre förddömsse.

21. Capitel.

Och han såg till, aftande på, huru de rife lade sina gåswor uti offerlistan.

2. Så så han ock se en fattig enka, som lade der två stårstwar in.

3. Och han sade: Sannerligen, så-

35 But they which shall be accounted worthy to obtain that world, and the resurrection from the dead, neither marry, nor are given in marriage:

36 Neither can they die any more: for they are equal unto the angels; and are the children of God, being the children of the resurrection.

37 Now that the dead are raised, even Moses shewed at the bush, when he calleth the Lord the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob.

38 For he is not a God of the dead, but of the living: for all live unto him.

39 ¶ Then certain of the scribes answering said, Master, thou hast well said.

40 And after that they durst not ask him any question at all.

41 And he said unto them, How say they that Christ is David's son?

42 And David himself saith in the book of Psalms, The Lord said unto my Lord, Sit thou on my right hand,

43 Till I make thine enemies thy footstool.

44 David therefore calleth him Lord, how is he then his son?

45 ¶ Then in the audience of all the people he said unto his disciples,

46 Beware of the scribes, which desire to walk in long robes, and love greetings in the markets, and the highest seats in the synagogues, and the chief rooms at feasts;

47 Which devour widows' houses, and for a shew make long prayers: the same shall receive greater damnation.

CHAPTER XXI.

AND he looked up, and saw the rich men casting their gifts into the treasury.

2 And he saw also a certain poor widow casting in thither two mites.

3 And he said, Of a truth I sa

ger jag eder: Denna fattiga enkan lade mer in, än alle de andre;

4. Ty de hafwa alle inlagt till Guds offer, af det dem till öfverlopps år; men hon hafwer, af sin fattigdom, inlagt allt det hon ägde.

5. Och då somlige sade om templet, att det war prydt med hårliga stenar och klenodier, sade han:

6. De dagar warba kommande, att utaf allt det I sen, skall icke låtas sten uppå sten, den icke skall afbruten warba.

7. Då frågade de honom, och sade: Måstare, när skall detta ske? Och hwad tecken är när detta ske skall?

8. Sade han: Ser till, att I icke warden förförde, ty många skola komma under mit namn, och säga: Jag året: och tiden instundar. Följer dem icke efter.

9. Men när I hören drlig och uppror, warer icke förfarade, ty sådant måste först ske; men det är icke strag änden.

10. Och han sade till dem: Folk skall resa sig upp emot folk, och rike mot rike;

11. Och stor jordbåfning skall warba mångastådes, och hunger, och pestilentier; och förstråktelse, och stora tecken skola ske utaf himmelen.

12. Men för allt detta, skola de taga fatt på eder, och förbjuda eder, och öfwerantwarba eder in på allt Måd, och i håttelse, dragande eder för Konungar och Förfar, för mitt namns skull.

13. Och det skall eder weberfara till ett vittnessörd.

14. Så håller det fast uti edert hjerta, att I ingen omsorg hafwen, huru I stolen förswara eder;

15. Ty jag skall gifwa eder mun och wißdom, der alle de, som sätta sig emot eder, icke skola kunna motstå, ej heller emotstå.

16. I stolen och öfwerantwarbas af

unto you, that this poor widow hath cast in more than they all:

4 For all these have of their abundance cast in unto the offerings of God: but she of her penury hath cast in all the living that she had.

5 ¶ And as some spake of the temple, how it was adorned with goodly stones and gifts, he said,

6 As for these things which ye behold, the days will come, in the which there shall not be left one stone upon another, that shall not be thrown down.

7 And they asked him, saying, Master, but when shall these things be? and what sign will there be when these things shall come to pass?

8 And he said, Take heed that ye be not deceived: for many shall come in my name, saying, I am Christ; and the time draweth near: go ye not therefore after them.

9 But when ye shall hear of wars and commotions, be not terrified: for these things must first come to pass; but the end is not by and by.

10 Then said he unto them, Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom:

11 And great earthquakes shall be in divers places, and famines, and pestilences; and fearful sights and great signs shall there be from heaven.

12 But before all these, they shall lay their hands on you, and persecute you, delivering you up to the synagogues, and into prisons, being brought before kings and rulers for my name's sake.

13 And it shall turn to you for a testimony.

14 Settle it therefore in your hearts, not to meditate before what ye shall answer:

15 For I will give you a mouth and wisdom, which all your adversaries shall not be able to gainsay nor resist.

16 And ye shall be betrayed both

fråktbrar, och af bröder, fränder och vänner; och de stola döda somliga af eder.

17. Och I stolen wara hade af alla, för mitt namns skull.

18. Och ett hår af edert hufvud skall icke förgås.

19. I stolen behålla edra själar genom edert tålmod.

20. När I nu se, att Jerusalem warder belagd med en här, då stolen I weta, att des fördöelse är för handen.

21. De då äro i Judeen, de fly upp åt bergen; och de der midt innc äro, de gånge ut; och de som ute i landet äro, de gånge icke derin:

22. Ty då äro hånndedagarne, att fullbordas skall allt det som skrifwit är.

23. Men we dem som hafwande äro, och dem som di gifwa i de dagar; ty stor plåga warder på jorden, och wrede öfwer detta folk.

24. Och de stola falla för swårds ägg, och fångne bortförde wara till alla-handa folk: och Jerusalem skall förtrampadt wara af Hedningar, till des Hedningarnas tid fullkomnad warer.

25. Och stola se tecken i solen, och i månan, och i stjernorna, och på jorden warder folken ängest, och de stola förtrökla; och hafwet, och wågen stola mycket bullra;

26. Och mennistora bortorkas för rådbhåga skull, deraf att de förbida det, som hela werlden öfwergå skall: ty himmelens krafter stola bäfwa.

27. Och då stola de få se mennistoras Son komma i styn, med magt och stor hårlighet.

28. Men då detta begynner se, ser upp, och lyfter edert hufvud upp, ty då kallas eder förlofning.

29. Och han sade dem en liknelse: Ser på fikonstrådet och alla trån.

by parents, and brethren, and kinsfolks, and friends; and some of you shall they cause to be put to death.

17 And ye shall be hated of all men for my name's sake.

18 But there shall not a hair of your head perish.

19 In your patience possess ye your souls.

20 And when ye shall see Jerusalem compassed with armies, then know that the desolation thereof is nigh.

21 Then let them which are in Judea flee to the mountains; and let them which are in the midst of it depart out; and let not them that are in the countries enter therewith.

22 For these be the days of vengeance, that all things which are written may be fulfilled.

23 But woe unto them that are with child, and to them that give suck, in those days! for there shall be great distress in the land, and wrath upon this people.

24 And they shall fall by the edge of the sword, and shall be led away captive into all nations: and Jerusalem shall be trodden down of the Gentiles, until the times of the Gentiles be fulfilled.

25 ¶ And there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity; the sea and the waves roaring;

26 Men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken.

27 And then shall they see the Son of man coming in a cloud with power and great glory.

28 And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up your heads; for your redemption draweth nigh.

29 And he spake to them a parable; Behold the fig tree, and all the trees;

30. När de nu knoppas funnen I då se och weta af eder sjelfwa, att sommaren är när.

31. Alltså och I, när I sen detta se, stolen I weta, att Guds rise är när.

32. Sannerligen, säger jag eder: Detta slågtet skall icke förgås; förr än det allt stedt är.

33. Himmel och jord stola förgås; mer: mina ord stola icke förgås.

34. Men watter eder, att edra hjer-tan icke förtungade warda med swalg och bryckenstap, och med detta lefwer-nets omsorg, så att den dagen somner eder för hastigt uppå.

35. Ly han warder sommande, såsom en snara öfwer alla som bo på jorden.

36. Så waker nu altid, och beder, att I mågen undflyt alt detta som somma skall, och stå för mennisknes Son.

37. Och han lärde om dagen i tem-plet; men om natten gick han ut, och wistades på oljoberget.

38. Och alt folket war bittida uppe till honom i templet, till att höra ho-nom.

22. Capitel.

Då tillstundade Edtbrödsdågtiden, den Påsta kallad.

2. Och de öfwerste Presterne, och Strift ärde sökte efter, huru de kunde dråpa honom; men de frustade för folket.

3. Och gick Satan in uti Judas, som kallades Ischarioth, och war en af de tolf.

4. Han gick bort, och talade med de öfwerste Presterna och Föreståndarena, huruledes han skulle flyt honom dem i ider.

30 When they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand.

31 So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the kingdom of God is nigh at hand.

32 Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled.

33 Heaven and earth shall pass away; but my words shall not pass away.

34 ¶ And take heed to yourselves, lest at any time your hearts be overcharged with surfeiting, and drunkenness, and cares of this life, and so that day come upon you unawares.

35 For as a snare shall it come on all them that dwell on the face of the whole earth.

36 Watch ye therefore, and pray always, that ye may be accounted worthy to escape all these things that shall come to pass, and to stand before the Son of man.

37 And in the daytime he was teaching in the temple; and at night he went out, and abode in the mount that is called *the mount of Olives*.

38 And all the people came early in the morning to him in the temple, for to hear him.

CHAPTER XXII.

NOW the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the passover.

2 And the chief priests and scribes sought how they might kill him; for they feared the people.

3 ¶ Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve.

4 And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them.

6. Och de gladdes, och woro öfwerens med honom, att de skulle gifwa honom penningar.

6. Och han lofwade dem det, och sökte efter låglighet, att han måtte öfwerantwarda honom dem utan buller.

7. Så kom då Söndbrödsdagen, på hwilken man måste offra Påstalammet.

6. Då sånde han Petrum, och Johanne, sågande: Går, och bereder öf Påstalammet, att wi det äte.

9. Då sade de till honom: Swar wilt du, att wi skole bereda det?

10. Sade han till dem: St, när I kommen in i staden, warder eder mötande en man, som bår en wattukruka; följer honom i huset der han ingår:

11. Och säger husbonden: Måstaren låter säga dig: Swar är herberget, der jag må äta Påstalammet med mina Lärjungar?

12. Och han skall wisa eder en stor sal beredd; reder der till.

13. De gingo åstad, och funno som han dem sagt hade, och redde till Påstalammet.

14. Och då tid war, satte han sig ned, och de tolf Apostlar med honom.

15. Och han sade till dem: Jag hafwer med mycken åstundan begårt äta detta Påstalammet med eder förr än jag lider.

16. Ty jag säger eder, att jag hårefter icke skall äta deraf, till des det fullkomnadt warder i Guds rike.

17. Och han tog kalken, tackade, och sade: Lager honom, och skifter eder emellan:

18. Ty jag säger eder, at jag icke skall dricka det af wintråd foramit år, till des Guds rike kommer.

19. Och han tog brödet, tackade, och bröt, och gaf dem, sågande: Detta är min Lefawen, som för eder gifwen warder; det görer till min åminnelse;

5 And they were glad, and covenanted to give him money.

6 And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude.

7 ¶ Then came the day of unleavened bread, when the passover must be killed.

8 And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover, that we may eat.

9 And they said unto him, Where wilt thou that we prepare?

10 And he said unto them, Behold, when ye are entered into the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow him into the house where he entereth in.

11 And ye shall say unto the goodman of the house, The Master saith unto thee, Where is the guestchamber, where I shall eat the passover with my disciples?

12 And he shall shew you a large upper room furnished: there make ready.

13 And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover.

14 And when the hour was come, he sat down, and the twelve apostles with him.

15 And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer:

16 For I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the kingdom of God.

17 And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it among yourselves:

18 For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the kingdom of God shall come.

19 ¶ And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body which is given for you: this do in remembrance of me.

20. Sammatunda od falken efter Mattwarden, sågande: Detta är falken, det nya Testamentet i mitt Blod, som för eder utgitt warder.

21. Och si, min förrådares hand är med mig på bordet.

22. Och menniskones Son warder gående, efter som det beslutit är; dock we den menniskan, af hwilken han warder förrådd.

23. Och de begynte fråga mellan sig, hwilken den war af dem, som det göra skulle.

24. Så wardt od en tråta mellan dem, hwilkendera skulle snuas wara ypperst.

25. Då sade han till dem: Werldslige Konungar regera, och de som magten hafwa, kallad nådige Herrar;

26. Men I icke så; utan den som störst är ibland eder, han skall wara som den yngste, och den der ypperst är, han ware såsom en tjenare.

27. Eh hwilkendera är större? den som sitter, eller den som tjenar? Är icke han som sitter? Men jag är midt ibland eder, såsom den som tjenar.

28. Men I åren de samme, som med mig blifwit hafwen uti mina frestelser.

29. Och jag will beställa eder riket, såsom min Fader hafwer det beställt mig:

30. Att I stolen åta och dricka öfwer mitt bord i mitt rike, och stolen sitta på stolar, och döma tolf Israels slåtter.

31. Och HERren sade: Simon, Simon, si, Satan hafwer begårt eder, att han skulle fälla eder såsom hwete:

32. Men jag hafwer bedit för dig, att din tro si all icke om intet warda: och når du nu omvänd är, så styr dina bröder.

33. Då sade han till honom: HERre, jag är redebogen gå med dig, både i håttelse och i döden.

34. Då sade han: Jag säger dig

20 Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you.

21 ¶ But, behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table.

22 And truly the Son of man goeth, as it was determined: but woe unto that man by whom he is betrayed!

23 And they began to inquire among themselves, which of them it was that should do this thing.

24 ¶ And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest.

25 And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors.

26 But ye shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve.

27 For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth.

28 Ye are they which have continued with me in my temptations.

29 And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me;

30 That ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.

31 ¶ And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat:

32 But I have prayed for thee, that thy faith fail not: and when thou art converted, strengthen thy brethren.

33 And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee, both into prison, and to death.

34 And he said, I tell thee, Peter.

Petre, i dag skall icke hanen gala, förän du tre reför nedar att länna mig.

35. Och han sade till dem: När jag fände eder utan säck, utan stråppa, och utan skor, hafwer eder någöt fattats? Då sade de: Intet.

36. Då sade han till dem: Men nu, ho som säck hafwer, han tage honom, sammalunda och stråppa: och den der icke hafwer, han sälje sin tfortel, och köpe swård.

37. Ty jag säger eder, att det ännu måste fullbordas på mig, som strifwit är: Han är råknad ibland ogerningsmän. Ty hwad som strifwit är om mig, det hafwer en ända.

38. Då sade de, Herre, si, här äro tu swård. Då sade han till dem: Det är nog.

39. Och han gick ut, som hans sed war, till oljoberget, och hans Lärjungar följde honom till det rummet.

40. Och då han kom dit, sade han till dem: Bedet, att I icke kommen uti frestelse.

41. Och han gick ifrån dem wid påß ett stenkast, och föll ned på sina knän, och bad,

42. Sägande: Fader, är så din wilje, tag denna drycken ifrån mig: dock likväl se icke min wilje, utan din.

43. Och syntes honom en Ängel af himmelen, och styrkte honom.

44. Och han wardt betagen af en mågta stor ångest, och bad länge, och hans swett war såsom bloddroppar, kspande ned på jorden.

45. Och då han uppstod af bönen, och kom till sina Lärjungar, faun han dem sofwande af bedröswelse.

46. Och sade till dem: Hwi sofwen I? Står upp, och beder, att I icke kommen uti frestelse.

47. Wid han ännu talade, si, en hop med folk, och en utaf de tolf, som hette

the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me.

35 And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing.

36 Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one.

37 For I say unto you, that this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end.

38 And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough.

39 ¶ And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives; and his disciples also followed him.

40 And when he was at the place, he said unto them, Pray that ye enter not into temptation.

41 And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down, and prayed,

42 Saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless, not my will, but thine, be done.

43 And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him.

44 And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground.

45 And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow,

46 And said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation.

47 ¶ And while he yet spake, behold a multitude, and he that was

Judas, gick för dem och trädde fram till Jesus, till att kyssa honom,

48. Men Jesus sade till honom: Judas, förråder du menniskones Son med kyssande?

49. Då sågo de, som när woro, hvad på fårde war, och sade till honom: Herre, stole wi taga till swårds?

50. Och en af dem slog öfwersta Prestens tjenare, och högg af hans högra öra.

51. Då swarade Jesus, och sade: Låter kommat hårtill: och så tog han på hans öra och helade honom.

52. Och Jesus sade till de öfwerste Presterna, och Rådshändarena i templet, och till de Äldsta, som till honom komne woro: Såsom till en röfware åren I utgångne, med swård och med stafvar.

53. Endock jag hafwer dageligen varit med eder i templet, och I kommen edra händer intet wid mig; men detta är eder stund, och mörkfens magt.

54. Så grepo de honom, och ledde, och haden in i öfwersta Prestens hus. Men Petrus följde långt efter.

55. Då gjorde de en eld midt i palatset, och suto derwid; och Petrus satte sig ibland dem.

56. Då en tjenstqwinna fick se honom, sittande wid ljuset, såg hon på honom, och sade: Denne war ock med honom.

57. Då nekade han honom, och sade: Qwinna, jag känner honom intet.

58. Och litet efter, såg honom en annan, och sade: Du är ock af dem. Men Petrus sade: Menniska, jag är det icke.

59. Och litet derefter wid en tima, som en annan, och sannade det samma, sågande: Sannerligen, war han ock med honom; ty han är ock en Galileest man.

60. Och Petrus sade: Menniska, jag wet icke hvad du säger. Och i det

called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him.

48 But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of man with a kiss?

49 When they which were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword?

50 ¶ And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear.

51 And Jesus answered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him.

52 Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders, which were come to him, Be ye come out, as against a thief, with swords and staves?

53 When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness.

54 ¶ Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house. And Peter followed afar off.

55 And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them.

56 But a certain maid beheld him as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him.

57 And he denied him, saying, Woman, I know him not.

58 And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not.

59 And about the space of one hour after another confidently affirmed, saying, Of a truth this fellow also was with him; for he is a Galilean.

60 And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immedi-

samma, wid han ännu talade, got hanen.

61. Och HERren wände sig om, och såg på Petrum: och då beghynte Petrus tänka på HERrans ord, huru han honom sagt hade: Förr än hanen hafwer galit, skall du tre resor neta mig.

62. Och Petrus gick ut, och gret bitterligen.

63. Och de män som höllo Jesum, begabbade honom, och slogo honom,

64. Sundo för hans ögon, slogo hans ansigte, och frågade honom, sågande: Spå, ho är den som dig slog?

65. Och mycken annan hådelse sade de till honom.

66. Och som det dagades, församlade sig de Äldste i folket, och de öfwerste Presterne, och de Striftlärde, och hade honom in för sitt Råd, sågande:

67. Äst du Christus? såg det öf. Och han sade till dem: Om jag eder det säger, så tron I det intet:

68. Frågar jag öf, så swaren I intet, ej heller släppen I mig.

69. Härefter skall menniskones Son sitta på Guds fräfts högra hand.

70. Då sade de alle: Så äst du ju Guds Son? Sade han: I sägen, att jag så är.

71. Då sade de: Swar efter begåre wi ännu mittnessörd? Wi hafwe sjelfve hört det af hans mun.

23. Capitel.

Då stod upp hela hopen af dem, och ledde honom bort till Pilatum;

2. Och beghynte till att klaga på honom, sågande: Denne hafwe wi beklagit dermed, att han förwänder folket, och förbjuder gifwa Kejsarenom katt, och säger sig wara Christus en Konung.

3. Och Pilatus frågade honom, sågande: Äst du Judarnas Konung? Då swarade han honom, och sade: Du säger det.

diately, while he yet spake, the cock crew.

61 And the Lord turned, and looked upon Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice.

62 And Peter went out, and wept bitterly.

63 ¶ And the men that held Jesus mocked him, and smote him.

64 And when they had blind folded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophesy, who is it that smote thee?

65 And many other things blasphemously spake they against him.

66 ¶ And as soon as it was day, the elders of the people and the chief priests and the scribes came together, and led him into their council, saying,

67 Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe:

68 And if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go.

69 Hereafter shall the Son of man sit on the right hand of the power of God.

70 Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am.

71 And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

CHAPTER XXIII.

AND the whole multitude of them arose, and led him unto Pilate.

2 And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Cesar, saying that he himself is Christ a king.

3 And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him and said, Thou sayest it.

4. Då sade Pilatus till öfversta Prästerna, och till folket: Jag finner inga brott af denna mannen.

5. Men de höllo sitt tal fram, sågande: Han gör uppror ibland folket, lärande öfver allt Judiska landet, begynnande i Galileen, och sedan allt hit.

6. Då Pilatus hörde nämnas Galileen, frågade han, om han var en Galileest man.

7. Och då han förnam, att han var under Herodis wåde, förstånd han honom till Herodes, ty han var också i Jerusalem på den tiden.

8. Då Herodes fick se Jesus, wardt han ganska glad; ty han hade i lång tid haft åstundan till att se honom, ty han hade mycket hört om honom, och hoppades så se något tecken göras af honom.

9. Och han frågade honom om många stycken; men han svarade honom intet.

10. Stodo också öfverste Prästerna, och de Skriftlärde, och slagade swårigen på honom.

11. Men Herodes med sitt folk förastade honom, och begäbbade honom och slådde honom uti ett hwitt klåde, och lände honom igen till Pilatum.

12. Och Pilatus och Herodes worder emellan sig på samma dag: ty emellan dem hade tillförene varit owänskap.

13. Då kallade Pilatus tillhoppa de öfversta Prästerna, och Föreståndarna, och folket,

14. Och sade till dem: Jag hafwen fått mig denna mannen, såsom den der hafwer förwändt folket; och si, jag hafwer förhört honom i eder närvaro, och finner dock ingen af de ogerningar med denna mannen, der jag anlagen honom före:

15. Och ej heller Herodes: ty jag förstånd eder till honom; och si, man funde intet komma på honom, det döden wärdt war.

16. Dersöre will jag nåpsan, och öppna

4 Then said Pilate to the chief priests and to the people, I find no fault in this man.

5 And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place.

6 When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilean.

7 And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time.

8 ¶ And when Herod saw Jesus, he was exceeding glad: for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him.

9 Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing.

10 And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him.

11 And Herod with his men of war set him at nought, and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate.

12 ¶ And the same day Pilate and Herod were made friends together: for before they were at enmity between themselves.

13 ¶ And Pilate, when he had called together the chief priests and the rulers and the people,

14 Said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people; and behold, I, having examined him before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him:

15 No, nor yet Herod: for I sent you to him; and, lo, nothing worthy of death is done unto him.

16 I will therefore chastise him and release him.

17. Th han skulle om högtiden gifwa dem en lds.

18. Då ropade hela hopen, och sade: Jag denne af wågen, och gif öf Barabbam lds.

19. Den der låg i fångelfet, för ett upplopps skull, som i staden stedt war, och för ett mandräp.

20. Åter talade Pilatus till dem, och wille gifwa Jesum lds.

21. Då ropade de, och sade: Korsfäst, korsfäst honom.

22. Då sade han tredje refan till dem: Swad hafwer han då illa gjort? Jag finner ingen dödsfak med honom; dersöre wille jag nåpsan och gifwan lds.

23. Men de lade åt med stort rop, och begårde, att han skulle korsfästas: och deras, och de öfwerste Presternas, rop wardt ju mer och mer.

24. Då dömdo Pilatus, att så ste skulle, som de begårde.

25. Och gaf dem lds den i fångelfet fatt war för upploppet och dråpet skull, den de begårt hade: men Jesum öfwerantwardade han deras wilja.

26. Och då de ledde honom ut, fingo de en fatt, som hette Simon af Cyrene, den der som af marken, honom lade de forset uppå, att han skulle båra det efter Jesum.

27. Men honom följde en stor hop folk, och qwinnor, de der greta och ömsade sig öfwer honom.

28. Då wånde sig Jesus om till dem, och sade: I Jerusalems dötrar, gråter icke öfwer mig; utan gråter öfwer eder sjelfwa, och öfwer edra barn.

29. Th si, de dagar warda kommande, i hvilka de stola såga: Saliga åro de öfruttsamma, och de qweder som intet födt hafwa, och de spenar som ingen hade di gifwit.

30. Då stola de beghnna såga till bergen: Fall er öfwer öf; och till hödgarna: Skyler öf.

31. Th år detta stedt på det fårsta träd, hwad skall då ste på det torra?

17 (For of necessity he must release one unto them at the feast.)

18 And they cried out all at once, saying, Away with this *man*, and release unto us Barabbas:

19 (Who for a certain sedition made in the city, and for murder, was cast into prison:)

20 Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them.

21 But they cried, saying, Crucify *him*, crucify *him*.

22 And he said unto them the third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of death in him: I will therefore chastise him, and let *him* go.

23 And they were instant with loud voices, requiring that he might be crucified: and the voices of them and of the chief priests prevailed.

24 And Pilate gave sentence that it should be as they required.

25 And he released unto them him that for sedition and murder was cast into prison, whom they had desired; but he delivered Jesus to their will.

26 And as they led him away, they laid hold upon one Simon, a Cyrenian, coming out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear it after Jesus.

27 ¶ And there followed him a great company of people, and of women, which also bewailed and lamented him.

28 But Jesus turning unto them said, Daughters of Jerusalem, weep not for me, but weep for yourselves, and for your children.

29 For, behold, the days are coming, in the which they shall say, Blessed *are* the barren, and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck.

30 Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us.

31 For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry?

32. Leddes der ock ut två andre, ogerningsmän, med honom, till at aflifvas.

33. Och då de kommo till det rummet, som kallas hufvudstalleplatsen, der korsfäste de honom, och de ogerningsmän med honom; den ena på den högra sidan, den andra på den vänstra.

34. Och sade Jesus: Fader, förlåt dem det; ty de weta icke hvad de göra. Och de bytte hans kläder, kastande lott på dem.

35. Och folket stod och såg uppå: och de öfwerste samt med dem, begabbade honom, sågande: Andra hafwer han hjälpt, hjälpe sig nu sjelf, om han är Kristus, den Guds utforade.

36. Begabbade ock honom frigstnertarne, och gingo till, och rådde åttita till honom,

37. Sågande: Äst du Judarnas Konung, så hjelp dig sjelf.

38. War ock en öfwerstrift strifwen öfwer honom, med Grekiska, Latinska och Ebreiska bokstäfwer: Denne är Judarnas Konung.

39. Men en af de ogerningsmän, som upphångde woro, hådde honom och sade: Äst du Kristus, så hjelp dig sjelf och oss.

40. Då swarade den andre, straffade honom och sade: Fruktar du icke heller Gud, du som är i samma förbömelse?

41. Och är det wäl rätt med oss; ty wi lide det våra gerningar wårde äro; men denne hafwer intet ondt gjort.

42. Och sade han till Jesus: Herre, tänk på mig, då du kommer i ditt rike.

43. Och sade Jesus till honom: Sannerligen, säger jag dig: I dag skall du wara med mig i paradiset.

44. Och war detta wid sjetta timan, och ett mörker wardt öfwer hela landet allt intill nionde timan,

45. Och solen miste sitt sten, och för-
iten i templet rennade midt i tu.

32 And there were also two others, malefactors, led with him to be put to death.

33 And when they were come to the place, which is called Calvary, there they crucified him, and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left.

34 ¶ Then said Jesus, Father, forgive them; for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots.

35 And the people stood beholding. And the rulers also with them derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God.

36 And the soldiers also mocked him, coming to him, and offering him vinegar,

37 And saying, If thou be the King of the Jews, save thyself.

38 And a superscription also was written over him in letters of Greek, and Latin, and Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS.

39 ¶ And one of the malefactors which were hanged railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself and us.

40 But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation?

41 And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds: but this man hath done nothing amiss.

42 And he said unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom.

43 And Jesus said unto him, Verily I say unto thee, To day shalt thou be with me in paradise.

44 And it was about the sixth hour, and there was a darkness over all the earth until the ninth hour.

45 And the sun was darkened, and the vail of the temple was rent in the midst.

46. Och Jesus ropade med hög röst, och sade: Fader, jag befäller min ande i dina händer: och då han hade det sagt, gaf han upp andan.

47. Då höfswitsmannen såg hvad der stedd, prisade han Gud, och sade: Sannerligen, war denne en rättfärdig man.

48. Och allt folket som dit gångit war, att se härpå, då de sett hade hvad der stedd, slogo de sig för sitt bröst och gingo hem igen.

49. Men alle hans kände wänner, och qvinnor som honom följt hade af Galileen, stodo långt ifrån, och sågo derpå.

50. Och si, en man benämnd Joseph, en Rådsherre, den war en god och rättfärdig man;

51. Och hade icke samtyckt deras råd och gerning: och han war bördig af den Judarnas stad Arimathia; den der od åstundade efter Guds rike

52. Han gick till Pilatum, och begärde Jesu Likamen:

53. Och tog honom ned, svepte honom uti ett lintläde, och laden ned i en graf, som uthuggen war uti sten, der ändå ingen hade uti lagd warit.

54. Och det war tillredelsedagen, och Sabbaten begynte gå uppå.

55. Och följde der några qvinnor efter, som med honom komna woro af Galileen, och besågo grafven, och huruledes hans Likamen lagd war;

56. Och gingo sedan tillbaka igen, och tillredde wålluktande frydder, och smörjelse; men om Sabbaten woro de stilla, som budit war i lagen.

24. Capitel.

På den ena Sabbaten, gånsta bittida om morgonen, sommo de till grafven, bårande de wålluktande frydder som de tillredt hade, och några med dem.

2. Så funno de stenen afväntad ifrån grafven:

46 ¶ And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost.

47 Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man.

48 And all the people that came together to that sight, beholding the things which were done, smote their breasts, and returned.

49 And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.

50 ¶ And, behold, *there was* a man named Joseph, a counsellor; and *he was* a good man, and a just:

51 (The same had not consented to the counsel and deed of them:) *he was* of Arimathea, a city of the Jews; who also himself waited for the kingdom of God.

52 This *man* went unto Pilate, and begged the body of Jesus.

53 And he took it down, and wrapped it in linen, and laid it in a sepulchre that was hewn in stone, wherein never man before was laid.

54 And that day was the preparation, and the sabbath drew on.

55 And the women also, which came with him from Galilee, followed after, and beheld the sepulchre, and how his body was laid.

56 And they returned, and prepared spices and ointments; and rested the sabbath day according to the commandment.

CHAPTER XXIV.

NOW upon the first *day* of the week, very early in the morning, they came unto the sepulchre, bringing the spices which they had prepared, and certain *others* with them.

2 And they found the stone rolled away from the sepulchre.

3. Och gingo in, och funno intet **Herrens Jesu Likamen.**

4 Och det begaf sig, att då de derom betymrade woro, si, så stodo när dem två män i skinande kläder.

5. Då worde de försärade, och slogo sina ansigten ned åt jorden. Då sade de till dem: **Hwi söken I den lefwande ibland de döda?**

6. Han är icke här, han är uppstånden: kommer ihåg, huru han sade eder, då han ännu war i Galileen.

7. Sägande: **Menniskones Son måste öfwerantwardas i syndiga menniskors händer, och försästas, och uppstå på tredje dagen.**

8. Och så beghnte de komma ihåg hans ord,

9. Och gingo tillbaka ifrån grafwen, och bådade detta att de elofwa, och alla de andra

10. Och det war **Maria Magdalena, och Johanna, och Maria Jacobi, och andra som med dem woro, de detta sade till Apostlarna.**

11. Och deras ord syntes för dem såsom galenskap, och de trodde dem intet.

12. Men **Petrus stod upp, och lopp till grafwen, och då han lutade sig derin, så han se linståden liggande allena, och gif sina färbe, unbrände wid sig sjelf hwad der stedt war.**

13. Och si, två af dem gingo på samma dagen till en by, som låg wid sextio stadier wägs ifrån Jerusalem, benämnd **Emmaus.**

14. Och de talade hwar med annan, om att det som stedt war.

15. Och hånade sig, då de talades wid, och befrågade hwar annan, nalkades of **Jesús, och gif med dem.**

16. Men deras ögon woro förhållna, att de icke sånde honom.

17. Då sade han till dem: **Hwad är det för tal, som I hafwen eder emel-**

3 And they entered in, and found not the body of the Lord Jesus.

4 And it came to pass, as they were much perplexed thereabout, behold, two men stood by them in shining garments:

5 And as they were afraid, and bowed down *their* faces to the earth, they said unto them, **Why seek ye the living among the dead?**

6 He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

7 Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.

8 And they remembered his words,

9 And returned from the sepulchre, and told all these things unto the eleven, and to all the rest.

10 It was **Mary Magdalene, and Joanna, and Mary the mother of James, and other women that were with them, which told these things unto the apostles.**

11 And their words seemed to them as idle tales, and they believed them not.

12 Then arose Peter, and ran unto the sepulchre; and stooping down, he beheld the linen clothes laid by themselves, and departed, wondering in himself at that which was come to pass.

13 ¶ And, behold, two of them went that same day to a village called **Emmaus, which was from Jerusalem about threescore furlongs.**

14 And they talked together of all these things which had happened.

15 And it came to pass, that, while they communed *together* and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

16 But their eyes were holden that they should not know him.

17 And he said unto them, **What manner of communications are**

kan, mid I gån, och åren bebröf-
made?

18. Da swarade endera, som hette
Cleophas, och sade till honom: Är du
allena ibland främmande män i Je-
rusalem, som icke wet hvad der stedt
är i dessa dagar?

19. Sade han till dem: Hvad?
Sade de till honom: Om Jesu Na-
zareno, som war en Prophet, mågtig
både i gerningar och ord, för Gud, och
all folket:

20. Och huruledes de öfwerste Pre-
sterne och wåre förman öfwerantwar-
dade honom i dödsens fördoimelse, och
föröfaste honom.

21. Men wi hoppades, att han skulle
wara den, som förlossa skulle Israel;
och öfwer allt detta är nu tredje dagen,
sedan det stedde.

22. Och några qvinnor af wåra,
hafwa förfrådt öf, de der bittida om
worgonen hade kommit till grafwen.

23. Och då de icke funno hans Lef-
amen, sommo de och sade, att de öf An-
gla syn sett hade, hwilka sagt hade, att
han lefwer.

24. Och någre af dem, som med öf
woro, gingo bort till grafwen, och
funno såsom qwinuorna sagt hade;
men honom funno de intet.

25. Då sade han till dem: O I
galne, och senhertade till att tro uti
allt det som Propheterne sagt hafwa:

26. Skulle icke Christus sådant lida,
och sedan ingå uti sin hårlighet?

27. Och han beghnte på Mose och
alla Propheterna, och gjorde uttydelse
för dem i alla Skrifter, som woro om
honom.

28. Och de beghnte nalkas intill hyn,
dit de wille, och han låtsade, som han
wille gå långre fram.

29. Och de nödgade honom, sågande:
Blif när öf, th det liber åt aftenen,
och dagen är förloiden. Och så gick han
in, till att blifwa när dem.

these that ye have one to another,
as ye walk, and are sad?

18 And the one of them, whose
name was Cleopas, answering said
unto him, Art thou only a stranger
in Jerusalem, and hast not known
the things which are come to pass
there in these days?

19 And he said unto them, What
things? And they said unto him, Con-
cerning Jesus of Nazareth, which
was a prophet mighty in deed and
word before God and all the people:

20 And how the chief priests and
our rulers delivered him to be con-
demned to death, and have cruci-
fied him.

21 But we trusted that it had been
he which should have redeemed
Israel: and beside all this, to day
is the third day since these things
were done.

22 Yea, and certain women also
of our company made us astonished,
which were early at the sepulchre;

23 And when they found not his
body, they came, saying, that they
had also seen a vision of angels,
which said that he was alive.

24 And certain of them which were
with us went to the sepulchre, and
found it even so as the women had
said: but him they saw not.

25 Then he said unto them, O
fools, and slow of heart to believe
all that the prophets have spoken:

26 Ought not Christ to have suf-
fered these things, and to enter
into his glory?

27 And beginning at Moses and
all the prophets, he expounded
unto them in all the Scriptures
the things concerning himself.

28 And they drew nigh unto the
village, whither they went: and
he made as though he would have
gone further.

29 But they constrained him,
saying, Abide with us; for it is
toward evening, and the day is far
spent. And he went in to tarry
with them

30. Och det begaf sig, då han satt till bords med dem, tog han brödet, tackade, bröt det och fäd dem.

31. Och deras ögon öppnades, att de sånde honom; och så försvann han utur deras åsyn.

32. Och de sade mellan sig: Var icke vårt hjerta brinnande i oss, då han talade med oss i vägen, och uttydde oss Skrifterna?

33. Och i samma stunden stodo de upp, och gingo till Jerusalem igen, och funno församlade de elofwa, och de som med dem woro:

34. De der sade: Herren är sannertigen uppstånden, och är sedd af Simon.

35. Och de förtäljde hwad stedt war i vägen, och huru han wardt sånd af dem, i det han bröt brödet.

36. Som de nu hårom talade, stod Jesus sjelf midt ibland dem, och sade till dem: Frid ware eder.

37. Då wordo de förfårade, och frustade, menande, att de sågo en anda.

38. Då sade han till dem: Hwi åren I förfårade? och hwi uppstiga sådana tankar uti edert hjerta?

39. Ser mina händer, och mina fötter, att det är jag sjelf: tager på mig och ståder, ty anden hafwer icke fött och ben, såsom I sen mig hafwa.

40. Och då han hade det sagt, wiste han dem händer och fötter.

41. Och som de ännu icke trodde för glädje skull, utan förundrade sig, sade han till dem: Hafwen I här något att äta?

42. Då fingo de honom fram ett stycke stekt fisk, och något af en honungskaka.

43. Och han tog det, och åt deraf i deras åsyn.

44. Och han sade till dem: Detta äro de ord, som jag sade till eder, då

30 And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave to them.

31 And their eyes were opened, and they knew him; and he vanished out of their sight.

32 And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the Scriptures?

33 And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them,

34 Saying, The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon.

35 And they told what things were done in the way, and how he was known of them in breaking of bread.

36 ¶ And as they thus spake, Jesus himself stood in the midst of them, and saith unto them, Peace be unto you.

37 But they were terrified and affrighted, and supposed that they had seen a spirit.

38 And he said unto them, Why are ye troubled? and why do thoughts arise in your hearts?

39 Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have.

40 And when he had thus spoken, he shewed them his hands and his feet.

41 And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat?

42 And they gave him a piece of a broiled fish, and of a honeycomb.

43 And he took it, and did eat before them.

44 And he said unto them, These are the words which I spake unto

Jag ännu war med eder, att allt måste fullbordas som skrifvit är i Mose lag, och i Propheterna, och i Psalmerna, om mig.

45. Då öppnade han dem deras sinnen att de förstodo Skrifterna;

46. Och sade till dem: Så är det skrifvit; och så måste Kristus lida, och tredje dagen uppstå ifrån de döda:

47. Och predikas i hans namn bättring och syndernas förlåtelse ibland allt folk, beghynnande på Jerusalem.

48. Och I ären vittne till allt detta.

49. Och si, jag vill sända öfver eder min Faders löfte: men I skolen blifwa i staden Jerusalem, till des I war den bestådde med kraft af högden.

50. Och han hade dem ut till Bethanien, och upplyfte sina händer, och wålsignade dem.

51. Och skedde, då han dem wålsignat hade, skildes han ifrån dem, och uppfor i himmelen.

52. Och de tillbådo honom; och gingo sedan in i Jerusalem igen, med stor glädje;

53. Och woro alltid i templet, prifsade och läswade Gud. Amen.

you, while I was yet with you, that all things must be fulfilled, which were written in the law of Moses, and in the prophets, and in the psalms, concerning me.

45 Then opened he their understanding, that they might understand the Scriptures,

46 And said unto them, Thus it is written, and thus it behooved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

47 And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

48 And ye are witnesses of these things.

49 ¶ And, behold, I send the promise of my Father upon you: but tarry ye in the city of Jerusalem, until ye be endued with power from on high.

50 ¶ And he led them out as far as to Bethany, and he lifted up his hands, and blessed them.

51 And it came to pass, while he blessed them, he was parted from them, and carried up into heaven.

52 And they worshipped him, and returned to Jerusalem with great joy:

53 And were continually in the temple, praising and blessing God. Amen.

St. Johannis

Evangeliium.

I. Capitel.

I beghnnelsen war Ordet, och Ordet war när Gud, och Gud war Ordet.

2. Det samma war i beghnnelsen när Gud.

3. Genom det är all ting gjordt; och

THE GOSPEL

ACCORDING TO

ST. JOHN.

CHAPTER I.

IN the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

2 The same was in the beginning with God.

3 All things were made by his

thy förutan år intet gjordt, det gjordt år.

4. I thy war lifwet; och lifwet war mennisfornas ljus.

5. Och ljuset lysar i mörkret; och mörkret hafwer det icke begripit.

6. En man war sånd af Gudi, som hette Johannes.

7. Han kom till vittnesbörd, på det han skulle vittna om Ljuset, att alle skulle tro genom honom.

8. Icke war han Ljuset; men (han war sånd) till att vittna om Ljuset.

9. Det war det sanna Ljuset, hwilket upplyser alla mennisfor, som komma i werlden.

10. I werlden war det, och igenom det år werlden gjord, och werlden fände det icke.

11. Han kom till sitt eget och hans egne anammade honom icke.

12. Men alla dem som honom anammade, gaf han magt att blifwa Guds barn, dem som tro på hans namn:

13. Hvilka icke af blod, icke heller af föttelig wilja, icke heller af någon mans wilja, utan af Gudi födde åro.

14. Och Ordet wardt fött, och bodde ibland oss; och wi sågo hans härlighet, såsom enda Sonens härlighet af Fadren, full med nåd och sanning.

15. Johannes vittnar om honom, ropar och säger: Denne waret, om hwilken jag sagt hafwer: Efter mig skall komma den för mig warit hafwer, ty han war förr än jag.

16. Och af hans fullhet hafwe wi alle fått, och nåd för nåd.

17. Ty genom Mosen år lagen gifwen; nåd och sanning år kommen genom Jesum Christum.

18. Ingen hafwer någon tid sett Gud; ende Sonen, som år i Fadrens sköte, han hafwer det funnjort.

19. Och detta år Johannes vittnesbörd, då Judarne sände Prestes och Leviter af Jerusalem, att de skulle åga honom: Ho åst du?

and without him was not any thing made that was made.

4 In him was life; and the life was the light of men.

5 And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not.

6 ¶ There was a man sent from God, whose name was John.

7 The same came for a witness, to bear witness of the Light, that all men through him might believe.

8 He was not that Light, but was sent to bear witness of that Light.

9 That was the true Light, which lighteth every man that cometh into the world.

10 He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not.

11 He came unto his own, and his own received him not.

12 But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his name:

13 Which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God.

14 And the Word was made flesh, and dwelt among us, (and we beheld his glory, the glory as of the only begotten of the Father,) full of grace and truth.

15 ¶ John bare witness of him, and cried, saying, This was he of whom I spake, He that cometh after me is preferred before me; for he was before me.

16 And of his fulness have all we received, and grace for grace.

17 For the law was given by Moses, but grace and truth came by Jesus Christ.

18 No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, he hath declared him.

19 ¶ And this is the record of John, when the Jews sent priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou?

20. Och han bekände, och förskafade icke; och bekände han: Icke är jag Kristus.

21. Då frågade de honom: Hvad då? Äst du Elias? Han sade: Jag är det icke. Äst du en Prophet? Och han svarade: Nej.

22. Då sade de till honom: Ho äst du? att vi måge gifwa dem svar som öf såndt hafwa. Hvad säger du om dig sjelf?

23. Sade han: Jag är en ropandes röst i ökr:n: Rödjer HERANS väg, som Esaias Propheten sagt hafwer.

24. Och de som sånde woro, woro af de Phariseer.

25. Och de frågade honom, och sade till honom: Hwi döper du då, medan du är icke Kristus, icke heller Elias, icke heller en Prophet?

26. Svarade dem Johannes, och sade: Jag döper med watten; men midt ibland eder står den I icke känna.

27. Han är den som efter mig komma skall, hwilken för mig varit hafwer, hwilken skotwång jag icke wårdig är upplösa.

28. Detta skedde i Bethabara, på hinfidan Jordan, der Johannes döpte.

29. Dagen derefter, såg Johannes Jesum komma till sig, och sade: Si Guds Lamm, som borttager werldens synd.

30. Denne året, om hwilken jag sagt hafwer: Efter mig skall komma en man, den för mig varit hafwer: ty han war förr än jag.

31. Och jag kände honom icke; men på det han skulle wara uppenbar i Israél, fördenskull är jag kommen, till att döpa med watten.

32. Och Johannes vittnade, och sade: Jag såg Andan nederkomma i dusfw skufse af himmelen, och blef på honom.

33. Och jag kände honom icke; men den som mig sånde, till att döpa med watten, han sade till mig: Öfrer hwilken du får se Andan nederkomma,

20 And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ.

21 And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that Prophet? And he answered, No.

22 Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself?

23 He said, I am the voice of one crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias.

24 And they which were sent were of the Pharisees.

25 And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that prophet?

26 John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not;

27 He it is, who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose.

28 These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.

29 ¶ The next day John seeth Jesus coming unto him, and saith, Behold the Lamb of God, which taketh away the sin of the world!

30 This is he of whom I said, After me cometh a man which is preferred before me; for he was before me.

31 And I knew him not: but that he should be made manifest to Israel, therefore am I come baptizing with water.

32 And John bare record, saying, I saw the Spirit descending from heaven like a dove, and it abode upon him.

33 And I knew him not: but he that sent me to baptize with water, the same said unto me, Upon whom thou shalt see the Spirit de

och blifwa på honom, han är den som döper med den Heliga Andan.

34. Och jag såg det, och vittnade, att han är Guds Son.

35. Dagen derefter stod åter Johanne, och två af hans Lärjungar:

36. Och som han fick se Jesum gå, sade han: Si, Guds Lamm.

37. Och de två hans Lärjungar hörde honom tala, och följde Jesum.

38. Då vände Jesus sig om, och såg dem följa sig, och sade till dem: Hvad söken I? Då sade de till honom: Rabbi, (det betyder, Mästare,) hvar mistas du?

39. Då sade han till dem: Kommer, och ser. De kommo, och sågo hvar han mistades, och blefvo den dagen när honom; och det var vid tioude timan.

40. Och var Andreas, Simonis Petri broder, en af de två som hade hört af Johanne och följde Jesum.

41. Han fann först sin broder Simon, och sade till honom: Vi hafwe funnit Messiam, det betyder, den Smorda.

42. Och han hade honom till Jesum. Då Jesus fick se honom, sade han: Du äst Simon Jona son; du skall heta Cephas, det betyder, hållberg.

43. Dagen derefter wille Jesus gå ut i Galileen, och fann Philippum och sade till honom: följ mig.

44. Och var Philippus af Bethsaida, Andree och Petri stad.

45. Philippus fann Nathanael, och sade till honom: Den som Mose hafwer skrifwit om i lagen, och Propheeterna, hafwe wi funnit, Jesum, Josefhs Son af Nazaret.

46. Och Nathanael sade till honom: Kan något godt komma af Nazaret? Philippus sade till honom: Kom och se.

scending, and remaining on him, the same is he which baptizeth with the Holy Ghost.

34 And I saw, and bare record that this is the Son of God.

35 ¶ Again the next day after, John stood, and two of his disciples;

36 And looking upon Jesus as he walked, he saith, Behold the Lamb of God!

37 And the two disciples heard him speak, and they followed Jesus.

38 Then Jesus turned, and saw them following, and saith unto them, What seek ye? They said unto him, Rabbi, (which is to say, being interpreted, Master,) where dwellest thou?

39 He saith unto them, Come and see. They came and saw where he dwelt, and abode with him that day: for it was about the tenth hour.

40 One of the two which heard John speak, and followed him, was Andrew, Simon Peter's brother.

41 He first findeth his own brother Simon, and saith unto him, We have found the Messiah, which is, being interpreted, the Christ.

42 And he brought him to Jesus. And when Jesus beheld him, he said, Thou art Simon the son of Jonas: thou shalt be called Cephas, which is by interpretation, A stone.

43 ¶ The day following Jesus would go forth into Galilee, and findeth Philip, and saith unto him, Follow me.

44 Now Philip was of Bethsaida, the city of Andrew and Peter.

45 Philip findeth Nathanael, and saith unto him, We have found him, of whom Moses in the law, and the prophets, did write, Jesus of Nazareth, the son of Joseph.

46 And Nathanael said unto him, Can there any good thing come out of Nazareth? Philip saith unto him, Come and see.

47. Jesus såg Nathanael komma till sig, och sade om honom: Si en rätt Israelit, i hwilken intet stref är.

48. Då sade Nathanael till honom: Svaraf känner du mig? Jesus svarade och sade till honom: Förr än Philippus kallade dig, då du var under sikonatrådet, såg jag dig

49. Nathanael svarade och sade till honom: Rabbi, du äst Guds Son, du äst Israels Konung.

50. Jesus svarade, och sade till honom: Efter det jag sade dig, att jag såg dig under sikonatrådet, tror du? större ting, än dessa åro, skall du få se.

51. Och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Här-
efter stolen, I få se himmelen öppen, och Guds Änglar fara upp och neder öfver människones Son.

2. Capitel.

Och på tredje dagen wardt ett bröllop i Cana i Galileen; och Jesu moder war der.

2. Wardt och desliks Jesus buden och hans Lärjungar till bröllopet.

3. Och då winet begynte fattas, sade Jesu moder till honom: De hafwa intet win.

4. Då sade Jesus till henne: Kvinna, hwad hafwer jag med dig? Min tid är icke ännu kommen.

5. Då sade hans moder till tjenarna: Hwad han säger eder, det görer.

6. Så woro der sex stenkrufor, som satta woro efter sättet om Judarnas rening, hållande hwardera tu eller tre mått.

7. Då sade Jesus till dem: Fyller upp kruforna med watten. Och de fyllde dem öfverfulla.

8. Och han sade till dem: Låter nu uti, och bärer till löfsmåstaren. Och de buro.

47 Jesus saw Nathanael coming to him, and saith of him, Behold an Israelite indeed, in whom is no guile!

48 Nathanael saith unto him, Whence knowest thou me? Jesus answered and said unto him, Before that Philip called thee, when thou wast under the fig tree, I saw thee.

49 Nathanael answered and saith unto him, Rabbi, thou art the Son of God; thou art the King of Israel.

50 Jesus answered and said unto him, Because I said unto thee, I saw thee under the fig tree, believest thou? thou shalt see greater things than these.

51 And he saith unto him, Verily, verily, I say unto you, Hereafter ye shall see heaven open, and the angels of God ascending and descending upon the Son of man.

CHAPTER II.

AND the third day there was a marriage in Cana of Galilee, and the mother of Jesus was there:

2 And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage.

3 And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine.

4 Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come.

5 His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it.

6 And there were set there six waterpots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece.

7 Jesus saith unto them, Fill the waterpots with water. And they filled them up to the brim.

8 And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the governor of the feast. And they bare it

9. När då fökostmästaren smafade vinet, som watten varit hade, och icke wiste hwadän det kommit war; men tjenarena, som wattnet öst hade, wiste det, kallade han brudgummen,

10. Och sade till honom: Hwar man sätter först fram det goda vinet; och när de äro wordne druckne, då det som sämre är: du hafwer gämt det goda vinet allt hårtill..

11. Detta war det första tecken, som Jesus gjorde i Cana i Galileen, och uppenbarade sin hårlighet: och hans Lärjungar trodde på honom.

12. Derefter for han ned till Capernaum, han och hans moder, och hans bröder, och hans Lärjungar; och blefwo der i så dagar.

13. Och war Judarnas Påsta hardt när; och Jesus for upp till Jerusalem,

14. Och fann i templet dem som sålde få, och får, och duswor, och wåglare sittande.

15. Då gjorde han en gigel af tåg, och dref dem alla ut af templet, med får och få; och bortspilde wåglarenas penningar, och stötte borden omfull;

16. Och sade till dem som duswor sålde: Hafwer detta bort hådan: och görer icke af min Faders hus ett marknads hus.

17. Då kommo hans Lärjungar ihåg det som strifwit är: Din huses nitålskan hafwer fråtit mig.

18. Då svarade Judarne, och sade till honom: Hwad tecken låter du oss se, att du skall detta göra?

19. Svarade Jesus, och sade till dem: Slår detta templet neder, och i tre dagar will jag det upprätta.

20. Då sade Judarne: I se och fyrtio år är detta templet uppbyggdt, och du will det upprätta i tre dagar?

9 When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was, (but the servants which drew the water knew,) the governor of the feast called the bridegroom,

10 And saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine; and when men have well drunk, then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now.

11 This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory; and his disciples believed on him.

12 ¶ After this he went down to Capernaum, he, and his mother, and his brethren, and his disciples; and they continued there not many days.

13 ¶ And the Jews' passover was at hand, and Jesus went up to Jerusalem,

14 And found in the temple those that sold oxen and sheep and doves, and the changers of money sitting:

15 And when he had made a scourge of small cords, he drove them all out of the temple, and the sheep, and the oxen; and poured out the changers' money, and overthrew the tables;

16 And said unto them that sold doves, Take these things hence; make not my Father's house a house of merchandise.

17 And his disciples remembered that it was written, The zeal of thine house hath eaten me up.

18 ¶ Then answered the Jews and said unto him, What sign shewest thou unto us, seeing that thou doest these things?

19 Jesus answered and said unto them, Destroy this temple, and in three days I will raise it up.

20 Then said the Jews, Forty and six years was this temple in building, and wilt thou rear it up in three days?

21. Men han sade om sin froppes tempel.

22. Och när han var uppstånden från de döda, sommo hans Lärjungar ihåg, att han hade det sagt dem; och trodde Skriften, och det tal, som Jesus sagt hade.

23. Då han nu var i Jerusalemi, om Påsten, på högtidsdagen, trodde många på hans namn. då de sågo hans tecken, som han gjorde.

24. Men Jesus betrodde icke sig sjelf dem; ty han sånde alla,

25. Och behöfde icke, att någon skulle vittna om menniskan, ty han wiste wäl hwad i menniskan war.

3. Capitel.

Och war en man af de Phariseer, som hette Nicodemus, en öfwerste bland Judarna:

2. Han kom till Jesus om natten, och sade till honom: Rabbi, wi wete, att du är kommen af Gud för en lärare; ty ingen kan göra de tecken, som du gör, utan Gud är med honom.

3. Jesus svarade, och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Utan en blifwer född på nytt, kan han icke se Guds rike.

4. Då sade Nicodemus till honom: Huru kan en menniska födas, när hon är gammal? Icke kan hon på nytt gå in i sin moders lif, och födas?

5. Svarade Jesus: Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Utan en warden född af watten och Andan, kan han icke ingå i Guds rike.

6. Det som är födt af lött det är lött; och det som är födt af Andan, det är anda.

7. Undra icke, att jag sade dig, att I nästen födas på nytt.

8. Wädrer blåser hwart det vill, och du hörer dess röst; och du wet icke, wad den kommer, eller hwart det

21 But he spake of the temple of his body.

22 When therefore he was risen from the dead, his disciples remembered that he had said this unto them; and they believed the Scripture, and the word which Jesus had said.

23 ¶ Now when he was in Jerusalem at the passover, in the feast day, many believed in his name, when they saw the miracles which he did.

24 But Jesus did not commit himself unto them, because he knew all men,

25 And needed not that any should testify of man; for he knew what was in man.

CHAPTER III.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews:

2 The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God: for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him.

3 Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God.

4 Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born?

5 Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God.

6 That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit.

7 Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again.

8 The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence

far: allså är hvar och en, som af Andan född är.

9. Nicodemus svarade, och sade till honom: Huru kan detta ske?

10. Jesus svarade, och sade till honom: Är du en mästare i Israet, och wet icke detta?

11. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Wi tale det wi wete, och det wi hafwe sett, det vittne wi; och vårt vittneobörd anammen I icke.

12. Tron I icke, når jag säger eder om jordiska ting; huru stolen I då tro, om jag säger eder om himmelsta ting?

13. Och ingen far upp i himmelen, utan den, som for ned af himmelen, menniskones Son, som är i himmelen.

14. Och såsom Moses upphöjde ormen i öfnen, allså måste också menniskones Son warða upphöjd,

15. På det, att hvar och en som tror på honom, skall icke förgås, utan få ewinnerligt lif.

16. Ty så älskade Gud werlden, att han utgaf sin enda Son, på det, att hvar och en, som tror på honom, skall icke förgås, utan få ewinnerligt lif.

17. Ty icke hafwer Gud sändt sin Son i werlden, att han skall döma werlden; utan på det, att werlden skall warða salig genom honom.

18. Hvilken som tror på honom, han warder icke dömd; men hvilken som icke tror, han är redan dömd, efter det han icke trodde i Guds enda Söns namn.

19. Men detta är domen, att ljuset är kommit i werlden, och menniskorna älskade mer mörkret än ljuset; ty deras gerningar woro onda.

20. Ty hvar och en som illa gör, hatar ljuset, och kommer icke till ljuset, att hans gerningar stola icke warða straffade

21. Men den som gör sanningen, han kommer till ljuset, att hans gerningar

it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

9 Nicodemus answered and said unto him, How can these things be?

10 Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things?

11 Verily, verily, I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness.

12 If I have told you earthly things, and ye believe not, how shall ye believe, if I tell you of heavenly things?

13 And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man which is in heaven.

14 ¶ And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up:

15 That whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

16 ¶ For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

17 For God sent not his Son into the world to condemn the world; but that the world through him might be saved.

18 ¶ He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already, because he hath not believed in the name of the only begotten Son of God.

19 And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil.

20 For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved.

21 But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may

flola warða uppenbara, ty de äro gjorda i Gudi.

22. Derefter som Jesus och hans Lärjungar i Judiska landet, och vistades der med dem, och döpte

23. Döpte och besticks Johannes i Enon, hardt mid Salim, ty der war mycket watten, och de kommo, och låto döpa sig :

24. Ty Johannes war icke ändå fastad i håttelse.

25. Då som upp ett spørsmål ibland Johannis Lärjungar, samt med Judarna, om reningen.

26. Och kommo till Johannem, och sade till honom : Rabbi, den som war när dig på hinsidan Jordan, den du vittnade om, si, han döper, och alle kommo till honom.

27. Johannes svarade, och sade : Meniskan kan intet taga, utan det warder henne gifwit af himmelen.

28. Såren sjelfwe mina vittnen, att jag sade : Icke är jag Kristus ; utan jag är sånd för honom.

29. Den som bruden hafwer, han är brudgummen ; men brudgummens wän, som står och hörer honom, han fröjdar sig af brudgummens röst : denna min fröjd är nu fullbordad.

30. Honom bör wäga till, och mig bör förminskas.

31. Den som ofwanefter kommer, han är öfwer alla ; den af jorden är, han är af jord, och af jorden talar han ; den af himmelen kommer, han är öfwer alla.

32. Och det han hafwer sett och hört, det vittnar han ; och hans vittneshörd anammar ingen.

33. Den som anammar hans vittneshörd, han hafwer beseglat, att Gud är sannsådlig.

34. Ty den Gud såndt hafwer, han alar Guds ord : ty Gud gifwer icke Indan efter mått.

35. Fadren älskar Sonen, och allt afwer han gifwit honom i händer.

be made manifest, that they are wrought in God.

22 ¶ After these things came Jesus and his disciples into the land of Judea ; and there he tarried with them, and baptized.

23 ¶ And John also was baptizing in Enon near to Salim, because there was much water there : and they came, and were baptized.

24 For John was not yet cast into prison.

25 ¶ Then there arose a question between *some* of John's disciples and the Jews about purifying.

26 And they came unto John, and said unto him, Rabbi, he that was with thee beyond Jordan, to whom thou barest witness, behold, the same baptizeth, and all *men* come to him.

27 John answered and said, A man can receive nothing, except it be given him from heaven.

28 Ye yourselves bear me witness, that I said, I am not the Christ, but that I am sent before him.

29 He that hath the bride is the bridegroom : but the friend of the bridegroom, which standeth and heareth him, rejoiceth greatly because of the bridegroom's voice this my joy therefore is fulfilled.

30 He must increase, but I *must* decrease.

31 He that cometh from above is above all : he that is of the earth is earthly, and speaketh of the earth : he that cometh from heaven is above all.

32 And what he hath seen and heard, that he testifieth ; and no man receiveth his testimony.

33 He that hath received his testimony hath set to his seal that God is true.

34 For he whom God hath sent speaketh the words of God : for God giveth not the Spirit by measure *unto him*.

35 The Father loveth the Son, and hath given all things into his hand.

36. Hvilkén som tror Sonen, han hafver ewinnerligt lif; men den som icke tror Sonen, han skall icke få se lifwét, utan Guds wrede blifwer öfwer honom.

4. Capitel.

Då nu HERren förnam, att Phariseerne hade hört, att JESUS gjorde flera lärjungar, och döpte, än Johannes,

2. (Ändock JESUS döpte icke sjelf, utan hans lärjungar.)

3. Öfvergaf han Judeen, och drog åter in i Galileen.

4. Så måste han gå genom Samarien.

5. Och när han kom till en stad i Samarien, som kallas Sychar, wid en böfstad, som Jacob gaf sin son Joseph:

6. Och der war Jacobs brunn. Och efter det JESUS war trött af wågen, satte han sig så ned wid brunnen: och det war wid sjetten timan.

7. Då kom en qwinna af Samarien, till att hämta watten. Sade JESUS till henne: Gif mig dricka.

8. Ty hans lärjungar woro gångne in i staden, till att köpa mat.

9. Då sade den Samaritiska qwinnan till honom: Huru begår du, som är en Jude, dricka af mig, som är en Samaritisk qwinna? Ty Judarne hafwa ingen handel med de Samariter.

10. JESUS svarade, och sade till henne: Förstode du Guds gåfwa, och ho den är, som säger till dig: Gif mig dricka; då beddes du af honom, och han gåfwe dig lefwande watten.

11. Sade qwinnan till honom: HERre, icke hafwer du det du kan taga med, och brunnen är djup: hvar-dan hafwer du då lefwande watten?

12. Wån du wara mer än vår fader Jacob, som gaf oss brunnen, och brad af honom, med sina barn och sin böstap?

13. Då svarade JESUS, och sade till

36 He that believeth on the Son hath everlasting life: and he that believeth not the Son shall not see life; but the wrath of God abideth on him.

CHAPTER IV.

WHEN therefore the Lord knew how the Pharisees had heard that Jesus made and baptized more disciples than John,

2 (Though Jesus himself baptized not, but his disciples,)

3 He left Judea, and departed again into Galilee.

4 And he must needs go through Samaria.

5 Then cometh he to a city of Samaria, which is called Sychar, near to the parcel of ground that Jacob gave to his son Joseph.

6 Now Jacob's well was there. Jesus therefore, being wearied with his journey, sat thus on the well: and it was about the sixth hour.

7 There cometh a woman of Samaria to draw water: Jesus saith unto her, Give me to drink.

8 (For his disciples were gone away unto the city to buy meat.)

9 Then saith the woman of Samaria unto him, How is it that thou, being a Jew, askest drink of me, which am a woman of Samaria? for the Jews have no dealings with the Samaritans.

10 Jesus answered and said unto her, If thou knewest the gift of God, and who it is that saith to thee, Give me to drink; thou wouldest have asked of him, and he would have given thee living water.

11 The woman saith unto him, Sir, thou hast nothing to draw with, and the well is deep: from whence then hast thou that living water?

12 Art thou greater than our father Jacob, which gave us this well, and drank thereof himself, and his children, and his cattle?

13 Jesus answered and said un-

henne: Svar och en som dricker af detta watten, han warder törstig igen;

14. Men hwilken som dricker af det watten, som jag honom gifwer, han skall icke törsta till ewig tid; utan det watten, som jag honom gifwer, skall blifwa i honom en fälla med springande watten i ewinnertligt lif.

15. Då sade qwinnan till honom: Hwre, gif mig det watten, att jag icke törstar, eller behöfwer komma hit efter watten.

16. Sade Jesus till henne: Gad, falla din man, och kom hit.

17. Svarade qwinnan, och sade: Jag hafwer ingen man. Sade Jesus till henne: Du sade rätt, jag hafwer ingen man:

18. Ty du hafwer haft fem män, och den du nu hafwer, är icke din man: det sade du sant.

19. Då sade qwinnan till honom: Hwre, jag ser, att du är en Prophet.

20. Våre fäder hafwa tillbedit på detta berget och I säga, att i Jerusalem är det rum, der man tillbedja skall.

21. Jesus sade till henne: Qwinna, tro mig, den tid kommer, att hvarfen på detta berget, eller i Jerusalem, skolen I tillbedja Fadren.

22. I weten icke hwad I tillbedjen; men wi wete hwad wi tillbedje; ty saligheten är af Judarna.

23. Men den tid kommer, och är nu allaredan, att rätte tillbedjare skola tillbedja Fadren i Andanom och sanningen: ty Fadren will och sådana hafwa, som honom tillbedja skola.

24. Gud är en Ande, och de honom tillbedja, skola tillbedja honom i Andanom och i sanningen.

25. Då sade qwinnan till honom: Jag wet, att Messias skall komma, som kallas Kristus; när han kommer, warder han oss all ting underwisande.

26. Sade Jesus till henne: Jag är den samme, som talar med dig.

27. Och i det samma kommo hans

her, Whosoever drinketh of this water shall thirst again:

14 But whosoever drinketh of the water that I shall give him shall never thirst; but the water that I shall give him shall be in him a well of water springing up into everlasting life.

15 The woman saith unto him, Sir, give me this water, that I thirst not, neither come hither to draw.

16 Jesus saith unto her, Go, call thy husband, and come hither.

17 The woman answered and said, I have no husband. Jesus said unto her, Thou hast well said, I have no husband:

18 For thou hast had five husbands; and he whom thou now hast is not thy husband: in that saidst thou truly.

19 The woman saith unto him, Sir, I perceive that thou art a prophet.

20 Our fathers worshipped in this mountain; and ye say, that in Jerusalem is the place where men ought to worship.

21 Jesus saith unto her, Woman, believe me, the hour cometh, when ye shall neither in this mountain, nor yet at Jerusalem, worship the Father.

22 Ye worship ye know not what: we know what we worship; for salvation is of the Jews.

23 But the hour cometh, and now is, when the true worshippers shall worship the Father in spirit and in truth; for the Father seeketh such to worship him.

24 God is a Spirit: and they that worship him must worship him in spirit and in truth.

25 The woman saith unto him, I know that Messias cometh, which is called Christ: when he is come, he will tell us all things.

26 Jesus saith unto her, I that speak unto thee am he.

27 ¶ And upon this came his dia-

Lärjungar, och unbrade derpå, att han talade med qvinnan; dock sade ingen: Hvad frågar du, eller hvad talar du med henne?

28. Då låt qvinnan stå sin frukt, och gick in i staden, och sade till folket:

29. Kommer, och ser en man, som mig hafver sagt att det jag hafver gjort. Vår han icke vara Kristus?

30. Då gingo de af staden, och kommo till honom.

31. Der emellan bådo Lärjungarne honom, sågande: Rabbi, åt.

32. Sade han till dem: Jag hafver mat at äta, der I intet af weten.

33. Då sade Lärjungarne mellan sig: Vår någon hafva burit honom äta?

34. Sade Jesus till dem: Min mat är det, att jag gör hans vilja, som mig såndt hafver, och fullbordar hans werf.

35. Sågen I icke, fyra månader äro ännu, och skördetimen kommer; Ei, jag säger eder: Lyfter upp edra ögon, och beser marken, ty hon begynner hvitna till skörd.

36. Och den der uppstår, han tager lön, och församlar frukt till ewinnerligt lif; på det, att både den, som sår, och den som uppstår, stola tillsammans glädjas.

37. Ty här är det ordet sant, att en annan är den som sår, och en annan som uppstår.

38. Jag sånde eder ut att uppstå, der I hafven intet arbetat; andre hafva arbetat, och I ären ingångne i deras arbete.

39. Och många Samariter, af den staden, trodde på honom, för qvinnans talss skull, som vittnade, att han hade sagt henne att det hon hade gjort.

40. När nu de Samariter kommo till honom, bådo de honom, att han wille blifwa när dem; och han blef der i två dagar.

41. Och mycket flere trodde för hans skull.

ciples, and marvelled that he talked with the woman: yet no man said, What seekest thou? or, What talkest thou with her?

28 The woman then left her waterpot, and went her way into the city, and saith to the men,

29 Come, see a man, which told me all things that ever I did: is not this the Christ?

30 Then they went out of the city, and came unto him.

31 ¶ In the mean while his disciples prayed him, saying, Master, eat.

32 But he said unto them, I have meat to eat that ye know not of.

33 Therefore said the disciples one to another, Hath any man brought him aught to eat?

34 Jesus saith unto them, My meat is to do the will of him that sent me, and to finish his work.

35 Say not ye, There are yet four months, and then cometh harvest: behold, I say unto you, Lift up your eyes, and look on the fields; for they are white already to harvest.

36 And he that reapeth receiveth wages, and gathereth fruit unto life eternal: that both he that soweth and he that reapeth may rejoice together.

37 And herein is that saying true, One soweth, and another reapeth.

38 I sent you to reap that whereon ye bestowed no labour: other men laboured, and ye are entered into their labours.

39 ¶ And many of the Samaritans of that city believed on him for the saying of the woman, which testified, He told me all that ever I did.

40 So when the Samaritans were come unto him, they besought him that he would tarry with them, and he abode there two days.

41 And many more believed because of his own word;

42. Och sade till qvinnan: Du tro ki, icke för ditt tals skull, ty vi hafwe flerswé hört, och wete, att han är wigt Kristus, wertidens Frälsare.

43. Men två dagar berester, gif han bådan, och drog in i Galileen.

44. Ty Jesus wittnade sjelf, att en Propheet warder intet afhållen i sitt fäderne-land.

45. Och när han kom i Galileen, undfingo de Galileer honom, efter de all ting sett hade, som han gjort hade i Jerusalem, på högtidsdagen: ty de hade och varit till högtidsdagen.

46. Så kom åter Jesus i Cana i Galileen, der han hade gjort win af watten. Och der war en Konungsman, hwilkenes son låg sjuk i Capernaum.

47. När han hörde, att Jesus war kommen af Judeen till Galileen, gif han till honom, och bad honom, att han wille komma ned, och göra hans son helbregda; ty han låg för döden.

48. Då sade Jesus till honom: Utan I se tecken och under, tron I icke.

49. Konungsmannen sade till honom: Herre, kom ned, förr än min son dör.

50. Sade Jesus till honom: Gack, din son lefwer: Då trodde mannen ordet, som Jesus sade till honom, och gif.

51. Och i det han gif ned, mötte honom hans tjenare, och bebådade honom sågande: Din son lefwer.

52. Då besporde han med dem, hwad stund det war wordet bättre med honom. Och de sade till honom: I går, på sjunde timan, öfswergaf stälswan honom.

53. Då förstod fadren, att det war den timen, i hwilken Jesus hade sagt till honom: Din son lefwer. Och han trodde, och all hans hus.

42 And said unto the woman, Now we believe, not because of thy saying: for we have heard *him* ourselves, and know that this is indeed the Christ, the Saviour of the world.

43 ¶ Now after two days he departed thence, and went into Galilee.

44 For Jesus himself testified, that a prophet hath no honour in his own country.

45 Then when he was come into Galilee, the Galileans received him, having seen all the things that he did at Jerusalem at the feast: for they also went unto the feast.

46 So Jesus came again into Cana of Galilee, where he made the water wine. And there was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum.

47 When he heard that Jesus was come out of Judea into Galilee, he went unto him, and besought him that he would come down, and heal his son: for he was at the point of death.

48 Then said Jesus unto him, Except ye see signs and wonders, ye will not believe.

49 The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die.

50 Jesus saith unto him, Go thy way; thy son liveth. And the man believed the word that Jesus had spoken unto him, and he went his way.

51 And as he was now going down, his servants met him, and told *him*, saying, Thy son liveth.

52 Then inquired he of them the hour when he began to amend. And they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him.

53 So the father knew that *it was* at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth: and himself believed, and his whole house.

54. Detta år nu det andra tecknet, som Jesus gjorde, när han kom af Judeen i Galileen.

5. Capitel.

Drefter war en Judarnas högtid, och Jesus for upp till Jerusalem.

2. Men i Jerusalem är en dam, wid fårarhuset, som heter på Ebreissta Bethesda, och hade fem stul.

3. Deruti lågo en stor hop sjufe, blinde, halte, bortwinade, och bidde efter, att wattenet skulle röra.

4. Th en Ängel steg ned i dammen på en wiß tid, och rörde wattenet; den der nu först steg ned i wattenet, sedan det wardt rördt, han blef helbregda, ehwad sjukdom han hade.

5. Så war der en man som hade warit sjuf i åtta och trettio år.

6. Då Jesus såg se honom der han låg, och förnam, att han nu i lång tid hade legat sjuf, sade han till honom: Will du blifwa helbregda?

7. Svarade den sjufe honom: HERRE, jag hafwer ingen som hafwer mig i dammen, när wattenet är rördt; men förr än jag kommer, då är en annan stigen in för mig.

8. Då sade Jesus till honom: Statt upp, tag din sång, och gå.

9. Och strax blef den mannen helbregda, och tog sin sång, och gick: och det war på en Sabbatsdag.

10. Då sade Judarne till honom, som war worden helbregda: Det är Sabbat; dig är icke löstigt bära sången.

11. Svarade han dem: Den som gjorde mig helbregda, han sade till mig: Tag din sång, och gå.

12. Då sporde de honom: Ho är den mannen, som dig sade: Tag din sång, och gå?

54 This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judea into Galilee.

CHAPTER V.

AFTER this there was a feast of the Jews; and Jesus went up to Jerusalem.

2 Now there is at Jerusalem by the sheep market a pool, which is called in the Hebrew tongue, Bethesda, having five porches.

3 In these lay a great multitude of impotent folk, of blind, halt, withered, waiting for the moving of the water.

4 For an angel went down at a certain season into the pool, and troubled the water: whosoever then first after the troubling of the water stepped in was made whole of whatsoever disease he had.

5 And a certain man was there, which had an infirmity thirty and eight years.

6 When Jesus saw him lie, and knew that he had been now a long time in that case, he saith unto him, Wilt thou be made whole?

7 The impotent man answered him, Sir, I have no man, when the water is troubled, to put me into the pool: but while I am coming, another steppeth down before me.

8 Jesus saith unto him, Rise, take up thy bed, and walk.

9 And immediately the man was made whole, and took up his bed, and walked: and on the same day was the sabbath.

10 ¶ The Jews therefore said unto him that was cured, It is the sabbath day: it is not lawful for thee to carry thy bed.

11 He answered them, He that made me whole, the same said unto me, Take up thy bed, and walk.

12 Then asked they him, What man is that which said unto thee, Take up thy bed, and walk?

13. Men han som helbregda war worden, wiste icke ho han war, th JEsus war undanwiken, efter mycket folk war i det rummet.

14. Derefter fann JEsus honom i templet, och sade till honom: Si, du ar worden helbregda; synda icke harefter, att dig icke wedersfar8 något warre.

15. Da gif den mannen bort, och lide Judarna, att JEsus war den som honom hade helbregda gjort.

16. Och derfore forskilde Judarne JEsus, och sokte efter att dd8a honom, efter han dettu gjorde pa Sabbaten.

17. Da svarade JEsus dem: Min Fader werkar in till nu, och jag werkar of.

18. Derfore sokte Judarne and8a mer efter, att dd8a honom: th han ej allenast brdt Sabbaten; utan of sade Gud wara sin Fader, gdrande sig sjelf lif med Gud.

19. Da svarade JEsus, och sade till dem: Sannerligen, sannerligen s8ger jag eder, Sonen kan intet gdra af sig sjelf, utan det han ser Fadren gdra; th alt det han gdr, det gdr of Sonen.

20. Th Fadren 8st8ar Sonen, och wisar honom alt det han gdr: och warder 8n wisande honom st8rre werk, 8n dessa 8ro, att J stolen undra derp8.

21. Th s8som Fadren uppw8cker de d8da, och gdr dem lefwande; s8 gdr of Sonen lefwande hwem han will.

22. Th icke d8mer heller Fadren n8gon; utan hafwer all dom gifwit Sonen.

23. P8 det alle stola hedra Sonen, s8som de hedra Fadren. Hwilk8 som icke hedrar Sonen, han hedrar icke Fadren, som honom s8ndt hafwer.

24. Sannerligen, sannerligen s8ger jag eder: Hwilk8 som hr8r mitt tal, och tror honom, som mig s8ndt hafwer, han hafwer ewinnerligt lif, och

13 And he that was healed wist not who it was: for Jesus had conveyed himself away, a multitude being in *that* place.

14 Afterward Jesus findeth him in the temple, and said unto him, Behold, thou art made whole: sin no more, lest a worse thing come unto thee.

15 The man departed, and told the Jews that it was Jesus, which had made him whole.

16 And therefore did the Jews persecute Jesus, and sought to slay him, because he had done these things on the sabbath day.

17 ¶ But Jesus answered them, My Father worketh hitherto, and I work.

18 Therefore the Jews sought the more to kill him, because he not only had broken the sabbath, but said also that God was his Father, making himself equal with God.

19 Then answered Jesus and said unto them, Verily, verily, I say unto you, The Son can do nothing of himself, but what he seeth the Father do: for what things soever he doeth, these also doeth the Son likewise.

20 For the Father loveth the Son, and sheweth him all things that himself doeth: and he will shew him greater works than these, that ye may marvel.

21 For as the Father raiseth up the dead, and quickeneth *them*; even so the Son quickeneth whom he will.

22 For the Father judgeth no man, but hath committed all judgment unto the Son:

23 That all *men* should honour the Son, even as they honour the Father. He that honoureth not the Son honoureth not the Father which hath sent him.

24 Verily, verily, I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come

tommer icke i domer; utan är gången ifrån döden till lifwet.

25. Sannerligen, sannertigen säger jag eder: Den tid skall komma, och är nu allaredan, att de döda skola höra Guds Söns röst; och de henne höra, de skola lefwa.

26. Ty såsom Fadren hafwer lif i sig sjelf, så hafwer han och gifwit Sönnen hafwa lif i sig sjelf:

27. Och hafwer deßlikes gifwit honom magt att döma, derföre att han menniskones Son är.

28. Förundrer eder icke öfwer detta: ty den stund skall komma, i hwitten alle de i grifterne äro, skola höra hans röst.

29. Och de som wäl hafwa gjort, skola framgå till lifwets uppståndelse; men de som illa hafwa gjort, till domens uppståndelse.

30. Intet kan jag göra af mig sjelf. Som jag hör, så dömer jag, och min dom är rätt, ty jag söker icke min wilja; utan Fadrens wilja, som mig såndt hafwer.

31. Om jag vittnar om mig sjelf, då är mitt vittnesbörd icke sant.

32. En annan är som vittnar om mig, och jag wet, att det vittnesbörd sant är, som han vittnar om mig.

33. I sånden till Johannes, och han gaf vittnesbörd till sanningen.

34. Men jag tager intet vittnesbörd af menniskor; utan säger detta, på det I stolon warda sällge.

35. Han war ett brinnande och skinande ljus, och I willen en tid långt fröjdas i hans ljus.

36. Men jag hafwer ett större vittnesbörd, än Johannes vittnesbörd; ty de werk, som Fadren hafwer gifwit mig, att jag skall fullborda, de samma werk, som jag gör, vittna om mig, att Fadren hafwer såndt mig.

37. Och Fadren, som mig sånde, han hafwer vittnat om mig. I hafwen hvarken någon tid hört hans röst, eller sett hans stelpelse.

38. Och hans ord hafwen I icke blif-

into condemnation; but is passed from death unto life.

25 Verily, verily, I say unto you, The hour is coming, and now is, when the dead shall hear the voice of the Son of God: and they that hear shall live.

26 For as the Father hath life in himself; so hath he given to the Son to have life in himself;

27 And hath given him authority to execute judgment also, because he is the Son of man.

28 Marvel not at this: for the hour is coming, in the which all that are in the graves shall hear his voice,

29 And shall come forth; they that have done good, unto the resurrection of life; and they that have done evil, unto the resurrection of damnation.

30 I can of mine own self do nothing: as I hear, I judge: and my judgment is just; because I seek not mine own will, but the will of the Father which hath sent me.

31 If I bear witness of myself, my witness is not true.

32 ¶ There is another that beareth witness of me; and I know that the witness which he witnesseth of me is true.

33 Ye sent unto John, and he bare witness unto the truth.

34 But I receive not testimony from man: but these things I say, that ye might be saved.

35 He was a burning and a shining light: and ye were willing for a season to rejoice in his light:

36 ¶ But I have greater witness than that of John: for the works which the Father hath given me to finish, the same works that I do, bear witness of me, that the Father hath sent me.

37 And the Father himself, which hath sent me, hath borne witness of me. Ye have neither heard his voice at any time, nor seen his shape.

38 And ye have not his word

mande i eder; th I tron icke honom, som han såndt hafver.

39. Mansaker Skrifterna: th I menen eder hafwa ewinnerligt lif i dem: och de åro de, som vittna om mig;

40. Och I willen icke komma till mig, att I wåttan så lif.

41. Jag tager ingen pris af menniskor.

42. Men jag fånner eder, att I icke hafwen Guds kärlek uti eder.

43. Jag är kommen i min Faders namn, och I anammen mig icke; kommer en annan i sitt eget namn, den wården I anammande.

44. Huru funnen I tro, I som tagen pris hwar af andra; och den pris som kommer allena af Gudi, sken I intet?

45. I stolen icke mena, att jag skall anklaga eder för Fadren; det är en som eder anklagar, nemligen Moses, den I hoppens uppå.

46. Haden I trott Mosi, då haden I od trott mig, th om mig hafver han skrifwit.

47. Men tron I icke hans skrifter, huru stolen I då tro mina ord?

6. Capitel.

Derefter for Iesus öfwer det Galileeska hafwet, som är wid den staden Liberias.

2. Och mycket folk följde honom. derföre, att de sågo hans tecken, som han gjorde, med dem som sjute woro.

3. Och Iesus gick på ett berg, och satte sig der med sina Lärjungar.

4. Och då tillstundade Påsta, Judarnas högtid.

5. Då lyfte Iesus upp sina ögon, och såg, att mycket folk kom till honom, och sade till Philippum: Svar så wi skäpa bröd, att desse måga äta?

6. Det sade han, till att försöka honom: th han wiste wäl, hwad han wille göra.

abiding in you: for whom he hath sent, him ye believe not.

39 ¶ Search the Scriptures; for in them ye think ye have eternal life: and they are they which testify of me.

40 And ye will not come to me, that ye might have life.

41 I receive not honour from men.

42 But I know you, that ye have not the love of God in you.

43 I am come in my Father's name, and ye receive me not: if another shall come in his own name, him ye will receive.

44 How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that cometh from God only?

45 Do not think that I will accuse you to the Father: there is one that accuseth you, even Moses, in whom ye trust.

46 For had ye believed Moses, ye would have believed me: for he wrote of me.

47 But if ye believe not his writings, how shall ye believe my words?

CHAPTER VI.

AFTER these things Jesus went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias.

2 And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased.

3 And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples.

4 And the passover, a feast of the Jews, was nigh.

5 ¶ When Jesus then lifted up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat?

6 And this he said to prove him: for he himself knew what he would do.

7. Svarade honom Philippos: För tvåhundra penningar bröd, wöre dem icke nog, till att hwar finge ett litet stycke.

8. Då sade till honom en af hans Lärjungar, Andreas, Simon Petri broder:

9. Här är en pilt, som hafwer fem bjuggbröd, och två fiskar; men hwad förstår det ibland så många?

10. Sade Jesus: Låter folket sätta sig. Och på det rummet war mycket gräs. Då satte sig ned mid femtusende män.

11. Och Jesus tog bröden; tackade och säd Lärjungarne, och Lärjungarne skifte ibland dem som suto. Sammalides och af fiskarna, så mycket de wille.

12. Då de woro mätte, sade han till sina Lärjungar: Håmter tillhopa stycken, som öfwerblifna äro, att de icke förfaras.

13. Så hämtade de tillhopa, och uppfyllde tolf forgar med stycken, som öfwer woro af fem bjuggbröd, efter dem som ätit hade.

14. När nu de mennistorna sågo, att Jesus hade gjort tecknet, sade de: Wiffertligen är denne den Propheten, som komma skall i werlden.

15. När då Jesus förnam, att de wille komma och taga honom, och göra honom till Konung, gick han åter afsides bort uppå berget, han sjelf allena.

16. Och när aftonen kom, gingo hans Lärjungar ned till hafwet,

17. Och stego till stepps, och foro öfwer hafwet till Capernaum, och det war redan mörkt wordet; och Jesus war icke till dem kommen.

18. Då blåste ett stort wäder, och wågen begynte gå.

19. När de nu rott hade mid fem och jugu eller trettio stadier, fingo de se

7 Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little.

8 One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him,

9 There is a lad here, which hath five barley loaves, and two small fishes: but what are they among so many?

10 And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand.

11 And Jesus took the loaves; and when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would.

12 When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost.

13 Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves, which remained over and above unto them that had eaten.

14 Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that Prophet that should come into the world.

15 ¶ When Jesus therefore perceived that they would come and take him by force, to make him a king, he departed again into a mountain himself alone.

16 And when even was now come, his disciples went down unto the sea,

17 And entered into a ship, and went over the sea toward Capernaum. And it was now dark, and Jesus was not come to them.

18 And the sea arose by reason of a great wind that blew.

19 So when they had rowed about five and twenty or thirty furlongs,

Jesus gå på hafvet, och kallas skeppet, och de wordo försärade.

20. Då sade han till dem: Det är jag; rådens icke.

21. Och de wille hafwa tagit honom in i skeppet; och i det samma war skeppet wid landet, som de foro till.

22. Dagen derefter, när folket, som stod på hinsidan hafvet, såg, att der war-intet annat skepp, än det ena, som hans Lärjungar woro uti stegne, och att Jesus war icke instigen med sina Lärjungar i skeppet, utan hans Lärjungar woro bortfarne allena;

23. Men andra skepp kommo af Tiberias, hardt till det rummet, der de hade åtit brödet, genom Herrens tackfågelse;

24. När då folket såg, att Jesus war icke der, ej heller hans Lärjungar, stego de of i skeppen och kommo till Capernaum, och sökte Jesus.

25. Och då de funno honom på hinsidan hafvet, sade de till honom: Rabbi, när som du hit?

26. Svarade Jesus dem, och sade: Sannerligen, sannertigen säger jag eder: I söken mig icke fördenstull, att I hafwen sett tecken; utan fördenstull, att I hafwen åtit af brödet, och ären wordne mätte.

27. Werker icke den mat som förgås; utan den som blifwer till ewinnerligt lif, den menniskones Son eder gifwa skall: ty honom hafwer Gud Fader beseglat.

28. Då sade de till honom: Hvad skole wi göra, att wi werfa funne Guds werk?

29. Svarade Jesus, och sade till dem: Det är Guds werk, att I tron på den han såndt hafwer.

30. Då sade de till honom: Hvad tecken gör du då, att wi se funne, och tro dig? Hvad werkar du?

they see Jesus walking on the sea, and drawing nigh unto the ship. and they were afraid.

20 But he saith unto them, It is I; be not afraid.

21 Then they willingly received him into the ship: and immediately the ship was at the land whither they went.

22 ¶ The day following, when the people, which stood on the other side of the sea, saw that there was none other boat there, save that one whereinto his disciples were entered, and that Jesus went not with his disciples into the boat, but that his disciples were gone away alone;

23 Howbeit there came other boats from Tiberias nigh unto the place where they did eat bread, after that the Lord had given thanks:

24 When the people therefore saw that Jesus was not there, neither his disciples, they also took shipping, and came to Capernaum, seeking for Jesus.

25 And when they had found him on the other side of the sea, they said unto him, Rabbi, when camest thou hither?

26 Jesus answered them and said, Verily, verily, I say unto you, We seek me, not because ye saw the miracles, but because ye did eat of the loaves, and were filled.

27 Labour not for the meat which perisheth, but for that meat which endureth unto everlasting life, which the Son of man shall give unto you: for him hath God the Father sealed.

28 Then said they unto him, What shall we do, that we might work the works of God?

29 Jesus answered and said unto them, This is the work of God, that ye believe on him whom he hath sent.

30 They said therefore unto him, What sign shewest thou then, that we may see, and believe thee? what dost thou work?

31. Våre fäder åto manna i öfnen, som skrifvit är: Han gaf dem brödd af himmelen till at åta.

32. Då sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Icke gaf Mose eder det bröddet af himmelen; men min Fader gifver eder det rätta bröddet af himmelen.

33. Ty det är Guds brödd, som nederkommer af himmelen, och gifver werlden lif.

34. Då sade de till honom: HERR, gif oss alltid detta bröddet.

35. Sade Jesus till dem: Jag är lifvens brödd, hvilken som kommer till mig, han skall icke hungra; och hvilken som tror på mig, han skall aldrig törsta.

36. Men jag hafver sagt eder, att I hafven och sett mig; och tron dock icke.

37. Att det min Fader gifver mig, det kommer till mig; och den till mig kommer, honom kastar jag icke ut.

38. Ty jag är nedkommen af himmelen, icke att jag skall göra min vilja, utan hans vilja, som mig såndt hafver.

39. Och det är min Faders vilje, som mig såndt hafver, att jag intet borttappa skall af allt det han mig gifvit hafver; utan att jag skall uppstå det på yttersta dagen.

40. Detta är nu hans vilje, som mig såndt hafver, att hvar och en som ser Souen, och tror på honom, han skall hafva ewinnerligt lif: och jag skall uppstå honom på yttersta dagen.

41. Då knorrade Judarne deröfver, att han sade: Jag är det bröddet, som nederkommit är af himmelen,

42. Och sade: Är icke denne Jesus, Josephs Son, hvilkens fader och moder wi känne? Huru säger han då: Jag är nedkommen af himmelen?

43. Då svarade Jesus och sade till dem: Knorrer icke emellan eder.

44. Ingen kan komma till mig, utan

31 Our fathers did eat manna in the desert; as it is written, He gave them bread from heaven to eat.

32 Then Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Moses gave you not that bread from heaven; but my Father giveth you the true bread from heaven.

33 For the bread of God is he which cometh down from heaven, and giveth life unto the world.

34 Then said they unto him, Lord, evermore give us this bread.

35 And Jesus said unto them, I am the bread of life: he that cometh to me shall never hunger; and he that believeth on me shall never thirst.

36 But I said unto you, That ye also have seen me, and believe not.

37 All that the Father giveth me shall come to me; and him that cometh to me I will in no wise cast out.

38 For I came down from heaven not to do mine own will, but the will of him that sent me.

39 And this is the Father's will which hath sent me, that of all which he hath given me I should lose nothing, but should raise it up again at the last day.

40 And this is the will of him that sent me, that every one which seeth the Son, and believeth on him, may have everlasting life: and I will raise him up at the last day.

41 The Jews then murmured at him, because he said, I am the bread which came down from heaven.

42 And they said, Is not this Jesus, the son of Joseph, whose father and mother we know? how is it then that he saith, I came down from heaven?

43 Jesus therefore answered and said unto them, Murmur not among yourselves.

44 No man can come to me.

Fadren, som mig såndt hafwer, drager honom, och jag skall uppvåda honom på yttersta dagen.

45. Det är skrifvit i Propheterna: De skola alle wara lärde af Gud. Swar och en som det nu hört hafwer af Fadren, och lårt det, han kommer till mig.

46. Icke så, att någon hafwer sett Fadren; utan den som är af Gud, han hafwer sett Fadren

47. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Hvilken som tror på mig, han hafwer ewinnertligt lif.

48. Jag är lifvens bröd.

49. Edre fäder äto Manna i öfnen, och äro blefne döde.

50. Detta är det brödet, som nederkommer af himmelen, på det den deraf åter, skall icke dö.

51. Jag är det lefwande brödet, som nederkommer af himmelen: hvilken som åter af detta brödet, han skall lefwa ewinnertligen: och det brödet, som jag gifwa skall, är mitt kött, hvilket jag gifwa skall för werldens lif.

52. Di lifwade Judarne emellan sig, sågande: Huru kan denne gifwa oss sitt kött till att äta?

53. Sade Jesus till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Utan I äten menniskans Söns kött, och dricken hans blod, då hafwen I icke lif i eder.

54. Hvilken som åter mitt kött, och dricker mitt blod, han hafwer ewinnertligt lif; och jag skall uppvåda honom på yttersta dagen.

55. Ly mitt kött är den rätta maten, och mitt blod är den rätte drycken.

56. Hvilken som åter mitt kött, och dricker mitt blod, han blifwer i mig, och jag i honom.

57. Såsom lefwande Fadren hafwer mig såndt, och jag lefwer för Fadrens skull; så och den som åter mig, han skall och lefwa för min skull.

58. Detta är det brödet, som af himmelen nederkommit är, icke såsom edre fäder äto Manna, och äro blefne

cept the Father which hath sent me draw him: and I will raise him up at the last day.

45 It is written in the prophets, And they shall be all taught of God. Every man therefore that hath heard, and hath learned of the Father, cometh unto me.

46 Not that any man hath seen the Father, save he which is of God, he hath seen the Father.

47 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me hath everlasting life.

48 I am that bread of life.

49 Your fathers did eat manna in the wilderness, and are dead.

50 This is the bread which cometh down from heaven, that a man may eat thereof, and not die.

51 I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world.

52 The Jews therefore strove among themselves, saying, How can this man give us his flesh to eat?

53 Then Jesus said unto them Verily, verily, I say unto you, Except ye eat the flesh of the Son of man, and drink his blood, ye have no life in you.

54 Whoso eateth my flesh, and drinketh my blood, hath eternal life; and I will raise him up at the last day.

55 For my flesh is meat indeed, and my blood is drink indeed.

56 He that eateth my flesh, and drinketh my blood, dwelleth in me, and I in him.

57 As the living Father hath sent me, and I live by the Father; so he that eateth me, even he shall live by me.

58 This is that bread which came down from heaven: not as your fathers did eat manna, and a

bdde: den som åter detta brödet, han skall lefwa ewinnerligen.

59. Detta sade han i Synagogan, då han lärde i Capernaum.

60. Men många af hans Lärjungar när de detta hörde, sade: Detta är ett hårdt tal; ho kan det höra?

61. Så, efter Jesus wiste wld sig sjelf, att hans Lärjungar knorrade beröfwer, sade han till dem: Förstårnar detta eder?

62. Huru skall då ste, när I warden seende menniskones Son uppstiga dit, han tillsörene war?

63. Anden är den som gör liffattig; köttet är intet nyttigt: de ord jag säger eder, äro ande, och äro lif.

64. Men någre af eder äro, som icke tro. Ty Jesus wiste wäl af beghunelsen, hwilke de woro, som icke trodde, och hwilken honom förråda skulle.

65. Och han sade: Fördenstull sade jag eder, att ingen kan komma till mig, utan det warden honom gifwit af min Fader.

66. Ifrån den tiden gingo många af hans Lärjungar till rygga, och wandrade intet längre med honom.

67. Då sade Jesus till de tolf: Icke wilsen I och gå bort?

68. Svarade honom Simon Petrus: Herre, till hvem stole wi gå? Du hastwer ewiga liffens ord.

69. Och wi tro, och hastwe förnummit, att du äst Kristus, lefwande Guds Son

70. Svarade dem Jesus: Hastwer jag icke eder tolf utwalt? och en af eder är en djefwul.

71. Men det sade han om Juda Simons Ischariot, ty han war den som honom förråda skulle, och war en af de tolf.

dead: he that eateth of this bread shall live for ever.

59 These things said he in the synagogue, as he taught in Capernaum.

60 Many therefore of his disciples, when they had heard *this*, said, This is a hard saying; who can hear it?

61 When Jesus knew in himself that his disciples murmured at it, he said unto them, Doth this offend you?

62 *What* and if ye shall see the Son of man ascend up where he was before?

63 It is the spirit that quickeneth; the flesh profiteth nothing: the words that I speak unto you, *they* are spirit, and *they* are life.

64 But there are some of you that believe not. For Jesus knew from the beginning who they were that believed not, and who should betray him.

65 And he said, Therefore said I unto you, that no man can come unto me, except it were given unto him of my Father.

66 ¶ From that *time* many of his disciples went back, and walked no more with him.

67 Then said Jesus unto the twelve, Will ye also go away?

68 Then Simon Peter answered him, Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

69 And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.

70 Jesus answered them. Have not I chosen you twelve, and one of you is a devil?

71 He spake of Judas Iscariot *the* son of Simon: for he it was that should betray him, being one of the twelve.

7. Capitel.

CHAPTER VII.

Drefter wistades Jesus i Galileen: ty han wille icke wistad i Judeen.

AFTER these things Jesus walked in Galilee: for he would not

berföre, att Judarne foro efter att dråpa honom.

2. Och war då hardt mid Judarnas löfhyddehögtid.

3. Då sade hans bröder till honom: Gått hådan, och gått in i Judeen, att dine Lärjungar måga och se dina verk som du gör.

4. Ty ingen, som vill uppenbar wara, förhandlar något hemligen; om du det gör, så uppenbara dig för werlden.

5. Ty hans bröder trodde icke heller på honom.

6. Då sade Jesus till dem: Min tid är icke ån kommen; men eder tid är alltid redo.

7. Werlden kan icke hata eder; men mig hatar hon: ty jag bår vittne om henne, att hennes verk äro onda.

8. Går I upp till denna högtidsdagen. Jag vill icke ånnu gå upp till denna högtiden; ty min tid är icke ånnu fullbordad.

9. Då han hade detta sagt till dem, blef han i Galileen.

10. Men när hans bröder woro uppgångne, då gick och han upp till högtiden; dock icke uppenbartigen, utan så hemligen.

11. Då sökte Judarne efter honom i högtiden, och sade: Hvar är han?

12. Och mycket mummel war ibland folket om honom: ty somlige sade: Han är god; och somlige sade: Nej; men han förför folket.

13. Dock talade ingen uppenbartigen om honom, af räbbla för Judarna.

14. Då nu halftwa högtiden war öfwerständen, gick Jesus upp i templet, och lärde.

15. Och Judarne förunbrade sig, och sade: Huru kan denne Skrift, efter han är icke lärdd?

16. Svarade dem Jesus, och sade: Min lärdom är icke min, utan hans som mig såndt hafwer.

17. Hwilken som vill lyda hans wilja, han warder förnimmande, om

walk in Jewry, because the Jews sought to kill him.

2 Now the Jews' feast of tabernacles was at hand.

3 His brethren therefore said unto him, Depart hence, and go into Judea, that thy disciples also may see the works that thou doest.

4 For there is no man that doeth any thing in secret, and he himself seeketh to be known openly. If thou do these things, shew thyself to the world.

5 For neither did his brethren believe in him.

6 Then Jesus said unto them, My time is not yet come: but your time is alway ready.

7 The world cannot hate you; but me it hateth, because I testify of it, that the works thereof are evil.

8 Go ye up unto this feast: I go not up yet unto this feast; for my time is not yet full come.

9 When he had said these words unto them, he abode still in Galilee.

10 ¶ But when his brethren were gone up, then went he also up unto the feast, not openly, but as it were in secret.

11 Then the Jews sought him at the feast, and said, Where is he?

12 And there was much murmuring among the people concerning him: for some said, He is a good man: others said, Nay; but he deceiveth the people.

13 Howbeit no man spake openly of him for fear of the Jews.

14 ¶ Now about the midst of the feast Jesus went up into the temple, and taught.

15 And the Jews marvelled, saying, How knoweth this man letters, having never learned?

16 Jesus answered them, and said, My doctrine is not mine, but his that sent me.

17 If any man will do his will, he shall know of the doctrine,

denne lårdom är af Gudi, eller om jag talar af mig sjelf.

18. Gwiilken som talar af sig sjelf, han söker sin egen pris; men den som söker hans pris, som honom hafwer såndt, han är sannfärdig, och orättfärdighet är icke i honom.

19. Gaf icke Moses eder lagen, likväl gör ligen af eder lagen fullt? Gwi söken I efter att döda mig?

20. Swarade folket och sade: Du hafwer djefwulen; ho söker efter att döda dig?

21. Swarade Jesus och sade till dem: Jag gjorde en gerning, och der undren I alle på.

22. Fördensfull gaf Moses eder omstårelsen; icke, att hon är af Mose, utan af Fäderna: och likväl omståren I menniskan om Sabbaten.

23. Läger nu menniskan omstårelsen, om Sabbaten, på det, att Mose lag icke skall warda bruten; på mig blifwen I misghynte, att jag gjorde hela menniskan helbregda om Sabbaten?

24. Dömer icke efter anslgtet; utan dömer en rätt dom.

25. Då sade någre af Jerusalem: är icke denne den de fara efter att döda?

26. Och si, han talar fritt, och de tala intet till honom: weta nu wåre öfwerste förwiffo, att han är wigt Kristus?

27. Dock wi wete hwadan denne är; men när Kristus kommer, wet ingen hwadan han är.

28. Då ropade Jesus i templet, lårde och sade: Ja, I kännen mig, och I weten hwadan jag är: och jag är de kommen af mig sjelf; utan den mig såndt hafwer, han är sannfärdig, den I icke kännen.

29. Men jag känner honom, ty jag är af honom, och han sånde mig.

30. Då foro de efter att gripa honom; dock som ingen sina händer mid honom: ty hans tid war icke än då kommen

whether it be of God, or *whether* I speak of myself.

18 He that speaketh of himself seeketh his own glory: but he that seeketh his glory that sent him, the same is true, and no unrighteousness is in him.

19 Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me?

20 The people answered and said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?

21 Jesus answered and said unto them, I have done one work, and ye all marvel.

22 Moses therefore gave unto you circumcision; (not because it is of Moses, but of the fathers;) and ye on the sabbath day circumcise a man.

23 If a man on the sabbath day receive circumcision, that the law of Moses should not be broken; are ye angry at me, because I have made a man every whit whole on the sabbath day?

24 Judge not according to the appearance, but judge righteous judgment.

25 Then said some of them of Jerusalem, Is not this he, whom they seek to kill?

26 But, lo, he speaketh boldly, and they say nothing unto him. Do the rulers know indeed that this is the very Christ?

27 Howbeit we know this man whence he is: but when Christ cometh, no man knoweth whence he is.

28 Then cried Jesus in the temple as he taught, saying, Ye both know me, and ye know whence I am: and I am not come of myself, but he that sent me is true, whom ye know not.

29 But I know him; for I am from him, and he hath sent me.

30 Then they sought to take him: but no man laid hands on him, because his hour was not yet come.

31. Men många af folket trodde på honom, och sade: När Kristus kommer, icke warder han mer tæcken görande, än denne gjort hafver?

32. Så hörde de Phariseer, att folket mumlade sådant om honom: och sånde Phariseerne, och de hwerste Presterne tjenarena ut, till att gripa honom.

33. Då sade Jesus till dem: Jag är ännu en liten tid när eder; och så går jag bort till honom, som mig såndt hafver.

34. I skolen söka mig, och intet finna mig; och der jag är, dit funnen I icke komma.

35. Då sade Judarne emellan sig: Hwardt vill denne gå, att vi skole icke finna honom? Wån han wilja gå ut ibland Hedningarna, som här och der förströdde äro, och låra Hedningarna?

36. Hwardt är det för ett tal som han sade: I skolen söka mig, och intet finna mig? och der jag är, dit funnen I icke komma?

37. Men på yttersta dagen i högtiden, den och störst war, stod Jesus, och ropade, sågande: Hvilken som törstar, han komme till mig, och dricke.

38. Hvilken som tror på mig, såsom Skriften säger: Af hans qwed skola flyta lefwande wattens strömmar.

39. Men det sade han om Andan, hvilken de så skulle, som på honom trodde; ty den Helige Ande war icke ändå på sårde; ty Jesus war icke ännu förklarad.

40. Då nu många af folket hörde detta talet, sade de: Denne är saunneligen en Prophet.

41. En part sade: Denne är Kristus. Men somlige sade: Icke skall Kristus komma af Galileen?

42. Såger icke Skriften, att Kristus skall komma af Davids såd, och af den staden Bethlehem, der David war?

43. Och wardt en twebrägt ibland folket för hans skull.

44. Och somlige af dem wille gripa

31 And many of the people believed on him, and said, When Christ cometh, will he do more miracles than these which this man hath done?

32 ¶ The Pharisees heard that the people murmured such things concerning him; and the Pharisees and the chief priests sent officers to take him.

33 Then said Jesus unto them, Yet a little while am I with you, and then I go unto him that sent me.

34 Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come.

35 Then said the Jews among themselves, Whither will he go, that we shall not find him? will he go unto the dispersed among the Gentiles, and teach the Gentiles?

36 What manner of saying is this that he said, Ye shall seek me, and shall not find me: and where I am, thither ye cannot come?

37 In the last day, that great day of the feast, Jesus stood and cried, saying, If any man thirst, let him come unto me, and drink.

38 He that believeth on me, as the Scripture hath said, out of his belly shall flow rivers of living water.

39 (But this spake he of the Spirit, which they that believe on him should receive: for the Holy Ghost was not yet given; because that Jesus was not yet glorified.)

40 ¶ Many of the people therefore, when they heard this saying, said, Of a truth this is the Prophet.

41 Others said, This is the Christ. But some said, Shall Christ come out of Galilee?

42 Hath not the Scripture said, That Christ cometh of the seed of David, and out of the town of Bethlehem, where David was?

43 So there was a division among the people because of him.

44 And some of them would hav

honom; men ingen kom händer vid honom.

45. Då sommo tjenarena till öfversta Presterna, och Phariseerna, och de sade till dem: Hvi hastven   icke haft honom hit?

46. Tjenarena svarade: Aldrig hastv r någon menniska så talat som denne mannen.

47. Svarade dem Phariseerne:  ren   icke  d förförde?

48.  cke hastver någon af  fverstarna, eller Phariseerna, trott på honom?

49. Utan detta folket, som icke wet lagen,  r förbannadt.

50. Då sade till dem Nicodemus, den som kom till honom om natten, hwilken var en af dem:

51.  cke dömer vår lag någon menniska, med mindre man först f rh rer honom, och f r weta hvad han g r.

52. Svarade de, och sade till honom:  r du icke  d en Galilee? Hansaka och se, att af Galileen  r ingen Prophet uppfommen.

53. Och så gick hvar och en hem till sitt.

8. Capitel.

Då gick  esus ut på oljoberget.

2. Och om morgonen bittida kom han  ter i templet, och allt folket kom till honom, och han satte sig, och lärde dem.

3. Då hade de Skriftl rde och Pharis er till honom en qvinna, som var beslagen med hor; och när de hade ledt henne fram,

4. Sade de till honom: M stare, denna qvinnan  r beslagen med hor.

5 Och Mose hastver budit  g i lagen, att sådana skola stenas; men hvad säger du?

6. Detta sade de, till att försöka honom, att de funde anklaga honom. Då böjde  esus sig ned, och skref med fingret på jorden.

7. När de nu så stodo fast på sin

taken him; but no man laid hands on him.

45 ¶ Then came the officers to the chief priests and Pharisees; and they said unto them, Why have ye not brought him?

46 The officers answered, Never man spake like this man.

47 Then answered them the Pharisees, Are ye also deceived?

48 Have any of the rulers or of the Pharisees believed on him?

49 But this people who knoweth not the law are cursed.

50 Nicodemus saith unto them, (he that came to Jesus by night, being one of them,)

51 Doth our law judge any man, before it hear him, and know what he doeth?

52 They answered and said unto him, Art thou also of Galilee? Search, and look: for out of Galilee ariseth no prophet.

53 And every man went unto his own house.

CHAPTER VIII.

JESUS went unto the mount of Olives.

2 And early in the morning he came again into the temple, and all the people came unto him; and he sat down, and taught them.

3 And the scribes and Pharisees brought unto him a woman taken in adultery; and when they had set her in the midst,

4 They say unto him, Master, this woman was taken in adultery, in the very act.

5 Now Moses in the law commanded us, that such should be stoned: but what sayest thou?

6 This they said, tempting him, that they might have to accuse him. But Jesus stooped down, and with his finger wrote on the ground, as though he heard them not.

7 So when they continued asking

fråga, reste han sig upp, och sade till dem: Swiltén af eder utan synnd är, han kaste första stenen på henne.

8. Och böjde sig åter ned, och skref på jorden.

9. När de detta hörde, och woro i sammetet öfwerthgade, gingo de ut, hwar efter annan, beghynnande på de äldsta, in till de sista; och Jesus blef allena, och öwinnan der stående.

10. När Jesus reste sig upp, och såg ingen utan öwinnan, sade han till henne: Öwinnna, hwar äro dine åklagare? Hafwer ingen dömt dig?

11. Sade hon: Herre, ingen. Sade Jesus: Icke heller dömer jag dig. Gå bort, och synda icke hårefter.

12. Åter talade Jesus till dem, sågande: Jag är wärldens ljus; den mig följer, han skall icke wandra i mörkret, utan han skall få lifvens ljus.

13. Då sade Phariseerne till honom: Du vittnar om dig sjelf; ditt vittnesbörd är icke sant.

14. Svarade Jesus och sade till dem: Om jag än vittnar om mig sjelf, så är mitt vittnesbörd sant; ty jag wet hwadan jag kommen är, och hwart jag går; men I weten icke hwadan jag kommer, och hwart jag går.

15. I dömen efter köttet; jag dömer ingen.

16. Och om jag än dömd, är min dom rätt, ty jag är icke allena, utan jag och Fadren, som mig såndt hafwer.

17. Är också skrifwit i eder lag, att två menniskors vittnesbörd är sant.

18. Jag är den som bår vittnesbörd om mig sjelf, bår ock Fadren, som mig såndt hafwer, vittnesbörd om mig.

19. Då sade de till honom: Hwar är din Fader? Jesus svarade: I sånna hwarfen mig eller min Fader. Om I sånden mig, då sånden I ock min Fader.

him, he lifted up himself, and said unto them, He that is without sin among you, let him first cast a stone at her.

8 And again he stooped down, and wrote on the ground.

9 And they which heard it, being convicted by *their own* conscience, went out one by one, beginning at the eldest, *even* unto the last: and Jesus was left alone, and the woman standing in the midst.

10 When Jesus had lifted up himself, and saw none but the woman, he said unto her, Woman, where are those thine accusers? hath no man condemned thee?

11 She said, No man, Lord. And Jesus said unto her, Neither do I condemn thee: go, and sin no more.

12 ¶ Then spake Jesus again unto them, saying, I am the light of the world: he that followeth me shall not walk in darkness, but shall have the light of life.

13 The Pharisees therefore said unto him, Thou bearest record of thyself; thy record is not true.

14 Jesus answered and said unto them, Though I bear record of myself, yet my record is true: for I know whence I came, and whither I go; but ye cannot tell whence I come, and whither I go.

15 Ye judge after the flesh; I judge no man.

16 And yet if I judge, my judgment is true: for I am not alone, but I and the Father that sent me.

17 It is also written in your law, that the testimony of two men is true.

18 I am one that bear witness of myself, and the Father that sent me beareth witness of me.

19 Then said they unto him, Where is thy Father? Jesus answered, Ye neither know me, nor my Father: if ye had known me, ye should have known my Father also.

20. Dessa ord talade Jesus wid of-ferkistan, lärande i templet: och ingen tog fatt på honom, ty hans tid war icke ännu kommen.

21. Då sade åter Jesus till dem: Jag går bort, och I stolen sika mig, och stolen dö uti edra synder. Dit jag går, funnen I icke komma.

22. Då sade Judarne: Mån han då wilja dräpa sig sjelf, medan han säger: Dit jag går, funnen I icke komma?

23. Och han sade till dem: I ären nedanefter, och jag är oswanefter: I ären af denna werlden, jag är icke af denna werlden.

24. Så hafwer jag nu sagt eder, att I stolen dö uti edra synder; ty om I icke tron, att det är jag, stolen I dö i edra synder.

25. Då sade de till honom: Ho åst du? Och Jesus sade till dem: Åtra- först jag, som talar med eder.

26. Jag hafwer mycket, som jag måtte tala, och döma om eder; men den mig såndt hafwer, är sannfärdig, och det jag hafwer hört af honom, det talar jag i werlden.

27. Men de förstodo icke, att han talade till dem om Fadren.

28. Då sade Jesus till dem: När I hafwen upphöjt menniskones Son, då stolen I förstå, att det är jag, och att jag gör intet af mig sjelf; utan hwad Fadren hafwer lårt mig, det talar jag.

29. Och den mig såndt hafwer, är med mig: Fadren låter mig icke blifwa allena, ty jag gör alltid det honom lådt är.

30. När han detta talade, trodde många på honom.

31. Då sade Jesus till de Judar, som trodde på honom: Om I blifwen wid mina ord, så ären I mine rätte Lärjungar;

32. Och I stolen förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fri.

33. De swarade honom: Wi äre Abrahams såd, och hafwe aldrig nå-

20 These words spake Jesus in the treasury, as he taught in the temple: and no man laid hands on him; for his hour was not yet come.

21 Then said Jesus again unto them, I go my way, and ye shall seek me, and shall die in your sins: whither I go, ye cannot come.

22 Then said the Jews, Will he kill himself? because he saith: Whither I go, ye cannot come.

23 And he said unto them, Ye are from beneath; I am from above: ye are of this world; I am not of this world.

24 I said therefore unto you, that ye shall die in your sins: for if ye believe not that I am *he*, ye shall die in your sins.

25 Then said they unto him, What art thou? And Jesus saith unto them, Even *the same* that I said unto you from the beginning.

26 I have many things to say unto you to judge of you: but he that sent me is true; and I speak to the world those things which I have heard of him.

27 They understood not that he spake to them of the Father.

28 Then said Jesus unto them: When ye have lifted up the Son of man, then shall ye know that I am *he*, and *that* I do nothing of myself; but as my Father hath taught me, I speak these things.

29 And he that sent me is with me: the Father hath not left me alone; for I do always those things that please him.

30 As he spake these words, many believed on him.

31 ¶ Then said Jesus to those Jews which believed on him, If ye continue in my word, *then* are ye my disciples indeed;

32 And ye shall know the truth, and the truth shall make you free.

33 They answered him, We are Abraham's seed, and were never

göns trålar varit, huru säger då du:
I stolen warda frie?

34. Svarade dem Jesus: Sanner-
ligen, sannerligen säger jag eder, att
hvar och en som synden gör, han är
syndens trål.

35. Men trålen blifwer icke i huset
ewinnerligen; sonen blifwer ewinner-
ligen.

36. Om Sonen gör eder fria, så ären
I rättsligen fria.

37. Jag wet, att I ären Abrahams
såd: men I faren efter att döda mig,
th mitt tal hafwer intet rum i eder.

38. Jag talar det jag hafwer sett
när min Fader; och I gören det I
hafwen sett när eder fader.

39. Svarade de och sade till honom:
Abraham är vår fader. Sade Jesus
till dem: Woren I Abrahams barn,
då gjorden I Abrahams gerningar.

40. Nu faren I efter, att döda mig,
som är den man, den eder hafwer sagt
sanningen, hwilken jag hört hafwer af
Gudi; det gjorde icke Abraham.

41. I gören eder faders gerningar.
Då sade de till honom: Wi äre icke
oägta födde; wi hafwe en Fader, nem-
ligen Gud.

42. Jesus sade till dem: Wore Gud
eder Fader, så ålstaden I ju mig; th
af Gudi är jag utgången och kommen,
th jag är icke heller kommen af mig
siefs, men han hafwer mig sändt.

43. Hwi kännen I icke mitt tal? th
I kunnen icke höra mitt tal..

44. I ären af den fadren djefvulen,
och eder faders begär wiljen I efter-
följa; han hafwer varit en mandrå-
pare af beghnellen, och blef icke stån-
dande i sanningen, th sanningen är
icke i honom. När han talar lögnen,
talar han af sitt eget, th han är lögn-
aktig, och lögnens fader.

45. Men efter det jag säger eder san-
ningen, tron I mig intet.

46. Hwilken af eder straffar mig för
synd? Säger jag nu eder sanningen,
hwi tron I mig icke?

bondage to any man: how sayest
thou, Ye shall be made free?

34 Jesus answered them, Verily,
verily, I say unto you, Whosoever
committeth sin is the servant of
sin.

35 And the servant abideth not
in the house for ever: but the Son
abideth ever.

36 If the Son therefore shall make
you free, ye shall be free indeed.

37 I know that ye are Abraham's
seed; but ye seek to kill me, because
my word hath no place in you.

38 I speak that which I have seen
with my Father: and ye do that
which ye have seen with your fa-
ther.

39 They answered and said unto
him, Abraham is our father. Jesus
saith unto them, If ye were Abra-
ham's children, ye would do the
works of Abraham.

40 But now ye seek to kill me, a
man that hath told you the truth,
which I have heard of God: this
did not Abraham.

41 Ye do the deeds of your father.
Then said they to him, We be not
born of fornication; we have one
Father, even God.

42 Jesus said unto them, If God
were your Father, ye would love
me: for I proceeded forth and came
from God; neither came I of my-
self, but he sent me.

43 Why do ye not understand my
speech? even because ye cannot
hear my word.

44 Ye are of your father the devil,
and the lusts of your father ye will
do: he was a murderer from the
beginning, and abode not in the
truth, because there is no truth in
him. When he speaketh a lie, he
speaketh of his own: for he is a
liar, and the father of it.

45 And because I tell you the
truth, ye believe me not.

46 Which of you convinceth me
of sin? And if I say the truth,
why do ye not believe me?

47. Den der af Gudi år, han hører Guds ord, dersfore høren I icke, att I icke åren af Gudi.

48. Då svarade Zubarne, och sade till honom: Såge mi icke rått, att du år en Samarit, och hafver djefvulen?

49. Iesus svarade: Jag hafver icke djefvulen; men Jag prisar min Fader, och I hafven försmådat mig.

50. Jag söker icke efter min pris: den år wå till, som derefter söker, och dömer.

51. Sannertligen, sannertligen säger jag eder: Hvilken som gömmer mitt tal, han skall icke se döden till ewig tid.

52. Då sade Zubarne till honom: Nu hafwe mi förstått, att du hafver djefvulen. Abraham år dödd, och Profheterne; och du säger: Hvilken som gömmer mina ord, han skall icke smaka döden ewinertligen.

53. Är du mer än vår Fader Abraham, som dödd år? Profheterne åro ock döde: hwem gör du dig sjelf?

54. Iesus svarade: Är det så, att jag prisar mig sjelf, så år min pris intet; min Fader år den som mig prisar, hwilken I sågen wara eder Gud.

55. Och I kännen honom dock intet, men jag känner honom; och om jag sade, att jag icke sånde honom, worde jag en ljugare, lika som I; men jag känner honom, och håller hans tal.

56. Abraham eder Fader frjdades, att han skulle få se min dag; han såg honom och wardt glad.

57. Då sade Zubarne till honom: Femtio år hafver du icke ånnu, och Abraham hafver du sett?

58. Iesus sade till dem: Sannertligen, sannertligen säger jag eder: Förr än Abraham war född, år jag.

59. Då togo de upp stenar, till att kasta på honom; men Iesus gömde sig undan, och gick ut af templet.

47 He that is of God heareth God's words: ye therefore hear them not, because ye are not of God.

48 Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well that thou art a Samaritan, and hast a devil?

49 Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me.

50 And I seek not mine own glory: there is one that seeketh and judgeth.

51 Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death.

52 Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil. Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death.

53 Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself?

54 Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing: it is my Father that honoureth me; of whom ye say, that he is your God:

55 Yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you: but I know him, and keep his saying.

56 Your father Abraham rejoiced to see my day: and he saw it, and was glad.

57 Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham?

58 Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, Before Abraham was, I am.

59 Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple, going through the midst of them, and so passed by.

9. Capitel.

Och gick Jesus fram om, och såg en man som var blind född.

2. Och hans Lärjungar sporde honom till, och sade: Rabbi, hvilken syndade, denne eller hans föräldrar, att han skulle födas blind?

3. Jesus svarade: Swarken hafwer denne syndat, eller hans föräldrar; men på det Guds verk stola uppenbaras på honom.

4. Jag måste verka hans verk, som mig så: det hafwer, medan dagen är; natten kommer, då ingen kan verka.

5. Så länge jag är i werlden, är jag werldens Ljus.

6. Då han detta sagt hade, spottade han på jorden, och gjorde en tråd af spotten, och smorde med träden på den blindas ögon,

7. Och sade till honom: Gå bort, och två dig i dammen Siloa (det betydter: Sänder). Han gick och tvådde sig, och kom igen, och hade sin syn.

8. Då sade grannarne, och de som honom förr sett hade, att han var en tiggare: Är icke denne den, som satt och tiggde?

9. Somliga sade: Det är han; somliga sade: Han är honom lik; men han sjelf sade: Det är jag.

10. Då sade de till honom: Huru wordo dina ögon öppnade?

11. Svarade han och sade: Den mannen, som kallas Jesus, gjorde en tråd, och smorde mina ögon, och sade till mig: Gå till dammen Siloa, och två dig. Och när jag gick och tvådde mig, fick jag synen.

12. Då sade de till honom: Swar är han? Sade han: Jag wet det icke.

13. Då hade de honom, som blind hade varit, till de Phariseer.

14. Och det var på en Sabbat, när Jesus gjorde träden, och öppnade hans ögon.

15. Åter sporde honom och de Phari-

CHAPTER IX.

AND as Jesus passed by, he saw a man which was blind from his birth.

2 And his disciples asked him, saying, Master, who did sin, this man, or his parents, that he was born blind?

3 Jesus answered, Neither hath this man sinned, nor his parents: but that the works of God should be made manifest in him.

4 I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work.

5 As long as I am in the world, I am the light of the world.

6 When he had thus spoken, he spat on the ground, and made clay of the spittle, and he anointed the eyes of the blind man with the clay,

7 And said unto him, Go, wash in the pool of Siloam, (which is by interpretation, Sent.) He went his way therefore, and washed, and came seeing.

8 ¶ The neighbours therefore, and they which before had seen him that he was blind, said, Is not this he that sat and begged?

9 Some said, This is he: others said, He is like him: but he said, I am he.

10 Therefore said they unto him, How were thine eyes opened?

11 He answered and said, A man that is called Jesus made clay, and anointed mine eyes, and said unto me, Go to the pool of Siloam, and wash: and I went and washed, and I received sight.

12 Then said they unto him, Where is he? He said, I know not.

13 ¶ They brought to the Pharisees him that aforesaid was blind.

14 And it was the sabbath day when Jesus made the clay, and opened his eyes.

15 Then again the Pharisees also

feer, huru han hade fått synen. Han sade till dem: Han lade mig träck på ögonen, och jag tvådde mig, och hafwer nu min syn.

16. Då sade några af de Phariseer: Denne mannen är icke af Gudi, efter han icke håller Sabbaten. Somlige sade: Huru kan en syndig menniska göra dessa tecken? Och en tvedragt war emellan dem.

17. Åter sade de till den blinda: Hvad säger du om honom, att han hafwer öppnat dina ögon? Då sade han: En Prophet är han.

18. Men Judarne trodde icke om honom, att han hade varit blind, och hade fått synen, till des de kallade föräldrarna, hans som synen hade fått,

19. Och sporde dem till, och sade: Är denne eder son, den I sågen wara blind född? Huru ser han nu?

20. Då svarade dem hans föräldrar, och sade: Vi wete, att denne är vår son, och att han war blind född;

21. Men huru han nu ser, wete wi icke; eller ho hans ögon öppnat hafwer, wete icke wi; han är aldrig nog spörjer honom till; tale sjelf för sig.

22. Detta sade hans föräldrar, derföre, att de råddes för Judarna; ty Judarne hade då redan beslutit emellan sig, att hwilken som bekände honom wara Kristus, han skulle utkastas af Synagogan.

23. Fördenstull sade hans föräldrar: Han är aldrig nog, spörjer honom sjelf.

24. Åter kallade de mannen, som hade varit blind, och sade till honom: Gif Gudi äran: wi wete, att denne mannen är en syndare.

25. Svarade han, och sade: Om han är en syndare, wet jag icke; ett wet jag, att jag war blind, och ser nu.

26. Åter sade de till honom: Hvad gjorde han dig? Huru öppnade han dina ögon?

asked him how he had received his sight. He said unto them, He put clay upon mine eyes, and I washed, and do see.

16 Therefore said some of the Pharisees, This man is not of God, because he keepeth not the sabbath day. Others said, How can a man that is a sinner do such miracles? And there was a division among them.

17 They say unto the blind man again, What sayest thou of him, that he hath opened thine eyes? He said, He is a prophet.

18 But the Jews did not believe concerning him, that he had been blind, and received his sight, until they called the parents of him that had received his sight.

19 And they asked them, saying, Is this your son, who ye say was born blind? how then doth he now see?

20 His parents answered them and said, We know that this is our son, and that he was born blind:

21 But by what means he now seeth, we know not; or who hath opened his eyes, we know not: he is of age; ask him: he shall speak for himself.

22 These words spake his parents, because they feared the Jews: for the Jews had agreed already, that if any man did confess that he was Christ, he should be put out of the synagogue.

23 Therefore said his parents, He is of age; ask him.

24 Then again called they the man that was blind, and said unto him, Give God the praise: we know that this man is a sinner.

25 He answered and said, Whether he be a sinner or no, I know not: one thing I know, that, whereas I was blind, now I see.

26 Then said they to him again, What did he to thee? how opened he thine eyes?

27. Han svarade dem : Jag sade det nu eder : hörden I det icke ? Gwi viljen I nu åter höra det ? Viljen I ock wara hans Lärjungar ?

28. Då bannade de honom, och sade : War du hans Lärjunge ; wi äro Mose Lärjungar :

29. Wi wete, att Gud hafwer talat till Mosen ; men hwadan denne är, wete wi icke.

30. Då svarade den mannen, och sade till dem : Det är ju underligt, att I icke skolen weta hwadan han är ; och litwål hafwer han öppnat mina ögon.

31. Wi wete, att Gud icke hörer synvare ; utan den som är gudfruktig, och bljer hans wilja efter, honom hörer man.

32. Ifrån werldens beghnelse är icke hört, att någon hafwer dens ögon öppnat, som hafwer varit blind född.

33. Wore han icke af Gudi, så kunde man intet göra.

34. Du svarade, och sade till honom : Du är aller född i synd, och will ära oss ? Och så breswo de honom ut.

35. Och fick Iesus höra, att de honom utdrifwit hade ; och när han fann honom, sade han till honom : Tror du å Guds Son ?

36. Han svarade och sade : HERR, o är han, att jag må tro på honom ?

37. Och Iesus sade till honom : Du afwer sett honom, och det är den som talar med dig.

38. Då sade han : HERR, jag tror ; och han tillbad honom.

39. Och Iesus sade : Till en dom är ig kommen i denna werlden ; att de som icke se, skola wara seende ; och de som se, skola wara blinde.

40. Och någre af de Phariseer, som oro med honom, hörde detta, och sade till honom : Månne wi ock wara blinde ?

41. Sade Iesus till dem : Woren blinde, då hadn I icke synd ; men nu sågen I : Wi se ; derföre blifwer ert synd.

27 He answered them, I have told you already, and ye did not hear : wherefore would ye hear it again ? will ye also be his disciples ?

28 Then they reviled him, and said, Thou art his disciple ; but we are Moses' disciples.

29 We know that God spake unto Moses : as for this fellow, we know not from whence he is.

30 The man answered and said unto them, Why herein is a marvellous thing, that ye know not from whence he is, and yet he hath opened mine eyes.

31 Now we know that God heareth not sinners : but if any man be a worshipper of God, and doeth his will, him he heareth.

32 Since the world began was it not heard that any man opened the eyes of one that was born blind.

33 If this man were not of God, he could do nothing.

34 They answered and said unto him, Thou wast altogether born in sins, and dost thou teach us ? And they cast him out.

35 Jesus heard that they had cast him out ; and when he had found him, he said unto him, Dost thou believe on the Son of God ?

36 He answered and said, Who is he, Lord, that I might believe on him ?

37 And Jesus said unto him, Thou hast both seen him, and it is he that talketh with thee.

38 And he said, Lord, I believe. And he worshipped him.

39 ¶ And Jesus said, For judgment I am come into this world, that they which see not might see ; and that they which see might be made blind.

40 And some of the Pharisees which were with him heard these words, and said unto him, Are we blind also ?

41 Jesus said unto them, If ye were blind, ye should have no sin : but now ye say, We see ; therefore your sin remaineth.

10. Capitel.

Sannertligen, sannertligen säger jag eder: Hvilken icke går in genom dören i fårarhuset, utan stiger annorstädes in, han är en tjuf, och en röfware.

2. Men hvilken som går in genom dören, han är herden till fåren.

3. För honom låter döravården upp, och fåren höra hans röst; och sina egna får faller han vid namn, och leder dem ut.

4. Och när han hafver släppt sina egna får ut, går han för dem, och fåren följa honom efter, ty de känna hans röst.

5. Men den främmande följa de icke, utan fly ifrån honom, ty de känna icke deras röst, som främmande äro.

6. Denna liknelsen sade Jesus till dem; men de förstodo icke hvad det var, som han sade dem.

7. Åter sade Jesus till dem: Sannertligen, sannertligen säger jag eder: Jag är dören för fåren.

8. Alle de som för mig komne äro, de äro tjuftar och röfware; men fåren hördem dem intet.

9. Jag är dören; hvilken som ingår igenom mig, han skall blifwa salig, och skall ingå och utgå, och finna bete.

10. Tjuften kommer icke, utan till att stjåla, slagta och förgöra; Jag är kommen, på det de skola hafwa lif, och öfwer nog hafwa.

11. Jag är den gode Herden; den gode herden låter sitt lif för fåren.

12. Men den som legd är, och icke är herden, hvilken fåren icke tillhöra, ser ulfven komma, och öfvergifver fåren, och flyr; och ulfven bortrycker, och förfångar fåren.

13. Men den legde flyr, ty han är legd och värbar intet om fåren.

14. Jag är den gode Herden, och

CHAPTER X.

VERILY, verily, I say unto you, He that entereth not by the door into the sheepfold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber.

2 But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep.

3 To him the porter openeth; and the sheep hear his voice: and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out.

4 And when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him; for they know his voice.

5 And a stranger will they not follow, but will flee from him; for they know not the voice of strangers.

6 This parable spake Jesus unto them; but they understood not what things they were which he spake unto them.

7 Then said Jesus unto them again, Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep.

8 All that ever came before me are thieves and robbers: but the sheep did not hear them.

9 I am the door: by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture.

10 The thief cometh not, but for to steal, and to kill, and to destroy: I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly.

11 I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep.

12 But he that is a hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth; and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep.

13 The hireling fleeth, because he is a hireling, and careth not for the sheep.

14 I am the good shepherd, and

fänner mina får, och mina fånna mig.

15. Såsom Fadren fänner mig, och jag fänner Fadren; och jag låter mitt lif för fåren.

16. Jag hafwer ock andra får, som icke äro af detta fårahuset; dem måste jag ock draga hårtill, och de skola höra min röst, och det skall warda ett Fårahus, och en Herde.

17. Förden skull älskar Fadren mig att jag låter mitt lif; på det jag skall åter taga igen.

18. Ingen tager det af mig; men jag låter det af mig sjelf; jag hafwer magt att låta det, och jag hafwer magt, att taga det igen. Detta budet fick jag af min Fader.

19. Då wardt åter en tvebrågt ibland Judarna, för detta talets skull.

20. Många af dem sade: Han hafwer djefwulen, och är ursinnig; hwi hören I honom?

21. Somlige sade: Sådana ord äro icke den mans, som djefwulen hafwer: icke kan djefwulen öppna de blinda ögon.

22. Så wardt då i Jerusalem fyrtomåssa; och det war winter.

23. Och Jesus gick i templet, i Salomons förhus.

24. Då fringhvarfde Judarne honom, och sade till honom: Huru länge förhalar du med oss? Säg oss fritt, om du äst Kristus?

25. Jesus svarade dem: Jag hafwer sagt eder det, och I tron det icke; gerningarna, som jag gör i min Faders namn, de bära vittne om mig.

26. Men I tron det icke; th I ären icke af mina får, såsom jag sade eder.

27. Mina får höra min röst, och jag fänner dem, och de följa mig.

28. Och jag gifwer dem ewinnerligt lif; och de skola icke förgås ewinnerligen; ingen skall heller rycka dem utur min hand.

know my *sheep*, and am known of mine.

15 As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep.

16 And other sheep I have, which are not of this fold: them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

17 Therefore doth my Father love me, because I lay down my life, that I might take it again.

18 No man taketh it from me, but I lay it down of myself. I have power to lay it down, and I have power to take it again. This commandment have I received of my Father.

19 ¶ There was a division therefore again among the Jews for these sayings.

20 And many of them said, He hath a devil, and is mad; why hear ye him?

21 Others said, These are not the words of him that hath a devil. Can a devil open the eyes of the blind?

22 ¶ And it was at Jerusalem the feast of the dedication, and it was winter.

23 And Jesus walked in the temple in Solomon's porch.

24 Then came the Jews round about him, and said unto him, How long dost thou make us to doubt? If thou be the Christ, tell us plainly.

25 Jesus answered them, I told you, and ye believed not: the works that I do in my Father's name, they bear witness of me.

26 But ye believe not, because ye are not of my sheep, as I said unto you.

27 My sheep hear my voice, and I know them, and they follow me:

28 And I give unto them eternal life; and they shall never perish, neither shall any man pluck them out of my hand.

29. Min Fader, som mig dem gifwit hafwer, är större än alle; och ingen kan rycka dem utaf min Faders hand.

30. Jag och Fadren äro ett.

31. Då togo åter Judarne upp stenar, till att stena honom.

32. Jesus swarade dem: Jag hafwer många goda gerningar bewist eder af min Fader; för hvilka af dem stenen I mig?

33. Judarne swarade honom, och sade: För god gernings skull stene vi dig icke, utan för håbelsens skull; och att du, som är en menniska, gör dig sjelf till Gud.

34. Jesus swarade dem: Är icke skrifwit i eder lag: Jag sade, I ären gudar?

35. Hafwer han nu kallat dem gudar, till hvilka Guds ord stedde; och Skriften kan icke wara om intet?

36. Och I sågen dock till honom, som Fadren helgat hafwer, och såndt i werlden: Du håder Gud; derföre, att jag säger: Jag är Guds Son.

37. Gör jag icke min Faders gerningar, så tror jag intet.

38. Men gör jag dem, tror då gerningarne, om I icke wiljen tro mig; på det I stolen förstå, och tro, att Fadren är i mig, och jag i honom.

39. Åter foro de efter, att gripa honom; och han gick utur deras händer;

40. Och drog åter bort på hinsidan Jordan, till det rumet, der Johannes hade först döpt; och blef der.

41. Och många kommo till honom, och sade: Johannes gjorde intet tecken; men allt det Johannes om denna sagt hafwer, är sant.

42. Och trodde många der på honom.

11. Capitel.

Och låg en man frant, benämnd Lazarus, af Bethanien, af Marie, och hennes systers Marthe by.

2. Och war Maria den, som smorde

29 My Father, which gave *them* me, is greater than all; and no *man* is able to pluck *them* out of my Father's hand.

30 I and *my* Father are one.

31 Then the Jews took up stones again to stone him.

32 Jesus answered them, Many good works have I shewed you from my Father; for which of those works do ye stone me?

33 The Jews answered him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man, makest thyself God.

34 Jesus answered them, Is it not written in your law, I said, Ye are gods?

35 If he called them gods, unto whom the word of God came, and the Scripture cannot be broken;

36 Say ye of him, whom the Father hath sanctified, and sent into the world, Thou blasphemest; because I said, I am the Son of God?

37 If I do not the works of my Father, believe me not.

38 But if I do, though ye believe not me, believe the works; that ye may know, and believe, that the Father is in me, and I in him.

39 Therefore they sought again to take him; but he escaped out of their hand,

40 And went away again beyond Jordan into the place where John at first baptized; and there he abode.

41 And many resorted unto him, and said, John did no miracle: but all things that John spake of this man were true.

42 And many believed on him there.

CHAPTER XI.

NOW a certain *man* was sick, named Lazarus, of Bethany, the town of Mary and her sister Martha.

2 (It was *that* Mary which an-

HERRAN med smörjelse, och torfade hans fötter med sitt hår; hwilfens broder, Lazarus, låg sjuk.

3. Då sände hans systrar till honom, och sade: HERRA, se, den du får hafwer, ligger sjuk.

4. När JESUS det hörde, sade han: Denne sjukdomen är icke till döds, utan till Guds åra; att Guds Son skall deraf årad warda.

5. Och hade JESUS Martham, och hennes syster, och Lazarus lär.

6. När han då hörde, att han var sjuk, blef han der i samma rumet två dagar.

7. Derefter sade han till Lärjungarna: Låt oss åter gå in i Judeen.

8. Lärjungarne sade till honom: Rabbi, nu wille Judarne stena dig: och åter går du dit?

9. JESUS svarade: Äro icke tolf timar om dagen? Hwilkens som wandrar om dagen, han stöter sig icke, ty han ser denna werldens ljus.

10. Men den som wandrar om natten, han stöter sig; ty ljuset är icke i honom.

11. Detta talade han; och sedan sade han till dem: Lazarus, wår wän, sofwer; men jag går, att uppväcka honom af sömnen.

12. Då sade hans Lärjungar: HERRA, sofwer han, så warder det bättre med honom.

13. Men JESUS talade om hans döds; och de mente, att han hade talat om kftamlig sömn.

14. Så sade då JESUS uppenbarligen: Lazarus är döds.

15. Och jag gläds för eder skull, att jag icke war der, på det I tro stolen: men låter oss gå till honom.

16. Då sade Thomas, som kallades Dwilling, till Lärjungarna: Låt oss gå, att vi måge dö med honom.

ointed the Lord with ointment, and wiped his feet with her hair, whose brother Lazarus was sick.)

3 Therefore his sisters sent unto him, saying, Lord, behold, he whom thou lovest is sick.

4 When Jesus heard that, he said, This sickness is not unto death, but for the glory of God, that the Son of God might be glorified thereby.

5 Now Jesus loved Martha, and her sister, and Lazarus.

6 When he had heard therefore that he was sick, he abode two days still in the same place where he was.

7 Then after that saith he to his disciples, Let us go into Judea again.

8 His disciples say unto him, Master, the Jews of late sought to stone thee; and goest thou thither again?

9 Jesus answered, Are there not twelve hours in the day? If any man walk in the day, he stumbleth not, because he seeth the light of this world.

10 But if a man walk in the night, he stumbleth, because there is no light in him.

11 These things said he: and after that he saith unto them, Our friend Lazarus sleepeth; but I go, that I may awake him out of sleep.

12 Then said his disciples, Lord, if he sleep, he shall do well.

13 Howbeit Jesus spake of his death: but they thought that he had spoken of taking of rest in sleep.

14 Then said Jesus unto them plainly, Lazarus is dead.

15 And I am glad for your sakes that I was not there, to the intent ye may believe; nevertheless let us go unto him.

16 Then said Thomas, which is called Didymus, unto his fellow disciples, Let us also go, that we may die with him.

17. Då kom Jesus, och fann honom redan hafva legat fyra dygn i grafven.

18. Och var Bethanien icke långt ifrån Jerusalem, wid femton stadier wågs.

19. Och många af Judarne woro komne till Martha och Maria att de skulle hugswala dem öfwer deras broder.

20. När Martha hörde, att Jesus kom, lopp hon emot honom; men Maria satt hemma.

21. Då sade Martha till honom: HERR, hade du varit här, hade min broder icke blifwit död.

22. Men jag wet ännu, att allt det du beder af Gud, det warder Gud gifwande dig.

23. Sade Jesus till henne: Din broder skall stå upp igen.

24. Sade Martha till honom: Jag wet, att han skall uppstå i uppståndelsen, på yttersta dagen.

25. Sade Jesus till henne: Jag är uppståndelsen och lifwet: hwilken som tror på mig, han skall lefwa, om han än död blefwe:

26. Och hwar och en som lefwer, och tror på mig, han skall icke dö ewinnerligen. Tror du det?

27. Sade hon till honom: Ja, HERR, jag tror, att du äst Kristus Guds Son, som komma skulle i werlden.

28. Och när hon detta hade sagt, gick hon bort, och kallade Maria, sin syster, lönligen, och sade: Måstaren är kommen, och kallar dig.

29. När hon det hörde, stod hon strag upp, och kom till honom.

30. Ty Jesus war icke ändå kommen in i hyn; utan war på samma rum, der Martha hade kommit emot honom.

31. Då nu Judarne, som med henne woro i huset, och hugswalade henne, sågo Maria, att hon stod hasteligen upp, och gick ut, följde de henne, och sade: Hon går till grafven, att hon skall gråta der.

32. Då Maria kom dit, som Jesus

17 Then when Jesus came, he found that he had *lain* in the grave four days already.

18 Now Bethany was nigh unto Jerusalem, about fifteen furlongs off:

19 And many of the Jews came to Martha and Mary, to comfort them concerning their brother.

20 Then Martha, as soon as she heard that Jesus was coming, went and met him: but Mary sat *still* in the house.

21 Then said Martha unto Jesus, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

22 But I know, that even now, whatsoever thou wilt ask of God, God will give it thee.

23 Jesus saith unto her, Thy brother shall rise again.

24 Martha saith unto him, I know that he shall rise again in the resurrection at the last day.

25 Jesus said unto her, I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live:

26 And whosoever liveth and believeth in me shall never die. Believest thou this?

27 She saith unto him, Yea, Lord: I believe that thou art the Christ, the Son of God, which should come into the world.

28 And when she had so said, she went her way, and called Mary her sister secretly, saying, The Master is come, and calleth for thee.

29 As soon as she heard *that*, she arose quickly, and came unto him.

30 Now Jesus was not yet come into the town, but was in that place where Martha met him.

31 The Jews then which were with her in the house, and comforted her, when they saw Mary, that she rose up hastily and went out, followed her, saying, She goeth unto the grave to weep there.

32 Then when Mary was come

var, och såg honom, föll hon till hans fötter, och sade till honom: HERR, hade du varit här, wore min broder icke död.

33. När Jesus såg henne gråta, och Judarna, som wore komne med henne, och gråta, upprördes han i sin anda, och bedröfvades i sig sjelf.

34. Och sade: Hvar liden I honom? Sade de till honom: HERR, kom och se.

35. Och Jesus gret.

36. Då sade Judarne: Si, huru får hade han honom.

37. Men somliga af dem sade: Kunde icke han, som öppnade den blindas ögon, hafva så gjort, att denne icke hade blifwit död?

38. Då upprördes åter Jesus i sig sjelf, och kom till grafven. Och det var en kula, och en sten lagd deruppå.

39. Sade Jesus: tager bort stenen. Sade till honom Martha, hans syster, som död var: HERR, han luftar redan, ty han hafver varit död i fyra dygn.

40. Jesus sade till henne: Sade jag icke dig, att om du trodde, skulle du få se Guds härlighet?

41. Då togo de stenen bort af rumet, der den döde lagd var. Och Jesus hof upp sina ögon, och sade: Fader, jag tackar dig, att du hafver hört mig.

42. Dock wet jag, att du hör mig alltid; men för folkets skull, som här omkring står, säger jag det, på det de tro stola, att du mig såndt hafver.

43. Och då han det sagt hade, ropade han med hög röst: Lazare, kom ut!

44. Och han som död var kom ut, bunden om händer och fötter med sveffelbåde, och hans ansigte var förtäckt med en svetteduk. Jesus sade till dem: Lös honom, och låter honom gå.

45. Då trodde många af Judarna på

where Jesus was, and saw him, she fell down at his feet, saying unto him, Lord, if thou hadst been here, my brother had not died.

33 When Jesus therefore saw her weeping, and the Jews also weeping which came with her, he groaned in the spirit, and was troubled,

34 And said, Where have ye laid him? They said unto him, Lord, come and see.

35 Jesus wept.

36 Then said the Jews, Behold how he loved him!

37 And some of them said, Could not this man, which opened the eyes of the blind, have caused that even this man should not have died?

38 Jesus therefore again groaning in himself cometh to the grave. It was a cave, and a stone lay upon it.

39 Jesus said, Take ye away the stone. Martha, the sister of him that was dead, saith unto him, Lord, by this time he stinketh: for he hath been *dead* four days.

40 Jesus saith unto her, Said I not unto thee, that, if thou wouldst believe, thou shouldst see the glory of God?

41 Then they took away the stone from the place where the dead was laid. And Jesus lifted up his eyes, and said, Father, I thank thee that thou hast heard me.

42 And I knew that thou hearest me always: but because of the people which stand by I said it, that they may believe that thou hast sent me.

43 And when he thus had spoken, he cried with a loud voice, Lazarus, come forth.

44 And he that was dead came forth, bound hand and foot with graveclothes; and his face was bound about with a napkin. Jesus saith unto them, Loose him, and let him go.

45 Then many of the Jews whi

honom, som komne woro till Maria, och sågo det Jesu gjorde.

46. Men somlige gingo bort till de Phariseer, och sade dem hwad Jesu hade gjort.

47. Då församlade de öfverste Presterne och Phariseerne ett råd, och sade: Hwad göre wi? ty denne mannen gör många tecken.

48. Låte wi honom så blifwa, då tro alle på honom; och de Romare komma, och taga bort vårt land och folk.

49. Men en af dem, mid namn Caiphas, som war öfverste Prest på det året, sade till dem: I weten intet:

50. Ej heller besnuden I, att och år bättre, att en man dörr för folket, än att folket skulle förgås.

51. Det sade han icke af sig sjelf; men efter han war öfverste Prest det året, propheterade han. Ty Jesu skulle dö för folket,

52. Och ej allenast för folket, utan att han församla skulle Guds barn, som förströddes woro.

53. Ifrån den dagen, rådfogo de emellan sig, att de skulle döda honom.

54. Så wandrade nu icke Jesu mer uppenbarligen ibland Judarna; utan gick dådan i den landsändan mid öfven, i en stad som heter Ephrem; och wistades der med sina Lärjungar.

55. Och instundade då Judarnas Påsta: och många gingo utaf landet upp till Jerusalem, för Påsta, att de skulle rena sig.

56. Då sökte de efter Jesum, och talades mid emellan sig, stådande i templet: Hwad synes eder, att han är icke kommen till högtidsdagen?

57. Och hade öfverste Presterne och de Phariseer budit på, att hwilken som wiste hwar han wore, skulle han

came to Mary, and had seen the things which Jesus did, believed on him.

46 But some of them went their ways to the Pharisees, and told them what things Jesus had done.

47 ¶ Then gathered the chief priests and the Pharisees a council, and said, What do we? for this man doeth many miracles.

48 If we let him thus alone, all men will believe on him; and the Romans shall come and take away both our place and nation.

49 And one of them, named Caiaphas, being the high priest that same year, said unto them, Ye know nothing at all,

50 Nor consider that it is expedient for us, that one man should die for the people, and that the whole nation perish not.

51 And this spake he not of himself: but being high priest that year, he prophesied that Jesus should die for that nation;

52 And not for that nation only, but that also he should gather together in one the children of God that were scattered abroad.

53 Then from that day forth they took counsel together for to put him to death.

54 Jesus therefore walked no more openly among the Jews; but went thence unto a country near to the wilderness, into a city called Ephraim, and there continued with his disciples.

55 ¶ And the Jews' passover was nigh at hand; and many went out of the country up to Jerusalem before the passover, to purify themselves.

56 Then sought they for Jesus, and spake among themselves, as they stood in the temple, What think ye, that he will not come to the feast?

57 Now both the chief priests and the Pharisees had given a commandment, that, if any man knew

det kungöra, att de måtte gripa honom.

12. Capitel.

Sex dagar för Påsta kom Jesus till Bethanien, der Lazarus hade varit dödd, den han uppväckte ifrån de döda.

2. Der gjorde de honom en nattvard, och Martha tjente; men Lazarus var en af dem, som med honom vid bordet suto.

3. Då tog Maria ett pund smörjelse, af kostelig, oförfalskad Narbus, och smorde Jesu fötter, och torfade hans fötter med sitt hår; och huset uppfylldes med luft af smörjelsen.

4. Då sade en af hans Lärjungar, Judas, Simons Ischariot, som honom förråda skulle:

5. Hvi wardt icke denna smörjelsen såld för trehundra penningar, och gifwen de fattiga?

6. Det sade han icke, att honom wärdade något om de fattiga; utan förth han war en tjuf och hade pungen, och bar det gifwit wardt.

7. Då sade Jesus: Låt henne blifwa; hon hafwer det bewarat till min begrafsningss dag.

8. Ty I hafwen alltid fattiga när eder; men mig hafwen I icke alltid.

9. Så förnam mycket folk af Judarna, att han war der, och kommo dit, icke allenast för Jesu skull, utan också att de skulle se Lazarus, den han uppväckt hade ifrån de döda.

10. Då rådslogo de öfwerste Presterne, att de också skulle dråpa Lazarus,

11. Ty många af Judarne gingo bort för hans skull, och trodde på Jesus.

12. Dagen derefter, när folket, som då mycket kommit war till högtidsdagen, hörde att Jesus kom till Jerusalem,

where he were, he should shew it, that they might take him.

CHAPTER XII.

THEN Jesus six days before the passover came to Bethany, where Lazarus was which had been dead, whom he raised from the dead.

2 There they made him a supper; and Martha served: but Lazarus was one of them that sat at the table with him.

3 Then took Mary a pound of ointment of the spikenard, very costly, and anointed the feet of Jesus, and wiped his feet with her hair: and the house was filled with the odour of the ointment.

4 Then saith one of his disciples, Judas Iscariot, Simon's son, which should betray him,

5 Why was not this ointment sold for three hundred pence, and given to the poor?

6 This he said, not that he cared for the poor; but because he was a thief, and had the bag, and bare what was put therein.

7 Then said Jesus, Let her alone: against the day of my burying hath she kept this.

8 For the poor always ye have with you; but me ye have not always.

9 Much people of the Jews therefore knew that he was there: and they came not for Jesus' sake only, but that they might see Lazarus also, whom he had raised from the dead.

10 ¶ But the chief priests consulted that they might put Lazarus also to death;

11 Because that by reason of him many of the Jews went away, and believed on Jesus.

12 ¶ On the next day much people that were come to the feast, when they heard that Jesus was coming to Jerusalem,

13. Logo de palmqvistar, och gingo ut emot honom, och ropade: Hosanna! Vålsignad han som kommer i Guds namn, Israels Konung.

14. Och fick Jesus en åsinnna, och satte sig deruppå såsom strifwit år:

15. Rådts icke, du dotter Zion: si, din Konung kommer, sittande på en åsinnnas sola.

16. Detta förstodo hans Lärjungar icke med det första; utan då Jesus var förklarad, kommo de ihåg, att detta var strifwit om honom, och att de hade detta gjort honom.

17. Vittnade och folket om honom som med honom, varit hade, när han kallade Lazarus ut af grafven, och väckte honom upp ifrån de döda.

18. Fördenstull kom och folket emot honom, att de hörde, han hade gjort det tecknet.

19. Då sade Phariseerne emellan sig: I sen, att I intet kunnen skapa; si, veta werlden idper efter honom.

20. Woro och några Greker, af dem som uppsarne woro, att tillbedja i högtiden:

21. De gingo till Philippum, som war af Bethsaida i Galileen, och bådo honom, sågande: Herre, wi wilje se Jesus.

22. Philippus kom, och sade det för Andreas. Andreas och Philippus sade det åter till Jesus.

23. Jesus swarade dem, sågande: Tiden är kommen, att menniskones Son skall warda förklarad.

24. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Utan hwetefornet, som faller i jorden, warder dödt, så blifwer det allena; men warder det dödt, så bår det mycken frukt.

25. Hwilken som älskar sitt lif, han skall mista det; och hwilken som hatar sitt lif i denna werlden, han skall behålla det till ewinuerligt lif.

26. Den mig tjenar, han följe mig; och hwar jag är, der skall och min tje-

13 Took branches of palm trees, and went forth to meet him, and cried, Hosanna: Blessed is the King of Israel that cometh in the name of the Lord.

14 And Jesus, when he had found a young ass, sat thereon; as it is written,

15 Fear not, daughter of Zion: behold, thy King cometh, sitting on an ass's colt.

16 These things understood not his disciples at the first: but when Jesus was glorified, then remembered they that these things were written of him, and that they had done these things unto him.

17 The people therefore that was with him when he called Lazarus out of his grave, and raised him from the dead, bare record.

18 For this cause the people also met him, for that they heard that he had done this miracle.

19 The Pharisees therefore said among themselves, Perceive ye how ye prevail nothing? behold, the world is gone after him.

20 ¶ And there were certain Greeks among them that came up to worship at the feast:

21 The same came therefore to Philip, which was of Bethsaida of Galilee, and desired him, saying, Sir, we would see Jesus.

22 Philip cometh and telleth Andrew: and again Andrew and Philip tell Jesus.

23 ¶ And Jesus answered them, saying, The hour is come, that the Son of man should be glorified.

24 Verily, verily, I say unto you, Except a corn of wheat fall into the ground and die, it abideth alone: but if it die, it bringeth forth much fruit.

25 He that loveth his life shall lose it; and he that hateth his life in this world shall keep it unto life eternal.

26 If any man serve me, let him follow me; and where I am, there

nare vara; hvilken mig tjénar, honom skall min Fader åra.

27. Nu är min själ bedröfvad; och hvad skall jag säga? Fader, hjälp mig utur denna stunden? Dock är jag fördenksfull kommen till denna stunden.

28. Fader, förklara ditt Namn. Då kom en röst af himmelen, och sade: Jag hafver det förklarat, och skall ännu förklarat.

29. Folket, som stod och hörde det, sade: Det var en tordån. Somlige sade: En Ängel talade med honom.

30. Svarade Jesus, och sade: Denna rösten kom icke för min skull, utan för eder skull.

31. Nu går domen öfver denna världen; nu skall denna världens Förste utkastas.

32. Och om jag varder upphöjd ifrån jorden, skall jag draga alla till mig.

33. Men det sade han, till att beteckna, med hvad död han dö skulle.

34. Svarade honom folket: Vi hafve hört af lagen, att Kristus blifver ewinnerligen; huru säger du då, människones Son måste upphöjas? Ho är denne människones Son?

35. Då sade Jesus till dem: Än är ljuset med eder till en kort tid, wandrer medan I hafwen ljuset, att mörkret begriper eder icke; hvilken som wandrar i mörkret, han vet icke hwart han går.

36. Medan I hafwen ljuset, tror på ljuset, att I mågen blifwa ljusets barn. Detta sade Jesus; och gick bort, och dolde sig för dem.

37. Och ända han gjorde så många tecken för dem, likväl trodde de intet på honom;

38. Att det talet skulle fullkomnas, som Esaias Propheten sagt hade: HERR, ho tror vår predikan; och hvem är HERrens arm uppenbarad?

39. Dersföre kunde de icke tro, ty Esaias hafver åter sagt:

shall also my servant be: if any man serve me, him will my Father honour.

27 Now is my soul troubled; and what shall I say? Father, save me from this hour: but for this cause came I unto this hour.

28 Father, glorify thy name. Then came there a voice from heaven, saying, I have both glorified it, and will glorify it again.

29 The people therefore that stood by, and heard it, said that it thundered: others said, An angel spake to him.

30 Jesus answered and said, This voice came not because of me, but for your sakes.

31 Now is the judgment of this world: now shall the prince of this world be cast out.

32 And I, if I be lifted up from the earth, will draw all men unto me.

33 This he said, signifying what death he should die.

34 The people answered him, We have heard out of the law that Christ abideth for ever: and how sayest thou, The Son of man must be lifted up? who is this Son of man?

35 Then Jesus said unto them, Yet a little while is the light with you. Walk while ye have the light, lest darkness come upon you: for he that walketh in darkness knoweth not whither he goeth.

36 While ye have light, believe in the light, that ye may be the children of light. These things spake Jesus, and departed, and did hide himself from them.

37 ¶ But though he had done so many miracles before them, yet they believed not on him:

38 That the saying of Esaias the prophet might be fulfilled, which he spake, Lord, who hath believed our report? and to whom hath the arm of the Lord been revealed?

39 Therefore they could not believe, because that Esaias said again,

40. Han hafwer förblindat deras ögon, och förhårdat deras hjerta, att de icke skola se med ögonen, och icke förstå med hjertat, och omvända sig, att jag måtte hela dem.

41. Detta sade Esaias, när han såg hans hårtighet, och talade om honom.

42. Dock lifswäl trodde och många af de öfwersta på honom; men de belånade det icke för de Phariseers skull, att de icke skulle utkastas af Synagoga.

43. Ty de höllo mer af menniskors pris, än af Guds pris.

44. Då ropade Jesus och sade: Den som tror på mig, han tror icke på mig, utan på honom som mig såndt hafwer.

45. Och den mig ser, han ser honom som mig såndt hafwer.

46. Jag är kommen i werlden för ett Ljus, att hwar och en som tror på mig, skall icke blifwa i mörkret.

47. Och hwilken som hör mitt ord, och icke tror, icke dömer jag honom: ty jag är icke kommen till att döma werlden; utan att jag skall frålsa werlden.

48. Hwilkem mig föraktar, och tager icke mitt ord, han hafwer den honom döma skall; det talet jag talat hafwer, skall döma honom på yttersta dagen.

49. Ty jag hafwer icke talat af mig sjelf; utan Fadren, som mig såndt hafwer, han hafwer budit mig, hvad jag skall säga, och hvad jag skall tala.

50. Och jag wet, att hans bud är ewinnerligt lif, derföre, hvad jag talar, det talar jag såsom Fadren hafwer sagt mig.

13. Capitel.

För Påstahdgåtiden, efter Jesus wiste, att hans tid war kommen, att han gå skulle af denna werlden till Fadren, såsom han hade ålskat sina, som woro i werlden, så ålskade han dem intill ändan.

40 He hath blinded their eyes, and hardened their heart; that they should not see with *their* eyes, nor understand with *their* heart, and be converted, and I should heal them.

41 These things said Esaias, when he saw his glory, and spake of him.

42 ¶ Nevertheless among the chief rulers also many believed on him; but because of the Pharisees they did not confess *him*, lest they should be put out of the synagogue:

43 For they loved the praise of men more than the praise of God.

44 ¶ Jesus cried and said, He that believeth on me, believeth not on me, but on him that sent me.

45 And he that seeth me seeth him that sent me.

46 I am come a light into the world, that whosoever believeth on me should not abide in darkness.

47 And if any man hear my words, and believe not, I judge him not: for I came not to judge the world, but to save the world.

48 He that rejecteth me, and receiveth not my words, hath one that judgeth him: the word that I have spoken, the same shall judge him in the last day.

49 For I have not spoken of myself; but the Father which sent me, he gave me a commandment, what I should say, and what I should speak.

50 And I know that his commandment is life everlasting: whatsoever I speak therefore, even as the Father said unto me, so I speak.

CHAPTER XIII.

NOW before the feast of the passover, when Jesus knew that his hour was come that he should depart out of this world unto the Father, having loved his *own* which were in the world, he loved them unto the end.

2. Och då Mattwarden war gjord, och djefvulen hade redan ingiftwit Jude Simon's Ischariot i hjertat, att han skulle förråda honom.

3. Wiste och Iesus, att Fadren hade alt gifwit honom i hånder, och att han war utgången af Gudi, och gif till Gud;

4. Stod han upp af Mattwarden, och lade af klåderne; och tog ett linneklåde, och bandt om sig.

5. Sedan lät han watten i ett bådén, och beghnte två Lärjungarnas fötter, och tortfode med det linneklådet, som han war ombunden med.

6. Så kom han då till Simon Petrus. Och han sade till honom: HERRE, skulle du två mina fötter?

7. Iesus svarade och sade till honom: Det jag gör, wet du icke nu, här efter skall du det få meta.

8. Petrus sade till honom: Aldrig skall du två mina fötter. Iesus svarade honom: Om jag icke twår dig, då hafwer du ingen del med mig.

9. Då sade till honom Simon Petrus: HERRE, icke allenast mina fötter, utan och hånder och hufvud.

10. Iesus sade till honom: Den som twagen är, honom görs icke behof, utan att två fötterna; men han är helt ren: och I åren rene, dock icke alle.

11. Ty han wiste ho den war, som honom förråda skulle; derfor sade han: I åren icke rene alle.

12. Sedan han då hade twagit deras fötter, och tagit sina klåder på sig igen, och satt sig, sade han åter till dem: Wetén I hwad jag eder gjort hafwer?

13. I fallen mig Måstare, och HERRE: och I sägen rätt, ty jag är och så.

14. Hafwer nu jag, som är eder HERRE och Måstare, twagit edra fötter, så stolen I och inbördes två hvars annars fötter.

15. Jag hafwer gifwit eder efterbömelse, att, såsom jag gjorde eder, så stolen I och göra.

16. Sannertligen, sannertligen säger

2 And supper being ended, the devil having now put into the heart of Judas Iscariot, Simon's son, to betray him;

3 Jesus knowing that the Father had given all things into his hands, and that he was come from God, and went to God;

4 He riseth from supper, and laid aside his garments; and took a towel, and girded himself.

5 After that he poureth water into a basin, and began to wash the disciples' feet, and to wipe them with the towel wherewith he was girded.

6 Then cometh he to Simon Peter: and Peter saith unto him, Lord, dost thou wash my feet?

7 Jesus answered and said unto him, What I do thou knowest not now; but thou shalt know hereafter.

8 Peter saith unto him, Thou shalt never wash my feet. Jesus answered him, If I wash thee not, thou hast no part with me.

9 Simon Peter saith unto him, Lord, not my feet only, but also my hands and my head.

10 Jesus saith to him, He that is washed needeth not save to wash his feet, but is clean every whit: and ye are clean, but not all.

11 For he knew who should betray him; therefore said he, Ye are not all clean.

12 So after he had washed their feet, and had taken his garments, and was set down again, he said unto them, Know ye what I have done to you?

13 Ye call me Master and Lord: and ye say well; for so I am.

14 If I then, your Lord and Master, have washed your feet; ye also ought to wash one another's feet.

15 For I have given you an example, that ye should do as I have done to you.

16 Verily, verily, I say unto you

jag eder: Tjenaren är icke förmer, än hans herre; icke heller sändebudet förmer, än han som honom såndt hafver.

17. Om I detta weten, salige ären I, om I det gören.

18. Icke talar jag om eder alla; jag wet hwilka jag hafver utforat; men på det att Skriften skall warda fullfornad: Den der åter bröd med mig, han trampade mig med sin fot.

19. Nu säger jag eder det, förran det sker, att när det är stedt, stolen I tro, att det är jag.

20. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Hwilken som undfår den jag sänder, han undfår mig, men hwilken som mig undfår, han undfår honom som mig såndt hafver.

21. När Jesus hade detta sagt, wardt han bedröfwad i andan, och bethgade och sade: Sannerligen, sannerligen säger jag eder, att en af eder skall förråda mig.

22. Då sågo Lärjungarne hwar på annan, och woro tvehgäse, om hwem han talade.

23. Och war en af hans Lärjungar, som satt wid bordet intill Jesu bröst, den Jesus hade får.

24. Till honom winkade Simon Petrus, att han fråga skulle, ho den war, som han talade om.

25. När han nu låg intill Jesu bröst, sade han till honom: Herre, hwilken året?

26. Svarade Jesus: den året, som jag råder det indoppade brödet. Och när han hade indoppat brödet, gaf han det Jude Simons Ischariot.

27. Och efter den betan, for Satan in i honom. Så sade då Jesus till honom: Det du gör, gör snart.

28. Men ingen af dem, som wid bordet suto, förstod, till hwad han sade honom det.

29. Th somlige mente, efter Judas hade pungen, att Jesus hade sagt honom: Köp hwad behof görö till högatidsdagen; eller, att han skulle gifwa de fattiga något.

The servant is not greater than his lord; neither he that is sent greater than he that sent him.

17 If ye know these things, happy are ye if ye do them.

18 ¶ I speak not of you all: I know whom I have chosen: but that the scripture may be fulfilled, He that eateth bread with me hath lifted up his heel against me.

19 Now I tell you before it come, that, when it is come to pass, ye may believe that I am he.

20 Verily, verily, I say unto you, He that receiveth whomsoever I send receiveth me; and he that receiveth me receiveth him that sent me.

21 When Jesus had thus said, he was troubled in spirit, and testified, and said, Verily, verily, I say unto you, that one of you shall betray me.

22 Then the disciples looked one on another, doubting of whom he spake.

23 Now there was leaning on Jesus' bosom one of his disciples, whom Jesus loved.

24 Simon Peter therefore beckoned to him, that he should ask who it should be of whom he spake.

25 He then lying on Jesus' breast saith unto him, Lord, who is it?

26 Jesus answered, He it is, to whom I shall give a sop, when I have dipped it. And when he had dipped the sop, he gave it to Judas Iscariot, the son of Simon.

27 And after the sop Satan entered into him. Then said Jesus unto him, That thou doest, do quickly.

28 Now no man at the table knew for what intent he spake this unto him.

29 For some of them thought, because Judas had the bag, that Jesus had said unto him, Buy those things that we have need of against the feast; or, that he should give something to the poor.

30. När han då tagit hade den betan, gick han strax ut: och det var natt.

31. Då han var utgången, sade Jesus: Nu är menniskones Son förklarad, och Gud är förklarad i honom.

32. Är nu Gud förklarad i honom, så skall också Gud förklara honom i sig själv, och skall snart förklara honom.

33. Kära barn, jag är ännu en liten tid när eder. I skolen söka mig; och såsom jag sade Judarna: Dit jag går, funnen I icke komma, så säger jag också nu eder.

34. Ett nytt bud gifver jag eder, att I älsken eder inbördes; såsom jag hafver älskat eder, på det I också skolen inbördes.

35. Deras skola alle förstå, att I ären mine lärjungar, om I hafwen kärlet inbördes.

36. Då sade Simon Petrus till honom: HERR, hwart går du? Svarade honom Jesus: Dit jag går, kan du nu icke följa mig, men hårefter skall du följa.

37. Sade Petrus till honom: HERR, hvi kan jag icke nu följa dig? Mitt lif vill jag låta för dig.

38. Jesus svarade honom. Skulle du låta ditt lif för mig? Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Hanen skall icke gala, förr än du hafver tre resor nekadt mig.

14. Capitel.

Och han sade till sina lärjungar: Edert hjerta ware icke bebröskadt; tron I på Gud, så tror också på mig.

2. I min Faders hus äro många boningar; om så icke wore, säger jag dock eder, att jag går bort, till att bereda eder rum.

3. Och om jag ändå går bort, till att bereda eder rum, skall jag likväl komma igen, och taga eder till mig; att hvar jag är, der skolen I också vara.

4. Och hwart jag går, weten I, och vägen weten I.

5. Thomas sade till honom: HERR,

30 He then, having received the sop, went immediately out; and it was night.

31 ¶ Therefore, when he was gone out, Jesus said, Now is the Son of man glorified, and God is glorified in him.

32 If God be glorified in him, God shall also glorify him in himself, and shall straightway glorify him

33 Little children, yet a little while I am with you. Ye shall seek me; and as I said unto the Jews, Whither I go, ye cannot come; so now I say to you.

34 A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

35 By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another.

36 ¶ Simon Peter said unto him, Lord, whither goest thou? Jesus answered him, Whither I go, thou canst not follow me now; but thou shalt follow me afterwards.

37 Peter said unto him, Lord, why cannot I follow thee now? I will lay down my life for thy sake.

38 Jesus answered him, Wilt thou lay down thy life for my sake? Verily, verily, I say unto thee, The cock shall not crow, till thou hast denied me thrice.

CHAPTER XIV.

LET not your heart be troubled: ye believe in God, believe also in me.

2 In my Father's house are many mansions: if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you.

3 And if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself; that where I am, there ye may be also.

4 And whither I go ye know, and the way ye know.

5 Thomas saith unto him, Lo

vi wete icke hwart du går, och huru funne wi weta wågen?

6. Jesus sade till honom: Jag är wågen, och sanningen, och lifwet; ingen kommer till Fadren, utan genom mig.

7. Känden I mig, så känden I ju också min Fader, och nu kändnen I honom, och hafwen sett honom.

8. Philippus sade till honom: Herre, låt oss se Fadren, så hafwe wi nog.

9. Sade Jesus till honom: Jag är så lång tid när eder, och du känner mig icke, Philippe? den mig ser, han ser Fadren; och huru säger du: Låt oss se Fadren?

10. Tror du icke, att jag är i Fadren, och Fadren i mig? Orden som jag talar till eder, talar jag icke af mig sjelf: Fadren som är i mig, han gör gerningarna.

11. Tror mig, att jag är i Fadren, och Fadren i mig; eljest, tror mig för gerningarnas skull.

12. Sannerligen, sannerligen säger jag eder, Den der tror på mig, de gerningar som jag gör, skall också han göra, och skall göra större än dessa; ty jag går till Fadren.

13. Och allt det I bedjen i mitt namn, det skall jag göra; på det, att Fadren skall prisad wara i Sonen.

14. Hvad I bedjen i mitt namn, det skall jag göra.

15. Altsen I mig, så håller mina bud.

16. Och jag skall bedja Fadren, och han skall gifwa eder en annan Gudsfröware, att han skall blifwa när eder ewinnerligen:

17. Sanningens Ande, den werlden icke kan undfå, ty hon ser honom icke; och känner honom icke; men I kändnen honom, ty han blifwer när eder, och skall wara i eder.

we know not whither thou goest; and how can we know the way?

6 Jesus saith unto him, I am the way, the truth, and the life: no man cometh unto the Father, but by me.

7 If ye had known me, ye should have known my Father also: and from henceforth ye know him, and have seen him.

8 Philip saith unto him, Lord, shew us the Father, and it sufficeth us.

9 Jesus saith unto him, Have I been so long time with you, and yet hast thou not known me, Philip? he that hath seen me hath seen the Father; and how sayest thou *then*, Shew us the Father?

10 Believest thou not that I am in the Father, and the Father in me? the words that I speak unto you I speak not of myself: but the Father that dwelleth in me, he doeth the works.

11 Believe me that I *am* in the Father, and the Father in me: or else believe me for the very works' sake.

12 Verily, verily, I say unto you, He that believeth on me, the works that I do shall he do also; and greater works than these shall he do; because I go unto my Father.

13 And whatsoever ye shall ask in my name, that will I do, that the Father may be glorified in the Son.

14 If ye shall ask any thing in my name, I will do *it*.

15 ¶ If ye love me, keep my commandments.

16 And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever;

17 *Even* the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him: but ye know him; for he dwelleth with you, and shall be *in* you.

18. Jag skall icke låta eder vara fabelösa; jag skall komma till eder.

19. Än är en liten tid, och werlden ser mig icke mer; men I skolen se mig; ty jag lefwär, I skolen och lefwä.

20. På den dagen skolen I förstå, att jag är i min Fader, och I i mig, och jag i eder.

21. Den mina bud hafwer, och håller dem, han är den mig älskar; och den mig älskar, han skall warda älskad af min Fader, och jag skall älska honom och honom skall jag uppenbara mig.

22. Sade till honom Judas, icke den Ischariot: HERR, hwad är det då, att du skall uppenbara dig oss, och icke werlden?

23. Swarade Jesus och sade till honom: Den mig älskar, han warder hållande mina ord, och min Fader skall älska honom; och wi stole komma till honom, och blifwa boende när honom.

24. Men den mig icke älskar, han håller icke mina ord; och det ordet I hören, är icke mitt, utan Fadrens, som mig sändt hafwer.

25. Detta hafwer jag talat till eder, medan jag hafwer varit när eder.

26. Men Hugswalaren, den Helige Ande, hwilken Fadren skall sända i mitt namn, han skall lära eder all ting, och påminna eder all det jag eder sagt hafwer.

27. Friden låter jag eder, min frid gifwer jag eder: icke gifwer jag eder, såsom werlden gifwer. Ebert hjerta ware icke bedröfwadt, ej heller rådes.

28. I hörden, att jag sade eder: Jag går bort, och kommer åter till eder. Haden I mig får, då gladdens I ju, att jag sade: Jag går till Fadren, ty Fadren är större än jag.

29. Och nu sade jag eder det, för att det sker, att I tro skolen när det tidt är.

18 I will not leave you comfortless: I will come to you.

19 Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also.

20 At that day ye shall know that I am in my Father, and ye in me, and I in you.

21 He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me: and he that loveth me shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him.

22 Judas saith unto him, not Iscariot, Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world?

23 Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words: and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him.

24 He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me.

25 These things have I spoken unto you, being yet present with you.

26 But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you.

27 Peace I leave with you, my peace I give unto you: not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.

28 Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I.

29 And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe

30. Härefter talar jag icke mycket med eder, ty denna världens förste sommar, och i mig hafver han intet.

31. Men på det att världen skall förstå, att jag hafver Fadren kär, och så gör som Fadren mig budit hafver, står upp, låter och gå hådan.

15. Capitel.

Jag är ett sant wintrå, och min Fader är en vingårdsman.

2. Hvar och en gren i mig, som icke bår frukt, den tager han bort; och hvar och en som bår frukt, den renfar han, att han mer frukt båra skall.

3. Nu åren I rene, för det tals skull som jag hafver talat med eder.

4. Blifver i mig, och jag i eder. Såsom grenen kan icke båra frukt af sig sjelf, med mindre han blifver i wintrådet, så funnen icke heller I, utan I blifven i mig.

5. Jag är wintrådet, I åren grenarne; den som blifver i mig, och jag i honom, han bår mycket frukt; ty mig förutan funnen I intet gōra.

6. Hvilken som icke blifver i mig, han skall bortkastas, såsom en gren, och förtorkas, och man binder dem samman, och kastar i elden, och de brinna.

7. Om I blifven i mig, och mina ord blifva i eder, alt det I viljen, mågen I bedja, och det skall ske eder.

8. Derutinnan är min Fader prisad, att I båren mycket frukt: och warden mine lärjungar.

9. Såsom Fadren hafver ålskat mig, så hafver jag och ålskat eder; blifver i min kärlek.

10. Om I hållen mina bud, så blifwen I i min kärlek; såsom och jag hafver hållit min Faders bud, och blifver i hans kärlek.

11. Detta hafver jag talat till eder, att min glådje skall blifva i eder, och eder glådje fullkommen warda.

30 Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me.

31 But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do. Arise, let us go hence.

CHAPTER XV.

I AM the true vine, and my Father is the husbandman.

2 Every branch in me that beareth not fruit he taketh away: and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit.

3 Now ye are clean through the word which I have spoken unto you,

4 Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine, no more can ye, except ye abide in me.

5 I am the vine, ye are the branches. He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit; for without me ye can do nothing.

6 If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast them into the fire, and they are burned.

7 If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you.

8 Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples.

9 As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love.

10 If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love.

11 These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.

12. Detta är mitt bud, att I skolen älska eder inbördes, såsom jag hafver älskat eder.

13. Ingen hafver större kärlet, än att en låter sitt lif för sina wänner.

14. I ären mine wänner, om I göra hwad jag bjuder eder.

15. Härefter säger jag icke, att I ären tjenare; ty tjenaren wet icke hwad hans herre gör; men wänner hafver jag kallat eder, ty att det jag hafver hört af min Fader, hafver jag funnjort eder.

16. I hafwen icke utforat mig; men jag hafver utforat eder, och tillstidat eder, att I skolen gå, och göra frukt, och eder frukt skall blifwa; på det, att hwad I bedjen Fadren i mitt namn, det skall han gifwa eder.

17. Detta bjuder jag eder, att I älsken eder inbördes.

18. Om werlden hatar eder, så weter, att hon hafver hatat mig, förr än eder.

19. Woren I af werlden, så älskade werlden det hennes wore; men efter det I icke ären af werlden, utan jag hafver eder utwalt ifrån werlden, derföre hatar werlden eder.

20. Kommer ihåg mina ord, som jag hafver sagt eder: Tjenaren är icke förmer än hans herre; hafwa de förföljt mig, så skola de också förfölja eder; hafwa de hållit mina ord, så warda de också hållande edra.

21. Men att detta skola de göra eder för mitt namns skull, ty de skänna icke honom, som mig såndt hafver.

22. Gade jag icke tommit, och talat med dem, så hade de icke synd; men nu hafwa de ingen ursått för sin synd.

23. Den mig hatar, han hatar också min Fader.

24. Gade jag icke gjort de gerningar ibland dem, som ingen annan gjort hafver, så hade de icke synd; men nu hafwa de sett det, och hata också både mig, och min Fader.

12 This is my commandment, That ye love one another, as I have loved you.

13 Greater love hath no man than this, that a man lay down his life for his friends.

14 Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you.

15 Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you.

16 Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain; that whatsoever ye shall ask of the Father in my name, he may give it you.

17 These things I command you, that ye love one another.

18 If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you.

19 If ye were of the world, the world would love his own; but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you.

20 Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than his lord. If they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep yours also.

21 But all these things will they do unto you for my name's sake, because they know not him that sent me.

22 If I had not come and spoken unto them, they had not had sin; but now they have no cloak for their sin.

23 He that hateth me hateth my Father also.

24 If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin: but now have they both seen and hated both me and my Father.

25. Dock är det sêdt, att det talet fullkomnas skall, som i deras lag strifwit är: De hafwa hatat mig utan sak.

26. Men når Hugswalaren kommer, den jag skall sända eder af Fadren, sanningens Ande, som utgår af Fadren, han skall bára vittnesbörd om mig.

27. I stolen och beslides mittna, ty I hafwen varit med mig af beghunnelsen.

16. Capitel.

Detta hafwer jag sagt eder, på det I icke stolen förargas.

2. De skola utstjuta eder af Synagogorna; men den tid skall komma, att den eder dråper, skall mena sig göra Gudi tjenst dermed.

3. Och detta skola de göra eder; ty de sanna icke Fadren, ej heller mig.

4. Men detta hafwer jag sagt eder, att når den tiden kommer, stolen I komma ihåg, att jag hafwer det sagt eder. Detta hafwer jag icke sagt eder af beghunnelsen; ty jag war med eder.

5. Men nu går jag till honom som mig sändt hafwer; och ingen af eder spør mig, hwart jag går.

6. Men efter det jag hafwer detta sagt eder, är edert hjerta wordet fullt med bedröfwelie.

7. Dock säger jag eder sanningen: Eder är nyttigt, att jag bortgår, ty om jag icke bortgår, kommer icke Hugswalaren till eder; men går jag bort, så skall jag sända honom till eder.

8. Och når han kommer, skall han straffa werlden för synd, och för rättfärdighet, och för dom.

9. För synd, ty de tro icke på mig;

10. Men för rättfärdighet, ty jag är till Fadren, och hårefter sen I mig itet;

25 But *this cometh to pass*, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause.

26 But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, *even* the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me:

27 And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

CHAPTER XVI.

THESE things have I spoken unto you, that ye should not be offended.

2 They shall put you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service.

3 And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me.

4 But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them. And these things I said not unto you at the beginning, because I was with you.

5 But now I go my way to him that sent me; and none of you asketh me, Whither goest thou?

6 But because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart.

7 Nevertheless I tell you the truth; It is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you.

8 And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgment:

9 Of sin, because they believe not on me;

10 Of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more;

11. Men för dom, ty denna werldens förste år nu dömd.

12. Jag hafwer ännu mycket säga eder; men I kunnen det icke nu bära.

13. Men när han kommer, som är sanningens Ande, han skall leda eder uti all sanning, ty han skall icke tala af sig sjelf; men hvad han hör, det skall han tala, och det som I icke skall han förkunna eder.

14. Han skall prisfa mig, ty af mitt skall han tala, och förkunna eder.

15. Allt det Fadren hafwer, det är mitt: fördenstull sade jag, att han skall tala af mitt, och förkunna eder.

16. Någon liten tid, och I se mig intet: och åter en liten tid, och I se mig; ty jag går till Fadren.

17. Då sade någre af hans Lärjungar emellan sig: Hvad är det han säger oss? En liten tid, och I se mig intet? och åter: En liten tid, och I se mig; och att jag går till Fadren?

18. Då sade de: Hvad är det han säger: En liten tid? Vi wete icke hvad han talar.

19. Då märkte Jesus, att de wille förja honom, och sade till dem: Derom frågen I emellan eder, att jag sade: En liten tid, och I se mig intet, och åter en liten tid, och I se mig.

20. Sannerligen, sannerligen säger jag eder: I skolen gråta och jämra eder; men werlden skall glädjas: I blien wara bedröfwade; men eder sorg skall wändas i glädje.

21. När qwinnan föder barn, hafwer hon sorg; ty hennes stund är kommen; men när hon hafwer födt barnet, minner hon sin bedröfwelse intet ihåg; ty hon gläds, att menniskan är född i werlden.

22. Så hafwen I också nu bedröfwelse; men jag skall åter se eder, och edert

11 Of judgment, because the prince of this world is judged.

12 I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now.

13 Howbeit when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, that shall he speak: and he will shew you things to come.

14 He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew it unto you.

15 All things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shall shew it unto you.

16 A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me, because I go to the Father.

17 Then said some of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me: and, Because I go to the Father?

18 They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith.

19 Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye inquire among yourselves of that I said, A little while, and ye shall not see me: and again, a little while, and ye shall see me?

20 Verily, verily, I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice; and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy.

21 A woman when she is in travail hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world.

22 And ye now therefore have sorrow: but I will see you again:

hjerter skall glädjas, och ingen skall taga eder glädje ifrån eder,

23. Och på den dagen skolen I intet spörja mig. Sannerligen, sannertigen säger jag eder: Att det I bedjen Fadren i mitt namn, skall han gifwa eder.

24. Hårtills hafwen I icke bedit i mitt namn: beder och I skolen så, att eder glädje må warda fullkommen.

25. Detta hafwer jag talat till eder med förtäckta ord: den tid skall komma, att jag icke skall tala med eder med förtäckta ord; utan uppenbarligen skall jag förkunna eder om min Fader.

26. På den dagen skolen I bedja i mitt namn; och jag säger icke eder, att jag skall bedja Fadren för eder;

27. Ty Fadren Helt hafwer eder får, efter det I hadn mig får, och trodden, att jag är utgången af Gudi.

28. Jag gif ut af Fadren, och kom i werlden: åter öfvergifwer jag werlden, och går till Fadren.

29. Sade hans Lärjungar till honom: Si, nu talar du uppenbarligen, och säger inga förtäckta ord.

30. Nu wete wi, att du wet all ting, och dig gör icke behof, att någon spör dig: derföre tro wi, att du äst utgången af Gudi.

31. Swarade Jesus dem: Nu tron I?

32. Si, tiden tillstundar, och är redan kommen, att I warden förskingrade, hwar och en till sitt, och låten mig blifwa allena; men jag är icke allena, ty Fadren är med mig.

33. Detta hafwer jag talat med eder, att I skolen hafwa frid i mig. I werlden hafwen I twång; men warer wid en god tröst, jag hafwer öfvertunnit werlden.

17. Capitel.

Detta talade Jesus, och lyfte upp sina ögon till himmelen, och sade

and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

23 And in that day ye shall ask me nothing. Verily, verily, I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my name, he will give it you.

24 Hitherto have ye asked nothing in my name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full.

25 These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh, when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father.

26 At that day ye shall ask in my name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you:

27 For the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God.

28 I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father.

29 His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb.

30 Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God.

31 Jesus answered them, Do ye now believe?

32 Behold, the hour cometh, ye is now come, that ye shall be scattered, every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me.

33 These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer, I have overcome the world.

CHAPTER XVII.

THESE words spake Jesus, and lifted up his eyes to heaven

Fader, stunden är kommen; förklara din Son, att din Son förklarar och dig.

2. Såsom du hafver gifvit honom magt öfver allt kött, att alla dem, som du hafver honom gifvit, skall han gifwa ewinnerligt lif.

3. Och detta är ewinnerligt lif, att de känna dig allena sannan Gud, och den du såndt hafver, Jesum Christum.

4. Jag hafver förklarat dig på jorden; jag hafver fullbordat det wert, som du mig gifwit hafver, att jag göra skulle.

5. Och nu, Fader, förklara du mig när dig sjelf, med den klarhet, som jag hade när dig, förr än denna werlden war.

6. Jag hafver uppenbarat ditt namn menniskomen, som du hafver mig gifwit af werlden: ty de wore dine, och du hafver gifwit mig dem, och de hafwa hållit ditt ord.

7. Nu hafwa de förstått, att allt det du mig gifwit hafver, är af dig.

8. Ty de ord du hafver mig gifwit, hafver jag gifvit dem; och de togo wid dem: och hafwa sannertigen förstått, att jag är utgången af dig; och hafwa trott, att du mig såndt hafver.

9. Jag beder för dem: för werlden beder jag icke; utan för dem som du hafver mig gifwit; ty de äro dine.

10. Och allt mitt är ditt, och ditt är mitt; och jag är förklarad i dem.

11. Och nu är jag icke mer i werlden; men de äro i werlden, och jag kommer till dig. Helige Fader, förwara, genom ditt namn, dem som du mig gifwit hafver, att de blifwa ett, såsom och wi.

12. När jag war med dem i werlden, förwarade jag dem i ditt namn: dem du mig gifwit hafver, hafver jag förwarat, och ingen af dem är borttappad, utan det förlorade barnet, att Skriften skulle fullbordas.

13. Nu kommer jag till dig, och talar

and said, Father, the hour is come; glorify thy Son, that thy Son also may glorify thee:

2 As thou hast given him power over all flesh, that he should give eternal life to as many as thou hast given him.

3 And this is life eternal, that they might know thee the only true God, and Jesus Christ, whom thou hast sent.

4 I have glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest me to do.

5 And now, O Father, glorify thou me with thine own self with the glory which I had with thee before the world was.

6 I have manifested thy name unto the men which thou gavest me out of the world: thine they were, and thou gavest them me; and they have kept thy word.

7 Now they have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.

8 For I have given unto them the words which thou gavest me; and they have received *them*, and have known surely that I came out from thee, and they have believed that thou didst send me.

9 I pray for them: I pray not for the world, but for them which thou hast given me; for they are thine.

10 And all mine are thine, and thine are mine; and I am glorified in them.

11 And now I am no more in the world, but these are in the world, and I come to thee. Holy Father, keep through thine own name those whom thou hast given me, that they may be one, as we *are*.

12 While I was with them in the world, I kept them in thy name: those that thou gavest me I have kept, and none of them is lost, but the son of perdition; that the scripture might be fulfilled.

13 And now come I to thee; and

detta i werlden; på det de skola hafwa min fullkomliga glädje i sig.

14. Jag hafwer fått dem ditt ord, och werlden hafwer hatat dem, efter de icke äro af werlden; såsom ock jag icke är af werlden.

15. Jäde beder jag, att du skall taga dem af werlden; utan att du förwarar dem ifrån ondo.

16. De äro icke af werlden; såsom ock jag icke är af werlden.

17. Helga dem i din sanning: ditt tal är sanning.

18. Såsom du hafwer mig såndt i werlden, så hafwer ock jag såndt dem i werlden.

19. Och jag helgar mig sjelf för dem; att de skola ock wara helgade i sanningen.

20. Men icke beder jag allenast för dem; utan ock för dem, som genom deras ord skola tro på mig.

21. Att de skola alle wara ett, såsom du, Fader, i mig, och jag i dig; att de ock skola wara ett i oss, på det, att werlden skall tro, att du hafwer mig såndt.

22. Och jag hafwer gifwit dem den härlighet, som du mig gifwit hafwer, att de skola wara ett, såsom ock wi äre ett.

23. Jag i dem, och du i mig; att de skola wara fullkomne uti ett, och att werlden skall förstå, att du mig såndt hafwer, och älskade dem, såsom du ock mig älskade.

24. Fader, jag will, att der jag är, skola ock de wara med mig, som du mig gifwit hafwer; att de skola se min härlighet, den du mig gifwit hafwer; ty du hafwer älskat mig, förr än werlden war skapad.

25. Rättwisa Fader, werlden hafwer icke sånt dig; men jag hafwer sånt dig; och desse hafwa förstått, att du mig såndt hafwer.

26. Och jag hafwer fungjort dem ditt namn, och skall fungörat: på det, att den kärlek som du hafwer älskat mig med, skall wara i dem, och jag i dem.

these things I speak in the world, that they might have my joy fulfilled in themselves.

14 I have given them thy word; and the world hath hated them, because they are not of the world, even as I am not of the world.

15 I pray not that thou shouldst take them out of the world, but that thou shouldst keep them from the evil.

16 They are not of the world, even as I am not of the world.

17 Sanctify them through thy truth: thy word is truth.

18 As thou hast sent me into the world, even so have I also sent them into the world.

19 And for their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth.

20 Neither pray I for these alone, but for them also which shall believe on me through their word;

21 That they all may be one; as thou, Father, art in me, and I in thee, that they also may be one in us: that the world may believe that thou hast sent me.

22 And the glory which thou gavest me I have given them; that they may be one, even as we are one.

23 I in them, and thou in me, that they may be made perfect in one; and that the world may know that thou hast sent me, and hast loved them, as thou hast loved me.

24 Father, I will that they also whom thou hast given me, be with me where I am; that they may behold my glory, which thou hast given me: for thou lovedst me before the foundation of the world.

25 O righteous Father, the world hath not known thee: but I have known thee, and these have known that thou hast sent me.

26 And I have declared unto them thy name, and will declare it; that the love wherewith thou hast loved me may be in them, and I in them.

18. Capitel.

Då Jesus hade detta sagt, gick han ut med sina Lärjungar, öfver den båten Kedron; der var en örtagård, i hvilken han ingick, och hans Lärjungar.

2. Så wiste och Judas, som förrådde honom, rummet; ty Jesus plågade ofta komma dit med sina Lärjungar.

3. Då nu Judas hade tagit med sig Karan, och de öfversta Prästernas, och Phariseernas tjenare, som han dit med lytor, och blog, och wårjor.

4. Och efter Jesus wiste allt det honom wedersaras skulle, gick han fram, och sade till dem: Hvem söken I?

5. Svarade de honom: Jesum af Nazaret. Sade Jesus till dem: Jag äret. Stod och Judas, som honom förrådde, med dem.

6. När han då sade till dem: Jag äret, stego de till rygga, och föllo till jorden.

7. Då sporde han dem åter till: Hvem söken I? De sade: Jesum af Nazaret.

8. Jesus svarade: Jag sade eder, att det är jag. Söken I mig, så låter dessa gå.

9. På det de ord skulle warda fullkomnade, som han sagt hade: Af dem du mig giswit hafwer, borttappade jag ingen.

10. Då hade Simon Petrus ett swärd, och drog det ut, och högg till öfversta Prästens dräng, och högg hans högra öra af; och war drängens namn Malchus.

11. Då sade Jesus till Petrum: Stid ditt swärd i stiban. Estall jag dricka den kalken, som min Fader mig giswit hafwer?

12. Men Karan, och höfswitsmannen, och Judarnas tjenare togo fatt på Jesum, och bundo honom,

13. Och ledde honom bort, först till Annas, ty han war Caiaphes swär, hvilken i det året war öfverste Präst.

CHAPTER XVIII.

WHEN Jesus had spoken these words, he went forth with his disciples over the brook Cedron, where was a garden, into the which he entered, and his disciples.

2 And Judas also, which betrayed him, knew the place: for Jesus oftentimes resorted thither with his disciples.

3 Judas then, having received a band of men and officers from the chief priests and Pharisees, cometh thither with lanterns and torches and weapons.

4 Jesus therefore, knowing all things that should come upon him, went forth, and said unto them, Whom seek ye?

5 They answered him, Jesus of Nazareth. Jesus saith unto them I am he. And Judas also, which betrayed him, stood with them.

6 As soon then as he had said unto them, I am he, they went backward, and fell to the ground.

7 Then asked he them again, Whom seek ye? And they said, Jesus of Nazareth.

8 Jesus answered, I have told you that I am he: if therefore ye seek me, let these go their way:

9 That the saying might be fulfilled, which he spake, Of them which thou gavest me have I lost none.

10 Then Simon Peter having a sword drew it, and smote the high priest's servant, and cut off his right ear. The servant's name was Malchus.

11 Then said Jesus unto Peter, Put up thy sword into the sheath: the cup which my Father hath given me, shall I not drink it?

12 Then the band and the captain and officers of the Jews took Jesus, and bound him,

13 And led him away to Annas first; for he was father in law to Caiaphas, which was the high priest that same year.

14. Och Caiphas var den som hade gifvit Zubarna rådet, att det var nyttigt, att en menniska dödde för folket.

15. Och följde Simon Petrus Jesum, och en annan Lärjunge: den samme Lärjungen var sånd med öfversta Presten, och gick in med Jesu i öfversta Prestens palats;

16. Men Petrus stod utanför dören. Då gick den andre Lärjungen ut, som sånd var med öfversta Presten, och talade till dörrvårdinnan, och hade Petrum in.

17. Då sade dörrvårdinnan till Petrum: Är icke od du af denna mannens Lärjungar? Han sade: Jag är det icke.

18. Men drångarne och tjenarena, som hade gjort en koleld, ty det var kallt, stodo och värmdde sig; med dem stod och Petrus, och värmdde sig.

19. Då sporde öfverste Presten Jesum om hans Lärjungar, och om hans lärdom.

20. Jesus svarade honom: jag hafver uppenbart talat för världen; jag hafver alltid lärt i Synagogan, och i templet, der alle Judar komma tillsammans, och hemligen hafver jag intet talat.

21. Hvi spör du mig? spör dem till, som hört hafva hvad jag hafver talat till dem; si, de weta hvad jag hafver sagt.

22. När han detta sade, gaf en af tjenarena, som der när stodo, Jesu en lindpust, sågande: Skall du så swara öfversta Presten?

23. Jesus svarade honom: Hafver jag illa talat, så vittna om ondt; men hafver jag wäl talat, hvi slår du mig?

24. Och Hannas hade såndt honom bunden till öfversta Presten Caiphas.

25. Men Simon Petrus stod och värmdde sig. Då sade de till honom:

14 Now Caiphas was he, which gave counsel to the Jews, that it was expedient that one man should die for the people.

15 ¶ And Simon Peter followed Jesus, and so did another disciple: that disciple was known unto the high priest, and went in with Jesus into the palace of the high priest.

16 But Peter stood at the door without. Then went out that other disciple, which was known unto the high priest, and spake unto her that kept the door, and brought in Peter.

17 Then saith the damsel that kept the door unto Peter, Art not thou also one of this man's disciples? He saith, I am not.

18 And the servants and officers stood there, who had made a fire of coals, for it was cold; and they warmed themselves: and Peter stood with them, and warmed himself.

19 ¶ The high priest then asked Jesus of his disciples, and of his doctrine.

20 Jesus answered him, I spake openly to the world; I ever taught in the synagogue, and in the temple, whither the Jews always resort; and in secret have I said nothing.

21 Why askest thou me? ask them which heard me, what I have said unto them: behold, they know what I said.

22 And when he had thus spoken, one of the officers which stood by struck Jesus with the palm of his hand, saying, Answerest thou the high priest so?

23 Jesus answered him, If I have spoken evil, bear witness of the evil: but if well, why smitest thou me?

24 Now Annas had sent him bound unto Caiphas the high priest.

25 And Simon Peter stood and warmed himself. They said then

Är icke od du af hans Lärjungar? Han nekade, och sade: Jag är det icke.

26. Då sade till honom en af öfversta Prestens tjenare, dens frände som Petrus hade huggit drat af: Såg icke jag dig med honom i Örtagården?

27. Då nekade åter Petrus det; och strag gol hanen.

28. Då ledde de Jesum ifrån Caiaphas in för Rådhuset; och det var om morgonen, och de gingo icke in i Rådhuset, att de icke skulle warda besmittade; utan att de måtte äta Påstalammet.

29. Då gick Pilatus ut till dem, och sade: Hvad slagomål hafwen I emot denna mannen?

30. Då svarade de, och sade till honom: Bore han icke en ogeringsman, så hade wi icke öfverantwardat dig honom.

31. Då sade Pilatus till dem: Tagger I honom, och dömer honom efter eder lag. Då sade till honom Judarne: Det är icke lofligt, att döda någon.

32. På det Jesu tal skulle fullkomnas, som han sagt hade, då han gaf tillkänna, med hvad död han dö skulle.

33. Då gick Pilatus åter in i Rådhuset, och kallade Jesum, och sade till honom: Är du Judarnas Konung?

34. Jesus svarade: Såger du det af dig sjelf, eller hafwa andre sagt dig det om mig?

35. Pilatus svarade: Icke är jag en Jude; ditt folk, och de öfverste Presterne hafwa dig mig öfverantwardat; hvad hafwer du gjort?

36. Jesus svarade: Mitt rike är icke af denna werlden. Om mitt rike wore af denna werlden, då fåstade ju mine tjenare derom, att jag icke worde Judarna öfverantwardad; men mitt rike är icke hådan.

37. Då sade Pilatus till honom: Så är du dock en Konung? Jesus svarade: Du säger det, jag är en Konung;

fore unto him, Art not thou also one of his disciples? He denied it, and said, I am not.

26 One of the servants of the high priest, being his kinsman whose ear Peter cut off, saith, Did not I see thee in the garden with him?

27 Peter then denied again; and immediately the cock crew.

28 ¶ Then led they Jesus from Caiaphas unto the hall of judgment: and it was early; and they themselves went not into the judgment hall, lest they should be defiled; but that they might eat the passover.

29 Pilate then went out unto them, and said, What accusation bring ye against this man?

30 They answered and said unto him, If he were not a malefactor, we would not have delivered him up unto thee.

31 Then said Pilate unto them, Take ye him, and judge him according to your law. The Jews therefore said unto him, It is not lawful for us to put any man to death:

32 That the saying of Jesus might be fulfilled, which he spake, signifying what death he should die.

33 Then Pilate entered into the judgment hall again, and called Jesus, and said unto him, Art thou the King of the Jews?

34 Jesus answered him, Sayest thou this thing of thyself, or did others tell it thee of me?

35 Pilate answered, Am I a Jew? Thine own nation and the chief priests have delivered thee unto me: what hast thou done?

36 Jesus answered, My kingdom is not of this world: if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I should not be delivered to the Jews: but now is my kingdom not from hence.

37 Pilate therefore said unto him, Art thou a king then? Jesus answered, Thou sayest that I am: a

bertill år jag född, och år bertill fommen i werlden, att jag skall vittna med sanningen. Swar och en som år af sanningen, han hörder min röst.

38. Sade Pilatus till honom: Swad år sanning? Och när han det sagt hade, gick han åter till Judarna, och sade till dem: Jag finner ingen sak med honom.

39. I hafwen sedwånja, att jag skall gifwa eder en löss om Påsta; wilsken I då icke, att jag skall gifwa eder Judarnas Konung löss?

40. Åter ropade de alle, och sade: Seke denna, utan Barabbam. Och Barabbas war en röfware.

19. Capitel.

Då tog Pilatus Jesus, och hufångde honom.

2. Och frigsnektarne wredo samman en krona af törne, och satte på hans hufwud, och hångde ett purpurklåde på honom,

3. Och sade: Hel, Judarnas Konung! och gåfwo honom kindpustar.

4. Då gick åter Pilatus ut, och sade till dem: Si, jag hafwer honom ut till eder, att I förstå skolen, att jag finner ingen sak med honom.

5. Då gick Jesus ut, och bar en törnekrona, och ett purpurklåde. Och han sade till dem: Si menniskan!

6. När de öfwerste Presterne och tjennarena sågo honom, ropade de, och sade: Korsfäst, korsfäst. Pilatus sade till dem: Lager I honom, och korsfäst; ty jag finner ingen sak med honom.

7. Judarne swarade honom: Wi hafwe lag, och efter wår lag skall han dö; ty han hafwer gjort sig sjelf till Guds Son.

8. Då Pilatus hörde det talet, frustade han ännu mer:

king. To this end was I born, and for this cause came I into the world, that I should bear witness unto the truth. Every one that is of the truth heareth my voice.

38 Pilate saith unto him, What is truth? And when he had said this, he went out again unto the Jews, and saith unto them, I find in him no fault at all.

39 But ye have a custom, that I should release unto you one at the passover: will ye therefore that I release unto you the King of the Jews?

40 Then cried they all again, saying, Not this man, but Barabbas. Now Barabbas was a robber.

CHAPTER XIX.

THEN Pilate therefore took Jesus, and scourged him.

2 And the soldiers platted a crown of thorns, and put it on his head, and they put on him a purple robe,

3 And said, Hail, King of the Jews! and they smote him with their hands.

4 Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him.

5 Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And Pilate saith unto them, Behold the man!

6 When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him.

7 The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God.

8 ¶ When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid;

9. Och gick åter in i Rådhuset, och sade till JESUM: Svadan är du? JESUS svarade honom intet.

10. Då sade Pilatus till honom: Salar du intet med mig? Vet du icke, att jag hafver magt att förstå dig, och hafver magt att släppa dig?

11. JESUS svarade: Du hade ingen magt öfver mig, wore hon dig icke gifwen osmanester: fördensfull hafver han större synd, som mig hafver dig öfverantwardat.

12. Och ifrån den tiden sökte Pilatus efter, att gifwa honom löd; men Judarne ropade, och sade: Gifwer du honom löd, så är du icke Kejsarens wån, ty den som sig gör till Konung, han är emot Kejsaren.

13. När Pilatus hörde det talet, hade han JESUM ut, och satte sig på domstolen, på det rum, som kallas Lithostrotos; på Ebreiska Gabbatha.

14. Och det var Påsta tillredelsedag, wid sjette timan, och han sade till Judarna: Si, eder Konung!

15. Då ropade de: Tag bort, tag bort, förståst honom. Pilatus sade till dem: Skall jag förståsta eder Konung? Svarade öfverste Presterne: Vi hafwe ingen Konung, utan Kejsaren.

16. Då öfverantwardade han honom dem, att han skulle förståstas. Då togo de JESUM, och ledde honom bort.

17. Och han bar sitt kors, och gick ut på det rum, som kallas hustvudskalet-platzen; på Ebreiska Golgatha.

18. Der förståste de honom, och två andra med honom, hvar på sin sida, och JESUM midt uti.

19. Då stref Pilatus en öfverstrift, och satte på korset. Och var så strifvit: JESUS af Nazaret, Judarnas Konung.

9 And went again into the judgment hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

10 Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee?

11 Jesus answered, Thou couldst have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin.

12 And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Cesar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Cesar.

13 ¶ When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgment seat in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha.

14 And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King!

15 But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Cesar.

16 Then delivered he him therefore unto them to be crucified. And they took Jesus, and led him away.

17 And he bearing his cross went forth into a place called the place of a skull, which is called in the Hebrew Golgotha:

18 Where they crucified him, and two others with him, on either side one, and Jesus in the midst.

19 ¶ And Pilate wrote a title, and put it on the cross. And the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS.

20. Denna öfverstriften låste många af Judarna; ty rumet der Jesus var korsfäst, var hardt wid staden: och det var strifwit på Ebreiska, och Grekiska, och Latin.

21. Då sade Judarnas öfverste Prest till Pilatum: Skrif icke: Judarnas Konung; utan att han hafwer sagt: Jag är Judarnas Konung.

22. Pilatus svarade: Hvad jag hafwer strifwit, det hafwer jag strifwit.

23. Då nu frigsnekterne hade korsfäst Jesus, togo de hans kläder, och gjorde fyra delar, en del åt hvarje frigsnekst, och fjortelen med. Men fjortelen var icke sömmad, utan virkad, ifrån öfverst och allt igenom.

24. Då sade de emellan sig: Skårom honom icke sönder, utan fastom lott om honom, hwem han skall tillhöra: att Skriften skulle wara fullkomnad, som säger: De hafwa bytt mina kläder emellan sig, och kastat lott på min fjortel. Och detta gjorde frigsnekterne.

25. Då stodo wid Jesus kors, hans moder, och hans moders syster, Maria Cleophe hustru, och Maria Magdalena.

26. Och när Jesus såg se modren, och Lärjungen, den han älskade, der när stående, sade han till sin moder: Kvinna, si, din son!

27. Sedan sade han till Lärjungen: Si, din moder! Och från den tiden tog Lärjungen henne till sig.

28. Sedan, efter Jesus wiste, att nu all ting woro fullkomnade, att Skriften skulle fullbordas, sade han: Mig törster!

29. Då stod der ett färl, fullt med åttisa: och de upphyllde en swamp med åttisa, och fringlade Sop, och höllo det honom för munnen.

30. Då nu Jesus hade tagit åttisan, sade han: Det är fullkomnad! och böjde ned hufvudet, och gaf upp An-

20 This title then read many of the Jews; for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin.

21 Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am King of the Jews.

22 Pilate answered, What I have written I have written.

23 ¶ Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout.

24 They said therefore among themselves, Let us not rend it; but cast lots for it, whose it shall be: that the scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did.

25 ¶ Now there stood by the cross of Jesus his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene.

26 When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son!

27 Then saith he to the disciple, Behold thy mother! And from that hour that disciple took her unto his own home.

28 ¶ After this, Jesus knowing that all things were now accomplished, that the scripture might be fulfilled, saith, I thirst.

29 Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a sponge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth.

30 When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost.

31. Men efter det war tillredelsebagen, att kropparne icke skulle blifwa qwar på korset öfwer Sabbaten, ty samme Sabbatsdag war stor; både Judarne Pilatum, att deras ben skulle sönderlös, och de borttagas.

32. Då kommo frigsnektnarne, och sönderslogo den första ben, och den andra, som war förfäst med honom.

33. När de kommo till Jesum, och sågo honom allaredan wara död, slogo de icke hans ben sönder.

34. Utan en af frigsnektnarna stack upp hans sida med ett spjut, och strag qick ut blod och watten.

35. Och den detta såg, hafwer det vittnat, och hans vittnesbörd är sant, och han wet, att han säger sant, på det I ock tro stolen.

36. Och skedde detta, på det Skriften skulle fullbordas: I stolen intet ben sönderlös på honom.

37. Och åter säger en annan Skrift: De stola se, i hwem de stungit hafwa.

38. Derefter bad Pilatum Joseph af Arimathea, som war Jesu Lärjunge, dock lönligen, af rådså för Judarna, att han måtte taga Jesu Lefamen, och Pilatus tillstodde det. Alltså kom han, och tog Jesu Lefamen.

39. Kom ock deslikes Nicodemus, som tillförene hade kommit till Jesum om natten, och bar en blandning af mirrh och aloë, wid hundrade pund.

40. Så togo de då Jesu Lefamen, och swopte den i linkläder, med wäl-luktande krydder, såsom Judarne plåga begrafsna.

41. Och war på det rumet, der han förfäst war, en örtagård, och i örtagården en ny graf, der ännu ingen hade warit uti lagd.

42. Der lade de då Jesum, for Ju-

31 The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath day, (for that sabbath day was a high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away.

32 Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him.

33 But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake not his legs:

34 But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forthwith came there out blood and water.

35 And he that saw it bare record, and his record is true; and he knoweth that he saith true, that ye might believe.

36 For these things were done, that the scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken.

37 And again another scripture saith, They shall look on him whom they pierced.

38 ¶ And after this Joseph of Arimathea, being a disciple of Jesus, but secretly for fear of the Jews, besought Pilate that he might take away the body of Jesus: and Pilate gave him leave. He came therefore, and took the body of Jesus.

39 And there came also Nicodemus, (which at the first came to Jesus by night,) and brought a mixture of myrrh and aloes, about a hundred pounds weight.

40 Then took they the body of Jesus, and wound it in linen clothes with the spices, as the manner of the Jews is to bury.

41 Now in the place where he was crucified there was a garden; and in the garden a new sepulchre, wherein was never man yet laid.

42 There laid they Jesus the

darnas tillrebelsedag^s skull, efter graf-
 wen war när.

20. Capitel.

På den ena Sabbaten kom Maria
 Magdalena om morgonen, då
 ännu mörkt war, till grafwen, och såg
 stenen wara borta af grafwen.

2. Då lopp hon, och kom till Simon
 Petrus, och till den andra Lärjungen,
 som Jesus älskade, och sade till dem:
 De hafwa tagit Herren bort utaf
 grafwen, och wi wete icke hwart de haf-
 wa lagt honom.

3. Då gick Petrus ut, och den andre
 Lärjungen, och kommo till grafwen.

4. Både lupo de tillifa; och den an-
 dre Lärjungen lopp före, snarare än
 Petrus, och kom först till grafwen.

5. Och när han lutade sig ned, fick
 han se lakanen lagde; dock gick han
 icke in.

6. Så kom då Simon Petrus efter
 honom, och gick in i grafwen, och såg
 lakanen lagde,

7. Och svettebufen, som hade varit
 on hans hufvud, icke lagd när laka-
 nen, utan afslides i ett rum tillhopa
 svept.

8. Då gick ock den andre Lärjungen
 in, som förr war kommen till grafwen,
 och såg det, och troddet.

9. Ty de förstodo icke ändå Skriften,
 att han skulle uppstå ifrån de döda.

10. Och Lärjungarne gingo åter till-
 hoga igen.

11. Men Maria stod och gret utan
 för grafwen. Wid hon nu så gret,
 lutade hon sig in i grafwen.

12. Och fick se två Änglar i hvita
 kläder, sittande den ene wid hufvudet,
 och den andre wid fötterna, der de lagt
 ide Jesu Lefamen.

fore because of the Jews' prepara-
 tion day; for the sepulchre was
 nigh at hand.

CHAPTER XX.

THE first day of the week cometh
 Mary Magdalene early, when
 it was yet dark, unto the sepulchre,
 and seeth the stone taken away
 from the sepulchre.

2 Then she runneth, and cometh
 to Simon Peter, and to the other
 disciple, whom Jesus loved, and
 saith unto them, They have taken
 away the Lord out of the sepulchre,
 and we know not where they have
 laid him.

3 Peter therefore went forth, and
 that other disciple, and came to the
 sepulchre.

4 So they ran both together: and
 the other disciple did outrun Peter,
 and came first to the sepulchre.

5 And he stooping down, and
 looking in, saw the linen clothes
 lying; yet went he not in.

6 Then cometh Simon Peter fol-
 lowing him, and went into the
 sepulchre, and seeth the linea
 clothes lie,

7 And the napkin, that was about
 his head, not lying with the linea
 clothes, but wrapped together in a
 place by itself.

8 Then went in also that other
 disciple, which came first to the
 sepulchre, and he saw, and be-
 lieved.

9 For as yet they knew not the
 scripture, that he must rise again
 from the dead.

10 Then the disciples went away
 again unto their own home.

11 ¶ But Mary stood without at
 the sepulchre weeping: and as she
 wept, she stooped down, and looked
 into the sepulchre,

12 And seeth two angels in white
 sitting, the one at the head, and
 the other at the feet, where the
 body of Jesus had lain.

13. De sade till henne: Qwinna, hvad gråter du? Sade hon till dem: De hafwa tagit bort min HERA; och jag wet icke hwart de hafwa lagt honom.

14. När hon detta sade, wände hon sig tillbaka, och såg se JESUM stående; och wiste icke, att det war JESUS.

15. Sade JESUS till henne: Qwinna, hvad gråter du? Hvem söker du? Hon mente, att det hade warit drtagårdsmästaren, och sade till honom: Herre, hafwer du burit honom bort, såg mig hwar du hafwer lagt honom, och jag will tagan.

16. JESUS sade till henne: Maria! Då wände hon sig om, och sade till honom: Rabbuni; det är, Mästare.

17. Sade JESUS till henne: Kom icke wid mig, ty jag är icke ännu uppfaren till min Fader; men gack till mina bröder, och såg dem: Jag far upp till min Fader, och eder Fader, och till min Gud, och eder Gud.

18. Maria Magdalena kom, och bodade Lärjungarna, att hon hade sett HERAN, och att han hade sagt henne detta.

19. Men om aftonen, på den samma Sabbaten, då dörrarna woro lyfta, der Lärjungarne woro församlade, af rådfika för Judarna, kom JESUS, och stod midt ibland dem, och sade till dem: Frid ware eder!

20. Och när han hade detta sagt, lät han dem se händerna, och sin sida. Då woro Lärjungarne glade, att de sågo HERAN.

21. Då sade JESUS åter till dem: Frid ware eder! Såsom Fadren hafwer mig såndt, så sånder ock jag eder.

22. När han detta sagt hade, blåste han på dem, och sade till dem: Lager den Heliga Anda.

23. Hvilken I förlåten synderna, dem förlåtas de; och hwilken I behållen dem, dem äro de behållna.

24. Men Thomas, en af de Tolf,

13 And they say unto her, Woman, why weepest thou? She saith unto them, Because they have taken away my Lord, and I know not where they have laid him.

14 And when she had thus said, she turned herself back, and saw Jesus standing, and knew not that it was Jesus.

15 Jesus saith unto her, Woman, why weepest thou? whom seekest thou? She, supposing him to be the gardener, saith unto him, Sir, if thou have borne him hence, tell me where thou hast laid him, and I will take him away.

16 Jesus saith unto her, Mary. She turned herself, and saith unto him, Rabboni; which is to say Master.

17 Jesus saith unto her, Touch me not; for I am not yet ascended to my Father: but go to my brethren, and say unto them, I ascend unto my Father, and your Father; and to my God, and your God.

18 Mary Magdalene came and told the disciples that she had seen the Lord, and that he had spoken these things unto her.

19 ¶ Then the same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you.

20 And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

21 Then said Jesus to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you.

22 And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost:

23 Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

24 ¶ But Thomas, one of the

hwilken kallad Twilling, war icke med dem, när JESUS kom.

25. Då sade de andre Lärjungarne till honom: Vi sågo HERAN. Sade han till dem: Utan jag ser hålen efter spifarna i hans händer, och stinger mitt finger i hålen efter spifarna, och stinger min hand i hans sida, tror jag det icke.

26. Och åtta dagar derefter, woro åter hans Lärjungar inne, och Thomas med dem. Då kom JESUS, wid dörrarna woro lyfta, och stod midt ibland dem, och sade: Frid ware eder!

27. Sedan sade han till Thomas: Räck hit ditt finger, och se mina händer; och räck hit din hand, och stic henne i min sida, och war icke twifvelaktig, utan trogen.

28. Thomas svarade, och sade till honom: Min HERRE, och min Gud.

29. JESUS sade till honom: Efter du såg mig, Thoma, tror du: salige äro de som icke se, och dock tro.

30. Gjorde och JESUS många andra tecken, i sina Lärjungars åsyn, som i denna boken icke äro skrifna.

31. Men dessa äro skrifna, på det I tro stolon, att JESUS är Kristus Guds Son; och att I, genom tron, stolon hafwa lif i hans Namn.

21. Capitel.

Derefter uppenbarade åter JESUS sig för Lärjungarna, wid Tiberias haf; och uppenbarade han sig i så måtto.

2. Simon Petrus, och Thomas, som kallad Twilling, woro tillsammans, och Nathanael, som war af Cana i Galileen, och Zebedei söner, och två andre af hans Lärjungar.

3. Sade Simon Petrus till dem:

twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came.

25 The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

26 ¶ And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you.

27 Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side; and be not faithless, but believing.

28 And Thomas answered and said unto him, My Lord and my God.

29 Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed: blessed are they that have not seen, and yet have believed.

30 ¶ And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book:

31 But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his name.

CHAPTER XXI.

AFTER these things Jesus shewed himself again to the disciples at the sea of Tiberias; and on this wise shewed he himself.

2 There were together Simon Peter, and Thomas called Didymus, and Nathanael of Cana in Galilee, and the sons of Zebedee, and two other of his disciples.

3 Simon Peter saith unto them, I

Jag vill gå och fiska. De sade till honom. Vi gå och med dig. De gingo ut, och stego strag i båten; och i den natten fingo de intet.

4. Då nu morgon war, stod Jesus på stranden: dock wiste Lärjungarne icke, att det war Jesus.

5. Sade Jesus till dem: Barn, hafwen I något till mats? De swarade honom: Nej.

6. Då sade han till dem: Kastet ut nätet på höggra sidan om båten, så warder I finnande. Då kastade de ut; och som så mycken fisk, att de förmodde det icke draga.

7. Då sade den Lärjungen, som Jesus älskade, till Petrum: HERren äret. När Simon Petrus hörde, att det war HERren, bandt han om sig kortelen, ty han war naken, och gaf sig i sjön.

8. Men de andre Lärjungarne kommo med båten, ty de woro icke långt ifrån landet; utan wid påh tusundrade alnar, och drogo sistnåtet.

9. Och när de woro stigne på landet, sågo de der wara lagda glödd, och en fisk derpå, och brödd.

10. Jesus sade till dem: Lager hit af de fiskar, som I nu fingen.

11. Simon Petrus steg in, och drog nätet uppå landet, fullt med stora fiskar, hundrade femtio och tre: och åndod de woro så många, gif sköval nätet icke sönder.

12. Sade Jesus till dem: Kommer och åter. Och ingen af Lärjungarna ojerfdes, till att spörja honom: Ho äst du? efter de wiste, att det war HERren.

13. Då kom Jesus, och tog brödet, och gaf dem, och sisten sammaledes.

14. Detta war nu tredje resan, att Jesus uppenbarades sina Lärjungar,

go a fishing They say unto him, We also go with thee. They went forth, and entered into a ship immediately; and that night they caught nothing.

4 But when the morning was now come, Jesus stood on the shore; but the disciples knew not that it was Jesus.

5 Then Jesus saith unto them, Children, have ye any meat? They answered him, No.

6 And he said unto them, Cast the net on the right side of the ship, and ye shall find. They cast therefore, and now they were not able to draw it for the multitude of fishes.

7 Therefore that disciple whom Jesus loved saith unto Peter, It is the Lord. Now when Simon Peter heard that it was the Lord, he girt his fisher's coat unto him, (for he was naked,) and did cast himself into the sea.

8 And the other disciples came in a little ship, (for they were not far from land, but as it were two hundred cubits,) dragging the net with fishes.

9 As soon then as they were come to land, they saw a fire of coals there, and fish laid thereon, and bread.

10 Jesus saith unto them, Bring of the fish which ye have now caught.

11 Simon Peter went up, and drew the net to land full of great fishes, a hundred and fifty and three: and for all there were so many, yet was not the net broken.

12 Jesus saith unto them, Come and dine. And none of the disciples durst ask him, Who art thou? knowing that it was the Lord.

13 Jesus then cometh, and taketh bread, and giveth them, and fish likewise.

14 This is now the third time that Jesus shewed himself to his

sedan han war uppstånden ifrån de döda.

15. Då de nu hade ätit, sade Jesus till Simon Petrum: Simon Sona, älskar du mig, mer än dessa? Han sade till honom: Ja, HERRre, du wet, att jag älskar dig. Sade han till honom: Föd mina lamm.

16. Åter sade han till honom: Simon Sona, älskar du mig? Han sade till honom: Ja, HERRre, du wet, att jag älskar dig. Sade han till honom: Föd mina får.

17. Sade han till honom tredje resan: Simon Sona, älskar du mig? Petrus wardt bedröfwad, att han sade tredje resan till honom, älskar du mig? Och sade till honom: HERRre, du wet all ting; du wet, att jag älskar dig. Sade Jesus till honom: Föd mina får.

18. Sannerligen, sannerligen säger jag dig: När du war ung, omgjordade du dig sjelf, och gick hwart du wille; men då du warder gammal, skall du uträcka dina händer, och en annan skall omgjorda dig, och leda dig dit du icke will.

19. Men det sade han, gifswande tilltänna, med hwad dödd han skulle prisfa Gud. Och då han hade detta sagt, sade han till honom: Följ mig!

20. Petrus wände sig om, och såg den Lärjungen följa, som Jesus älskade; hwilken och i Mattwarden låg intill hans bröst, och sade: HERRre, hwilken är den dig förräder?

21. Då Petrus såg honom, sade han till Jesus: HERRre, hwad skall då denne?

22. Sade Jesus till honom: Om jag wille, att han skulle blifwa, till des jag kommer, hwad kommer det dig wid? Följ du mig.

23. Då gick ett tal ut ibland bröderna: Denne Lärjungen dörr icke. Och Jesus sade icke till honom: Han dörr

disciples, after that he was risen from the dead.

15 ¶ So when they had dined, Jesus saith to Simon Peter, Simon, son of Jonas, lovest thou me more than these? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my lambs.

16 He saith to him again the second time, Simon, son of Jonas, lovest thou me? He saith unto him, Yea, Lord; thou knowest that I love thee. He saith unto him, Feed my sheep.

17 He saith unto him the third time, Simon, son of Jonas, lovest thou me? Peter was grieved because he said unto him the third time, Lovest thou me? And he said unto him, Lord, thou knowest all things; thou knowest that I love thee. Jesus saith unto him, Feed my sheep.

18 Verily, verily, I say unto thee, When thou wast young, thou girdedst thyself, and walkedst whither thou wouldest: but when thou shalt be old, thou shalt stretch forth thy hands, and another shall gird thee, and carry thee whither thou wouldest not.

19 This spake he, signifying by what death he should glorify God. And when he had spoken this, he saith unto him, Follow me.

20 Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee?

21 Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do?

22 Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? follow thou me.

23 Then went this saying abroad among the brethren; that that disciple should not die: yet Jesus said

lfe; utan, om jag wille, att han skulle blifwa, till des jag kommer, hward kommer det dig wid?

24. Denne är den Lärjungen, som wittnar hårom, och den detta skrifwit hafwer; och wi wete, att hans wittnebbörd är sant.

25. Åro och många andra ting, som Jesus gjorde, hwilka, om de det ena med det andra skrefwas, tror jag, att werlden skulle icke kunna begripa de böcker, som skrifwas skulle. Amen.

not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what is *that* to thee?

24 This is the disciple which testified of these things, and wrote these things: and we know that his testimony is true.

25 And there are also many other things which Jesus did, the which, if they should be written every one, I suppose that even the world itself could not contain the books that should be written. Amen.

Apostla

Gerningar.

1. Capitel.

Fillsörene hafwer jag talat, min gode Theophile, om att det Jesus begynte både göra och lära,

2. Intill den dagen han upptagen wardt, sedan han Apostlarne, som han utwalt hade, genom den Heliga Anda, hade gifwit befallning:

3. Hwilkom han och, efter sin pina, betedde sig lefwande, med mångahanda bewisning, då han låt sig se af dem i sfortio dagar, och talade med dem om Guds rike.

4. Och då han hade församlat dem, bödd han dem, att de icke skulle gå utaf Jerusalem; utan förblida Fadrens löfte, der I af hört hafwen (sade han) af mig.

5. Ty Johannes döpte i watten; men I skolen döpte warda i den Heliga Anda, icke många dagar härefter.

6. Då de nu församlade woro, frågade de honom, sågande: Häre, kall du i denne tiden upprätta igen Israels rike?

THE ACTS

OF THE

APOSTLES.

CHAPTER I.

THE former treatise have I made, TO Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach,

2 Until the day in which he was taken up, after that he through the Holy Ghost had given commandments unto the apostles whom he had chosen:

3 To whom also he shewed himself alive after his passion by many infallible proofs, being seen of them forty days, and speaking of the things pertaining to the kingdom of God:

4 And, being assembled together with *them*, commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which, *saieth he*, ye have heard of me.

5 For John truly baptized with water; but ye shall be baptized with the Holy Ghost not many days hence.

6 When they therefore were come together, they asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom to Israel?

7. Då sade han till dem: Det hörer icke eder till, att weta tid och stund, som Fadren hafwer satt i sin magt;

8. Men I stolen undså den Heliga Andas kraft, som öfwer eder komma skall, och stolen wara mina wittnen i Jerusalem, och i hela Judeen, och Samarien, och sedan intill jordens ända.

9. Och när han detta sagt hade, wardt han i deras åsyn upptagen; och en sky tog honom bort utaf deras syn.

10. Och som de uppsågo i himmelen efter honom, wid han uppför; si, två män stodo när dem, klådde i hwhita klåder.

11. De der också sade: I Galileeste män, hwi stån I och sen upp i himmelen? Denne Jesus, som upptagen är ifrån eder i himmelen, han skall så komma, som I honom sett hafwen uppfara i himmelen.

12. Sedan gingo de till Jerusalem igen, ifrån berget, som heter oljoberget, hwilket ligger ifrån Jerusalem wid en Sabbats resa.

13. Och då de infommo, stego de upp i salen, der de ståndigt bleswo, Petrus och Jacobus, Johannes och Andreas, Philippus och Thomas, Bartholomeus och Mattheus, Jacobus Alphei och Simon Zelotes, och Judas Jacobi.

14. Alle desse woro ståndigt tillhoppa, endrängtige i böner och förmanelse, samt med qwinnorna, och med Maria, Jesu moder, och med hans bröder.

15. Uti de dagar stod Petrus upp ibland Lärjungarna, och sade: (och war hopen af namnen tillsamman wid ett hundrade och tjugu:)

16. I mån och bröder, den Skriften måste fullbordas, som den Helige Ande långesedan sagt hade, genom Davids mun, om Judas, som deras ledsagare war, som grepo Jesus.

7 And he said unto them, It is not for you to know the times or the seasons, which the Father hath put in his own power.

8 But ye shall receive power, after that the Holy Ghost is come upon you: and ye shall be witnesses unto me both in Jerusalem, and in all Judea, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth.

9 And when he had spoken these things, while they beheld, he was taken up; and a cloud received him out of their sight.

10 And while they looked steadfastly toward heaven as he went up, behold, two men stood by them in white apparel;

11 Which also said, Ye men of Galilee, why stand ye gazing up into heaven? this same Jesus, which is taken up from you into heaven, shall so come in like manner as ye have seen him go into heaven.

12 Then returned they unto Jerusalem from the mount called Olivet, which is from Jerusalem a sabbath day's journey.

13 And when they were come in, they went up into an upper room, where abode both Peter, and James, and John, and Andrew, Philip, and Thomas, Bartholomew, and Mattheu, James the son of Alpheus, and Simon Zelotes, and Judas the brother of James.

14 These all continued with one accord in prayer and supplication, with the women, and Mary the mother of Jesus, and with his brethren.

15 ¶ And in those days Peter stood up in the midst of the disciples, and said, (the number of names together were about a hundred and twenty,)

16 Men and brethren, this scripture must needs have been fulfilled, which the Holy Ghost by the mouth of David spake before concerning Judas, which was guide to them that took Jesus.

17. Ly han war råfnad i vårt tal, och hade fått med sig detta ämbetet.

18. Och han förvärfde en åter för orättfärdig lön, och upphängde sig och remnade midt i tu, och alle hans inelknor gästvo sig ut.

19. Och det år uppenbart wordet al-lom dem, som bo i Jerusalem; så att den åfren kallas på deras mål Akeldama, det år, blodsåter.

20. Ly det år strifwit i Psalmboken: Deras hemman warde öde, och ingen ware som deruti bor, och hans ämbete, så en annan.

21. Så måste nu en af dessa män, som med sig varit hafwa, i all den tid, som HERREN JESUS ut och ingift med sig,

22. Ifrån Johannis böpelse, till den dagen, att han ifrån sig tagen wardt, med sig ett mittne warda till hans uppståndelse.

23. Och de satte två i walet, Joseph som kallas Barsabas, med det wedernamnet Justus, och Matthiam.

24. Och bådö, och sade: Du HERRE, som känner allas hjertan, wisa ut, hwilken af dessa två du utwalt hafwer.

25. Att han skall få denna tjensten och Apostlaämbetet, der Judas ifrån fallen år, att han skulle bortgå i sitt rum.

26. Och de kastade lott derom, och lotten föll på Matthiam; och han wardt råfnad till de elofwa Apostlar.

2. Capitel.

Och då Pingstidagen fullkomnad war, woro de alle endragtigen tillfammanö.

2. Och wardt hastigt ett dönn af himmelen, såsom ett mäktigt stort wäder sommit hade, och uppfyllde alt hufet meder de futo.

3. Och dem syntes sönderdelade tun-

17 For he was numbered with us, and had obtained part of this ministry.

18 Now this man purchased a field with the reward of iniquity; and falling headlong, he burst asunder in the midst, and all his bowels gushed out.

19 And it was known unto all the dwellers at Jerusalem; insomuch as that field is called, in their proper tongue, Aceldama, that is to say, The field of blood.

20 For it is written in the book of Psalms, Let his habitation be desolate, and let no man dwell therein: and His bishoprick let another take.

21 Wherefore of these men which have companied with us all the time that the Lord Jesus went in and out among us,

22 Beginning from the baptism of John, unto that same day that he was taken up from us, must one be ordained to be a witness with us of his resurrection.

23 And they appointed two, Joseph called Barsabas, who was surnamed Justus, and Matthias.

24 And they prayed, and said, Thou, Lord, which knowest the hearts of all men, shew whether of these two thou hast chosen,

25 That he may take part of this ministry and apostleship, from which Judas by transgression fell, that he might go to his own place.

26 And they gave forth their lots; and the lot fell upon Matthias; and he was numbered with the eleven apostles.

CHAPTER II.

AND when the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place.

2 And suddenly there came a sound from heaven as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting.

3 And there appeared unto them

gor, såsom af ild, och blef sittande på hwar och en af dem.

4. Och de wordo alle uppfyllde af den Heliga Anda, och beghnte till att tala med andra tungomål, efter som Anden gaf dem att tala.

5. Så woro i Jerusalem boende Judar, gudfruktige män, af allahanda folk, som under himmelen är.

6. Då nu denna rösten stett hade, som tillsammans mycket folk, och wordo förhåpne, ty de hörde dem tala hwar och en med sitt eget mål.

7. Och wordo alle försträcke, och förundrade sig, sågande emellan sig: Si, äro icke alle dessa, som tala, Galileer?

8. Huru høre wi då hwar och en sitt tungomål, der wi uti födde äre?

9. Parther, och Meder, och Elamiter, och de som bo uti Mesopotamien, och i Judeen, och Cappadocien, Ponto och Asien,

10. Phrygien och Pamphylien, Egypten och i de Libye landsändar mid Cyrenen, och de utländningar af Rom, Judar och Proselyter,

11. Creter och Araber: wi høre dem med våra tungomål tala Guds dråpeliga verk.

12. Och försträcke de sig alle, och förundrade sig, sågande emellan sig: Smad män detta vilja wara?

13. Och somilge gjorde gåd af dem, och sade: Dessa äro fulle med sött win.

14. Då stod Petrus upp, med de ellostwa, och hof upp sin röst, och talade till dem: I Judiske män, och I alle som bon i Jerusalem; detta skall eder weterligt wara, och anammer mina ord i edra öron:

15. Ty desse äro icke druckne, såsom I menen, efter det är tredje timmen på dagen.

16. Utan det är det, som sagdt är genom Propheten Joel:

17. Och det skall ske uti de yttersta dagarna, säger Gud: Jag skall utgjuta af min Anda öfwer all kött; och edre söner, och edra döttrar stola pro-

cloven tongues like as of fire, and it sat upon each of them.

4 And they were all filled with the Holy Ghost, and began to speak with other tongues, as the Spirit gave them utterance.

5 And there were dwelling at Jerusalem Jews, devout men, out of every nation under heaven.

6 Now when this was noised abroad, the multitude came together, and were confounded, because that every man heard them speak in his own language.

7 And they were all amazed and marvelled, saying one to another, Behold, are not all these which speak Galileans?

8 And how hear we every man in our own tongue, wherein we were born?

9 Parthians, and Medes, and Elamites, and the dwellers in Mesopotamia, and in Judea, and Cappadocia, in Pontus, and Asia,

10 Phrygia, and Pamphylia, in Egypt, and in the parts of Libya about Cyrene, and strangers of Rome, Jews and proselytes,

11 Cretes and Arabians, we do hear them speak in our tongues the wonderful works of God.

12 And they were all amazed, and were in doubt, saying one to another, What meaneth this?

13 Others mocking said, These men are full of new wine.

14 ¶ But Peter, standing up with the eleven, lifted up his voice, and said unto them, Ye men of Judea, and all ye that dwell at Jerusalem, be this known unto you, and hearken to my words:

15 For these are not drunken, as ye suppose, seeing it is but the third hour of the day.

16 But this is that which was spoken by the prophet Joel;

17 And it shall come to pass in the last days, saith God, I will pour out of my Spirit upon all flesh, and your sons and your daughters

phetera, och edre ynglingar skola se syner, och edre äldste skola drömma drömmar :

18. Och öfver mina tjenare, och öfver mina tjenarinnor, skall jag i de dagar utgjuta af min Andä; och de skola prophetera.

19 Och jag skall gisva under osvan i himmelen, och tecken nedre på jorden; blod och ild, och råddamm :

20. Solen skall wändas i mörker, och månen i blod, förr än den store och uppenbartige HERANS dag kommer :

21. Och skall se, att hvar och en som åkallar HERANS Namn, han skall blifwa salig.

22. I mån af Israel, hörer dessa ord : Jesus af Nazaret, den man som når eter af Gudi bewisad är med krafter, och under, och tecken, som Gud hafwer gjort genom honom ibland eder, såsom I och sjelfwe weten :

23. Honom, efter han af Guds be-
länkta råd och försyn utgifwen wår,
hafwen I tagit, genom onda mäns
händer, korsfäst och dödat.

24. Den hafwer Gud uppväckt, och
läst dödsens smeda; efter omdjligt
wår, att han stulle behållas af honom.

25. Ty David säger om honom :
Jag hafwer alltid föresatt HERAN
för mina ögon; ty han är mig på
högra handen, att jag icke skall rörd
wårda ;

26. Fördenstull är mitt hjerta gladt,
och min tunga fröjdar sig, skall också
mitt kött hwila i förhoppning :

27. Ty du öfvergifwer icke min själ i
hewete, och tillståder icke, att din He-
lige skall se förgångelse.

28. Du hafwer mig fungjort lifwens
wågar : du skall uppfylla mig med
fröjd för ditt ansigte.

29. I mån och bröder, man må fritt
tala med eder om den Patriarchen Da-
vid; han är dödd och begrawen, och

shall prophesy, and you young
men shall see visions, and your
old men shall dream dreams :

18 And on my servants and on
my handmaidens I will pour out
in those days of my Spirit; and
they shall prophesy :

19 And I will shew wonders in
heaven above, and signs in the
earth beneath; blood, and fire, and
vapour of smoke :

20 The sun shall be turned into
darkness, and the moon into blood,
before that great and notable day
of the Lord come :

21 And it shall come to pass, that
whosoever shall call on the name
of the Lord shall be saved.

22 Ye men of Israel, hear these
words; Jesus of Nazareth, a man
approved of God among you by
miracles and wonders and signs,
which God did by him in the midst
of you, as ye yourselves also know :

23 Him, being delivered by the de-
terminate counsel and foreknowl-
edge of God, ye have taken, and
by wicked hands have crucified and
slain :

24 Whom God hath raised up,
having loosed the pains of death :
because it was not possible that he
should be holden of it.

25 For David speaketh concern-
ing him, I foresaw the Lord al-
ways before my face; for he is on
my right hand, that I should not
be moved :

26 Therefore did my heart re-
joice, and my tongue was glad
moreover also my flesh shall rest
in hope :

27 Because thou wilt not leave
my soul in hell, neither wilt thou
suffer thine Holy One to see cor-
ruption.

28 Thou hast made known to me
the ways of life; thou shalt make
me full of joy with thy countenance.

29 Men and brethren, let me
freely speak unto you of the patri-
arch David, that he is both dead

hans graf år når og intill denna dag.

30. Efter han nu war en Prophet, och wiste, att Gud hade lofwat honom med en ed, att han af hans ländes frukt skulle, efter löftet, uppväcka Christum, till at sitta på hans säte :

31. Såg han det framföre år, och talade om Christi uppståndelse, att hans själ icke år öfvergifwen uti helwete ; icke heller hans lött hafwer sett förgångelse.

32. Denna Jesum hafwer Gud uppväckt, der wi alle vittne till åre.

33. Medan han nu med Guds högra hand upphöjd år, och löfte fått hafwer af Fadren om den Heliga Anda, hafwer han utgjutit detta I nu sen och hören.

34. Ty icke hafwer David upparit i himmelen ; men han säger : HERREN sade till min HERRE, sätt dig på min högra hand,

35. Till des jag nedertlägger dina omwänner dig till en fotapall.

36. Så ställ nu hela Israels hus tweta förmissio, att denne Jesum, som I korsfäst hafwen, hafwer Gud gjort till en HERRE och Christ.

37. Då de detta hörde, fingo de ett stung i hjertat, och sade till Petrum, och till de andra Apostlarna : I mån och bröder, hwad stola wi göra ?

38. Sade Petrus till dem : Hörer bättring, och hwar och en af eder låte sig döpa i Jesu Christi namn, till syndernas förlåtelse, och I stolen undfå den Heliga Andas gåfwa.

39. Ty eder år löftet gjordt, och edra barn, och alla dem som fjerran åro, hwilka HERREN, vår Gud, här till kallande warder

40. Betygade han od med många andra ord, och förmanade dem, sågande : Låter hjelpa eder ifrån detta onda slägtet.

41. De som då gerna anammade

and buried, and his sepulchre is with us unto this day.

30 Therefore being a prophet, and knowing that God had sworn with an oath to him, that of the fruit of his loins, according to the flesh, he would raise up Christ to sit on his throne ;

31 He, seeing this before, spake of the resurrection of Christ, that his soul was not left in hell, neither his flesh did see corruption.

32 This Jesus hath God raised up, whereof we all are witnesses.

33 Therefore being by the right hand of God exalted, and having received of the Father the promise of the Holy Ghost, he hath shed forth this, which ye now see and hear.

34 For David is not ascended into the heavens : but he saith himself, The LORD said unto my Lord, Sit thou on my right hand,

35 Until I make thy foes thy footstool.

36 Therefore let all the house of Israel know assuredly, that God hath made that same Jesus, whom ye have crucified, both Lord and Christ.

37 ¶ Now when they heard this, they were pricked in their heart, and said unto Peter and to the rest of the apostles, Men and brethren, what shall we do ?

38 Then Peter said unto them, Repent, and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost.

39 For the promise is unto you, and to your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call.

40 And with many other words did he testify and exhort, saying, Save yourselves from this ungodly generation.

41 ¶ Then they that gladly

hans tal, de låto sig döpa: och kommo till hopen, på den dagen, wid tretusende själar.

42. Och blefwo de ständigt ståndande uti Apostlarnas lärdom och i delaktighet, och i bröds brytelse, och i böner.

43. Och en fruktan kom uppå hvar och en själ, och många under och tecken gjordes af Apostlarna.

44. Och alle de som trodde, woro tilljammans, och hade all ting gemensamt.

45. Sina ägodelar och häfswor sålde de, och delade dem med alla, såsom hvar och en behöfde.

46. Och hvar dag woro de ständigt och endrågteligen i templet; och bröto bröd här och der i husen, åtande med hvarannan i fröjd, och låfswade Gud i deras hjertans ensaldighet.

47. Och de hade ynnest når allt folket. Och Herren förökade hvar dag församlingen med dem, som salige wordo.

3. Capitel.

Så gingo Petrus och Johannes tillhoba upp i templet, wid bönestunden, som war den nionde timen.

2. Och der war en man, ofärdig att ifrån sin moders lif, som låt sig bära; den satte de hvar dag för dören åt templet, som hette den sköna, att han skulle begära almofa af dem, som ingingo i templet.

3. Då han såg se Petrum och Johannes, att de wille gå in i templet, bad han dem om almofa.

4. Då såg Petrus på honom, med Johanne, och sade: Se på oss.

5. Då såg han på dem, förhoppandes, att han skulle något få af dem.

6. Då sade Petrus: Silfwer och guld hafwer icke jag; men det jag hafwer, det gifwer jag dig: I Jesu Christi Nazareni namn, stått upp, och gåd.

ceived his word were baptized: and the same day there were added *unto them* about three thousand souls.

42 And they continued steadfastly in the apostles' doctrine and fellowship, and in breaking of bread, and in prayers.

43 And fear came upon every soul: and many wonders and signs were done by the apostles.

44 And all that believed were together, and had all things common;

45 And sold their possessions and goods, and parted them to all *men* as every man had need.

46 And they, continuing daily with one accord in the temple, and breaking bread from house to house, did eat their meat with gladness and singleness of heart,

47 Praising God, and having favour with all the people. And the Lord added to the church daily such as should be saved.

CHAPTER III.

NOW Peter and John went up together into the temple at the hour of prayer, *being* the ninth hour.

2 And a certain man lame from his mother's womb was carried, whom they laid daily at the gate of the temple which is called Beautiful, to ask alms of them that entered into the temple;

3 Who, seeing Peter and John about to go into the temple, asked an alms.

4 And Peter, fastening his eyes upon him with John, said, Look on us.

5 And he gave heed unto them, expecting to receive something of them.

6 Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have give I thee: In the name of Jesus Christ of Nazareth rise up and walk

7. Och tog honom mid högra handen, och reste honom upp; och strag wordo hans fötter och ben stadiga.

8. Han sprang upp, och stod, och gick, och följde dem in i templet, gick och sprang hit och dit, prisande Gud.

9. Då såg allt folket se honom, att han gick och låfwade Gud;

10. Och sånde honom, att han war den samme, som plågade sitta efter almofa, mid den stöna dören för templet; och wordo fulle af förundran och försträckelse. Öfwer det honom medersarit war.

11. Då nu denne mannen, som ofärdig warit hade, och helbregda gjord war, höll sig intill Petrum och Johanne, lopp att folket till dem i förhuset, som kallas Salomons, och förundrade sig.

12. Då Petrus det såg svarade han till folket: I mån af Israel, hwi undren I häruppå? eller, hwi sen I på oss, lifasom wi af vår egen kraft eller förtjenst hade det åstadkommit, att denne hafwer fått sin gång?

13. Abrahams, och Isaacs, och Jacobs Gud, våra Fäders Gud hafwer förklarad sin Son Jesum, hwilken I öfwerantwardat hafwen, och förnetat inför Pilatus, då han dömdo, att han skulle gifwas löd.

14. Men I förnetaden den Heliga och Rättfärdiga, och bäden, att man-dråparen skulle gifwas eder;

15. Och Lifvens Förste dråpen I; den hafwer Gud nu uppväckt ifrån de döda, till hwilket wi vittne äre.

16. Och hafwer genom tron på hans namn, på denna som I sen och känna, stadfast sitt namn; och tron, som är genom honom, hafwer gifwit denna hans helbregda, i allas eder åsyn.

17. Nu, låre bröder, wet jag wäl, att I det gjort hafwen af sáfunnighet, såsom od ebre öfwerste.

18. Men Gud, som genom alla sina

7 And he took him by the right hand, and lifted him up: and immediately his feet and ancle bones received strength.

8 And he leaping up stood, and walked, and entered with them into the temple, walking, and leaping, and praising God.

9 And all the people saw him walking and praising God:

10 And they knew that it was he which sat for alms at the Beautiful gate of the temple: and they were filled with wonder and amazement at that which had happened unto him.

11 And as the lame man which was healed held Peter and John, all the people ran together unto them in the porch that is called Solomon's, greatly wondering.

12 ¶ And when Peter saw it, he answered unto the people, Ye men of Israel, why marvel ye at this? or why look ye so earnestly on us, as though by our own power or holiness we had made this man to walk?

13 The God of Abraham, and of Isaac, and of Jacob, the God of our fathers, hath glorified his Son Jesus; whom ye delivered up, and denied him in the presence of Pilate, when he was determined to let him go.

14 But ye denied the Holy One and the Just, and desired a murderer to be granted unto you;

15 And killed the Prince of life, whom God hath raised from the dead; whereof we are witnesses.

16 And his name, through faith in his name, hath made this man strong, whom ye see and know: yea, the faith which is by him hath given him this perfect soundness in the presence of you all.

17 And now, brethren, I wot that through ignorance ye did it, as doth also your rulers.

18 But those things, which God

Profheteras mun föresagt hafwer, att Christus skulle lida, han hafwer nu så fullbordat det.

19. Så bättrer eder nu, och wänder eder om, på det edra synder måga afstrafade warda, att wederwidelsens lit då kommer för HERANS ansigte.

20. När han såndande warder, den eder nu tillförene predikad är, Jesum Christum:

21. Swikken himmelen intaga måste, till den tid, att igen upprättadt warder alt det Gud sagt hafwer, genom alla sina heliga Profheteras mun, af wärldens beghnelse.

22. Ty Moses hafwer sagt till såderna: HERREN, eder Gud, skall eder uppvåda en Prophet utaf edra bröder, såsom mig; honom skolen I höra i alt det han eder sågande warder.

23. Och det skall ste, att hwar och en själ, som icke hörer den Profheten, hon skall utkastas ifrån folket.

24. Och alle Profheterne ifrån Samuel, och sedan så många som talat hafwa, hafwa bådadt dessa dagarna.

25. I åren Profheternas och förbundets barn, let Gud hafwer gjort med våra såder, sågande till Abraham: I din såd stola alla folk på jorden wålsignade warda.

26. Eder först och främst hafwer Gud uppvådat sin Son, Jesum, och såndt honom till att wålsigna eder, att hwar och en af eder skulle sig omwända, ifrån sin ondsk.

4. Capitel.

Då de nu talade till folket, sommo bertill Presterne, och Föreståndaren i templet, och de Sadduceer.

2. Och togo de illa wid sig, att de lärde folket, och förkunnade, i Jesu, uppståndelsen ifrån de döda;

3. Och togo fatt på dem, och satte

before had shewed by the mouth of all his prophets, that Christ should suffer, he hath so fulfilled.

19 ¶ Repent ye therefore, and be converted, that your sins may be blotted out, when the times of refreshing shall come from the presence of the Lord;

20 And he shall send Jesus Christ, which before was preached unto you:

21 Whom the heaven must receive until the times of restitution of all things, which God hath spoken by the mouth of all his holy prophets since the world began.

22 For Moses truly said unto the fathers, A Prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you.

23 And it shall come to pass, that every soul, which will not hear that Prophet, shall be destroyed from among the people.

24 Yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have likewise foretold of these days.

25 Ye are the children of the prophets, and of the covenant which God made with our fathers, saying unto Abraham, And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

26 Unto you first, God having raised up his Son Jesus sent him to bless you, in turning away every one of you from his iniquities.

CHAPTER IV.

AND as they spake unto the people, the priests, and the captain of the temple, and the Sadducees, came upon them,

2 Being grieved that they taught the people, and preached through Jesus the resurrection from the dead.

3 And they laid hands on them

dem i håttelse, till andra dagen, ty det var redan afton.

4. Men många af dem, som orden hört hade, trodde; och wardt talet på männerna wid femtusend.

5. Så begaf det sig dagen derefter, att deras Öfverste, och Äldste, och Striftlärde i Jerusalem,

6. Och Hannas, öfverste Presten, och Caiphas, och Johannes, och Alexander, och så många som woro af öfversta Prestastådet, församlade sig,

7. Och hade dem fram för sig, och frågade dem: Af hvad magt, eller i hvad namn hafwen I detta gjort?

8. Petrus, full med den Helliga Andan, sade till dem: I Öfverste för folket och Äldste i Israel,

9. Efter wi i dag blifwe dömda för denna wålgerningen, på denna sjufa mannen, genom hwilken han är helbregda worden;

10. Så skall det eder alla wetterligt wara, och all Israels folk, att genom Jesu Christi Nazareni namn, den I förskåft hafwen, den Gud upprått hafwer ifrån de döda, står nu denne helbregda för eder.

11. Han är den stenen, som af eder, byggningsmän, förkastad är, och är worden en hörnsten.

12. Och i ingom androm är salighet; ty det är icke heller något annat Namn under himmelen menniskomen gifwit, i hwilket wi stole salige wara.

13. När de sågo sådan afswarlighet i Petro, och Johanne, och sunno dock, att de woro olärde och lekmän, förundrade de sig, och drogo länsla på dem, att de hade warit med Jesu.

14. Och mannen sågo de stående der när dem, som helbregda war gjord, ty de kunde der intet emot säga:

15. Utan bödo dem gå ut af Rådet, och handlade sedan emellan sig,

and put *them* in hold unto the next day: for it was now eventide.

4 Howbeit many of them which heard the word believed; and the number of the men was about five thousand.

5 ¶ And it came to pass on the morrow, that their rulers, and elders, and scribes,

6 And Annas the high priest, and Caiaphas, and John, and Alexander, and as many as were of the kindred of the high priest, were gathered together at Jerusalem.

7 And when they had set them in the midst, they asked, By what power, or by what name, have ye done this?

8 Then Peter, filled with the Holy Ghost, said unto them, Ye rulers of the people, and elders of Israel,

9 If we this day be examined of the good deed done to the impotent man, by what means he is made whole;

10 Be it known unto you all, and to all the people of Israel, that by the name of Jesus Christ of Nazareth, whom ye crucified, whom God raised from the dead, *even* by him doth this man stand here before you whole.

11 This is the stone which was set at nought of you builders, which is become the head of the corner.

12 Neither is there salvation in any other: for there is none other name under heaven given among men, whereby we must be saved.

13 ¶ Now when they saw the boldness of Peter and John, and perceived that they were unlearned and ignorant men, they marvelled; and they took knowledge of them, that they had been with Jesus.

14 And beholding the man which was healed standing with them, they could say nothing against it.

15 But when they had commanded them to go aside out of the council, they conferred among themselves,

16. Sägande: Hvad skole vi göra åt dessa män? ty ett uppenbart tecken är gjordt af dem, och är sunnigt alla dem som bo i Jerusalem; och vi kunne icke nesa det.

17. Men på det, att det icke skall vidare utfomma ibland folket, wille vi afswarligen förbjuda dem, att de här-efter icke tala i detta namnet, för någor menniska.

18 Och de kallade dem, och bödo, att de ingalunda mer tala, eller låra skulle Jesu namn.

19. Då swarade Petrus, och Johannes, och sade till dem: Om det är rättfärdigt för Gud, att vi höre eder mer än Gud, derom mågen I selskwe döma.

20. Ty vi kunne icke förtiga det, vi sett och hört hafwe.

21. Då hotade de dem, och låto gå dem, intet sinnande, huruledes de funde pina dem, för folkets skull, ty alle prisade Gud, för det som sedt war.

22. Ty mannen war öfwer fyratio år, på hwilken detta helbregda tecknet sedt war.

23. Sedan de låto dem gå, kommo de till sina, och sungjorde dem allt det de öfwerste Presterne, och äldste till dem sagt hade.

24. Då de det hörde, upphofwo de endrågteligen sin röst till Gud, och sade: HERRE, du äst Gud, som gjort hafwer himmel och jord, hafwet, och allt det som deruti är.

25. Du som genom din tjenares Davids mun sagt hafwer: Hwi hafwa Hedningarne upprest sig, och folket tagit sig för: det såfångt är?

26. Fort ritets Konungar trådde tillhopa, och Förstarne församlade sig ihop, emot HERREN, och emot hans Christ.

27. Sannertligen församlade sig emot din heliga Son, Jesum, den du smort hafwer, både Herodes, och Pontius Pi-

16 Saying, What shall we do to these men? for that indeed a notable miracle hath been done by them is manifest to all them that dwell in Jerusalem; and we cannot deny it.

17 But that it spread no further among the people, let us straitly threaten them, that they speak henceforth to no man in this name.

18 And they called them, and commanded them not to speak at all nor teach in the name of Jesus.

19 But Peter and John answered and said unto them, Whether it be right in the sight of God to hearken unto you more than unto God, judge ye.

20 For we cannot but speak the things which we have seen and heard.

21 So when they had further threatened them, they let them go, finding nothing how they might punish them, because of the people: for all men glorified God for that which was done.

22 For the man was above forty years old, on whom this miracle of healing was shewed.

23 ¶ And being let go, they went to their own company, and reported all that the chief priests and elders had said unto them.

24 And when they heard that, they lifted up their voice to God with one accord, and said, Lord, thou art God, which hast made heaven, and earth, and the sea, and all that in them is;

25 Who by the mouth of thy servant David hast said, Why did the heathen rage, and the people imagine vain things?

26 The kings of the earth stood up, and the rulers were gathered together against the Lord, and against his Christ.

27 For of a truth against thy holy child Jesus, whom thou hast anointed, both Herod, and Pontius Pilate,

latuð, með Hedningarna, och Israels folk.

28. Till att göra hwad din hand och råd tillförene beslutit hade, att ste skulle.

29. Och nu, HERR, se till deras trug, och gif dina tjenare, att de med all tröft tala ditt ord.

30. Uttråkande din hand bertill, att fundhet, och tecken, och under, måga göras genom din heliga Söns JESU namn.

31. Och då de bedit hade, rördes rummet, der de uti församlade woro, och de worbo alle fulle af den Heliga Andan, och talade Guds ord med tröft.

32. Och uti hela hopen som trodde, war ett hjerta och en själ; och ingen af dem sade något wara sitt af det han ägde; utan de hade all gemensamt.

33. Och Apostlarne buro med stor kraft vittnesbörd till HERrans JESU Christi uppståndelse; och stor nåd war öfwer dem alla.

34. Och ingen war heller ibland dem, som något fattades; ty så månge, som åfrar eller hus ägde, de sålde dem; och buro wårdet för det som de sålt hade,

35. Och lade fram för Apostlarnas fötter, och delades åt hwar och en, efter som honom behof war.

36. Men Josef, som ock kallades af Apostlarna Barnabas, det uttydtt är: Hugswalelsens son, en Levit, bördig af Cyhren,

37. Han hade en åker, den sålde han, och bar fram wårdet, och lade det för Apostlarnas fötter.

5. Capitel.

Men en man, benämnd Ananias, med Saphira sin hustru, sålde sina ågor

with the Gentiles, and the people of Israel, were gathered together,

28 For to do whatsoever thy hand and thy counsel determined before to be done.

29 And now, Lord, behold their threatenings: and grant unto thy servants, that with all boldness they may speak thy word,

30 By stretching forth thine hand to heal; and that signs and wonders may be done by the name of thy holy child Jesus.

31 ¶ And when they had prayed, the place was shaken where they were assembled together; and they were all filled with the Holy Ghost, and they spake the word of God with boldness.

32 And the multitude of them that believed were of one heart and of one soul: neither said any of them that aught of the things which he possessed was his own; but they had all things common.

33 And with great power gave the apostles witness of the resurrection of the Lord Jesus: and great grace was upon them all.

34 Neither was there any among them that lacked: for as many as were possessors of lands or houses sold them, and brought the price of the things that were sold,

35 And laid them down at the apostles' feet: and distribution was made unto every man according as he had need.

36 And Josef, who by the apostles was surnamed Barnabas, (which is being interpreted, The son of consolation,) a Levite, and of the country of Cyprus,

37 Having land, sold it, and brought the money, and laid it at the apostles' feet.

CHAPTER V.

BUT a certain man named Ananias, with Sapphira his wife sold a possession.

2. Och hade lagt affides något af wårdet, med sin hustrus wetskap, och och en del bar han fram, och lade för Apostlarnas fötter.

3. Då sade Petrus: Anania, hwi hafwer Satan uppsyllt ditt hjerta, att du skulle ljuga för den Heliga Anda, och undstinga somt af wårdet för åtren?

4. Du hade wål funnat behållan, då du honom hade; och då han såld war, war han oc i ditt wåld. Swarföre hafwer du sådant företagit i ditt hjerta? Du hafwer icke ljugit för menniska, utan för Gudi.

5. Då Ananias hörde dessa ord, föll han ned, och gaf upp andan: och en stor råddhåge som öfwer alla dem som detta hörde.

6. Då stodo unge män upp, togo honom af wågen, buro honom bort, och begrofw honom.

7. Wid tre stunder derefter, kom oc hans hustru, och wiste icke hwad stedt war, och gick in.

8. Då swarade Petrus henne: Säg mig, hafwen I oc för så mycket såld åtren? Då sade hon: Ja, hafwe wi så.

9. Då sade Petrus till henne: Swarföre woren I öfwerens, att I stullen stefa HERRANS Anda? Si, deras fötter, som hafwa begrawit din man, äro för dören, och de stola oc strag bära dig ut.

10. Och strag föll hon ned för hans fötter, och gaf upp andan. Då gingo de unge män in, och sunno henne dödd, och buro henne ut, och jordade henne där hennes man.

11. Och en stor råddhåge kom öfwer hela församlingen, och öfwer alla dem som detta hörde.

12. Och igenom Apostlarnas händer gjordes många tecken och under ibland folket; och de woro endrätgeligen alle uti Salomons förhus.

13. Men ingen annan öfwerdes gifwa sig intill dem; utan folket höll mycket af dem.

2 And kept back part of the price, his wife also being privy to it, and brought a certain part, and laid it at the apostles' feet.

3 But Peter said, Ananias, why hath Satan filled thine heart to lie to the Holy Ghost, and to keep back part of the price of the land?

4 While it remained, was it not thine own? and after it was sold, was it not in thine own power? why hast thou conceived this thing in thine heart? thou hast not lied unto men, but unto God.

5 And Ananias hearing these words fell down, and gave up the ghost: and great fear came on all them that heard these things.

6 And the young men arose, wound him up, and carried him out, and buried him.

7 And it was about the space of three hours after, when his wife, not knowing what was done, came in.

8 And Peter answered unto her, Tell me whether ye sold the land for so much? And she said, Yea, for so much.

9 Then Peter said unto her, How is it that ye have agreed together to tempt the Spirit of the Lord? behold, the feet of them which have buried thy husband are at the door, and shall carry thee out.

10 Then fell she down straightway at his feet, and yielded up the ghost: and the young men came in, and found her dead, and, carrying her forth, buried her by her husband.

11 And great fear came upon all the church, and upon as many as heard these things.

12 ¶ And by the hands of the apostles were many signs and wonders wrought among the people; (and they were all with one accord in Solomon's porch.

13 And of the rest durst no man join himself to them: but the people magnified them.

14. Och hopen vägte mer till af dem, som trodde HETranom, både män och qvinnor :

15. Så att de utburo på gatorna sjufa mennistor, och lade dem i sängar, och på bårar, att då Petrus kom gående, måtte åtminstone hans skugga stygga på någon af dem.

16. Och församlade sig en stor hop af nästa städerna till Jerusalem, och förde dit sjufa, och de som besatte woro med de orena andar, och de wordo alle helbregda.

17. Då stod den öfverste Presten upp, och alle de med honom woro, hwilke äro det parti, som kallas de Sadduceers, och wordo fulle med nit.

18. Och togo fatt på Apostlarna, och satte dem uti allmänligt fångelse.

19. Men HETrans Ängel låt dören upp på fångarhuset om natten, och hade dem ut, och sade :

20. Går och står i templet, och säger folket alla de ord, som detta lifwet tillhöra.

21. Då de detta hört hade, gingo de bittida om morgonen i templet, och begynte till att lära. Då kom den öfverste Presten, och de med honom woro, och fallade Mådet tillhoppa, och alla de Äldsta ibland Israets barn, och sände till fångarhuset, att de skulle hämta dem.

22. Då tjenarena kommo, och funno dem icke i fångarhuset, kommo de igen, och bådade dem,

23. Sägande : Fångarhuset funno wi ju granneligen igenlåst, och wåttarena stående utan för dören ; men då wi uppläste, funno wi der ingen.

24. Då öfverste Presten, och templet's Föreståndare, och de andre öfverste Presterne, hörde detta talet, begynte de warda twehogse om dem, hwad der-af warda wille.

25. Då kom en, och bådade dem : Si,

14 And believers were the more added to the Lord, multitudes both of men and women ;)

15 Insomuch that they brought forth the sick into the streets, and laid *them* on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them.

16 There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks, and them which were vexed with unclean spirits : and they were healed every one.

17 ¶ Then the high priest rose up, and all they that were with him, (which is the sect of the Sadducees,) and were filled with indignation,

18 And laid their hands on the apostles, and put them in the common prison.

19 But the angel of the Lord by night opened the prison doors, and brought them forth, and said,

20 Go, stand and speak in the temple to the people all the words of this life.

21 And when they heard *that*, they entered into the temple early in the morning, and taught. But the high priest came, and they that were with him, and called the council together, and all the senate of the children of Israel, and sent to the prison to have them brought.

22 But when the officers came, and found them not in the prison, they returned, and told,

23 Saying, The prison truly found we shut with all safety, and the keepers standing without before the doors : but when we had opened, we found no man within.

24 Now when the high priest and the captain of the temple and the chief priests heard these things, they doubted of them whereunto this would grow.

25 Then came one and told them.

de män som I infatt hadn i fångahuset, de äro i templet, stå och lära folket

26. Då gick Föreståndaren med tjennarna, och hade dem fram utan våld: ty de råddes för folket, att de skulle släna dem.

27. Och då de hade ledt dem dit, hade de dem fram för Rådet, och den öfverste Presten frågade dem,

28. Sägande: Hafve vi icke en tid och annan budit eder, att I icke skullen lära i detta namnet? Och si, I hafwen uppfyllt Jerusalem med eder lärdom, och viljen draga öfver öj denua mannens blod.

29. Då svarade Petrus, och Apostlarna, och sade: Man måste mer lyda Gud, än mennistor.

30. Våra fädrens Gud hafver uppväckt Jesum, den I dräpät hafven, och upphängt på tråd;

31. Den hafver Gud med sin högra hand upphöjt, för en Högding och Frälsare, till att gifwa Israel bättring, och syndernas förlåtelse.

32. Och vi äre honom för mittne, till det vi såge; så och den Helige Ande, den Gud gifwit hafver dem som honom lydattige äro.

33. Då de detta hörde, star det dem i hjertat, och de begynte rådslå, att de måtte dräpa dem.

34. Då stod en Pharisee upp i Rådet, benämnd Gamaliel, en lagklof, den ibland alt folket mycket afhållen war, och bad, att Apostlarna skulle som skarast gå affides ut,

35. Och sade till dem: I män af Israel, ser till hwad I gbren med dessa män.

36. För dessa dagar hos Theudas sig upp, sägande sig något wara; honom skil en hop folk till två srahundrade; han wardt ihjållslagen, och alle de, som trodde honom, worde förstingrade, och hemmo till intet.

saying, Behold, the men whom ye put in prison are standing in the temple, and teaching the people.

26 Then went the captain with the officers, and brought them without violence: for they feared the people, lest they should have been stoned.

27 And when they had brought them, they set *them* before the council: and the high priest asked them,

28 Saying, Did not we straitly command you that ye should not teach in this name? and, behold, ye have filled Jerusalem with your doctrine, and intend to bring this man's blood upon us.

29 ¶ Then Peter and the *other* apostles answered and said, We ought to obey God rather than men.

30 The God of our fathers raised up Jesus, whom ye slew and hanged on a tree.

31 Him hath God exalted with his right hand to *be* a Prince and a Saviour, for to give repentance to Israel, and forgiveness of sins.

32 And we are his witnesses of these things; and *so is* also the Holy Ghost, whom God hath given to them that obey him.

33 ¶ When they heard *that*, they were cut to the heart, and took counsel to slay them.

34 Then stood there up one in the council, a Pharisee, named Gamaliel, a doctor of the law, had in reputation among all the people, and commanded to put the apostles forth a little space;

35 And said unto them, Ye men of Israel, take heed to yourselves what ye intend to do as touching these men.

36 For before these days rose up Theudas, boasting himself to be somebody; to whom a number of men, about four hundred, joined themselves: who was slain; and all, as many as obeyed him, were scattered, and brought to nought.

37. Efter honom hof Judas sig upp, af Galileen, i de dagar, då beskattningen stode; han afvände mycket folk efter sig; han blef och borta, och alle de, som honom lydte hade, worde förstingrade.

38. Och nu säger jag eder: Kommer intet wid dessa män; utan låter dem betänna: ty är detta råd eller wert af mennistor, så warder det wäl om intet;

39. Men är det af Gudi, så funnen I icke slå det neder, så framt I wiljen icke finnas strida mot Gud.

40. Då föllo de alle intill hans råd, och kallade Apostlarna, låto hudslånga dem, och bödo dem, att de icke skulle tala i Jesu namn; och låto gå dem.

41. Men de gingo med fröjd ifrån Rådet, att de woro wärdige lida smålet för hans namns skull.

42. Och höllo hwar dag uppå, utan återwändande, att lära och predika Evangelium om Jesu Christo, uti templet, och i alla hus.

6. Capitel.

Uti de dagar, då hopen af Lärjungarna förökades, beghnte de Greker snorra mot de Ebreer; dersöre, att de ras enfor worde föraktade uti den dageliga tjensten.

2. Då kallade de tolf hela hopen af Lärjungarna tillsamman, och sade: Det är icke tillbörligt, att wi stole öfvergiftwa Guds ord, och afta hwad på bordet komma skall.

3. Söter fördenksull ut, säre bröder, sju män af eder, som godt ryste hafwa, och fulle äro med den Heliga Andan, och wißdom, dem wilje wi befalla detta ärendet.

4. Men wi wilje afta på bönen, och att förkunna Guds ord.

5. Och det talet tåktes wäl hela hopen; och de utmalde dertill Stephanus, som war en man full med tro och den

37 After this man rose up Judas of Galilee in the days of the taxing, and drew away much people after him: he also perished; and all, even as many as obeyed him, were dispersed.

38 And now I say unto you, Refrain from these men, and let them alone: for if this counsel or this work be of men, it will come to nought:

39 But if it be of God, ye cannot overthrow it; lest haply ye be found even to fight against God.

40 And to him they agreed: and when they had called the apostles, and beaten them, they commanded that they should not speak in the name of Jesus, and let them go.

41 ¶ And they departed from the presence of the council, rejoicing that they were counted worthy to suffer shame for his name.

42 And daily in the temple, and in every house, they ceased not to teach and preach Jesus Christ.

CHAPTER VI.

AND in those days, when the number of the disciples was multiplied, there arose a murmuring of the Grecians against the Hebrews, because their widows were neglected in the daily ministrations.

2 Then the twelve called the multitude of the disciples unto them, and said, It is not reason that we should leave the word of God, and serve tables.

3 Wherefore, brethren, look ye out among you seven men of honest report, full of the Holy Ghost and wisdom, whom we may appoint over this business.

4 But we will give ourselves continually to prayer, and to the ministry of the word.

5 ¶ And the saying pleased the whole multitude: and they chose Stephen, a man full of faith and

Sellga Andå ; och Philippus, och Prochorus, och Nicanor, och Timon, och Parmenas, och Nicolaus, som var en Proselyt af Antiochien.

6. Dem hade de fram för Apostlarna ; och de bådö, och lade händer på dem.

7. Och Guds ord förkofrade sig, och hopen af Lärjungarna wardt gansta stor i Jerusalem ; och en stor hop af Prästerna wordo tron ihdattige.

8. Men Stephanus, som var full med tro och starkhet, gjorde under, och stora tecken ibland folket.

9. Då reste sig någre upp af den Synagogan, som kallades de Libertinens, och de Cyrenens, och de Alexandrinens, och de Cilicers, och Assaners, och begynte till att disputera med Stephanus.

10. Och de förmodde icke stå mot den visdom, och den Andå, som talade.

11. Då undersatte de några män, som stulle säga : Vi hafwe hört honom säga håbifsta ord emot Moses, och emot Gud.

12. Och de åggade folket, och de Äldsta och de Skriftlårda, och gingo till, och togo fatt på honom, och hade honom in för Rådet.

13. Och drogo fram falska witten, de ber sade : Denne mannen wänder icke igen, att tala håbifsta ord emot detta helga rumet, och emot lagen :

14. Th wi hörde honom säga : Jesus af Nazaret skall fullstå detta rumet, och skall förwandla de stadgar, som Moses hafwer fått öf.

15. Och alle de i Rådet suto, sågo på honom, och sågo hans ansigte lifasom en Ängels ansigte.

7. Capitel.

Då sade den öfwerste Prästen : Hafwer detta sig och så ?

2. Då sade han : I män, bröder, och

of the Holy Ghost, and Philip, and Prochorus, and Nicanor, and Timon, and Parmenas, and Nicolas a proselyte of Antioch ;

6 Whom they set before the apostles : and when they had prayed, they laid *their* hands on them.

7 And the word of God increased ; and the number of the disciples multiplied in Jerusalem greatly, and a great company of the priests were obedient to the faith.

8 And Stephen, full of faith and power, did great wonders and miracles among the people.

9 ¶ Then there arose certain of the synagogue, which is called *the synagogue* of the Libertines, and Cyrenians, and Alexandrians, and of them of Cilicia and of Asia, disputing with Stephen.

10 And they were not able to resist the wisdom and the spirit by which he spake.

11 Then they suborned men, which said, We have heard him speak blasphemous words against Moses, and *against* God.

12 And they stirred up the people, and the elders, and the scribes, and came upon *him*, and caught him, and brought *him* to the council,

13 And set up false witnesses, which said, This man ceaseth not to speak blasphemous words against this holy place, and the law :

14 For we have heard him say, that this Jesus of Nazareth shall destroy this place, and shall change the customs which Moses delivered us.

15 And all that sat in the council, looking steadfastly on him, saw his face as it had been the face of an angel.

CHAPTER VII.

THEN said the high priest, Are these things so ?

2 And he said, Men, brethren, and

fäder, hörer hårtill. Hårlighetens Gud hutes vår fader Abraham, medan han var i Mesopotamien, förr än han bodde i Haran,

3. Och sade till honom: Gå utur ditt land, och ifrån din slägt, och som i det land, som jag will wisa dig.

4. Då for han ut af de Chaldeerö land, och bodde i Haran; och dådan, då hans fader war dödd, låt han föra honom hit i detta land, der I nu uti bon.

5. Och gaf honom ingen arwedel här inne, icke en fot bredt; och han lofwade honom, att han skulle honom det gifwa till att bestitta, och hans såd efter honom, den tid han ännu inga barn hade.

6. Men Gud sade attså: Din såd skall warda främmande, uti främmande land; och de stola hafwa dem under sig i tråldom, och fara illa med dem i fyrahundra år.

7. Och det folk som de tjena stola, will jag döma, sade Gud; och sedan stola de gå derut, och stola tjena mig i detta rum.

8. Och han gaf honom omstårelsens förbund; och han födde Isaac, och omstar honom på åttonde dagen; och Isaac födde Jacob; och Jacob födde de tolf Patriarker.

9. Och de Patriarker sålde Joseph för afunds stull, in uti Eghpten; och Gud war med honom.

10. Och han halp honom utur all hans bedröfwelse, och gaf honom nåd, och wißdom inför Pharaon, Konungen i Eghpten, och han satte honom till höfwitsman öfwer Eghpten, och öfwer allt sitt hüs.

11. Så som hunger öfwer hela Eghpti land, och Canaan, och stort twång; och våre fäder funno ingen föda.

12. Men då Jacob hörde, att uti Eghpten war korn, sånde han våre fäder första gången ut.

fathers, hearken; The God of glory appeared unto our father Abraham, when he was in Mesopotamia, before he dwelt in Charran,

3 And said unto him, Get thee out of thy country, and from thy kindred, and come into the land which I shall shew thee.

4 Then came he out of the land of the Chaldeans, and dwelt in Charran: and from thence, when his father was dead, he removed him into this land, wherein ye now dwell.

5 And he gave him none inheritance in it, no, not so much as to set his foot on: yet he promised that he would give it to him for a possession, and to his seed after him, when as yet he had no child.

6 And God spake on this wise, That his seed should sojourn in a strange land; and that they should bring them into bondage, and entreat them evil four hundred years.

7 And the nation to whom they shall be in bondage will I judge, said God: and after that shall they come forth, and serve me in this place.

8 And he gave him the covenant of circumcision: and so Abraham begat Isaac, and circumcised him the eighth day; and Isaac begat Jacob; and Jacob begat the twelve patriarchs.

9 And the patriarchs, moved with envy, sold Joseph into Egypt: but God was with him,

10 And delivered him out of all his afflictions, and gave him favour and wisdom in the sight of Pharaoh king of Egypt; and he made him governor over Egypt and all his house.

11 Now there came a dearth over all the land of Egypt and Canaan, and great affliction: and our fathers found no sustenance.

12 But when Jacob heard that there was corn in Egypt, he sent out our fathers first.

13. Och då han åter sände dem ut wardt Joseph sänd af sina bröder, och Pharaos wardt underrättad om Josephs slägt.

14. Då sände Joseph, och kallade sin fäder Jacob till sig, och all sin slägt, till fem och sjuttio själar.

15. Och Jacob for ned till Egypten, och blef dödd, han och våre fäder.

16. Och wordo förde till Sichem, och lades i griften, som Abraham köpt hade, för penningar, af Semors barn, som war Sichems son.

17. Då nu tiden tillstundade om löftet, om hwilket Gud hade swurit Abraham, wärte folket, och wardt förökadt uti Egypten,

18. Till des der upfom en annan Konung, den intet wiste af Joseph:

19. Han gif wårt slägte efter med list, och for illa med våra fäder, så att de utkastade måste sina barn, att de icke skulle blifwa lefwande.

20. Samma tid wardt Moses född, och han war Gudi tåf, och wardt fostrad i sin faders hus, i tre månader.

21. Då han sedan utkastad wardt, tog Pharaos dotter honom upp, och födde honom upp sig för en son.

22. Och wardt Moses lärdd i all den wissdom, som de Egyptier hade, och war mäktig i ord och gerningar.

23. Men då han wardt fyratio år gammal, som honom i hjertat, att han wille besöka sina bröder, Israels barn.

24. Och då han såg, att en af dem stredde orätt, hjälpte han honom, och hämnade hans stada som orätt stredde, och slog den Egyptiern.

25. Och han mente, att hans bröder skulle förstå, att Gud, genom hans hand, skulle frånsä dem; men de förstodo det intet.

26. Och dagen derefter, syntes han ibland dem, der de trätte tillhopa, och wille förklara dem, sågande: I mån, I åren bröder, hwi gören I hwarannan orätt?

13 And at the second time Joseph was made known to his brethren; and Joseph's kindred was made known unto Pharaoh.

14 Then sent Joseph, and called his father Jacob to him, and all his kindred, threescore and fifteen souls.

15 So Jacob went down into Egypt, and died, he, and our fathers,

16 And were carried over into Sychem, and laid in the sepulchre that Abraham bought for a sum of money of the sons of Emmor, the father of Sychem.

17 But when the time of the promise drew nigh, which God had sworn to Abraham, the people grew and multiplied in Egypt,

18 Till another king arose, which knew not Joseph.

19 The same dealt subtilly with our kindred, and evil entreated our fathers, so that they cast out their young children, to the end they might not live.

20 In which time Moses was born, and was exceeding fair, and nourished up in his father's house three months:

21 And when he was cast out, Pharaoh's daughter took him up, and nourished him for her own son.

22 And Moses was learned in all the wisdom of the Egyptians, and was mighty in words and in deeds.

23 And when he was full forty years old, it came into his heart to visit his brethren the children of Israel.

24 And seeing one of them suffer wrong, he defended him, and avenged him that was oppressed, and smote the Egyptian:

25 For he supposed his brethren would have understood how that God by his hand would deliver them; but they understood not.

26 And the next day he shewed himself unto them as they strove, and would have set them at one again, saying, Sirs, ye are brethren; why do ye wrong one to another?

27. Men den som orätt gjorde sin nästa, han stötte honom bort, sågande: *So hafwer satt dig till höfswitsman och domare öfwer oss?*

28. *Mån du wilja slå mig ihjål, såsom du slog den Egyptiern i går?*

29. Då flydde Moses, för detta talers skull, och wardt en främling uti det landet Midian, der han två söner födde.

30. Och efter fyratio år, syntes honom HERANS Angel, i öknens, wid det berget Sinai, uti en brinnande låga, utur busken.

31. Då Moses det såg, förundrade han sig öfwer den synen; men då han gick fram, och skulle ståda, steddde HERANS röst till honom:

32. *Jag är dina fäders Gud, Abrahams Gud, Isaacs Gud, och Jacobs Gud. Då wardt Moses förfärad, och torde icke se dit.*

33. Då sade HEREN till honom: *Läs dina skor af dina fötter, ty det rum, som du står uppå, är ett heligt land.*

34. *Jag hafwer wäl sett mitt folks tvång, som är uti Egypten, och hafwer hört deras suckan, och är nedstigen till att frålsa dem, så som nu hit, jag will sända dig uti Egypten.*

35. Denna Mosen, som de förskafade, sågande: *So gjorde dig till höfswitsman och domare? honom (såger jag) hafwer Gud sändt för en höfswitsman, och förlossare, genom Angelens hand, som honom syntes i busken.*

36. Han förde dem ut, görande under och tecken uti Egypten, och uti röda hafvet, och uti öknens, i fyratio år.

37. Denne är Moses, som sade till Israels barn: *En Prophet skall HEREN, eder Gud, uppväcka eder af edra bröder, såsom mig; honom stolen I höra.*

38. Denne war den, som uti församlingen, i öknens, war med Angelen, som

27 But he that did his neighbour wrong thrust him away, saying, *Who made thee a ruler and a judge over us?*

28 *Wilt thou kill me, as thou didst the Egyptian yesterday?*

29 *Then fled Moses at this saying, and was a stranger in the land of Midian, where he begat two sons.*

30 *And when forty years were expired, there appeared to him in the wilderness of mount Sinai an angel of the Lord in a flame of fire in a bush.*

31 *When Moses saw it, he wondered at the sight: and as he drew near to behold it, the voice of the Lord came unto him,*

32 *Saying, I am the God of thy fathers, the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob. Then Moses trembled, and durst not behold.*

33 *Then said the Lord to him, Put off thy shoes from thy feet: for the place where thou standest is holy ground.*

34 *I have seen, I have seen the affliction of my people which is in Egypt, and I have heard their groaning, and am come down to deliver them. And now come, I will send thee into Egypt.*

35 *This Moses whom they refused, saying, Who made thee a ruler and a judge? the same did God send to be a ruler and a deliverer by the hand of the angel which appeared to him in the bush.*

36 *He brought them out, after that he had shewed wonders and signs in the land of Egypt, and in the Red sea, and in the wilderness forty years.*

37 ¶ *This is that Moses, which said unto the children of Israel, A Prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren like unto me; him shall ye hear.*

38 *This is he, that was in the church in the wilderness with the*

talade med honom på Sinai berg, och med våra fäder; han undfick lifsens ord till att gifwa oss.

39. Hvilken edre fäder wille icke lyd- attige wara; utan drefwo honom ifrån sig, och wände sig om med sitt hjerta till Eghyten,

40. Sägande till Aaron: Går och gudar, som gå för oss, ty wi wete icke hwad denna Mose wederfarit är, som oss utfört hafwer af Eghpti land.

41. Och gjorde de en kalf, i de dagar, och offrade offer till afgudar, och fröj- dade sig öfwer sina händera werk.

42. Då wände Gud sig om, och gaf dem der till, att de dyrkade himmelens härskap; såsom skrifwolt står i Prophe- ternas bok: O Israels hus, hafwen I oss i de fyratio år offrat mig i öknens offer och få?

43. Och I upptogen Molochs taber- nakel, och eder Guds Remphans stjer- na; de belåten som I gjort hadn, till att tillbedja dem; och jag skall bort- kasta eder utom Babylonien.

44. Våre fäder hade wittneöbrdets tabernakel uti öknens; såsom han dem förskickat hade, sägande till Mosen, att han skulle göra det efter den eftersyn, som han sett hade.

45. Hvilket oss våra fäder anammade, och förde det med Josua uti det land, som Hedningarne innehade, hvilka Gud utdref för våra fäders anslgte, utill Davids tid,

46. Hvilken fann nåd för Gudi, och bad, att han måtte finna ett tabernakel till Jacobs Gud.

47. Men Salomon byggde honom ett hus.

48. Dock den Allrahögste bor icke uti ett tempel, som med händer gjorde äro; såsom Propheten säger:

49. Himmelen är mitt säte, och jor- den är min fotapall; hwad hus wiljen

angel which spake to him in the mount Sinai, and *with our fathers*: who received the lively oracles to give unto us:

39 To whom our fathers would not obey, but thrust *him* from them, and in their hearts turned back again into Egypt,

40 Saying unto Aaron, Make us gods to go before us: for *as for* this Moses, which brought us out of the land of Egypt, we wot not what is become of him.

41 And they made a calf in those days, and offered sacrifice unto the idol, and rejoiced in the works of their own hands.

42 Then God turned, and gave them up to worship the host of heaven; as it is written in the book of the prophets, O ye house of Israel, have ye offered to me slain beasts and sacrifices *by the space of* forty years in the wilder- ness?

43 Yea, ye took up the tabernacle of Moloch, and the star of your god Remphan, figures which ye made to worship them: and I will carry you away beyond Babylon.

44 Our fathers had the taberna- cle of witness in the wilderness, as he had appointed, speaking unto Moses, that he should make it ac- cording to the fashion that he had seen.

45 Which also our fathers that came after brought in with Jesus into the possession of the Gentiles, whom God drave out before the face of our fathers, unto the days of David;

46 Who found favour before God, and desired to find a tabernacle for the God of Jacob.

47 But Solomon built him a house.

48 Howbeit the Most High dwell- eth not in temples made with hands; as saith the prophet,

49 Heaven *is* my throne, and earth *is* my footstool: what house

I då bygga mig? säger HERREN: eller hvad rum är till min hvila?

50. Hafver icke min hand gjort detta altfammans?

51. I hårdnackade, och oömsburne i hjertat och dron. I stå alltid emot den Heliga Andan; såsom edre fäder, sammalunda och I.

52. Gvillken af Propheterna hafva icke edre fäder förföljt? De hafva ihjälslagit dem, som förfunnade den Måttfärdigas tillkommelse, hvilkens förrådare och dråpare I nu voren:

53. I, som undfingen lagen genom Ängla stidelse, och höllen den intet.

54. Då de detta hörde, skar det dem i deras hjerta, och beto samman tånberna öfver honom.

55. Men han, full af den Heliga Andan, såg upp i himmelen, och såg se Guds hårlighet, och Jesum stå på Guds höggra hand,

56. Och han sade: Si, jag ser himmelen öppen, och menniskans Son stå på Guds höggra hand.

57. Då ropade de med hög röst, och höllo sina dron till, och stormade alle tillika till honom,

58. Och drefvo honom utur staten, och stenade honom. Och vittnen lade sina kläder af, wid en ung mans fötter, som hette Saulus.

59. Och de stenade Stephanum, och han åfallade, och sade: HERRE Jesu, anamma min anda!

60. Och så böjde han sina knän neder, och ropade med hög röst: HERRE, rädda dem icke denna synden! Och när han hade det sagt, affonnade han.

8. Capitel.

Och Saulus hade samtyckt hans död. Men på samma tid, wardt en stor förföljelse mot den församling, som är i Jerusalem: och de wordo alle

will ye build me? saith the Lord: or what is the place of my rest?

50 Hath not my hand made all these things?

51 ¶ Ye stiffnecked and uncircumcised in heart and ears, ye do always resist the Holy Ghost: as your fathers did, so do ye.

52 Which of the prophets have not your fathers persecuted? and they have slain them which shewed before of the coming of the Just One; of whom ye have been now the betrayers and murderers:

53 Who have received the law by the disposition of angels, and have not kept it.

54 ¶ When they heard these things, they were cut to the heart, and they gnashed on him with their teeth.

55 But he, being full of the Holy Ghost, looked up steadfastly into heaven, and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God,

56 And said, Behold, I see the heavens opened, and the Son of man standing on the right hand of God.

57 Then they cried out with a loud voice, and stopped their ears, and ran upon him with one accord,

58 And cast him out of the city, and stoned him: and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul.

59 And they stoned Stephen, calling upon God, and saying, Lord Jesus, receive my spirit.

60 And he kneeled down, and cried with a loud voice, Lord, lay not this sin to their charge. And when he had said this, he fell asleep.

CHAPTER VIII.

AND Saul was consenting unto his death. And at that time there was a great persecution against the church which was at

förströdde omkring i Judee land, och i Samarien, förutan Apostlarna.

2. Och några gudfruktige män stötte Stephanum, och hade stor gråt öfver honom.

3. Men Saulus tog till, att förböda församlingen; gick hit och dit i husen, och drog fram män och qvinnor, och lät fätta dem i fångelse.

4. Men de som förströdde woro, foro omkring och predikade ordet.

5. Och Philippus kom ned uti en stad i Samarien, och predikade för dem om Christo.

6. Men folket gåfwo aft uppå, hwad Philippus sade; hörande endragtliga, och seende de tecken som han gjorde;

7. Ty de orene andar foro utaf många, som med dem besatte woro, ropande med hög röst; och många borttagne och ofärdige woro helbregda.

8. Och i den staden wardt stor glädje.

9. Så war der en man, benämnd Simom, som tillsförene, uti den staden, plågade bruka trolldom, och hade förwillat det Samaritiska folket, sågande sig wara mycket myndig.

10. Till honom höllo sig alle både små och store, sågande: Denne är Guds kraft, hwilken stor är.

11. Men de höllo sig derföre till honom, att han i lång tid hade förwillat dem, med sin trolldom.

12. När de nu trodde Philippo, som predikade om Guds rike, och om Jesu Christi namn, woro der både män och qvinnor döpte.

13. Då trodde ock Simon med; och när han döpt war, höll han sig intill Philippum: och då han såg sådana tecken och krafter ste, förundrade han sig storligen.

14. Då nu Apostlarne, som i Jeru-

Jerusalem; and they were all scattered abroad throughout the regions of Judea and Samaria, except the apostles.

2 And devout men carried Stephen to his burial, and made great lamentation over him.

3 As for Saul, he made havoc of the church, entering into every house, and haling men and women committed them to prison.

4 Therefore they that were scattered abroad went every where preaching the word.

5 Then Philip went down to the city of Samaria, and preached Christ unto them.

6 And the people with one accord gave heed unto those things which Philip spake, hearing and seeing the miracles which he did.

7 For unclean spirits, crying with loud voice, came out of many that were possessed with them: and many taken with palsies, and that were lame, were healed.

8 And there was great joy in that city.

9 But there was a certain man, called Simon, which beforetime in the same city used sorcery, and bewitched the people of Samaria, giving out that himself was some great one:

10 To whom they all gave heed, from the least to the greatest, saying, This man is the great power of God.

11 And to him they had regard, because that of long time he had bewitched them with sorceries.

12 But when they believed Philip preaching the things concerning the kingdom of God, and the name of Jesus Christ, they were baptized, both men and women.

13 Then Simon himself believed also: and when he was baptized, he continued with Philip, and wondered, beholding the miracles and signs which were done.

14 Now when the apostles whic

salem woro, singo höra, att Samarier hade anammat Guds ord, sände de till dem Petrum och Johennem.

15. När de kommo der ned, bådö de för dem, att de stulle få den Heliga Andan.

16. Ty han war icke ändå fallen på någöndera; utan de woro allenast döpte i HERRANS Jesu namn.

17. Då lade de händer på dem, och de singo den Heliga Andan.

18. När Simon såg, att den Helige Ande gafs dermed, att Apostlarne lade händer på dem, bödd han dem pennningar.

19. Sägande: Gifwer oss mig den magten, att hwem som hälfst jag lågger händer uppå, han får den Heliga Andan.

20. Då sade Petrus till honom: Det du förbömb worde med dina pennningar, efter du menar, att Guds gåfwa kan sås för penningar.

21. Du hafwer hwarfen del eller lott i detta ordet; ty ditt hjerta är icke rätt för Gudi.

22. Derföre bättra dig af denna din ondskan, och bed Gud, att dig ditt hjertas tankar måga förlätne warda:

23. Ty jag ser, att du är full med bitter galla, och bebunden i tvånghet.

24. Då svarade Simon, och sade: Beder I HERRAN för mig, att mig intet öfvergår af det I saden.

25. Och sedan de hade bethgat, och klat HERRANS ord, wände de om igen åt Jerusalem; och predikade Evangelium i många städer i Samarien.

26. Men HERRANS Ängel talade till Philipsum, och sade: Stätt upp och gåd söder ut, den wägen som löper neder åt isfrån Jerusalem, till Gaza som öde är.

27. Så stod han upp, och gick. Och si, en Ethjopist man, en kamercrare, och

were at Jerusalem heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John:

15 Who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost:

16 (For as yet he was fallen upon none of them: only they were baptized in the name of the Lord Jesus.)

17 Then laid they *their* hands on them, and they received the Holy Ghost.

18 And when Simon saw that through laying on of the apostles' hands the Holy Ghost was given, he offered them money,

19 Saying, Give me also this power, that on whomsoever I lay hands, he may receive the Holy Ghost.

20 But Peter said unto him, Thy money perish with thee, because thou hast thought that the gift of God may be purchased with money.

21 Thou hast neither part nor lot in this matter: for thy heart is not right in the sight of God.

22 Repent therefore of this thy wickedness, and pray God, if perhaps the thought of thine heart may be forgiven thee.

23 For I perceive that thou art in the gall of bitterness, and in the bond of iniquity.

24 Then answered Simon, and said, Pray ye to the Lord for me, that none of these things which ye have spoken come upon me.

25 And they, when they had testified and preached the word of the Lord, returned to Jerusalem, and preached the gospel in many villages of the Samaritans.

26 And the angel of the Lord spake unto Philip, saying, Arise, and go toward the south, unto the way that goeth down from Jerusalem unto Gaza, which is desert.

27 And he arose and went: and behold, a man of Ethiopia. a eun-

wåldig når Drottning Candaces uti Ethiopien, hwilken hon hade satt öfwer alla sina häfwor, han war kommen till Jerusafem, der att tillbedja.

28. Och for hem igen, satt på sin waga, och låste Propheten Esaias.

29. Då sade Anden till Philippus: Gad fram, och gif dig intill denna wågen.

30. Då lopp Philippus fram, och hörde honom läsa Propheten Esaias, och sade: Förstår du och hwad du läst?

31. Då sade han: Huru skulle jag förståt, utan någon mig underwisar? och bad Philippus, att han skulle uppståga, och sitta när sig.

32. Och det han låste i Striften war detta: Såsom ett får wardt han ledd till att slagas, och såsom ett lamm är myt för honom som klipper det, så hafwer han icke öppnat sin mun.

33. I hans förnedring är hans dom borttagen; men ho kan uttala hans lifs längd? ty hans lif är borttagit af jorden.

34. Då swarade kamereraren Philippo, och sade: Jag beder dig, om hwem hafwer Propheten detta sagt, om sig, eller om någon annan?

35. Då öppnade Philippus sin mun, och begynte, af denna Striften, predika Evangelium för honom; om Jesu.

36. Och mid de foro fram åt wågen, kommo de till ett watten: och kamereraren sade: Si, wattnet; hwad hinder, att jag icke döpes?

37. Då sade Philippus: Om du tror af allt hjerta, så må det wål ske. Han swarade, och sade: Jag tror Jesum Christum wara Guds Son.

38. Och han lät hälla wagnen: och de stego ned i wattnet, både Philippus och kamereraren, och han döpte honom.

39. Och når de gingo upp utur wattnet, tog Herrens Ande Philippum bort, och kamereraren såg honom intet

nuch of great authority under Candace queen of the Ethiopians, who had the charge of all her treasure, and had come to Jerusalem for to worship,

28 Was returning, and sitting in his chariot read Esaias the prophet.

29 Then the Spirit said unto Philip, Go near, and join thyself to this chariot.

30 And Philip ran thither to him, and heard him read the prophet Esaias, and said, Understandest thou what thou readest?

31 And he said, How can I, except some man should guide me? And he desired Philip that he would come up and sit with him.

32 The place of the Scripture which he read was this, He was led as a sheep to the slaughter; and like a lamb dumb before his shearer, so opened he not his mouth:

33 In his humiliation his judgment was taken away: and who shall declare his generation? for his life is taken from the earth.

34 And the eunuch answered Philip, and said, I pray thee, of whom speaketh the prophet this? of himself, or of some other man?

35 Then Philip opened his mouth, and began at the same scripture, and preached unto him Jesus.

36 And as they went on their way, they came unto a certain water: and the eunuch said, See, here is water; what doth hinder me to be baptized?

37 And Philip said, If thou believest with all thine heart, thou mayest. And he answered and said, I believe that Jesus Christ is the Son of God.

38 And he commanded the chariot to stand still: and they went down both into the water, both Philip and the eunuch; and he baptized him.

39 And when they were come up out of the water, the Spirit of the Lord caught away Philip, that th-

seban; utan for sin våg, och war glad.

40. Och Philippus wardt funnen i Azot; och wandrade omkring, och predikade Evangelium i alla städer, till des han kom till Cesarea.

9. Capitel.

Men Saulus hade ännu i sinnet trug och slag, emot HERRANS Lärjungar, och gick till öfversta Presten,

2. Och han begårde af honom bref till de Synagogor i Damasco, att hwem han finna kunde af denna mågen, mån eller qvinnor, dem skulle han födra bundna till Jerusalem.

3. Och mid han war i mågen, och nalkades in till Damascum, då fringsten honom hasteligen ett sten af himmelen.

4. Och han föll ned på jorden, och hörde en röst, sågande till sig: Saul, Saul, hwil förföljer du mig?

5. Då sade han: Ho äst du HERR? Sade HERRN: Jag är Jesus, den du förföljer. Dig är swårt att spjerna mot udden.

6. Då stalf han, och båtwade, och sade: HERR, hwad vill du jag skall göra? Sade HERRN till honom: Statt upp, och gå in i staden, och der skall dig warda sagdt, hwad du göra skall.

7. Och de män som woro i sällskap med honom, stodo försträckt, hörande wäl röst, och dock litwål sågo de ingen.

8. Då stod Saulus upp af jorden, och upplåt sina ögon, och kunde dock ingen se; utan de togo honom mid handen, och ledde honom in i Damascum.

9. Och han war i tre dagar, så att han såg intet, och intet åt, ej heller drack.

10. Så war uti Damasco en Lärjunge, benämnd Ananias; till honom sade HERRN uti en syn: Anania! Och han sade: HERR, här är jag.

eunuch saw him no more: and he went on his way rejoicing.

40 But Philip was found at Azotus: and passing through he preached in all the cities, till he came to Cesarea.

CHAPTER IX.

AND Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, went unto the high priest,

2 And desired of him letters to Damascus to the synagogues, that if he found any of this way, whether they were men or women, he might bring them bound unto Jerusalem.

3 And as he journeyed, he came near Damascus: and suddenly there shined round about him a light from heaven:

4 And he fell to the earth, and heard a voice saying unto him, Saul, Saul, why persecutest thou me?

5 And he said, Who art thou, Lord? And the Lord said, I am Jesus whom thou persecutest: it is hard for thee to kick against the pricks.

6 And he trembling and astonished said, Lord, what wilt thou have me to do? And the Lord said unto him, Arise, and go into the city, and it shall be told thee what thou must do.

7 And the men which journeyed with him stood speechless, hearing a voice, but seeing no man.

8 And Saul arose from the earth; and when his eyes were opened, he saw no man: but they led him by the hand, and brought him into Damascus.

9 And he was three days without sight, and neither did eat nor drink.

10 ¶ And there was a certain disciple at Damascus, named Ananias; and to him said the Lord in a vision, Ananias. And he said, Behold I am here. Lord.

11. Och HERRN sade till honom :
Stätt upp, och gåd in på den gatan,
som kallad den Rätta, och sök uti Juda
hus en som heter Saulus, af Tarsen ;
th si, han beder.

12. Och han hafwer sett i synen en
man, som heter Ananias, infomma,
och lägga handen på sig, att han skulle
få sin syn igen.

13. Då svarade Ananias : HERRN,
jag hafwer hört af många om denna
mannen, huru mycket ondt han gjort
hafwer dina heliga uti Jerusalem.

14. Och här hafwer han nu magt af
de öfwersta Presterna, till att binda
alla dem, som åfälla ditt namn.

15. Då sade HERRN till honom :
Såd ; th han är mig ett utforadt red-
skap, att han skall bära mitt namn in-
för Hedningar, och för Konungar, och
för Israels barn.

16. Och jag skall wisa honom, huru
mycket han lida skall för mitt namns
skull.

17. Och Ananias gick åstad, och kom
i huset ; lade händer på honom, och
sade : Saul, låre broder, HERRN haf-
wer såndt mig, Jesus, som syntes dig
i wägen, som du kom, att du skall få
din syn igen, och uppfyllas med den
Heliga Andan.

18. Och strax föll af hans ögon så-
som fjäll, och han fick sin syn, och stod
upp, och lått döpa sig.

19. Och tog mat till sig, och förstärkte
sig. Och war Saulus med de Lär-
jungar som i Damasco woro, i några
dagar.

20. Och strax beghnte han i Syna-
gogorna predika Christum, att han
war Guds Son.

21. Och förundrade sig alle, som ho-
mom hörde, och sade : Är icke denne,
som i Jerusalem förstörde alla dem,
som åfälla detta namnet ? och hit är
kommen deruppå, att han skulle föra
dem bundna till öfwersta Presterna ?

22. Men Saulus förkofrade sig ju

11 And the Lord said unto him,
Arise, and go into the street which
is called Straight, and inquire in
the house of Judas for one called
Saul, of Tarsus : for, behold, he
prayeth,

12 And hath seen in a vision a
man named Ananias coming in,
and putting his hand on him, that
he might receive his sight.

13 Then Ananias answered, Lord,
I have heard by many of this man,
how much evil he hath done to thy
saints at Jerusalem :

14 And here he hath authority
from the chief priests to bind all
that call on thy name.

15 But the Lord said unto him,
Go thy way : for he is a chosen
vessel unto me, to bear my name
before the Gentiles, and kings, and
the children of Israel :

16 For I will shew him how great
things he must suffer for my name's
sake.

17 And Ananias went his way,
and entered into the house ; and
putting his hands on him said,
Brother Saul, the Lord, even Jesus,
that appeared unto thee in the way
as thou camest, hath sent me, that
thou mightest receive thy sight,
and be filled with the Holy Ghost.

18 And immediately there fell
from his eyes as it had been scales :
and he received sight forthwith,
and arose, and was baptized.

19 And when he had received
meat, he was strengthened. Then
was Saul certain days with the
disciples which were at Damascus.

20 And straightway he preached
Christ in the synagogues, that he
is the Son of God.

21 But all that heard him were
amazed, and said ; Is not this he
that destroyed them which called
on this name in Jerusalem, and
came hither for that intent, that
he might bring them bound unto
the chief priests ?

22 But Saul increased the mor

mer och mer, och öfvertvann de Judar, som bodde i Damasco, bewisande, att denne war Kristus.

23. Efter många dagar gingo Judarne till råds emellan sig, att de skulle dråpa honom;

24. Men Saulus wardt warnad för deras försåt; och de waktade i portarna dag och natt, att de skulle få dråpa honom.

25. Men Lärjungarne togo honom om natten, och slåppte honom öfver muren, och låto honom ned uti en korg.

26. När Saulus kom till Jerusalem, båd han till, att gifwa sig intill Lärjungarna; och de woro alle räddde för honom, icke troende, att han war worden Lärjunge.

27. Men Barnabas tog honom till sig, och hade honom bort till Apostlarna, och förtäljde dem, huru han hade sett HERran i wågen, och att han hade talat med honom; och huru han hade manligen bewist sig, i Jesu namn, uti Damasco.

28. Och war han sedan med dem i Jerusalem, gick ut och in,

29. Och talade trösteligen i HERrans Jesu namn; och talade, och disputeerade mot de Greker: men de sökte efter, att dråpa honom.

30. Då bröderne det förnummo, fördrade de honom intill Cesareen, och låto honom fara till Tarsum.

31. Så hade då nu församlingarna frid öfver hela Judeen, och Galileen, och Samarien, och förtrofrade sig, wandrande i HERrans råddhåga, och upphylldes med den Heliga Andas tröst.

32. Så hånade sig, att då Petrus wandrade allestädes omkring, som han ed till de helliga, som bodde i Lydda.

33. Der fann han en man, benämnd Eneas, som nu i åtta år legat hade på fång, och han war borttagen.

34. Och Petrus sade till honom: Enea, bote dig Jesus Kristus; stätt upp, och bådada åt dig sjelf, och strag toh han upp.

in strength, and confounded the Jews which dwelt at Damascus, proving that this is very Christ.

23 ¶ And after that many days were fulfilled, the Jews took counsel to kill him:

24 But their laying wait was known of Saul. And they watched the gates day and night to kill him.

25 Then the disciples took him by night, and let him down by the wall in a basket.

26 And when Saul was come to Jerusalem, he assayed to join himself to the disciples: but they were all afraid of him, and believed not that he was a disciple.

27 But Barnabas took him, and brought him to the apostles, and declared unto them how he had seen the Lord in the way, and that he had spoken to him, and how he had preached boldly at Damascus in the name of Jesus.

28 And he was with them coming in and going out at Jerusalem.

29 And he spake boldly in the name of the Lord Jesus, and disputed against the Grecians: but they went about to slay him.

30 Which when the brethren knew, they brought him down to Cesarea, and sent him forth to Tarsus.

31 Then had the churches rest throughout all Judea and Galilee and Samaria, and were edified; and walking in the fear of the Lord, and in the comfort of the Holy Ghost, were multiplied.

32 ¶ And it came to pass, as Peter passed throughout all quarters, he came down also to the saints which dwelt at Lydda.

33 And there he found a certain man named Eneas, which had kept his bed eight years, and was sick of the palsy.

34 And Peter said unto him, Eneas, Jesus Christ maketh thee whole: arise, and make thy bed. And he arose immediately.

35. Och honom sågo alle som bodde i Lydda, och i Saron, och worde omwände till HERAN.

36. Men i Joppe war en Lärjunginna, benämnd Tabitha; det uttydes: Dorcas, det är, en rå; hon war full med goda gerningar, och almosor, som hon gaf.

37. Så hånde sig i de dagar, att hon wardt sjuk, och blef dödd, och de två män henne, och lade henne i salen.

38. Och efter Lydda war icke långt ifrån Joppe, och Lärjungarne hörde, att Petrus war der, sånde de två män till honom, och bådo, att han wille göra sig det omak, och somma till dem.

39. Då stod Petrus upp, och kom till dem. Och då han war kommen, hade de honom in i salen, och kring om honom stodo alla enfor gråtande, och wiste honom skortlar och kläder, som Dorcas hade gjort dem, medan hon war med dem.

40. Då dref Petrus dem alla ut, och föll ned på sina knän, och bad, och wände sig om till froppen, och sade: Tabitha, stätt upp! Då öppnade hon sina ögon; och som hon såc se Petrum, satte hon sig upp igen.

41. Och han räckte henne handen, och reste henne upp; och kallade de heliga, och enforna, och antwardade dem henne lefwande.

42. Och det wardt funnigt öfwer hela Joppe; och många begynte tro på HERAN.

43. Så begaf sig, att han blef i många dagar i Joppe, när en som hette Simon, som war en lädermafare.

35 And all that dwelt at Lydda and Saron saw him, and turned to the Lord.

36 ¶ Now there was at Joppa a certain disciple named Tabitha, which by interpretation is called Dorcas: this woman was full of good works and almsdeeds which she did.

37 And it came to pass in those days, that she was sick, and died: whom when they had washed, they laid her in an upper chamber.

38 And forasmuch as Lydda was nigh to Joppa, and the disciples had heard that Peter was there, they sent unto him two men, desiring him that he would not delay to come to them.

39 Then Peter arose and went with them. When he was come, they brought him into the upper chamber: and all the widows stood by him weeping, and shewing the coats and garments which Dorcas made, while she was with them.

40 But Peter put them all forth, and kneeled down, and prayed; and turning him to the body said, Tabitha, arise. And she opened her eyes: and when she saw Peter, she sat up.

41 And he gave her his hand, and lifted her up; and when he had called the saints and widows, he presented her alive.

42 And it was known throughout all Joppa; and many believed in the Lord.

43 And it came to pass, that he tarried many days in Joppa with one Simon a tanner.

10. Capitel.

Uti Cesareen war en man, benämnd Cornelius, en hofwitöman, af den skaran, som hette den Walste.

2. Gudelig, och gudfruktig, med allt sitt hus, gifswande folket mycken almofa, och bedjande Gud alltid.

CHAPTER X.

THERE was a certain man in Cesarea called Cornelius, a centurion of the band called the Italian band,

2 A devout man, and one that feared God with all his house, which gave much alms to the people, and prayed to God alwa

3. Han såg uti en syn uppenbarligen, wid nionde timan på dagen, Guds Angel intomma till sig, och såga till sig: Corneli!

4. Då såg han uppå honom, och wardt förfärad, och sade: Hvad året Herre? Då sade han till honom: Dina böner, och dina almosor äro upptomma i åminnelse för Gudi.

5. Så sånd nu några män till Joppa, och falla till dig Simon, som också kallad Petrus.

6. Han gäster når en som heter Simon, lädermakare, och hans hus är wid hafvet, den skall såga dig hvad du göra skall.

7. Och då Angelen, som talade med Cornelio, war bortgången, kallade han till sig två sina tjenare, och en gudfruktig frigöknelt, af dem som togo wara på honom.

8. Och förtäljde dem allt detta, och sånde dem till Joppa.

9. På den andra dagen, då de woro på wägen, och beghnte lida intill staden, gick Petrus upp i salen; till att bedja, wid sjette timan.

10. Och som han wardt hungrig, wille han få sig mat; och wid de tillredde, kom en dwale öfwer honom,

11. Och han såg himmelen öppen, och nedertomma till sig ett fat, såsom ett stort linneklåde, tillhoppa bundit i alla fyra hörnen, nedertåtit på jorden,

12. Uti hwilket woro allahanda fyrfotade djur på jorden, och wilddjur, och de som krypande äro, och de som stygande äro under himmelen.

13. Och en röst stede till honom: Statt upp, Petre; slagta och ät!

14. Då sade Petrus: Ingalunda Herre, ty jag hafwer aldrig ätit något menligt, eller orent.

15. Och rösten sade andra refan till honom: Det Gud hafwer rent gjort, det behöfwer du icke falla orent.

16. Och detta stede också tredje refan;

3 He saw in a vision evidently about the ninth hour of the day, an angel of God coming in to him, and saying unto him, Cornelius.

4 And when he looked on him, he was afraid, and said, What is it, Lord? And he said unto him, Thy prayers and thine alms are come up for a memorial before God.

5 And now send men to Joppa, and call for one Simon, whose surname is Peter:

6 He lodgeth with one Simon a tanner, whose house is by the seaside: he shall tell thee what thou oughtest to do.

7 And when the angel which spake unto Cornelius was departed, he called two of his household servants, and a devout soldier of them that waited on him continually;

8 And when he had declared all these things unto them, he sent them to Joppa.

9 ¶ On the morrow, as they went on their journey, and drew nigh unto the city, Peter went up upon the housetop to pray about the sixth hour:

10 And he became very hungry, and would have eaten: but while they made ready, he fell into a trance,

11 And saw heaven opened, and a certain vessel descending unto him, as it had been a great sheet knit at the four corners, and let down to the earth:

12 Wherein were all manner of fourfooted beasts of the earth, and wild beasts, and creeping things, and fowls of the air.

13 And there came a voice to him, Rise, Peter; kill, and eat.

14 But Peter said, Not so, Lord, for I have never eaten any thing that is common or unclean.

15 And the voice spake unto him again the second time, What God hath cleansed, that call not thou common.

16 This was done thrice: and the

och wardt fatet sedan igen upptagit i himmelu.

17. Och då Petrus begynte bekyrad warda wid sig sjelf, hwad syn detta skulle wara, som han sett hade, si, människorne, som sånde woro af Cornelio, woro för dörren, och frågade efter Simon's hus.

18. Och kallade de en ut, och sporde, em Simon, som od kallades Petrus, war der till herberge.

19. Och wid Petrus tänkte på synen, sade Anden till honom: Si, der äro tre män, som söka efter dig.

20. Så stätt nu upp, och stig ned, och gå med dem, intet twiflande, ty jag hafwer såndt dem.

21. Så steg Petrus ned till mänaerna, som sånde woro af Cornelio till honom, och sade: Si, jag är den som I söka; för hwad sak ären I komne?

22. Svarade de: Cornelius, den höfwidmannen, som är en rättfärdig och gudfruktig man, och hafwer wittnebörd af allt Judiska folk, hafwer fått befällning af en helig Ängel, att han skulle kalla dig uti sitt hus, och höra ord af dig.

23. Då kallade han dem in, och behöll dem der till herberges. Dagen derefter för Petrus med dem, och några bröder af Joppa följde honom.

24. Och den andra dagen kommo de in uti Cesareen. Och Cornelius förbidde dem, och hade kallat tillhoppa sina fränder, och sina bästa wänner.

25. Och då dertill kom, att Petrus skulle ingå, gick Cornelius emot honom, och föll ned för hans fötter, och tillbad honom.

26. Men Petrus reste honom upp, sägande: Stätt upp; jag är od en människa.

27. Och som han hade talat med honom, gick han in, och fann der många som församlade woro.

28. Och sade till dem: I weten, att icke pågår löfligt wara, att en Judisk man må umgå eller komma till någon

vessel was received up again into heaven.

17 Now while Peter doubted in himself what this vision which he had seen should mean, behold, the men which were sent from Cornelius had made inquiry for Simon's house, and stood before the gate,

18 And called, and asked whether Simon, which was surnamed Peter, were lodged there.

19 ¶ While Peter thought on the vision, the Spirit said unto him, Behold, three men seek thee.

20 Arise therefore, and get thee down, and go with them, doubting nothing: for I have sent them.

21 Then Peter went down to the men which were sent unto him from Cornelius; and said, Behold, I am he whom ye seek: what is the cause wherefore ye are come?

22 And they said, Cornelius the centurion, a just man, and one that feareth God, and of good report among all the nation of the Jews, was warned from God by a holy angel to send for thee into his house, and to hear words of thee.

23 Then called he them in, and lodged them. And on the morrow Peter went away with them, and certain brethren from Joppa accompanied him.

24 And the morrow after they entered into Cesarea. And Cornelius waited for them, and had called together his kinsmen and near friends.

25 And as Peter was coming in, Cornelius met him, and fell down at his feet, and worshipped him.

26 But Peter took him up, saying, Stand up; I myself also am a man.

27 And as he talked with him, he went in, and found many that were come together.

28 And he said unto them, Ye know how that it is an unlawful thing for a man that is a Jew to

frånmande; men Gud hafver mig underwift, att jag ingen menniska skall råfna mentlig eller oren.

29. Dersföre är jag och otwifwelsattigt kommen, sedan jag wardt kallad af eder. Så frågar jag eder nu, för hvad sak hafwen I kallat mig?

30. Då sade Cornelius: Fyra dagar sedn i fastade jag intill denna stunden, och bad i mitt hus wid nionde timan, och si, en man stod för mig i skinande kläder.

31. Och sade: Corneli, din bön är hörd, och Gud hafver tänkt uppå dina almosor:

32. Så sånd nu några till Joppe, och falla till dig Simon, som och kallad Petrus; han gåster uti lådermakaren Simons hus, utmed hafwet; när han kommer, skall han tala med dig.

33. Så sånde jag och strag till dig, och du gjorde wål, att du kom. Så är wi nu här alle för Gudi, till att höra allt det d:ij af Gudi befalldt är.

34. Då öppnade Petrus sin mun, och sade: Nu förnimmer jag i sanning, att när Gudi är intet anseende till personen;

35. Utan i allahanda folk, den som fruktat honom, och gör rättfärdigheten, han är honom tåd.

36. I weten wål om det talet, som Gud utsåndt hafver till Israels barn, bebådande frid genom Jesum Christum, hwilken är G:re öfwer allt;

37. Om hwilket tal berystadt är öfwer hela Judiska landet, och först begynt af Galileen, efter den öfhwelsen, som Johannes predikade;

38. Huru Gud hafver smort Jesum af Nazaret med den Heliga Andan, och kraft, hwilken wandrade omkring, sökande wål, och hjälpande alla, som besatte woro af djefwulen; th Gud war med honom.

39. Och wi äre vittne till allt det han gjort hafver, i Judiska landet, och i

keep company, or come unto one of another nation; but God hath shewed me that I should not call any man common or unclean.

29 Therefore came I unto you without gainsaying, as soon as I was sent for: I ask therefore for what intent ye have sent for me?

30 And Cornelius said, Four days ago I was fasting until this hour; and at the ninth hour I prayed in my house, and, behold, a man stood before me in bright clothing,

31 And said, Cornelius, thy prayer is heard, and thine alms are had in remembrance in the sight of God.

32 Send therefore to Joppa, and call hither Simon, whose surname is Peter; he is lodged in the house of one Simon a tanner by the sea side: who, when he cometh, shall speak unto thee.

33 Immediately therefore I sent to thee; and thou hast well done that thou art come. Now therefore are we all here present before God, to hear all things that are commanded thee of God.

34 ¶ Then Peter opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons:

35 But in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him.

36 The word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ: (he is Lord of all:)

37 That word, I say, ye know, which was published throughout all Judea, and began from Galilee, after the baptism which John preached;

38 How God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power: who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil; for God was with him.

39 And we are witnesses of all things which he did both in the

Jerusalem; den dråpo de, och hängde på träd.

40. Denna hafwer nu Gud uppväckt på tredje dagen, och låtit honom warda uppenbar;

41. Iste för att folket, utan oss som Gud tillförene till vittne utvalt hade; vi som åto och drucko med honom, sedan han war uppstånden ifrån de döda.

42 Och han bödd oss, att vi skulle predika för folket, och vittna, att han är den, som af Gudi tillsticad är, till en Domare öfver lefwande och döda.

43. Honom båru alle Propheterne vittnesbörd, att hwar och en, som tror på honom, han skall få syndernas förlåtelse, genom hans namn.

44. Vid Petrus ännu talade dessa orden, föll den Helige Ande på alla dem, som talet hörde.

45. Och de trogne af omskärelsen, som med Petro komne woro, förundrade sig, att den Heliga Andas gåfwa wardt oss utguten öfver Hedningarna:

46. Ty de hörde dem tala med tungomål, och prisa Gud. Då swarade Petrus:

47. Kan någon förbjuda, att desse icke döpas i watten, som fått hafwa den Heliga Ande, så wäl som wi?

48. Och så låt han döpa dem i HERANS namn. Och de bådö honom, att han skulle blifwa när dem, i några dagar.

11. Capitel.

Då singo Apostlarne och de bröder som med dem woro i Judeen, höra, att oss Hedningarne ananimade Guds ord.

2. Och då Petrus som upp till Jerusalem, beghnte de som woro af omskärelsen kistwa med honom,

3. Sägande: Du hafwer ingått till de män som förhud hafwa och hafwer ätit med dem.

land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew and hanged on a tree:

40 Him God raised up the third day, and shewed him openly;

41 Not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who did eat and drink with him after he rose from the dead.

42 And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he which was ordained of God to be the Judge of quick and dead.

43 To him give all the prophets witness, that through his name whosoever believeth in him shall receive remission of sins.

44 ¶ While Peter yet spake these words, the Holy Ghost fell on all them which heard the word.

45 And they of the circumcision which believed were astonished, as many as came with Peter, because that on the Gentiles also was poured out the gift of the Holy Ghost.

46 For they heard them speak with tongues, and magnify God. Then answered Peter,

47 Can any man forbid water, that these should not be baptized, which have received the Holy Ghost as well as we?

48 And he commanded them to be baptized in the name of the Lord. Then prayed they him to tarry certain days.

CHAPTER XI.

AND the apostles and brethren that were in Judea heard that the Gentiles had also received the word of God.

2 And when Peter was come up to Jerusalem, they that were of the circumcision contended with him,

3 Saying, Thou wentest in to men uncircumcised, and didst eat with them.

4. Då beghynte Petrus förtälja dem af beghynnelsen, det ena med det andra, sågande:

5. Jag war i Joppe stad bedjande, då kom jag uti en drwala, och såg en syn, nemiigen, ett fat nederfomma, såsom ett stort linnelåde syrahörnad nederslätit af himmelen, och det kom 'ntill mig.

6. Och när jag gaf der att uppå med ögonen, wardt jag warse, och såg se fyrfotade djur på jorden, och wildjur, och de der fryppande åro, och de der flygande åro under himmelen.

7. Och hörde en röst, sågande till mig: Statt upp, Petre; slagta och åt!

8. Och jag sade: Ingalunda, HERR-re, ty intet menligt eller orent hafwer någon tid kommit i min mun.

9. Svarade mig åter rösten af himmelen: Det Gud hafwer rent gjort, det måste du icke råfna menligt.

10. Och det stedde tre resor; och wardt allt åter upptagit i himmelen.

11. Och si, i det samma woro tre män för huset, der jag uti war, de der sånde woro till mig af Cesareen.

12. Och sade Anden till mig, att jag skulle gå med dem, och twisla intet. Då följde mig och desse sex bröder, och wi kommo uti mannens hus.

13. Och han förtäljde för oss, att han hade sett en Angel i sitt hus, den der för honom stod, och sade till honom: Sänd ut några män till Joppe, och kalla till dig Simon, som och kallas Petrus.

14. Den skall säga dig ord, hvarmed du skall fräfst warda, och allt ditt hus.

15. När jag hade beghnt mitt tal, föll den Helige Ande ned på dem, såsom han och i förstone nedersöll på oss.

16. Så kom jag ihåg det HERR-en sagt hade: Johannes hade döpt eder i watten; men I stolen döpte warda i den Heliga Anda.

4 But Peter rehearsed *the matter* from the beginning, and expounded it by order unto them, saying,

5 I was in the city of Joppa praying: and in a trance I saw a vision, A certain vessel descend, as it had been a great sheet, let down from heaven by four corners; and it came even to me:

6 Upon the which when I had fastened mine eyes, I considered, and saw fourfooted beasts of the earth, and wild beasts, and creeping things, and fowls of the air.

7 And I heard a voice saying unto me, Arise, Peter; slay and eat.

8 But I said, Not so, Lord: for nothing common or unclean hath at any time entered into my mouth.

9 But the voice answered me again from heaven, What God hath cleansed, *that* call not thou common.

10 And this was done three times: and all were drawn up again into heaven.

11 And, behold, immediately there were three men already come unto the house where I was, sent from Cesarea unto me.

12 And the Spirit bade me go with them, nothing doubting. Moreover these six brethren accompanied me, and we entered into the man's house:

13 And he shewed us how he had seen an angel in his house, which stood and said unto him, Send men to Joppa, and call for Simon, whose surname is Peter;

14 Who shall tell thee words, whereby thou and all thy house shall be saved.

15 And as I began to speak, the Holy Ghost fell on them, as on us at the beginning.

16 Then remembered I the word of the Lord, how that he said, John indeed baptized with water; but ye shall be baptized with the Holy Ghost.

17. Efter nu Gud hafver gifwit dem lita gåfwa med oss, som trodde på HERren Jesum Christum; ho är jag, att jag funde stå mot Gud?

18. När de detta hörde, tego de och prisade Gud, sågande: Så hafver och nu Gud gifwit Hedningarne bättring till lifo.

19. Och de som förströdde woro, för den bedröfwelsens skull, som påfommen war för Stephani skull, wandrade omkring allt intill Phenicien, och Cyren, och Antiochien, talande ordet för ingen, utan allenast för Judarne.

20. Och woro någre män ibland dem, af Cyren och Cyrenen; när de kommo till Antiochien, talade de och till de Greker, predikande HERran Jesum.

21. Och HERrans hand war med dem: och en stor hop togo wid trou, och omwände sig till HERran.

22. Så kommo då tidningar härom för den församling, som war i Jerusalem; då sände de Barnabam, att han skulle fara till Antiochien.

23. När han der kom, och fick se Guds nåd, wardt han glad; och förmanade dem alla, att de af hertat skulle faste blifwa, och hålla sig intill HERran.

24. Ty han war en god man, och full med den Heliga Anda, och tro. Och en stor hop med folk förökades intill HERran.

25. Sedan for Barnabas till Tarsen, och wille uppsöka Sautum.

26. Då han honom fann, tog han honom med sig till Antiochien. Och så begaf det sig, att de ett helt år omgingo med den församlingen, och lärde mycket folk. Och Lärjungarne begynte först der i Antiochien kallas Christne.

27. Och uti de dagar, kommo någre Propheter af Jerusalem, ned till Antiochien.

28. Och en af dem, benämnd Agabus, sed upp, och underwiste dem genom Au-

17 Forasmuch then as God gave them the like gift as *he did* unto us, who believed on the Lord Jesus Christ, what was I, that I could withstand God?

18 When they heard these things, they held their peace, and glorified God, saying, Then hath God also to the Gentiles granted repentance unto life.

19 ¶ Now they which were scattered abroad upon the persecution that arose about Stephen travelled as far as Phenice, and Cyprus, and Antioch, preaching the word to none but unto the Jews only.

20 And some of them were men of Cyprus and Cyrene, which, when they were come to Antioch, spake unto the Grecians, preaching the Lord Jesus.

21 And the hand of the Lord was with them: and a great number believed, and turned unto the Lord.

22 ¶ Then tidings of these things came unto the ears of the church which was in Jerusalem: and they sent forth Barnabas, that he should go as far as Antioch.

23 Who, when he came, and had seen the grace of God, was glad, and exhorted them all, that with purpose of heart they would cleave unto the Lord.

24 For he was a good man, and full of the Holy Ghost and of faith: and much people was added unto the Lord.

25 Then departed Barnabas to Tarsus, for to seek Saul:

26 And when he had found him, he brought him unto Antioch. And it came to pass, that a whole year they assembled themselves with the church, and taught much people. And the disciples were called Christians first in Antioch.

27 ¶ And in these days came prophets from Jerusalem unto Antioch.

28 And there stood up one of them named Agabus, and signified

dan, att en stor hunger komma skulle öfver hela världen, hvilket också skedde under Kejsaren Claudius.

29. Då fattede lärjungarne sig före, efter som hvar och en förmodade, att sådana något till hjälp till de bröder, som bodde i Judeen.

30. Swillet de också gjorde, och sände till de Äldsta, genom Barnabe och Sauli hand.

12. Capitel.

På samma tid tog Konung Herodes fatt på några af församlingen, till att pina dem.

2. Och drap han Jacobum, Johannis broder, med svärd.

3. Och då han såg, att det behagade Judarne väl, tog han också fatt på Petrus; och det var om Sötblödsdagarna.

4. Då han nu fick fatt på honom, fäste han honom i fångelse, antvadbade honom sexton frigsneftar, till att förvaran, ättande efter Påsten hafva honom ut för folket.

5. Och Petrus förvarades i fångelse. Men församlingen hade bön till Gud för honom, utan återwändning.

6. När nu Herodes ville hafva honom före, i den samma natten sof Petrus emellan två frigsneftar, bunden med två lådpor, och waktarena woro för dören, och togo wara på fångelse.

7. Och så, Herrens Ängel stod för honom, och ett sten lyfte i huset, och han stötte Petrum på sidan, och wäkte honom upp, sågande: Statt upp snarligen! Och lådporerna föllo utaf hans händer.

8. Och sade Ängelen till honom: Bind om dig, och tag dina skor uppå; han också gjorde. Och han sade till honom: Tag din skortel uppå, och följ mig!

9. Och så gick han ut, och följde honom, och wiste icke, att det var sant

by the Spirit that there should be great dearth throughout all the world: which came to pass in the days of Claudius Cesar.

29 Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwelt in Judea:

30 Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

CHAPTER XII.

NOW about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the church.

2 And he killed James the brother of John with the sword.

3 And because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.)

4 And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him; intending after Easter to bring him forth to the people.

5 Peter therefore was kept in prison: but prayer was made without ceasing of the church unto God for him.

6 And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains: and the keepers before the door kept the prison.

7 And, behold, the angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison: and he smote Peter on the side, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains fell off from his hands.

8 And the angel said unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals: and so he did. And he said unto him, Cast thy garment about thee, and follow me.

9 And he went out, and followed him; and wist not that it was true

som stredde af Ängelen, utan mente, att han hade sett en syn.

10. Och de gingo fram genom den första och andra wäkten, och kommo till jernporten, som drog åt staden; den öppnades dem af sig sjelf, och de gingo derut, dragande framåt en gata långt: och i det samma som Ängelen ifrån honom.

11. Då Petrus kom till sig igen, sade han: Nu wet jag förwiffo, att HERREN hafwer såndt sin Ängel, och tagit mig utur Herodis hand, och ifrån all Judiska folkets åstundan.

12. Och då han besinnade sig, kom han till Mariæ hus, som war Johannis moder, den och kallades Marcus, och der woro många församlade, och både.

13. Då Petrus slappade på porten, gif en pigga ut, att höra ho der war, benämnd Rhoda.

14. Och då hon sånde Petri röst, lät hon icke upp porten för glädjes skull; utan lopp in, och bådade dem, att Petrus stod för porten.

15. Då sade de till henne: Du är icke wid dina sinnen; då stod hon fast derpå, att det war så. Då sade de: hans ängel året.

16. Men Petrus höll uppå att slappa. När de då upplåto, singo de se honom, och förundrade sig.

17. Då tecknade han dem med handen, att de skulle tåga, och förtålsjde dem, huru HERREN hade frålst honom utur fångelsset. Och han sade: Görer Jacobo och bröderna båd häröm. Sedan gif han derut, och drog bort till en annan stad.

18. Men då dager wardt, war icke litet befhimmer ibland frigsnektarna, hwad af Petro skulle wordet.

19. Och Herodes hade båd efter honom, och fann honom icke: ty lät han rensafa wakterna, och hafwa dem bort.

which was done by the angel, but thought he saw a vision.

10 When they were past the first and the second ward, they came unto the iron gate that leadeth unto the city; which opened to them of his own accord: and they went out, and passed on through one street; and forthwith the angel departed from him.

11 And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety, that the Lord hath sent his angel, and hath delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of the people of the Jews.

12 And when he had considered the thing, he came to the house of Mary the mother of John, whose surname was Mark; where many were gathered together praying.

13 And as Peter knocked at the door of the gate, a damsel came to hearken, named Rhoda.

14 And when she knew Peter's voice, she opened not the gate for gladness, but ran in, and told how Peter stood before the gate.

15 And they said unto her, Thou art mad. But she constantly affirmed that it was even so. Then said they, It is his angel.

16 But Peter continued knocking: and when they had opened the door, and saw him, they were astonished.

17 But he, beckoning unto them with the hand to hold their peace, declared unto them how the Lord had brought him out of the prison. And he said, Go shew these things unto James, and to the brethren. And he departed, and went into another place.

18 Now as soon as it was day, there was no small stir among the soldiers, what was become of Peter.

19 And when Herod had sought for him, and found him not, he examined the keepers, and command-

Och for ned af Judeen till Cesareen, och dwalades der.

20. Och Herodes war illa tillfrids med dem af Tyro och Sidon; men de sommo endragtelligen till honom, och talade till Blastum, som Konungens kamerrare war, och begårde frid; ty deras landsånne hade sin nåring af Konungens land.

21. Då bestämde Herodes en dag, och klådde sig uti Konungsliga kläder, och satte sig på domstolen, och hade ett tal till dem.

22. Och folket ropade: Guds röst är detta, och icke menniskors.

23. Och strax slog honom Hætrants Ängel, derföre, att han icke gaf Gudi åran; och han wardt uppränt af maskar, och gaf upp andan.

24. Men Guds ord wågte och förökades.

25. Men Barnabas och Paulus foro igen till Jerusalem och lemuade den undfåttning ifrån sig; och togo med sig Johannes, som oc kallades Marcus.

13. Capitel.

Och woro uti den församling i Antiochien någre Propheter, och Lärare: ibland dem war Barnabas och Simeon, som kallades Niger, och Lucius af Cyrenen, och Manahen, som war uppfödd med Herode Tetrarcha, och Saulus.

2. När de samma tjente Hætrantom, och fastade, sade den Helige Ande: Skiljer mig ut Barnabam och Saulum, till det werk, som jag hafwer kallat dem till.

3. Då fastade de, och bådö, och lade händer på dem, och låto dem fara.

4. Och som de fände woro af den Heliga Anda, drogo de till Seleuciam, och seglade dådan intill Cyhren.

ed that *they* should be put to de And he went down from Judea to Cesarea, and *there* abode.

20 ¶ And Herod was highly displeased with them of Tyre and Sidon: but they came with one accord to him, and, having made Blastus the king's chamberlain their friend, desired peace; because their country was nourished by the king's *country*.

21 And upon a set day Herod, arrayed in royal apparel, sat upon his throne, and made an oration unto them.

22 And the people gave a shout, saying, *It is the voice of a god, and not of a man.*

23 And immediately the angel of the Lord smote him, because he gave not God the glory: and he was eaten of worms, and gave up the ghost.

24 ¶ But the word of God grew and multiplied.

25 And Barnabas and Saul returned from Jerusalem, when they had fulfilled *their* ministry, and took with them John, whose surname was Mark.

CHAPTER XIII.

NOW there were in the church that was at Antioch certain prophets and teachers: as Barnabas, and Simeon that was called Niger, and Lucius of Cyrene, and Manaen, which had been brought up with Herod the tetrarch, and Saul.

2 As they ministered to the Lord, and fasted, the Holy Ghost said, Separate me Barnabas and Saul for the work whereunto I have called them.

3 And when they had fasted and prayed, and laid *their* hands on them, they sent *them* away.

4 ¶ So they, being sent forth by the Holy Ghost, departed unto Seleucia; and from thence they sailed to Cyprus.

5. Och då de woro i den staden Salamine, predikade de Guds ord, uti Judarnas Synagogor; och Johanneum hade de för en tjänare.

6. Och då de öfwerfarit hade den, att intill (den staden) Paphos, funno de der en trollskarl, som war en falsk Prophet, en Jude, som hette Bar Jesus.

7. Han war med Landshöfdingen, som hette Sergius Paulus, hwilken en förståndig man war. Han kallade till sig Barnabam och Saulum, och begärde höra Guds ord.

8. Men trollskarlen Elymas, ty hans namn uttydes så, stod dem emot, och wille wända Landshöfdingen ifrå tron.

9. Men Saulus, den och Paulus hette, full med den Heliga Andas, såg på honom:

10. Och han sade: O du djestwulds barn, full med att bedrägeri, och med all list, fiende till allt det rättfärdigt är, du låter icke af, att förwända HERANS rätta wägar.

11. Och nu si, HERANS hand är öfwer dig, och du skall warda blind, och icke se solen en tid lång. Och strag såll på honom idden och mörker; och han gick omkring, sökande efter, att någon måtte tagan wid handen, och ledan.

12. Då Landshöfdingen såg hwad skedd war, trodde han, och förundrade sig öfwer HERANS lärdom.

13. Då Paulus, och de med honom wero, foro ifrån Papho, sommo de till Bergin i Pamphylien; och Johannes ständes ifrån dem, och for igen till Jerusalem.

14. Men de drogo genom de landsändar ifrån Bergin, och sommo till Antiochien, i det landet Pisidien; och yngo in uti Synagogan om Sabbatsdagen, och satte sig.

15. Och sedan lagen war läsen och Propheterna, sånde de öfwerste af Synagogan till dem, sågande: I mån och ordder, hafwen I något att tala till folks förmanelse, så taler.

5 And when they were at Salamis, they preached the word of God in the synagogues of the Jews: and they had also John to their minister.

6 And when they had gone through the isle unto Paphos, they found a certain sorcerer, a false prophet, a Jew, whose name was Bar-jesus:

7 Which was with the deputy of the country, Sergius Paulus, a prudent man; who called for Barnabas and Saul, and desired to hear the word of God.

8 But Elymas the sorcerer, (for so is his name by interpretation,) withstood them, seeking to turn away the deputy from the faith.

9 Then Saul, (who also is called Paul,) filled with the Holy Ghost, set his eyes on him,

10 And said, O full of all subtilty and all mischief, thou child of the devil, thou enemy of all righteousness, wilt thou not cease to pervert the right ways of the Lord?

11 And now, behold, the hand of the Lord is upon thee, and thou shalt be blind, not seeing the sun for a season. And immediately there fell on him a mist and a darkness; and he went about seeking some to lead him by the hand.

12 Then the deputy, when he saw what was done, believed, being astonished at the doctrine of the Lord.

13 Now when Paul and his company loosed from Paphos, they came to Perga in Pamphylia: and John departing from them returned to Jerusalem.

14 ¶ But when they departed from Perga, they came to Antioch in Pisidia, and went into the synagogue on the sabbath day, and sat down.

15 And after the reading of the law and the prophets, the rulers of the synagogue sent unto them, saying, Ye men and brethren, if ye have any word of exhortation for the people, say on.

16. Då stod Paulus upp, och gaf tecken med handen, att de skulle wara tyfste, och sade: I mån af Israels, och I som frukten Gud, hörer här till.

17. Detta folks, Israels, Gud hafwer utwalt våra fäder, och upphöjt folket, då de främlingar woro uti Egypti land, och fört dem derut med hög arm.

18. Och mid fyratio års tid, tålde han deras seder uti öfnen:

19. Och nederlade sjuhanda folk uti Canaans land, och skiftade deras land, emellan dem med lott.

20. Och sedan, mid femtio och fyrahundra år, gaf han dem domare, intill Propheten Samuel.

21. Och derefter begärde de Konung, och Gud gaf dem Saul, Kis son, en man af BenJamins slägte i fyratio år.

22. Sedan satte han honom af, och uppsatte öfwer dem David till en Konung, hwilken han gaf mittnesbörd, och sade: Jag hafwer funnit David, Jesse son, en man efter mitt hjerta, han skall göra all min wilja.

23. Af hans såd hafwer Gud upp-wäckt Israels Frälsare, Jesum, efter som han lofwat hade,

24. Såsom Johannes predikade för Israels folk öbelpse till bättring, förr än han begynte.

25. Och när Johannes hade upphyllt sitt lopp, sade han: Den I hållen mig före, den är jag icke; men si, han kommer efter mig, hwilken stor jag icke wårdig är draga af hans fötter.

26. I mån och bröder, Abrahams slägtes barn, och de som ibland eder frukta Gud, eder är denna salighetens ord såndt.

27. Ty de som bodde i Jerusalem, och deras öfwerste, efter de icke kände honom, eller Propheternas röster, som

16 Then Paul stood up, and beckoning with *his* hand said, Men of Israel, and ye that fear God, give audience.

17 The God of this people of Israel chose our fathers, and exalted the people when they dwelt as strangers in the land of Egypt, and with a high arm brought he them out of it.

18 And about the time of forty years suffered he their manners in the wilderness.

19 And when he had destroyed seven nations in the land of Canaan, he divided their land to them by lot.

20 And after that he gave unto them judges about the space of four hundred and fifty years, until Samuel the prophet.

21 And afterward they desired a king: and God gave unto them Saul the son of Cis, a man of the tribe of Benjamin, by the space of forty years.

22 And when he had removed him, he raised up unto them David to be their king; to whom also he gave testimony, and said, I have found David the son of Jesse, a man after mine own heart, which shall fulfil all my will.

23 Of this man's seed hath God, according to *his* promise, raised unto Israel a Saviour, Jesus:

24 When John had first preached before his coming the baptism of repentance to all the people of Israel.

25 And as John fulfilled his course, he said, Whom think ye that I am? I am not *he*. But, behold, there cometh one after me, whose shoes of his feet I am not worthy to loose.

26 Men and brethren, children of the stock of Abraham, and whose ever among you feareth God, to you is the word of this salvation sent.

27 For they that dwell at Jerusalem, and their rulers, because they knew him not, nor yet the voice

alla Sabbater låsas, uppfylde de dem med sin dom.

28. Och ändock de ingen dödsfak funno med honom, bado de litwål Pilatum, att han skulle dråpa honom.

29. Och når de hade fullbordat att det, som skrifwit war om honom, togo de honom ned af trädet; och lade honom i grafwen.

30. Men Gud hafwer uppväckt honom ifrån de döda.

31. Och han hafwer warit sedd i många dagar af dem, som med honom uppfomne woro ifrån Galileen till Jerusalem, hwilka hans wittnen äro till folket.

32. Och wi förkunne eder, att det löfte, som till fäderna gjordt war,

33. Det hafwer Gud fullbordat för oss deras barn, i det han uppväckt hafwer Jesum; såsom i andra Psalmen skrifwit är: Du är min Son, i dag hafwer jag födt dig.

34. Men att han uppväkte honom ifrån de döda, så att han icke skall mer igenkomma till förgånglighet, sade han så: Den nåd, som David lofwad är, skall jag eder troligen hålla.

35. Derföre säger han och annorstådes: Du skall icke tillstådja, att din Helige skall se förgångelse.

36. Ty då David i sin tid hade tjent Guds wilja, affonnade han, och wardt lagd till sina fäder, och såg förgångelse.

37. Men den som Gud uppväckt hafwer, han såg ingen förgångelse.

38. Så skall eder nu wetteligt wara, I mån och bröder, att genom honom warder eder förkunnad syndernas förkåtelse;

39. Och ef att der I icke med sunden rättfärdige warda uti Mose lag; men hwilken som tror på denna, han warder rättfärdigad.

40. Så ser nu till, att eder icke öfverkommer det, som sagdt är i Propheterna:

41. Ser till, I föraktare, och förun-

of the prophets which are read every sabbath day, they have fulfilled *them* in condemning *him*.

28 And though they found no cause of death *in him*, yet desired they Pilate that he should be slain.

29 And when they had fulfilled all that was written of him, they took *him* down from the tree, and laid *him* in a sepulchre.

30 But God raised him from the dead:

31 And he was seen many days of them which came up with him from Galilee to Jerusalem, who are his witnesses unto the people.

32 And we declare unto you glad tidings, how that the promise which was made unto the fathers,

33 God hath fulfilled the same unto us their children, in that he hath raised up Jesus again; as it is also written in the second psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee.

34 And as concerning that he raised him up from the dead, *now* no more to return to corruption, he said on this wise, I will give you the sure mercies of David.

35 Wherefore he saith also in another *psalm*, Thou shalt not suffer thine Holy One to see corruption.

36 For David, after he had served his own generation by the will of God, fell on sleep, and was laid unto his fathers, and saw corruption:

37 But he, whom God raised again, saw no corruption.

38 ¶ Be it known unto you therefore, men *and* brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins:

39 And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses.

40 Beware therefore, lest that come upon you, which is spoken of in the prophets;

41 Behold, ye despisers, and won-

brer eder, och warber till intet : ty jag skall werka i edra dagar ett verk, det I icke tro stolen, om någon det eder förtäljer.

42. När nu Judarne woro gängne utur Synagogan, bådo Hedningarne, att de wille hafwa dessa orden för dem på nästa Sabbaten.

43. Då folket war utstilt, följde Paulum och Barnabam många Judar, och gudfruktige Profetier ; till hvilka de talade, och rådde dem, att de skulle blifwa stadige i Guds nåd.

44. Men på nästa Sabbaten derefter församlade sig så när hela staden, till att höra Guds ord.

45. Och när Judarne sågo folket, wordo de fulle med nit, och sade twårt emot det som Paulus sade, emotsäggande och talande hådelse.

46. Då fattade Paulus och Barnabas mod, och sade : Eder borbe man först såga Guds ord ; men efter det I drifwen det ifrån eder, och hållen eder omwårdiga till ewinnerligt lif, si, så wilje wi wända oss till Hedningarna.

47. Ty HERren hafwer så budit oss : Jag hafwer satt dig Hedningarne för ett Ljus, att du skall wara salighet intill jordens ånda.

48. Och Hedningarne hörde detta med glädje, och prisade HERrens ord ; och trodde så många, som bestårde woro till ewinnerligt lif.

49. Och HERrens ord wardt utspridt öfwer hela den engden.

50. Men Judarne togo till att ägga gudeliga och årliga qwinnor, och de öfwersta i staden, och uppwakte förföjelse mot Paulum och Barnabam, och drestwo dem utur sina landsändar.

51. Men de studdade stoftet af sina fötter på dem, och kommo till Iconien.

52. Och Lärlingarne wordo uppslydde ed fröjd, och den Heliga Ande.

der, and perish : for I work a work in your days, a work which ye shall in no wise believe, though a man declare it unto you.

42 And when the Jews were gone out of the synagogue, the Gentiles besought that these words might be preached to them the next sabbath.

43 Now when the congregation was broken up, many of the Jews and religious proselytes followed Paul and Barnabas ; who, speaking to them, persuaded them to continue in the grace of God.

44 ¶ And the next sabbath day came almost the whole city together to hear the word of God.

45 But when the Jews saw the multitudes, they were filled with envy, and spake against those things which were spoken by Paul, contradicting and blaspheming.

46 Then Paul and Barnabas waxed bold, and said, It was necessary that the word of God should first have been spoken to you : but seeing ye put it from you, and judge yourselves unworthy of everlasting life, lo, we turn to the Gentiles.

47 For so hath the Lord commanded us, saying, I have set thee to be a light of the Gentiles, that thou shouldst be for salvation unto the ends of the earth.

48 And when the Gentiles heard this, they were glad, and glorified the word of the Lord : and as many as were ordained to eternal life believed.

49 And the word of the Lord was published throughout all the region.

50 But the Jews stirred up the devout and honourable women, and the chief men of the city, and raised persecution against Paul and Barnabas, and expelled them out of their coasts.

51 But they shook off the dust of their feet against them, and came unto Iconium.

52 And the disciples were filled with joy, and with the Holy Ghost.

14. Capitel.

Så hände sig uti Iconien, att de sommo tillsammans, och predikade uti Judarnas Synagoga, så att en mågtig stor hop af Judarna, och jemväl af Grekerna, begynte tro.

2. Men de Judar som icke trodde, uppväckte och retade Hedningarnas sinne mot bröderna.

3. Så blefwo de der i lång tid, och handlade stadeligen i Heranom, som vittnesbörd gaf till sitt nåds ord, och låt se tecken och under genom deras händer.

4. Och begynte den menige man i staden sändra sig; så att somlige höllo med Judarna, och somlige med Apostlarna.

5. Och wardt ett upplopp gjordt af Hedningarua och Judarna, och deras hwerstar, så att de wille hwerfalla dem med wåld, och stena dem.

6. Då de det förnummo, flydde de till de städer i Lycaonien, Lystra och Derben, och den engden allt deromkring.

7. Och predikade der Evangelium.

8. Och en man i Lystra, frant i sina fötter, satt der ofärdig ifrån sin moders lif, och hade aldrig gått.

9. Denne hörde Paulum tala. Så såg han på honom, och förmärkte, att han hade tro till att få sin helbregda.

10. Ty sade han till honom med hög röst: Upprätt dig på dina fötter. Och han sprang upp, och begynte till att gå.

11. Då folket såg det Paulus gjort hade, upphofwo de sin röst på Lycaoniskt mål, sågande: Gudar äro somne ned till oss i mennisko liknelse.

12. Och de kallade Barnabam Jupiter: men Paulum kallade de Mercurius, efter han förde ordet.

13. Och Jupiters Prest, som war för deras stad, hade ogar och transtar fram

CHAPTER XIV.

AND it came to pass in Iconium, that they went both together into the synagogue of the Jews, and so spake, that a great multitude both of the Jews and also of the Greeks believed.

2 But the unbelieving Jews stirred up the Gentiles, and made their minds evil affected against the brethren.

3 Long time therefore abode they speaking boldly in the Lord, which gave testimony unto the word of his grace, and granted signs and wonders to be done by their hands.

4 But the multitude of the city was divided: and part held with the Jews, and part with the apostles.

5 And when there was an assault made both of the Gentiles, and also of the Jews with their rulers, to use them despitefully, and to stone them,

6 They were aware of it, and fled unto Lystra and Derbe, cities of Lycaonia, and unto the region that lieth round about:

7 And there they preached the gospel.

8 ¶ And there sat a certain man at Lystra, impotent in his feet, being a cripple from his mother's womb, who never had walked:

9 The same heard Paul speak, who steadfastly beholding him, and perceiving that he had faith to be healed,

10 Said with a loud voice, Stand upright on thy feet. And he leaped and walked.

11 And when the people saw what Paul had done, they lifted up their voices, saying in the speech of Lycaonia, The gods are come down to us in the likeness of men.

12 And they called Barnabas, Jupiter; and Paul, Mercurius, because he was the chief speaker.

13 Then the priest of Jupiter, which was before their city, broug

för döden, och wille, samt med folket, offra

14. Då Apostlarne, Paulus och Barnabas det hörde, retho de sina kläder sönder, och sprungo ut ibland folket, ropande,

15. Och sågande: I mån, hwi görer I detta? Wi äre oc mennistor, lika som I, dödelige; och förkunne eder Evangelium, att I stolen ommändas ifrån denna fångligheten till lefwande Gud, som gjort hafwer himmel och jord, och hafwet, och allt det uti dem är:

16. Swilken i framliden tid hafwer låtit alla Hedningar gå sina egna vägar.

17. Ändock han icke låt sig sjelf ware utan vittnesbörd, i det han gjorde wäl emot oss, gifwande oss, regn och fruktig tid af himmelen, uppfyllande wårt hjerta med mat och glädje.

18. Och då de detta sade, stiltade de folket med plats, att de icke offrade till dem.

19. Så kommo der någre Judar till, utaf Antiochien och Iconien, hwilke så bestämplade med folket, att de stenade Paulum, och slåpade honom utur staden, menande, att han war död.

20. Och mid Lärjungarne stodo der omkring honom, reste han sig upp, och gick in i staden. Och dagen derefter, färdades han dådan med Barnabas till Derben,

21. Och predikade Evangelium i den staden. Och då de der många lårt hade, kommo de igen till Lystra, och Iconien, och Antiochien,

22. Stärkande Lärjungarnas själar, och förmanande, att de skulle blifwa stadige i tron; och att igenom mycken bedröfwelse måste wi ingå i Guds rike.

23. Och när de hade utwalt Prester för hwar och en församling, och hade bedit och fastat, besallte de dem Heranom, den de uppå trodde.

oxen and garlands unto the gates, and would have done sacrifice with the people.

14 Which when the apostles, Barnabas and Paul, heard of, they rent their clothes, and ran in among the people, crying out,

15 And saying, Sirs, why do ye these things? We also are men of like passions with you, and preach unto you that ye should turn from these vanities unto the living God, which made heaven, and earth, and the sea, and all things that are therein:

16 Who in times past suffered all nations to walk in their own ways.

17 Nevertheless he left not himself without witness, in that he did good, and gave us rain from heaven, and fruitful seasons, filling our hearts with food and gladness.

18 And with these sayings scarce restrained they the people, that they had not done sacrifice unto them.

19 ¶ And there came thither certain Jews from Antioch and Iconium, who persuaded the people, and, having stoned Paul, drew him out of the city, supposing he had been dead.

20 Howbeit, as the disciples stood round about him, he rose up, and came into the city: and the next day he departed with Barnabas to Derbe.

21 And when they had preached the gospel to that city, and had taught many, they returned again to Lystra, and to Iconium, and Antioch,

22 Confirming the souls of the disciples, and exhorting them to continue in the faith, and that we must through much tribulation enter into the kingdom of God.

23 And when they had ordained them elders in every church, and had prayed with fasting, they commended them to the Lord, on whom they believed.

24. Och de foro igenom Pisidien, och kommo in uti Pamphylien.

25. Och då de predikat hade i Berge, foro de ned till (den staden) Attalien ;

26. Och dådan seglade de till Antiochien, dådan de uti Guds nåd befallte woro, till det werk som de uträttat hade.

27. Och då de der kommo, hade de tillhopa församligem, och undervisste dem, hwad Gud med dem gjort hade, och att han upplåtit hade tronens dörr för Hedningarna.

28. Och de blefwo der med Lärjungarna en lång tid.

15. Capitel.

Och kommo någre ned af Judeen, och lärde brödrerna: Utan G låten eder omskåra, efter Mose sätt, så tunnen G icke blifwa salige.

2. Då wardt en twebrågt och tråta, icke den minsta, så att Paulus och Barnabas föllo emot dem, och derföre skidade de, att Paulus och Barnabas, och någre andre af dem skulle uppfara till Apostlarna, och till Presterna i Jerusalem, för detta spörsmålet skull.

3. Och så wordo de beledsagade af församlingen, och foro genom Phenicien och Samarien, och förtålde Hedningarnas omvändelse, och gjorde dermed alla brödrerna stor glädje.

4. När de nu kommo till Jerusalem, wordo de undfångne af församlingen, och af Apostlarna, och de Äldsta, och erkunnade allt det Gud hade gjort med dem.

5. Då reste sig upp någre af de Phariseers parti, som hade antagit tron, sågande, att man måste omskåra dem, och bjuda uppå, att man hålla skulle Mose lag.

6. Då församlade sig Apostlarne och Presterne, till att ransafa om det ärendet.

24 And after they had passed throughout Pisidia, they came to Pamphylia.

25 And when they had preached the word in Perga, they went down into Attalia :

26 And thence sailed to Antioch, from whence they had been recommended to the grace of God for the work which they fulfilled.

27 And when they were come, and had gathered the church together, they rehearsed all that God had done with them, and how he had opened the door of faith unto the Gentiles.

28 And there they abode long time with the disciples.

CHAPTER XV.

AND certain men which came down from Judea taught the brethren, *and said*, Except ye be circumcised after the manner of Moses, ye cannot be saved.

2 When therefore Paul and Barnabas had no small dissension and disputation with them, they determined that Paul and Barnabas, and certain other of them, should go up to Jerusalem unto the apostles and elders about this question.

3 And being brought on their way by the church, they passed through Phenice and Samaria, declaring the conversion of the Gentiles: and they caused great joy unto all the brethren.

4 And when they were come to Jerusalem, they were received of the church, and of the apostles and elders, and they declared all things that God had done with them.

5 But there rose up certain of the sect of the Pharisees which believed, saying, That it was needful to circumcise them, and to command them to keep the law of Moses.

6 ¶ And the apostles and elders came together for to consider of this matter.

7. Och när nu fast derom frågadt war, stod Petrus upp, och sade till dem: I mån och bröder, I weten, att uti förgången tid, ibland oß hafwer Gud utvalt, att Hedningarna hörde Evangelii ord, genom min mun, och trodde.

8. Och Gud, som hjertat känner, mittnade med dem gifwande dem den Heliga Anda, så wäl som oß;

9. Och gjorde ingen åtskillnad emellan oß och dem, utan rengjorde deras hjertan genom tron.

10. Hwi fresten I då nu Gud, att I wiljen lägga det of på Lärjungarnas hals, det hwarfen wåre såder, eller wi båra funde?

11. Utan genom HERANS Jesu Christi nåd tro wi, att wi stolt salige warða, såsom of de.

12. Då teg hela hopen, och hörde på Barnabas och Paulus, som förtäljde, hwad tecken och under Gud, genom dem, ibland Hedningarna gjort hade.

13. När de tyfnade, swarade Jacobus, och sade: I mån och bröder, hör rer mig:

14. Simon hafwer förtält, huruledes Gud först sökt hafwer, och anammat ett folk till sitt namn utaf Hedningarna.

15. Och härmed öfwerensstämma Propheternas ord, såsom skrifwit är:

16. Derefter will jag komma igen, och åter uppbygga Davids tabernakel, som förfallit är; och will bota de reßwor, som derpå äro, och upprätta det;

17. Att de öfwerblefne af menniskorna stota spörja efter HERAN, och deslikes alle Hedningar, öfwer hwilka mitt namn nämndt är, säger HERAN, som allt detta gör.

18. Gudi äro alla hans werk sunniga, ifrån werldens beghynnelse.

9. Dersföre beslutar jag, att man

7 And when there had been much disputing, Peter rose up, and said unto them, Men and brethren, ye know how that a good while ago God made choice among us, that the Gentiles by my mouth should hear the word of the gospel, and believe.

8 And God, which knoweth the hearts, bare them witness, giving them the Holy Ghost, even as he did unto us;

9 And put no difference between us and them, purifying their hearts by faith.

10 Now therefore why tempt ye God, to put a yoke upon the neck of the disciples, which neither our fathers nor we were able to bear?

11 But we believe that through the grace of the Lord-Jesus Christ we shall be saved, even as they.

12 ¶ Then all the multitude kept silence, and gave audience to Barnabas and Paul, declaring what miracles and wonders God had wrought among the Gentiles by them.

13 ¶ And after they had held their peace, James answered, saying, Men and brethren, hearken unto me:

14 Simeon hath declared how God at the first did visit the Gentiles, to take out of them a people for his name.

15 And to this agree the words of the prophets; as it is written,

16 After this I will return, and will build again the tabernacle of David, which is fallen down; and I will build again the ruins thereof, and I will set it up:

17 That the residue of men might seek after the Lord, and all the Gentiles, upon whom my name is called, saith the Lord, who doeth all these things.

18 Known unto God are all his works from the beginning of the world.

19 Wherefore my sentence is, that

icke skall behymra dem, som af Hedningarna omvändas till Gud ;

20. Utan, att man skrifwer dem till, att de hafwa återhåll af afgudars besmittelse, och af boleti, och af det som sträfwadot är, och af blod.

21. Ty Moses hafwer af ålter, i alla råder, dem, som honom predika, uti Synagogorna, der han på alla Sabbater läsen warder.

22. Då funno Apostlarna och Bretherne, med hela församlingen, för godt att man utwalde några män af dem ; och sände till Antiochien med Paulo och Barnaba ; nemligen, Judas, som kallades Barsabas, och Silas, som woro ypperste männen ibland bröderna.

23. Och de skog dem bref i händerna, af detta innehåll : Wi Apostlar, och Äldste, och bröder, ønske de bröder, som äro af Hedningarne uti Antiochien, och Syrien, och Cilicien, helsa.

24. Efter wi hört hafwe, att några äro utgåne af oss, och hafwa förwillat eder med läror, och förwändt era själar, bjudande, att I stolen låta eder omskära, och hålla lagen ; dem wi icke befallt hafwe ;

25. Dersöre syntes oss endrängtigen i vår församling, att taga några män ut, och sända till eder, med oss älskelige Barnaba och Paulo :

26. Som äro de män, som sina själar stjatt hafwa, för vår Herrens Jesu Kristi namn.

27. Så sände wi nu Judas och Silas, de som oss med munnen stola säga der det samma.

28. Ty den Helliga Andan, och oss synas ingen yttermera tynad lägga på den, utan dessa stycken som af nöden äro :

29. Nemligen, att I hafwen återhåll if det, som afgudar offradt är, och af blod, och af det sträfwadot är, och af boleti : för hvilka stycken, om I eder bröwaren, så gören I wäl. Farer wäl.

we trouble not them, which from among the Gentiles are turned to God :

20 But that we write unto them, that they abstain from pollutions of idols, and from fornication, and from things strangled, and from blood.

21 For Moses of old time hath in every city them that preach him, being read in the synagogues every sabbath day.

22 Then pleased it the apostles and elders, with the whole church, to send chosen men of their own company to Antioch with Paul and Barnabas ; namely, Judas surnamed Barsabas, and Silas, chief men among the brethren :

23 And they wrote letters by them after this manner ; The apostles and elders and brethren send greeting unto the brethren which are of the Gentiles in Antioch and Syria and Cilicia :

24 Forasmuch as we have heard, that certain which went out from us have troubled you with words, subverting your souls, saying, Ye must be circumcised, and keep the law ; to whom we gave no such commandment :

25 It seemed good unto us, being assembled with one accord, to send chosen men unto you with our beloved Barnabas and Paul,

26 Men that have hazarded their lives for the name of our Lord Jesus Christ.

27 We have sent therefore Judas and Silas, who shall also tell you the same things by mouth.

28 For it seemed good to the Holy Ghost, and to us, to lay upon you no greater burden than these necessary things ;

29 That ye abstain from meats offered to idols, and from blood, and from things strangled, and from fornication : from which if ye keep yourselves, ye shall do well. Fare ye well.

30. När de nu hade fått sitt affsed, kommo de till Antiochien, och församlade den meniga man, och singo dem brefwet.

31. När de det låst hade, wordo de glade af den trösten.

32. Men Judas och Silas, efter de och woro Propheter, förmanade de brödrerna med många ord, och styrkte dem.

33. Och blefwo der i någon tid, och wordo sedan igensånnde med frid, ifrån brödrerna, till Apostlarna.

34. Och Silas tänktes, att blifwa der.

35. Men Paulus och Barnabas wistades i Antiochien, lärande och förkunna de Herrens ord, med många andra.

36. Men efter några dagar, sade Paulus till Barnabas: Wi wilsje fara tillbaka igen, och besje våra bröder, i alla städer, der wi Herrens ord förkunnat hafwe, huru de hafwa sig.

37. Men Barnabas rådde, att de skulle taga med sig Johaunem, den och Marcus kallades.

38. Då wille icke Paulus, att den skulle följa dem, som hade trådt ifrån dem i Pamphylien, och icke följt dem till werket.

39. Och så skarp wardt deras strid, att den ena skiljdes ifrån den andra. Och Barnabas tog Marcus till sig, och seglade till Cypren.

40. Men Paulus utwalde Silas, och for sina färde, befalld i Guds nåd af brödrerna.

41. Och wandrade omkring i Syrien och Cilicien, styrkande församlingarna.

16. Capitel.

Och han kom till Derben och Lystra; och si, der war en Lärjunge, benämnd Timotheus, en Judisk qwinnas son, ten der trogen war, men fadren war en Grek.

Den samme hade ett godt rykte af

30 So when they were dismissed, they came to Antioch; and when they had gathered the multitude together, they delivered the epistle.

31 Which when they had read, they rejoiced for the consolation.

32 And Judas and Silas, being prophets also themselves, exhorted the brethren with many words, and confirmed them.

33 And after they had tarried there a space, they were let go in peace from the brethren unto the apostles.

34 Notwithstanding it pleased Silas to abide there still.

35 Paul also and Barnabas continued in Antioch, teaching and preaching the word of the Lord, with many others also.

36 ¶ And some days after, Paul said unto Barnabas, Let us go again and visit our brethren in every city where we have preached the word of the Lord, and see how they do.

37 And Barnabas determined to take with them John, whose surname was Mark.

38 But Paul thought not good to take him with them, who departed from them from Pamphylia, and went not with them to the work.

39 And the contention was so sharp between them, that they departed asunder one from the other: and so Barnabas took Mark, and sailed unto Cyprus;

40 And Paul chose Silas, and departed, being recommended by the brethren unto the grace of God.

41 And he went through Syria and Cilicia, confirming the churches.

CHAPTER XVI.

THEN came he to Derbe and Lystra: and, behold, a certain disciple was there, named Timotheus, the son of a certain woman, which was a Jewess, and believed; but his father was a Greek:

2 Which was well reported of by

de bröder, som woro i Lystris, och Iconien.

3. Då wille Paulus, att han skulle fara med honom, och tog och omkär honom, för de Judars skull, som woro i de orter, ty de wiste alle, att hans fader: war en Gref.

4. Och der de foro genom städerna, befallde de dem hålla de stadgar, som af Apostlarna och Presterna i Jerusalem beslutne woro.

5. Och wordo de församlingar stadfastade i tron, och förökades på talet hwar dag.

6. Då de wandrade genom Phrygien, och Galatie landskap, wardt dem förment, af den Heliga Andan, tala ordet i Asien.

7. Dersöre foro de in i Mysien, och böddo till att fara in i Bithynien, och Anden tillstodde dem icke.

8. Men då de hade farit genom Mysien, foro de ned till Troadem.

9. Och en syn syntes Paulo om natten: En Macedonisk man stod och bad honom, sågande: Far in i Macedonien, och hjelp oss.

10. Och strax han hade sett synen, tänkte wi till att fara in i Macedonien, och woro wisse deruppå, att Herren hade kallat oss, till att predika Evangelium för dem.

11. Då wi nu seglade ifrån Troade, sommo wi wår rätta kosa till Samothracien, och dagen derefter till Neapolis:

12. Och dådan till Philippos, som är hyppersta staden i Macedonien, och är en fristad. Och wistades wi uti den staden några dagar.

13. Och om Sabbatsdagen gingo wi ut af staden till ålfven, der man plågade bedja, och satte oss ned, och talade med qwinnor, som der tillsammans tommo.

14. Och en gudelig qwinna, benämnd

the brethren that were at Lystra and Iconium.

3 Him would Paul have to go forth with him; and took and circumcised him because of the Jews which were in those quarters: for they knew all that his father was a Greek.

4 And as they went through the cities, they delivered them the decrees for to keep, that were ordained of the apostles and elders which were at Jerusalem.

5 And so were the churches established in the faith, and increased in number daily.

6 Now when they had gone throughout Phrygia and the region of Galatia, and were forbidden of the Holy Ghost to preach the word in Asia,

7 After they were come to Mysia, they assayed to go into Bithynia: but the Spirit suffered them not.

8 And they passing by Mysia came down to Troas.

9 And a vision appeared to Paul in the night; There stood a man of Macedonia, and prayed him, saying, Come over into Macedonia, and help us.

10 And after he had seen the vision, immediately we endeavoured to go into Macedonia, assuredly gathering that the Lord had called us for to preach the gospel unto them.

11 Therefore loosing from Troas, we came with a straight course to Samothracia, and the next day to Neapolis;

12 And from thence to Philippi, which is the chief city of that part of Macedonia, and a colony: and we were in that city abiding certain days.

13 And on the sabbath we went out of the city by a river side, where prayer was wont to be made; and we sat down, and spake unto the women which resorted thither.

14 ¶ And a certain woman named

Lydia, en purpurfråmerska, utaf de Thyatirers stad, lydde till; och HETren öppnade hennes hjerta, att hon gaf att på det Paulus sade.

15. Och hon låt sig döpa, och att sitt hüs: och bad dem, sägande: Om I hållen mig derföre, att jag tror på HETran, så kommer i mitt hüs, och blifwer der. Och hon nödgade öf.

16. Och hände sig, då wi gingo till bönen, mötte öf en piga, som hade en spådoms anda, och hon drog sina herrar mycken båtning till med sin spådom.

17. Hon följde Paulum och öf efter, och ropade, sägande: Desse män äro högsta Guds tjenare, de der eder förkunne salighetens väg.

18. Och det gjorde hon i många dagar. Men Paulus tog detta illa wid sig sjelf, och wände sig om, sägande till andan: Jag bjuder dig, wid Jesu Christi namn, att du far utaf henne. Och han for ut i samma stund.

19. Då hennes herrar sågo, att hoppet war borta till deras båtning, togo de fatt på Paulus och Silas, och drogo dem på torget till de öfwersta;

20. Och antwardade dem Rådsherrarna i händer, sägande: Desse män göra en willa i vår stad, efter de äro Judar,

21. Och låra det sätt, som öf icke höfwer anamma eller hålla, efter wi äre Romerite.

22. Och folket lopp ihop emot dem, och Rådsherrarne resivo deras kläder sönder, och låto hudslånga dem med ris.

23. Och när de hade mycket slagit dem, kastade de dem i fångelse, och besölte fångwaktaren, att han skulle granneligen taga wara på dem.

24. Då, efter han fick så sträng befallning, kastade han dem in i innersta fångarhuset, och slog en stoc öfwer deras fötter.

25. Om midnattstid moro Paulus

Lydia, a seller of purple, of the city of Thyatira, which worshipped God, heard us: whose heart the Lord opened, that she attended unto the things which were spoken of Paul.

15 And when she was baptized, and her household, she besought us, saying, If ye have judged me to be faithful to the Lord, come into my house, and abide there. And she constrained us.

16 ¶ And it came to pass, as we went to prayer, a certain damsel possessed with a spirit of divination met us, which brought her masters much gain by soothsaying:

17 The same followed Paul and us, and cried, saying, These men are the servants of the most high God, which shew unto us the way of salvation.

18 And this did she many days. But Paul, being grieved, turned and said to the spirit, I command thee in the name of Jesus Christ to come out of her. And he came out the same hour.

19 ¶ And when her masters saw that the hope of their gains was gone, they caught Paul and Silas, and drew them into the marketplace unto the rulers,

20 And brought them to the magistrates, saying, These men, being Jews, do exceedingly trouble our city,

21 And teach customs, which are not lawful for us to receive, neither to observe, being Romans.

22 And the multitude rose up together against them; and the magistrates rent off their clothes, and commanded to beat them.

23 And when they had laid many stripes upon them, they cast them into prison, charging the jailer to keep them safely:

24 Who, having received such a charge, thrust them into the inner prison, and made their feet fast in the stocks.

25 ¶ And at midnight Paul and

och Silas i sina böner, och låfswade Gud med sång, och sångarne hörde dem.

26. Och med hast wardt en stor jordbåfning, så att grundwalen i fångahuset båfswade; och strag worde alla dörrarna öppna och alla deras bojer worde lösa.

27. Då wafnade fångwaktaren, och såg se dörrarne på fångahuset öppna, och drog sitt swärd ut, wiljande dräpa sig sjelf, och mente, att fångarne woro bortflydde.

28. Då ropade Paulus med hög röst, sågande: Gör dig sjelf intet ondt, ty wi äre alle här.

29. Då begärde han ett ljus, och gaf sig derin, och föll ned för Pauli och Silas fötter, båfswande:

30. Och han hade dem ut, och sade: Herrar, hwad skall jag göra, att jag må blifwa sallig?

31. Då sade de: Tro på HERAN Jesum, så blifwer du och ditt hus salligt.

32. Och talade för honom HERANS ord, och för alla dem, som i hans hus woro.

33. Och i samma stunden om natten, tog han dem till sig, och twådde deras får; och låt sig strag döpa, och allt sitt folk.

34. Och hade dem hem i sitt hus, och gaf dem mat, fröjande sig, att han med allt sitt hus trodde Gudi.

35. Då dager wardt, sände Rådsherrarne stadtjenarena, sågande: Släpp de männerna ut.

36. Detta talet förtunnade fångwaktaren Paulo: Rådsherrarne hafwa budit, att I skolen släppas; går fördenskull ut, och farer i frid.

37. Då sade Paulus till dem: De hafwa hudfångt oss uppenbarligen, utan lag och dom, ändoc wi äre Romerske, och kastat oss i fångelse, och wilja nu hemligen hafwa oss här ut. Nej, icke så, utan komme de sjelfwe, och tage oss härut

Silas prayed, and sang praises unto God: and the prisoners heard them.

26 And suddenly there was a great earthquake, so that the foundations of the prison were shaken: and immediately all the doors were opened, and every one's bands were loosed.

27 And the keeper of the prison awaking out of his sleep, and seeing the prison doors open, he drew out his sword, and would have killed himself, supposing that the prisoners had been fled.

28 But Paul cried with a loud voice, saying, Do thyself no harm: for we are all here.

29 Then he called for a light, and sprang in, and came trembling, and fell down before Paul and Silas,

30 And brought them out, and said, Sirs, what must I do to be saved?

31 And they said, Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved, and thy house.

32 And they spake unto him the word of the Lord, and to all that were in his house.

33 And he took them the same hour of the night, and washed their stripes; and was baptized, he and all his, straightway.

34 And when he had brought them into his house, he set meat before them, and rejoiced, believing in God with all his house.

35 And when it was day, the magistrates sent the serjeants, saying, Let those men go.

36 And the keeper of the prison told this saying to Paul, The magistrates have sent to let you go: now therefore depart, and go in peace.

37 But Paul said unto them, They have beaten us openly uncondemned, being Romans, and have cast us into prison; and now do they thrust us out privily? nay verily; but let them come themselves and fetch us out.

38. Då bådade stadsbjenarna Rådsherrarne dessa ord. Då worde de förfarade, hörande, att de woro Romerske.

39. Och kommo dit, och förmanade dem, och togo dem ut, bedjande, att de utgå skulle af staden.

40. Då gingo de utur fångelsset, och kommo till Lydia; och när de hade sett bröderna, och styrkt dem, foro de sina färde.

17. Capitel.

Och då de foro genom Amphipolis och Apollonien, kommo de till Thessalonica, der en Judarnas Synagoga war.

2. Der gick Paulus in till dem, efter som hans sed war, och i tre Sabbater talade han för dem utur Skrifterna;

3. Förklarade och bewiste, att Kristus måste lida, och uppstå ifrån de döda: och att denne är Kristus Jesus, hwilken jag (sade han) förfunnar eder.

4. Och somlige af dem trodde, och gåfwo sig till Paulum och Silam; deslikes ock en mågta stor hop af gudfruktiga Greker, och dertill de yppersta qwinnor, wål många.

5. Då worde de otrogne Judar fulle med nit, och togo till sig några arga skalkar ett löst parti, och samlade sig i en rota, och gjorde ett upplopp i staden, trångande sig in till Jasons hus, och wille draga dem derut för folket.

6. Och då de icke funno dem, drogo de Jason och några bröder till de öfwersta i staden, och ropade: Desse, som hela werlden förwilla, äro ock nu hitkomne;

7. Och dem hafwer Jason hemligen undfått, och de alle gådra mot Kejsarens bud, och såga af en annan Rönung, som är Jesus.

8. Och de uppretade folket, och öf-

38 And the serjeants told these words unto the magistrates: and they feared, when they heard that they were Romans.

39 And they came and besought them, and brought *them* out, and desired *them* to depart out of the city.

40 And they went out of the prison, and entered into *the house of Lydia*: and when they had seen the brethren, they comforted them, and departed.

CHAPTER XVII.

NOW when they had passed through Amphipolis and Apollonia, they came to Thessalonica, where was a synagogue of the Jews.

2 And Paul, as his manner was, went in unto them, and three sabbath days reasoned with them out of the Scriptures,

3 Opening and alleging, that Christ must needs have suffered, and risen again from the dead; and that this Jesus, whom I preach unto you, is Christ.

4 And some of them believed, and consorted with Paul and Silas; and of the devout Greeks a great multitude, and of the chief women not a few.

5 ¶ But the Jews which believed not, moved with envy, took unto them certain lewd fellows of the baser sort, and gathered a company, and set all the city on an uproar, and assaulted the house of Jason, and sought to bring them out to the people.

6 And when they found them not, they drew Jason and certain brethren unto the rulers of the city, crying, These that have turned the world upside down are come hither also;

7 Whom Jason hath received, and these all do contrary to the decrees of Cesar, saying that there is another king, *one Jesus*.

8 And they troubled the people

vestarna i staden, som sådant hörde.

9. Och de anammade borgen af Jason, och af de andra, och släppte dem.

10. Men bröderne släppte strax om natten ut Paulus och Silas, och låto dem fara till Berea. När de kommo dit, gingo de in i Judarnas Synagoga:

11. Ty de voro de åblaste ibland dem i Thessalonica; de anammade ordet ganska willigt; alla dagar sökande i Skrifterna, om det och så hade ig.

12. Och många af dem trodde, och krliga Grefista qvinnor och män, wål många.

13. Men när de Judar i Thessalonica brummo, att Guds ord wardt och i Berea af Paulo förtunnadt, kommo de dit, och uppretade också der folket.

14. Och strax låto bröderne Paulum t, att han gick allt intill hafvet; men Silas och Timotheus blefwo der qwar.

15. Men de som ledsagade Paulum, ljde honom till Athen; och de singo skällning till Silas och Timotheus, att de skulle med hast komma till honom, och foro sina färde.

16. Och då Paulus förbidde dem i then, wardt hans ande upptånd i honom, då han såg staden, afgudabyrn undergifwen vara.

17. Och disputerade han med de Jur, och de gudfruktiga uti Synagogen, och på torget, hwar dag, med dem som kommo till honom.

18. Och någre Filosofher, nemligen, Epicureer och Stoicer, beghnte samtals med honom. Och somlige sade: vad vill denne skwallraren säga? och somlige sade: Det synes som han skulle förtunna några nya gudar; berre, att han förtunnade dem Evangelium om Jesu, och uppståndelsen.

9. Och de togo fatt på honom, och

and the rulers of the city, when they heard these things.

9 And when they had taken security of Jason, and of the others, they let them go.

10 ¶ And the brethren immediately sent away Paul and Silas by night unto Berea: who coming thither went into the synagogue of the Jews.

11 These were more noble than those in Thessalonica, in that they received the word with all readiness of mind, and searched the Scriptures daily, whether those things were so.

12 Therefore many of them believed; also of honourable women which were Greeks, and of men, not a few.

13 But when the Jews of Thessalonica had knowledge that the word of God was preached of Paul at Berea, they came thither also, and stirred up the people.

14 And then immediately the brethren sent away Paul to go as it were to the sea: but Silas and Timotheus abode there still.

15 And they that conducted Paul brought him unto Athens: and receiving a commandment unto Silas and Timotheus for to come to him with all speed, they departed.

16 ¶ Now while Paul waited for them at Athens, his spirit was stirred in him, when he saw the city wholly given to idolatry.

17 Therefore disputed he in the synagogue with the Jews, and with the devout persons, and in the market daily with them that met with him.

18 Then certain philosophers of the Epicureans, and of the Stoics, encountered him. And some said, What will this babbler say? other some, He seemeth to be a setter forth of strange gods: because he preached unto them Jesus, and the resurrection.

19 And they took him, and brough

ledde honom på domplatsen, sågande: Blåge vi icke weta, hwad denne nye lärdomen är, som du lärer?

20. Ty du gifwer våra öron nya stycken före: så wilje wi nu weta, hwad det wara skall.

21. Och de af Athen, och alle de främmande, som der mistades, aftade på intet annat, än att såga eller höra något nytt.

22. Då stod Paulus midt på domplatsen, och sade: I mån af Athen, jag ser, att I uti alla stycken omgån med wantro.

23. Ty jag hafwer gått omkring, och stådat eder guddyrkan, och fann ett altare, derpå skrifwit stod: Dem ofända Gudenom. Den I nu dyrken ovetande, honom förfunnar jag eder.

24. Gud som hafwer gjort werlden, och allt det deruti är, efter han är HERRE öfwer himmel och jord, bor han icke uti de tempel, som med händer uppbyggda äro:

25. Ej heller dyrkas med menniskohänder behöfswande någon ting, efter han gifwer allom lif, anda och allt.

26. Och hafwer gjort allt mennisko-slågtet af ett blod, till att bo på hela jorden; och satt dem före bestårda tider, och skadat huru widt och långt de bo stola.

27. På det, att de skola söka HERAN, om de måtte kunna känna och finna, ändock han är icke långt ifrån hwar och en af oss.

28. Ty i honom lefwe wi, röra oss och hafwe warelse, såsom och någre af edra Poeter sagt hafwa: Ty wi äre och hans slågte.

29. Äre wi nu Guds slågte, så stole wi icke tänka, att Gudomen är lik wid guld och silfwer, eller stenar konstigt uthuggna, eller wid menniskors fund.

30. Och ändock Gud hafwer öfwerfett hårtill dags sådan sämiskhets tid,

him unto Areopagus, saying, May we know what this new doctrine, whereof thou speakest, is?

20 For thou bringest certain strange things to our ears: we would know therefore what these things mean.

21 (For all the Athenians, and strangers which were there, spent their time in nothing else, but either to tell or to hear some new thing.)

22 ¶ Then Paul stood in the midst of Mars' hill, and said, Ye men of Athens, I perceive that in all things ye are too superstitious.

23 For as I passed by, and beheld your devotions, I found an altar with this inscription, TO THE UNKNOWN GOD. Whom therefore ye ignorantly worship, him declare I unto you.

24 God that made the world and all things therein, seeing that he is Lord of heaven and earth, dwelleth not in temples made with hands:

25 Neither is worshipped with men's hands, as though he needed any thing, seeing he giveth to all life, and breath, and all things;

26 And hath made of one blood all nations of men for to dwell on all the face of the earth, and hath determined the times before appointed, and the bounds of their habitation;

27 That they should seek the Lord, if haply they might feel after him, and find him, though he be not far from every one of us.

28 For in him we live, and move, and have our being; as certain also of your own poets have said. For we are also his offspring.

29 Forasmuch then as we are the offspring of God, we ought not to think that the Godhead is like unto gold, or silver, or stone, graven by art and man's device.

30 And the times of this ignorance God winked at; but now cometh the day of retri-

förkunna han dock nu människorna, att alle allestäds stola båttra sig.

31. Ty han hafver satt en dag före, på hwilken han skall döma jordens frets med rättfärdighet, genom den man, i hwilken han det beslutit hafver, gifwande alla tron före, i det han honom uppväckt hade ifrån de döda:

32. Då de hörde nämnas de dödas uppståndelse, gjorde somlige der gåd af, och somlige sade: Wi wilje än yttermera höra dig derom.

33. Och så gick Paulus ut ifrån dem.

34. Och någre män hölls sig intill honom, och trodde; ibland hwilka war Dionysius, en af Rådets, och en qwinnna, benämnd Damaris, och andre med dem.

18. Capitel.

Derrefter for Paulus af Athen, och kom till Corinthus:

2. Och der fann han en Jude, benämnd Aquila, bördig af Ponto, den nyligen kommen war af Italien, och Priscilla, hans hustru: ty Claudius hade budit uppå, att alle Judar skulle fara ut af Rom, och höll han sig intill dem;

3. Ty han war af samma handtwerk; och blef när dem, och arbetade: och war deras handtwerk att göra paulun.

4. Och disputerade han uti Synagogan på alla Sabbater, dragande der till både Judar och Greker.

5. Och då Silas och Timotheus komno ifrån Macedonien, twingade Anan Paulus, att bethga Judarna, att Jesus war Kristus.

6. Och då de sade deremot, och talade ådelse, skafade han sina kläder, och sade till dem: Edert blod ware öfwer bert hufvud; härefter går jag nu flyktig till Hedningarna.

7. Och så gick han dådan, och kom uti

mandeth all men every where to repent:

31 Because he hath appointed a day, in the which he will judge the world in righteousness by *that* man whom he hath ordained; *whereof* he hath given assurance unto all *men*, in that he hath raised him from the dead.

32 ¶ And when they heard of the resurrection of the dead, some mocked: and others said, We will hear thee again of this *matter*.

33 So Paul departed from among them.

34 Howbeit certain men clave unto him, and believed: among the which was Dionysius the Areopagite, and a woman named Damaris, and others with them.

CHAPTER XVIII.

AFTER these things Paul departed from Athens, and came to Corinth;

2 And found a certain Jew named Aquila, born in Pontus, lately come from Italy, with his wife Priscilla, (because that Claudius had commanded all Jews to depart from Rome,) and came unto them.

3 And because he was of the same craft, he abode with them, and wrought: for by their occupation they were tentmakers.

4 And he reasoned in the synagogue every sabbath, and persuaded the Jews and the Greeks.

5 And when Silas and Timotheus were come from Macedonia, Paul was pressed in the spirit, and testified to the Jews *that* Jesus was Christ.

6 And when they opposed themselves, and blasphemed, he shook *his* raiment, and said unto them, Your blood be upon your own heads; I am clean: from henceforth I will go unto the Gentiles.

7 ¶ And he departed thence, &

en mans hus, som hette Justus, den der war en gudfruktig man, hwilken hus war hardt wid Synagogan.

8. Men Crispus, Sifersten för Synagogan, trodde HERANOM, med allt sitt hus; och många Corinthier, som på hörde, trodde och låto sig döpa.

9. Och sade HEREN till Paulum uti en syn om natten: Frukta dig intet, utan tala, och tig icke,

10. Ty jag är med dig, och ingen skall bjuda till att gödra dig skada: ty jag hafwer mycket folk i denna staden.

11. Så blef han der ett år, och sex månader, lärande dem Guds ord.

12. Men då Gallion war Landshöfding öfwer Achaia, reste Subarne sig upp enbrägteligen mot Paulum, och hade honom fram för domstolen,

13. Sägande: denne mannen gifwer menniskorna in, att dyrka Gud emot lagen.

14. Och som Paulus nu aftade upplåta sin mun, sade Gallion till Subarna: Wore någon orätt stedd, eller någon swår ogerning, wore mål tillbörligt, att jag hörde eder, I Subar.

15. Men är något spörsmål om ord och namn, och om eder lag, der mågen I sjelfwe se eder om, ty deröfwer will jag ingen domare wara.

16. Och han dref dem ifrån domstolen.

17. Då togo alle Greferne fatt på Sosthenes, Sifersten för Synagogan, och slogo honom fram för domstolen; och Gallion skötte der intet om.

18. Sedan Paulus hade då warit der i lång tid, helsade han bröderna, och seglade sina färde till Syrien, och följde honom Priscilla och Aquila; och han sakade sitt hufwud i Kenchrea, ty han hade ett löfte.

19. Och kom dåban till Ephesum, och trått han dem blifwa; men han gick

entered into a certain *man's* house, named Justus, *one* that worshipped God, whose house joined hard to the synagogue.

8 And Crispus, the chief ruler of the synagogue, believed on the Lord with all his house; and many of the Corinthians hearing believed, and were baptized.

9 Then spake the Lord to Paul in the night by a vision, Be not afraid, but speak, and hold not thy peace:

10 For I am with thee, and no man shall set on thee to hurt thee: for I have much people in this city.

11 And he continued *there* a year and six months, teaching the word of God among them.

12 ¶ And when Gallio was the deputy of Achaia, the Jews made insurrection with one accord against Paul, and brought him to the judgment seat,

13 Saying, This *fellow* persuadeth men to worship God contrary to the law.

14 And when Paul was now about to open *his* mouth, Gallio said unto the Jews, If it were a matter of wrong or wicked lewdness, O ye Jews, reason would that I should bear with you:

15 But if it be a question of words and names, and of your law, look ye to it; for I will be no judge of such *matters*.

16 And he drave them from the judgment seat.

17 Then all the Greeks took Sosthenes, the chief ruler of the synagogue, and beat *him* before the judgment seat. And Gallio cared for none of those things.

18 ¶ And Paul *after this* tarried *there* yet a good while, and then took his leave of the brethren, and sailed thence into Syria, and with him Priscilla and Aquila; having shorn *his* head in Cenchrea: for he had a vow.

19 And he came to Ephesus, and left them there: but he himself

in i Synagogan, och blöputerade med Judarna.

20. Och de bådö honom, att han skulle blifwa i längre tid när dem, då wille han icke;

21. Utan han helsade dem, sågande: Jag måste ju ändteligen wara i Jerusaleem, i den högtiden som instundar; men sedan wllt jag komma till eder igen, om Gud wllt. Och så for han ifrån Epheso.

22. Och han kom till Cesareen, och då han hade warit uppe, och helsat församlingen, for han ned till Antiochien.

23. Och sedan han der i någon tid warit hade, for han sina färde, och wandrade att bort åt genom Galatiska landet och Phrygien, styrkande alla Lärjungarna.

24. Då kom till Ephesum en Jude, benämnd Apollos, bbrdig af Alexandrien, en wältalig man, och mågtig i Skrifterna.

25. Denne war underwist i HERrans wåg, och talade, upptänd i andan, och försummade icke lära det HERranom tillhörde, och wiste allenast såga af Johannis döpfung.

26. Och han beghnte dristeligen tala uti Synagogan. Då Priscilla och Aquila hörde honom, togo de honom till sig, och utthdde för honom ännu grundeligare Guds wåg.

27. Och då han wille fårdas till Achaia, skrefwo bröderne, och förmanade Lärjungarna, att de skulle undfå honom. Och då han fram kom, war han dem som trodde, mycket till tröst genom nåden.

28. Ty han öfwerwann Judarna karpeligen, och uppenbarligen bewisade, med Skrifterna, att Jesus war Ehriftus.

19. Capitel.

Och begaf sig, medan Apollos war i Corintho att Paulus wandrade jennom de öfra landen, och kom till Ephesum; der fann han några Lärjungar,

entered into the synagogue, and reasoned with the Jews.

20 When they desired *him* to tarry longer time with them, he consented not;

21 But bade them farewell, saying, I must by all means keep this feast that cometh in Jerusalem: but I will return again unto you, if God will. And he sailed from Ephesus.

22 And when he had landed at Cesarea, and gone up, and saluted the church, he went down to Antioch.

23 And after he had spent some time *there*, he departed, and went over *all* the country of Galatia and Phrygia in order, strengthening all the disciples.

24 ¶ And a certain Jew named Apollos, born at Alexandria, an eloquent man, *and* mighty in the Scriptures, came to Ephesus.

25 This man was instructed in the way of the Lord; and being fervent in the spirit, he spake and taught diligently the things of the Lord, knowing only the baptism of John.

26 And he began to speak boldly in the synagogue: whom when Aquila and Priscilla had heard, they took him unto *them*, and expounded unto him the way of God more perfectly.

27 And when he was disposed to pass into Achaia, the brethren wrote, exhorting the disciples to receive him: who, when he was come, helped them much which had believed through grace:

28 For he mightily convinced the Jews, *and that* publicly, shewing by the Scriptures that Jesus was Christ.

CHAPTER XIX.

AND it came to pass, that, while Apollos was at Corinth, Paul having passed through the upper coasts came to Ephesus; and finding certain disciples,

2. Och han sade till dem: Hvarven I fått den Heliga Ande, sedan I trodden? Då sade de till honom: Vi hafve icke ens hört, om någon Helig Ande är till.

3. Och han sade till dem: Svar med åren I då döpte? De sade: Med Johannes döpselse.

4. Då sade Paulus: Johannes döpte med bättringens döpselse, och sade följande, att de skulle tro på den, som komma skulle efter honom; det är, på Christum Jesum.

5. Och då de det hörde, låto de döpa sig i Herrens Jesu namn.

6. Och då Paulus lade händer på dem, som den Helige Ande öfver dem, och de begynte tala med tungomål, och propheterade.

7. Och alle dessa voro mid tolf män.

8. Och han gick in i Synagogan, och talade dristeligen i tre månader, disputerade och rådde till Guds rike.

9. Och efter det någre af dem voro förhårdade och icke trodde, utan talade illa om den vägen för den meniga man, gick han ifrån dem, och affstijde Lärjungarna, disputerande dageligen uti en mans skola, som hette Tyrannus.

10. Och detta gick så till i tu år: Så att alle de som bodde i Asien hörde Herrens Jesu ord, både Judar och Greker.

11. Och Gud gjorde icke ringa krafter genom Pauli händer:

12. Så att de och togo svettedukar och skärten, som mid hans kropp hade kommit, och lade på de sjuka; och sjukdomen gick utaf dem, och de onde andar foro ut.

13. Så voro någre Judar besvärjare, som foro omkring, de togo sig föredröfva Herrens Jesu namn, öfver dem som hade de onda andar, sågande: Vi besvärje eder mid Jesum, den tus predikar.

2 He said unto them, Have ye received the Holy Ghost since ye believed? And they said unto him, We have not so much as heard whether there be any Holy Ghost.

3 And he said unto them, Unto what then were ye baptized? And they said, Unto John's baptisra.

4 Then said Paul, John verily baptized with the baptism of repentance, saying unto the people, that they should believe on him which should come after him, that is, on Christ Jesus.

5 When they heard this, they were baptized in the name of the Lord Jesus.

6 And when Paul had laid his hands upon them, the Holy Ghost came on them; and they spake with tongues, and prophesied.

7 And all the men were about twelve.

8 And he went into the synagogue, and spake boldly for the space of three months, disputing and persuading the things concerning the kingdom of God.

9 But when divers were hardened, and believed not, but spake evil of that way before the multitude, he departed from them, and separated the disciples, disputing daily in the school of one Tyrannus.

10 And this continued by the space of two years; so that all they which dwelt in Asia heard the word of the Lord Jesus, both Jews and Greeks.

11 And God wrought special miracles by the hands of Paul:

12 So that from his body were brought unto the sick handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out of them.

13 ¶ Then certain of the vagabond Jews, exorcists, took upon them to call over them which had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, We adjure you Jesus whom Paul preacheth.

14. Och ibland dem som detta gjorde, woro en Judes sju söner, Scewe, öfwersta Prestens.

15. Då svarade den onde anden, och sade: Jesum känner jag wäl, och Paulum wet jag wäl; men ho ären I?

16. Och mannen, som den onde anden uti war, sprang uppå dem, och wardt dem öfvermågtig, och lastade dem under sig, så att de nakne och sargode undskydde utaf det huset.

17. Och detta wardt alla wetterligt, både Judar och Greker, som bodde i Epheso; och en rådbhåge föll öfwer dem alla, och HERANS Jesu namn wardt storligen prisadt.

18. Och många af dem som trodde, tommo och befände, och förfunnade hwad de utråttat hade.

19. Men många af dem som förwetna konstler brukat hade, buro fram böckerna, och brände upp i hvars mans åsyn; och då deras wårde råknadt wardt, wardt det funnit till femtio tusende penningar.

20. Så fast wårte då HERANS ord, och kom till magt.

21. Då detta stedt war, satte Paulus sig före i andan, att fara genom Macedonien och Achaja till Jerusalem sågande: Wår jag hafwer warit der, måste jag också se Rom.

22. Då sände han till Macedonien två af dem, som honom tjente, nemligen Timotheum och Erastum; men stief blef han qwar till en tid i Asien.

23. På den tiden wardt icke litet buler om den wågen.

24. Th det war en guldsmed, benämnd Demetrius, som gjorde silfwertempel till Diana, der de en stor winning af hade, som det handtwert brukade.

25. Swilka han tillhopa kallade, och de der stift arbete plågade bruka, och sade: I mån, I weten, att wi hafwe wår nåring af detta handtwertet;

26. Och I sen och hören, att denne Paulus hafwer bedragit ej allenast i Epheso, utan så wår i hela Asien, och förwåndt mycket folk, sågande, att det

14 And there were seven sons of one Sceva, a Jew, and chief of the priests, which did so.

15 And the evil spirit answered and said, Jesus I know, and Paul I know; but who are ye?

16 And the man in whom the evil spirit was leaped on them, and overcame them, and prevailed against them, so that they fled out of that house naked and wounded.

17 And this was known to all the Jews and Greeks also dwelling at Ephesus; and fear fell on them all, and the name of the Lord Jesus was magnified.

18 And many that believed came, and confessed, and shewed their deeds.

19 Many of them also which used curious arts brought their books together, and burned them before all men: and they counted the price of them, and found it fifty thousand pieces of silver.

20 So mightily grew the word of God and prevailed.

21 ¶ After these things were ended, Paul purposed in the spirit, when he had passed through Macedonia and Achaia, to go to Jerusalem, saying, After I have been there, I must also see Rome.

22 So he sent into Macedonia two of them that ministered unto him, Timotheus and Erastus; but he himself stayed in Asia for a season.

23 And the same time there arose no small stir about that way.

24 For a certain man named Demetrius, a silversmith, which made silver shrines for Diana, brought no small gain unto the craftsmen;

25 Whom he called together with the workmen of like occupation, and said, Sirs, ye know that by this craft we have our wealth.

26 Moreover ye see and hear, that not alone at Ephesus, but almost throughout all Asia, this Paul hath persuaded and turned away m

är icke gubar, som göras med menniskohänder ;

27. Och warder icke allenast gällandes den delen af vårt handtverk, att det nederläggas ; utan jemwäl od, att den stora gudinnans Diane tempel warder för intet hållit, och måtte då se, att hennes hårlighet afkommer, den dock hela Asien och hela werlden dyrkar.

28. När de detta hörde, wordo de fulle med wrede, och ropade, sågande: Stor är de Ephesiers Diana.

29. Och i hela staden wardt ett upplopp ; och de fölto hasteligen till, alle med ett mod, in på stadoplatsen, och togo fatt på Gaius och Aristarchus, som woro af Maceдонien, och af Pauli sällskap.

30. Och Paulus wille gå in i hopen till folket : då wille Lärjungarne det icke tillstådja.

31. Sände od någre af de Öfwersta i Asien, som hans wänner woro, till honom, och bådö, att han skulle icke gifwa sig in på platsen.

32. Och andre ropade annat, ty menigheten war förbistrad, och meste delen wiste icke, för hwad sof de woro församlade.

33. Och somlige af folket drogo Alexander fram, den Judarne framsötte. Då tecknade Alexander med handen, att de skulle wara tyste, och aftade förswara sig för folket.

34. När de förnummo, att han war en Jude, ropade de alle med en mun, så när i två timar, sågande: Stor är de Ephesiers Diana.

35. Då Cancelleren hade stillat folket, sade han: I mån af Epheso, ho är den menniska som icke wet, att de Ephesiers stad dyrkar den stora gudinnan Diana, och det belåte, som af himmelen nederkommit är ?

36. Så efter der säger ingen emot, måsten I stilla eder, och intet oråde-
"gt företaga.

people, saying that they be no gods, which are made with hands :

27 So that not only this our craft is in danger to be set at nought ; but also that the temple of the great goddess Diana should be despised, and her magnificence should be destroyed, whom all Asia and the world worshippeth.

28 And when they heard *these sayings*, they were full of wrath, and cried out, saying, Great is Diana of the Ephesians.

29 And the whole city was filled with confusion : and having caught Gaius and Aristarchus, men of Macedonia, Paul's companions in travel, they rushed with one accord into the theatre.

30 And when Paul would have entered in unto the people, the disciples suffered him not.

31 And certain of the chief of Asia, which were his friends, sent unto him, desiring *him* that he would not adventure himself into the theatre.

32 Some therefore cried one thing, and some another : for the assembly was confused ; and the more part knew not wherefore they were come together.

33 And they drew Alexander out of the multitude, the Jews putting him forward. And Alexander beckoned with the hand, and would have made his defence unto the people.

34 But when they knew that he was a Jew, all with one voice about the space of two hours cried out, Great is Diana of the Ephesians.

35 And when the townclerk had appeased the people, he said, Ye men of Ephesus, what man is there that knoweth not how that the city of the Ephesians is a worshipper of the great goddess Diana, and of the *image* which fell down from Jupiter ?

36 Seeing then that these things cannot be spoken against, ye ought to be quiet, and to do nothing rashly.

37. I hafven dragit dessa männerna fram, som hvarken äro kyrkofwäre, eller eder gudinnas försmådare.

38. Om Demetrius, och de med honom äro af hans handtwert, hafwa sak emot någon, så hafwer man våld och rättgång, och fogbar; der måga de slaga och smara hwarannan.

39. Men hafven I om något annat handla, då må det åsttillas uti något tillbörligt samqväm.

40. Ty det är fara, att wi komme i skuld, för det upplopp, som i dag stedt är, efter ingen sak på fårde år, der wi funne något stål aftaga till detta upplopp.

41. Och då han det sagt hade, låt han folket gå.

20. Capitel.

Då nu upploppet warit stilladt, talade Paulus Lärjungarna till sig, och helsade dem, och for sina fårde, till att draga in uti Macedonien.

2. Och när han hade wandrat genom de landsändar, och förmanat dem med mycket tal, kom han in i Grekland.

3. Och han blef der i tre månader. Och efter Judarne hade satt försåt för honom, när han skulle fara in i Syrien, fick han för råd, att wända om igen genom Macedonien.

4. Och följde honom allt intill Asien, Sopater af Bereen, och af Thessalonica Aristarchus, och Secundus, och Gaius af Derbe, och Timotheus; och af Asien, Tychicus, och Trophimus.

5. Desse foro framföre, och bidde oss i Troada.

6. Men wi seglade af Phillippi, efter Påskdagarna, och kommo till dem i Troade innan fem dagar, och töfwade der i sju dagar.

7. På en Sabbat, då Lärjungarne kommo tillsammans, till att bryta brödet, hade Paulus ett tal för dem, efter

37 For ye have brought hither these men, which are neither robbers of churches, nor yet blasphemers of your goddess.

38 Wherefore if Demetrius, and the craftsmen which are with him, have a matter against any man, the law is open, and there are deputies: let them implead one another.

39 But if ye inquire any thing concerning other matters, it shall be determined in a lawful assembly.

40 For we are in danger to be called in question for this day's uproar, there being no cause whereby we may give an account of this concourse.

41 And when he had thus spoken, he dismissed the assembly.

CHAPTER XX.

AND after the uproar was ceased, Paul called unto him the disciples, and embraced them, and departed for to go into Macedonia.

2 And when he had gone over those parts, and had given them much exhortation, he came into Greece,

3 And there abode three months. And when the Jews laid wait for him, as he was about to sail into Syria, he purposed to return through Macedonia.

4 And there accompanied him into Asia Sopater of Berea; and of the Thessalonians, Aristarchus and Secundus; and Gaius of Derbe, and Timotheus; and of Asia, Tychicus and Trophimus.

5 These going before tarried for us at Troas.

6 And we sailed away from Philippi after the days of unleavened bread, and came unto them to Troas in five days; where we abode seven days.

7 And upon the first day of the week, when the disciples came together to break bread, Paul preach-

han wille ändra dagen färdas, och förbröjde han talet intill midnatten.

8. Och många ljus woro upptände i salen, der de församlade woro.

9. Så satt der en yngling uti ett fenster, benämnd Eutyhus, och war förtyngd af swår sömn; och wid Paulus länge talade, tog sömnen honom så swåriligen, att han föll ned af tredje bottnen, och wardt upptagen död.

10. Då steg Paulus ned och lade sig på honom, och tog omkring honom, och sade: Warer icke bebröswade; ty själen är ännu uti honom.

11. Sedan gick han upp igen, och bröt brödet, och åt; och talade sedan länge med dem, till des det dagades, och så färdades han.

12. Och hade de den ynglingen fram lefwande, och woro deraf icke litet tröstate.

13. Men wi stego till skepps och foro dådan till Asson, aftande der intaga Paulum, ty han hade så sticlat, och han wille fara landwägen.

14. När wi tillhopa kommo i Asson, togo wi honom in, och kommo sedan till Mithylenen.

15. Dådan seglade wi, och kommo dagen näst efter in emot Chium, och så dagen derefter kommo wi till Samum, och idswade i Trogillio, och nästa dagen efter, kommo wi till Miletum.

16. Ty Paulus hade satt sig före, att segla fram om Ephesus, på det, att han icke skulle förbröfwa sig i Asien, ty han hastade sig, om möjligt hade warit, att han kunde warit i Serusalem om Pingestdagarna.

17. Och sände han af Miletus båd till Ephesum, och kallade till sig Bresterna i församlingen.

18. När de kommo till honom, sade han till dem: I weten, huruledes jag hafwer warit när eder altid, ifrån första dagen jag kom in i Asien,

ed unto them, ready to depart on the morrow; and continued his speech until midnight.

8 And there were many lights in the upper chamber, where they were gathered together.

9 And there sat in a window a certain young man named Eutyhus, being fallen into a deep sleep: and as Paul was long preaching, he sunk down with sleep, and fell down from the third loft, and was taken up dead.

10 And Paul went down, and fell on him, and embracing him said, Trouble not yourselves; for his life is in him.

11 When he therefore was come up again, and had broken bread, and eaten, and talked a long while, even till break of day, so he departed.

12 And they brought the young man alive, and were not a little comforted.

13 ¶ And we went before to ship, and sailed unto Assos, there intending to take in Paul: for so had he appointed, minding himself to go afoot.

14 And when he met with us at Assos, we took him in, and came to Mitylene.

15 And we sailed thence, and came the next day over against Chios; and the next day we arrived at Samos, and tarried at Trogyllium; and the next day we came to Miletus.

16 For Paul had determined to sail by Ephesus, because he would not spend the time in Asia: for he hasted, if it were possible for him, to be at Jerusalem the day of Pentecost.

17 ¶ And from Miletus he sent to Ephesus, and called the elders of the church.

18 And when they were come to him, he said unto them, Ye know, from the first day that I came into Asia, after what manner I have been with you at all seasons.

19. Tjenande HERANOM med all bdmjukhet, och med många tårar och frestelser, som mig wederforos af Judarnas försåt;

20. Så att jag hafwer intet försummat, det eder kunde vara till nytta, att jag ju hafwer förkunnat eder, och lårt eder uppenbart och synnerligt,

21. Betygande både för Judar och Greker den båttring, som är inför Gud, och den tro, som är till vår HERA Jesum Christum.

22. Och nu si, jag bunden i Andan, fårdas till Jerusalem, ide wetande, hvad mig der öfvergå skall:

23. Utan att den Helige Ande i alla städer bethgar och säger, att bojer och bedröfwelse stå mig före.

24. Dock aktar jag det intet; ej heller är mig sjelf mitt lif kårt, på det jag skall fullkomna mitt lopp med glädje, och det ämbete, som jag anammatt hafwer af HERAN Jesu, till att betygga Evangelium om Guds nåd.

25. Och nu si, jag wet, att hårefter sän I ide se mitt ansigte, I alle, der jag framfarit hafwer och predikat Guds rike.

26. Derföre bethgar jag eder på denna dagen, att jag ofsydbig är för allas blod.

27. Ty jag hafwer ide försummat, med mindre jag hafwer förkunnat eder all Guds råd.

28. Så hafwer nu att på eder, och på hela hjorden, i hvilken den Helige Ande hafwer eder satt till Biskopar, att regera Guds församling, hvilken han hafwer förwårswat med sitt blod.

29. Ty jag wet det, att sedan jag stilles ifrån eder, stola komma ibland eder swåra ulfwar, de der hjorden ide spara stola.

30. Och af eder selswa stola mån uppkomma, som tala stola det orätt är, och draga Lärjungar till sig.

31. Derföre wafer, och tänker uppå,

19 Serving the Lord with all humility of mind, and with many tears, and temptations, which befell me by the lying in wait of the Jews:

20 And how I kept back nothing that was profitable unto you, but have shewed you, and have taught you publicly, and from house to house,

21 Testifying both to the Jews, and also to the Greeks, repentance toward God, and faith toward our Lord Jesus Christ.

22 And now, behold, I go bound in the spirit unto Jerusalem, not knowing the things that shall befall me there:

23 Save that the Holy Ghost witnesseth in every city, saying that bonds and afflictions abide me.

24 But none of these things move me, neither count I my life dear unto myself, so that I might finish my course with joy, and the ministry, which I have received of the Lord Jesus, to testify the gospel of the grace of God.

25 And now, behold, I know that ye all, among whom I have gone preaching the kingdom of God, shall see my face no more.

26 Wherefore I take you to record this day, that I am pure from the blood of all men.

27 For I have not shunned to declare unto you all the counsel of God.

28 ¶ Take heed therefore unto yourselves, and to all the flock, over the which the Holy Ghost hath made you overseers, to feed the church of God, which he hath purchased with his own blood.

29 For I know this, that after my departing shall grievous wolves enter in among you, not sparing the flock.

30 Also of your own selves shall men arise, speaking perverse things, to draw away disciples after them.

31 Therefore watch, and reme...

att jag i tre år, natt och dag, ide hafwer återwåndt förmana hwar och en, med tårar.

32. Och nu, bröder, befaller jag eder Gud, och hans nåds ord, hwilken mågtig är upphygga eder, och gifwa eder arfwede: ibland alla dem, som helgade warda.

33. Ingen mans sifwer, eller guld, eller kläder hafwer jag begårt.

34. Men I weten sjelfwe, att dessa händer hafwa tjent till min uddtorft, och deras som med mig woro.

35. All ting hafwer jag wist eder, att så måste man arbeta, och understödja de swaga, och tänka på HERANS Jesu ord, som han sade: Saligare är gifwa, än taga.

36. Och när han detta sagt hade, föll han på sina knän, och bad med alla dem.

37. Och wardt en stor gråt med alla dem, och de föllo Paulo om halsen, och kyfste honom;

38. Sörjande mest för det ordets skull, som han sagt hade, att de skulle ide mer så se hans ansigte. Och så följde de honom till skepp.

21. Capitel.

Som nu steddde, att wi lade af dådan, och foro ifrån dem, sommo wi råtta fofan till Coum, och dagen nåst efter till Rhodum, och dådan till Patara.

2. Och der fingo wi ett skepp, som atade sig till Phenicien, der stego wi uti, och lade utaf.

3. Och som Cyhren beghnte komma öf i sigtet, låto wi det på wänstra handen, och seglade till Syrien, och sommo till Thyrum: th der lossade skeppet laddningen.

4. Och efter wi funno der Lärjungar, blefwo wi der i sju dagar. Och de sade Paulo genom Andan, att han skulle fara upp till Jerusalem.

ber, that by the space of three years I ceased not to warn every one night and day with tears.

32 And now, brethren, I commend you to God, and to the word of his grace, which is able to build you up, and to give you an inheritance among all them which are sanctified.

33 I have coveted no man's silver, or gold, or apparel.

34 Yea, ye yourselves know, that these hands have ministered unto my necessities, and to them that were with me.

35 I have shewed you all things, how that so labouring ye ought to support the weak, and to remember the words of the Lord Jesus, how he said, It is more blessed to give than to receive.

36 ¶ And when he had thus spoken, he kneeled down, and prayed with them all.

37 And they all wept sore, and fell on Paul's neck, and kissed him,

38 Sorrowing most of all for the words which he spake, that they should see his face no more. And they accompanied him unto the ship.

CHAPTER XXI.

AND it came to pass, that after we were gotten from them, and had launched, we came with a straight course unto Coos, and the day following unto Rhodes, and from thence unto Patara:

2 And finding a ship sailing over unto Phenicia, we went aboard, and set forth.

3 Now when we had discovered Cyprus, we left it on the left hand, and sailed into Syria, and landed at Tyre: for there the ship was to unlade her burden.

4 And finding disciples, we tarried there seven days: who said to Paul through the Spirit, that he should not go up to Jerusalem.

5. Och då de dagar förlupne woro, drogo wi våra sårde; och de följde oss alle, samt med hustrur och barn, till des wi kommo utur staden; och på stranden föllo wi på knå, och bådö.

6. Och sedan wi hade helfat hvarannan, gingo wi till stepps, och de gingo til: sitt igen.

7. Men wi höllo seglatsen fram ifrån Tyro, och kommo ned till Ptolemais; och der helsade wi bröderna, och bleswo der en dag med dem.

8. Dagen derefter kommo wi, som woro med Paulo, till Cesareen; och gingo in uti Philippi, Evangelistens hus, hwilken en war af de sju, och bleswo när honom.

9. Och han hade fyra döttrar, jungfrur, som propheterade.

10. Och medan wi woro der i många dagar, kom der en Prophet till utaf Judeen, benämnd Agabus.

11. Då han war kommen till oss, tog han Pauli bälte, och bandt sig fötter och händer, och sade: Det säger den Helige Ande, den man, som detta bälte tillhör, skola Judarne så binda i Jerusalem, och antwarba honom i Hedningarnas händer.

12. När wi detta hörde, bådö wi, och de som utaf den staden woro, att han icke skulle draga upp till Jerusalem.

13. Då swarade Paulus, och sade: Hwad gören I gråtande, och bedröfwande mitt hjerta? Jag är redebogen, icke allenast bindas, utan jemmväl dö i Jerusalem, för HERrens Jesu namns full.

14. Och efter han låt intet säga sig, såswo wi oss tillfrids, sågande: Warde HERrens wilje.

15. Efter de dagar, rebde wi oss till, och foro upp till Jerusalem.

16. Och kommo några Lärjungar med oss af Cesareen, de der med sig hade en

5 And when we had accomplished those days, we departed and went our way; and they all brought us on our way, with wives and children, till *we were* out of the city: and we kneeled down on the shore, and prayed.

6 And when we had taken our leave one of another, we took ship; and they returned home again.

7 And when we had finished *our* course from Tyre, we came to Ptolemais, and saluted the brethren, and abode with them one day.

8 And the next *day* we that were of Paul's company departed, and came unto Cesarea; and we entered into the house of Philip the evangelist, which was *one* of the seven; and abode with him.

9 And the same man had four daughters, virgins, which did prophesy.

10 And as we tarried *there* many days, there came down from Judea a certain prophet, named Agabus.

11 And when he was come unto us, he took Paul's girdle, and bound his own hands and feet, and said, Thus saith the Holy Ghost, So shall the Jews at Jerusalem bind the man that owneth this girdle, and shall deliver *him* into the hands of the Gentiles.

12 And when we heard these things, both we, and they of that place, besought him not to go up to Jerusalem.

13 Then Paul answered, What mean ye to weep and to break mine heart? for I am ready not to be bound only, but also to die at Jerusalem for the name of the Lord Jesus.

14 And when he would not be persuaded, we ceased, saying, The will of the Lord be done.

15 And after those days we took up our carriages, and went up to Jerusalem.

16 There went with us also *certain* of the disciples of Cesarea, a

gammal Lärjunge, som war af Elypren, benämnd Mnason, när hwilken wi gåsta stulle.

17. Och när wi kommo till Jerusalem, undfingo öf bröderne gerna.

18. Dagen derefter gick Paulus med öf in till Jacobum, och alle de Äldste församlades.

19. Då han dem helsat hade, förtålsjde han dem allsammand, det ena med det andra, som Gud gjort hade, genom hans tjenst, ibland Hedningarna.

20. Då de det hörde, prisade de Heran, och sade till honom: Du ser, låre broder, huru många tusende Judar äro som tro; och alle hafwa nit om lagen.

21. Och de hafwa hört af dig, att du lärar alla de Judar, som bo ibland Hedningarna, att de stola tråda ifrån Mose lag; sågande, att de icke stola omståra sina barn, och icke wandra efter som want är.

22. Swad är det då? Den menige man måste ändteligen församlas, ty de få wäl höra, att du är kommen.

23. Så går nu som wi såge dig: Wi hafwe här fyra män, som löfte hafwa på sig.

24. Dem tag till dig, och rena dig med dem, och befostra der något uppå, att de raka sitt hufwud, och deraf kunna alle weta, att det är intet som de hört hafwa om dig; utan att du ock så wandrar, att du ock håller lagen.

25. Men de Hedningar, som wid tron tagit hafwa, dem hafwe wi tillstrifwit, och bestutit, att de intet sådant behöfwa att hålla; utan att de taga sig wara för det afgudar offradt är, och för blod, och för det som förqwasdt är, och för boleti.

26. Dagen derefter, tog Paulus munnerna till sig, och låt rena sig med dem, och gick in i templet, förfunnande, att --ningedagarne woro fullbordade, till

brought with them one Mnason of Cyprus, an old disciple, with whom we should lodge.

17 And when we were come to Jerusalem, the brethren received us gladly.

18 And the day following Paul went in with us unto James; and all the elders were present.

19 And when he had saluted them, he declared particularly what things God had wrought among the Gentiles by his ministry.

20 And when they heard it, they glorified the Lord, and said unto him, Thou seest, brother, how many thousands of Jews there are which believe; and they are all zealous of the law:

21 And they are informed of thee, that thou teachest all the Jews which are among the Gentiles to forsake Moses, saying that they ought not to circumcise *their* children, neither to walk after the customs.

22 What is it therefore? the multitude must needs come together: for they will hear that thou art come.

23 Do therefore this that we say to thee: We have four men which have a vow on them;

24 Them take, and purify thyself with them, and be at charges with them, that they may shave *their* heads: and all may know that those things, whereof they were informed concerning thee, are nothing; but *that* thou thyself also walkest orderly, and keepest the law.

25 As touching the Gentiles which believe, we have written *and* concluded that they observe no such thing, save only that they keep themselves from *things* offered to idols, and from blood, and from strangled, and from fornication.

26 Then Paul took the men, and the next day purifying himself with them entered into the temple, to signify the accomplishment of the

och utoffradt war, för hwar och en af dem

27. Då de sju dagar när ute woro, och de Judar, som woro af Asien, singo se honom i templet, uppretade de allt folket, och togo fatt på honom,

28. Ropande: *J* mån af Israel, *h*elper: detta är den man, som alla allestädes lärar, emot folket, emot lagen, och emot detta rumet: och der utöfwer hafwer han dragit Greker in i templet, och gjort detta helga rumet ofkärdt.

29. *E*n de hade sett Trophimus af Epheso i staden med honom, och mente, att Paulus hade haft honom in i templet.

30. Och warbt ett upplopp i hela staden, och folket församlades; och togo Paulum, och drogo honom utur templet; och strag wordo portarne tilllåste.

31. Och som de wille dräpitt honom, så den öfwerste höfswitsmannen för frigsfolket båd, huru hela Jerusalem war upprest.

32. Då tog han strag till sig frigsnektarna och höfswitsmännerna, och kom löpande till dem; och när de singo se höfswitsmannen och frigsnektarna, wände de igen att så Paulum.

33. Och gick höfswitsmannen fram, och tog fatt på honom, och låt binda honom med två lådor; och sporde, ho han war, eller hwad han gjort hade?

34. Men ibland folket ropade den ene så, och den andre så; och efter han kunde intet förfara det wigt war, för föriets skull, låt han föra honom i lågret.

35. Och när han kom till trapporna, hände sig, att frigsnektarne måste bära honom, för öfwerwålds skull, som gick af folket.

36. *E*n der följde ganska mycket folk efter, och ropade: Tag bort honom!

37. Och som nu Paulus begynte kom-

days of purification, until that an offering should be offered for every one of them.

27 And when the seven days were almost ended, the Jews which were of Asia, when they saw him in the temple, stirred up all the people, and laid hands on him,

28 Crying out, Men of Israel, help: This is the man, that teacheth all men every where against the people, and the law, and this place: and further brought Greeks also into the temple, and hath polluted this holy place.

29 For they had seen before with him in the city Trophimus an Ephesian, whom they supposed that Paul had brought into the temple.

30 And all the city was moved, and the people ran together: and they took Paul, and drew him out of the temple: and forthwith the doors were shut.

31 And as they went about to kill him, tidings came unto the chief captain of the band, that all Jerusalem was in an uproar:

32 Who immediately took soldiers and centurions, and ran down unto them: and when they saw the chief captain and the soldiers, they left beating of Paul.

33 Then the chief captain came near, and took him, and commanded him to be bound with two chains; and demanded who he was, and what he had done.

34 And some cried one thing, some another, among the multitude: and when he could not know the certainty for the tumult, he commanded him to be carried into the castle.

35 And when he came upon the stairs, so it was, that he was borne of the soldiers for the violence of the people.

36 For the multitude of the people followed after, crying, Away with him.

37 And as Paul was to be led int-

ma in i lågret, sade han till höfswitsmannen: *Wå jag och tala med dig? Då sade han: Kan du tala Grekiska?*

38. Är icke du den Egyptiske mannen, som för dessa dagar gjorde ett upplopp, och hade uti ötnen fyratusend mördare?

39. Då sade Paulus: Jag är en Judisk man, af Tarsen i Cilicien, en borgare i den namnkunniga staden; jag beder dig, ståd till, att jag må tala till folket.

40. Och han tillstodde det. Då stod Paulus på trapporna, och tecknade till folket med handen. Då nu wardt en stor tystnad, talade han till dem på Ebreiskt mål, sågande:

22. Capitel.

J mån, bröder och säder, hörer min ursåkt, som jag nu gör för eder.

2. Och då de hörde, att han talade på Ebreiska till dem, des mer ljud gafswo de honom. Och han sade:

3. Jag är en Judisk man, född i Tarsen i Cilicien, men uppfödd här i staden wid Gamaliels fötter, granneligen lärdd uti fädernas lag, hafswande nit om Gud, såsom och I alle i denna dag.

4. Och hafwer förföljt denna wågen allt intill döden, bindande och fastande i fångelse, både mån och qvinnor.

5. Såsom och hwerste Presten mig wittne är, och hela hopen af de Äldsta, af hwilka jag hade tagit bref till bröderna, och for till Damascum, att föra och dem, som der woro, bundna, till Jerusalem, att de skulle blifwa nåpste.

6. Så hånade sig, wid jag war på wågen, och kom in emot Damascum, wid middagstid, att ett stort sten af himmelen ljungade fring om mig hant.

the castle, he said unto the chief captain, May I speak unto thee? Who said, Canst thou speak Greek?

38 Art not thou that Egyptian, which before these days madest an uproar, and leddest out into the wilderness four thousand men that were murderers?

39 But Paul said, I am a man which am a Jew of Tarsus, a city in Cilicia, a citizen of no mean city: and, I beseech thee, suffer me to speak unto the people.

40 And when he had given him license, Paul stood on the stairs, and beckoned with the hand unto the people. And when there was made a great silence, he spake unto them in the Hebrew tongue, saying,

CHAPTER XXII.

MEN, brethren, and fathers, hear ye my defence which I make now unto you.

2 (And when they heard that he spake in the Hebrew tongue to them, they kept the more silence: and he saith,)

3 I am verily a man which am a Jew, born in Tarsus, a city in Cilicia, yet brought up in this city of the feet of Gamaliel, and taught according to the perfect manner of the law of the fathers, and was zealous toward God, as ye all are this day.

4 And I persecuted this way unto the death, binding and delivering into prisons both men and women.

5 As also the high priest doth bear me witness, and all the estate of the elders: from whom also I received letters unto the brethren, and went to Damascus, to bring them which were there bound unto Jerusalem, for to be punished.

6 And it came to pass, that, as I made my journey, and was coming nigh unto Damascus about noon, suddenly there shone from heaven a great light round about me.

7. Och jag föll ned på jorden, och hörde en röst, sågande till mig: Saul, Saul, hvi förföljer du mig?

8. Och jag svarade: Ho åst du HERRre? Sade han till mig: Jag är JESUS af Nazaret, den du förföljer.

9. Och de som med mig woro, sågo stenet, och wordo förfårade; men röstens hörde de intet, hans som talade med mig.

10. Då sade jag: HERRre, hvad skall jag göra? Då sade HERRren till mig: Statt upp, och gå in i Damascus; och der skall dig sagt warda, om allt det dig förelagdt är till att göra.

11. Och efter jag såg intet, för den klarhetens skull, som gick af det stenet, wardt jag ledd wid handen af mina följare, som med mig woro, och kom in i Damascus.

12. Och der war en gudfruktig man efter lagen, benämnd Ananias, ett godt rykte hafwande när alla Judar, som der bodde.

13. Han kom till mig, och stod, och sade till mig: Saul, låre broder, haf din syn igen. Och i samma stunden fick jag min syn, och såg honom.

14. Då sade han: Wåra faders Gud hafwer beredt dig, att du skall künna hans willja, och se den Måttfärdiga, och höra röstens af hans mun.

15. Ty du skall wara honom ett vittne för alla menniskor, om det du sett och hört hafwer.

16. Och nu, hvad tdfwar du? Statt upp, och låt dig döpa, och två af dina synder, åkallande HERRans nam.

17. Då hånde sig, att när jag war kommen igen till Jerusalem, och bad i templet, att jag wardt tagen uti en syn.

18. Och såg honom, sågande till mig: Skynda dig, och gå snart utur Jerusalem; ty de warda icke anammande ditt vittnesbörd om mig.

19. Och jag sade: HERRre, de weta

7 And I fell unto the ground, and heard a voice saying unto me, Saul, Saul, why persecutest thou me?

8 And I answered, Who art thou, Lord? And he said unto me, I am Jesus of Nazareth, whom thou persecutest.

9 And they that were with me saw indeed the light, and were afraid; but they heard not the voice of him that spake to me.

10 And I said, What shall I do, Lord? And the Lord said unto me, Arise, and go into Damascus; and there it shall be told thee of all things which are appointed for thee to do.

11 And when I could not see for the glory of that light, being led by the hand of them that were with me, I came into Damascus.

12 And one Ananias, a devout man according to the law, having a good report of all the Jews which dwelt there,

13 Came unto me, and stood, and said unto me, Brother Saul, receive thy sight. And the same hour I looked up upon him.

14 And he said, The God of our fathers hath chosen thee, that thou shouldest know his will, and see that Just One, and shouldest hear the voice of his mouth.

15 For thou shalt be his witness unto all men of what thou hast seen and heard.

16 And now why tarriest thou? arise, and be baptized, and wash away thy sins, calling on the name of the Lord.

17 And it came to pass, that when I was come again to Jerusalem, even while I prayed in the temple, I was in a trance;

18 And saw him saying unto me, Make haste, and get thee quickly out of Jerusalem: for they will not receive thy testimony concerning me.

19 And I said, Lord, they know

sjelfve, att jag drog i håttelse, och hudflånge allestädes i Synagogorna dem, som trodde på dig.

20. Och då ditt vittnes Stephani blod utgitt vardt, var jag och med, och samthette hans dödd, och waktade deras kläder, som dräpo honom.

21. Och han sade till mig: Gad! ty jag vill sända dig sierran bort till Hedningarna.

22. Men de hörde honom allt intill detta ordet. Då upphöfwo de sin röst, och sade: Tag bort en sådan menniska af jorden; ty det är icke tillbörligt, att han skall lefwa.

23. Och då de så ropade, och kastade sina kläder af, och höfwo stoft upp i wäddret,

24. Lät höfwitsmannen leda honom in i lågret, och bödd, att han skulle hudflångas, och ransakas, att han måtte få weta, för hwad sak de hade så ropat på honom.

25. Och då han honom bundit hade med tåg, sade Paulus till underhöfwitsmannen, som när stod: Någen I och hudflånga någon Romersk man, och odömd?

26. Då underhöfwitsmannen det hörde, gick han till öfwersta höfwitsmannen, och bådade honom, sågaunde: Hwad vill du göra, ty denne mannen är en Romare?

27. Då gick öfwerste höfwitsmannen till honom, och sade: Säg mig, är du och en Romare? Då sade han: Ja.

28. Då svarade höfwitsmannen: Sag hafwer köpt detta borgerskapet med en stor summa. Då sade Paulus: Jag är och född en Romare.

29. Och strax gingo de ifrå honom, som skulle hafwa ransakat honom; och höfwitsmannen begynte frukta, sedan han fick weta, att han war en Romare, och att han hade bundit honom.

30. Dagen derefter wille han weta förwisse, för hwad sak han war anklagad af Judarna; och löste honom utur banden, och lät öfwersta Presterna

that I imprisoned and beat in every synagogue them that believed on thee:

20 And when the blood of thy martyr Stephen was shed, I also was standing by, and consenting unto his death, and kept the raiment of them that slew him.

21 And he said unto me, Depart: for I will send thee far hence unto the Gentiles.

22 And they gave him audience unto this word, and then lifted up their voices, and said, Away with such a fellow from the earth: for it is not fit that he should live.

23 And as they cried out, and cast off their clothes, and threw dust into the air,

24 The chief captain commanded him to be brought into the castle, and bade that he should be examined by scourging; that he might know wherefore they cried against him.

25 And as they bound him with thongs, Paul said unto the centurion that stood by, Is it lawful for you to scourge a man that is a Roman, and uncondemned?

26 When the centurion heard that, he went and told the chief captain, saying, Take heed what thou doest; for this man is a Roman.

27 Then the chief captain came and said unto him, Tell me, art thou a Roman? He said, Yea.

28 And the chief captain answered, With a great sum obtainedst thou this freedom. And Paul said, But I was free born.

29 Then straightway they departed from him which should have examined him: and the chief captain also was afraid, after he knew that he was a Roman, and because he had bound him.

30 On the morrow, because he would have known the certainty wherefore he was accused of the Jews, he loosed him from his bands

komma tillhoppa, och hela Rådet, och lät Paulum komma fram för dem.

23. Capitel.

Då såg Paulus på Rådet, och sade: I män och bröder, jag hafver wandrat för Gud uti ett godt samwete, allt intill denna dag.

2. Då bödd den öfwerste Presten Ananias dem, som der när stodo, att de skulle slå honom på munnen.

3. Då sade Paulus till honom: Gud skall slå dig, du hwitmenade wägg! sitter du, och skall döma mig efter lagen, och bjuder slå mig emot lagen?

4. Och de der när stodo, sade: Wanar du Guds öfwersta Prest?

5. Då sade Paulus: Jag wiste icke, såre bröder, att han war öfwerste Prest, ty det är skrifwit: Du skall icke banna ditt folks öfwersta.

6. Och efter Paulus wäl wiste, att en bart af dem woro Sadduceer, och andra parten Phariseer, ropade han inför Rådet: I män och bröder, jag är en Pharisee, och en Pharisees son; jag wärder dömd för hoppet och de dödas uppståndelses skull.

7. Och då han det sagt hade, wardt en tvedragt emellan de Phariseer, och de Sadduceer, och hopen wardt söndrad.

8. Ty de Sadduceer såga, att ingen uppståndelse är, och ingen Ängel, och ingen Ande; men de Phariseer bekänna båda.

9. Och så wardt ett stort rop. Och de Striftlärde, af det Phariseiska parti, stodo upp, och beghnte kämpas, och sade: Wi finne intet ondt med denna mannen; om så kan hånda, att Anden hafver talat med honom, eller en Ängel, så låt oss icke strida mot Gud.

10. Och efter det beghnte warda ett stort upplopp, fruktade öfwerste höfwitsmannen, att de skulle sönderfälla

and commanded the chief priests and all their council to appear, and brought Paul down, and set him before them.

CHAPTER XXIII.

AND Paul, earnestly beholding the council, said, Men and brethren, I have lived in all good conscience before God until this day.

2 And the high priest Ananias commanded them that stood by him to smite him on the mouth.

3 Then said Paul unto him, God shall smite thee, thou whited wall: for sittest thou to judge me after the law, and commandest me to be smitten contrary to the law?

4 And they that stood by said, Revilest thou God's high priest?

5 Then said Paul, I wist not, brethren, that he was the high priest: for it is written, Thou shalt not speak evil of the ruler of thy people.

6 But when Paul perceived that the one part were Sadducees, and the other Pharisees, he cried out in the council, Men and brethren, I am a Pharisee, the son of a Pharisee: of the hope and resurrection of the dead I am called in question.

7 And when he had so said, there arose a dissension between the Pharisees and the Sadducees: and the multitude was divided.

8 For the Sadducees say that there is no resurrection, neither angel, nor spirit: but the Pharisees confess both.

9 And there arose a great cry: and the scribes that were of the Pharisees' part arose, and strove, saying, We find no evil in this man: but if a spirit or an angel hath spoken to him, let us not fight against God.

10 And when there arose a great dissension, the chief captain, fearing lest Paul should have been

Paulum, och lät frigöfnektarna gå ned, och rycka honom bort ifrån dem, och föra honom i lågret.

11. Om natten derefter, stod Herren när honom, och sade: Var wid ett godt mod, Paule! ty såsom du hafver mittnat om mig i Jerusalem, så måste du också vittna i Rom.

12. Då dager wardt, slogo sig tillhopa någre af Judarna, och förbannade sig, att de hvarken äta eller dricka skulle, till dess de hade dråpitt Paulum.

13. Och woro mer än fyratio män, som så hade swurit sig tillhopa.

14. Desse gingo till de öfwersta Presterna, och till de Äldsta, och sade: Wi hafwe, wid förbannelse, förpligtat oss sjelfwa, ingen ting smaka, till dess wi hafwe dråpitt Paulus.

15. Så mågen I nu förkunna öfwersta höfwitsmannen och Rådet, att han hafver honom fram för oss i morgon, lika som wi wille få weta något twissare om honom; men förr än han kommer fram, äro wi redo till att dråpa honom.

16. Då Pauli systerson hörde sådant förfat, som han, och gick in i lågret, och bådade det Paulo.

17. Då kallade Paulus till sig en af de unga höfwitsmän, och sade: Haf denna ynglingen bort till öfwerste höfwitsmannen, ty han hafver något underwisa honom.

18. Och han tog honom med sig, och hade honom till öfwerste höfwitsmannen, och sade: Paulus, som bunden är, kallade mig till sig och bad, att jag skulle hafwa denna ynglingen till dig, som något hafver såga dig.

19. Då tog öfwerste höfwitsmannen honom wid handen, och gick affides med honom, och frågade honom: Swad är det, som du hafver underwisa mig?

20. Då sade han: Judarne hafwa samfått sig, att de wilja bedja dig, att du skall i morgen låta Paulum komma

pulled in pieces of them, commanded the soldiers to go down, and to take him by force from among them, and to bring him into the castle.

11 And the night following the Lord stood by him, and said, Be of good cheer, Paul: for as thou hast testified of me in Jerusalem, so must thou bear witness also at Rome.

12 And when it was day, certain of the Jews banded together, and bound themselves under a curse, saying that they would neither eat nor drink till they had killed Paul.

13 And they were more than forty which had made this conspiracy.

14 And they came to the chief priests and elders, and said, We have bound ourselves under a great curse, that we will eat nothing until we have slain Paul.

15 Now therefore ye with the council signify to the chief captain that he bring him down unto you to morrow, as though ye would inquire something more perfectly concerning him: and we, or ever he come near, are ready to kill him.

16 And when Paul's sister's son heard of their lying in wait, he went and entered into the castle, and told Paul.

17 Then Paul called one of the centurions unto him, and said, Bring this young man unto the chief captain: for he hath a certain thing to tell him.

18 So he took him, and brought him to the chief captain, and said, Paul the prisoner called me unto him, and prayed me to bring this young man unto thee, who hath something to say unto thee.

19 Then the chief captain took him by the hand, and went with him aside privately, and asked him, What is that thou hast to tell me?

20 And he said, The Jews have agreed to desire thee that thou wouldest bring down Paul to me.

ut för Rådet, såsom de wille utfråga något wissare om honom.

21. Men lyd dem lutet, ty mer än syratio mån af dem, wilja wara i försåt för honom, de sig förbannat hafwa, att de icke stola äta eller dricka, till dess de hafwa dråpitt honom; och nu äro de redo och wänta, att du det utlofwa skall.

22. Sedan låt öfwerste höfswitsmannen ynglingen gå sina sårde, och bödd honom, att han för ingen såga skulle, att han honom sådant undervist hade.

23. Och kallade till sig två underhöfswitsmän, och sade: Ödrer redo tuhundrade frigsfnektar, att de fara till Cesareen, och sjuttio resenärer, och tuhundrade styttar, till tredje timan på natten.

24. Och tillreder något farthg, der man kan sätta Paulum uppå, att de måga föra honom ostadd till Landshöfdingen Felix.

25. Och skref ett bref wid detta slunet:

26. Claudius Lysias, den mågtiga Landshöfdingen Felici, helsa.

27. Denna mannen hade Judarne gripit, och wille dödat honom; och der kom jag till med frigsfolket, och tog honom ifrån dem, efter jag förnam, att han war en Romare.

28. Och när jag wille weta saken, som de hade mot honom, låt jag honom komma inför deras Råd.

29. Så fann jag, att han sthild wardt om några spörsmål i deras lag; och dock ingen stuld hade, som bödd eller håttelse wärd war.

30. Och wardt mig undertwist om försåt, som Judarne hade beställt för honom, och strax sände jag honom till dig, och bödd hans ålagare, att hwad de hafwa mot honom, det stola de såga för dig. Far wål!

31. Då togo frigsfnektarne Paulum, efter som dem besallt war, och förde honom om natten til! Antipatridem.

row into the council, as though they would inquire somewhat of him more perfectly.

21 But do not thou yield unto them: for there lie in wait for him of them more than forty men, which have bound themselves with an oath, that they will neither eat nor drink till they have killed him: and now are they ready, looking for a promise from thee.

22 So the chief captain *then* let the young man depart, and charged *him*, See thou tell no man that thou hast shewed these things to me.

23 And he called unto *him* two centurions, saying, Make ready two hundred soldiers to go to Cesarea, and horsemen threescore and ten, and spearmen two hundred, at the third hour of the night;

24 And provide *them* beasts, that they may set Paul on, and bring *him* safe unto Felix the governor.

25 And he wrote a letter after this manner:

26 Claudius Lysias unto the most excellent governor Felix *sendeth* greeting.

27 This man was taken of the Jews, and should have been killed of them: then came I with an army, and rescued him, having understood that he was a Roman.

28 And when I would have known the cause wherefore they accused him, I brought him forth into their council:

29 Whom I perceived to be accused of questions of their law, but to have nothing laid to his charge worthy of death or of bonds.

30 And when it was told me how that the Jews laid wait for the man, I sent straightway to thee, and gave commandment to his accusers also to say before thee what *they had* against him. Farewell.

31 Then the soldiers, as it was commanded them, took Paul, and brought *him* by night to Antipatris.

32. Och dagen derefter låto de resenärerna sölja honom, och de sommo igen i lågret.

33. När de sommo till Cesareen, och fingo Landshöfdingen breswret, hade de ock destlikes Paulum fram för honom.

34. Då Landshöfdingen hade låst breswret, och frågat honom af hvad land han war, och hade förstått, att han war af Cilicien, sade han:

35. Jag will höra dig, när dine åslagare komma ock tillstådes. Och låt förwara honom uti Herodis Rådhus.

24. Capitel.

Efter fem dagar, for öfwerste Presten Ananias ned, med de Äldsta, och med en förspråkare, benämnd Tertullus; desse gingo till Landshöfdingen emot Paulum.

2. Och då han war förefallad, begynte Tertullus slaga, och säga: att wi lefwe i mycken rolighet under dig, och många ting bestållas i god måtto, i detta folket, genom din försiktighet,

3. Högmågtige Felix, det anamme wi alltid och allestädes gerna, med all tackfåelse.

4. Men på det, att jag icke allt för länge skall förhålla dig, beder jag dig, att du hörer öf några få ord, för din dygds skull.

5. Wi hafwe funnit denna mannen wara skabelig, den upplopp uppwåcker ibland alla Judar öfwer hela werlden, och är en måstare för de Nazareners parti;

6. Den ock tillbudit hafwer göra templet öfsårdt; den wi ock gripit hade, och wille dömt honom efter vår lag.

7. Men höfswitsmannen Lysias kom de till med stor magt, och tog honom utur våra händer.

8. Wjandande, att hans åslagare skulle komma till dig, af hwilka du san sjelf ifråga, och låta dig underwisa om

32 On the morrow they left the horsemen to go with him, and returned to the castle:

33 Who, when they came to Cesarea, and delivered the epistle to the governor, presented Paul also before him.

34 And when the governor had read the letter, he asked of what province he was. And when he understood that he was of Cilicia;

35 I will hear thee, said he, when thine accusers are also come. And he commanded him to be kept in Herod's judgment hall.

CHAPTER XXIV.

AND after five days Ananias the high priest descended with the elders, and with a certain orator named Tertullus, who informed the governor against Paul.

2 And when he was called forth, Tertullus began to accuse him, saying, Seeing that by thee we enjoy great quietness, and that very worthy deeds are done unto this nation by thy providence,

3 We accept it always, and in all places, most noble Felix, with all thankfulness.

4 Notwithstanding, that I be not further tedious unto thee, I pray thee that thou wouldest hear us of thy clemency a few words.

5 For we have found this man a pestilent fellow, and a mover of sedition among all the Jews throughout the world, and a ringleader of the sect of the Nazarenes:

6 Who also hath gone about to profane the temple: whom we took, and would have judged according to our law.

7 But the chief captain Lysias came upon us, and with great violence took him away out of our hands,

8 Commanding his accusers to come unto thee: by examining whom thyself mayest take know-

alla ärenden, der wi anslage honom före.

9. Och Judarne sade och dertill med, att så war.

10. Då svarade Paulus, när Lands-
Mödingen testnade honom, att han
stulle tala: Efter jag nu wäl wet, att
du nu i många år hastwer domare
warit för detta folk. will jag med des
friare mod förswara mig.

11. Ty du kan wäl märka, att icke är
mer än tolf dagar, sedan jag som upp
till Jerusalem, till att bedja.

12. Och hvarken funno de mig i temp-
let disputerade med någon, eller göra
något upplopp ibland folket, hvarken
i Synagogorna, eller i staden.

13. Och icke heller kunna de bewisa de
saken, der de anslaga mig före.

14. Dock bekänner jag för dig, att
jag så dyrkar mina fädrens Gud, efter
den wägen, som de falla parti, att jag
tror att det i lagen och Propheterna
krifwit är;

15. Och hastwer samma hopp till Gud,
der de och sjelfwe efter wänta, som är,
att de dödas uppståndelse skall se, både
de rättfärdigas, och orättfärdigas.

16. Ja, för samma sak skull lägger
jag mig winning om, hastwa ett obe-
smittadt samwete, inför Gud. och inför
männifcor alltid.

17. Men nu, efter många år som jag,
och skulle föra några almosor till mitt
folk, och offer.

18. I hwilket de funno mig, att jag
hät rena mig i templet, utan att upp-
lopp och buller.

19. Men någre Judar wore af Asien,
hwilka nu borde wara här tillstådes
för dig, och klaga, om de något hade
mot mig;

20. Eller såge desse samme, om de
funno något ofstäl med mig, medan
jag står här för Rådet; "

edge of all these things, whereof
we accuse him.

9 And the Jews also assented,
saying that these things were so.

10 Then Paul, after that the gov-
ernor had beckoned unto him to
speak, answered, Forasmuch as I
know that thou hast been of many
years a judge unto this nation, I
do the more cheerfully answer for
myself:

11 Because that thou mayest un-
derstand, that there are yet but
twelve days since I went up to Je-
rusalem for to worship.

12 And they neither found me in
the temple disputing with any man,
neither raising up the people, nei-
ther in the synagogues, nor in the
city:

13 Neither can they prove the
things whereof they now accuse me.

14 But this I confess unto thee,
that after the way which they call
heresy, so worship I the God of my
fathers, believing all things which
are written in the law and in the
prophets:

15 And have hope toward God,
which they themselves also allow,
that there shall be a resurrection of
the dead, both of the just and
unjust.

16 And herein do I exercise my
self, to have always a conscience
void of offence toward God, and
toward men.

17 Now after many years I came
to bring alms to my nation, and of-
ferings.

18 Whereupon certain Jews from
Asia found me purified in the tem-
ple, neither with multitude, nor
with tumult.

19 Who ought to have been here
before thee, and object, if they had
aught against me.

20 Or else let these same *here*
say, if they have found any evil
doing in me, while I stood before
the council,

21. Utan för detta ena ordets skull, då jag stod ibland dem, och ropade om de dödas uppståndelse, dömes jag af eder i dag.

22. Då Felix detta hörde, uppsöt han saken, wäl wetande, huru därmed sig förhöll, och sade: Då Höfswitsmannen Lysias kommer här ned, will jag mig underwisa låta om eder sak.

23. Och befallte underhöfswitsmannen, att han skulle förwara Paulum, och låta honom hafwa ro, och ingen af hans wänner förmena, att wara honom till tjenst, eller gå till honom.

24. Efter några dagar kom Felix, med sin hustru Drusilla, och hon war en Judinna. Då kallade han Paulum före, och hörde honom om tron på Christum.

25. Men då Paulus talade om rättfärdighet, och om lyshet, och om den tillkommande domen, wardt Felix förstråkt, och sade: Gå dina sårde i denna resan; når jag får betäglig tid dertill, will jag låta kalla dig.

26. Men han förhoppades också, att han skulle få penningar af Paulo, på det han skulle gifwa honom lön, för hwilken sak skull han och ofta kallade honom till sig, och talade med honom.

27. Då nu två år woro förtupna, kom Porcius Festus i Felix stad; men Felix wille göra Judarna till wilsja, och låt Paulum blifwa efter sig fången.

25. Capitel.

Då nu Festus war kommen i landet, for han, efter tre dagar, upp ifrån Cesareen till Jerusalem.

2. Då kommo den öfwerste Presten, och de hpperste af Judarna till honom emot Paulum, och förmanade honom,

3. Och bådö om hnnest emot honom, att han wille kalla honom till Jerusalem; och de satte föråt för honom, till att dråpa honom i wågen.

4. Då swarade Festus, itt Paulus wille wäl förwaras i Cesareen; men

21 Except it be for this one voice, that I cried standing among them, Touching the resurrection of the dead I am called in question by you this day.

22 And when Felix heard these things, having more perfect knowledge of *that way*, he deferred them, and said, When Lysias the chief captain shall come down, I will know the uttermost of your matter.

23 And he commanded a centurion to keep Paul, and to let *him* have liberty, and that he should forbid none of his acquaintance to minister or come unto him.

24 And after certain days, when Felix came with his wife Drusilla, which was a Jewess, he sent for Paul, and heard him concerning the faith in Christ.

25 And as he reasoned of righteousness, temperance, and judgment to come, Felix trembled, and answered, Go thy way for this time; when I have a convenient season, I will call for thee.

26 He hoped also that money should have been given him of Paul, that he might loose him: wherefore he sent for him the oftener, and communed with him.

27 But after two years Porcius Festus came into Felix' room: and Felix, willing to shew the Jews a pleasure, left Paul bound.

CHAPTER XXV.

NOW when Festus was come into the province, after three days he ascended from Cesarea to Jerusalem.

2 Then the high priest and the chief of the Jews informed him against Paul, and besought him,

3 And desired favour against him, that he would send for him to Jerusalem, laying wait in the way to kill him.

4 But Festus answered, that Paul should be kept at Cesarea, and

innan en kort tid wille han draga dit igen.

5. De som nu kunna bland eder (sade han), komma dit ned med oss, och slaga då på honom, om de hafwa något emot honom.

6. Och sedan han hade töfwat der när dem mer än i tio dagar, for han ned till Cesareu; och dagen derefter satt han för rätta, och lät Paulum komma fram.

7. Då han framkommen war, stodo de Judar kring om honom, som af Jerusalem nedkomne woro, och buro många och swåro slagomål före mot Paulum, som de icke bewisa kunde.

8. Och han förswarade sig, att han intet brutit hade, hwarken emot Judalagen, eller emot templet, eller emot Kejsaren.

9. Då wille Festus gädra Judarna till wises, och swarade Paulo, och sade: Will du fara upp till Jerusalem, och der hårom stå till rätta för mig?

10. Sade Paulus: Jag står för Kejsarerätt, och der bör mig dömas. Judarna hafwer jag ingen orätt gjort, såsom du och sjelf bäst wet.

11. Men hafwer jag någon gjort skada, eller något, det döden wärdt är, begått, då wedersakar jag icke det: är det och intet sådant, som de åklaga mig före, kan ingen gifwa mig dem så bort: jag stjuter mig till Kejsaren.

12. Då hade Festus samtal med Rådet, och swarade: Till Kejsaren hafwer du stjutit dig; till Kejsaren skall du och fara.

13. Och då någre dagar woro framlidne, foro Konung Agrippa och Bernice ned till Cesareu, och skulle helsa Festum.

14. Och medan de dwalades der i många dagar, förtålsde Festus Konungen Pauli sak, sågande: Felix hafwer låtit hårefter sig en man sången:

that he himself would depart shortly thither.

5 Let them therefore, said he, which among you are able, go down with me, and accuse this man, if there be any wickedness in him.

6 And when he had tarried among them more than ten days, he went down unto Cesarea; and the next day sitting on the judgment seat commanded Paul to be brought.

7 And when he was come, the Jews which came down from Jerusalem stood round about, and laid many and grievous complaints against Paul, which they could not prove.

8 While he answered for himself, Neither against the law of the Jews, neither against the temple, nor yet against Cesar, have I offended any thing at all.

9 But Festus, willing to do the Jews a pleasure, answered Paul, and said, Wilt thou go up to Jerusalem, and there be judged of these things before me?

10 Then said Paul, I stand at Cesar's judgment seat, where I ought to be judged: to the Jews have I done no wrong, as thou very well knowest.

11 For if I be an offender, or have committed any thing worthy of death, I refuse not to die: but if there be none of these things whereof these accuse me, no man may deliver me unto them. I appeal unto Cesar.

12 Then Festus, when he had conferred with the council, answered, Hast thou appealed unto Cesar? unto Cesar shalt thou go.

13 And after certain days king Agrippa and Bernice came unto Cesarea to salute Festus.

14 And when they had been there many days, Festus declared Paul's cause unto the king, saying, There is a certain man left in bonds by Felix.

15. Om hvilken, då jag kom till Jerusalem, underviste mig de öfverste Prästerne, och Judarnas Äldste, begärande dom emot honom:

16. Och jag svarade dem: Det är icke de Romerskas sed, bortgiftwa någon menniska till att förgräbas, förre än den som anslagad warder, hafwer åklagarena jemte sig, och får rum till att förswara sig i saken.

17. Derföre då de hit kommo, utan all fördrbjelse, dagen derefter, satt jag för rätta, och hade mannen före.

18. Då åklagarena kommo före, buro de ingen sak fram, den jag hade tänkt.

19. Men de hade några spörsmål med honom, om sin wantro, och om en, som kallades Jesus, den dödd war, och Paulus stod deruppå, att han lefde.

20. Men då jag icke förstod mig på saken, sade jag: Om han wille fara till Jerusalem, och der stå till rätta derom.

21. Och efter Paulus hade stottsmål, att Kejsaren skulle känna om hans sak, iåt jag förwara honom, till des jag kunde sända honom till Kejsaren.

22. Då sade Agrippa till Festus: Jag wille och gerna höra mannen. I morgon, sade han, skall du så höran.

23. Dagen efter kom Agrippa och Bernice, med stor ståt, och gingo in på Stadhuset, med höfswitsmännerna. och de hppersta i staden, och wardt Paulus, efter Festi befallning, framhafs.

24. Och sade Festus: Konung Agrippa, och I män alle, som med oss tillstådes ären, här sen I den mannen, om hvilken hela hopen af Judarna hafwer bedit mig, både i Jerusalem och här, ropande, att honom borde icke lefwa längre

15 About whom, when I was at Jerusalem, the chief priests and the elders of the Jews informed me, desiring to have judgment against him.

16 To whom I answered, It is not the manner of the Romans to deliver any man to die, before that he which is accused have the accusers face to face, and have license to answer for himself concerning the crime laid against him.

17 Therefore, when they were come hither, without any delay on the morrow I sat on the judgment seat, and commanded the man to be brought forth.

18 Against whom when the accusers stood up, they brought none accusation of such things as I supposed:

19 But had certain questions against him of their own superstition, and of one Jesus, which was dead, whom Paul affirmed to be alive.

20 And because I doubted of such manner of questions, I asked him whether he would go to Jerusalem, and there be judged of these matters.

21 But when Paul had appealed to be reserved unto the hearing of Augustus, I commanded him to be kept till I might send him to Cesar.

22 Then Agrippa said unto Festus, I would also hear the man myself. To morrow, said he, thou shalt hear him.

23 And on the morrow, when Agrippa was come, and Bernice, with great pomp, and was entered into the place of hearing, with the chief captains, and principal men of the city, at Festus' commandment Paul was brought forth.

24 And Festus said, King Agrippa, and all men which are here present with us, ye see this man, about whom all the multitude of the Jews have dealt with me, both at Jerusalem, and also here, crying that he ought not to live any longer.

25 Men jag fann honom intet be-
drifwit hafwa, det döden wärdt war.
Men esier han stöt sig till Kejsaren, så
attar jag och sända honom.

26. Men hwad jag skall strifwa Her-
ren om honom det wigt år, hafwer jag
ide; derföre hafwer jag nu honom här
fram för eder, och mest för dig, Konung
Agrippa, att när derom ransafadt år,
må jag hafwa hwad jag strifwa skall.

27. Ly mig synes orätt wara, att
sända någon fången, och ide dermed
gifwa saken tillfånna, för hwilken han
anflagad år.

26. Capitel.

Då sade Agrippa till Paulum: Dig
tillståndes, att du talar för dig.
Då rådde Paulus sin hand ut, och ta-
lade för sig:

2. Jag håller mig nu för lyttig, att
jag skall förswara mig i dag inför dig,
Konung Agrippa, i alla de staden, der
jag öfwer anlagad warder af Judarna.

3. Allramest, medan jag wet, att du
år förståndig på de sedwänjor och spör-
smål, som ibland Judarna äro: der-
före beder jag dig, att du wille höra
mig tåletigen.

4. Mitt lefwerne ifrån ungdomen,
huru det af beghunnelsen ibland detta
folk i Jerusalem varit hafwer, weta
alle Judar,

5. Som mig förr sånt hafwa, om de
wilja tillstå: ty jag hafwer varit en
Pharisee, hwilket år det strångaste parti
uti vår gudstjenst.

6. Och nu står jag här för rätten, för
hoppets skull till det löfte, som stedt år
till våra fäder af Gud:

7. Till hwilket våra tolf slågter för-
hoppas sig komma stola, tjenande Gud
stadeligen, natt och dag: för detta
hopp's skull, Konung Agrippa, warder
jag anlagad af Judarna.

8. Hwi warder det hållit af eder otro-
ligt, om Gud uppväcker de döda?

25 But when I found that he had
committed nothing worthy of death,
and that he himself hath appealed
to Augustus, I have determined to
send him.

26 Of whom I have no certain
thing to write unto my lord. Where-
fore I have brought him forth be-
fore you, and specially before thee,
O king Agrippa, that, after exam-
ination had, I might have some-
what to write.

27 For it seemeth to me unrea-
sonable to send a prisoner, and not
withal to signify the crimes *laid*
against him.

CHAPTER XXVI.

THEN Agrippa said unto Paul,
Thou art permitted to speak for
thyself. Then Paul stretched forth
the hand, and answered for himself:

2 I think myself happy, king
Agrippa, because I shall answer
for myself this day before thee
touching all the things whereof I
am accused of the Jews:

3 Especially *because I know* thee
to be expert in all customs and
questions which are among the
Jews: wherefore I beseech thee to
hear me patiently.

4 My manner of life from my youth,
which was at the first among mine
own nation at Jerusalem, know all
the Jews;

5 Which knew me from the be-
ginning, if they would testify, that
after the most straitest sect of our
religion I lived a Pharisee.

6 And now I stand and am judged
for the hope of the promise made
of God unto our fathers:

7 Unto which *promise* our twelve
tribes, instantly serving *God* day
and night, hope to come. For which
hope's sake, king Agrippa, I am
accused of the Jews.

8 Why should it be thought a
thing incredible with you, that God
should raise the dead?

9. Jag mente wål hos mig sjelf att jag mycket gdra skulle, stridande emot Jesu Nazareni namn.

10. Som jag ock gjorde i Jerusalem; och många heliga fastade jag i fångelse, dertill jag magt tagit hade af de öfwersta Prästerna; och då de dråpne worde, förde jag domen.

11. Och i alla Synagogor pinade jag dem ofta, och nödgade dem till hådelse; och war dem så mycket ondsinnig, att jag förföljde dem ock uti de främmande städer.

12. För hwilken sak, när jag for till Damascus, med öfwersta Prästernas magt och förlof,

13. Vid middagstid, o Konung, såg jag i wågen ett sten af himmelen, klarare än solstenet, skinande fring om mig, och dem som med mig foro.

14. Och när wi alle föllo ned till jorden, hörde jag en röst tala till mig, och såga på Ebreiska: Saul, Saul, hwi förföljer du mig? Dig är swårt, att spjerna mot udden.

15. Då sade jag: Ho äst du, HERR? Sade han: Jag är Jesus, den du förföljer.

16. Men res dig upp, och stätt på dina fötter, ty dertill hafwer jag uppenbarat mig för dig, att jag skall stida dig till en tjenare, och vittne om det du sett hafwer, och deslikes om det jag dig ännu uppenbara skall.

17. Och will frålsa dig för folket, och för Hedningarna, till hwilka jag nu sänder dig,

18. Att du skall öppna deras ögon, att de skola omwändas ifrån mörkret till ljuset, och ifrån Satans magt till Gud, att de skola få syndernas förlåtelse, och lott ibland dem, som helgade äro, genom tron till mig.

19. Så war jag icke ohörig den himmelska synen, Konung Agrippa;

9 I verily thought with myself, that I ought to do many things contrary to the name of Jesus of Nazareth.

10 Which thing I also did in Jerusalem: and many of the saints did I shut up in prison, having received authority from the chief priests; and when they were put to death, I gave my voice against them.

11 And I punished them oft in every synagogue, and compelled them to blaspheme; and being exceedingly mad against them, I persecuted them even unto strange cities.

12 Whereupon as I went to Damascus with authority and commission from the chief priests,

13 At midday, O king, I saw in the way a light from heaven, above the brightness of the sun, shining round about me and them which journeyed with me.

14 And when we were all fallen to the earth, I heard a voice speaking unto me, and saying in the Hebrew tongue, Saul, Saul, why persecutest thou me? it is hard for thee to kick against the pricks.

15 And I said, Who art thou, Lord? And he said, I am Jesus whom thou persecutest.

16 But rise, and stand upon thy feet: for I have appeared unto thee for this purpose, to make thee a minister and a witness both of these things which thou hast seen, and of those things in the which I will appear unto thee;

17 Delivering thee from the people, and from the Gentiles, unto whom now I send thee,

18 To open their eyes, and to turn them from darkness to light, and from the power of Satan unto God, that they may receive forgiveness of sins, and inheritance among them which are sanctified by faith that is in me.

19 Whereupon, O king Agrippa, I was not disobedient unto the heavenly vision:

20 Utan begynte förkunna först för dem, som woro i Damasco och Jerusalem, och hwar alt Judiska landet, och sedan deslites för Hedningarne, att de skulle bättra sig, och omvända sig till Gud, görande sådana gerningar, som bättring tillhörde.

21. För den sakens skull grepo Judarne mig i templet, och bödo till att dråpa mig.

22. Dock hafwer jag njutit Guds hjelp vertill, att jag ännu står i denna dag, bethgande både små och stora, intet annat sågande, än det Propheeterne sagt hafwa att se skulle, och Moyses :

23. Att Kristus lida skulle, och wara den förste af de dödas uppståndelse, och förkunna ett ljus, folket och Hedningarna.

24. Då han nu sådant för sig swarat hade, sade Festus med hög röst: Du är rasande, Paule; myden konst hafwer gjort dig rasande.

25. Och sade han: Min gode Feste, jag är intet rasande; utan talar sanna och förnuftiga ord.

26. Ty Konungen wet detta mål, för hwilken jag och trösteligen talar; ty jag håller det så före, att intet deraf är honom fördoldt, ty det är icke stedt lönligen.

27. Tror du Propheeterna, Konung Agrippa? Jag wet, att du tror.

28. Då sade Agrippa till Paulum: Höga ting fattas, att du talar så för mig, att jag warder Christen.

29. Och sade Paulus: Jag både mål af Gud, ehwad det fattas höga eller mycket uti, att ej allenast du, utan och alle de, som mig höra i dag, worde sådana som jag är, undantagna dessa banden.

30. Och när han detta talat hade, stod Konungen upp, och Landshöfdingen, och Bernice, och de som suto der med dem.

31. Och wid de gingo affides, talade de emellan sig, sågande: Denne man-

20 But shewed first unto them of Damascus, and at Jerusalem, and throughout all the coasts of Judea, and then to the Gentiles, that they should repent and turn to God, and do works meet for repentance.

21 For these causes the Jews caught me in the temple, and wcn about to kill me.

22 Having therefore obtained help of God, I continue unto this day, witnessing both to small and great, saying none other things than those which the prophets and Moses did say should come :

23 That Christ should suffer, and that he should be the first that should rise from the dead, and should shew light unto the people, and to the Gentiles.

24 And as he thus spake for himself, Festus said with a loud voice, Paul, thou art beside thyself; much learning doth make thee mad.

25 But he said, I am not mad, most noble Festus; but speak forth the words of truth and soberness.

26 For the king knoweth of these things, before whom also I speak freely: for I am persuaded that none of these things are hidden from him; for this thing was not done in a corner.

27 King Agrippa, believest thou the prophets? I know that thou believest.

28 Then Agrippa said unto Paul, Almost thou persuadest me to be a Christian.

29 And Paul said, I would to God, that not only thou, but also all that hear me this day, were both almost, and altogether such as I am, except these bonds.

30 And when he had thus spoken, the king rose up, and the governor, and Bernice, and they that sat with them :

31 And when they were gone aside, they talked between ther

nen hafver intet gjort, det döden eller band wårdt år.

32. Och sade Agrippa till Festum: Denne mannen måtte wål mordet. Hög- gifwen, hade han icke stjutit sig till Kejsaren.

27. Capitel.

Sedan nu beslutit war, att wi skulle segla till Italien, antwadbade de Paulum, och några andra fångar underhöfwitsmannen, som hette Julius, af den Kejsarliga staran.

2. Och som wi stego uti ett Adramytistt skepp, och skulle segla utmed Asien, lade wi af; och med oss blef Aristarchus, en Macedonist man, af Thessalonica.

3. Och dagen derefter, lade wi till Sidon. Och Julius for wål med Paulo, och tillstade, att han gick till sina wånuer, och lät göra sig till godo.

4. Och när wi lade dådan, seglade wi utmed Cyhren, ty wådræt war oss emot.

5. Och seglade wi öfwer hafwet, som är emot Cilicien och Pamphylien, och kommo in till Myra, som är i Lycien.

6. Och der fick höfwitsmannen ett skepp, som war af Alexandria, och segla skulle till Italien; der satte han oss in.

7. Och då wi långsamt seglat hade i många dagar, och som nogast komma kunde in emot Guildum, för motwåders skull, seglade wi under Creta, wid Salmone.

8. Och kommo som nogast fram om, och intill ett rum, som kallades Sköne hamn; och war staden Lasea icke långt derifrån.

9. Då nu myrden tid war förlupen, och seglatsen beghnte wara fartlig, berföre, att oss fastan war allaredan förliben, förmanade Paulus dem,

10. Och sade till dem: I mån, jag ser, att seglatsen will wara med weder-

selves, saying, This man doeth nothing worthy of death or of bonds.

32 Then said Agrippa unto Festus, This man might have been set at liberty, if he had not appealed unto Cesar.

CHAPTER XXVII.

AND when it was determined that we should sail into Italy, they delivered Paul and certain other prisoners unto *one* named Julius, a centurion of Augustus' band.

2 And entering into a ship of Adramyttium, we launched, meaning to sail by the coasts of Asia; *one* Aristarchus, a Macedonian of Thessalonica, being with us.

3 And the next *day* we touched at Sidon. And Julius courteously entreated Paul, and gave *him* liberty to go unto his friends to refresh himself.

4 And when we had launched from thence, we sailed under Cyprus, because the winds were contrary.

5 And when we had sailed over the sea of Cilicia and Pamphylia, we came to Myra, *a city* of Lycia.

6 And there the centurion found a ship of Alexandria sailing into Italy; and he put us therein.

7 And when we had sailed slowly many days, and scarce were come over against Cnidus, the wind not suffering us, we sailed under Crete, over against Salmone;

8 And, hardly passing it, came unto a place which is called the Fair Havens; nigh whereunto was the city of Lasea.

9 Now when much time was spent, and when sailing was now dangerous, because the fast was now already past, Paul admonished *them*,

10 And said unto them, Sirs, I perceive that this voyage will be

möda, och stor skada, icke allenast till skepp och gods, utan jemväl på vårt lif.

11. Men höfsvitsmannen trodde skeeparen, och styrmannen mer, än det Paulus sade.

12. Och efter det var icke hamn, till att ligga i vinterläger, föll den mesteparten på det rådet, att lägga bådan, att de, om någorlunda ske kunde, måtte komma till Phenicien, och ligga der i vinterläger; den hamnen är på Creta, för sydväst och nordväst.

13. Och som nu sunnantväder begynte blåsa, mente de hastva efter sin vilja; och då de lade ifrån Asson, seglade de utmed Creta.

14. Men icke långt efter, stod sig upp emot dem ett illgt väder, som kallades nordost.

15. Och då skeppet warbt begripit, och kunde icke begå sig för vådret, låto vi drifva för vådret,

16. Och kommo under en ö, som kallas Clauda, och kunde med plats få in båten.

17. Då de tagit den upp, brustade de hjelp, och bundo skeppet; och då de fruktade, att det skulle komma på sandrefvelen, fastade de ut ett hinderfat, och låta så vråka.

18. Och som stormen gick öf swåriligen uppå, kastade de dagen derefter godset ut.

19. Och tredje dagen kastade vi skeppsbordstapen ut med våra händer.

20. Och då hwarken sol eller stjernor syntes i många dagar, och stormen låg öf swåriligen uppå, war öf allt hopp borta om vår wälfärd.

21. Och då de nu i lång tid intet ått hade, stod Paulus upp midt ibland dem, och sade: I mån, det hade wäl tillbörligt varit, att I hadn hört mig, och icke lagt ifrån Creta, och icke sommit öf denna wedermödan och skadan uppå.

22. Och nu förmanar jag, att I ären wid ett godt mod, ty ingen af eder

with hurt and much damage. not only of the lading and ship, but also of our lives.

11 Nevertheless the centurion believed the master and the owner of the ship, more than those things which were spoken by Paul.

12 And because the haven was not commodious to winter in, the more part advised to depart thence also, if by any means they might attain to Phenice, and there to winter; which is a haven of Crete, and lieth toward the south west and north west.

13 And when the south wind blew softly, supposing that they had obtained their purpose, loosing thence, they sailed close by Crete.

14 But not long after there arose against it a tempestuous wind, called Euroclydon.

15 And when the ship was caught, and could not bear up into the wind, we let her drive.

16 And running under a certain island which is called Clauda, we had much work to come by the boat:

17 Which when they had taken up, they used helps, undergirding the ship; and, fearing lest they should fall into the quicksands, strake sail, and so were driven.

18 And we being exceedingly tossed with a tempest, the next day they lightened the ship;

19 And the third day we cast out with our own hands the tackling of the ship.

20 And when neither sun nor stars in many days appeared, and no small tempest lay on us, all hope that we should be saved was then taken away.

21 But after long abstinence, Paul stood forth in the midst of them, and said, Sirs, ye should have hearkened unto me, and not have loosed from Crete, and to have gained this harm and loss.

22 And now I exhort you to be of good cheer: for there shall be

skall något stada till lifvet, utan alena skeppet.

23. Ty i denna natten stod Guds Angel när mig, den jag tillhör, och den jag dyrkar,

24. Och sade: Fruktad dig intet, Paulus, du måste komma fram för Kejsaren, och så, Gud hafver gifvit dig alla dem som segla med dig.

25. Dersföre varer wid ett godt mod. I mån, ty jag tror Gudi, att så sker som mig sagdt är.

26. Uppå en ö skole vi vräfte warba.

27. Då fjortonde natten kom, och vi foro uti Adria, wid midnatts tid, tyktes skeppsmännerna, att dem syntes ett land;

28. Och kastade ut lodet, och funno tjugu famnars djup; och kommo litet längre fram, och kastade åter lodet, och funno femton famnars djup.

29. Och så fruktade de, att de skulle komma på något skarpt grund, och kastade fyra ankare ut af bakskjeppet, och önskade, att dagas skulle.

30. Då sökte skeppsmännen efter, huru de skulle komma släpa fårde utur skeppet, och kastade ut båten i hafvet, under det sten, att de wille föra ut ankare af framskjeppet.

31. Då sade Paulus till höfvitmännen, och till frigsneftarna: Utan dessa blifwa i skeppet, så warden I icke behållne.

32. Då högggo frigsneftarne af fåstet till båten, och låto honom fara.

33. Och som dagen beghynte synas, rådde Paulus dem alla, att de skulle få sig mat, och sade: Detta är fjortonde dagen, att I hafwen förbidat, och blifwit fastande, och hafwen intet tagit till eder.

34. Dersföre råder jag eder, att I fån eder mat; ty det hörer eder wålsfärd till, ty ingens eders ett hår skall falla af hans hufvud.

35. Och när han det sagt hade, tog han brödet, och tackade Gud i alla

no loss of *any man's* life among you, but of the ship.

23 For there stood by me this night the angel of God, whose I am, and whom I serve,

24 Saying, Fear not, Paul; thou must be brought before Cesar: and, lo, God hath given thee all them that sail with thee.

25 Wherefore, sirs, be of good cheer: for I believe God, that it shall be even as it was told me.

26 Howbeit we must be cast upon a certain island.

27 But when the fourteenth night was come, as we were driven up and down in Adria, about midnight the shipmen deemed that they drew near to some country;

28 And sounded, and found it twenty fathoms: and when they had gone a little further, they sounded again, and found it fifteen fathoms.

29 Then fearing lest we should have fallen upon rocks, they cast four anchors out of the stern, and wished for the day.

30 And as the shipmen were about to flee out of the ship, when they had let down the boat into the sea, under colour as though they would have cast anchors out of the fore-ship,

31 Paul said to the centurion and to the soldiers, Except these abide in the ship, ye cannot be saved.

32 Then the soldiers cut off the ropes of the boat, and let her fall off.

33 And while the day was coming on, Paul besought *them* all to take meat, saying, This day is the fourteenth day that ye have tarried and continued fasting, having taken nothing.

34 Wherefore I pray you to take *some* meat; for this is for your health: for there shall not a hair fall from the head of any of you.

35 And when he had thus spoken, he took bread, and gave thanks to

beras åsyn ; och då han det brutit hade, beghnte han åta.

36. Då worde de alle mid ett båttræ mod, och beghnte ock de åta.

37. Och wi woro i skeppet alle tillhoppa, tuhundrade seg och sjuttio själar.

38. Och då de woro måtte, låttade de skeppet, och fastade ut hwete i hafwet.

39. När dager wardt, fände de intet landet ; men de worde warse en wif, i hwilken en strand war, dit de mente wilja låta drifwa skeppet, om de funde.

40. Och når de hade upptagit ankaren, gåfwo de sig till sjöds, och upplöste roderbanden, och hade upp seglet till wåders, och låto gå åt stranden.

41. Dock kommo de på en reswel, och skeppet siktte, och framstieppet blef stående fast orörligt ; men bakstieppet lossades af wågorne.

42. Men frigsfnektarne tyckte råd wara, så fångarna ihjäl, att då de utsummo, icke skulle någon undfly.

43. Men höfwitsmannen wille förwara Paulus, och stillade dem ifrån det rådet, och bad, att de som sinna funde, skulle gifwa sig först ut åt landet.

44. Och de andre, somlige på bräder, och somlige på stepporaket. Och dermed stebde, att de undsuppo alle behållne i land.

28. Capitel.

Och då de undkomne woro, fingo de weta, att den hette Melite.

2. Och folket bewiste ock icke liten åra, andfående ock alla ; och upptände en job eld, för regnets skull, som ock

God in presence of them all ; and when he had broken it, he began to eat.

36 Then were they all of good cheer, and they also took *some* meat.

37 And we were in all in the ship two hundred threescore and sixteen souls.

38 And when they had eaten enough, they lightened the ship, and cast out the wheat into the sea.

39 And when it was day, they knew not the land : but they discovered a certain creek with a shore, into the which they were minded, if it were possible, to thrust in the ship.

40 And when they had taken up the anchors, they committed *themselves* unto the sea, and loosed the rudder bands, and hoised up the mainsail to the wind, and made toward shore.

41 And falling into a place where two seas met, they ran the ship aground ; and the forepart stuck fast, and remained unmoveable, but the hinder part was broken with the violence of the waves.

42 And the soldiers' counsel was to kill the prisoners, lest any of them should swim out, and escape.

43 But the centurion, willing to save Paul, kept them from *their* purpose ; and commanded that they which could swim should cast *themselves* first into the sea, and get to land :

44 And the rest, some on boards, and some on *broken pieces* of the ship. And so it came to pass, that they escaped all safe to land.

CHAPTER XXVIII.

AND when they were escaped, then they knew that the island was called Melita.

2 And the barbarous people shewed us no little kindness : for they kindled a fire, and received us every

öfverkommit war, och för köldens skull.

3. Och då Paulus bar tillhoppa en hop med ris, och lade på elden, kröp en huggorm ut ifrån värmen, och stak hans hand.

4. Men då folket såg ormen hängande wid hans hand, sade de emellan sig: Denne mannen måste wara en mandråpare, hwilken hånnden icke tillståder lefwa, ändock han nu undkommen är för hafwet.

5. Men han studdade ormen i elden, och honom skadde der intet af.

6. Men de mente ste stola, att han skulle uppswälla, eller strag falla ned och dö. Då de länge wäntade beresfer, och sågo, att honom intet ondt wedersför, wände de sig uti ett annat ämne, och sade, att han war en Gud.

7. Och der icke långt ifrån, hade den öfwerste öfwer ön, benämnd Publius, en afwelsgård: den undfick och till herberge, och for wäl med och i tre dagar.

8. Och hånde sig, att Publii fader låg sjuk i stålswofot och bukref; till honom gick Paulus in, och när han hade bebit, lade han händer på honom, och gjorde honom helbregda.

9. Och då det war sedt, kommo och andre, de som sjukdom hade der på ön, och gingo fram, och wordo helbregda.

10. Swilka och gjorde mycken ära; och när wi foro våra färde dådan, låto de komma in med och hwad nödforstigt war.

11. Efter tre månader, seglade wi våra färde uti ett skepp ifrån Alexandria, som der under ön hade legat i winterläger, uti hwillets baner stod Castor och Pollux.

12. Och när wi kommo till Syracusa, bleswo wi der i tre dagar.

13. Dådan seglade wi omkring, och kommo till Regium. Och en dag beresfer, blåste sunnanwäder upp, så att wi kommo den andra dagen beresfer till Puteolos.

one, because of the present rain, and because of the cold.

3 And when Paul had gathered a bundle of sticks, and laid *them* on the fire, there came a viper out of the heat, and fastened on his hand.

4 And when the barbarians saw the *venomous* beast hang on his hand, they said among themselves, No doubt this man is a murderer, whom, though he hath escaped the sea, yet vengeance suffereth not to live.

5 And he shook off the beast into the fire, and felt no harm.

6 Howbeit they looked when he should have swollen, or fallen down dead suddenly: but after they had looked a great while, and saw no harm come to him, they changed their minds, and said that he was a god.

7 In the same quarters were possessions of the chief man of the island, whose name was Publius; who received us, and lodged us three days courteously.

8 And it came to pass, that the father of Publius lay sick of a fever and of a bloody flux: to whom Paul entered in, and prayed, and laid his hands on him, and healed him.

9 So when this was done, others also, which had diseases in the island, came, and were healed:

10 Who also honoured us with many honours; and when we departed, they laded us with such things as were necessary.

11 And after three months we departed in a ship of Alexandria, which had wintered in the isle, whose sign was Castor and Pollux.

12 And landing at Syracuse, we tarried *there* three days.

13 And from thence we fetched a compass, and came to Rhegium: and after one day the south wind blew, and we came the next day to Puteoli:

14 Och efter wi funno der bröder, worde wi bedne, att wi skulle blifwa när dem i sju dagar; och så kommo wi till Rom.

15. Och då bröderne fingo höra om oss, gingo de mot oss intill Appii forum, och till Tretabern. När Paulus dem såg, tackade han Gud, och tog tröst till sig.

16. Och när wi kommo in i Rom, öfwerantwardade underhöfswitsmannen fångarna åt öfwerhöfswitsmannen; men Paulo wardt tillstadt wara för sig sjelf, med en frigstneft, som tog wara på honom.

17. Efter tredje dagen kallade Paulus tillhopa de yppersta af Judarna. Och när de kommo, sade han till dem: I mån och bröder, ändock jag intet gjort hade mot vårt folk, eller emot fåderns stadgar, wardt jag lifswäl bunden öfwerantwardad utur Jerusalem i de Romares händer.

18. Hvilka, då de mig ransafat hade, wille de släppt mig, efter ingen dödsfakt funns med mig.

19. Men efter Judarne sade deremot, nödgades jag stjuta mig till Kejsaren; icke så, att jag något hafwer, der jag wille anklaga mitt folk före.

20. För denna sakens skull hafwer jag kallat eder, att jag måtte se eder och tala med eder, ty för Israets hoppes skull, är jag ombunden med denna lådjan.

21. Då sade de till honom: Wi hafwe hwarken fått bref om dig af Judeen; ej heller hafwer någon af bröderna dådan kommit, och bebådadt oss, eller talat något ondt om dig.

22. Och begåre wi nu af dig höra, huru du det hafwer före; ty om detta partiet är oss wetteligt, att allestädes sågs deremot.

23. Och då de hade satt honom en dag före, kommo de en stor hop till honom i herberget, för hvilka han uttydde, och betygade Guds rike, och gaf dem före om Jesu, utaf Mose

14 Where we found brethren, and were desired to tarry with them seven days: and so we went toward Rome.

15 And from thence, when the brethren heard of us, they came to meet us as far as Appii Forum, and the Three Taverns; whom when Paul saw, he thanked God, and took courage.

16 And when we came to Rome, the centurion delivered the prisoners to the captain of the guard: but Paul was suffered to dwell by himself with a soldier that kept him.

17 And it came to pass, that after three days Paul called the chief of the Jews together: and when they were come together, he said unto them, Men and brethren, though I have committed nothing against the people, or customs of our fathers, yet was I delivered prisoner from Jerusalem into the hands of the Romans:

18 Who, when they had examined me, would have let me go, because there was no cause of death in me.

19 But when the Jews spake against it, I was constrained to appeal unto Cesar; not that I had aught to accuse my nation of.

20 For this cause therefore have I called for you, to see you, and to speak with you: because that for the hope of Israel I am bound with this chain.

21 And they said unto him, We neither received letters out of Judea concerning thee, neither any of the brethren that came shewed or spake any harm of thee.

22 But we desire to hear of thee what thou thinkest: for as concerning this sect, we know that every where it is spoken against.

23 And when they had appointed him a day, there came many to him into his lodging; to whom he expounded and testified the kingdom of God, persuading them cor

lag, och utaf Propheterna, ifrån morgonen och intill aftenen.

24. Och somlige trodde det som sades, och somlige trodde icke.

25. Och som de icke drogo öfverens, gingo de dådan, då Paulus dem ett ord sagt hade, att den Helige Ande rått talat hafver till våra fäder, genom Propheten Esaias,

26. Sägande: Gad till detta folket, och såg: I skolen höra med öronen, och icke förstå; och se med ögonen, och icke kunna besinna;

27. Ty detta folks hjerta är förhårdadt, och de höra svårliken med sina öron, och sina ögon hafwa de igenlytt: att de icke någon tid skola se med ögonen, och höra med öronen, och förstå med hjertat, att de måtte omvändas, att jag dem hela måtte.

28. Så skall eder nu wetteligt wara, att denna Guds salighet är sånd till Hedningarna, och de skola hörat.

29. Och när han hade det sagt, gingo Judarne ut ifrån honom, och hade emellan sig mycken disputering.

30. Men Paulus blef i hela tu år uti det hus, han lagt hade, och undfick alla dem, som ingingo till honom.

31. Predikande Guds rike, och lärde om HERAN Jesu, med all tröst: och ingen förbödd honom det.

cerning Jesus, both out of the law of Moses, and out of the prophets, from morning till evening.

24 And some believed the things which were spoken, and some believed not.

25 And when they agreed not among themselves, they departed, after that Paul had spoken one word, Well spake the Holy Ghost by Esaias the prophet unto our fathers,

26 Saying, Go unto this people, and say, Hearing ye shall hear, and shall not understand; and seeing ye shall see, and not perceive:

27 For the heart of this people is waxed gross, and their ears are dull of hearing, and their eyes have they closed; lest they should see with *their* eyes, and hear with *their* ears, and understand with *their* heart, and should be converted, and I should heal them.

28 Be it known therefore unto you, that the salvation of God is sent unto the Gentiles, and that they will hear it.

29 And when he had said these words, the Jews departed, and had great reasoning among themselves.

30 And Paul dwelt two whole years in his own hired house, and received all that came in unto him,

31 Preaching the kingdom of God, and teaching those things which concern the Lord Jesus Christ, with all confidence, no man forbidding him.

St. Pauli Epistel

till de

Romare.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi tjenare, kallad till Apostel, afflijd till att predikans Evangelium,

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

ROMANS.

CHAPTER I.

PAUL, a servant of Jesus Christ, called to be an apostle, separated unto the gospel of God,

2. Hvilket han tillförene utlofvat hafver, genom sina Propheeter, i den heliga Skrift,

3. Om sin Son, den södd är af Davids såd, efter söttet;

4. Hvilken är krafteligen bewisad Guds Son, efter Andan som helgar, deraf, att han stod upp ifrån de döda, nemligen. Jesus Kristus, vår HERRE.

5. Genom hvilken vi hafve fått nåd, och Apostlaämbete, till att upprätta tronens lydnad, ibland alla Hedningar, i hans namn:

6. Ibland hvilka I och åren kallade af Jesu Christo.

7. Alla dem som i Rom äro, Guds säresta, kallade, heliga, nåd ware med eder, och frib af Gudi vår Fader, och HERANOM Jesu Christo.

8. I förstone, tackar jag min Gud, genom Jesum Christum, för eder alla, att i hela werlden talas om eder tro.

9. Ty Gud är mitt vittne, hvilken jag tjänar i min anda, uti Evangelio, som är om hans Son, att jag utan återwändande tånfer på eder;

10. Bedjande alltid i mina böner, att jag dock någon tid måtte få en lycksam wäg, om Gud wille, till att komma till eder.

11. Ty jag åstundar se eder, på det jag måtte någon andelig gästwa dela med eder, till att styrka eder;

12. Det är: Att jag, samt med eder, måtte få hugswalelse, genom bågges vår tro, eder och min.

13. Jag vill icke dörlja för eder, bröder, att jag hafver ofta haft i sinnet komma till eder, ändock jag hafver warit förhindrad allt hårtill; på det jag måtte och någon frukt stoffa ibland eder, såsom ibland andra Hedningar.

14. Jag är pligtig både Greker och Barbarer, både wisa och omisa.

15. Dersöre, så mycket mig står tillgörande, är jag redebogen, att jag och predisar eder Evangelium, som i Rom åren.

2 Which he had promised afore by his prophets in the holy Scriptures,

3 Concerning his Son Jesus Christ our Lord, which was made of the seed of David according to the flesh;

4 And declared to be the Son of God with power, according to the spirit of holiness, by the resurrection from the dead:

5 By whom we have received grace and apostleship, for obedience to the faith among all nations, for his name:

6 Among whom are ye also the called of Jesus Christ:

7 To all that be in Rome, beloved of God, called to be saints: Grace to you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.

8 First, I thank my God through Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of throughout the whole world.

9 For God is my witness, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, that without ceasing I make mention of you always in my prayers;

10 Making request, if by any means now at length I might have a prosperous journey by the will of God to come unto you.

11 For I long to see you, that I may impart unto you some spiritual gift, to the end ye may be established;

12 That is, that I may be comforted together with you by the mutual faith both of you and me.

13 Now I would not have you ignorant, brethren, that oftentimes I purposed to come unto you, (but was let hitherto,) that I might have some fruit among you also, even as among other Gentiles.

14 I am debtor both to the Greeks, and to the Barbarians; both to the wise, and to the unwise.

15 So, as much as in me is, I am ready to preach the gospel to you that are at Rome also.

16. Ty jag stämmed icke wid Christi Evangelium, ty det är Guds kraft, allom dem till salighet, som tro: Judarne först, så och Grekerne.

17. Derföre, att derutinnan warder Guds rättfärdighet uppenbar, af tro i tro; som skrifwit är: Den rättfärdige skall lefwa af sin tro.

18. Ty Guds wrede af himmelen warder uppenbar öfwer alla menniskors ogudaktighet och orättfärdighet, de der förhålla sanningen i orättfärdighet.

19. Ty det som förstås kan om Gud, är dem uppenbaradt, ty Gud hafwer dem det uppenbaradt:

20. Dermed, att hans osynliga wäsende, och hans ewiga kraft och Guddom, warder bestådad, när de besinnas af gerningarna, nemligen, af weridens skapelse: så att de äro utan ursått.

21. Medan de förstodo Gud, och hafwa icke prisat honom som en Gud, och ej heller tackat; utan wordo såfängelige i sina tankar, och deras oförnuftiga hjerta är wordet mörkt.

22. Då de höllo sig för wisa, äro de wordne dårar,

23. Och hafwa förwandlat den oförgångeliga Guds härilighet uti belåte, det ej allenast gjordt war efter förgångeliga menniskors, utan jemwål efter foglars och fyrstade, och krypande djurs liknelse.

24. Derföre hafwer och Gud öfwer gifwit dem i deras hjertans lustar, uti orenlighet, till att stamma sin lekamen inbördes;

25. Hvilka förwandlat hafwa Guds sanning i lögn, och hafwa årat och dyrkat de ting, som skapade äro, öfwer honom, som dem skapat hafwer, hwilken är wälsignad ewinnertigen. Amen.

26. Derföre hafwer och Gud öfwer gifwit dem i stamliga lustar: ty deras qwinnor hafwa förwandlat den naturliga brukningen, uti den, som är emot naturen.

27. Sammaledes och männen haf-

16 For I am not ashamed of the gospel of Christ: for it is the power of God unto salvation to every one that believeth; to the Jew first, and also to the Greek.

17 For therein is the righteousness of God revealed from faith to faith: as it is written, The just shall live by faith.

18 For the wrath of God is revealed from heaven against all ungodliness and unrighteousness of men, who hold the truth in unrighteousness;

19 Because that which may be known of God is manifest in them; for God hath shewed it unto them.

20 For the invisible things of him from the creation of the world are clearly seen, being understood by the things that are made, even his eternal power and Godhead; so that they are without excuse:

21 Because that, when they knew God, they glorified *him* not as God, neither were thankful; but became vain in their imaginations, and their foolish heart was darkened.

22 Professing themselves to be wise, they became fools,

23 And changed the glory of the uncorruptible God into an image made like to corruptible man, and to birds, and fourfooted beasts, and creeping things.

24 Wherefore God also gave them up to uncleanness, through the lusts of their own hearts, to dishonour their own bodies between themselves:

25 Who changed the truth of God into a lie, and worshipped and served the creature more than the Creator, who is blessed for ever. Amen.

26 For this cause God gave them up unto vile affections: for even their women did change the natural use into that which is against nature:

27 And likewise also the men

wa öfvergiftit den naturliga qvinnans brukning, och hafwa brunnit i sin lusta till hvarannan; man med man bedrifvit flemhet, och fått, som tillskrifligt war, deras willas råtta lön i sig sjelfwa.

28. Och såsom de intet aftade hafwa Gud i länsla, hafwer Gud öfvergiftit dem i ett vrängt sinne, till att bedrifwa obegripliga ting;

29. Fulle med all orättfärdighet, boleti, arghet, girighet, ondskas; fulle med afund, mord, lif, swel, otuff; br-nataflare,

30. Bakdantare, Guds föraktare, våldöwerfare, högfärdige, stolte, illfundige, föräldrarna otidige;

31. Öfornuftige, orblöfe, ofärlige, troblöfe, obarmhertige.

32. Swilka, ändå de Guds rättwisa weta, att de som sådant göra, äro wårde döden, likwål göra de det icke allenast, utan ock hålla med dem, som det göra.

2. Capitel.

Derföre är du utan ursått, o menniska, eho du är, som dömer: ty med det samma du dömer en annan, fördömer du dig sjelf, efter du gör det samma som du dömer.

2. Ty wi wete, att Guds dom är rätt öfwer dem, som sådant göra.

3. Eller menar du, o menniska som dömer dem som sådant göra, och gör det samma, att du skall kunna undfly Guds dom?

4. Eller föraktar du hans godhets, tålsamhets och långmodighets rikedom, icke förståndande, att Guds mildhet lådar dig till båttring?

5. Utan efter din hårdhet, och obot-

leaving the natural use of the woman, burned in their lust onetoward another; men with men working that which is unseemly, and receiving in themselves that recompense of their error which was meet.

28 And even as they did not like to retain God in *their* knowledge, God gave them over to a reprobate mind, to do those things which are not convenient;

29 Being filled with all unrighteousness, fornication, wickedness, covetousness, maliciousness; full of envy, murder, debate, deceit, malignity; whisperers,

30 Backbiters, haters of God, despiteful, proud, boasters, inventors of evil things, disobedient to parents,

31 Without understanding, covenant-breakers, without natural affection, implacable, unmerciful:

32 Who, knowing the judgment of God, that they which commit such things are worthy of death, not only do the same, but have pleasure in them that do them.

CHAPTER II.

THEREFORE thou art inexcusable, O man, whosoever thou art that judgest: for wherein thou judgest another, thou condemnest thyself; for thou that judgest doest the same things.

2 But we are sure that the judgment of God is according to truth against them which commit such things.

3 And thinkest thou this, O man, that judgest them which do such things, and doest the same, that thou shalt escape the judgment of God?

4 Or despisest thou the riches of his goodness and forbearance and longsuffering; not knowing that the goodness of God leadeth thee to repentance?

5 But, after thy hardness and im-

färdiga hjerta, samfar du åt dig sjelf wrede på wredens dag, når Guds råttwisfa dom blifwer uppenbar.

6. Swiiken gifwa skall hwar och en, efter hans gerningar :

7. Næmligen, pris och åra, och oförgångligt wäsende dem, som med tålmod, uti goda gerningar, fara efter ewigt lif.

8. Men dem som enträtne åro, och icke wilja lyda sanningen, utan lyda oråttheten, ogunst och wrede :

9. Bedröfwelse och ångest öfwer hwar och en menniskas själ, som illa gör : först Judarnas, Grefernas också.

10. Men heber, och åra, och frib, hwar och en, som wäl gör : först Judarna, Greferna också :

11. Ty Gud ser icke efter personen.

12. Alla de som utan lag syndat hafwa, de warða och utan lag förtappade, och alle som uti lagen hafwa syndat, de warða med lagen dömda,

13. (Ty de åro icke rättfärdige för Gudi, som höra lagen ; utan de som göra efter lagen, de warða rättfärdige hållne.)

14. Dersöre, om Hedningarne, som icke hafwa lagen, göra dock af naturen det lagen innehåller, de samme, åndock de icke hafwa lagen, åro de likwäl sig sjelfwe lag ;

15. Swilka betwisa lagens wert wara strifwit i deras hjertan, der deras samweten bår dem vittne, och deras tankar, som sig inbördes anslaga eller och ursaka.)

16. På den dagen, når Gud menniskornas lönligheter döma skall, genom Jesum Christum, efter mitt Ewangelium.

17. Si, du kallad en Jude, och förstår dig på lagen, och berömmar dig af Gudi,

18. Och wet hans wilja, och efter du

penitent heart, treasurest up unto thyself wrath against the day of wrath and revelation of the righteous judgment of God ;

6 Who will render to every man according to his deeds :

7 To them who by patient continuance in well doing seek for glory and honour and immortality, eternal life :

8 But unto them that are contentious, and do not obey the truth, but obey unrighteousness, indignation and wrath,

9 Tribulation and anguish, upon every soul of man that doeth evil ; of the Jew first, and also of the Gentile ;

10 But glory, honour, and peace, to every man that worketh good ; to the Jew first, and also to the Gentile :

11 For there is no respect of persons with God.

12 For as many as have sinned without law shall also perish without law ; and as many as have sinned in the law shall be judged by the law ;

13 (For not the hearers of the law are just before God, but the doers of the law shall be justified.)

14 For when the Gentiles, which have not the law, do by nature the things contained in the law, these, having not the law, are a law unto themselves :

15 Which shew the work of the law written in their hearts, their conscience also bearing witness, and their thoughts the mean while accusing or else excusing one another ;)

16 In the day when God shall judge the secrets of men by Jesus Christ according to my gospel.

17 Behold, thou art called a Jew, and retest in the law, and makest thy boast of God,

18 And knowest his will, and ap-

är undertwiſt i lagen, pröfſwar du hwad bäſt är,

19. Och tilltror dig wara en ledare dem, ſom blinde äro, och dem ett ljus, ſom i mörkret äro,

20. Dem en tuſtomåſtare, ſom dår-
attige äro, dem en lärare, ſom enſat-
dige äro, och haſwer formen till det
ſom wetandes, och rått är i lagen.

21. Nu lærer du andra, och lærer dig
intet ſjelf. Du predikar: Man ſtall
ide ſtjåla; och du ſtjål.

22. Du ſåger: Man ſtall ide göra
hor; och du bedrifwer hor. Du ſtyg-
ges wid afguder; och du beröſwar
Gudi det honom tillhör.

23. Du berömmar dig af lagen; och
wanhedrar Gud med lagens öſwer-
trådning.

24. Ty för eder ſtull warder Guds
namn förſmådadt ibland Hedningar-
na, ſåſom ſtrifwit är.

25. Omſtårelſen doger, om du håller
lagen; men håller du ide lagen, iå är
din omſtårelſe worden en förhub.

26. Om nu förhuben håller lagens
rättfårdighet, mån ide hans förhub
bliſwa råknad för omſtårelſe?

27. Och dermed ſter då, att det ſom
af naturen är förhub, och fullſomnar
lagen. ſtall döma dig, ſom under
boſtaſwen och omſtårelſen bryter la-
gen.

28. Ty det är ide Jude, ſom utwår-
tes är Jude; ej heller det omſtårelſe,
ſom utwårtes ſter på föttet.

29. Utan det är Jude, ſom inwårtes
bold är; och hjertans omſtårelſe, är
omſtårelſe, den ſom ſter i andanom,
och ide efter boſtaſwen, hwilken pris
ide är af menniſkor, utan af Gudi.

provest the things that are more
excellent, being instructed out of
the law;

19 And art confident that thou
thyself art a guide of the blind, a
light of them which are in darkness,

20 An instructor of the foolish, a
teacher of babes, which hast the
form of knowledge and of the truth
in the law.

21 Thou therefore which teach-
est another, teachest thou not thy-
self? thou that preachest a man
should not steal, dost thou steal?

22 Thou that sayest a man should
not commit adultery, dost thou com-
mit adultery? thou that abhorrest
idols, dost thou commit sacrilege?

23 Thou that makest thy boast
of the law, through breaking the
law dishonourest thou God?

24 For the name of God is blas-
phemed among the Gentiles through
you, as it is written.

25 For circumcision verily profiteth,
if thou keep the law: but if thou be
a breaker of the law, thy circumci-
sion is made uncircumcision.

26 Therefore, if the uncircumci-
sion keep the righteousness of the
law, shall not his uncircumcision
be counted for circumcision?

27 And shall not uncircumcision
which is by nature, if it fulfil the
law, judge thee, who by the letter
and circumcision dost transgress
the law?

28 For he is not a Jew, which is
one outwardly; neither is that cir-
cumcision, which is outward in the
flesh:

29 But he is a Jew, which is one
inwardly; and circumcision is that
of the heart, in the spirit, and not
in the letter; whose praise is not
of men, but of God.

3. Capitel

Swad fördel haſwa då Judarne?
Eller hwad är omſtårelſen nyt-
tig?

CHAPTER III.

WHAT advantage then hath
the Jew? or what profit is
there of circumcision?

2. Jo, ganska mycket. Först, att dem hafver varit betrödt det Gud talat hafver.

3. Hvad magt ligger derpå, att somliga af dem icke trodde? Skulle deras otro göra Guds trohet om intet?

4. Vort det. Ware hållre Gud sannfärdig, och hvar och en menniska lögnaktig, såsom strifwit är: På det du blifver rättfärdig i ditt ord, och öfvervinner, när du dömes.

5. Är det nu så, att vår orättfärdighet prisar Guds rättfärdighet; hvad vilje vi säga? Är Gud orättfärdig, som vredgas deröfver? Jag talar efter mennisko sätt.

6. Vort det: ty huru kunde Gud då döma werlden?

7. Ty om Guds sanning worde hyperligare af min lögn, honom till pris, hvi skulle jag då ännu dömas, som en syndare?

8. Och icke hållre göra, såsom vi warde försmådde, och som någre säga, att vi stole säga: Låt oss göra ondt, på det der kommer godt af, hwilkas förbömelse är alldeles rätt.

9. Huru är då derom? Hafwe vi någon fördel för dem? Ålsingen. Ty vi hafwe det nu bewisat, att både Judar och Greker äro alle under synd.

10. Som strifwit står: Den är icke till som rättfärdig är; icke en.

11. Ingen är och den, som förståndig är; ingen är som aftar Gud.

12. Alle hafwa afswikit, allesamman äro onyttige wordne; ingen är som godt gör; icke till en.

13. Deras strupe är en öppen graf; deras tungor brusa de till swet; huggormættor under deras läppar;

14. Deras mun är full med bannor och bitterhet;

15. Deras fötter snare till att utgjuta blod;

16. Förtråkelse och medermöda i deras wägar;

17. Och fridsens wäg weta de icke.

2 Much every way: chiefly, because that unto them were committed the oracles of God.

3 For what if some did not believe? shall their unbelief make the faith of God without effect?

4 God forbid: yea, let God be true, but every man a liar; as it is written, That thou mightest be justified in thy sayings, and mightest overcome when thou art judged.

5 But if our unrighteousness commend the righteousness of God, what shall we say? Is God unrighteous who taketh vengeance? I speak as a man;

6 God forbid: for then how shall God judge the world?

7 For if the truth of God hath more abounded through my lie unto his glory; why yet am I also judged as a sinner?

8 And not rather, as we be slanderously reported, and as some affirm that we say, Let us do evil, that good may come? whose damnation is just.

9 What then? are we better than they? No, in no wise: for we have before proved both Jews and Gentiles, that they are all under sin;

10 As it is written, There is none righteous, no, not one:

11 There is none that understandeth, there is none that seeketh after God.

12 They are all gone out of the way, they are together become unprofitable; there is none that doeth good, no, not one.

13 Their throat is an open sepulchre; with their tongues they have used deceit; the poison of asps is under their lips:

14 Whose mouth is full of cursing and bitterness:

15 Their feet are swift to shed blood:

16 Destruction and misery are in their ways:

17 And the way of peace have they not known.

18. Guds rådbhåge är icke för deras ögon.

19. Så mete vi, att allt det lagen säger, det säger hon till dem, som under lagen äro; att hvar och en mun skall tillstoppas, och all världen skall för Gudi brottölig warda.

20. Derföre, att intet kött kan aflagens gerningar warda rättfärdigt för honom; ty af lagen känner man synden.

21. Men nu är Guds rättfärdighet, utan lagens tillhjälp, uppenbar worden, bewist genom lagen och Propheeterna:

22. Den Guds rättfärdighet, säger jag, som kommer af Jesu Christi tro till alla, och öfver alla dem som tro: ty här är ingen åtsittnad;

23. Allesamman äro de syndare, och hafwa intet berömma sig af för Gudi:

24. Och warda rättfärdige utan förskyllan, af hans nåd, genom den förlofning, som i Christo Jesu stedd är,

25. Hvilken Gud hafwer satt för en Rådastol, genom tron, i hans blod, i hvilken han låter se sin rättfärdighet, i det, att han förlåter synderna, som blesna woro under Guds tålmod;

26. Till att låta se i denna tiden sin rättfärdighet; på det han allena skall wara rättfärdig, och göra den rättfärdig, som är af Jesu tro.

27. Hvar är nu din berömmelse? Hon är utelödt. Med hvad lag? Med gerningarnas lag? Nej; utan med tronens lag.

28. Så hålle vi nu det, att menniskan warder rättfärdig af tron, utan lagens gerningar.

29. Eller är Gud allenast Judarnas Gud? Är han också Hedningarnas Gud? Jo wissertigen, och Hedningarnas.

30. Efter det en Gud är, som gör omstårelsen rättfärdig af tron, och förhuden genom tron.

31. Öfre vi då lagen om intet med tron? Bort det; utan vi upprätte lagen.

18 There is no fear of God before their eyes.

19 Now we know that what things soever the law saith, it saith to them who are under the law: that every mouth may be stopped, and all the world may become guilty before God.

20 Therefore by the deeds of the law there shall no flesh be justified in his sight: for by the law is the knowledge of sin.

21 But now the righteousness of God without the law is manifested, being witnessed by the law and the prophets;

22 Even the righteousness of God which is by faith of Jesus Christ unto all and upon all them that believe; for there is no difference:

23 For all have sinned, and come short of the glory of God;

24 Being justified freely by his grace through the redemption that is in Christ Jesus:

25 Whom God hath set forth to be a propitiation through faith in his blood, to declare his righteousness for the remission of sins that are past, through the forbearance of God;

26 To declare, I say, at this time his righteousness: that he might be just, and the justifier of him which believeth in Jesus.

27 Where is boasting then? It is excluded. By what law? of works? Nay; but by the law of faith.

28 Therefore we conclude that a man is justified by faith without the deeds of the law.

29 Is he the God of the Jews only? is he not also of the Gentiles? Yes, of the Gentiles also:

30 Seeing it is one God, which shall justify the circumcision by faith, and uncircumcision through faith.

31 Do we then make void the law through faith? God forbid: yea, we establish the law.

4. Capitel.

Swad såge wi då vår fader, Abraham, efter söttet hafwa funnit?

2. Det såge wi: Är Abraham rättfärdig worden af gerningarna, så hafwer han det han må berömma sig af; men icke för Gudi.

3. Men hvad säger Skriften? Abraham trodde Gudi, och det wardt honom räknadt till rättfärdighet.

4. Men honom, som håller sig wid gerningarna, warder lönen icke räknadt af nåd, utan af plikt.

5. Men honom, som icke håller sig wid gerningarna, utan tror på honom, som den ogudaktiga gör rättfärdig, hans tro warder honom räknadt till rättfärdighet.

6. Såsom också David säger: Att saligheten är den menniskas, hwilken Gud tillräknar rättfärdigheten, utan gerningar.

7. Salige äro de, som deras orättfärdigheter äro förlätta, och deras synder äro öfverskylda.

8. Salig är den man, som Gud ingen synd tillräknar.

9. Mån nu denna saligheten allenast wara kommen öfver omskärelsen, eller också öfver förhuden? Wi såge ju, att Abraham wardt tron räknadt till rättfärdighet.

10. Huru hvar hon då honom tillräknadt? När han war i omskärelsen, eller när han war i förhuden? Icke i omskärelsen utan i förhuden.

11. Men han tog omskärelsens tecken för ett insegl till tron rättfärdighet, hwilken han hade i förhuden: att han skulle wara allas deras fader, som i förhuden trodde, att sådant skulle också räknas dem för rättfärdighet

12. Desslikes också omskärelsens fader, icke dem allenast som äro af omskärelsen, utan också dem, som wandra i tron fotspår, som war i vår faders, Abrahams, förhud.

CHAPTER IV.

WHAT shall we say then that Abraham, our father, as pertaining to the flesh hath found?

2 For if Abraham were justified by works, he hath *whereof* to glory; but not before God.

3 For what saith the Scripture? Abraham believed God, and it was counted unto him for righteousness.

4 Now to him that worketh is the reward not reckoned of grace, but of debt.

5 But to him that worketh not, but believeth on him that justifieth the ungodly, his faith is counted for righteousness.

6 Even as David also describeth the blessedness of the man, unto whom God imputeth righteousness without works,

7 Saying, Blessed are they whose iniquities are forgiven, and whose sins are covered.

8 Blessed is the man to whom the Lord will not impute sin.

9 Cometh this blessedness then upon the circumcision *only*, or upon the uncircumcision also? for we say that faith was reckoned to Abraham for righteousness.

10 How was it then reckoned when he was in circumcision, or in uncircumcision? Not in circumcision, but in uncircumcision.

11 And he received the sign of circumcision, a seal of the righteousness of the faith which *he had* yet being uncircumcised: that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised; that righteousness might be imputed unto them also:

12 And the father of circumcision to them who are not of the circumcision *only*, but who also walk in the steps of that faith of our father Abraham, which *he had* being uncircumcised.

13. Ty det löftet, at han skulle warda werldens arfwinge, är icke stedt Abraham och hans såd. genom lagen, utan genom tronens rättfärdighet.

14. Ty om de som tyda till lagen, äro arfwingar, så är tron onyttig worden, och löftet är blifwit om intet.

15. Ty lagen kommer wrede åstad, ty der ingen lag är, der är icke heller öfwertrådelse.

16. Dersföre måste det wara af tron, att det skall wara af nåd, och löftet fast blifwa åt all såden; icke honom allenast, som är af lagen, utan och honom, som är af Abrahams tro, hwilken är allas vår fader,

17. Som strifwit är: Jag hafwer fatt dig till en Fader öfwer många Hedningar, för Gud, den du trott hafwer, hwilken de döda gör lefwande, och kallat de ting som icke äro, lifa som de woro.

18. Och han trodde på det hopp, der intet hopp war, att han skulle warda många Hedningars fader, som sagdt war till honom: Så skall din såd wara.

19. Och han wardt icke swag i tron, och aktade icke sin halsdöda kropp, ty han war nära hundra år gammal; ej heller Saras halsdöda qwed.

20. Ty han twiflade intet på Guds löfte med otro; utan wardt stark i tron, gifswande Gud åran.

21. Och war fullwifig derpå, att den som lofwade, han war och mågtig det att hålla.

22. Dersföre wardt det och råfnadt honom till rättfärdighet.

23. Så är detta icke allenast strifwit för hans skull, att honom tillråfnadt wardt;

24. Utan och för vår skull, som det också tillråfnadt warder, när wi tro på honom som vår HERRA JESUM uppwäckt ifrån de döda.

25. Hwilken för våra synderes skull är utgifwen, och för vår rättfärdighets skull uppwäckt.

13 For the promise, that he should be the heir of the world, *was* not to Abraham, or to his seed, through the law, but through the righteousness of faith.

14 For if they which are of the law be heirs, faith is made void, and the promise made of none effect:

15 Because the law worketh wrath: for where no law is, *there* is no transgression.

16 Therefore *it is* of faith, that *it might be* by grace; to the end the promise might be sure to all the seed; not to that only which is of the law, but to that also which is of the faith of Abraham; who is the father of us all,

17 (As it is written, I have made thee a father of many nations,) before him whom he believed, *even* God, who quickeneth the dead, and calleth those things which be not as though they were:

18 Who against hope believed in hope, that he might become the father of many nations, according to that which was spoken, So shall thy seed be.

19 And being not weak in faith, he considered not his own body now dead, when he was about a hundred years old, neither yet the deadness of Sarah's womb:

20 He staggered not at the promise of God through unbelief; but was strong in faith, giving glory to God;

21 And being fully persuaded, that what he had promised, he was able also to perform.

22 And therefore it was imputed to him for righteousness.

23 Now it was not written for his sake alone, that it was imputed to him;

24 But for us also, to whom it shall be imputed, if we believe on him that raised up Jesus our Lord from the dead;

25 Who was delivered for our offences, and was raised again for our justification.

5. Capitel.

Medau wi nu rättfärdige wordne äre af tron, hafwe wi frid med Gud, genom vår HERA, IESUM Christum.

2. Genom hwilken wi hafwe od en tillgång i tron till denna nåd, som wi uti stå, och berömme oss af hoppet, som wi hafwe till den hårlighet, som Gud gifwa skall.

3. Och icke det allenast; utan wi berömme oss od i bedröfwelsen, wetande, att bedröfwelse gör tålmod:

4. Och tålmod gör försarenhet; försarenhet gör hopp;

5. Men hoppet låter icke somma på stam: ty Guds kärlek är utgjuten i vårt hjerta, genom den Heliga Anda, som oss gifwen är.

6. Ty od Christus, den stund wi ännu swage woro efter tiden, hafwer lidit döden för oss syndare.

7. Nu will nåppeligen någon dö för det som rätt är; för det som godt är, torde till åfventhrs någon dö.

8. Dersföre beprisar Gud sin kärlek till oss, att Christus är dödd för oss, när wi ännu woro syndare.

9. Så warde wi ju mycket mer behållne genom honom för wreden, efter wi äre rättfärdige gjorde i hans blod.

10. Ty efter wi woro förlifte med Gudi, genom hans Sons dödd, den stund wi ännu woro owänner: mycket mer, efter wi äre förlifte, blifwe wi nu behållne genom hans lif.

11. Icke allenast det; utan wi berömme oss od af Gudi, genom vår HERA IESUM Christum, genom hwilken wi nu förlifningen fått hafwe.

12. Dersföre, såsom igenom en menniska är synden kommen i werlden, och för syndens skull döden, och är så döden kommen öfwer alla mennistor, efter de alle syndat hafwa.

13. Ty synden war wäl i werlden, att intill lagen; men der ingen lag är, der atas icke synden.

14. Utan döden war wäldig, all ifrån Adam intill Mosen, öfwer dem

CHAPTER V.

THEREFORE being justified by faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ:

2 By whom also we have access by faith into this grace wherein we stand, and rejoice in hope of the glory of God.

3 And not only so, but we glory in tribulations also; knowing that tribulation worketh patience;

4 And patience, experience; and experience, hope:

5 And hope maketh not ashamed; because the love of God is shed abroad in our hearts by the Holy Ghost which is given unto us.

6 For when we were yet without strength, in due time Christ died for the ungodly.

7 For scarcely for a righteous man will one die: yet peradventure for a good man some would even dare to die.

8 But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us.

9 Much more then, being now justified by his blood, we shall be saved from wrath through him.

10 For if, when we were enemies, we were reconciled to God by the death of his Son; much more, being reconciled, we shall be saved by his life.

11 And not only so, but we also joy in God through our Lord Jesus Christ, by whom we have now received the atonement.

12 Wherefore, as by one man sin entered into the world, and death by sin; and so death passed upon all men, for that all have sinned:

13 For until the law sin was in the world: but sin is not imputed when there is no law.

14 Nevertheless death reigned from Adam to Moses, even over

od, som icke hade syndat i sådan öfverträdelse, som Adam, hvilkens är hans likhet, som tillkommande war.

15. Men det hafwer sig icke så med gåfwan, som med synden, ty om igenom ens (människas) synd äro många döde: så är mycket mer Guds nåd och gåfwa många rifeligen wedersfaren, genom Jesum Christum, som den ena menniskan war i nåden.

16. Och är icke gåfwan allenast öfwer en synd, såsom förderfwet är kommit för den ena syndarens ena synd: ty domen är kommen af en synd till förbådelse; men gåfwan af många synder till rättfärdighet.

17. Ty om döden hafwer för ens synds skull, wåldig warit igenom en; mycket mer skola de, som undså nådens och gåfwan fullhet till rättfärdighet, wara wåldige i lifwet genom en, Jesum Christum.

18. Ty såsom för ens synd skull, är förbådelse kommen öfwer alla menniskor: så kommer od igenom ens rättfärdighet, lifsens rättfärdighet öfwer alla menniskor.

19. Ty såsom för en människas olydnad, äro många wardne syndare: så warda od för ens lydnads skull, många rättfärdige.

20. Men lagen är också här med intommen, att synden skulle öfwerflöda; men der synden öfwerflödde, der öfwerflödde då nåden mycket mer:

21. Wå det, att såsom synden hafwer wåldig warit till döden; så skulle od nåden wåldig wara, genom rättfärdigheten, till ewinnerligt lif, genom Jesum Christum.

6. Capitel.

Swad wilje wi då säga? Skole wi blifwa i synden, på det nåden skall öfwerflöda?

2. Bort det! Wi som äre döde ifrån synden, huru skulle wi ännu lefwa i denne?

3. Beten I icke, att alle wi som äre

them that had not sinned after the similitude of Adam's transgression, who is the figure of him that was to come.

15 But not as the offence, so also is the free gift: for if through the offence of one many be dead, much more the grace of God, and the gift by grace, which is by one man, Jesus Christ, hath abounded unto many.

16 And not as it was by one that sinned, so is the gift: for the judgment was by one to condemnation, but the free gift is of many offences unto justification.

17 For if by one man's offence death reigned by one; much more they which receive abundance of grace and of the gift of righteousness shall reign in life by one, Jesus Christ.

18 Therefore, as by the offence of one judgment came upon all men to condemnation; even so by the righteousness of one the free gift came upon all men unto justification of life.

19 For as by one man's disobedience many were made sinners, so by the obedience of one shall many be made righteous.

20 Moreover the law entered, that the offence might abound. But where sin abounded, grace did much more abound:

21 That as sin hath reigned unto death, even so might grace reign through righteousness unto eternal life by Jesus Christ our Lord.

CHAPTER VI.

WHAT shall we say then? Shall we continue in sin, that grace may abound?

2 God forbid. How shall we, that are dead to sin, live any longer therein?

3 Know ye not, that so many of us

döpte till Christum Jesum, wi äre döpte till hans dödd?

4 Så äre wi ju begrafne med honom, genom dopet, i döden: att såsom Christus är uppväckt ifrån de döda, genom Fadrens hårlighet, så stole och wi wandra i ett nytt lefwerne.

5. Th om wi, samt med honom, inplantade warde till en lifa dödd, så warde wi och uppståndelsen life;

6. Wetande, att vår gamla menniska är korsfäst med honom, på det, att syndatroppen skalk warda om intet, att wi icke hårefter stole ijena synden.

7. Th den som dödd är, han är rättfärdigad ifrån synden.

8. Äre wi nu döde med Christo, så tro wi, att wi och stole lefwa med honom;

9. Wetande, att Christus, som ifrån de döda uppväckt är, dödr intet mer; döden får intet mer magt öfwer honom.

10. Th det han blef dödd, blef han synden dödd en gång; men det han lefwer, lefwer han Gudi.

11. Så håller och I eder derföre, att I ären döde synden, och lefwen Gudi, genom Christum Jesum, vår HERRA.

12. Så låter nu icke synden wåldig wara i eder dödeliga lefamen, så att I henne efterföljen uti hennes lustar.

13. Och gifwer icke synden edra lemmar till orättfärdighetens wapen; utan gifwer eder sjelfwa Gudi, lifa som de der döde hastwa varit, och nu lefwa; och edra lemmar Gudi, till rättfärdighetens wapen.

14. Th synden skall icke warda wåldig öfwer eder; efter I ären icke under lagen, utan under nåden.

15. Huru då? Stole wi synða, medan wi äre icke under lagen, utan under nåden? Wort det!

16. Wetan I icke, att hwem I gifwen eder för tjenare till att lyda, hans tjenare ären I, som I lydige ären; ehwad det är mer synden till döden, eller lydningen till rättfärdigheten?

as were baptized into Jesus Christ were baptized into his death?

4 Therefore we are buried with him by baptism into death: that like as Christ was raised up from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life.

5 For if we have been planted together in the likeness of his death, we shall be also *in the likeness of his resurrection*:

6 Knowing this, that our old man is crucified with *him*, that the body of sin might be destroyed, that henceforth we should not serve sin.

7 For he that is dead is freed from sin.

8 Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him:

9 Knowing that Christ being raised from the dead dieth no more; death hath no more dominion over him.

10 For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God.

11 Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord.

12 Let not sin therefore reign in your mortal body, that ye should obey it in the lusts thereof.

13 Neither yield ye your members as instruments of unrighteousness unto sin: but yield yourselves unto God, as those that are alive from the dead, and your members as instruments of righteousness unto God.

14 For sin shall not have dominion over you: for ye are not under the law, but under grace.

15 What then? shall we sin, because we are not under the law, but under grace? God forbid.

16 Know ye not, that to whom ye yield yourselves servants to obey, his servants ye are to whom ye obey; whether of sin unto death, or of obedience unto righteousness?

17. Men låfwad ware Gud, att I hafwen warit syndens tjenare, och åren dock af hjertat lydige wordne, uti den lärdoms eftersyn, som I åren gifne till.

18. Men nu, medan I åren friade ifrån synden, åren I rättfärdighetens tjenare wordne.

19. Jag talar här om efter menniskors sätt, för eder köttliga ströplighetens skull; lika som I hafwen edra lemmar gifwit orenligheten och orättfärdigheten till tjenst, ifrån den ena orättfärdigheten till den andra: så gifwer och nu edra lemmar rättfärdigheten till tjenst, att de måga wara helige.

20. Ty då I woren syndens tjenare, då woren I frie ifrån rättfärdigheten.

21. Hvad gagn haben I då af det, der I nu blihgens, wid? ty till sådant är döden ändalyften.

22. Men nu, medan I åren frie wordne ifrån synden, och wordne Guds tjenare, hafwen I eder frukt, att I hellig warden; och till ändalyft, ewinnerligt lif.

23. Ty syndens lön är döden; men Guds gåfwa är det ewiga lifwet, genom Christum Jesum, vår HERRA.

7. Capitel.

Weten I icke, såre bröder, (ty jag talar med dem som lagen weta,) att lagen regerar öfwer menniskan, så länge hon lefwer?

2. Ty en qwinna, som i mans wåld är, så länge mannen lefwer, är hon bunden till lagen; men om mannen dödr, så blifwer hon löst ifrån mannens lag.

3. Men om hon är med en annan man, medan hennes man lefwer, då warder hon kallad en horkona; men dödr mannen, så är hon fri ifrån lagen, att hon icke warder en horkona, om hon är när en annan man.

4. Så åren och I, mine bröder, dödade ifrån lagen genom Christi Zela-

17 But God be thanked, that ye were the servants of sin, but ye have obeyed from the heart that form of doctrine which was delivered you.

18 Being then made free from sin, ye became the servants of righteousness.

19 I speak after the manner of men because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness and to iniquity unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness unto holiness.

20 For when ye were the servants of sin, ye were free from righteousness.

21 What fruit had ye then in those things whereof ye are now ashamed? for the end of those things is death.

22 But now being made free from sin, and become servants to God, ye have your fruit unto holiness, and the end everlasting life.

23 For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

CHAPTER VII.

KNOW ye not, brethren, (for I speak to them that know the law,) how that the law hath dominion over a man as long as he liveth?

2 For the woman which hath a husband is bound by the law to her husband so long as he liveth; but if the husband be dead, she is loosed from the law of her husband.

3 So then if, while her husband liveth, she be married to another man, she shall be called an adulteress: but if her husband be dead, she is free from that law; so that she is no adulteress, though she be married to another man.

4 Wherefore, my brethren, ye also are become dead to the law by the

men; att I skolen wara når en annan, uemligen, når honom, som är uppstånden ifrån de döda, på det wi stole gödra Gudi frukt.

5. Ty då wi woro köttelige, då woro de syndige begärelser, som lagen upp-wäckte, mågtige i våra lemmar, att gödra döden frukt.

6. Men nu äre wi friade ifrån lagen, döde ifrån henne, som och höll fångna: så att wi stole tjena uti ett nytt wåsende, efter andan, och icke uti det gamla wåsendet, efter bokstafwen.

7. Hvad wilje wi då säga? Är lagen synd? Bort det! Men synden fände jag icke, utan af lagen, ty jag hade intet wetat af begärelsen, hade icke lagen sagt: Du skall icke begära.

8. Då tog synden tillfälle af budordet och upp-wäckte i mig all begärelse, ty utan lagen war synden dö.

9. Och jag lefde fordom utan lag; men når budordet kom, fick synden lif igen.

10. Och jag wardt dö: så fannö då, att budordet, som mig war gifwit till lif, det war mig till döds.

11. Ty synden tog tillfälle af budordet, och beswet mig, och drap mig dermed.

12. Så är wäl lagen helig, och budordet heligt, och rättfärdigt och godt.

13. Är då det som godt är, wordet mig till döds? Bort det! Men synden på det hon skulle synas wara synd hafwer med det godt är, werkat döden i mig, på det synden skulle warda öfvermåttan syndig genom budordet.

14. Ty wi wete, att lagen är ande-iq; men jag är köttelig, såld under syubden.

15. Ty jag wet icke hwad jag gör, ty jag gör icke hwad jag will; utan det jag hatar, det gör jag.

16. Om jag nu gör det jag icke will, så samtycker jag, att lagen är god.

17. Så gör icke nu jag det, utan syubden som bor i mig.

body of Christ; that ye should be married to another, *even* to him who is raised from the dead, that we should bring forth fruit unto God.

5 For when we were in the flesh, the motions of sins, which were by the law, did work in our members to bring forth fruit unto death.

6 But now we are delivered from the law, that being dead wherein we were held; that we should serve in newness of spirit, and not in the oldness of the letter.

7 What shall we say then? Is the law sin? God forbid. Nay, I had not known sin, but by the law: for I had not known lust, except the law had said, Thou shalt not covet.

8 But sin, taking occasion by the commandment, wrought in me all manner of concupiscence. For without the law sin *was* dead.

9 For I was alive without the law once: but when the commandment came, sin revived, and I died.

10 And the commandment, which *was ordained* to life, I found to be unto death.

11 For sin, taking occasion by the commandment, deceived me, and by it slew *me*.

12 Wherefore the law is holy, and the commandment holy, and just, and good.

13 Was then that which is good made death unto me? God forbid. But sin, that it might appear sin, working death in me by that which is good; that sin by the commandment might become exceeding sinful.

14 For we know that the law is spiritual: but I am carnal, sold under sin.

15 For that which I do, I allow not: for what I would, that do I not; but what I hate, that do I.

16 If then I do that which I would not, I consent unto the law that it is good.

17 Now then it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.

18. Ty jag wet, att i mig, det är, i mitt kött, bor icke godt. Willjan hafwer jag; men att göra godt, det finner jag icke.

19. Ty det goda som jag vill, det gör jag intet; utan det onda som jag icke vill, det gör jag.

20. Om jag nu gör det jag icke vill, så gör icke nu jag det, utan synden som bor i mig.

21. Så finner jag nu mig en lag, jag som vill göra det godt är, att det onda låder wid mig.

22. Ty jag hafwer lust till Guds lag, efter den inwärtas menniskan.

23. Men jag ser en annan lag i mina lemmar, som strider emot den lag, som i min håg är, och griper mig fånggen uti syndens lag, som är i mina lemmar.

24. Jag arme menniska, ho skall lösa mig ifrån denna dödsens fropp?

25. Gudi tackar jag, genom Jesum Christum, vår Hedra. Så tjenar jag nu Guds lag med hågen; men med köttet tjenar jag syndens lag.

8. Capitel.

Så är nu intet fördömligt i dem, som äro i Christo Jesu, de som icke wandra efter köttet, utan efter Andan.

2. Ty Andans lag, som lif gifwer i Christo Jesu, hafwer gjort mig fri från syndens och dödens lag.

3. Ty det som lagen icke kunde afståmma, i det hon wardt färsiwagad af köttet, det gjorde Gud, såndande sin Son i syndelig köttis liknelse, och fördömden synden i köttet genom synd:

4. På det den rättfärdighet som lagen skär, skulle warda fullbordad i oss, som de wandre efter köttet, utan efter Andan.

5. Ty de som köttelige äro, de äro kötteligt sinnade; men de som andelige äro, de äro andeligt sinnade.

18 For I know that in me, that is, in my flesh, dwelleth no good thing: for to will is present with me; but how to perform that which is good I find not.

19 For the good that I would, I do not: but the evil which I would not, that I do.

20 Now if I do that I would not, it is no more I that do it, but sin that dwelleth in me.

21 I find then a law, that, when I would do good, evil is present with me.

22 For I delight in the law of God after the inward man:

23 But I see another law in my members, warring against the law of my mind, and bringing me into captivity to the law of sin which is in my members.

24 O wretched man that I am! who shall deliver me from the body of this death?

25 I thank God through Jesus Christ our Lord. So then with the mind I myself serve the law of God; but with the flesh the law of sin.

CHAPTER VIII.

THERE is therefore now no condemnation to them which are in Christ Jesus, who walk not after the flesh, but after the Spirit.

2 For the law of the Spirit of life in Christ Jesus hath made me free from the law of sin and death.

3 For what the law could not do, in that it was weak through the flesh, God sending his own Son in the likeness of sinful flesh, and for sin, condemned sin in the flesh:

4 That the righteousness of the law might be fulfilled in us, who walk not after the flesh, but after the Spirit.

5 For they that are after the flesh do mind the things of the flesh; but they that are after the Spirit, the things of the Spirit

6. Ty föttets sinne är döden; men Andans sinne är lif och frid.

7. Ty föttetsligt sinne är en fiendskap emot Gud: efter det är icke Guds lag underdånigt; icke kan det heller.

8. Men de som äro föttetslige, kunna icke vara Gudi såcke.

9. Men I ären icke föttetslige, utan andetslige: om Guds Ande annars bor i eder; ty hvilken icke hafver Christi Andä, han hörer icke honom till.

10. Men om Kristus är i eder, så är wäl lefamen dö, för syndens skull; men anden är lifwet, för rättfärdighetens skull.

11. Om nu hans Ande, som Jesum uppväckte ifrån de döda, bor i eder: så skall också den, som Christum uppväckte ifrån de döda, göra eder dödeliga lefamen lefwande, för sin Andas skull, som i eder bor.

12. Så äre wi nu, såre bröder, skyldige, icke föttet, att wi stole lefwa efter föttet.

13. Ty om I lefwen efter föttet, så stolen I dö; men om I döden föttets gerningar, med Andan, så stolen I lefwa.

14. Ty alle de som drifwas af Guds Andä, de äro Guds barn.

15. Ty I hafwen icke fått träldomens anda, åter till råddhåga; utan I hafwen fått utforade barns Andä, i hvilken wi rope: Abba, såre Fader!

16. Den samme Anden vittnar med wår Andä, att wi äre Guds barn.

17. Äre wi nu barn, så äre wi också arfwingar; nemligen, Guds arfwingar, och Christi medarfwingar; om wi annars lide med honom, att wi också med honom komma måge till härligheten.

18. Ty jag håller det så före, att denna tidens wedermöda, är icke lifa mot den härlighet, som på oss uppenbaras skall.

19. Ty creaturens högeliga ästundan

6 For to be carnally minded is death; but to be spiritually minded is life and peace.

7 Because the carnal mind is enmity against God: for it is not subject to the law of God, neither indeed can be.

8 So then they that are in the flesh cannot please God.

9 But ye are not in the flesh, but in the Spirit, if so be that the Spirit of God dwell in you. Now if any man have not the Spirit of Christ, he is none of his.

10 And if Christ be in you, the body is dead because of sin; but the Spirit is life because of righteousness.

11 But if the Spirit of him that raised up Jesus from the dead dwell in you, he that raised up Christ from the dead shall also quicken your mortal bodies by his Spirit that dwelleth in you.

12 Therefore, brethren, we are debtors, not to the flesh, to live after the flesh.

13 For if ye live after the flesh, ye shall die: but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live.

14 For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God.

15 For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the Spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father.

16 The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God:

17 And if children, then heirs; heirs of God, and joint heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.

18 For I reckon that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us.

19 For the earnest expectation of

väntar efter, att Guds barn stola uppenbaras.

20. Efter kreaturen äro wanstligheten underkastade mot sin vilja; men för hans skull, som dem underkastat hafwer, på en förhoppning.

21. Ty kreaturen stola och warda fria af förgånglighetens trådbom, tilli Guds barns härliga frihet.

22. Ty vi wete, att hwart och ett kreatur suckar, och ångstas med oss, allt hårtill.

23. Och icke de allenast; utan och wi sjelfwe, som hafwe Andans förstling, sucke och wid oss sjelfwa efter barnskapet, och wänte wår kroppss förlossning.

24. Ty vi äre wäl salige worbne, dock i hoppet; men hoppet, om det synes, är det icke hopp: ty huru kan man hoppas det man ser?

25. Om vi nu hoppas det vi icke se, så wänte wi det med tålmod.

26. Sammaledes hjälper och Anden wår ströplighet: ty vi wete icke hwad wi stole bedja, såsom det bör sig; utan sjelfwer Anden manar godt för oss, med osägelig suckan.

27. Men han som stödar hjertan, han wet, hwad Andans sinne är: ty han manar för Helgonen, efter Guds behag.

28. Men vi wete, att dem som hafwa Gud får, tjena all ting till det bästa, de som efter uppsätet äro kallade.

29. Ty hvilka han hafwer föresett, dem hafwer han och bestämt, att de skulle wara hans Söns belåte lif: på det han skall wara den förstfödde ibland många bröder.

30. Men dem som han hafwer bestämt, dem hafwer han och kallat; och dem han hafwer kallat, dem hafwer han och gjort rättfärdiga; men dem som han hafwer gjort rättfärdiga, dem hafwer han och gjort härliga.

the creature waiteth for the manifestation of the sons of God.

20 For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected *the same* in hope;

21 Because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption into the glorious liberty of the children of God.

22 For we know that the whole creation groaneth and travaileth in pain together until now.

23 And not only *they*, but ourselves also, which have the firstfruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, *to wit*, the redemption of our body.

24 For we are saved by hope: but hope that is seen is not hope: for what a man seeth, why doth he yet hope for?

25 But if we hope for that we see not, *then* do we with patience wait for it.

26 Likewise the Spirit also helpeth our infirmities: for we know not what we should pray for as we ought: but the Spirit itself maketh intercession for us with groanings which cannot be uttered.

27 And he that searcheth the hearts knoweth what is the mind of the Spirit, because he maketh intercession for the saints according to *the will of God*.

28 And we know that all things work together for good to them that love God, to them who are the called according to *his purpose*.

29 For whom he did foreknow, he also did predestinate *to be conformed* to the image of his Son, that he might be the firstborn among many brethren.

30 Moreover, whom he did predestinate, them he also called: and whom he called, them he also justified: and whom he justified, them he also glorified.

31. Hvad vilje vi nu s ga hårtill ?
 r Gud f r  , ho kan vara mot   ?

32. Hvilken  d icke hafver stonat sin egen Son, utan gifvit honom ut f r     alla ; huru skulle han icke   gifva   all ting med honom ?

33. Hvilken vill  tlaga dem, som Gud hafver utforat ? Gud är den som r ttf rdig r.

34. Hvilken är den som vill f r ddma ? Kristus  r den som lidit hafver döden ; ja, han  r   den som uppv kt  r ; den   sitter på Guds högra hand, och manar godt f r  .

35. Ho kan st lja   ifrån Christt f rlet ? Bedr fswelse, eller  ngest, eller f r deljelse, eller hunger, eller nakenhet, eller farlighet, eller svärd ?

36. Såsom strifvit  r : För din skull warde vi dödade hela dagen ; vi warde hållne såsom slagtesf r.

37. Men i alt detta  fvertvinne vi, genom honom, som    lstat hafver.

38. Ty jag är wi  derpå, att hvarfen död, eller lif, eller änglar, eller f rst ddme, eller w ldigheter, eller de ting, som nu äro, eller de ting, som tillkomma skola.

39. Eller höghet, eller djuphet, eller något annat kreatur, skall st lja   ifrån Guds f rlet, som  r i Christo Jesu, w r H rra.

9. Capitel.

Jag säger sanningen i Christo, och ljuger icke, som mitt sammete b r mig der mittne till, i den Heliga Anda,

2. Att jag hafver en stor sorg, och idelig pina i mitt hjerta ;

3. Ty jag hafver sjelf d nstat mig bortkastad ifrån Christo, för mina bröders skull, som mig s tteligen skyllde  ro ;

4. Hvilke  ro af Israel, hvilka barnskafet tillhörer, och h rtigheten, och f rbundet, och lagen, och Guds-tjensten, och löften ;

31 What shall we then say to these things ? If God be for us, who can be against us ?

32 He that spared not his own Son, but delivered him up for us all, how shall he not with him also freely give us all things ?

33 Who shall lay any thing to the charge of God's elect ? It is God that justifieth.

34 Who is he that condemneth ? It is Christ that died, yea rather that is risen again, who is even at the right hand of God, who also maketh intercession for us.

35 Who shall separate us from the love of Christ ? shall tribulation, or distress, or persecution, or famine, or nakedness, or peril, or sword ?

36 As it is written, For thy sake we are killed all the day long ; we are accounted as sheep for the slaughter.

37 Nay, in all these things we are more than conquerors through him that loved us.

38 For I am persuaded, that neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come,

39 Nor height, nor depth, nor any other creature, shall be able to separate us from the love of God, which is in Christ Jesus our Lord.

CHAPTER IX.

I SAY the truth in Christ, I lie not, my conscience also bearing me witness in the Holy Ghost,

2 That I have great heaviness and continual sorrow in my heart.

3 For I could wish that myself were accursed from Christ for my brethren, my kinsmen according to the flesh :

4 Who are Israelites ; to whom pertaineth the adoption, and the glory, and the covenants, and the giving of the law, and the service of God, and the promises ;

5. *Hvilkas* äro *Fäderne*, der *Christus* af född är, på föttets vägnar; *Hvilkens* är *Gud* öfver all ting, läf-wad ewinnerligen. Amen.

6. Detta säger jag icke fördenstull, att *Guds* ord äro om intet wordne: ty de äro icke alle *Israeliter*, som äro af *Israel*.

7. *Jä* äro de heller alle söner, att de äro *Abrahams* såd; utan i *Isaac* skall dig kallas såden.

8. Det är: icke äro de *Guds* barn, som äro barn efter löftet, utan de som äro barn efter löftet, de warda räknade för såd.

9. Ty detta är löfordsordet: Jag skall komma i denna tiden, och *Sara* skall hafwa en Son.

10 Och icke allenast det; utan och *Rebecka* wardt en gång hafwande af *Isaac*, vår fader.

11. Ty för år barnen woro födde, och hade hwarken godt eller ondt gjort, (på det *Guds* uppsåt skulle blifwa ståndande, efter utforesen, icke för gerningarnas skull, utan af kallarens nåd.)

12. Wardt denna sagt: Den större skall tjena den mindre.

13. Såsom skrifwit är: *Jacob* älskade jag; men *Esau* hatade jag.

14. *Hwad* wille wi då säga? Är *Gud* orättfärdig? Bort det!

15. Ty han säger till *Mosen*: *Hvilkens* jag är nådelig, honom är jag nådelig; och öfver *hwilkens* jag förbarmar mig, öfver honom förbarmar jag mig.

16. Så står det nu icke till någon mans wilsa eller lofp; utan till *Guds* barmhertighet.

17. Ty *Skriften* säger till *Pharao*: Dertill hafwer jag uppwäckt dig, att jag skall bewisa min magt på dig, och att mitt namn skall warda förkunnadt i alla land.

18. Så förbarmar han nu sig i swer hwem han will, och hwem han will, förhårdar han

5 *Whose* are the fathers, and of whom as concerning the flesh *Christ came*, who is over all, *God* blessed for ever. Amen.

6 Not as though the word of *God* hath taken none effect. For they are not all *Israel*, which are of *Israel*:

7 Neither, because they are the seed of *Abraham*, are they all children: but, In *Isaac* shall thy seed be called.

8 That is, They which are the children of the flesh, these are not the children of *God*: but the children of the promise are counted for the seed.

9 For this is the word of promise, At this time will I come, and *Sarah* shall have a son.

10 And not only *this*; but wien *Rebecca* also had conceived by one, even by our father *Isaac*,

11 (For *the children* being not yet born, neither having done any good or evil, that the purpose of *God* according to election might stand, not of works, but of him that calleth,)

12 It was said unto her, The elder shall serve the younger.

13 As it is written, *Jacob* have I loved, but *Esau* have I hated.

14 What shall we say then? *Is there* unrighteousness with *God*? *God* forbid.

15 For he saith to *Moses*, I will have mercy on whom I will have mercy, and I will have compassion on whom I will have compassion.

16 So then it is not of him that willeth, nor of him that runneth, but of *God* that sheweth mercy.

17 For the *Scripture* saith unto *Pharaoh*, Even for this same purpose have I raised thee up, that I might shew my power in thee, and that my name might be declared throughout all the earth.

18 Therefore hath he mercy on whom he will have mercy, and whom he will he hardeneth.

19. Så må du säga till mig : Hvad skäller han då oss? Ho kan stå mot hans vilja?

20. O menniska! ho är du, som vill tråta med Gud? Icke säger det ting, som gjordt är, till sin måstare: Hvi hafwer du gjort mig sådan?

21. Hafwer icke en pottomakare magt, att göra af en klump ett kar till heder, och det andra till manheder?

22. Derföre, då Gud ville låta se wredan, och tungdra sin magt, hafwer han med stor tålsamhet lidit wredens kar, som äro tillredde till förödmälsse.

23. På det han skulle tungdra sin hårtlighets rikedom, på barmhertighetens kar, som han hafwer tillredt till hårtlighet.

24. Swilka han och kallat hafwer, nemligen oss, icke allenast af Judarna, utan och af Hedningarna.

25. Såsom han och säger genom Oseas: Det som icke war mitt folk, det skall jag kalla mitt folk; och den mig intet kär war, skall jag kalla min kára.

26. Och det skall se, att der som hafwer varit sagdt till dem: I ären icke mitt folk: der skola de warða kallade lefwandes Guds barn.

27. Men Esaias ropar för Israel: Om talet på Israels barn än wore som sanden i hafwet, så skola dock de igenlefde warða salige.

28. Th han skall wäl låta förberfwa dem, och dock likwäl stilla det förberfwet till rättfärdighet, th HERREN skall stilla förberfwet på jorden.

29. Och såsom Esaias sade tillföre: Hade icke HERREN Zebaoth igenlefst oss såd, då hade wi varit såsom Sodom, och lika som Gomorra.

30. Hvad wilje wi då säga? Det såge wi: Hedningarne som icke varit hafwa efter rättfärdigheten, de hafwa fått rättfärdigheten: den rättfärdighet menar jag, som af tron sommer.

19 Thou wilt say then unto me, Why doth he yet find fault? For who hath resisted his will?

20 Nay but, O man, who art thou that repliest against God? Shall the thing formed say to him that formed it, Why hast thou made me thus?

21 Hath not the potter power over the clay, of the same lump to make one vessel unto hono and another unto dishonour?

22 What if God, willing to shew his wrath, and to make his power known, endured with much long-suffering the vessels of wrath fitted to destruction:

23 And that he might make known the riches of his glory on the vessels of mercy, which he had afore prepared unto glory,

24 Even us, whom he hath called, not of the Jews only, but also of the Gentiles?

25 As he saith also in Osee, I will call them my people, which were not my people; and her beloved, which was not beloved.

26 And it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people; there shall they be called the children of the living God.

27 Esaias also crieth concerning Israel, Though the number of the children of Israel be as the sand of the sea, a remnant shall be saved:

28 For he will finish the work, and cut it short in righteousness: because a short work will the Lord make upon the earth.

29 And as Esaias said before, Except the Lord of Sabaoth had left us a seed, we had been as Sodom, and been made like unto Gomorrah.

30 What shall we say then? That the Gentiles, which followed not after righteousness, have attained to righteousness, even the righteousness which is of faith.

31. Men Israel, som for efter rättfärdighetens lag, som icke till rättfärdighetens lag.

32. Hvarföre? Dersföre, att de icke sökte det af tron; utan såsom af lagens gerningar, ty de stötte sig på förtörnelsestenen;

33. Såsom skrifvit är: Si, jag lågger i Zion en förtörnelsesten och en förargelse klippa; och hvar och en som tror på honom, skall icke komma på skam.

10. Capitel.

Bröder, mitt hjertas begär och bön till Gud är för Israel, att de måtte warda salige:

2. Ty jag bär vittne med dem, att de hafwa nit om Gud; dock icke visligt.

3. Ty de förstå icke Guds rättfärdighet; utan fara efter, att upprätta sin egen rättfärdighet, och äro så icke Guds rättfärdighet undergifne.

4. Ty Kristus är lagens ände, till rättfärdighet hvar och en, som tror.

5. Moses skrifwer om den rättfärdighet, som kommer af lagen: att hvilken menniska som det gör, hon lefwer deruti.

6. Men den rättfärdighet som är af tron, säger så: Sjå icke i ditt hjerta, ho vill fara upp i himmelen? det är, att hämta Christum härned.

7. Eller, ho vill fara ned i djupet? det är, att hämta Christum upp igen ifrån de döda.

8. Men hvad säger Skriften? Ordet är hardt när dig, nemligen, i din mun, och i ditt hjerta. Detta är det ordet om tron, som wi predise.

9. Ty om du bekänner med din mun Jesum, att han är Gæren, och tror i ditt hjerta, att Gud hafwer uppväckt honom ifrån de döda, så warder du salig.

10. Ty med hjertats tro warder man

31 But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness.

32 Wherefore? Because they sought it not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumblingstone;

33 As it is written, Behold, I lay in Zion a stumblingstone and rock of offence: and whosoever believeth on him shall not be ashamed.

CHAPTER X.

BRETHREN, my heart's desire and prayer to God for Israel is, that they might be saved.

2 For I bear them record that they have a zeal of God, but not according to knowledge.

3 For they, being ignorant of God's righteousness, and going about to establish their own righteousness, have not submitted themselves unto the righteousness of God.

4 For Christ is the end of the law for righteousness to every one that believeth.

5 For Moses describeth the righteousness which is of the law, That the man which doeth those things shall live by them.

6 But the righteousness which is of faith speaketh on this wise, Say not in thine heart, Who shall ascend into heaven? that is, to bring Christ down from above:

7 Or, who shall descend into the deep? that is, to bring up Christ again from the dead.

8 But what saith it? The word is nigh thee, even in thy mouth, and in thy heart: that is, the word of faith, which we preach;

9 That if thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved.

10 For with the heart man be-

rättfärdig, och med munnens bekän-
nelse warder man salig.

11. Ty striften säger: Hvar och en
som tror på honom, skall icke komma
på skam.

12. Det är ingen åtskillnad emellan
Jude och Grek; ty en HERR är öfver
alla, rik öfver alla dem, som åfälla
honom.

13. Ty hvar och en som åfaller HER-
rans namn, skall warda salig.

14. Men huru stola de åfälla den,
de hafwa icke trott på? Och huru
stola de tro honom, som de hafwa
intet hört af? Och huru stola de höra,
utan predikare?

15. Och huru stola de predika, utan
de warda sände? Såsom strifwit är?
O! huru ljuslige äro deras fötter,
som frid förtunna; deras, som godt
förtunna.

16. Men de äro icke alle Evangelio
lydige; ty Esaias säger: HERR, ho
tror vår predikan?

17. Så är tron af predikan; men
predikan genom Guds ord.

18. Så säger jag nu: Hafwa de icke
hört det? Deras ljud är ju utgångit i
alla land, och deras ord till världens
ändar.

19. Men jag säger: Hafwer då Is-
rael det icke fått weta? Moses säger
först: Jag skall uppvada eder till nit
med det folk, som icke är folk, och med
ett galeit folk skall jag reta eder.

20. Drifstar od Esaias sig till, och
säger Jag är sunnen af dem, som
intet sökte mig, och är worden uppen-
bar dem, som intet sporde efter mig.

21. Men till Israel säger han: Hela
dagen hafwer jag uträckt mina händer
till det otrogna och genstörtiga folket.

11. Capitel.

Så säger jag nu: Hafwer då Gud
bortkastat sitt folk? Bort det: ty

lieth unto righteousness; and
with the mouth confession is made
unto salvation.

11 For the Scripture saith, Who-
soever believeth on him shall not
be ashamed.

12 For there is no difference be-
tween the Jew and the Greek: for
the same Lord over all is rich unto
all that call upon him.

13 For whosoever shall call upon
the name of the Lord shall be saved.

14 How then shall they call on
him in whom they have not believ-
ed? and how shall they believe in
him of whom they have not heard?
and how shall they hear without a
preacher?

15 And how shall they preach,
except they be sent? as it is writ-
ten, How beautiful are the feet of
them that preach the gospel of
peace, and bring glad tidings of
good things!

16 But they have not all obeyed
the gospel. For Esaias saith, Lord,
who hath believed our report?

17 So then faith cometh by hearing,
and hearing by the word of God.

18 But I say, Have they not heard?
Yes verily, their sound went into
all the earth, and their words unto
the ends of the world.

19 But I say, Did not Israel
know? First Moses saith, I will
provoke you to jealousy by *them
that are no people, and* by a fool-
ish nation I will anger you.

20 But Esaias is very bold, and
saith, I was found of them that
sought me not; I was made man-
ifest unto them that asked not af-
ter me.

21 But to Israel he saith, All day
long I have stretched forth my
hands unto a disobedient and gain-
saying people.

CHAPTER XI.

I SAY then, Hath God cast away
his people? God forbid. For I

Jag är också en Israelit, af Abraham's såd, af BenJamins släkte.

2. Gud hafver icke bortkastat sitt folk, som han hade föresett tillföre. Eller weten I icke hwad Striften säger om Elias? Huru han går fram för Gud emot Israel, och säger:

3. Herre, de hafwa dråpitt dina Profheter, och hafwa slagit ned dina altaren, och jag är allena igenblifwen, och de fara efter mitt lif.

4. Men hwad säger honom Guds svar? Jag hafwer mig igenleft sjutusen mån, som icke hafwa böjt sina knän för Baal.

5. Så är det också i denna tiden med de igenlefda, efter nådens utforeselse.

6. Är det nu af nåd, så är det icke af gerningar; annars wore nåd icke nåd; är det också af gerningar, så är det nu icke nåd; annars är gerning icke gerning.

7. Huru året då? Det Israel söter, det får han icke; men utforeselsen får det; de andre äro förblindade.

8. Såsom strifwit är: Gud hafwer gifwit dem en förbittrad anda; ögon, att de icke se stola, och öron, att de icke höra stola, allt här till dags.

9. Och David säger: Låt deras bord wara en snara, och till bekajelse, och till förargelse, och dem till deras rättalån.

10. Warde deras ögon förblindade, att de icke se, och böj deras rygg alltid.

11. Så säger jag nu: Hafwa de då fördenstull stått sig, att de skulle falla? Bort det: Men af deras fall hånde Hedningarna salighet, på det att han dermed skulle uppväcka dem till nit.

12. Är nu deras fall werldens rikedom, och deras förminskning är Hedningarnas rikedom; huru mycket mer deras fullhet?

also am an Israelite, of the seed of Abraham, of the tribe of Benjamin.

2 God hath not cast away his people which he foreknew. Wot ye not what the Scripture saith of Elias? how he maketh intercession to God against Israel, saying,

3 Lord, they have killed thy prophets, and digged down thine altars; and I am left alone, and they seek my life.

4 But what saith the answer of God unto him? I have reserved to myself seven thousand men, who have not bowed the knee to the image of Baal.

5 Even so then at this present time also there is a remnant according to the election of grace.

6 And if by grace, then is it no more of works: otherwise grace is no more grace. But if it be of works, then is it no more grace: otherwise work is no more work.

7 What then? Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it, and the rest were blinded;

8 According as it is written, God hath given them the spirit of slumber, eyes that they should not see, and ears that they should not hear, unto this day.

9 And David saith, Let their table be made a snare, and a trap, and a stumblingblock, and a recompense unto them:

10 Let their eyes be darkened, that they may not see, and bow down their back alway.

11 I say then, Have they stumbled that they should fall? God forbid: but rather through their fall salvation is come unto the Gentiles, for to provoke them to jealousy.

12 Now if the fall of them be the riches of the world, and the diminishing of them the riches of the Gentiles; how much more their fullness?

13 For I speak to you Gentiles,

13. Eder, Hedningar, säger jag, efter

det jag är Hedningarnas Apostel, prisar jag mitt ämbete :

14. Om jag kunde någorledes upp-
våda dem, som mitt fött äro, till nit,
och göra några saliga af dem.

15. Ty om deras bortkastelse är werl-
dens försoning, hvad blifwer då deras
upptagelse annat, än lif ifrån de döda.

16. Är förstlingen helig, så är också
hälle degen helig; och om roten
är helig så äro också qvistarne helige.

17. Om nu någre af qvistarne äro
afbrutne; och du, som war ett wilstol-
jotråd, blef der inhypad igen, och är
worden delaktig af oljotrådet's rot och
fetma :

18. Så berdm dig icke mot qvistarne :
om du berdmmer dig, så bär ju icke du
roten, utan roten bär dig.

19. Så säger du då : Qvistarne äro
afbrutne, på det jag skulle inhypas.

20. Sant säger du : de äro afbrutne
för otrons skull ; men du är ståndande
genom tron ; war icke för stolt i ditt
sinne, utan war i rådbhåga.

21. Ty hafwer Gud de naturliga
qvishtar icke stonat ; se till, att han
icke heller stonar dig.

22. Så se nu här Guds godhet och
strånghet ; strångheten på dem som
föll, och godheten på dig, så framt
du blifwer i godheten ; annars warder
du också afhuggen :

23. Och de inhypas igen, om de icke
blifwa i tron : ty Gud är mäktig
åter inhypa dem.

24. Ty är du af ett naturligt wilst-
oljotråd afhuggen, och förutan na-
turen inhypad uti ett : sansthylligt
oljotråd : huru mycket mer måga de,
som naturlige qvishtar äro, inhypas
uti sitt eget oljotråd ?

25. Käre bröder, jag vill icke fördölja
eder denna hemlighet, på det I icke
tolen högmobas wid eder sjelfwa, att

inasmuch as I am the apostle of the
Gentiles, I magnify mine office :

14 If by any means I may pro-
voke to emulation *them which are*
my flesh, and might save *some of*
them.

15 For if the casting away of them
be the reconciling of the world, what
shall the receiving of *them be*, but
life from the dead ?

16 For if the firstfruit *be* holy, the
lump *is* also *holy* : and if the root
be holy, so *are* the branches.

17 And if some of the branches
be broken off, and thou, being a
wild olive tree, wert grafted in
among them, and with them par-
takest of the root and fatness of
the olive tree ;

18 Boast not against the branch-
es. But if thou boast, thou bear-
est not the root, but the root thee.

19 Thou wilt say then, The
branches were broken off, that I
might be grafted in.

20 Well ; because of unbelief they
were broken off, and thou standest
by faith. Be not highminded, but
fear :

21 For if God spared not the nat-
ural branches, *take heed* lest he
also spare not thee.

22 Behold therefore the goodness
and severity of God : on them
which fell, severity ; but toward
thee, goodness, if thou continue in
his goodness : otherwise thou also
shalt be cut off.

23 And they also, if they abide
not still in unbelief, shall be graf-
fed in : for God is able to graff
them in again.

24 For if thou wert cut out of the
olive tree which is wild by nature,
and wert grafted contrary to nature
into a good olive tree ; how much
more shall these, which be the
natural *branches*, be grafted into
their own olive tree ?

25 For I would not, brethren, that
ye should be ignorant of this mys-
tery, lest ye should be wise in your

blindheten är Israel endels wedersfaren, till des Hedningarnas fullhet infommen är;

26. Och så warder hela Israel salig; såsom skrifwit är: Af Zion skall den komma, som fria skall, och afvända ogudaktigheten af Jacob.

27. Och detta är mitt Testamente med dem, då jag borttager deras synder.

28. Efter Evangelium håller jag dem för ovänner, för eder skull; men efter utförelsen hafver jag dem för, för Fädernas skull.

29. Ty Guds gåfvor och kallelse äro sjäbone, att han san dem icke ångra.

30. Ty såsom od I fordom icke troden på Gud, och hafwen dock nu öfver deras otro fått barmhertighet;

31. Så hafwa od nu de icke welat tro på den barmhertighet, som eder wedersfaren är, att dem måtte od barmhertighet wedersaras.

32. Ty Gud hafver att beslutit under otro, på det han skall förbarma sig öfver alla.

33. O! hwilken djuphet af den rikedom, som är både i Guds wijsdom och kunskap; huru obegripelige äro hans domar, och oransafelige hans wågar!

34. Ty ho hafver sånt HERANS sinne? Eller ho hafver warit hans rådgifwars?

35. Eller ho hafver gifwit honom något tillfredne, det honom skall betaldt warda?

36. Ty af honom, och igenom honom, och i honom äro all ting; honom ware ära i ewighet. Amen.

12. Capitel.

Så förmanar jag nu eder, såre bröder, wid Guds barmhertighet, att I utgifwen eder lefamen till ett offer, som är lefwande, heligt och Gudi behagligt, eder såliga Gudstjenst.

2. Och håller eder icke efter denna werlden; utan förwandler eder med

own conceits, that blindness in part is happened to Israel, until the fullness of the Gentiles be come in.

26 And so all Israel shall be saved: as it is written, There shall come out of Zion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob:

27 For this is my covenant unto them, when I shall take away their sins.

28 As concerning the gospel, they are enemies for your sakes: but as touching the election, they are beloved for the fathers' sakes.

29 For the gifts and calling of God are without repentance.

30 For as ye in times past have not believed God, yet have now obtained mercy through their unbelief:

31 Even so have these also now not believed, that through your mercy they also may obtain mercy.

32 For God hath concluded them all in unbelief, that he might have mercy upon all.

33 Oh the depth of the riches both of the wisdom and knowledge of God! how unsearchable are his judgments, and his ways past finding out!

34 For who hath known the mind of the Lord? or who hath been his counsellor?

35 Or who hath first given to him, and it shall be recompensed unto him again?

36 For of him, and through him, and to him, are all things: to whom be glory for ever. Amen.

CHAPTER XII.

I BESEECH you therefore, brethren, by the mercies of God, that ye present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, which is your reasonable service.

2 And be not conformed to this world: but be ye transformed by

edert sinnes förnyelse, att I mågen försära, hvad Guds gode, behaglige och fullkomliga vilje är.

3. I jag säger, igenom den nåd, som mig gifven är, till hvar och en af eder, att ingen hålle mer af sig, än honom bår hålla; utan hålle sig så, att der är måtta med, efter som Gud hafver utdelat hvar och en tronns mått.

4. I såsom vi uti en lekamen hafve många lemmar; men alle lemmar hafwa icke allt samma åmbete:

5. Så äre vi nu många en lekamen i Christo; men inbördes äre vi hvars annars lemmar,

6. Och hafve åtskilliga gåfvor, efter den nåd som och gifven är. Hafver någon Prophetian, så ware hon ens med tron:

7. Hafver någon ett åmbete, så atte han derpå; lärer någon, så atte han på läran:

8. Förmanar någon, så atte han på förmaningen; gifver någon, så gifve uti enfalldighet; regerar någon, så regere med omsorg; gör någon barmhertighet, så gøre det med fröjd.

9. Kärleken ware utan stryktan; hater det onda, blifswande wid det godt är.

10. Warer hvar med annan vänlige uti broderlig kärlek; den ene förefomme den andra med inbördes heber.

11. Warer icke tröge uti det I hafwen för händer; warer brinnande i andan; släp eder efter tiden.

12. Warer glade i hoppet; tålige i bedröfwelse; håller på bejda.

13. Deler edert till de heligas nödtorft; herbergerer gerna.

14. Taler wål om dem som gå efter edert argesta; taler wål, och önsker dem icke ondt.

15. Glädjens med dem som glade äro, och gråter med dem som gråta.

16. Ens till sinnes med hvarannan; håller icke mycket af eder sjelfwa; utan

the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect will of God.

3 For I say, through the grace given unto me, to every man that is among you, not to think of himself more highly than he ought to think; but to think soberly, according as God hath dealt to every man the measure of faith.

4 For as we have many members in one body, and all members have not the same office:

5 So we, being many, are one body in Christ, and every one members of another.

6 Having then gifts differing according to the grace that is given to us, whether prophecy, let us prophesy according to the proportion of faith;

7 Or ministry, let us wait on our ministering; or he that teacheth, on teaching;

8 Or he that exhorteth, on exhortation: he that giveth, let him do it with simplicity; he that ruleth, with diligence; he that sheweth mercy, with cheerfulness.

9 Let love be without dissimulation. Abhor that which is evil; cleave to that which is good.

10 Be kindly affectioned one to another with brotherly love; in honour preferring one another;

11 Not slothful in business; fervent in spirit; serving the Lord;

12 Rejoicing in hope; patient in tribulation; continuing instant in prayer;

13 Distributing to the necessity of saints; given to hospitality.

14 Bless them which persecute you: bless, and curse not.

15 Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep.

16 Be of the same mind one toward another. Mind not high

håller eder lifa med dem, som ringa äro: håller eder icke själfwa för klofa.

17. Öfrer ingen ondt för ondt, win-läger eder om det som årligt är, in-för hvar man.

18. Om möjligt år, så mycket som till eder står, så hafver frid med alla mennifkor.

19. Gåmnens eder icke själfwe, låre wänner; utan låter (Guds) wrede hafwa rum, ty det år strifwit: Min år hämnaden, jag skall wedergållat: säger HERren.

20. Om nu din owån hungrar, så gif honom mat; törftar han, så gif honom brida; når du det gör, så förfamla du glöddande fol på hans hufvud.

21. Låt dig icke öfwerwunnen warða af det onda; utan öfwerwinn det onda med det goda.

13. Capitel.

Swar och en ware Öfwerheten, som wåldet hafver, underdånig, ty ingen Öfwerhet år, utan af Gudi; den Öfwerhet som år, han år sticad af Gudi.

2. Derföre, ho sig fätter emot Öfwerheten, han fätter sig emot Guds sticelse, men de som fätta sig deremot, de skola få en dom öfwer sig.

3. Ty de som wåldet hafwa, äro icke dem till råddhåga, som wål göra; utan dem som illa göra. Will du icke frukta för Öfwerheten, så gör det godt år, så får du pris af honom:

4. Ty han år Guds tjenare, dig till godo. Men gör du det ondt år, så må du rådas, ty han bår icke swårdet förgåfwes; utan han år Guds tjenare, en hämnare, honom till straff som illa gör.

5. Fördenstull måste man wara underdånig, icke allenast för straffets stull, utan oå för samwetets stull.

6. Derföre måsten I oå gifwa stalt; ty de äro Guds tjenare, som sådant skola stöta.

things, but condescend to men of low estate. Be not wise in your own conceits.

17 Recompense to no man evil for evil. Provide things honest in the sight of all men.

18 If it be possible, as much as lieth in you, live peaceably with all men.

19 Dearly beloved, avenge not yourselves, but rather give place unto wrath: for it is written, Vengeance is mine; I will repay, saith the Lord.

20 Therefore if thine enemy hunger, feed him; if he thirst, give him drink: for in so doing thou shalt heap coals of fire on his head.

21 Be not overcome of evil, but overcome evil with good

CHAPTER XIII.

LET every soul be subject unto the higher powers. For there is no power but of God: the powers that be are ordained of God.

2 Whosoever therefore resisteth the power, resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation.

3 For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same:

4 For he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil.

5 Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience' sake.

6 For, for this cause pay ye tribute also: for they are God's ministers, attending continually upon this very thing.

7. Så giffver nu hvar och en det **J** pligtige åren: den stätt, som stätt bdr; den tull, som tull bdr; den rådsla, som rådsla tillhör; den heder, som heder tillhör.

8. Warer ingen något skyldige, utan att **J** ålffens inbördes, ty den som ålffar den andra, han hafver fullbordat lagen.

9. Ty det som sagdt är: Du skall icke gbra hor; Du skall icke dråpa; Du skall icke stjåla; Du skall icke båra falskt vittne; Du skall icke begåra; och annat sådant bud; det beslutes i detta ordet: Du skall ålffa din nåsta som dig sjelf.

10. Rårlefen gdr sin nåsta intet ondt. Så är nu rårlefen lagens fullbordan.

11. Och medan wi sådant wete, nemligen tiden, att nu är stunden till att uppstå af sömnen, efter vår salighet är nu närmare, än då wi troddet.

12. Natten är framfaren, och dagen är kommen: Dersöre, låter och bortkastade mörkffens gerningar, och iflåda och ljusens wapen.

13. Låter och årtligen wandra, såsom om dagen; icke i fråfferi och dryckenstap; icke i samrar och ofhyfhet; icke i sij och nit;

14. Utan iflåder eder **HERAN JESUM** Christum; och fodrer föttet, dock icke till fåttja.

14. Capitel.

Den swaga i tron, tager upp, och bekyrmer icke samwetet.

2. Den ene tror, att han må allahanda åta; men den som swag är, han åter sål.

3. Den der åter, han föræfte icke honom som icke åter, och den som icke åter, han döme icke honom som åter: ty Gud hafver honom upptagit.

4. Ho är du, som dömer en annans hennare? Sin egen herra står han eller

7 Render therefore to all their dues: tribute to whom tribute is due; custom to whom custom; fear to whom fear; honour to whom honour.

8 Owe no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law.

9 For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if *there be* any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself.

10 Love worketh no ill to his neighbour: therefore love is the fulfilling of the law.

11 And that, knowing the time, that now it is high time to awake out of sleep: for now is our salvation nearer than when we believed.

12 The night is far spent, the day is at hand: let us therefore cast off the works of darkness, and let us put on the armour of light.

13 Let us walk honestly, as in the day; not in rioting and drunkenness, not in chambering and wantonness, not in strife and envying:

14 But put ye on the Lord Jesus Christ, and make not provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof.

CHAPTER XIV.

HIM that is weak in the faith receive ye, *but* not to doubtful disputations.

2 For one believeth that he may eat all things: another, who is weak, eateth herbs.

3 Let not him that eateth despise him that eateth not; and let not him which eateth not judge him that eateth: for God hath received him.

4 Who art thou that judgest another man's servant? to his own

fäller; men han kan wäl warða ståndande: ty Gud är wäl mächtig, till att göra honom ståndande.

5. Den ene går åtskillnad emellan dag och dag; den andre håller alla dagar lika: hwar och en ware wijs i sitt sinne.

6. Swilken som ättar någon dag, det går han HERANOM, och hwilken icke ättar någon dag, han går det och HERANOM. Swilken som åter, han åter HERANOM, ty han tackar Gudi. Den der icke åter, han åter icke HERANOM, och tackar Gudi.

7. Ty ingen af oss lefwer sig sjelfwom; och ingen dörr sig sjelfwom.

8. Lefwe wi, så lefwe wi HERANOM; dö wi, så dö wi HERANOM; ehwad wi nu lefwe eller dö, så höre wi HERANOM till.

9. Ty Kristus är derpå både dödd och uppstånden, och åter lefwande worden, att han skall wara HERRE, både döfwer lefwande och döda.

10. Men du, hwi dömer du din broder; Eller du andre, hwi föraktar du din broder? Ty wi måste alle stå fram för Christi domstol.

11. Såsom strifwit står: Så sant som jag lefwer, såger HERREN, mig skola alla knåna böjes, och alla tungor skola bekänna Gud.

12. Så måste nu hwar och en af oss göra Gudi råtenskap, för sig sjelf.

13. Dersföre låt oss nu icke mera döma hwarannan; utan dömer hållre så, att ingen förtdörrnar sin broder, eller förargar.

14. Jag wet wäl, och är dock wijs i HERANOM JESU, att ingen ting är af sig sjelft menligt; utau den som håller det för menligt, honom är det menligt.

15. Dock, om din broder warder bebröfswad döfwer din mat, så wandrar du allaredan icke efter kärleken. Förderfwa icke med din mat den, som Kristus hafwer lidit döden för.

master he standeth or falleth; yea, he shall be holden up: for God is able to make him stand.

5 One man esteemeth one day above another: another esteemeth every day alike. Let every man be fully persuaded in his own mind.

6 He that regardeth the day, regardeth it unto the Lord; and he that regardeth not the day, to the Lord he doth not regard it. He that eateth, eateth to the Lord, for he giveth God thanks; and he that eateth not, to the Lord he eateth not, and giveth God thanks.

7 For none of us liveth to himself, and no man dieth to himself.

8 For whether we live, we live unto the Lord; and whether we die, we die unto the Lord: whether we live therefore, or die, we are the Lord's.

9 For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.

10 But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.

11 For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.

12 So then every one of us shall give account of himself to God.

13 Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an occasion to fall in his brother's way.

14 I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that there is nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him it is unclean.

15 But if thy brother be grieved with thy meat, now walkest thou not charitably. Destroy not him with thy meat, for whom Christ died.

16. Dersföre slyr det så, att edert goda icke wårder undergiftwit mennistor förtal.

17. Ty Guds rike är icke mat eller dryck, utan rättfärdighet, och frib, och fröjd i den Heliga Anda.

18. Den deruti tjenar Christo, han är Gudi tåck, och mennistor bepröfwad.

19. Så låt oss nu fara efter det som till frib tjenar, och det som tjenar till förbättring inbördes.

20. Förderfwa icke, för mats skull, Guds werk. Alla ting äro wål rena; men honom är det icke godt, som åter med sitt samwetes förfrantelse.

21. Godt är dig, att du åter intet kött, eller dricker intet win; ej heller något, der din broder stöter sig på, eller förargas, eller förswagas.

22. Hastwer du tron, så haf henne när dig sjelf för Gudi. Salig är den, som sig intet samwete gör, om det han bepröfwar.

23. Men den som twifwelattig är, åter han, så är han förbömd, ty han åter icke af tron: ty allt det icke går af tron, det är synd.

15. Capitel.

Skole oss wi, som starke äre, draga deras ströplighet, som swage äro, och icke tåckas oss sjelfwa.

2. Så sticke sig hwar och en af oss, att han måtte tåckas sin nästa till godo, till förbättring.

3. Ty oss Christus tåcktes icke sig sjelf; utan såsom strifwit står: Deras försmådelser, som dig försmåda, hafwa fallit öfwer mig.

4. Ty hwad som hållst förestrifwit är, det är strifwit oss till lärdom, att wi genom tålmod och Skriftens tröst skole hafwa en förhoppning.

5. Men Gud, som tålmod och trösten gifwer, gifwe eder, att I ären inbördes ens till sinnes, efter Christum Jesum.

16 Let not then your good be evil spoken of:

17 For the kingdom of God is not meat and drink; but righteousness, and peace, and joy in the Holy Ghost.

18 For he that in these things serveth Christ is acceptable to God, and approved of men.

19 Let us therefore follow after the things which make for peace, and things wherewith one may edify another.

20 For meat destroy not the work of God. All things indeed are pure; but it is evil for that man who eateth with offence.

21 It is good neither to eat flesh, nor to drink wine, nor any thing whereby thy brother stumbleth, or is offended, or is made weak.

22 Hast thou faith? have it to thyself before God. Happy is he that condemneth not himself in that thing which he alloweth.

23 And he that doubteth is damned if he eat, because he eateth not of faith: for whatsoever is not of faith is sin.

CHAPTER XV.

WE then that are strong ought to bear the infirmities of the weak, and not to please ourselves.

2 Let every one of us please his neighbour for his good to edification.

3 For even Christ pleased not himself; but, as it is written, The reproaches of them that reproached thee fell on me.

4 For whatsoever things were written aforetime were written for our learning, that we through patience and comfort of the Scriptures might have hope.

5 Now the God of patience and consolation grant you to be like-minded one toward another according to Christ Jesus:

6. Att I med en håg, och med en mun, mågen prisa Gud, och vår HERAS Jesu Christi Fader.

7. Dersföre, upptager hwar den andra, såsom och Kristus hafwer upptagit oss, till Guds åra.

8. Men jag säger, att Jesus Kristus war omstårelsens tjenare, för Guds sannings skull, till att fast göra de löften som till fäderna stedde.

9. Men, att Hedningarna stola åra Gud, för barmhertighetens skull, såsom skrifwit är: Fördenstull skall jag prisa dig ibland Hedningarna, och sjunga din Namne.

10. Och åter säger han: Glädjens, I Hedningar, med hans folk.

11. Och ändå sedan: Låfwer HERAN alle Hedningar, och priser honom att folk.

12. Och åter säger Esaias: Det skall wara Jesse rot, och den som uppstå skall, att råda öfwer Hedningarna; på honom stola Hedningarne hoppas.

13. Men Gud, som hoppet gifwer, uppfyller eder med all fröjd och frid i tron, att I hafwen ett fullkomligt hopp, genom den Heliga Andas kraft.

14. Mine bröder, jag wet wäl sjelf af eder, att I åren fulle af godhet, uppfyllde med all kunskap, förmående förmana hwar den andra.

15. Dock litwål, bröder, hafwer jag skrifwit eder endels dristeligen till, att sommat eder till sinnes, för den nåds skull, som mig gifwen är af Gudi,

16. Att jag skall wara Jesu Christi tjenare ibland Hedningarna, offerande Guds Evangelium, att Hedningarne stola warda ett offer, Gudi anammeligt, helgadt genom den Helige Ande.

17. Dersföre hafwer jag, der jag må berömma mig af, igenom Christum Jesum, i det Gudi tillhöder.

18. Ty jag dristar icke något tala, det icke Kristus werklade igenom mig, till att göra Hedningarna lydastiga, genom ord och gerningar,

6 That ye may with one mind and one mouth glorify God, even the Father of our Lord Jesus Christ.

7 Wherefore receive ye one another, as Christ also received us, to the glory of God.

8 Now I say that Jesus Christ was a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises made unto the fathers:

9 And that the Gentiles might glorify God for his mercy; as it is written, For this cause I will confess to thee among the Gentiles, and sing unto thy name.

10 And again he saith, Rejoice, ye Gentiles, with his people.

11 And again, Praise the Lord, all ye Gentiles; and laud him, all ye people.

12 And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles; in him shall the Gentiles trust.

13 Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.

14 And I myself also am persuaded of you, my brethren, that ye also are full of goodness, filled with all knowledge, able also to admonish one another.

15 Nevertheless, brethren, I have written the more boldly unto you in some sort, as putting you in mind, because of the grace that is given to me of God,

16 That I should be the minister of Jesus Christ to the Gentiles, ministering the gospel of God, that the offering up of the Gentiles might be acceptable, being sanctified by the Holy Ghost.

17 I have therefore whereof I may glory through Jesus Christ in those things which pertain to God.

18 For I will not dare to speak of any of those things which Christ hath not wrought by me, to make the Gentiles obedient, by word and deed,

19. Genom teckens och unders kraft, och genom Guds Andas kraft, så att ifrån Jerusalem, och de land deromkring ligga, allt intill Illyricum, hafwer jag uppfyllt med Christi Evangelium,

20. Och besittat mig att predika Evangelium, der Christus icke ens hade varit nämnd, på det jag icke skulle bygga på en annans grund;

21. Utan, såsom skrifvit står: Dem som intet hafwer tungjordt varit om honom, de stola det se; och de som af honom intet hört hafva, de stola det förstå.

22. Det är ock saken, hvarföre jag ofta hafwer varit förhindrad, att komma till eder.

23. Nu, efter jag icke mer rum hafwer i dessa landen och hafwer dock i många år åstundat komma till eder;

24. Då jag refer ut i Hispanien, vill jag komma till eder; ty jag hoppas, att då jag refer derigenom, skall jag få se eder, och sedan wara af eder hjälpen dit att komma; dock, att jag ju först någon lust hafwer haft af eder umgängelse.

25. Men nu far jag hådan till Jerusalem, till att göra de heliga tjenst.

26. Ty de som bo uti Macedonien, och Achaïen, hafva betesvat göra någon undsättning åt de fattiga heliga, som äro i Jerusalem.

27. Ty de hafva så betesvat, och äro dem ock pliktige: fördenstull, att efter de hafva delat med Hedningarna sina andeliga ting, äro tillbörligt, att de äro dem till tjenst med deras lekamtliga ting.

28. Då jag nu bestått hafwer, och förslegt dem denna frukt, vill jag komma tillbaka igen, och genom eder stad fara till Hispanien.

29. Men jag wet, när jag kommer till eder, warder jag kommande med Christi Evangelii fullkomliga wälsignelse.

30. Men, såre bröder, jag förmanar genom vår Herrens, Jesum Christi, och igenom Andas kärlek, att I

19 Through mighty signs and wonders, by the power of the Spirit of God; so that from Jerusalem, and round about unto Illyricum, I have fully preached the gospel of Christ.

20 Yea, so have I strived to preach the gospel, not where Christ was named, lest I should build upon another man's foundation:

21 But as it is written, To whom he was not spoken of, they shall see: and they that have not heard shall understand.

22 For which cause also I have been much hindered from coming to you.

23 But now having no more place in these parts, and having a great desire these many years to come unto you;

24 Whosoever I take my journey into Spain, I will come to you: for I trust to see you in my journey, and to be brought on my way thitherward by you, if first I be somewhat filled with your company.

25 But now I go unto Jerusalem to minister unto the saints.

26 For it hath pleased them of Macedonia and Achaïa to make a certain contribution for the poor saints which are at Jerusalem.

27 It hath pleased them verily; and their debtors they are. For if the Gentiles have been made partakers of their spiritual things, their duty is also to minister unto them in carnal things.

28 When therefore I have performed this, and have sealed to them this fruit, I will come by you into Spain.

29 And I am sure that, when I come unto you, I shall come in the fulness of the blessing of the gospel of Christ.

30 Now I beseech you, brethren, for the Lord Jesus Christ's sake, and for the love of the Spirit, that

mig uti mitt arbete hjälpen, med edra böner för mig till Gud ;

31. Att jag må fräfst warba ifrån de otrogna i Judeen, och att min tjenst, som jag gör i Jerusalem, må anammelig warba för de heliga :

32. Att jag må med glädje komma till eder genom Guds wilja, och weberqwidka mig med eder.

33. Wen fridens Gud ware med eder alla. Amen.

16. Capitel.

Jag befaller eder vår syster Phebe, hwilken är i församlingens tjenst i Cenchrea :

2. Att I henne undfån i HERANOM, såsom helgon höfves, och görer henne bistånd i alla ärenden, der hon eder behöfwer, ty hon hafwer många, och jemwål mig sjelf, warit till godo.

3. Hetsler Priscilla, och Aquila, mina hjälpare i Christo IESU,

4. Hwilkas för mitt lif hafwa wågat sin hals: dem tackar icke allenast jag, utan ock alla Hedningars församlingar.

5. Hetsler ock församlingen i deras hus. Hetsler Epenetus, min älskelige, hwilken war den första frukt i Achajen i Christo.

6. Hetsler Maria, den der mycket arbete för oss haft hafwer.

7. Hetsler Andronicus och Junia, mina fränder och medfångar, de der märkelige äro ibland Apostlarna, de der ock för mig woro i Christo.

8. Hetsler Amplia, min älskelige i HERANOM.

9. Hetsler Urbanus, vår hjälpare i Christo, och Stachis, min älskelige.

10. Hetslet Apellen, den der bepröfwad är i Christo. Hetsler dem som äro af Aristobuli hus.

11. Hetsler Herodion, min frände. Hetsler dem som äro af Narcissi hus i HERANOM.

ye strive together with me in *your* prayers to God for me ;

31 That I may be delivered from them that do not believe in Judea ; and that my service which *I have* for Jerusalem may be accepted of the saints ;

32 That I may come unto you with joy by the will of God, and may with you be refreshed.

33 Now the God of peace be with you all. Amen.

CHAPTER XVI.

I COMMEND unto you Phebe our sister, which is a servant of the church which is at Cenchrea :

2 That ye receive her in the Lord, as becometh saints, and that ye assist her in whatsoever business she hath need of you : for she hath been a succourer of many, and of myself also.

3 Greet Priscilla and Aquila, my helpers in Christ Jesus :

4 Who have for my life laid down their own necks : unto whom not only I give thanks, but also all the churches of the Gentiles.

5 Likewise *greet* the church that is in their house. Salute my well beloved Epenetus, who is the first-fruits of Achaia unto Christ.

6 Greet Mary, who bestowed much labour on us.

7 Salute Andronicus and Junia, my kinsmen, and my fellow prisoners, who are of note among the apostles, who also were in Christ before me.

8 Greet Amplias, my beloved in the Lord.

9 Salute Urbane, our helper in Christ, and Stachys my beloved.

10 Salute Apelles approved in Christ. Salute them which are of Aristobulus' household.

11 Salute Herodion my kinsman. Greet them that be of the household of Narcissus, which are in the Lord.

12. Hælsar Tryphena och Tryphosa, de der arbeta i HERRanom. Hælsar Bersiden, min ålsketiga, som mycket arbetat hafver i HERRanom.

13. Hælsar Rufum, den utforade i HERRanom, och hans moder, och min.

14. Hælsar Asyncritum, Phlegontem, German, Patroban, Hermen, och de bröder som med dem äro.

15. Hælsar Philologum, och Julian, Nereum, och hans syster, och Olympam, och alla helgon när dem.

16. Hælsar eder inbördes med en hellig kyss. Eder helsa Christi församlingar.

17. Ååre bröder, jag förmanar eder, att I hafven uppseende på dem, som twiſt och förargelse åstadsomma emot den lärdom som I hafven lårt, och wiſer ifrå dem.

18. In sådane tjena icke HERRanom Jesu Christo, utan sin buſ; och igenom söta ord och smetande tal försdra deras hjertan, som mensche äro.

19. In eder lydattighet är utkommen till hwar man. Derföre fröjdar jag mig öfwer eder; men jag wiſſ, att I ären wiſe på det goda, och enſaldiqe på det onda.

20. Men fridens Gud förtråde Satan under edra fötter snartigen. Vår HERAs Jesu Christi nåd, ware med eder. Amen.

21. Eder helsar Timotheus, min medhjelpare, och Lucius, och Jason, och Sosipater, mine fränder.

22. Jag Tertius helsar eder, som breswet skrifwit hafver, i HERRanom.

23. Eder helsar Gaius, min och hela församlingens wård. Eder hålsar Erastus, stadens Råntmästare, och brodern Quartus.

24. Vår HERAs Jesu Christi nåd ware med eder alla. Amen.

25. Men honom, som magt hafver att stadfåsta eder, efter mitt Evangelium och predikan om Jesu Christo, : hemlighetens uppenbarelse, den

12 Salute Tryphena and Tryphosa, who labour in the Lord. Salute the beloved Persis, which laboured much in the Lord.

13 Salute Rufus chosen in the Lord, and his mother and mine.

14 Salute Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, and the brethren which are with them.

15 Salute Philologus, and Julia, Nereus, and his sister, and Olympus, and all the saints which are with them.

16 Salute one another with a holy kiss. The churches of Christ salute you.

17 Now I beseech you, brethren, mark them which cause divisions and offences contrary to the doctrine which ye have learned; and avoid them.

18 For they that are such serve not our Lord Jesus Christ, but their own belly; and by good words and fair speeches deceive the hearts of the simple.

19 For your obedience is come abroad unto all men. I am glad therefore on your behalf: but yet I would have you wise unto that which is good, and simple concerning evil.

20 And the God of peace shall bruise Satan under your feet shortly. The grace of our Lord Jesus Christ be with you. Amen.

21 Timotheus my workfellow, and Lucius, and Jason, and Sospater, my kinsmen, salute you.

22 I Tertius, who wrote this epistle, salute you in the Lord.

23 Gaius mine host, and of the whole church, saluteth you. Erastus the chamberlain of the city saluteth you, and Quartus a brother.

24 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

25 Now to him that is of power to stablish you according to my gospel, and the preaching of Jesus Christ, according to the revelation

af ewig tid hårtill hafwer förtegar warit,

26. Men nu uppenbarad och fungjord, igenom Propheternas skrifter, af ewiga Guds befallning, på det tron skall få lydaktighet ibland alla Hedningar,

27. Gudi, som är allena wis, ware pris och åra, genom Jesum Christum, i ewighet. Amen.

Till de Romare Sånd ifrån Corintho, med Phebe, som i församlingens tjänst war i Kenchrea.

of the mystery, which was kept secret since the world began,

26 But now is made manifest, and by the scriptures of the prophets, according to the commandment of the everlasting God, made known to all nations for the obedience of faith:

27 To God only wise, be glory through Jesus Christ for ever Amen.

¶ Written to the Romans from Corinthus, and sent by Phebe servant of the church at Kenchrea.

St. Pauli Första Epistel

till de

Corinthier.

1. Capitel.

Paulus, kallad till Jesu Christi Apostel, genom Guds wilja, och brodern Sosthenes,

2. Guds församling, som är i Corintho, de helgade genom Christum Jesum, kallade heliga, samt med alla dem, som åkalla vår HERRAS Jesu Christi namn, uti hwart och ett rum, deras och vårt.

3. Nåd ware eder, och frid af Gud vår Fader, och HERANOM Jesu Christo.

4. Jag tackar min Gud alltid för eder skull, för den Guds nåd, som eder gifwen är genom Christum Jesum;

5. Att I uti alla sthden rise wordne åren, genom honom, i all ord och all kunskap;

6. Såsom predikan om Christo i eder kraftig worden är;

7. Så att eder icke fattas någon gåfwa, och wånten vår HERRAS Jesu Christi uppenbarelse,

8. Hwiilen eder och stadfåster intill åndan, att I ostrafflige åren på vår HERRAS Jesu Christi dag.

THE FIRST EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

CORINTHIANS.

CHAPTER I.

PAUL, called to be an apostle of Jesus Christ through the will of God, and Sosthenes our brother,

2 Unto the church of God which is at Corinth, to them that are sanctified in Christ Jesus, called to be saints, with all that in every place call upon the name of Jesus Christ our Lord, both theirs and ours:

3 Grace be unto you, and peace, from God our Father, and from the Lord Jesus Christ.

4 I thank my God always on your behalf, for the grace of God which is given you by Jesus Christ;

5 That in every thing ye are enriched by him, in all utterance, and in all knowledge;

6 Even as the testimony of Christ was confirmed in you:

7 So that ye come behind in no gift; waiting for the coming of our Lord Jesus Christ:

8 Who shall also confirm you unto the end, that ye may be blameless in the day of our Lord Jesus Christ.

9. Ty Gud är trofast, genom hvilkfen I kallade åren, till hans Söns Jesu Christi vår HERRas, delaktighet.

10. Men såre bröder, jag förmanar eder, wid vår HERRas Jesu Christi namn, att I talen alle ett, och att ibland eder ingen tvædrägt är; utan att I åren fullbordade uti ett slane och en mening.

11. Ty mig är förefommit, mine bröder, om eder, med dem som tjena Chloe, att ibland eder åro tråtor.

12. Men jag säger, som hvar och en af eder säger: Jag är Paulist, jag är Apollist, jag är Cephist, och jag är Christist.

13. Mån Kristus vara söndrad? Mån Paulus vara fördfäst för eder? Eller åren I döpte i Pauli namn?

14. Jag tackar Gud, att jag ingen af eder döpt hafver, utan Crispum, och Gajum.

15. Att ingen kan säga, att jag hafver i mitt namn döpt.

16. Deslikes döpte jag Stephane husfolk; sedan wet jag icke, om jag någon annan döpt hafver.

17. Ty Kristus hafver icke sändt mig, till att döpa, utan till att förkunna Evangelium, icke med klokt tal, på det Christi kors icke skulle om intet warda.

18. Ty det tal om korset är en galenskap dem som förtappas; men oss som salige warde, är det en Guds kraft.

19. Ty skriftvit är: Jag skall om intet gbra de wisas wißdom, och de förståndigas förstånd skall jag förtasta.

20. Hvar åro de kloke? Hvar åro de Skriftlårde? Hvar åro denna werldens wise? Hafver icke Gud denna werldens wißhet gjort till galenskap?

21. Ty efter werlden icke kunde genom sin wißdom sänna Gud i hans wißdom, så tåktes Gudi, med dårattig predifan frälsta dem som tro.

9 God is faithful, by whom ye were called unto the fellowship of his Son Jesus Christ our Lord.

10 Now I beseech you, brethren, by the name of our Lord Jesus Christ, that ye all speak the same thing, and that there be no divisions among you; but that ye be perfectly joined together in the same mind and in the same judgment.

11 For it hath been declared unto me of you, my brethren, by them which are of the house of Chloe, that there are contentions among you.

12 Now this I say, that every one of you saith, I am of Paul; and I of Apollos; and I of Cephas; and I of Christ.

13 Is Christ divided? was Paul crucified for you? or were ye baptized in the name of Paul?

14 I thank God that I baptized none of you, but Crispus and Gaius;

15 Lest any should say that I had baptized in mine own name.

16 And I baptized also the household of Stephanas: besides, I know not whether I baptized any other.

17 For Christ sent me not to baptize, but to preach the gospel: not with wisdom of words, lest the cross of Christ should be made of none effect.

18 For the preaching of the cross is to them that perish, foolishness; but unto us which are saved, it is the power of God.

19 For it is written, I will destroy the wisdom of the wise, and will bring to nothing the understanding of the prudent.

20 Where is the wise? where is the scribe? where is the disputer of this world? hath not God made foolish the wisdom of this world?

21 For after that in the wisdom of God the world by wisdom knew not God, it pleased God by the foolishness of preaching to save them that believe.

22. Efter det Judarne begåra tecken, och Grekerne söka efter visshet;

23. Men vi predike den försästa Christum, för Judarna en förargelse, och Grekerna en galenskap.

24. Men dem samma, Judar och Greker, som kallade äro, predike vi Christum, Guds kraft, och Guds visdom.

25. Ty Guds galenskap är visare än menniskor, och Guds swaghet är starkare än menniskor.

26. Käre bröder, ser på eder kallelse: icke många köttlige wise, icke många mågtige, icke många ädlingar, äro kallade:

27. Men det som gålet war för werlden, hafwer Gud utwalt; på det han skulle göra de wise till stam: och det swagt war för werlden, hafwer Gud utwalt; på det han skulle göra det till stam, som starkt är:

28. Och det som war oådet och föraktadt för werlden, hafwer Gud utwalt, och det intet är, på det han skulle göra det till intet, som något är;

29. På det intet kött skall kunna berömma sig för honom.

30. Af hwilken I och ären i Christo Jesu, den och af Gudi är gjord till visdom, och till rättfärdighet, och till helgelse, och till förlofning:

31. På det, som strifwit står: Den som berömmar sig, han berömmar sig i GEMranom.

2. Capitel.

Och jag, käre bröder, då jag kom till eder, som jag icke med höga ord, eller hög visdom, att förkunna eder Guds vittnesbörd.

2. Ty jag höll mig icke beröfve, att jag något wiste ibland eder, utan Jesum Christum, och honom försäst.

3. Och jag war med eder i swaghet, och med rådbhåga, och med mycket bårwande.

4. Och mitt tal, och min briedisan

22 For the Jews require a sign, and the Greeks seek after wisdom:

23 But we preach Christ crucified, unto the Jews a stumbling-block, and unto the Greeks foolishness;

24 But unto them which are called, both Jews and Greeks, Christ the power of God, and the wisdom of God.

25 Because the foolishness of God is wiser than men; and the weakness of God is stronger than men.

26 For ye see your calling, brethren, how that not many wise men after the flesh, not many mighty, not many noble, are called:

27 But God hath chosen the foolish things of the world to confound the wise; and God hath chosen the weak things of the world to confound the things which are mighty;

28 And base things of the world, and things which are despised, hath God chosen, yea, and things which are not, to bring to nought things that are:

29 That no flesh should glory in his presence.

30 But of him are ye in Christ Jesus, who of God is made unto us wisdom, and righteousness, and sanctification, and redemption:

31 That, according as it is written, He that glorieth, let him glory in the Lord.

CHAPTER II.

AND I, brethren, when I came to you, came not with excellency of speech or of wisdom, declaring unto you the testimony of God.

2 For I determined not to know any thing among you, save Jesus Christ, and him crucified.

3 And I was with you in weakness, and in fear, and in much trembling.

4 And my speech and my preach

var icke i konstiga ord efter menniskors wißdom; utan uti Andans och kraftens bewisning:

5. Att eder tro icke skall stå på menniskors wißdom, utan på Guds kraft.

6. Men det wi tale om, är wißdom när de fullkomliga; dock icke denna werldens, eller denna werldens Öfwerstars wißdom, hwilka förgås;

7. Men wi tale om den hemliga fördolda Guds wißdom, den Gud för werldens beghynelse förstikat hafwer, till vår hårlighet.

8. Hwilkun ingen af denna werldens Förstar sånt hafwer, ty om de den sånt hade, så hade de aldrig försåst hårlighetens Öftra.

9. Utan såsom skrifwit är: Det intet öga sett hafwer, och intet öra hört, och uti ingen menniskas hjerta stigit är, det hafwer Gud beredt dem, som honom älska.

10. Men och hafwer Gud det uppenbarat genom sin Anda, ty Anden utansafar all ting; ja, och Guds djuphet.

11. Ty hwilken menniska wet hwad i menniskan är, utan menniskans ande som är i henne? Så wet och ingen hwad i Gudi är, utan Guds Ande.

12. Men wi hafwe icke fått denna werldens anda, utan den Anda som är af Gudi; att wi weta kunne, hwad och af Gudi gifwit är.

13. Hwilket wi och tale, icke med sådana ord som mennisklig wißdom lärer, utan med sådana ord, som den Helige Ande lärer, och döme andeliga saker andeligen.

14. Men den naturliga menniskan förnimmer intet af det Guds Anda tillhörer; ty det är honom en galenskap; och kan icke begripas, ty det måste andeligen dömas.

15. Men den andelige dömer all ting, och warder af ingen dömd.

16. Ty ho hafwer sånt Öfstrans

ing was not with enticing words of man's wisdom, but in demonstration of the Spirit and of power:

5 That your faith should not stand in the wisdom of men, but in the power of God.

6 Howbeit we speak wisdom among them that are perfect: yet not the wisdom of this world, nor of the princes of this world, that come to nought:

7 But we speak the wisdom of God in a mystery, even the hidden wisdom, which God ordained before the world unto our glory;

8 Which none of the princes of this world knew: for had they known it, they would not have crucified the Lord of glory.

9 But as it is written, Eye hath not seen, nor ear heard, neither have entered into the heart of man, the things which God hath prepared for them that love him.

10 But God hath revealed them unto us by his Spirit: for the Spirit searcheth all things; yea, the deep things of God.

11 For what man knoweth the things of a man, save the spirit of man which is in him? even so the things of God knoweth no man, but the Spirit of God.

12 Now we have received, not the spirit of the world, but the spirit which is of God; that we might know the things that are freely given to us of God.

13 Which things also we speak, not in the words which man's wisdom teacheth, but which the Holy Ghost teacheth; comparing spiritual things with spiritual.

14 But the natural man receiveth not the things of the Spirit of God; for they are foolishness unto him: neither can he know them, because they are spiritually discerned.

15 But he that is spiritual judgeth all things, yet he himself is not judged of no man.

16 For who hath known the mind

sinne? Eller ho vill undervisa honom? Men vi hafve Christi sinne.

3. Capitel.

Och jag, såre bröder, kunde icke tala med eder, såsom med andeliga; utan såsom med köttsliga; såsom med barn i Christo.

2. Mjöl hafwer jag gifwit eder bröda, och icke mat, ty I förmådden det icke; ej heller ännu förman.

3. Fördenstull I ären ännu köttslige; ty medan ibland eder är nit, och lif, och tvebrågt, ären I icke då köttslige, och wandren efter menniskofätt?

4. Ty då en säger: Jag är Paulist, och den andre säger: Jag är Apollist; ären I icke då köttslige?

5. Ho är nu Paulus, ho är Apollos, annat än tjenare, genom hvilka I hafwen anammat tron, och död som GÖRENS hafwer hvar och en gifwit?

6. Jag hafwer plantat, Apollos hafwer watten; men Gud hafwer gifwit wårten.

7. Så är nu han intet, som plantar, icke heller han, som watten; utan Gud som wårten gifwer.

8. Men den som plantar, och den som watten, den ene är som den andre; men hvar och en skall få sin lön efter sitt arbete.

9. Ty vi äre Guds medhjelpare: I ären Guds åkerwerk, Guds byggning.

10. Jag af Guds nåd, som mig gifwen är, hafwer lagt grundwalen, såsom en vis byggmästare, en annan bygger deruppå; men hvar och en se till, huru han bygger deruppå.

11. Ty en annan grund kan ingen lägga, än den som lagd är, hwilken är JESUS CHRISTUS.

12. Hvar nu någon bygger på denna grund, guld, silfver, ädla stenar, trä, hö, strå:

13. Så warder hvars och ens werk uppenbart: ty dagen skall görat klart,

of the Lord, that he may instruct him? But we have the mind of Christ.

CHAPTER III.

AND I, brethren, could not speak unto you as unto spiritual, but as unto carnal, *even* as unto babes in Christ.

2 I have fed you with milk, and not with meat: for hitherto ye were not able to bear it, neither yet now are ye able.

3 For ye are yet carnal: for whereas *there is* among you envying, and strife, and divisions, are ye not carnal, and walk as men?

4 For while one saith, I am of Paul; and another, I am of Apollos; are ye not carnal?

5 Who then is Paul, and who is Apollos, but ministers by whom ye believed, even as the Lord gave to every man?

6 I have planted, Apollos watered; but God gave the increase.

7 So then neither is he that planteth any thing, neither he that watereth; but God that giveth the increase.

8 Now he that planteth and he that watereth are one: and every man shall receive his own reward according to his own labour.

9 For we are labourers together with God: ye are God's husbandry, *ye are* God's building.

10 According to the grace of God which is given unto me, as a wise masterbuilder, I have laid the foundation, and another buildeth thereon. But let every man take heed how he buildeth thereupon.

11 For other foundation can no man lay than that is laid, which is Jesus Christ.

12 Now if any man build upon this foundation gold, silver, precious stones, wood, hay, stubble;

13 Every man's work shall be made manifest: for the day sheweth

hwilken i elden uppenbar warder; och hurubant hwar och ens werf är, det skall eiden bepröfwa.

14. Warder någons werf blifwande, som han deruppå bhggat hafwer, så får han lön.

15. Wet warder någons werf förbrant, så warder han straffad; men han sjelf warder salig; dock såsom genom eld.

16. Wetten I icke, att I ären Guds tempel, och att Guds Ande bor i eder?

17. Hwilken Guds tempel förderfwar, honom skall Gud förderfwa: ty Guds tempel är heiligt, hwilket I ären.

18. Ingen bedrage sig sjelf. Hwilken ibland eder låter sig thycta att han är wis, han warde galen i denna werld, att han må warde wis.

19. Ty denna werldens wisshet är galenskap för Gudi, efter som strifwit är: Han griper de wisa uti deras klofhet.

20. Och åter: Hwären wet de wisa tantar, att de äro såfångetige.

21. Så berdmme sig ingen af mennistor: allt är det edert;

22. Ware sig Paulus, eller Apollos; ware sig Cephas, eller werlden; ware sig lifwet, eller döden; ware sig det nu är, eller det komma skall; allt är det edert;

23. Men I ären Christi, och Christus är Guds.

4. Capitel.

Der skall man hålla och före, att ni äre Christi tjenare, och staffare till Guds hemlighhet.

2. Nu söker man intet ibland staffarena annat, än att de finnas måga trogne.

3. Men mig är det en ringa ting, att jag warder dömd af eder, eller af mennistlig dag: dömer jag mig icke heller sjelf.

4. Jag wet intet med mig; dock ber-

declare it, because it shall be revealed by fire; and the fire shall try every man's work of what sort it is.

14 If any man's work abide which he hath built thereupon, he shall receive a reward.

15 If any man's work shall be burned, he shall suffer loss: but he himself shall be saved; yet so as by fire.

16 Know ye not that ye are the temple of God, and that the Spirit of God dwelleth in you?

17 If any man defile the temple of God, him shall God destroy; for the temple of God is holy, which temple ye are.

18 Let no man deceive himself. If any man among you seemeth to be wise in this world, let him become a fool, that he may be wise.

19 For the wisdom of this world is foolishness with God: for it is written, He taketh the wise in their own craftiness.

20 And again, The Lord knoweth the thoughts of the wise, that they are vain.

21 Therefore let no man glory in men: for all things are yours;

22 Whether Paul, or Apollos, or Cephas, or the world, or life, or death, or things present, or things to come; all are yours;

23 And ye are Christ's; and Christ is God's.

CHAPTER IV.

LET a man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God.

2 Moreover it is required in stewards, that a man be found faithful.

3 But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or of man's judgment: yea, I judge not mine own self.

4 For I know nothing by myself;

stianon är jag icke rättfärdigad; men HERren är den mig dömer.

5. Dersföre dömer icke förr än tid är, så länge att HERren kommer, hvilken så skall låta somma det i ljuset, som i mörkret förböldt är, och uppenbara hjertans anslag, och då warde hvar-jom och enom pris af Gudi.

6. Men detta hafwer jag, såre brö-ter, utthyt på mig, och på Apollos, för eder skull, att I af oss låra måtten, att ingen hålle mer af sig, än som nu strifwit är, på det I icke högmomens emot hwar annan för någon mans skull.

7. Ty ho framsätter dig? eller hwad hafwer du, det du icke undfått hafwer? Hafwer du det undfått hwi berömmar du dig då, lika som du det icke undfått hade?

8. I åren nu måtte, I åren nu rife wordne, I regeren utan oss; och gåf-me Gud att I regeraden, på det wi oss måtte regera med eder.

9. Men mig tyndes, att Gud hafwer utgifwit oss Apostlar för de allrarin-gaste, såsom de der döden äro ämnade: ty wi äro wordne ett widunder för werlden, och Anglar, och mennifkor.

10. Wi äro dårar för Christi skull; men I åren klofe i Christo: wi swage; I starke: I hårlige; wi förastade.

11. Alt intill denna tid lide wi både hunger och törst, och äro nakne, och warde findpustade, och hafwe intet wist hem;

12. Och arbete, werkande med våra egna händer. Då wi blifwe bannade. wålsigne wi: då wi blifwe föröfjude, lide wi:

13. Då wi blifwe håbde, bedjes wi före: såsom werldens afftrap äro wi wordne, hwarö mans afhugg, till den: a dag.

14. Detta strifwer jag icke förbensfull, att jag wil stämma eder; men jag för-manar eder, såsom mina såra barn.

15. Ty om I än hadn tiotusende

yet am I not hereby justified: but he that judgeth me is the Lord.

5 Therefore judge nothing before the time, until the Lord come; who both will bring to light the hidden things of darkness, and will make manifest the counsels of the hearts: and then shall every man have praise of God.

6 And these things, brethren, I have in a figure transferred to myself and to Apollos for your sakes; that ye might learn in us not to think of men above that which is written, that no one of you be puffed up for one against another.

7 For who maketh thee to differ from another? and what hast thou that thou didst not receive? now if thou didst receive it, why dost thou glory, as if thou hadst not received it?

8 Now ye are full, now ye are rich, ye have reigned as kings without us: and I would to God ye did reign, that we also might reign with you.

9 For I think that God hath set forth us the apostles last, as it were appointed to death: for we are made a spectacle unto the world, and to angels, and to men.

10 We are fools for Christ's sake, but ye are wise in Christ; we are weak, but ye are strong; ye are honourable, but we are despised.

11 Even unto this present hour we both hunger, and thirst, and are naked, and are buffeted, and have no certain dwellingplace;

12 And labour, working with our own hands: being reviled, we bless; being persecuted, we suffer it:

13 Being defamed, we entreat: we are made as the filth of the world, and are the offscouring of all things unto this day.

14 I write not these things to shame you, but as my beloved sons I warn you.

15 For though ye have ten thou-

tultomåstare i Christo, så hafwen I dock icke många fäder: Jag hafwer födt eder i Christo Jesu, genom Evangelium.

16. Derföre förmanar jag eder: warer mine efterföljare.

17. För samma sak skall hafwer jag såndt till eder Timotheum, hwißen är min låre son, och trogen i HERANOM; att han skall draga eder till minnes mina wågar, som äro i Christo, såsom jag allestädes, och i alla församlingar lärar.

18. Somlige af eder äro så uppblåste, lika som jag icke skulle komma till eder.

19. Men jag vill innan en fort tid komma, om HERAN vill, och då skall jag råna, icke deras ord, som så uppblåste äro, utan kraft.

20. Ty Guds rike står icke i ord, utan i kraft.

21. Hvad viljen I? Skall jag komma med ris till eder, eller med kärlek, och saktmodig anda?

5. Capitel.

Det går ett allmänligt rykte, att boleti är ibland eder, och sådant boleti, der också icke Hedningarne weta af säga, att en hafwer sin faders hustru.

2. Och I ären uppblåste, der I mycket hållre skullen hafwa sörjt, på det att den sådant bedrifwit hafwer, måtte utkastas ifrån eder.

3. Men jag, såsom den med kroppen frånvarande är, dock med andan närvarande, hafwer allaredan såsom närvarande beslutit,

4. I vår HERAS Jesu Christi namn, uti eder församling med min anda, och samt med vår HERAS Jesu Christi kraft,

5. Är: den som det så bedrifwit hafwer, skall gifwas Satan i wåld till köttets förderf, på det anden må salig blifwa på HERANS Jesu dag.

6. Eder berömmelse är icke god. Be-

sand instructors in Christ, yet have ye not many fathers: for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel.

16 Wherefore I beseech you, be ye followers of me.

17 For this cause have I sent unto you Timotheus, who is my beloved son, and faithful in the Lord, who shall bring you into remembrance of my ways which be in Christ, as I teach every where in every church.

18 Now some are puffed up, as though I would not come to you.

19 But I will come to you shortly, if the Lord will, and will know, not the speech of them which are puffed up, but the power.

20 For the kingdom of God is not in word, but in power.

21 What will ye? shall I come unto you with a rod, or in love, and in the spirit of meekness?

CHAPTER V.

IT is reported commonly that there is fornication among you, and such fornication as is not so much as named among the Gentiles, that one should have his father's wife.

2 And ye are puffed up, and have not rather mourned, that he that hath done this deed might be taken away from among you.

3 For I verily, as absent in body, but present in spirit, have judged already, as though I were present, concerning him that hath so done this deed,

4 In the name of our Lord Jesus Christ, when ye are gathered together, and my spirit, with the power of our Lord Jesus Christ,

5 To deliver such a one unto Satan for the destruction of the flesh, that the spirit may be saved in the day of the Lord Jesus.

6 Your glorying is not good. Know

ten I icke, att litet surdeg förstyrer hela degen?

7. Men ser förden skull ut den gamla surdegen, att I mågen blifwa en ny deg, såsom I och åren ofyrade; ty wi hafwe och ett Påskalamm, som är Kristus, offerad för oss.

8. Derföre låter oss hålla Påska, icke uti den gamla surdegen, och icke uti ondskans och arghetens surdeg; utan uti renhetens och sanningens ofyrade deg.

9. Jag hafwer skrifwit eder till uti brefwet, att I intet skullen hafwa skaffa med bolare.

10. Det menar jag icke om denna werldens bolare, eller om giriga, eller om råfware, eller om afgudadyrfare; annars måsten I rhymma utur werlden.

11. Men nu hafwer jag skrifwit eder, att I skolen intet hafwa skaffa med dem: nemligen, om någon wore som fallas en broder, och är en bolare, en girig, en afgudadyrfare, en ståndare, en drinkare, eller en råfware; med sådana skolen I och icke åta.

12. Ty hwad kommer mig wid döma dem, som ute äro? Dömen icke I dem, som inne äro?

13. Men dem som ute äro, dömer Gud. Drifwer och selskve den ut ifrån eder som ond är.

6. Capitel.

Sitter någon af eder, som något hafwer utestående med en annan, sig döma låta under de orättfärdiga, och icke hållre under de heliga?

2. Weten I icke, att de helige skola döma werlden? Skall nu werlden dömas af eder, åren I då icke gode nog till att döma de ringa saker?

3. Weten I icke, att wi skole döma Änglarna? Huru mycket mer timliga ting?

4. Men I, när I hafwen några saker om timliga ting, så tagen I dem som skrattade äro i församlingen, och sättan dem till domare

ye not that a little leaven leaveneth the whole lump?

7 Purge out therefore the old leaven, that ye may be a new lump, as ye are unleavened. For even Christ our passover is sacrificed for us:

8 Therefore let us keep the feast, not with old leaven, neither with the leaven of malice and wickedness; but with the unleavened bread of sincerity and truth.

9 I wrote unto you in an epistle not to company with fornicators:

10 Yet not altogether with the fornicators of this world, or with the covetous, or extortioners, or with idolaters; for then must ye needs go out of the world.

11 But now I have written unto you not to keep company, if any man that is called a brother be a fornicator, or covetous, or an idolater, or a railer, or a drunkard, or an extortioner; with such a one no not to eat.

12 For what have I to do to judge them also that are without? do not ye judge them that are within?

13 But them that are without God judgeth. Therefore put away from among yourselves that wicked person.

CHAPTER VI.

DARE any of you, having a matter against another, go to law before the unjust, and not before the saints?

2 Do ye not know that the saints shall judge the world? and if the world shall be judged by you, are ye unworthy to judge the smallest matters?

3 Know ye not that we shall judge angels? how much more things that pertain to this life?

4 If then ye have judgments of things pertaining to this life, set them to judge who are least esteemed in the church.

5. Eder till blygd säger jag detta. Är der ju platt ingen vis ibland eder? eller en som kan döma emellan sin broder och broder?

6. Utan den ene brodern tråter med den andra, och dertill inför de otrogna.

7. Det är allaredan en brist med eder, att I gån med hvarannan till rätta: hvi låten I icke hållre göra eder orätt? Hvi låten I icke hållre göra eder skada?

8. Ja, I göra orätt och skada, och det brödberna.

9. Weten I icke, att de orättfärdige icke skola ärfwa Guds rike? Farer icke wille: hvarken bolare, eller afgudadyrkare, eller horfariar, eller de wesslingar, eller drängaståndare,

10. Eller tjuftar, eller girige eller drinkare, eller hådare, eller röfware, skola ärfwa Guds rike.

11. Och detta woren I somlige; men I ären aftwagne, I ären helgade, I ären rättfärdigade, genom HERANS Jesu namn, och genom vår Guds Anda.

12. Jag hafwer magt till allt; men det är icke allt nyttigt: jag hafwer magt till allt; men ingen ting skall taga mig fången.

13. Maten till buken, och buken till maten; men Gud skall både mat och buf till intet göra; men froppen icke till boleri, utan HERANOM, och HEREN froppen.

14. Men Gud hafwer uppväckt HERAN; han skall också uppväcka oss, genom sin kraft.

15. Weten I icke, att edre kroppar äro Christi lemmar? Skulle jag nu taga Christi lemmar, och göra der skolemmar af? Bort det!

16. Eller weten I icke, att den sig håller till en skäfa, har öllfwer en kropp

5 I speak to your shame. Is it so, that there is not a wise man among you? no, not one that shall be able to judge between his brethren?

6 But brother goeth to law with brother, and that before the unbelievers.

7 Now therefore there is utterly a fault among you, because ye go to law one with another. Why do ye not rather take wrong? Why do ye not rather suffer yourselves to be defrauded?

8 Nay, ye do wrong, and defraud, and that your brethren.

9 Know ye not that the unrighteous shall not inherit the kingdom of God? Be not deceived: neither fornicators, nor idolaters, nor adulterers, nor effeminate, nor abusers of themselves with mankind,

10 Nor thieves, nor covetous, nor drunkards, nor revilers, nor extortioners, shall inherit the kingdom of God.

11 And such were some of you: but ye are washed, but ye are sanctified, but ye are justified in the name of the Lord Jesus, and by the Spirit of our God.

12 All things are lawful unto me, but all things are not expedient: all things are lawful for me, but I will not be brought under the power of any.

13 Meats for the belly, and the belly for meats: but God shall destroy both it and them. Now the body is not for fornication, but for the Lord; and the Lord for the body.

14 And God hath both raised up the Lord, and will also raise up us by his own power.

15 Know ye not that your bodies are the members of Christ? shall I then take the members of Christ, and make them the members of a harlot? God forbid.

16 What! know ye not that he which is joined to a harlot is one

med henge? Th de war da, säger han, tu uti ett fött.

17. Men den som håller sig till HER-
ran, han är en ande med honom.

18. Eder boleri! All synd som men-
nisthan gör, är utan kroppen; men den
som bedrifwer boleri, han syndar på
sin egen kropp.

19. Eller weten I icke, att eder kropp
är den Heliga Andas tempel, som är i
eder, hwilken I hafwen af Gudi, och
ären icke edre egne;

20. Th I ären dyrt köpte? Dersföre
priser nu Gud äti eder kropp, och i
eder anda, hwilka Gudi tillhöra.

7. Capitel

Nu, der I mig om strifwen, svarar
jag: Det är mannen godt, att
han intet befattar sig med hustru.

2. Dock listwål, till att undfly boleri,
hafwe hwar och en sin hustru, och hwar
och en sin man.

3. Mannen skall låta få hustrun styl-
dig wålwiljighet, och sammatunda hu-
strun mannen.

4. Hustrun hafwer icke sjelf magt
öfwer sin egen kropp, utan mannen;
sammatunda mannen hafwer icke magt
öfwer sin egen kropp, utan hustrun.

5. Drager eder icke undan för hwa-
rannan, utan det ster med begges edert
samthete, till en tid, att I mågen haf-
wa tom till fasta och böner; och som-
mer så igen tillsammand, att djefwul-
ten icke skall fresta eder för eder ohyf-
hets skull.

6. Men sådant säger jag eder efter
tillstådjelse, och icke efter bud.

7. Utan jag wille hållre, att alla
mennistor wore såsom jag är; men
hwar och en hafwer sin egen gåfwa af
Gud, den ene så, den andre så.

8. De ogifta och enforna säger jag:

body? for two, saith he, shall be
one flesh.

17 But he that is joined unto the
Lord is one spirit.

18 Flee fornication. Every sin
that a man doeth is without the
body; but he that committeth for-
nication sinneth against his own
body.

19 What! know ye not that your
body is the temple of the Holy
Ghost *which is in you*, which ye
have of God, and ye are not your
own?

20 For ye are bought with a price:
therefore glorify God in your body,
and in your spirit, which are God's.

CHAPTER VII.

NOW concerning the things
whereof ye wrote unto me.
*It is good for a man not to touch
a woman.*

2 Nevertheless, *to avoid* fornication,
let every man have his own
wife, and let every woman have
her own husband.

3 Let the husband render unto
the wife due benevolence: and
likewise also the wife unto the
husband.

4 The wife hath not power of her
own body, but the husband: and
likewise also the husband hath
not power of his own body, but
the wife.

5 Defraud ye not one the other,
except *it be* with consent for a time
that ye may give yourselves to fast
ing and prayer; and come together
again, that Satan tempt you not for
your incontinency.

6 But I speak this by permission,
and not of commandment.

7 For I would that all men were
even as I myself. But every man
hath his proper gift of God, one
after this manner, and another af-
ter that.

8 I say therefore to the unmarried

Godt är dem, om de blifwa såsom och jag.

9. Men kunna de icke hålla sig, så gifte sig, ty det är bättre gifta sig än brinna.

10. Den de gifta bjuder icke jag, utan HERren: Hustrun stilje sig icke ifrån mannen.

11. Skils hon och ifrån honom, så blifwe ogift, eller förlike sig med mannen igen, och mannen öfvergifwe icke hustrun.

12. De andra säger jag, icke HERren: Om så är, att en broder hafwer en otrogen hustru, och hon hafwer wilja till att bo med honom; stilje då han icke henne ifrån sig.

13. Och om en qwinna hafwer en otrogen man, och han hafwer wilja till att blifwa när henne; stilje icke då honom ifrån sig.

14. Ty den otrogne mannen är helgad genom hustrun, och den otrogna hustrun är helgad genom mannen; annars worde edra barn orena, men nu äro de heliga.

15. Om och den otrogne will stillas, så låt honom stillas. En broder eller syster är icke bunden till egendom i sådana fall; utan i frid hafwer Gud kallat oss.

16. Ty huru wet du, qwinna, om du kan göra mannen salig? Eller huru wet du, man, om du kan göra hustrun salig?

17. Dock såsom Gud hafwer hvarjom och enom utdelat. Swar och en, såsom HERren honom kallat hafwer, så wandre han. Och så stadgar jag i alla församlingar.

18. Är någon omsturen kallad, han begåre icke förhud; är någon kallad i förhuden, han låte icke omståra sig.

19. Omstårelsen är intet, och förhuden är intet; utan hålla Guds bud.

and widows, It is good for them if they abide even as I.

9 But if they cannot contain, let them marry: for it is better to marry than to burn.

10 And unto the married I command, yet not I, but the Lord, Let not the wife depart from her husband:

11 But and if she depart, let her remain unmarried, or be reconciled to her husband: and let not the husband put away his wife.

12 But to the rest speak I, not the Lord: If any brother hath a wife that believeth not, and she be pleased to dwell with him, let him not put her away.

13 And the woman which hath a husband that believeth not, and if he be pleased to dwell with her, let her not leave him.

14 For the unbelieving husband is sanctified by the wife, and the unbelieving wife is sanctified by the husband: else were your children unclean; but now are they holy.

15 But if the unbelieving depart, let him depart. A brother or a sister is not under bondage in such cases: but God hath called us to peace.

16 For what knowest thou, O wife, whether thou shalt save thy husband? or how knowest thou, O man, whether thou shalt save thy wife?

17 But as God hath distributed to every man, as the Lord hath called every one, so let him walk. And so ordain I in all churches.

18 Is any man called being uncircumcised? let him not become uncircumcised. Is any called in uncircumcision? let him not be circumcised.

19 Circumcision is nothing, and uncircumcision is nothing, but the keeping of the commandments of God.

20. Svar och en blifwe uti den fallse, i hrollen han fallad är.

21. Är du fallad i trålbom, haf der ingen sorg om; dock kan du fri warda, så brusa det hållre:

22. Ty den som i trålbom fallad åt i HERANOM, han är HERANS frie: sammatunda ock den som fallad är i frihet, han är Christi egen worden.

23. I åren dyrt köpte: blifwer icke menniskors trålar.

24. Svar och en, käre bröder, der han uti fallad är, der blifwe han uti när Gudi.

25. Men om jungfrur hafwer jag icke HERANS bud; utan jag säger min mening, såsom den der barmhertighet fått hafwer af HERANOM, till att wara trogen.

26. Så menar jag nu sådant wara godt, för den nåd som förhanden är, att menniskan skall godt wara, så blifwa.

27. Är du wid hustru bunden, begår icke stiltjas wid henne; är du ock utan hustru, så begår icke hustru.

28. Men gifter du dig, syndar du intet: och om en jungfru gifter sig, syndar hon intet: dock warda sådana lidande lekamtiga bethummer; men jag skonade eber gerna.

29. Men det säger jag, käre bröder, tiden är kort. Svar detta; de som hustru hafwa, ware såsom de ingen hade;

30. Och de som gråta, såsom de intet greto; och de som fröjda sig, såsom de fröjdade sig intet; och de som köpa, såsom de behölo det intet;

31. Och de som brusa denna werlden, såsom de brusade icke; ty denna werldens wäsende förgår.

32. Den jag wille gerna, att I wara utan omsorg. Den der ogift är, han ättar det HERANOM tillhör, huru han skall tådas HERANOM.

20 Let every man abide in the same calling wherein he was called.

21 Art thou called *being* a servant? care not for it: but if thou mayest be made free, use it rather.

22 For he that is called in the Lord, *being* a servant, is the Lord's freeman: likewise also he that is called, *being* free, is Christ's servant.

23 Ye are bought with a price; be not ye the servants of men.

24 Brethren, let every man, wherein he is called, therein abide with God.

25 Now concerning virgins I have no commandment of the Lord: yet I give my judgment, as one that hath obtained mercy of the Lord to be faithful.

26 I suppose therefore that this is good for the present distress, *I say*; that it is good for a man so to be.

27 Art thou bound unto a wife? seek not to be loosed. Art thou loosed from a wife? seek not a wife.

28 But and if thou marry, thou hast not sinned; and if a virgin marry, she hath not sinned. Nevertheless such shall have trouble in the flesh: but I spare you.

29 But this I say, brethren, the time is short: it remaineth, that both they that have wives be as though they had none;

30 And they that weep, as though they wept not; and they that rejoice, as though they rejoiced not; and they that buy, as though they possessed not;

31 And they that use this world, as not abusing it: for the fashion of this world passeth away.

32 But I would have you without carefulness. He that is unmarried careth for the things that belong to the Lord, how he may please the Lord:

33 But he that is married careth

33. Men den som gifter sig, han af-

tar hwar werlden tillhörer, att han skall behaga hustrun.

34. Och det är stilmad på en qwinna, och en jungfru: den som ogift är, hon äftar det **HE**ranom tillhörer, att hon skall blifwa hellig både till kropp och till anda; men den som gifter sig, hon öftar det werlden tillhörer, huru hon skall behaga mannen.

35. Men detta säger jag till det som eder kan gagneligt wara, och icke att jag vill kasta band på eder; utan på det **I** stolen efterfölja det ärligt är, och blifwa wid **HE**ran, utan allt hinder.

36. Men om någon låter sig tycka, att det icke wäl stidar sig med hans jungfru, sedan hon wäl manwågt är, och det vill icke annars wara, så göre som han vill, han syndar intet; han låte henne gifta sig.

37. Men om en sätter sig fast för, efter han onödd är, och hafwer sin fria wilja, och besluter detta i sitt hjerta, att låta sin jungfru så blifwa, han gör wäl.

38. Den nu utgifter henne, han gör wäl; men den icke utgifter henne, han gör bättre.

39. Hustrun är bunden till lagen, så länge hennes man lefwer; men när hennes man är affomnad, är hon fri att gifwa sig åt en annan, hwem hon vill; dock att det sker i **HE**ranom.

40. Men satigare är hon, om hon så blifwer, efter mitt sinne: jag menar att jag och hafwer Guds Anda.

8. Capitel.

Men om afguda offer wete wi, ty wi hafwe alle förstånd. Förståndet uppblås; men kärleken förbättrar.

2. Om någon låter sig tycka, att han wet något; han wet ännu intet, huru honom bör weta.

3. Men den som älskar Gud, han är iud af honom.

for the things that are of the world, how he may please *his* wife.

34. There is difference *also* between a wife and a virgin. The unmarried woman careth for the things of the Lord, that she may be holy both in body and in spirit: but she that is married careth for the things of the world, how she may please *her* husband.

35 And this I speak for your own profit; not that I may cast a snare upon you, but for that which is comely, and that ye may attend upon the Lord without distraction.

36 But if any man think that he behaveth himself uncomely toward his virgin, if she pass the flower of *her* age, and need so require, let him do what he will, he sinneth not: let them marry.

37 Nevertheless he that standeth steadfast in his heart, having no necessity, but hath power over his own will, and hath so decreed in his heart that he will keep his virgin, doeth well.

38 So then he that giveth *her* in marriage doeth well; but he that giveth *her* not in marriage doeth better.

39 The wife is bound by the law as long as her husband liveth; but if her husband be dead, she is at liberty to be married to whom she will; only in the Lord.

40 But she is happier if she so abide, after my judgment: and I think also that I have the Spirit of God.

CHAPTER VIII.

NOW as touching things offered unto idols, we know that we all have knowledge. Knowledge puffeth up, but charity edifieth.

2 And if any man think that he knoweth any thing, he knoweth nothing yet as he ought to know.

3 But if any man love God, the same is known of him.

4. Så wete wi nu om den mat, som offras afgudar, att afguden är intet i werlden, och att ingen Gud är utan en.

5. Och ändock någre äro, som kallas gubar, hwad det är i himmelen, eller på jorden, såsom många gubar, och många herrar äro:

6. Så hafwe wi dock allenast en Gud, Fadren, af hwilken all ting äro, och wi uti honom, och en HERA Jesum Christum, genom hwilken all ting äro, och wi genom honom.

7. Men hwar man hafwer icke förståndet, ty somlige göra sig ännu samwete om afgudarna, åtanke det för afguda offer; och efter derað samwete är swagt, warder det dermed besåadt.

8. Men maten fråmjär oss intet för Gudi: äte wi, så warde wi intet bättre dermed: äte wi icke, så warde wi också icke des sämre.

9. Ser till litwål, att denna eder frihet icke sommer dem till förargelse, som swaga äro.

10. Ty om någon får se dig, du som förståndet hafwer, sitta och äta i afgudahus, warder då icke hans samwete, som swag är, dragit dermed, till att äta afguda offer?

11. Och så warder den swage brodern öfwer ditt förstånd förtappad, den Kristus hafwer lidit döden före.

12. När I således synen på bröderna, och surgen derað swaga samwete, då synen I på Christum.

13. Derföre, om maten förargar min broder, wille jag aldrig äta kött till ewig tid: på det jag icke skall wara min broder till förargelse.

9. Capitel.

Är jag icke en Apostel? Är jag icke fri? Hafwer jag icke sett vår HERA Jesum Christum? Ären icke I mitt verk i HERANOM?

4 As concerning therefore the eating of those things that are offered in sacrifice unto idols, we know that an idol is nothing in the world, and that *there is none other God but one.*

5 For though there be that are called gods, whether in heaven or in earth, (as there be gods many, and lords many,)

6 But to us *there is but one God, the Father, of whom are all things, and we in him; and one Lord Jesus Christ, by whom are all things, and we by him.*

7 Howbeit *there is not in every man that knowledge: for some with conscience of the idol unto this hour eat it as a thing offered unto an idol; and their conscience being weak is defiled.*

8 But meat commendeth us not to God: for neither, if we eat, are we the better; neither, if we eat not, are we the worse.

9 But take heed lest by any means this liberty of yours become a stumblingblock to them that are weak.

10 For if any man see thee which hast knowledge sit at meat in the idol's temple, shall not the conscience of him which is weak be emboldened to eat those things which are offered to idols;

11 And through thy knowledge shall the weak brother perish, for whom Christ died?

12 But when ye sin so against the brethren, and wound their weak conscience, ye sin against Christ.

13 Wherefore, if meat make my brother to offend, I will eat no flesh while the world standeth, lest I make my brother to offend.

CHAPTER IX.

AM I not an apostle? am I not free? have I not seen Jesus Christ our Lord? are not ye my work in the Lord?

2 If I be not an apostle u

är jag åtminstone eder Apostel, ty in-
seglet till mitt Apostlaämbete åren J,
uti HEMranom.

3. Dem som mig fråga, är detta mitt
svar:

4. Hastve wi icke magt till att äta
och dricka?

5. Hastve wi icke magt att omfå
med oss en hustru, som en syster är,
såsom de andre Apostlar och HEMrans
bröder, och Cephas?

6. Eller hastver jag och Barnabas
allena icke magt sammaledes göra?

7. Ho tjenar till frig på sin egen sold
någon tid? Ho planterar en vingård,
och icke äter af hans frukt? Eller ho
vaktar en hjord, och äter icke af hjo-
rens mjölk?

8. Mån jag tala sådant efter menni-
skofatt? Säger oss icke lagen det sam-
ma?

9. Ty uti Mose lag är strifwit: Du
skall icke binda munnen, till på oxen som
tröstar. Mån Gud vara omsorg om
oxar?

10. Säger han icke det att för vår
skull? Ty för vår skull är det strif-
wit: Att den som plöjer, han skall
plöja på en förhoppning, och den som
tröstar, han skall trösta på en förhopp-
ning, att han må af sitt hopp beläst-
tig warda.

11. Hastve wi nu fått åt eder det an-
deligt är, synes eder det mycket vara,
att wi uppståre af edra lekliga ting?

12. Äro andre wordne belästige i
denna magten när eder, hvi icke mycket
mer wi? Men wi hastve sådan magt
icke brukat; utan wi libe allahanda,
att wi icke något hinder göra skole
Christi Evangelio.

13. Weten J icke, att de som offra, be
hastva sin nåring af offret? Och de
de som stå på altaret, de warda ock alta-
ret åtnjutande?

14. Så hastver ock HEMren skickat,
att de som förkunna Evangelium, skole
ock hastva sin nåring af Evangelio.

15. Men jag hastver det intet brukat:

others, yet doubtless I am to you
for the seal of mine apostleship
are ye in the Lord.

3 Mine answer to them that do
examine me is this:

4 Have we not power to eat and
to drink?

5 Have we not power to lead
about a sister, a wife, as well as
other apostles, and as the brethren
of the Lord, and Cephas?

6 Or I only and Barnabas, have
not we power to forbear working?

7 Who goeth a warfare any time
at his own charges? who planteth
a vineyard, and eateth not of the
fruit thereof? or who feedeth a
flock, and eateth not of the milk
of the flock?

8 Say I these things as a man?
or saith not the law the same also?

9 For it is written in the law of
Moses, Thou shalt not muzzle the
mouth of the ox that treadeth out
the corn. Doth God take care for
oxen?

10 Or saith he it altogether for our
sakes? For our sakes, no doubt,
this is written: that he that plough-
eth should plough in hope; and
that he that thresheth in hope
should be partaker of his hope.

11 If we have sown unto you spiri-
tual things, is it a great thing if
we shall reap your carnal things?

12 If others be partakers of this
power over you, are not we rather?
Nevertheless we have not used this
power; but suffer all things, lest
we should hinder the gospel of
Christ.

13 Do ye not know that they
which minister about holy things
live of the things of the temple?
and they which wait at the altar
are partakers with the altar?

14 Even so hath the Lord ordained
that they which preach the gospel
should live of the gospel.

15 But I have used none of these

Jag skrifwer och icke förbensfull derom, att så ste skall med mig: jag wore hållre döds, än att någon skulle min berömmelse om intet göra.

16. Ty att jag förtunnar Evangelium, deraf må jag icke berömma mig; ty jag måste det göra: och we mig, om jag Evangelium icke förtunnar.

17. Går jag det gerna, så warder mig lönt; men går jag det nödigt, så är mig dock det ämbetet befallt.

18. Hvad är då nu min lönt? Nämmligen, att jag predikar Christi Evangelium, och gör det för intet; på det jag icke skall misbruka min magt, som jag hafwer uti Evangelio.

19. Derföre, ändock jag är fri för hwar man, hafwer jag likväl gjort mig till hwar mans tjänare: på det jag må vinna des flera.

20. Judomen är jag worden såsom en Jude, på det jag skall vinna Judarna: dem som under lagen äro, är jag worden lika som jag under lagen wore, på det jag skall vinna dem, som under lagen äro.

21. Dem som utan lag äro, är jag worden lika som jag utan lag wore; (ändock jag är icke utan Guds lag, utan är i Christi lag;) på det jag dem vinna må, som utan lag äro.

22. Dem swagom är jag swag worden, på det jag vinna må de swaga: jag är hwar man worden allahanda, på det jag skall ju några saliga göra.

23. Men sådant går jag för Evangelii skull, på det jag skall warba des delaktig.

24. Beten icke I, att de som löpa på wäljobanen, alle löpa de; men en får lönen? Låper så, att I få det.

25. Ty hwar och en som såmpar, han hafwer återhåll i all ting; de der uppå, att de stola så en förgångelig frona; men wi en oförgångelig.

26. Men jag löper icke såsom till nå-

things: neither have I written these things, that it should be so done unto me: for it were better for me to die, than that any man should make my glorying void.

16 For though I preach the gospel, I have nothing to glory of: for necessity is laid upon me; yea, woe is unto me, if I preach not the gospel!

17 For if I do this thing willingly, I have a reward: but if against my will, a dispensation of the gospel is committed unto me.

18 What is my reward then? Verily that, when I preach the gospel, I may make the gospel of Christ without charge, that I abuse not my power in the gospel.

19 For though I be free from all men, yet have I made myself servant unto all, that I might gain the more.

20 And unto the Jews I became as a Jew, that I might gain the Jews; to them that are under the law, as under the law, that I might gain them that are under the law;

21 To them that are without law, as without law, (being not without law to God, but under the law to Christ,) that I might gain them that are without law.

22 To the weak became I as weak, that I might gain the weak: I am made all things to all men, that I might by all means save some.

23 And this I do for the gospel's sake, that I might be partaker thereof with you.

24 Know ye not that they which run in a race run all, but one receiveth the prize? So run, that ye may obtain.

25 And every man that striveth for the mastery is temperate in all things. Now they do it to obtain a corruptible crown; but we an incorruptible.

26 I therefore so run, not as u

got öwigt; så kämpar jag icke, såsom den som hugger i wådret:

27. Utan jag spårer min lefamen, och underkufwar honom: på det jag icke prebifår androm, och warber sjelf straf-felig.

10. Capitel.

Råre bröder, jag will icke dölja för eder, att wåre fäder woro alle under slyn, alle gingo de genom hafwet;

2. Och alle wordo de under Mose döpte, i slyn, och i hafwet;

3. Och hafwa alle enahanda andelig mat ätit;

4. Och alle enahanda andelig dryck druckit: ty de drucko af den andeliga skippan, som dem medföljde, hvilken skippan war Christus.

5. Men många af dem woro icke Gudi behaglige, ty de wordo nederstagne i öfken.

6. Men detta är och stedt till exempel, att wi icke stole hafwa begärelse till det ondt år, såsom de begärelse hade.

7. Warer icke heller afgubadyrkare, såsom somlige af dem, som strifwit år: Folket satte sig ned att äta och dricka; och stodo upp till att lesa.

8. Låter och icke heller drifwa horeri, såsom somlige af dem besmittade sig med horeri, och föllo på en dag tre och tjugutusend.

9. Låter och icke fresta Christum, såsom somlige af dem frestade honom, och wordo dråpne af ormar.

10. Knorrer och icke, såsom somlige af dem knorrade, och wordo dråpne af förderfwaren.

11. Allt sådant weberförd dem till ett exempel; men det år och strifwit till en förvarning, på hvilka werldens änden kommen år.

12. Derföre, den som låter sig thyta han står, han se till att han icke faller.

certainly; so fight I, not as one that beateth the air:

27 But I keep under my body, and bring it into subjection: lest that by any means, when I have preached to others, I myself should be a castaway.

CHAPTER X.

MOREOVER, brethren, I would not that ye should be ignorant, how that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea;

2 And were all baptized unto Moses in the cloud and in the sea;

3 And did all eat the same spiritual meat;

4 And did all drink the same spiritual drink; for they drank of that spiritual Rock that followed them: and that Rock was Christ.

5 But with many of them God was not well pleased: for they were overthrown in the wilderness.

6 Now these things were our examples, to the intent we should not lust after evil things, as they also lusted.

7 Neither be ye idolaters, as were some of them; as it is written, The people sat down to eat and drink, and rose up to play.

8 Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand.

9 Neither let us tempt Christ, as some of them also tempted, and were destroyed of serpents.

10 Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of the destroyer.

11 Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.

12 Wherefore let him that thinketh he standeth take heed lest he fall.

13. Eder hafwer ännu ingen frestelse påkommit, utan den mennisklig å: men Gud är trofast, som icke låter eder frestas öfver eder förmåga; utan gör med frestelsen en utgång, så att I funnen dragat.

14. Dersöre, mine käreaste, flyr ifrån afgudadyrkan.

15. Jag talar såsom med förståndiga; betrakter I hvad jag säger.

16. Wälsignelsens salt, den wi wälsigne, är han icke Christi blods delaktighet? Det brödet som wi bryte, är icke det Christi lefemens delaktighet?

17. Ty det är ett bröd; så äre wi många en lefamen, efter wi alle af ett bröd delaktige äre.

18. Ser på Israel efter köttet; de som äta offren, äro de icke delaktige af altaret?

19. Hvad skall jag då säga? Är afguden något? Eller är det något, som afgudom offras? Nej.

20. Men det säger jag: Att hvad Hedningarne offra, det offra de djeflom, och icke Gudi. Nu vill jag icke, att I skolen delaktige wara med djeflarna.

21. I funnen icke brida HERRans salt, och djeflarnas salt: I funnen icke delaktige wara af HERRans bord, och djeflarnas bord.

22. Eller wilje wi reta HERRan? När wi wara starkare än han?

23. Jag hafwer magt till allt; men det är icke allt nyttigt: jag hafwer magt till allt; men det kommer icke allt till förbättring.

24. Ingen söke sitt, utan andras bästa.

25. Allt det salt är i köttboden, det åter och fråger intet derefter för samwetets skull.

26. Ty jorden är HERRans, och allt det derpå är.

27. När nu en otrogen bjuder eder till gäst, och I wiljen gå till honom, så åter allt det eder förelägg, och fråger intet derefter för samwetets skull.

13 There hath no temptation taken you but such as is common to man: but God is faithful, who will not suffer you to be tempted above that ye are able; but will with the temptation also make a way to escape, that ye may be able to bear it.

14 Wherefore, my dearly beloved, flee from idolatry.

15 I speak as to wise men; judge ye what I say.

16 The cup of blessing which we bless, is it not the communion of the blood of Christ? The bread which we break, is it not the communion of the body of Christ?

17 For we being many are one bread, and one body: for we are all partakers of that one bread.

18 Behold Israel after the flesh. are not they which eat of the sacrifices partakers of the altar?

19 What say I then? that the idol is any thing, or that which is offered in sacrifice to idols is any thing?

20 But I say, that the things which the Gentiles sacrifice, they sacrifice to devils, and not to God: and I would not that ye should have fellowship with devils.

21 Ye cannot drink the cup of the Lord, and the cup of devils: ye cannot be partakers of the Lord's table, and of the table of devils.

22 Do we provoke the Lord to jealousy? are we stronger than he?

23 All things are lawful for me, but all things are not expedient: all things are lawful for me, but all things edify not.

24 Let no man seek his own, but every man another's wealth.

25 Whatsoever is sold in the shambles, that eat, asking no question for conscience' sake:

26 For the earth is the Lord's, and the fulness thereof.

27 If any of them that believe not bid you to a feast, and ye be disposed to go; whatsoever is set before you, eat, asking no question for conscience' sake.

28. Men om då någon säger till eder: Detta är offeradt afgudom, så åter icke, för hans skull som det underwiste, och för samwetets skull, ty jorden är HERRANS, och allt det derpå är.

29. Samwetet, säger jag; icke ditt, utan den andras; ty hvarföre skulle jag låta döma min frihet af en annans samwete?

30. Ty om jag åter deraf med tackfågelse, hwi skulle jag då lastad wara för det jag tackar före?

31. Hvad I nu äten, eller driken, eller hvad I gören, så görer allt Gudi till ära.

32. Warer sådane, att I ingen förargen, hwarfen Jude, eller Gref, eller Guds församling.

33. Såsom också jag i all ting är alla till wiljes, icke sökande min, utan mångas nytta, att de måga wara salige.

11. Capitel.

Warer mine efterföljare, såsom också jag Christi.

2. Kära bröder, jag prisar eder, att I tänken på mig i alla stycken, och hållen det sått, som jag eder förefatt hafwer.

3. Så will jag, att I weta stoken, att Kristus är hwar och en mans hufvud; men mannen är qwinnas hufvud; men Gud är Christi hufvud.

4. Swar och en man, som beder, eller propheterar, och hafwer något på hufvudet, han stämmer sitt hufvud.

5. Men en qwinna, som beder, eller propheterar med ohöjdt hufvud, hon stämmer sitt hufvud: ty det wore icke annars, än som hon wore rakad.

6. Will hon icke hölja sig, så ståre också håret med af: nu efter det står illa, att henne är håret affsurit, eller afrakadt, så hölje sig.

7. Men mannen skall icke hölja sitt hufvud, ty han är Guds belåte och ära; men qwinnan är mannens ära.

28 But if any man say unto you, This is offered in sacrifice unto idols; eat not for his sake that shewed it, and for conscience' sake: for the earth is the Lord's, and the fulness thereof:

29 Conscience, I say, not thine own, but of the other: for why is my liberty judged of another man's conscience?

30 For if I by grace be a partaker, why am I evil spoken of for that for which I give thanks?

31 Whether therefore ye eat, or drink, or whatsoever ye do, do all to the glory of God.

32 Give none offence, neither to the Jews, nor to the Gentiles, nor to the church of God:

33 Even as I please all men in all things, not seeking mine own profit, but the profit of many, that they may be saved.

CHAPTER XI.

BE ye followers of me, even as I also am of Christ.

2 Now I praise you, brethren, that ye remember me in all things, and keep the ordinances, as I delivered them to you.

3 But I would have you know, that the head of every man is Christ; and the head of the woman is the man; and the head of Christ is God.

4 Every man praying or prophesying, having his head covered, dishonoureth his head.

5 But every woman that prayeth or prophesieth with her head uncovered dishonoureth her head: for that is even all one as if she were shaven.

6 For if the woman be not covered, let her also be shorn: but if it be a shame for a woman to be shorn or shaven, let her be covered.

7 For a man indeed ought not to cover his head, forasmuch as he is the image and glory of God: but the woman is the glory of the man.

8. Ty mannen är icke af qvinnan; utan qvinnan af mannen.

9. Och mannen är icke skapad för qvinnans skull; utan qvinnan för mannens skull.

10. Dersåde skall qvinnan hafva en magt på hufvudet, för Änglarnas skull.

11. Dod är hvarken mannen utan qvinnan, eller qvinnan utan mannen, i Guds Rånöm.

12. Ty såsom qvinnan är af mannen, så är också mannen genom qvinnan; men alltsammans af Gudi.

13. Dömer wid eder sjelfva, om det är dågeligt, att en qvinna beder Gud ohölid?

14. Eller, låter icke naturen eder det, att för en man är wanheder, om han hafver långt hår?

15. Men för qvinnan en åra, att hon hafver långt hår: håret är henne gifwit till att styla sig med.

16. Är det också någon ibland eder, den i detta ärendet entråten är, han wete, att wi hafve icke den seden, och icke Guds församlingar heller.

17. Men detta måste jag befälla: Jag kan icke prisa, att I tillhoppa kommen, icke till förbättring, utan till förwårring.

18. I förstone, när I kommen tillhoppa i församlingen, hörer jag, att ibland eder är stiljaktighet; det jag också wäl endels tror.

19. Ty ibland eder måste ju wara parti, på det de rättfämnige stola wara uppenbare ibland eder.

20. När I nu tillhoppa kommen, så håller man då icke Guds Rättward.

21. Ty då man skall hålla nattward, tager hwar och en sin egen nattward fram före åt, och den ene hungrar, den andre är drucken.

22. Hafwen I nu icke hus, der I uti äta eller dricka mågen? Eller förateten I Guds församling, och stämnen

8 For the man is not of the woman; but the woman of the man.

9 Neither was the man created for the woman; but the woman for the man.

10 For this cause ought the woman to have power on her head because of the angels.

11 Nevertheless neither is the man without the woman, neither the woman without the man, in the Lord.

12 For as the woman is of the man, even so is the man also by the woman; but all things of God.

13 Judge in yourselves: is it comely that a woman pray unto God uncovered?

14 Doth not even nature itself teach you, that, if a man have long hair, it is a shame unto him?

15 But if a woman have long hair, it is a glory to her: for her hair is given her for a covering.

16 But if any man seem to be contentious, we have no such custom, neither the churches of God.

17 Now in this that I declare unto you I praise you not, that ye come together not for the better, but for the worse.

18 For first of all, when ye come together in the church, I hear that there be divisions among you; and I partly believe it.

19 For there must be also heresies among you, that they which are approved may be made manifest among you.

20 When ye come together there fore into one place, this is not to eat the Lord's supper.

21 For in eating every one taketh before other his own supper: and one is hungry, and another is drunken.

22 What! have ye not houses to eat and to drink in? or despise the church of God, and shame th

dem som intet hafva? Hvad skall jag säga eder? Skall jag prisä eder? Häruti prisar jag eder intet.

23. Ty jag hafver undfått af HERANOM, det jag ock eder gifvit hafver: ty HEREN JESUS, i den natten då han förträdd wardt, tog han brödet,

24. Tackade, bröt det, och sade: Tagger, åter, detta är min lefamen som för eder brytes; detta görer till min äminnelse.

25. Sammalunda ock kalken, efter nattwarden, och sade: Denne kalk är det nya testamentet i minom blod: detta görer, så ofta I dricken, till min äminnelse.

26. Ty så ofta I äten af detta bröd, och dricken af denna kalk, stolen I förfunna HERANS döds, till des han somner.

27. Gwiltken nu omårdeligen åter af detta bröd, eller dricker af HERANS kalk, han blifwer saker på HERANS lefamen och blod.

28. Men pröfwe menniskan sig sjelf, och äte så af det brödet, och dricke af den kalken.

29. Ty den omårdeligen åter och dricker, han åter och dricker sig sjelf domen, icke åtskilljande HERANS lefamen.

30. Dersföre äro ock många swage och franke ibland eder, och en stor del sofwa.

31. Ty om wi sjelfwe dömdes ock, så worde wi icke dömdes.

32. Men då wi dömdes warde, så warde wi näpste af HERANOM; på det wi icke med werlden stole för dömdes warda.

33. Dersföre, mine såre bröder, när I tillhopa kommen till att äta, så bide den ene den andra.

34. Men hungar någon, han äte hemma; på det I icke tillhopa kommen till för dömdes. Det andra will jag stida, när jag sommer.

that have not? What shall I say to you? shall I praise you in this? I praise you not.

23 For I have received of the Lord that which also I delivered unto you, That the Lord Jesus, the same night in which he was betrayed, took bread:

24 And when he had given thanks he brake it, and said, Take, eat; this is my body, which is broken for you: this do in remembrance of me.

25 After the same manner also he took the cup, when he had supped, saying, This cup is the new testament in my blood: this do ye, as oft as ye drink it, in remembrance of me.

26 For as often as ye eat this bread, and drink this cup, ye do shew the Lord's death till he come.

27 Wherefore whosoever shall eat this bread, and drink this cup of the Lord, unworthily, shall be guilty of the body and blood of the Lord.

28 But let a man examine himself, and so let him eat of that bread, and drink of that cup.

29 For he that eateth and drinketh unworthily, eateth and drinketh damnation to himself, not discerning the Lord's body.

30 For this cause many are weak and sickly among you, and many sleep.

31 For if we would judge ourselves, we should not be judged.

32 But when we are judged, we are chastened of the Lord, that we should not be condemned with the world.

33 Wherefore, my brethren, when ye come together to eat, tarry one for another.

34 And if any man hunger, let him eat at home; that ye come not together unto condemnation. And the rest will I set in order when I come.

12. Capitel.

Om de andeliga gåfvor vill jag, såre bröder, icke fördölja eder.

2. I weten, att I hafwen varit Hedningar, och gått till de stumma afgudar, efter som I förförde woren.

3. Derföre gör jag eder wetterligt, att ingen förbannar Jesum, som genom Guds Anda talar; och ingen kan falla Jesum en GEMra, utan genom den Heliga Anda.

4. Gåfworna äro mångahanda; men Anden är en.

5. Och ämbeten äro mångahanda; men HERren ären.

6. Och krafterna äro mångahanda; men Gud är en, som allt werkar i alla.

7. Uti hwar och en bewisa sig Andans gåfvor till gagns.

8. Dem ena warder giftolt af Andan tala om wißdom; dem andra tala om förstånd af samma Anda.

9. En annan tron, af samma Anda; en annan helbregda gåfwa, af samma Anda.

10. En annan underliga ting göra; en annan prophetia; en annan åtsittisa andar; en annan mångahanda tungomål; en annan tungomåls uttybelse.

11. Men allt detta werkar den samme ene Anden, belande hwarjom stt, såsom honom sådes.

12. Ty såsom en lefamen är, och hafwer dock många lemmar; men alle lemmar af en lefamen, ändock de äro många, äro de dock en lefamen: sammalunda och Christus.

13. Ti wi äre uti en Anda alle döpte till en lefamen, ehwad wi äre Judar eller Greker, tjenare eller frie, och hafwe alle druckit till en Anda.

14. Ty lefamen är icke en lem, utan många.

15. När nu foten wille säga: Jag

CHAPTER XII.

NOW concerning spiritual gifts, brethren, I would not have you ignorant.

2 Ye know that ye were Gentiles, carried away unto these dumb idols, even as ye were led.

3 Wherefore I give you to understand, that no man speaking by the Spirit of God calleth Jesus accursed: and that no man can say that Jesus is the Lord, but by the Holy Ghost.

4 Now there are diversities of gifts, but the same Spirit.

5 And there are differences of administrations, but the same Lord.

6 And there are diversities of operations, but it is the same God which worketh all in all.

7 But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal.

8 For to one is given by the Spirit the word of wisdom; to another the word of knowledge by the same Spirit;

9 To another faith by the same Spirit; to another the gifts of healing by the same Spirit;

10 To another the working of miracles; to another prophecy; to another discerning of spirits; to another divers kinds of tongues; to another the interpretation of tongues:

11 But all these worketh that one and the selfsame Spirit, dividing to every man severally as he will.

12 For as the body is one, and hath many members, and all the members of that one body, being many, are one body: so also is Christ.

13 For by one Spirit are we all baptized into one body, whether we be Jews or Gentiles, whether we be bond or free; and have been all made to drink into one Spirit.

14 For the body is not one member, but many.

15 If the foot shall say, Becau

år icke hand, dersföre år jag icke af lefamen, skulle han fördenstull icke wara af lefomen?

16. Och om drat wille säga: Jag år icke öga, dersföre år jag icke af lefamen; skulle det fördenstull icke wara af lefamen?

17. Om hele lefamen wore öga, hwar blefwe då hörslen? Wore han all hörsel, hwar blefwe luffen?

18. Men nu hafwer Gud satt lem-marna hwar för sig särdeles uti lefamen, såsom han wille.

19. Om nu alle lemmar worre en lem, hwar blefwe då lefamen?

20. Men nu äro lemmarne många, och lefamen år en.

21. Ögat fan icke säga till handen: Jag behöfwer dig intet; eller hufwudet till fötterna: Jag behöfwer eder intet.

22. Utan mycket mer de tropsens lemmar, som synas swagast wara, äro öf och mest af nöden.

23. Och dem wi hålle blygeliga wara, dem lägge wi måsta åran uppå; och de öf snöplige synas, dem pryde wi allra mest.

24. Eh de som dågelige äro, behöfwa intet; men Gud hafwer så tillhopa mångt lefamen, och de lemmar som något fattades, deß mer pryde tillagt:

25. På det i lefamen ställ ingen skiljättighet wara; utan alle lemmar stola den ene för den andra ens omsorg hafwa.

26. Och om en lem lider något, så lida alle lemmarne med; och om en lem warder hårtlig hållen, så fröjda sig alle lemmarne med.

27. Men I ären Christi lefamen och lemmar, hwar efter sin del.

28. Och Gud hafwer satt i församlingen, först Apostlar, dernäst Propheeter, sedan lärare, sedan kraftwerkare, sedan helbregda gåfwor, hjälpare, regerare, mångahanda tungomål.

I am not the hand, I am not of the body; is it therefore not of the body?

16 And if the ear shall say, Because I am not the eye, I am not of the body; is it therefore not of the body?

17 If the whole body were an eye, where were the hearing? If the whole were hearing, where were the smelling?

18 But now hath God set the members every one of them in the body, as it hath pleased him.

19 And if they were all one member, where were the body?

20 But now are they many members, yet but one body.

21 And the eye cannot say unto the hand, I have no need of thee: nor again the head to the feet, I have no need of you.

22 Nay, much more those members of the body, which seem to be more feeble, are necessary:

23 And those members of the body, which we think to be less honourable, upon these we bestow more abundant honour; and our uncomely parts have more abundant comeliness.

24 For our comely parts have no need: but God hath tempered the body together, having given more abundant honour to that part which lacked:

25 That there should be no schism in the body; but that the members should have the same care one for another.

26 And whether one member suffer, all the members suffer with it; or one member be honoured, all the members rejoice with it.

27 Now ye are the body of Christ, and members in particular.

28 And God hath set some in the church, first apostles, secondarily prophets, thirdly teachers, after that miracles, then gifts of healings, helps, governments, diversities of tongues.

29. Äro de alle Apostlar? Äro de alle Propheter? Äro de alle lärare? Äro de alle kraftwertare?

30. Hafsva de alle helbregda gåfvor? Sälta de alle många tungomål? Runna de alle uttyda?

31. Men farer efter de hppersta gåfvarna; och jag vill ännu visa eder en fosteligare väg.

13. Capitel.

Om jag talade med menniskors och Englaras tungor, och hade icke kärleken, så wore jag en ljubande malm, eller en klingande bjelra.

2. Och om jag kunde prophetera, och wiste all hemlighet, och all förstånd, och hade all tro, så att jag försatte berg, och hade icke kärleken, så wore jag intet.

3. Och om jag gåfve alla mina ägodelar de fattiga, och låte min lefamen brinna, och hade icke kärleken, så wore det mig intet nyttigt.

4. Kärleken är tålig och mild; kärleken afundas intet; kärleken stafsas intet, han uppblåses icke,

5. Han stiekar sig icke ohöfvetigt, han söker icke sitt, han fördrnas icke, han tänker intet argt,

6. Han glåds icke öfwer orättfärdighet; men han fröjdar sig öfwer sanningen;

7. Han fördrager all ting, han tror all ting, han hoppas all ting, han lider all ting.

8. Kärleken wänder aldrig åter, ändock prophetiorna stola återwända, och tungomålen stola affomma, och förståndet skall återwända.

9. Ty wi förstå endels, och prophetera endels.

10. Men då det kommer som fullkomligt är, så wänder det åter som endels är.

11. Då jag war ett barn, talade jag som ett barn, och hade sinne som ett barn, och hade barnsliga tankar; men

29 *Are all apostles? are all prophets? are all teachers? are all workers of miracles?*

30 *Have all the gifts of healing? do all speak with tongues? do all interpret?*

31 *But covet earnestly the best gifts: and yet shew I unto you a more excellent way.*

CHAPTER XIII.

THOUGH I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am become as sounding brass, or a tinkling cymbal.

2 And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing.

3 And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing.

4 Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up,

5 Doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil;

6 Rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth;

7 Beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

8 Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away.

9 For we know in part, and we prophesy in part.

10 But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away.

11 When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child: but when I

sedan jag wardt man, lade jag bort det barnöligt war.

12. Ty wi se nu genom en spegel, uti ett mörkt tal; men då ansigte emot ansigte: nu sänner jag endels; men då skall jag sänna, såsom jag ock sånd år.

13. Men nu blifwer tron, hoppet, och kärleken, dessa tre; men störst ibland dem är kärleken.

14. Capitel.

Särer efter kärleken: wintågger eder som andeliga gåfwor; dock mest, att I propheteren.

2. Ty den som talar med tungomål, han talar icke menniskom, utan Gud: ty ingen hörer dertill, utan han talar hemlighet i Andan.

3. Men den som propheterar, han talar menniskorna till förbättring och förmanelse, och till tröst.

4. Den som talar med tungomål, han förbättrar sig sjelf; men den som propheterar, han förbättrar församlingen.

5. Jag wille wäl, att I alle tala funden med tungomål; men mycket hålltre, att I propheteraden; ty den som propheterar, han är större än den som med tungomål talar; utan han det uttyder, på det församlingen får någon förbättring.

6. Men nu, säre bröder, om jag komme till eder, och talade med tungomål, hwad wore jag eder nyttig, utan jag talar med eder, antingen, med uppenbarelse, eller med förstånd, eller med prophetia, eller med lära?

7. Hafwer sig dock så med de ting, som ljud gör: ifrån sig, och dock intet lif hafwa, såsom en pipa eller en harpa, då de icke gifwa åtskilligt ljud ifrån sig, huru san man weta, hwad pipadt eller harpadt är?

8. Så ock, om en basun gifwer en otvifv röst, he gör sig då redo till strid?

9. Så ock I, om I talen med tungomål, och icke talen det som förstås

became a man, I put away childish things.

12 For now we see through a glass, darkly; but then face to face: now I know in part; but then shall I know even as also I am known.

13 And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

CHAPTER XIV.

FOLLOW after charity, and desire spiritual gifts, but rather that ye may prophesy.

2 For he that speaketh in an unknown tongue speaketh not unto men, but unto God: for no man understandeth him; howbeit in the spirit he speaketh mysteries.

3 But he that prophesieth speaketh unto men to edification, and exhortation, and comfort.

4 He that speaketh in an unknown tongue edifieth himself; but he that prophesieth edifieth the church.

5 I would that ye all spake with tongues, but rather that ye prophesied: for greater is he that prophesieth than he that speaketh with tongues, except he interpret, that the church may receive edifying.

6 Now, brethren, if I come unto you speaking with tongues, what shall I profit you, except I shall speak to you either by revelation, or by knowledge, or by prophesying, or by doctrine?

7 And even things without life giving sound, whether pipe or harp, except they give a distinction in the sounds, how shall it be known what is piped or harped?

8 For if the trumpet give an uncertain sound, who shall prepare himself to the battle?

9 So likewise ye, except ye utter by the tongue words easy to be un-

kan, huru skall man weta hwad taladt är? ty I talen i wärdet.

10. Så mångahanda slag äro på rösterna i werlden, och ingen af dem är otydlig.

11. När jag nu icke wet uttydningen på rösten, blifwer jag honom, som talar, barbarist, och den som talar, blifwer för mig barbarist.

12. Sammatunda och I, medan I faren efter andeliga gåfwor, winlägger eder om församlingens bästa, att I nog hafwen.

13. Derföre den som talar med tungomål, han bedje, att han må och kunna det uttyda.

14. När jag nu beder med tungan, så beder min ande; men mitt sinne är utan frukt.

15. Huru skall det då gå till? Nämiligen så: jag skall bedja i andanom; jag skall och bedja med sinnet: jag skall sjunga i andanom; jag skall och sjunga med sinnet.

16. När du nu wälsignar i andanom, huru skall den, som står i den olärdas stad, swara dig Amen på din tackfågelse, efter han icke förstår hwad du säger?

17. Du säger wäl en god tackfågelse; men den andre warer deraf intet förbättrab.

18. Jag tackar min Gud, att jag talar mer med tungomål, än I alle.

19. Men jag will hållre tala i församlingen fem ord med mitt sinne, på det jag undertwisa må andra, än eljest tiotusende ord med tungomål.

20. Käre bröder, warer icke barn i förståndet; utan warer barn i ondskan; men i förståndet warer fullkomligt.

21. I lagen är skrifwit: Jag will tala med andra tungor, och med andra läppar till detta folk, och de stola dock icke än så hbra mig, säger Herren.

derstood, how shall it be known what is spoken? for ye shall speak into the air.

10 There are, it may be, so many kinds of voices in the world, and none of them is without signification.

11 Therefore if I know not the meaning of the voice, I shall be unto him that speaketh a barbarian, and he that speaketh shall be a barbarian unto me.

12 Even so ye, forasmuch as ye are zealous of spiritual gifts, seek that ye may excel to the edifying of the church.

13 Wherefore let him that speaketh in an unknown tongue pray that he may interpret.

14 For if I pray in an unknown tongue, my spirit prayeth, but my understanding is unfruitful.

15 What is it then? I will pray with the spirit, and I will pray with the understanding also: I will sing with the spirit, and I will sing with the understanding also.

16 Else, when thou shalt bless with the spirit, how shall he that occupieth the room of the unlearned say Amen at thy giving of thanks, seeing he understandeth not what thou sayest?

17 For thou verily givest thanks well, but the other is not edified.

18 I thank my God, I speak with tongues more than ye all:

19 Yet in the church I had rather speak five words with my understanding, that by my voice I might teach others also, than ten thousand words in an unknown tongue.

20 Brethren, be not children in understanding: howbeit in malice be ye children, but in understanding be men.

21 In the law it is written, With men of other tongues and other lips will I speak unto this people; and yet for all that will they not hear me, saith the Lord.

22. Så åro nu tungomålen för ett tecken, icke dem som tro, utan dem som icke tro; men prophetien är tvvert emot, icke dem, som otrogne åro, utan dem som trogne åro.

23. Hvar nu hela församlingen tillhoppa komma på ett ställe, och talade alla med tungomål, och der kommo någre olårde eller otrogne in, mån de icke stola såga, att I hadn mist sinnet?

24. Hvar I nu alle propheteraden, och der komme någon otrogen eller olård in, han worde straffad af dem alla, och dömd af alla:

25. Och så worde det som lönligt är i hans hjerta uppenbart; och så fölle han på sitt ansigte, tillbåde Gud, och bekände, att sannertligen wore Gud i eder.

26. Huru är det då, såre bröder? När I tillsammans kommen, så hafwer hvar och en af eder en Psalm, han hafwer lärdom, han hafwer tungomål, han hafwer uppenbarelse, han hafwer uttybelse. Låter det allt se till förbättring.

27. Hvar nu någon talar med tungomål, det göre han sjelfannar, eller på det mesta sjelfstredje, och då hysom; och en tyde det ut.

28. Är han icke en uttybare, så tige i församlingen; men tale wid sig sjelf, och till Gud.

29. Men Propheterne tale två eller tre; och de andre döme derom.

30. Men hvar så hånder, att honom som sitter, warder något uppenbaradt, så tige den förste.

31. I mågen wäl alle prophetera, den ene efter den andra, på det alle måga låra, och alle warda förmanade.

32. Och Propheternas andar åro Propheterna underdånige.

33. Ty Gud är icke offidlighetens, utan fridens Gud, såsom uti alla de hellgås församlingar.

34. Edra qvinnor tige uti församlingarna; ty dem är icke tillstadd att tala,

22 Wherefore tongues are for a sign, not to them that believe, but to them that believe not: but prophesying *serveth* not for them that believe not, but for them which believe.

23 If therefore the whole church be come together into one place, and all speak with tongues, and there come in *those that are* unlearned, or unbelievers, will they not say that ye are mad?

24 But if all prophesy, and there come in one that believeth not, or *one* unlearned, he is convinced of all, he is judged of all:

25 And thus are the secrets of his heart made manifest; and so falling down on *his* face he will worship God, and report that God is in you of a truth.

26 How is it then, brethren? when ye come together, every one of you hath a psalm, hath a doctrine, hath a tongue, hath a revelation, hath an interpretation. Let all things be done unto edifying.

27 If any man speak in an *unknown* tongue, let it be by two, or at the most by three, and *that* by course; and let one interpret.

28 But if there be no interpreter, let him keep silence in the church; and let him speak to himself, and to God.

29 Let the prophets speak two or three, and let the other judge.

30 If *any thing* be revealed to another that sitteth by, let the first hold his peace.

31 For ye may all prophesy one by one, that all may learn, and all may be comforted.

32 And the spirits of the prophets are subject to the prophets.

33 For God is not *the author* of confusion, but of peace, as in all churches of the saints.

34 Let your women keep silence in the churches: for it is not per-

utan att de äro underdåniga, såsom
och lagen säger.

35. Men vilja de något lära, så
stola de fråga sina män hemma: det
står icke qvinnor wäl, att de tala i
församlingen.

36. Eller är Guds ord utkommit ifrån
eder? Eller är det allena kommit till
eder?

37. Der nu någon låter sig tycka, att
han är en Prophet, eller andelig, han
besinne hwad jag skrifwer eder, ty det
äro Guds bud.

38. Men är någon oförståndig, han
ware oförståndig.

39. Derföre, käre bröder, lågger eder
winn om, att I propheteren, och för-
mener icke att tala med tungomål.

40. Låter all ting ärligt och stidligt
tillgå.

15. Capitel.

Käre bröder, jag minner eder på
Ewangelium, som jag eder förtun-
nat hafwer, hwilket I och anammat
hafwen, i hwilket I och stå; ;

2. Genom hwilket I och salige war-
den, huruledes jag eder det förtunnade,
om I hafwen det behållit; utan så är,
att I förgräfwes trott hafwen.

3. Ty jag hafwer i förstone eder före-
giftwit, det jag och undfått hafwer, att
Christus är dödd för våra synder, efter
Skrifterna;

4. Och att han är begravnen; och
att han uppstånden är på tredje da-
gen, efter Skrifterna:

5. Och att han wardt sedd af Cepha,
sedan af de tolf:

6. Sedan wart han sedd af mer än
femhundrade bröder på en tid, af
hwilka ännu många lefwa; men me-
stadelen äro affomnade.

7. Derefter wardt han sedd af Jaco-
bo; och sedan af alla Apostlarna.

8. På sistone efter alla, wardt han
och sedd af mig, såsom af en, den der
otidig född är.

mited unto them to speak; but
they are commanded to be under
obedience, as also saith the law.

35 And if they will learn any
thing, let them ask their husbands
at home: for it is a shame for wo-
men to speak in the church.

36 What! came the word of God
out from you? or came it unto you
only?

37 If any man think himself to
be a prophet, or spiritual, let him
acknowledge that the things that
I write unto you are the command-
ments of the Lord.

38 But if any man be ignorant,
let him be ignorant.

39 Wherefore, brethren, covet to
prophesy, and forbid not to speak
with tongues.

40 Let all things be done de-
cently and in order.

CHAPTER XV.

MOREOVER, brethren, I declare
unto you the gospel which I
preached unto you, which also ye
have received, and wherein ye stand;

2 By which also ye are saved, if
ye keep in memory what I preach-
ed unto you, unless ye have be-
lieved in vain.

3 For I delivered unto you first
of all that which I also received,
how that Christ died for our sins
according to the Scriptures:

4 And that he was buried, and
that he rose again the third day
according to the Scriptures:

5 And that he was seen of Cep-
has, then of the twelve:

6 After that, he was seen of above
five hundred brethren at once; of
whom the greater part remain unto
this present, but some are fallen
asleep.

7 After that, he was seen of James;
then of all the apostles.

8 And last of all he was seen of
me also, as of one born out of due
time.

9. Ty jag är en den ringaste ibland Apostlarna, så att jag är icke värd kallas Apostel: derföre att jag hafver fördröjt Guds församling.

10. Men af Guds nåd är jag det jag är, och hans nåd hafver icke såfång varit i mig; utan jag hafver mer arbetat än de alle: dock icke jag, utan Guds nåd, som i mig är.

11. Det ware nu jag, eller de, så predike vi, och så hafven I trott.

12. Är nu Kristus predikad för eder, att han är uppstånden ifrån de döda; hvarföre säga då somlige ibland eder, att de dödas uppståndelse är intet?

13. Är nu de dödas uppståndelse intet, så är ock Kristus icke heller uppstånden.

14. Är Kristus icke uppstånden, så är vår predikan såfång; så är ock eder tro såfång.

15. Och vi wara funne falska Guds vittnen, att vi mot Gud vittnat hafwe, att han hafver uppväckt Kristus, den han icke uppväckt hafver, om de döde icke uppstå.

16. Ty om de döde icke uppstå, så är icke heller Kristus uppstånden.

17. Är Kristus icke uppstånden, så är eder tro såfång: och så ären I ännu uti edra synder.

18. Så äro ock de förtappade, som i Christo affomnade äro.

19. Om vi allenast i detta lifwet hafwe hoppet till Kristus, så äre vi uslast ibland alla mennistor.

20. Men nu är Kristus uppstånden ifrån de döda, och worden förstlingen ibland dem som sofva.

21. Efter döden är genom en mennista, ock genom en mennista de dödas uppståndelse.

22. Ty såsom alle dö uti Adam, så skola ock alle i Christo wara lefwande gjorde.

23. Swar och en uti sin egen ordning: förstlingen Kristus; sedan de som Christo tillhöra uti hans tillkommelse.

9 For I am the least of the apostles, that am not meet to be called an apostle, because I persecuted the Church of God.

10 But by the grace of God I am what I am: and his grace which was bestowed upon me was not in vain; but I laboured more abundantly than they all: yet not I, but the grace of God which was with me.

11 Therefore whether *it were* I or they, so we preach, and so ye believed.

12 Now if Christ be preached that he rose from the dead, how say some among you that there is no resurrection of the dead?

13 But if there be no resurrection of the dead, then is Christ not risen:

14 And if Christ be not risen, then is our preaching vain, and your faith is also vain.

15 Yea, and we are found false witnesses of God; because we have testified of God that he raised up Christ: whom he raised not up, if so be that the dead rise not.

16 For if the dead rise not, then is not Christ raised:

17 And if Christ be not raised, your faith is vain; ye are yet in your sins.

18 Then they also which are fallen asleep in Christ are perished.

19 If in this life only we have hope in Christ, we are of all men most miserable.

20 But now is Christ risen from the dead, and become the firstfruits of them that slept.

21 For since by man *came* death, by man *came* also the resurrection of the dead.

22 For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive.

23 But every man in his own order: Christ the firstfruits; afterward they that are Christ's at his coming.

24. Sedan änden, då han öfverant-
wardar Gud i och Fadrenom riket, och
afsläpper allt herradöme och all öfver-
het, och wåldighet

25. Ty han måste regera, till des han
lägger alla sina fiender under sina
fötter.

26. Den ytterste fienden döden skall
warba borttagen.

27. Ty all ting hafwer han lagt un-
der hans fötter. Så, när han säger,
att all ting honom undergifna äro, är
nog uppenbart, att han undantagen
är, som honom all ting undergifwit
hafwer

28. Då nu honom alla ting under-
gifna äro, så warder också den Sonen
sjelf undergifwen honom, som honom
alla ting undergifwit hafwer, på det,
att Gud blifwer all i allom.

29. Hvad göra de eljest, som sig döpa
låta öfwer de döda? om de döde in-
galunda uppstå, hwi låta de sig då
döpa öfwer de döda?

30. Och hwi stå wi altid uti fara?

31. Wid vår berömmelse, som jag
hafwer i Christo Jesu, vår HERA,
dör jag hwar dag.

32. Hafwer jag efter mennisko me-
ning i Epheso stridt med wildbjur,
hward hjälper mig det, om de döde icke
uppstå? Låt oss äta och dricka, ty i
morgon måste wi dö.

33. Låter icke förfröda eder: ondt
snad förfrånter goda seber.

34. Waker upp rätteligen, och synder
icke, ty somliga weta intet af Gudi:
till blygd säger jag eder detta.

35. Wätte nu någon säga: Huru
skola de döde uppstå? och med huru-
dan lefamen skola de somna?

36. Du dåre, det du sår, det får icke
lif, utan det blifwer dödt.

37. Och det du sår, är ju icke den
froppen som warba skall, utan ett blott
korn, nemligen, hwete, eller annat
sådant.

38. Men Gud gifwer det en kropp,

24 Then cometh the end, when he
shall have delivered up the king-
dom to God, even the Father;
when he shall have put down all
rule, and all authority and power.

25 For he must reign, till he hath
put all enemies under his feet.

26 The last enemy that shall be
destroyed is death.

27 For he hath put all things un-
der his feet. But when he saith,
All things are put under him, it is
manifest that he is excepted, which
did put all things under him.

28 And when all things shall be
subdued unto him, then shall the
Son also himself be subject unto
him that put all things under him,
that God may be all in all.

29 Else what shall they do which
are baptized for the dead, if the
dead rise not at all? why are they
then baptized for the dead?

30 And why stand we in jeopardy
every hour?

31 I protest by your rejoicing
which I have in Christ Jesus our
Lord, I die daily.

32 If after the manner of men I
have fought with beasts at Ephesus,
what advantageth it me, if the dead
rise not? let us eat and drink; for
to morrow we die.

33 Be not deceived: evil commu-
nications corrupt good manners.

34 Awake to righteousness, and
sin not; for some have not the
knowledge of God: I speak this to
your shame.

35 But some man will say, How
are the dead raised up? and with
what body do they come?

36 Thou fool, that which thou
sowest is not quickened, except it
die:

37 And that which thou sowest,
thou sowest not that body that shall
be, but bare grain, it may chance
of wheat, or of some other grain:

38 But God giveth it a body as i^t

såsom han vill, och hvar och en af såden sin egen fropp.

39 *3de* år är allt fött enahanda fött; utan menniskors fött år annat, annat år fås, annat år fisk, annat år fogels.

40. Och det äro himmelske froppar, och jordiske froppar; men en annan härlighet hafva de himmelske, och en annan de jordiske.

41. En annan klarhet hafver solen, och en annan klarhet hafver månan, och en annan klarhet stjernorna: ty en stjerna går öfver den andra i klarheten.

42. Sammaleeds öf de dödas uppståndelse: det warder sått förgångligt, och skall uppstå oförgångligt:

43. Det warder sått i snöplighet, och skall uppstå i härlighet: det warder sått i ströplighet, och skall uppstå uti kraft:

44. Det warder sått en naturlig lefamen, och skall uppstå en andelig lefamen. Man hafver en naturlig lefamen; man hafver öf en andelig lefamen.

45. Såsom skrifvit är: Den första menniskan Adam är gjord till naturligt lif; och den ytterste Adam, till andeligt lif.

46. Men den andelige lefamen är icke den förste, utan den naturlige, sedan den andelige.

47. Den första menniskan är af jorden jordisk; den andra menniskan är GÖREN af himmelen.

48. Hurudan den jordiska är, sådana äro öf de jordiske; och hurudan den himmelska är, sådana äro öf de himmelske.

49. Och som vi hafve burit den jordiskas liknelse, så stole vi öf våra den himmelskas liknelse.

50. Men detta säger jag, fåre bröder, att fött och blod kunna icke ärfwa Guds rike, och det förgångliga skall icke ärfwa oförgånglighet.

51. Si, jag säger eder en hemlighet: Vi stole icke alle affomna; men alle icke vi förmanblade warða,

hath pleased him, and to every seed his own body.

39 All flesh is not the same flesh: but *there is one kind of flesh* of men, another flesh of beasts, another of fishes, and another of birds.

40 *There are* also celestial bodies, and bodies terrestrial: but the glory of the celestial is one, and the glory of the terrestrial is another.

41 *There is* one glory of the sun, and another glory of the moon, and another glory of the stars; for *one star differeth from another star* in glory.

42 So also is the resurrection of the dead. It is sown in corruption, it is raised in incorruption:

43 It is sown in dishonour, it is raised in glory: it is sown in weakness, it is raised in power:

44 It is sown a natural body, it is raised a spiritual body. There is a natural body, and there is a spiritual body.

45 And so it is written, The first man Adam was made a living soul; the last Adam *was made* a quickening spirit.

46 Howbeit that *was* not first which is spiritual, but that which is natural; and afterward that which is spiritual.

47 The first man *is* of the earth, earthy: the second man *is* the Lord from heaven.

48 As *is* the earthy, such *are* they also that are earthy; and as *is* the heavenly, such *are* they also that are heavenly.

49 And as we have borne the image of the earthy, we shall also bear the image of the heavenly.

50 Now this I say, brethren, that flesh and blood cannot inherit the kingdom of God; neither doth corruption inherit incorruption.

51 Behold, I shew you a mystery; We shall not all sleep, but we shall all be changed,

52. Ut i en punkt, uti ett ögnablick, med yttersta basunen. Ty basunen skall ljuda, och de döde skola uppstå oförgångliga, och vi skole förvandlade wara.

53. Ty detta förgångliga måste ifrågasättas sig oförgånglighet, och detta dödliga måste ifrågasättas sig odödlighet.

54. Men då detta förgångliga ifrågasätter sig oförgångligheten, och detta dödliga ifrågasätter sig odödligheten, så warer det ordet fullkomnadt, som skrifwit är: Döden är uppswulgen uti segren.

55. Du dö, hwar är din udd? Du helshwete, hwar är din seger?

56. Dödens udd är synden: syndens kraft är lagen.

57. Men Gud vare tack, som oss segren gifwit hafwer, genom vår HERRA JESUM CHRISTUM.

58. Derföre, mine såre bröder, warer faste, omwilige, och rise uti HERRENS werf alltid; efter det I weten, att edert arbete är icke såfångt i HERRENS ANOM.

52 In a moment, in the twinkling of an eye, at the last trump: for the trumpet shall sound, and the dead shall be raised incorruptible, and we shall be changed.

53 For this corruptible must put on incorruption, and this mortal must put on immortality.

54 So when this corruptible shall have put on incorruption, and this mortal shall have put on immortality, then shall be brought to pass the saying that is written, Death is swallowed up in victory.

55 O death, where is thy sting? O grave, where is thy victory?

56 The sting of death is sin; and the strength of sin is the law.

57 But thanks be to God, which giveth us the victory through our Lord Jesus Christ.

58 Therefore, my beloved brethren, be ye steadfast, unmoveable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord.

16. Capitel.

Nu om den undsättning till de helliga, såsom jag i de församlingar uti Galatia besallt hafwer, så görer of I.

2. Ju på den ena Sabbaten, lågge hwar och en af eder när sig sjelf, och samte tillhopa hwar han åstadkommer: på det, då jag kommer, icke skola då först samlas samma undsättningar.

3. Men då jag kommen är, de som I då med edert bref dertill hafwa willen, dem will jag sånda, att de framföra edra gåfwer till Jerusalem.

4. Om så behöfves, att jag of far dit, då måga de följa mig.

5. Men jag will komma till eder, när jag drager genom Mæcedonien; ty genom Mæcedonien skall jag draga.

6. Men när eder warer jag tillåf-twentyrs löfwande, eller of öfwer wintren blifwande, att I mig förfordra mågen, chwart jag resande warer.

7. Jag will intet nu se eder uti min

CHAPTER XVI.

NOW concerning the collection for the saints, as I have given order to the churches of Galatia, even so do ye.

2 Upon the first day of the week let every one of you lay by him in store, as God hath prospered him, that there be no gatherings when I come.

3 And when I come, whomsoever ye shall approve by your letters, them will I send to bring your liberality unto Jerusalem.

4 And if it be meet that I go also, they shall go with me.

5 Now I will come unto you, when I shall pass through Macedonia: for I do pass through Macedonia.

6 And it may be that I will abide, yea, and winter with you, that ye may bring me on my journey whithersoever I go.

7 For I will not see you now by

framfård: ty jag hoppas, att jag får någon tid bråstjas när eder, om HERREN det tillåter.

8. Men jag vill blifwa i Epheso, intill Pingsttagarna.

9. Ty mig är öppnad en stor och kraftig dörr, och många motståndare äro.

10. Om Timotheus kommer, så ser till, att han är utan fara när eder, ty han werkar och HERrens werk, såsom och jag.

11. Så föratte nu ingen honom; utan fordrer honom i frid, att han må komma till mig; ty jag wäntar honom med brödrerna.

12. Men om Apollos brodern weter, att jag ofta hafwer förmanat honom, att han skulle komma till eder med brödrerna; men hans wilja war ingalunda på denna tid komma; dock war der han likwäl kommande, då honom så belägligt warder.

13. Waker, står i tron, bruser eder mantligen, warer starke.

14. Alla edra ting låter ste i kärleken.

15. Jag förmanar eder, såre bröder; I kännen Stephane husfolk, att de äro förstlingen i Achaia, och att de hafwa stikat sig sjelfwa dem heligom till tjenst:

16. På det I och sådana menniskor stolen underdånige wara, och hwarjom och enom, som medwerkar och arbetar.

17. Jag fröjdar mig af Stephans tillkommelse, och Fortunati, och Achaici: ty hwad mig fattades i eder, det hafwa de uppfyllt.

18. De hafwa och wederqwidt min och eder anda. Så kännes nu wid sådana.

19. Eder helsa de församlingar uti Asia; helsa eder mycket i HERransom, Aquila och Priscilla, med den församling som är i deras hus.

20. Helsa eder alle bröderna; helsa eder inbördes med en helig kyss.

21. Jag Paulus helsar eder med min hand.

the way; but I trust to tarry a while with you, if the Lord permit.

8 But I will tarry at Ephesus until Pentecost.

9 For a great door and effectual is opened unto me, and there are many adversaries.

10 Now if Timotheus come, see that he may be with you without fear: for he worketh the work of the Lord, as I also do.

11 Let no man therefore despise him: but conduct him forth in peace, that he may come unto me: for I look for him with the brethren.

12 As touching our brother Apollos, I greatly desired him to come unto you with the brethren: but his will was not at all to come at this time; but he will come when he shall have convenient time.

13 Watch ye, stand fast in the faith, quit you like men, be strong.

14 Let all your things be done with charity.

15 I beseech you, brethren, (ye know the house of Stephanas, that it is the firstfruits of Achaia, and that they have addicted themselves to the ministry of the saints.)

16 That ye submit yourselves unto such, and to every one that helpeth with us, and laboureth.

17 I am glad of the coming of Stephanas and Fortunatus and Achaicus: for that which was lacking on your part they have supplied.

18 For they have refreshed my spirit and yours: therefore acknowledge ye them that are such.

19 The churches of Asia salute you. Aquila and Priscilla salute you much in the Lord, with the church that is in their house.

20 All the brethren greet you. Greet ye one another with a holy kiss.

21 The salutation of me Paul with mine own hand.

22. Swilken HERAN Jesum Christum ide hafwer får, han ware Anathema, Maran Atha.

23. HERANS Jesu Christi nåd ware med eder.

24. Min kärlet ware med eder alla i Christo Jesu! Amen.

Den 1. Epistel till de Corinthier. Sånd af Philippi genom Stephanam, och Fortunatum, och Achaicum, och Timotheum.

22 If any man love not the Lord Jesus Christ, let him be Anathema Maran atha.

23 The grace of our Lord Jesus Christ be with you.

24 My love be with you all in Christ Jesus. Amen.

¶ The first epistle to the Corinthians was written from Philippi, by Stephanas, and Fortunatus, and Achaicus, and Timotheus.

St. Pauli Andra Epistel

till de

Corinthier.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds wilja, och brodern Timotheus: den Guds församling, som är i Corintho, samt med alla helgon, som äro uti hela Achajen.

2. Nåd ware med eder, och frid af Gud vår Fader, och HERANOM Jesu Christo.

3. Wålsgnad ware Gud och vår HERAS Jesu Christi Fader, barmhertighetens Fader, och all hugswalelses Gud;

4. Som ogh hugswalar i all vår bedröfwelse, att wi och hugswala kunne dem, som i allahanda bedröfwelse äro, med den hugswalelse, der Gud ogh med hugswalar.

5. Ty såsom Christi lidande är mycket kommit öfwer ogh; så kommer och mycken hugswalelse öfwer ogh genom Christum.

6. Men hwad wi hafwe bedröfwelse eller hugswalelse, så ster det eder till godo. Är det bedröfwelse, så ster det eder till hugswalelse och salighet, hwilken salighet är kraftig, om I liden såleligen, i den måttan som wi lide; är det hugswalelse, så ster det och eder till hugswalelse och salighet.

7. Är och vårt höpp stadigt för eder,

THE SECOND EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

CORINTHIANS.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and Timothy *our* brother, unto the church of God which is at Corinth, with all the saints which are in all Achaia:

2 Grace be to you, and peace, from God our Father and *from* the Lord Jesus Christ.

3 Blessed be God, even the Father of our Lord Jesus Christ, the Father of mercies, and the God of all comfort;

4 Who comforteth us in all our tribulation, that we may be able to comfort them which are in any trouble, by the comfort wherewith we ourselves are comforted of God.

5 For as the sufferings of Christ abound in us, so our consolation also aboundeth by Christ.

6 And whether we be afflicted, *it is* for your consolation and salvation, which is effectual in the enduring of the same sufferings which we also suffer: or whether we be comforted, *it is* for your consolation and salvation.

7 And our hope of you is stead-

efter wi wete, att såsom I ären belastige i lidandet, så warder I of belastige i hugswatelsen.

8. Ty wi wilje icke dölja för eder, såre bröder, vår bedröfwelse, som of wederfaren är uti Asien: ty wi woro förtungade öfvermåttan, och öfver magten, så att wi of twiflade om lifwet;

9. Och satte of så före, att wi skulle wiffertligen dö. Det stebde förbensfull, att wi ingen tröst stole sätta på of sjelfwa, utan på Gud, som uppväder de döda;

10. Swilken of af sifc dödd friat hafwer, och ännu dageligen friar; och wi hoppas på honom, att han shall of ännu hårefter fria;

11. Genom edra böners hjelp för of, på det, att af många personer må stemynden tack för of, för den gåfwa, som of gifwen är.

12. Ty vår berömmelse är detta, nemligen vårt samwetes mittnesbörd, att wi uti enfalldighet och Guds renhet, icke uti löttelig wisheit, utan i Guds nåd, hafwe wandrat i werlden; men atramest när eder.

13. Ty wi strifwe eder intet annat än det I låsen, och tillsörerne weten. Jag hoppas, att I stoten of så besluna of of att intill ändan;

14. Såsom I hafwen of enbels befunnit: ty wi äre eder berömmelse, såsom of I ären vår berömmelse, på Herrens Jesu dag.

15. Och på den förtröstning wisse jag kommit till eder tillsörerne, att jag måtte eder dubbelt wara till wilja;

16. Och genom eder fordenskap fårbas till Macedonien, och ifrån Macedonien komma till eder igen, och af eder fordras till Judeen.

17. Då jag detta så tänkte, månede jag det gdra af någon lödsinnighet? eller mån mina anslag wara lötteliga? nej; utan när mig är ja, ja; och nej är nej.

fast, knowing, that as ye are partakers of the sufferings, so shall ye be also of the consolation.

8 For we would not, brethren, have you ignorant of our trouble which came to us in Asia, that we were pressed out of measure, above strength, insomuch that we despaired even of life:

9 But we had the sentence of death in ourselves, that we should not trust in ourselves, but in God which raiseth the dead:

10 Who delivered us from so great a death, and doth deliver: in whom we trust that he will yet deliver us;

11 Ye also helping together by prayer for us, that for the gift bestowed upon us by the means of many persons thanks may be given by many on our behalf.

12 For our rejoicing is this, the testimony of our conscience, that in simplicity and godly sincerity, not with fleshly wisdom, but by the grace of God, we have had our conversation in the world, and more abundantly to you-ward.

13 For we write none other things unto you, than what ye read or acknowledge; and I trust ye shall acknowledge even to the end.

14 As also ye have acknowledged us in part, that we are your rejoicing, even as ye also are ours in the day of the Lord Jesus.

15 And in this confidence I was minded to come unto you before, that ye might have a second benefit;

16 And to pass by you into Macedonia, and to come again out of Macedonia unto you, and of you to be brought on my way toward Judea.

17 When I therefore was thus minded, did I use lightness? or the things that I purpose, do I purpose according to the flesh, that with me there should be yea, yea, and nay, nay?

18. Men Gud är trofast, att wårt ord till eder är icke wordet ja och nej.

19. Ty Guds Son Jesus Kristus, som ibland eder är predikad af oss, nemligen, af mig och Silvano, och Timotheo, hafwer icke varit ja och nej, utan det war Ja i honom.

20. Ty alle Guds tillfågelsor äro Ja i honom, och äro Amen i honom, Gudi till ära genom oss.

21. Men Gud är den oss stadfäster, samt med eder i Christo, och hafwer smort oss.

22. Och förseglat oss, och gifwit uti våra hjertan Andans pant.

23. Jag kallat Gud till vittne på min själ, det jag icke ännu kom till Corinthum, det är stedt fördensfull, att jag skonade eder.

24. Icke att wi äre herrar öfwer eder på trons wågnar; utan wi äre hjälpare till eder glädje, ty I stå i tron.

2. Capitel.

Men jag hafwer det betänkt med mig sjelf, att jag icke åter med ångest will komma till eder.

2. Ty om jag bedröfwat eder, ho är då den som fröjdar mig, utan den som warder af mig bedröfwad?

3. Och det samma hafwer jag strifwit eder, att när jag komme till eder, jag icke skulle få sorg af dem, der jag hållre skulle få glädje af; efter jag hafwer den tröst till eder alla, att min fröjd är allas eder fröjd.

4. Ty jag stref eder till uti stor bedröfwelse och hjertans ångest, med många tårar, icke på det I stullen bedröfwad, utan på det I stullen förstå den kärlek, som jag enfannerligen hafwer till eder.

5. Swar nu någon hafwer bedröfwelse åstafkommit, den hafwer icke bedröfwat mig, utan endels; på det jag icke skall betunga eder alla.

6. Men det är nog, att den samme af många så straffad är:

18 But as God is true, our word toward you was not yea and nay.

19 For the Son of God, Jesus Christ, who was preached among you by us, even by me and Silvanus and Timotheus, was not yea and nay, but in him was yea.

20 For all the promises of God in him are yea, and in him Amen, unto the glory of God by us.

21 Now he which stablisheth us with you in Christ, and hath anointed us, is God;

22 Who hath also sealed us, and given the earnest of the Spirit in our hearts.

23 Moreover I call God for a record upon my soul, that to spare you I came not as yet unto Corinth.

24 Not for that we have dominion over your faith, but are helpers of your joy: for by faith ye stand.

CHAPTER II.

BUT I determined this with myself, that I would not come again to you in heaviness.

2 For if I make you sorry, who is he then that maketh me glad, but the same which is made sorry by me?

3 And I wrote this same unto you, lest, when I came, I should have sorrow from them of whom I ought to rejoice; having confidence in you all, that my joy is the joy of you all.

4 For out of much affliction and anguish of heart I wrote unto you with many tears; not that ye should be grieved, but that ye might know the love which I have more abundantly unto you.

5 But if any have caused grief, he hath not grieved me, but in part: that I may not overcharge you all.

6 Sufficient to such a man is this punishment, which was inflicted of many.

7. Så att I nu des mer tvårtemot stolen öfverse med honom, och hugswala honom, på det han icke skall uppstufen warda uti för mynden bedröfwelse.

8. Dersföre förmanar jag eder, att I bewisen honom kärlek.

9. Ty dersföre hafwer jag och skrifwit eder till, att jag skulle bepröfwa eder, om I lydige ären i all ting.

10. Den I förblåten något, den förblåter och jag: ty hwem och jag förblåter något, de^t förblåter jag för eder skall i Christi stad

11. På det wi icke stole warda bebragne af Satan: ty och år icke öweterligt, hwad han i sinnet hafwer.

12. Men då jag kom till Troadem, till att predika Christi Ewangelium. och mig upplåten wardt en dörr i Thessalonan,

13. Hade jag ingen ro uti min anda, dersföre att jag icke fann min broder Titum; utan gjorde der mitt affed, och for till Macedonien.

14. Men Gudt ware låf, som alltid låter och seger behålla i Christo, och uppenbarar lusten af sin sunstap, genom och allestädes.

15. Ty wi äre Gudt en god Christi lust, både ibland dem som salige warda, också ibland dem som förtappade warda.

16. Dessom en döds lust till döden; men dem androm en lifsens lust till lif: ho år nu här dogse till?

17. Ty wi äre icke såsom många, de der förfalska Gudts ord; utan af renhet, och såsom af Gudt, tale wi för Gudt i Christo.

3. Capitel.

Stole wi då åter begynna prisa och stelswa? Eller behöfwe wi, såsom någre andre, prissref till eder, eller ock prissref ifrån eder?

7 So that contrariwise ye *ought* rather to forgive *him*, and comfort *him*, lest perhaps such a one should be swallowed up with overmuch sorrow.

8 Wherefore I beseech you that ye would confirm *your* love toward him.

9 For to this end also did I write that I might know the proof of you, whether ye be obedient in all things.

10 To whom ye forgive any thing, I *forgive* also: for if I forgave any thing, to whom I forgave *it*, for your sakes *forgave I it* in the person of Christ;

11 Lest Satan should get an advantage of us: for we are not ignorant of his devices.

12 Furthermore, when I came to Troas to *preach* Christ's gospel, and a door was opened unto me of the Lord,

13 I had no rest in my spirit, because I found not Titus my brother; but taking my leave of them, I went from thence into Macedonia.

14 Now thanks *be* unto God, which always causeth us to triumph in Christ, and maketh manifest the savour of his knowledge by us in every place.

15 For we are unto God a sweet savour of Christ, in them that are saved, and in them that perish:

16 To the one *we are* the savour of death unto death; and to the other the savour of life unto life. And who is sufficient for these things?

17 For we are not as many, which corrupt the word of God: but as of sincerity, but as of God, in the sight of God speak we in Christ.

CHAPTER III.

DO we begin again to commend ourselves? or need we, as some *others*, epistles of commendation to you, or *letters* of commendation from you?

2. I åren vårt bref, bestrifwit utt våra hjertan, hwilket såndt och låst warder af alla mennistor?

3. Efter I bewisen, att I åren Christt bref, beredt genom vår tjenst, och strifwit, icke med blåct, utan med lefwande Guds Anda; icke i taflor af sten, utan i hjertans taflor af sdt.

4. Men en sådan tröst hafwe wi till Gud, genom Christum.

5. Icke att wi beqwåmlige åre af oss sjelfwa något tånta, såsom af oss sjelfwa; men åre wi till något beqwåmlige, så är det af Gudi,

6. Swillen ock oss beqwåmliga gjort hafwe, till att föra det Nya Testamentets åmbete; icke bokstafpens, utan Andans: ty bokstafwen dödar; men Anden gör lefwande.

7. Hade nu det åmbetet klarhet, som genom bokstafwen dödar, och i stenar utgräfuit är, så att Israets barn icke kunde se på Mose anfigte, för hans anfigtes klarhets skull, den dock återwänder;

8. Hwi skulle icke mycket mer det åmbetet, som Andan gifwer, hafwa klarhet?

9. Ty om det åmbete, som förddmelse predikar, hafwer klarhet, mycket mer går det åmbete öfwer i klarhet, som rättfärdighet predikar.

10. Och dertill med, det som förklaradt wardt, war dock i denna måttan lika som intet förklaradt. emot denna öfwerwinneliga klarheten.

11. Ty hade det klarhet, som återwänder, mycket mer hafwer det klarhet, som warattigt är.

12. Efter wi nu sådant hopp hafwe, åre wi mycket bristige:

13. Och göre icke såsom Moses, den ett täckelse hangde för sitt anfigte, så att Israets barn icke kunde se uppå des anda, som återwänder;

14. Utan deras sinnen äro förstockade; ty altin till denna dag blifwer samma täckelse oborttagit öfwer Gamla

2 Ye are our epistle written in our hearts, known and read of all men:

3 Forasmuch as ye are manifestly declared to be the epistle of Christ ministered by us, written not with ink, but with the Spirit of the living God; not in tables of stone, but in fleshy tables of the heart.

4 And such trust have we through Christ to God-ward:

5 Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves; but our sufficiency is of God;

6 Who also hath made us able ministers of the new testament; not of the letter, but of the spirit: for the letter killeth, but the spirit giveth life.

7 But if the ministration of death, written and engraven in stones, was glorious, so that the children of Israel could not steadfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance; which glory was to be done away;

8 How shall not the ministration of the spirit be rather glorious?

9 For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory.

10 For even that which was made glorious had no glory in this respect; by reason of the glory that excelleth.

11 For if that which is done away was glorious, much more that which remaineth is glorious.

12 Seeing then that we have such hope, we use great plainness of speech:

13 And not as Moses, which put a veil over his face, that the children of Israel could not steadfastly look to the end of that which is abolished:

14 But their minds were blinded: for until this day remaineth the same veil untaken away in I

Testamentet, när de låsat, hvilket i Christo återvänder.

15. Men intill denna dag, då Moses låsen warder, hänger täckelset för deras hjerta.

16. Men om de omvände sig till HERren, så worde täckelset borttagit.

17. Ty HERren är en Ande: der nu HERrans Ande är, der är frihet.

18. Men nu ståde wi alle, såsom uti en spegel, HERrans klarhet med upptäckt anslgte, och wi warde förklarade uti samma belåte, ifrån den ena klarheten till den andra, såsom af HERrans Anda.

4. Capitel.

Derföre, medan wi ett sådant ämbete hafwe, efter som öf barmhertighet medersfaren är, så warde wi icke försumlige;

2. Utan sly och hemlig stam, och fare icke med staltighet: förfalste ej heller Guds ord; utan med uppenbar sanning bewise öf wäl för alla människors samweten, i Guds åsyn.

3. Är nu vårt Evangelium förtäckt, så är det förtäckt för dem, som förtappade warda:

4. I hvilka denna werldens gud hafwer förblindat de otrognas sinnen, att dem icke skall lysa Evangelii ljus af Christi klarhet, hvilken Guds belåte är.

5. Ty wi predise icke öf sjelstwa, utan Jesum Christum, att han är HERren; men wi edre tjenare för Jesu skull.

6. Ty Gud är den, som böd ljuset utur mörkret lysa, och lysste uti vårt hjerta, att igenom öf måtte upplysning ste af Guds klarhets kunskap, i Jesu Christi anslgte.

7. Men wi hafwe dessa håstwor uti lersar, på det att den stora frasten skall wara af Gudi, och icke af öf.

reading of the old testament; which *vail* is done away in Christ.

15 But even unto this day, when Moses is read, the *vail* is upon their heart.

16 Nevertheless, when it shall turn to the Lord, the *vail* shall be taken away.

17 Now the Lord is that Spirit: and where the Spirit of the Lord is, there is liberty.

18 But we all, with open face beholding as in a glass the glory of the Lord, are changed into the same image from glory to glory *even* as by the Spirit of the Lord.

CHAPTER IV.

THEREFORE, seeing we have this ministry, as we have received mercy, we faint not;

2 But have renounced the hidden things of dishonesty, not walking in craftiness, nor handling the word of God deceitfully; but, by manifestation of the truth, commending ourselves to every man's conscience in the sight of God.

3, But if our gospel be hid, it is hid to them that are lost:

4 In whom the god of this world hath blinded the minds of them which believe not, lest the light of the glorious gospel of Christ, who is the image of God, should shine unto them.

5 For we preach not ourselves, but Christ Jesus the Lord; and ourselves your servants for Jesus' sake.

6 For God, who commanded the light to shine out of darkness, hath shined in our hearts, to *give* the light of the knowledge of the glory of God in the face of Jesus Christ.

7 But we have this treasure in earthen vessels, that the excellency of the power may be of God, and not of us.

8 Vi warde allestäds trängde; men wi ängslas intet: wi beshymras; men wi gifwe oss icke öfwer.

9 Vi lide försköjelse; men wi warde icke öfwergifne: wi blifwe undertryckte; men wi förgås icke.

10 Vi omsöre alltid HERANS Jesu ödd på vår lefamen: på det att oss Jesu lif må på vår lefamen uppenbaradt warda.

11 Ty wi som lefwe, warde alltid öfwergifne i ödden för Jesu skull; på det att oss Jesu lif skall uppenbaradt warda på vårt öddliga fött.

12 Så är nu ödden mågtig i oss; men lifwet i eder.

13 Efter wi hafwe den samma tronens Andä, som skrifwit är: Jag tror, derföre talar jag: så tro wi oss, derföre tale wi oss:

14 Betande, att den som hafver uppväckt HERAN Jesum, han skall oss uppväcka och genom Jesum, och ställa oss med eder.

15 Ty det ster allt för eder skull: på det den öfverflödiga wälgerning, der många tacks, skall rifeligen komma Gud till pris.

16 Derföre förtrötta vi intet; utan ändock vår utwärtens menniska förgås, så warer dock den inwärtens förnyad dag ifrån dag.

17 Ty vår bedröfwelse, den dock timlig och lätt är, föder i oss en ewig och öfwer alla måtto wigtig hårtlighet:

18 Vi som icke se efter de ting, som synas, utan de som icke synas; ty de ting, som synas, äro timliga; men de som icke synas, äro ewiga.

5. Capitel.

Men wi wete, att om denna hyddan, vårt jordiska hus, nederstagen warder, så hafwe wi en byggning af Gud byggd; ett hus, icke med händer gjordt, det ewigt är i himmelen.

8 *We are troubled on every side, yet not distressed; we are perplexed, but not in despair;*

9 *Persecuted, but not forsaken; cast down, but not destroyed;*

10 *Always bearing about in the body the dying of the Lord Jesus, that the life also of Jesus might be made manifest in our body.*

11 *For we which live are always delivered unto death for Jesus' sake, that the life also of Jesus might be made manifest in our mortal flesh.*

12 *So then death worketh in us, but life in you.*

13 *We having the same spirit of faith, according as it is written, I believed, and therefore have I spoken; we also believe, and therefore speak;*

14 *Knowing that he which raised up the Lord Jesus shall raise up us also by Jesus, and shall present us with you.*

15 *For all things are for your sakes, that the abundant grace might through the thanksgiving of many redound to the glory of God.*

16 *For which cause we faint not; but though our outward man perish, yet the inward man is renewed day by day.*

17 *For our light affliction, which is but for a moment, worketh for us a far more exceeding and eternal weight of glory;*

18 *While we look not at the things which are seen, but at the things which are not seen: for the things which are seen are temporal; but the things which are not seen are eternal.*

CHAPTER V.

FOR we know that, if our earthly house of *this* tabernacle were dissolved, we have a building of God, a house not made with hands eternal in the heavens.

2. Och öfwer det samma sude wi oc, efter wårt hemman som af himmelen är, och öf långtar, att wi dermed måge öfwerflådde warba :

3. Dock om wi flådde, och icke nafne finnas.

4. Ty medan wi äre uti denna hyddan, sude wi, och äre betungade; efter wi wilje icke afflådde, utan hållre öfwerflådde warba, på det, att det dödliga måtte uppswulget warba af lifwet.

5. Men den öf dertill bereder, är Gud, den öf Andan till pant gifwit hafwer.

6. Så äre wi fördenksull wid god tröst allid, och wete, att så länge wi hafwe hemman uti lefamen, så äre wi icke hemma när HERranom :

7. Ty wi wandre i tron, och se honom intet.

8. Men wi hafwe tröst, och hafwe mycket mer lust, till att ute wandra ifrån lefamen, och hemma wara när HERranom.

9. Dersföre hwad wi äre hemma, eller ute wandrande, wintåge wi öf oc, att wi måge honom tådas.

10. Ty wi måste alle uppenbarade warba för Christi domstol: på det hwar och en skall få, efter som han handlat hafwer, medan han lefde, ehwad det är godt eller ondt.

11. Efter wi nu wete, att HERren är fruktandes, fare wi satta med menniskorna; men Gudi äro wi uppenbare; jag hoppas, att wi oc äre uppenbare uti edra samweten.

12. Wi prise öf icke åter för eder; men wi gifwe eder tillfälle, till att berömma eder af öf: på det I något hafwa stolon emot dem, som sig efter anseendet, och icke efter hjertat berömma.

13. Ty äre wi för strånge, så äre wi det Gudi; eller äre wi måttelige, så äre wi eder måttelige.

14. Ty Christi kärlek tvingar öf så, efter wi det hålle, att om en är dödt för alla, så äro de alle döde.

2 For in this we groan, earnestly desiring to be clothed upon with our house which is from heaven :

3 If so be that being clothed we shall not be found naked.

4 For we that are in *this* tabernacle do groan, being burdened : not for that we would be unclothed, but clothed upon, that mortality might be swallowed up of life.

5 Now he that hath wrought us for the selfsame thing is God, who also hath given unto us the earnest of the Spirit.

6 Therefore *we are* always confident, knowing that, whilst we are at home in the body, we are absent from the Lord :

7 For we walk by faith, not by sight :

8 We are confident, *I say*, and willing rather to be absent from the body, and to be present with the Lord.

9 Wherefore we labour, that, whether present or absent, we may be accepted of him.

10 For we must all appear before the judgment seat of Christ ; that every one may receive the things *done* in *his* body, according to that he hath done, whether *it be* good or bad.

11 Knowing therefore the terror of the Lord, we persuade men ; but we are made manifest unto God ; and I trust also are made manifest in your consciences.

12 For we commend not ourselves again unto you, but give you occasion to glory on our behalf, that ye may have somewhat to *answer* them which glory in appearance, and not in heart.

13 For whether we be beside ourselves, *it is* to God : or whether we be sober, *it is* for your cause.

14 For the love of Christ constraineth us ; because we thus judge, that if one died for all, then were all dead :

15. Och han är fördenstull dödd för alla, att de som lefwa, skola icke nu lefwa sig sjelfwom, utan honom, som för dem dödd och uppstånden är.

16. Så länne wi nu ingen ifrån denna tid efter löttet; och om wi än hafwe lånt Christum efter löttet, så länne wi honom dock nu intet mer.

17. Swar nu någon är i Christo, så är han ett nytt kreatur, det gamla är förångit: si, all ting äro ny wördar.

18. Men attsamman är af Gud, den och med sig sjelf försonat hafwer genom Jesum Christum, och gifwit och ämbetet, att predika samma försoning.

19. Ty Gud war i Christo, och försonade werlden med sig sjelf, och förbrådde dem intet deras synder, och hafwer bestidat ibland och försoningens ord.

20. Så äre wi nu sändningabåd i Christi stad: ty Gud förmanar genom och: så bedje wi nu i Christi stad, låter försona eder med Gud.

21. Ty den der af ingen synd wiste, honom hafwer han för och gjort till synd; på det wi skulle warda Guds rättfärdighet genom honom.

6. Capitel.

Ja, wi såsom medhjelpare förmanar eder, att I icke uudsån Guds nåd såfångt.

2. Ty han säger: Jag hafwer bönhört dig i behaglig tid, och jag hafwer hjälpt dig på salighetens dag: si, nu är den behagliga tiden; si, nu är salighetens dag.

3. Låter och ingen i någon måtto förargelse gifwa, på det vårt ämbete må ostraffadt blifwa;

4. Utan låter och i all ting bewisa och såsom Guds tjenare, i stort tålmod, i bedröfwelse, i ädd, i ångest,

15 And *that* he died for all, that they which live should not henceforth live unto themselves, but unto him which died for them, and rose again.

16 Wherefore henceforth know we no man after the flesh: yea, though we have known Christ after the flesh, yet now henceforth know we *him* no more.

17 Therefore if any man be in Christ, *he* is a new creature: old things are passed away; behold, all things are become new.

18 And all things *are* of God, who hath reconciled us to himself by Jesus Christ, and hath given to us the ministry of reconciliation;

19 To wit, that God was in Christ, reconciling the world unto himself, not imputing their trespasses unto them; and hath committed unto us the word of reconciliation.

20 Now then we are ambassadors for Christ, as though God did beseech *you* by us: we pray *you* in Christ's stead, be ye reconciled to God.

21 For he hath made him *to be* sin for us, who knew no sin; that we might be made the righteousness of God in him.

CHAPTER VI.

WE then, as workers together *with him*, beseech *you* also that ye receive not the grace of God in vain.

2 (For he saith, I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now *is* the accepted time; behold, now *is* the day of salvation.)

3 Giving no offence in any thing, that the ministry be not blamed:

4 But in all *things* approving ourselves as the ministers of God, in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses,

5. I slag, i fångelse, i uppror, i arbete, i wafande, i fastande,

6. I renlesnad, i förstånd, i långmogheter, i mildhet, i den Heliga Andas, i en ofstrymtad kärlek,

7. I sanningens ord, i Guds kraft genom rättfärdighetens wapen, till höggra sldan, och till den wänstra,

8. Genom åra och smålet, genom ondt rykte och godt rykte; såsom bedragare, och dock sannfärdige;

9. Såsom ofände, och dock fände; såsom de der dö, och si, wi lefwe; såsom näpste, och dock icke dråpne;

10. Såsom bedröfwade, och dock alltid glade; såsom fattige, och dock många rika gdrande; såsom intet hafwande, och dock all ting ägande.

11. O I Corinthier, vår mun hafwer öppnat sig till eder; vårt hjerta är gladt.

12. Gör vår skull behöfwen I icke ångslas; men att I ångslens, det gdreren I af en hjertelig mening.

13. Jag talar med eder, såsom med mina barn, att I ock så ställen eder emot mig, och warer också glade.

14. Drager icke uti främmande of med de otrogna, ty hwad hafwer rättfärdigheten beståta med orättfärdigheten? eller hwad delattighet hafwer ljuset med mörkret?

15. Eller huru förlita sig Christus och Belial? eller hwad del hafwer den trogne med den otrogna?

16. Eller huru kommer Guds tempel öfwerens med afgudar, ty I åren lefwande Guds tempel, såsom Gud säger: Jag will bo uti dem, och wandra uti dem, och jag will wara deras Gud, och de stola wara mitt folk.

17. Dersöre går ut ifrån dem, och skiljens ifrån dem, säger HERREN, och kommer intet mid det orient är; och så skall jag undfå eder,

18. Och wara eder Fader, och I stolta wara mine söner och döttrar, säger allwäldige HERREN.

5 In stripes, in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings; in fastings;

6 By pureness, by knowledge, by longsuffering, by kindness, by the Holy Ghost, by love unfeigned,

7 By the word of truth, by the power of God, by the armour of righteousness on the right hand and on the left,

8 By honour and dishonour, by evil report and good report: as deceivers, and yet true;

9 As unknown, and yet well known; as dying, and, behold, we live; as chastened, and not killed;

10 As sorrowful, yet alway rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things.

11 O ye Corinthians, our mouth is open unto you, our heart is enlarged.

12 Ye are not straitened in us, but ye are straitened in your own bowels.

13 Now for a recompense in the same, (I speak as unto my children,) be ye also enlarged.

14 Be ye not unequally yoked together with unbelievers: for what fellowship hath righteousness with unrighteousness? and what communion hath light with darkness?

15 And what concord hath Christ with Belial? or what part hath he that believeth with an infidel?

16 And what agreement hath the temple of God with idols? for ye are the temple of the living God; as God hath said, I will dwell in them, and walk in them; and I will be their God, and they shall be my people.

17 Wherefore come out from among them, and be ye separate, saith the Lord, and touch not the unclean thing; and I will receive you,

18 And will be a Father unto you, and ye shall be my sons and daughters, saith the Lord Almighty.

7. Capitel.

CHAPTER VII.

Efter wi nu hafwe sådana löften, mine säreste, så göröm och rena af all löttets och andans besmittelse, fullbordande helgelsen i Guds råddhåga.

2. Fatter och; wi hafwe ingen gjort skada, wi hafwe ingen bedragit, wi hafwe ingen beswilit.

3. Sådant säger jag icke till att förböma eder ty jag sade eder tillfredne, att I ären i vårt hjerta till att dö och lefwa med eder.

4. Jag hafwer mycken tröst till eder; jag berömmar mig mycket af eder: jag är uppfyllt med hugswalelse: jag är uti ofägelig glädje, i all vår bedröfwelse.

5. Ty när wi kommo uti Macedonien, då hade vårt fött ingen ro, utan allestädes woro wi uti bedröfwelse; utwårtes strid, inwårtes råddhåga.

6. Men Gud som hugswalar dem, som förtryckte åro, han hugswalade och genom Titus tillkommelse.

7. Dod icke allenast genom hans tillkommelse, utan jemwål genom den hugswalelse han fått hade af eder; och förkunnade och eder åstundan, eder gråt, edert nit om mig, så att jag blef ändå yttermera glad.

8. Ty det jag bedröfwade eder med mitt bref, det ångrar mig intet; och om det ån ångrade mig, dock medan jag ser, att samma bref hafwer till åfwenthros en tid långt bedröfwat eder,

9. Så fröjdar jag mig nu icke deraf, att I worden bedröfwade, utan att I worden bedröfwade till båttring: ty I ären bedröfwade wordne efter Guds sinne, så att I ingen skada lidit hafwen af och i någon måtto.

10. Ty den sorg som är efter Guds sinne, hon kommer åstad båttring till salighet, den man icke ångrar; men werldens sorg, hon kommer åstad döden.

11. Si, det samma, att I bedröf-

HAVING therefore these promises, dearly beloved, let us cleanse ourselves from all filthiness of the flesh and spirit, perfecting holiness in the fear of God.

2 Receive us; we have wronged no man, we have corrupted no man, we have defrauded no man.

3 I speak not *this* to condemn you: for I have said before, that ye are in our hearts to die and live with you.

4 Great is my boldness of speech toward you, great is my glorying of you: I am filled with comfort, I am exceeding joyful in all our tribulation.

5 For, when we were come into Macedonia, our flesh had no rest, but we were troubled on every side; without *were* fightings, within *were* fears.

6 Nevertheless God, that comforteth those that are cast down, comforted us by the coming of Titus;

7 And not by his coming only but by the consolation wherewith he was comforted in you, when he told us your earnest desire, your mourning, your fervent mind toward me; so that I rejoiced the more.

8 For though I made you sorry with a letter, I do not repent, though I did repent: for I perceive that the same epistle hath made you sorry, though *it were* but for a season.

9 Now I rejoice, not that ye were made sorry, but that ye sorrowed to repentance: for ye were made sorry after a godly manner, that ye might receive damage by us in nothing.

10 For godly sorrow worketh repentance to salvation not to be repented of: but the sorrow of the world worketh death.

11 For behold this selfsame thing,

made worden efter Guds sinne, hvilken omsorg det hafwer gjort i eder; ja sannertigen ursått, mig håg, råddhåga, åstundan, nit, håmnd: ty I hafwen bewisat i alla stycken, att I rene åren uti den saken.

12. Derföre, åndoc jag stref eder till, så år det likwål icke stedt för hans skull, som stadån gjort hade; icke heller för hans skull, som stadån stedd war: utan förden skull, att vår slit till eder skulle uppenbar warda når eder för Gudi.

13. Derföre hafwe wi nu fått hugswalelse, deraf att I hugswalade åren; doc ån mydet mer hafwe wi gladt och för Titus fröjds skull, ty hans ande wardt wedergwickt af eder alla.

14. Swad jag hafwer berömt mig om eder för honom, der blyges mig intet; utan såsom wi all ting i sanning hafwe eder sagt, så år oc vår berömmelse för Titus sann worden.

15. Och hans hjerta år öfvermåttan wål till sinnes om eder, då han tänker på allas eder lydoad, huruledes I undfingen honom med råddhåga och båsman.

16. Jag fröjdar mig, att jag all godt må förse mig till eder.

8. Capitel.

Jag gör eder kunnigt, såre bröder, om den Guds nåd, som gifwen år uti de församlingar, som åro i Mace-donien.

2. Ty deras glådje år osågelig, då de genom myden bedröfwelse bepröfwade wordo; och åndoc de ganska fattige woro, hafwa de likwål rikeligen gifwit i all ensaldighet.

3. Ty de woro wålwillige efter all sin magt, och öfwer sin magt, det bethgar jag;

4. Bedjande och med myden förmaning, att wi anamma wille wålgerningen, och tjenstens belastighet, som stidab war till helgonen.

that ye sorrowed after a godly sort what carefulness it wrought in you, yea, *what* clearing of yourselves, yea, *what* indignation, yea, *what* fear, yea, *what* vehement desire, yea, *what* zeal, yea, *what* revenge! In all *things* ye have approved yourselves to be clear in this matter.

12 Wherefore, though I wrote unto you, *I did it* not for his cause that had done the wrong, nor for his cause that ~~suffered~~ wrong, but that our care for you in the sight of God might appear unto you.

13 Therefore we were comforted in your comfort: yea, and exceedingly the more joyed we for the joy of Titus, because his spirit was refreshed by you all.

14 For if I have boasted any thing to him of you, I am not ashamed; but as we spake all things to you in truth, even so our boasting, which *I made* before Titus, is found a truth.

15 And his inward affection is more abundant toward you, whilst he remembereth the obedience of you all, how with fear and trembling ye received him.

16 I rejoyce therefore that I have confidence in you in all *things*.

CHAPTER VIII.

MOREOVER, brethren, we do you to wit of the grace of God bestowed on the churches of Macedonia;

2 How that, in a great trial of affliction, the abundance of their joy and their deep poverty abounded unto the riches of their liberality.

3 For to *their* power, I bear record, yea, and beyond *their* power *they were* willing of themselves;

4 Praying us with much entreaty that we would receive the gift, and *take upon us* the fellowship of the ministering to the saints.

5. Och icke som vi hade hoppats, utan de gåfvo sig själwa först Guds ordom, och sedan oss, genom Guds vilja :

6. Att vi måste förmana Titum, att såsom han hade tillförene beghnt, så skulle han ock nu fullfölja sådan godwillighet när eder.

7. Men såsom I uti alla stytken rise ären i tro, och ord, och i förstånd, och i all flit, och eder kärlet till oss, så styr det så, att I ock i denna eder undfåttning rise ären.

8. Icke så, att jag bjuder eder något ; utan efter andre så vintägga sig, försöker jag ock eder kärlet, om han santlydig är.

9. Ty I weten Guds Ords Jesu Christi godwillighet, att ändock han war rik, wardt han likwål fattig för eder skull, på det I genom hans fattigdom skullen rise warda.

10. Mitt råd gifwer jag häruti, ty det är eder nyttigt, efter I för ett år sedan haben beghnt. icke allenast göra, utan jemmål wilja ;

11. Fullföljer nu med gerningen såsom I beghnten, att såsom wiljan war redobogen, så fullföljer ock af det I förmågen.

12. Ty då wiljan är först god, så är han tacknämlig, efter den del han hafwer, och icke efter det han icke hafwer.

13. Icke sker detta i den mening, att andre stola hafwa nog, och I trångmå, utan att det skall gå lifa till.

14. Att eder risebom tjenar deras fattigdom i denna dyra tid, och deras risebom hjälper eder fattigdom, på det lifa tillgå skall

15. Såsom skrifwit är: Den der mycket samlade, han hade intet till öfverlopps ; och den der litet samlade, honom fattades intet.

16. Men Gudi ware tack, som sådan flit gifwit hafwer uti Titus hjerta till eder.

17. Ty han tog den förmaning på

5 And *this they did*, not as we hoped, but first gave their own selves to the Lord, and unto us by the will of God.

6 Inasmuch that we desired Titus, that as he had begun, so he would also finish in you the same grace also.

7 Therefore, as ye abound in every *thing*, in faith, and utterance, and knowledge, and in all diligence, and in your love to us, see that ye abound in this grace also.

8 I speak, not by commandment, but by occasion of the forwardness of others, and to prove the sincerity of your love.

9 For ye know the grace of our Lord Jesus Christ, that, though he was rich, yet for your sakes he became poor, that ye through his poverty might be rich.

10 And herein I give *my* advice : for this is expedient for you, who have begun before, not only to do, but also to be forward a year ago.

11 Now therefore perform the doing of it ; that as *there was* a readiness to will, so *there may be* a performance also out of that which ye have.

12 For if there be first a willing mind, *it is* accepted according to that a man hath, and not according to that he hath not.

13 For *I mean* not that other men be eased, and ye burdened :

14 But by an equality, *that* now at this time your abundance *may be a supply* for their want, that their abundance also may be a *supply* for your want ; that there may be equality :

15 As it is written, He that *had gathered* much had nothing over ; and he that *had gathered* little had no lack :

16 But thanks *be* to God, which put the same earnest care into the heart of Titus for you.

17 For indeed he accepted the e

sig : ja sannertligen, han war så flitig, att han tog sig före sjelstviljande fara till eder.

18. Men wi hafwe såndt med honom en broder, den pris hafwer i Evangelio, i alla församlingar.

19. Och icke det allenast ; utan han är ock sticad af församlingarna, till att wara vår söljeslagare till denna undsättning, som beställes af oss HERANOM till åra, och eder goda vilja till pris.

20. Och förwara, att oss ingen straffa kan för denna risa undsättnings skull, som af oss beställd warder ;

21. Och se derpå, att det rebeligen tillgår, icke allenast för HERANOM, utan ock för mennistor.

22. Och hafwe wi såndt med honom vår broder, den wi ofta bepröfwat hafwe i många strycken, att han flitig är, och nu mycket mer flitig ; och förfe wi oss stortligen till eder.

23. Ehwad det är för Titus skull, hwilken min stallbroder och medhjelpare är när eder, eller för våra bröders skull, som äro församlingarnas Apostlar, och Christi åra.

24. Låter nu sfinna någon bewisning till eder kärlek, och vår berömmelse af eder på dem ; ja ock uppenbartligen för församlingarna

9. Capitel.

Om den undsättning, som sker helgonen, är icke behof, att jag strifwer eder till.

2. Ty jag wet eder goda vilja, af hwilken jag berömmar mig ibland dem i Macedonien, att Achajen war redo för ett år sedan ; och edert efterbdme uppmådte många :

3. Dod hafwer jag såndt dessa bröder, derföre, att vår berömmelse om eder icke skall såfång wara uti detta årende ; och att I åren redo, såsom jag hafwer sagt om eder ;

4. På det om de af Macedonien med mig komma, och finna eder icke redo, att

hortation ; but being more forward of his own accord he went unto you

18 And we have sent with him the brother, whose praise is in the gospel throughout all the churches ;

19 And not that only, but who was also chosen of the churches to travel with us with this grace, which is administered by us to the glory of the same Lord, and declaration of your ready mind :

20 Avoiding this, that no man should blame us in this abundance which is administered by us :

21 Providing for honest things, not only in the sight of the Lord, but also in the sight of men.

22 And we have sent with them our brother, whom we have oftentimes proved diligent in many things, but now much more diligent, upon the great confidence which I have in you.

23 Whether any do inquire of Titus, he is my partner and fellow helper concerning you : or our brethren be inquired of, they are the messengers of the churches, and the glory of Christ.

24 Wherefore shew ye to them, and before the churches, the proof of your love, and of our boasting on your behalf.

CHAPTER IX.

FOR as touching the ministering to the saints, it is superfluous for me to write to you :

2 For I know the forwardness of your mind, for which I boast of you to them of Macedonia, that Achaia was ready a year ago ; and your zeal hath provoked very many

3 Yet have I sent the brethren, lest our boasting of you should be in vain in this behalf ; that, as I said, ye may be ready :

4 Lest haply if they of Macedonia come with me, and find you

vi (jag vill icke säga I) icke då stole på en bligd af sådan berömmelse.

5. Syntes mig ock af nöden vara, att förmana bröderna, att de först foro till eder, och tillredde den undsättning, som tillförene utlofvad war, att hon ligger redo, såsom en god undsättning, och icke som någon farghet.

6. Men det säger jag: Den som spartligen sår, han skall ock spartligen uppstå: och den som sår i målsig-nelse, han skall ock uppstå i målsig-nelse.

7. Swar och en som han self vill; icke med olust, eller af tvång: ty en glad gifware älskar Gud.

8. Gud är mågtig så lagat, att alla-handa nåd riketligen blifwer i eder; att I uti all ting alltid nog hafwen, nog mågtige till alla goda gerningar.

9. Såsom strifwit är: Han hafwer utstrött, och gifwit de fattiga: hans rättfärdighet blifwer i ewig tid.

10. Men den som råder sådesman-nen det han sår, han skall ock råda eder brödet till att äta, och skall förda eder såd, och låta wäga eder rättfär-dighets frukt:

11. Att I rike blifwen i all ting, uti all ensalighet, hwilken i öf werkar, att Gudi ster tack:

12. Ty denna undsättning icke allenast uppfyller den brist, som helgonen hafwa; utan jemwäl öfwerflödar der-till, att många tacka Gudi, de som den-na hjelp wäl tackes,

13. Och prisa Gud för eder under-dåniga betänne i Christi Evangelio, och för edert ensalbiga medbelande med dem och alla,

14. Och bestifes i deras böner för eder: hwilka ock långa efter eder, för den öfwerflönnande Guds nåd, som är i eder.

unprepared, we (that we say not, ye) should be ashamed in this same confident boasting.

5 Therefore I thought it necessary to exhort the brethren, that they would go before unto you, and make up beforehand your bounty, whereof ye had notice before, that the same might be ready, as a matter of bounty, and not as of covetousness.

6 But this I say, He which soweth sparingly shall reap also sparingly; and he which soweth bountifully shall reap also bountifully.

7 Every man according as he purposeth in his heart, so let him give; not grudgingly, or of necessity: for God loveth a cheerful giver.

8 And God is able to make all grace abound toward you; that ye, always having all sufficiency in all things, may abound to every good work:

9 (As it is written, He hath dispersed abroad; he hath given to the poor: his righteousness remaineth for ever.

10 Now he that ministereth seed to the sower both minister bread for your food, and multiply your seed sown, and increase the fruits of your righteousness:)

11 Being enriched in every thing to all bountifulness, which causeth through us thanksgiving to God.

12 For the administration of this service not only supplieth the want of the saints, but is abundant also by many thanksgivings unto God;

13 While by the experiment of this ministration they glorify God for your professed subjection unto the gospel of Christ, and for your liberal distribution unto them, and unto all men;

14 And by their prayer for you, which long after you for the exceeding grace of God in you.

15. Men Gudl wære tad för sin öf-
geliga gåfwa.

10. Capitel.

Men jag Paulus förmanar eder, ge-
nom Christi saktmodighet och mild-
het; jag som ringa är, när jag är när
eder; men frånvarande är jag dristig
toid eder.

2. Men jag beder eder, att jag icke
skall nödgas närvarande handla dri-
stelige, och brusa den djersfhet, som
man mig tillågger, emot några, som
öf råfna, såsom wi wandrade efter
föttet.

3. Ty ännu öf wi wandre i föttet, lit-
wål stride wi icke efter föttet.

4. Ty våra krigswapen äro icke föttis-
liga, utan mågtiga för Gud, att ne-
derstä fåsten.

5. Med hwilka wi fullstå de anslag,
och all höghet som sig upphåfwer emot
Guds kunskap, och till fånga tage all
förnuft, under Christi lydnad:

6. Och äre redobogne, att hämnas
all ohydnad, när eder lydnad fullbor-
dad är.

7. Dömen I efter anslaget? Om nå-
gon förlåter sig derpå, att han hör
Christo till, han tänke det öf med sig
slelf, att såsom han hör Christo till,
så höre öf wi Christo till.

8. Och om jag öf något mer beröm-
de mig af wår magt, hwilken Herren
öf gifwit hafwer, eder till förbåttring,
och icke till förderf, wille jag ändå icke
bligå.

9. Men detta säger jag, på det I icke
stolen tänka, att jag hade welat för-
stråcka eder med bref.

10. Ty brefsven, säga de, äro swåra
och starka; men lekamliga närwarelsen
är swag, och orden föratteliga:

11. Den sådan är, han tänke, att
sådane som wi äre med orden i bref-
wen frånvarande, så äre wi öf wål
öf gerningen närvarande.

15 Thanks be unto God for his
unspeakable gift.

CHAPTER X.

NOW I Paul myself beseech you
by the meekness and gentle-
ness of Christ, who in presence am
base among you, but being absent
am bold toward you:

2 But I beseech you, that I may
not be bold when I am present with
that confidence, wherewith I think
to be bold against some, which
think of us as if we walked ac-
cording to the flesh.

3 For though we walk in the
flesh, we do not war after the flesh:

4 (For the weapons of our war-
fare are not carnal, but mighty
through God to the pulling down
of strong holds:)

5 Casting down imaginations, and
every high thing that exalteth it-
self against the knowledge of God,
and bringing into captivity every
thought to the obedience of Christ;

6 And having in a readiness to
revenge all disobedience, when
your obedience is fulfilled.

7 Do ye look on things after the
outward appearance? If any man
trust to himself that he is Christ's,
let him of himself think this again,
that, as he is Christ's, even so are
we Christ's.

8 For though I should boast some-
what more of our authority, which
the Lord hath given us for edifica-
tion, and not for your destruction,
I should not be ashamed.

9 That I may not seem as if I
would terrify you by letters:

10 For his letters, say they, are
weighty and powerful; but his
bodily presence is weak, and his
speech contemptible:

11 Let such a one think this, that,
such as we are in word by letters
when we are absent, such will we be
also in deed when we are present.

12. Ty wi tross icke sätta eller räkna oss ibland dem, som sig sjelfwa prisa; men efter de måta sig wid sig sjelfwa, och hålla allena af sig sjelfwa, förstå de intet.

13. Men wi berömma oss icke öfvermåttan, utan allena efter reglans mått, med hvilken Gud hafver oss afmåttit, ett mått till att hinna och allt intill eder.

14. Ty wi försträcke oss icke öfvermåttan, lika som wi icke hunnit hade intill eder: ty wi äro ju och komne allt intill eder, med Christi Evangelio:

15. Icke berömmande oss öfvermåttan af annars mans arbete: förhoppandes, att se skall, då eder tro begynner wåga uti eder, att wi efter våra regler wilje widare komma,

16. Och predika och dem Evangelium, som bo utom eder, och icke berömma oss af det genom främmande regler tillredt är.

17. Men den sig berömmar, han berömma sig i HERANOM.

18. Ty den som låstwar sig sjelf, han är icke bepröfwad; utan den HEREN låstwar.

11. Capitel.

Jag wille, att I mig något litet liba wille uti min sårwitsta; dock I liden mig wäl.

2. Ty jag nitåstwar eder i Guds nit, ty jag hafwer såst eder enom man, på det jag skulle sly Christo en ren Jungfru.

3. Men jag frustar, att till åfwenthet icke ster, att såsom ormen bestof Eva med sin illfundighet, så warda och edra sinnen förwända ifrån enfaldbeten i Christo.

4. Ty, om den som till eder kommer, predikar eder en annan JESUM, den wi icke prebitade, eller om I undfån en annan Ande, den I icke undfått hafwen, eller ett annat Evangelium, det

12 For we dare not make ourselves of the number, or compare ourselves with some that commend themselves: but they, measuring themselves by themselves, and comparing themselves among themselves, are not wise.

13 But we will not boast of things without *our* measure, but according to the measure of the rule which God hath distributed to us, a measure to reach even unto you.

14 For we stretch not ourselves beyond *our* measure, as though we reached not unto you; for we are come as far as to you also in *preaching* the gospel of Christ:

15 Not boasting of things without *our* measure, *that is*, of other men's labours; but having hope, when your faith is increased, that we shall be enlarged by you according to our rule abundantly,

16 To preach the gospel in the *regions* beyond you, and not to boast in another man's line of things made ready to our hand.

17 But he that glorieth, let him glory in the Lord.

18 For not he that commendeth himself is approved, but whom the Lord commendeth.

CHAPTER XI.

WOULD to God ye could bear with me a little in *my* folly: and indeed bear with me.

2 For I am jealous over you with godly jealousy: for I have espoused you to one husband, that I may present *you* as a chaste virgin to Christ.

3 But I fear, lest by any means, as the serpent beguiled Eve through his subtilty, so your minds should be corrupted from the simplicity that is in Christ.

4 For if he that cometh preacheth another Jesus, whom we have not preached, or if ye receive another spirit, which ye have not received, or another gospel, which

J icke anammat hafwen; så liden J dem med råtta.

5. Ty jag håller mig icke ringare, än de hñge Apostlar äro.

6. Och åndock jag är enfalldig i talet, så är jag dock icke enfalldig i förståndet: dock wi äre nog sånde allestädes när eder.

7. Eller hafwer jag syndat, att jag hafwer förnedrat mig, på det J stullen upphöjde warda? Ty jag hafwer förfunnat eder Evangelium utan ldn.

8. Andra församlingar hafwer jag beröfwat, och tagit ldn af dem, der jag eder med tjente.

9. Och då jag war när eder, och mig fattades något, förtungade jag ingen: ty hwad mig fattades, uppfyllde de bröder, som komne woro af Macebonien; och i all ting höll jag mig, att jag ingen war till tunga, och will ännu så hålla mig.

10. Så wist som Christi sanning är i mig, så skall denna berömmelse mig icke förtagen warda, uti Achaje landsändar.

11. För hwad sat? Derföre att jag icke ålskar eder? Gud wet det.

12. Men det jag gör, det will jag ock göra, på det jag skall förtaga dem tillfällan, som tillfalle söta, till att berömma sig, att de äro såsom wi.

13. Ty sådane falske Apostlar, och berdraglige arbetare, taga sig uppå Christi Apostlars person.

14. Och det är ock icke under; ty ock hetswa Satan förskapar sig uti Ihusens Ängel.

15. Derföre är icke under, att hans tjenare också förstapa sig, lita som de der woro rättfärdighetens prebikare: hwilkas ånde skall warda efter deras gerningar.

16. Åter säger jag, att ingen skall tänka, att jag är såwitt; annars tager mig ock an såsom en såwitt man, att jag ock något litet må berömma mig.

17. Det jag nu talar, det talar jag såsom i HÖRANOM, utan såsom

have not accepted, ye might well bear with *him*.

5 For I suppose I was not a whit behind the very chiefest apostles.

6 But though *I be* rude in speech, yet not in knowledge; but we have been thoroughly wade manifest among you in all things.

7 Have I committed an offence in abasing myself that ye might be exalted, because I have preached to you the gospel of God freely?

8 I robbed other churches, taking wages of *them*, to do you service.

9 And when I was present with you, and wanted, I was chargeable to no man: for that which was lacking to me the brethren which came from Macedonia supplied: and in all *things* I have kept myself from being burdensome unto you, and so will I keep *myself*.

10 As the truth of Christ is in me, no man shall stop me of this boasting in the regions of Achaia.

11 Wherefore? because I love you not? God knoweth.

12 But what I do, that I will do, that I may cut off occasion from them which desire occasion; that wherein they glory, they may be found even as we.

13 For such *are* false apostles, deceitful workers, transforming themselves into the apostles of Christ.

14 And no marvel; for Satan himself is transformed into an angel of light.

15 Therefore *it is* no great thing if his ministers also be transformed as the ministers of righteousness; whose end shall be according to their works.

16 I say again, Let no man think me a fool; if otherwise, yet as a fool receive me, that I may boast myself a little.

17 That which I speak, I speak *it* not after the Lord, but as it

i fåwitthet, efter wi åre komne uti berømmelse.

18. Efter nu många berömma sig af köttet, vill också jag berömma mig.

19. In I fördragen gerna de fåwitsta, efter I åren sjelfwe wise.

20. I fördragen, om någon gör eder till tråtar, om någon eder uppåter, om någon eder ifrån tager, om någon förhåfwer sig öfwer eder, om någon slår eder i ansigtet.

21. Det säger jag efter smålighet, såsom wi more swage wordne. Swad nu någon uppå dristar, (jag talar i fåwitsta,) derpå dristar jag ock.

22. De åro Ebreer, så år jag ock; de åro Israeliter; jag ock: de åro Abraham's såd; jag ock:

23. De åro Christi tjenare; (jag talar i fåwitsta;) jag år fast mer: jag hafwer mer arbetat; jag hafwer mer hugg sått: jag hafwer oftare varit fången; ofta varit i dödsödd.

24. Af Judarna hafwer jag fem resor fått fyratio slag, ett mindre.

25. Tre resor hafwer jag varit stupad med ris: en resa stenad: tre resor hafwer jag varit i steppsbrott: natt och dag hafwer jag varit i hafwets djup.

26. Jag hafwer ofta fårdats; jag hafwer varit i farlighet i floder; i farlighet ibland mörbare; i farlighet ibland Judarna; i farlighet ibland Hedningarna; i farlighet i städerna; i farlighet i öknen; i farlighet på hafwet; i farlighet ibland falska bröder:

27. I möda och arbete; i mycket wafande; i hunger och törst; i mycket fafande; i frost och nakenhet.

28. Förutan det som eljest påkommer, nämligen, att jag dagligen öfwerlupen warer, och bår omsorg för alla församlingar.

29. So år swag, och jag warer icke swag? So förargas, och jag brinner icke?

30. Efter jag ju skall berömma mig, så vill jag berömma mig af min swaghet.

31. Gud och vår HERAS Jesu

were foolishly, in this confidence of boasting.

18 Seeing that many glory after the flesh, I will glory also.

19 For ye suffer fools gladly, seeing ye *yourselves* are wise.

20 For ye suffer, if a man bring you into bondage, if a man devour you, if a man take of you, if a man exalt himself, if a man smite you on the face.

21 I speak as concerning reproach, as though we had been weak. Howbeit, whereinsoever any is bold, (I speak foolishly,) I am bold also.

22 Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I.

23 Are they ministers of Christ? (I speak as a fool,) I am more; in labours more abundant, in stripes above measure, in prisons more frequent, in deaths oft.

24 Of the Jews five times received I forty stripes save one.

25 Thrice was I beaten with rods, once was I stoned, thrice I suffered shipwreck, a night and a day I have been in the deep;

26 In journeyings often, in perils of waters, in perils of robbers, in perils by mine own countrymen, in perils by the heathen, in perils in the city, in perils in the wilderness, in perils in the sea, in perils among false brethren;

27 In weariness and painfulness, in watchings often, in hunger and thirst, in fastings often, in cold and nakedness.

28 Beside those things that are without, that which cometh upon me daily, the care of all the churches.

29 Who is weak, and I am not weak? who is offended, and I burn not?

30 If I must needs glory, I will glory of the things which concern mine infirmities.

31 The God and Father of our

Christi Gader, hvilken vare pris i ewighet, wet, att jag icke ljuger.

32. Landshöfdingen uti Damasco på Konung Aretes wagnar, förwarade de Damasceners stad, och wille gripit mig.

33. Och jag wardt i en sorg genom ett fenster, öfwer muren, nedsläppt, och undslapp hans händer.

12. Capitel.

Mig är ju icke nyttigt, att berömma mig; dock will jag nu komma till syner och **H**errens uppenbarelser.

2. Jag känner en man i Christo för fjorton år; war han i Iesamen, det wet jag icke, eller utan Iesamen, wet jag också icke; Gud wet det: den samme wardt uppryckt intill tredje himmelen.

3. Den samma mannen känner jag, om han i Iesamen, eller utan Iesamen war, det wet jag icke; Gud wet det.

4. Han wardt uppryckt till Paradis, och hörde outfågliga ord, hwilka ingen menniska såga må.

5. Deras will jag berömma mig, men af mig sjelf will jag intet berömma mig, utan af min swaghet.

6. Och om jag wille berömma mig, så gjorde jag intet förwitst; ty jag wille såga sanningen; men jag hafwer det likwål fördrag, på det ingen skall högre ätt mig, än som han ser på mig, eller hör af mig.

7. Och på det, att jag mig icke af de stora uppenbarelser förhåswa skulle, wardt mig gifwen en påle i stötet, Satans ängel, den mig lindpusta skulle, på det jag icke skulle förhåswa öfwermåttan.

8. För hwilken sak jag bad tre resor **H**erren, att han skulle komma ifrån mig.

9. Och han sade till mig: Låt dig nöja åt min nåd; ty min kraft är mågtig i de swaga. Dersöre will g allrahållt berömma mig af min

Lord Jesus Christ, which is blessed for evermore, knoweth that I lie not.

32 In Damascus the governor under Aretas the king kept the city of the Damascenes with a garrison, desirous to apprehend me:

33 And through a window in a basket was I let down by the wall, and escaped his hands.

CHAPTER XII.

IT is not expedient for me doubtless to glory. I will come to visions and revelations of the Lord.

2 I knew a man in Christ above fourteen years ago, (whether in the body, I cannot tell; or whether out of the body, I cannot tell: God knoweth,) such a one caught up to the third heaven.

3 And I knew such a man, (whether in the body, or out of the body, I cannot tell: God knoweth,)

4 How that he was caught up into paradise, and heard unspeakable words, which it is not lawful for a man to utter.

5 Of such a one will I glory: yet of myself I will not glory, but in mine infirmities.

6 For though I would desire to glory, I shall not be a fool; for I will say the truth: but now I forbear, lest any man should think of me above that which he seeth me to be, or that he heareth of me.

7 And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations, there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

8 For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

9 And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory

swaghet, på det Christi kraft skall bo i mig.

10. Derföre är jag mid godt mod, i swaghet, i förattelse, i nöd, i förförljelse, i ångest, för Christi skull; ty när jag swag är så är jag stark.

11. Jag är såwittst worden med berömmelse: dertill hafwen I nödgat mig: ty jag skulle wara prisad af eder, efter det jag icke är ringare än någon af de höga Apostlar, ändock jag är intet.

12. Ty en Apostels tecken äro ju stredde ibland eder, med all tålmod; med tecken, och under, och mågtiga gerningar.

13. Uti hwad del hafwen I varit ringare, än de andra förämlingar, annat än det, att jag sjelf intet hafwer varit eder till tunga? Förlåter mig den orätten.

14. Si, jag är redebogen tredje resan somma till eder, och will intet heller betunga eder: ty jag söker icke edert, utan eder: derföre, att barnen stola icke draga tillhoppa åt föräldrarna, utan föräldrarna åt barnen.

15. Men jag will gansta gerna utgifwa mig, och utgifwen wara för edra själar: ändå I litet älsken mig, den dock gansta mycket älskar eder.

16. Men låter nu så wara, att jag intet hafwer betungat eder; listwål, medan jag war listig, hafwer jag sångat eder med list.

17. Hafwer jag bestattat eder med någon, som jag hafwer såndt till eder?

18. Jag bad Titum, och sånde med honom en broder; hafwer ock Titus bestattat eder? Hafwe wi icke wandrat uti en anda? Hafwe wi icke wandrat i samma fotspår?

19. Åter, menen I, att wi ursake oss för eder? Wi tale i Guds åsyn i Christo; men mine såraste, att detta sker eder till förbåttring.

20. Ty jag fruktar, att då jag kommer, må ske att jag finner eder icke såsom jag will, och I finnen icke mig

in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.

10 Therefore I take pleasure in infirmities, in reproaches, in necessities, in persecutions, in distresses for Christ's sake: for when I am weak, then am I strong.

11 I am become a fool in glorying; ye have compelled me: for I ought to have been commended of you: for in nothing am I behind the very chiefest apostles, though I be nothing.

12 Truly the signs of an apostle were wrought among you in all patience, in signs, and wonders, and mighty deeds.

13 For what is it wherein ye were inferior to other churches, except it be that I myself was not burdensome to you? forgive me this wrong.

14 Behold, the third time I am ready to come to you; and I will not be burdensome to you: for I seek not yours, but you: for the children ought not to lay up for the parents, but the parents for the children.

15 And I will very gladly spend and be spent for you; though the more abundantly I love you, the less I be loved.

16 But be it so, I did not burden you: nevertheless, being crafty, I caught you with guile.

17 Did I make a gain of you by any of them whom I sent unto you?

18 I desired Titus, and with him I sent a brother. Did Titus make a gain of you? walked we not in the same spirit? *walked we* not in the same steps?

19 Again, think ye that we excuse ourselves unto you? we speak before God in Christ: but *we do* all things, dearly beloved, for your edifying.

20 For I fear, lest, when I come, I shall not find you such as I would, and *that* I shall be found unto

som I viljen, att der är i någon måtta tråtor, nit, wrede, lif, förtal, örnastan, uppblåsning, uppror ;

21. Att jag återkommer, och min Gud betrycker mig när eder, och måste förja öfwer många, som tillsförene syndat hafwa, och icke hafwa gjort bot för deras örenlighet, stråftighet och otuft, som de bedrifwit hafwa.

13. Capitel.

Römmet jag tredje gången till eder, så stola uti två eller tre månns mun alla saker bestå.

2. Jag hafwer det sagt eder tillsförene, och säger eder det tillsförene, såsom närvarande, i den andra resan, och skrifwer det nu frånvarande, dem som tillsförene syndat hafwa, och allom dem androm, om jag återkommer skall jag intet stona.

3. Efter I söken, att I en gång stolen förnimma honom, som i mig talar, nemligen, Christum, hwilken när eder intet swag är, utan är mågtig ibland eder.

4. Ty ändock han wardt korsfäst i swagheten, så lefwer han lifwål i Guds frast; och ändock wi ock äre swage i honom, så lefwe wi lifwål med honom, uti Guds frast, när eder.

5. Förhöder eder sjelfwa, om I ären i tron; bepröfwer eder sjelfwa: eller tännen I eder icke sjelfwa, att Jesus Christus är uti eder? Utan så funde wara, att I oduglige ären.

6. Men jag hoppas, att I wäl stolen känna, att wi icke oduglige äre.

7. Och önskar jag af Gudi, att I intet öndt gören; icke på det wi skulle synas duglige; utan att I stolen göra hwad redligt är, och wi blifwe då som wi oduglige wore.

8. Ty wi kunne intet emot sanningen; utan med sanningen.

9. Men wi föröde oss när wi swage äre, och I mågtige; och det samma

such as ye would not: lest *there* be debates, envyings, wraths, strifes, backbitings, whisperings, swellings, tumults:

21 *And* lest, when I come again, my God will humble me among you, and *that* I shall bewail many which have sinned already, and have not repented of the uncleanness and fornication and lasciviousness which they have committed.

CHAPTER XIII.

THIS is the third time I am coming to you. In the mouth of two or three witnesses shall every word be established.

2 I told you before, and foretell you, as if I were present, the second time; and being absent now I write to them which heretofore have sinned, and to all other, that, if I come again, I will not spare:

3 Since ye seek a proof of Christ speaking in me, which to you-ward is not weak, but is mighty in you.

4 For though he was crucified through weakness, yet he liveth by the power of God. For we also are weak in him, but we shall live with him by the power of God toward you.

5 Examine yourselves, whether ye be in the faith; prove your own selves. Know ye not your own selves, how that Jesus Christ is in you, except ye be reprobates?

6 But I trust that ye shall know that we are not reprobates.

7 Now I pray to God that ye do no evil; not that we should appear approved, but that ye should do that which is honest, though we be as reprobates.

8 For we can do nothing against the truth, but for the truth.

9 For we are glad, when we are weak, and ye are strong: and the

haste wi od, nemligen, eder fullkomlighet.

10. Derföre skrifwer jag od detta främwarande, på det, då jag är tillstådes, jag icke skall sträng wara, efter den magt, som HERren hafwer mig gifwit till förbättring, och icke till förderf.

11. På sstone, låre bröder, fröjder eder, warer fullkomne, tröster eder, warer enö sinnade, warer fridsamme: så blifwer kärlekens och fridens Gud när eder.

12. Hælsar eder inbördes med en hellig ky.

13. Eder hellsa alla helgon.

14. Vår HERras Jesu Christi nåd, och Guds kärlek, och den Heliga Andas beläffighet ware med eder allom: Amen.

Den 2. Epistel till de Corinthier: Sänd af Philippi i Macedonien, med Tito och Luca.

also we wish, *even* your perfection.

10 Therefore I write these things being absent, lest being present I should use sharpness, according to the power which the Lord hath given me to edification, and not to destruction.

11 Finally, brethren, farewell. Be perfect, be of good comfort, be of one mind, live in peace; and the God of love and peace shall be with you.

12 Greet one another with a holy kiss.

13 All the saints salute you.

14 The grace of the Lord Jesus Christ, and the love of God, and the communion of the Holy Ghost, be with you all. Amen.

¶ The second *epistle* to the Corinthians was written from Philippi, a city of Macedonia, by Titus and Lucas.

St. Pauli Epistel

till de

Galater.

1. Capitel.

Paulus Apostel, icke af mennistor, icke heller genom mennistor; utan genom Jesum Christum, och Gud Fader, som honom uppväckt hafwer ifrån de döda,

2. Och alle bröder som när mig äro; de församlingar i Galatien:

3. Nåd ware med eder, och frid af Gud Fader, och vår HERra Jesu Christo,

4. Som sig sjelf för våra synder gifwit hafwer, på det han skulle uttaga os ifrån denna närwarande onda werlden, efter Guds och vår Faders wilja,

5. Swillkom ware pris ifrån ewighet till ewighet. Amen.

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

GALATIANS.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle, not of men, neither by man, but by Jesus Christ, and God the Father, who raised him from the dead;

2 And all the brethren which are with me, unto the churches of Galatia:

3 Grace be to you, and peace, from God the Father and from our Lord Jesus Christ,

4 Who gave himself for our sins, that he might deliver us from this present evil world, according to the will of God and our Father:

5 To whom be glory for ever and ever. Amen.

6. Mig förundrar, att I så snarligen låten eder afvända ifrån den, som eder kallat hafver uti Christi nåd, till ett annat Evangelium :

7. Andock intet annat är : utan att någre äro, de eder förwilla, och wilja förwända Christi Evangelium.

8. Men om ed wi, eller en Ängel af himmelen annorlunda preditade Evangelium för eder, än wi eder preditaf hafwe, han ware förbannad.

9. Såsom wi nu sade, så säge wi än en tid : Om någon wore, den eder predikar Evangelium annorlunda, än I undfått hafwen, han ware förbannad.

10. Predikar jag nu mennistor eller Gud till wilja ? Eller söker jag tåfås mennistor ? Hade jag hårtilldags wetat tåfås mennistor, så wore jag icke Christi tjenare.

11. Men jag gdr eder wetterligt, såre bröder, att det Evangelium, som är preditadt af mig, är icke mennistligt.

12. Ty jag hafver det icke fått af mennistor, icke heller lärt ; utan genom Jesu Christi uppenbarelse.

13. Ty I hafwen wäl hört min umgängelse fordom i Judastapet, att jag öfvermåttan förskildje Guds församling, och förstörde henne :

14. Och wågte till mer och mer i Judastapet, utöfwer många mina lifar i mitt slägte ; och höll mig strängeligen wid såderns stadgar.

15. Men då Gud tåfåtes som mig af min moders lif affskilt hafver, och kallat mig genom sin nåd dertill,

16. Att han wille uppenbara sin Son genom mig, att jag skulle genom Evangelium förtunna honom ibland Hedningarna : strag föll jag till, och befrågade mig intet derom med kött och blod ;

17. Och kom icke heller till Jerusalem igen, till dem som woro Apostlar för mig ; utan for bort i Arabien, och kom åter till Damascus.

6 I marvel that ye are so soon removed from him that called you into the grace of Christ unto another gospel :

7 Which is not another ; but there be some that trouble you, and would pervert the gospel of Christ.

8 But though we, or an angel from heaven, preach any other gospel unto you than that which we have preached unto you, let him be accursed.

9 As we said before, so say I now again, If any man preach any other gospel unto you than that ye have received, let him be accursed.

10 For do I now persuade men, or God ? or do I seek to please men ? for if I yet pleased men, I should not be the servant of Christ.

11 But I certify you, brethren, that the gospel which was preached of me is not after man.

12 For I neither received it of man, neither was I taught it, but by the revelation of Jesus Christ.

13 For ye have heard of my conversation in time past in the Jews' religion, how that beyond measure I persecuted the church of God, and wasted it :

14 And profited in the Jews' religion above many my equals in mine own nation, being more exceedingly zealous of the traditions of my fathers.

15 But when it pleased God, who separated me from my mother's womb, and called me by his grace,

16 To reveal his Son in me, that I might preach him among the heathen ; immediately I conferred not with flesh and blood :

17 Neither went I up to Jerusalem to them which were apostles before me ; but I went into Arabia, and returned again unto Damascus.

18. Sedan efter tre år, som jag igen till Jerusalem, till att se Petrum; och blef när honom i femton dagar.

19. Men af de andra Apostlar såg jag ingen, utan Jacobum HERRANS broder.

20. Men det jag strifwer eder, si, Gud wet, att jag icke ljuger.

21. Derefter som jag in uti de land, Syrien och Cilicien.

22. Men jag war okänd till anslaget för de Christeliga församlingar i Judeen:

23. Utan de hade allenast hört, att den som fordom förföljde oss, han predikar nu tron, som han fordom förförde.

24. Och de prisade Gud för min skull.

2. Capitel.

Sedan, efter fjorton år, for jag åter upp till Jerusalem med Barnaba, och tog Titum och med mig.

2. Och for jag dit upp efter en uppenbarelse, och befrågade mig med dem om Evangelium, som jag förkunnar ibland Hedningarna: besynnerligen med dem, som för något woro råfnade, på det jag icke skulle löpa såfångt, eller redan lupit hastwa.

3. Men icke wardt heller Titus, som med mig war, nödgad, till att låta omståra sig, ändock han war en Gref.

4. Ty då någre falske bröder sig med intrångde, och med inkomne woro, till att bespeja vår frihet, som wi hafwe i Christo Jesu, på det de skulle komma of i tråldom:

5. Weto wi för dem icke en stund till underdånighet, på det Evangelii sanning skulle blifwa beståbande när eder.

6. Men af dem som något råfnade woro, hurubane de fordom warit hade, det kommer mig intet wid; Gud aftar icke menniskors anseende, men de som något word råfnade, lärde mig intet.

18 Then after three years I went up to Jerusalem to see Peter, and abode with him fifteen days.

19 But other of the apostles saw I none, save James the Lord's brother.

20 Now the things which I write unto you, behold, before God, I lie not.

21 Afterwards I came into the regions of Syria and Cilicia;

22 And was unknown by face unto the churches of Judea which were in Christ:

23 But they had heard only, That he which persecuted us in times past now preacheth the faith which once he destroyed.

24 And they glorified God in me.

CHAPTER II.

THEN fourteen years after I went up again to Jerusalem with Barnabas, and took Titus with me also.

2 And I went up by revelation, and communicated unto them that gospel which I preach among the Gentiles, but privately to them which were of reputation, lest by any means I should run, or had run, in vain.

3 But neither Titus, who was with me, being a Greek, was compelled to be circumcised:

4 And that because of false brethren unawares brought in, who came in privily to spy out our liberty which we have in Christ Jesus that they might bring us into bondage:

5 To whom we gave place by subjection, no, not for an hour; that the truth of the gospel might continue with you.

6 But of those who seemed to be somewhat, whatsoever they were, it maketh no matter to me; God accepteth no man's person: for they who seemed to be somewhat in conference added nothing to me:

7. Utan hållre tvårt emot, då de sågo, att mig betrodt war Evangelium till förhuden, lika som Petro till omstårelsen ;

8. (Th den som med Petro war kraftig till Apostlaämbetet ibland omstårelsen, den hafwer ock med mig kraftig varit ibland Hedningarna ;)

9. Och förnummo den nåd, som mig gifwen war, rådde Jacobus, och Cephas, och Johannes, hvilte såsom pelare rådnade woro, mig och Barnabe handen, och förenade sig med oss, så att wi skulle predika ibland Hedningarna, och de ibland omstårelsen.

10. Allenast, att wi skulle tänka på de fattiga, hwilket jag också hafwer winlagt mig att göra.

11. Men då Petrus kom till Antiochien, stod jag honom uppenbarligen emot : ty klagomål war kommit öfwer honom.

12. Th förr än någre woro komne ifrån Jacobo, åt han med Hedningarna ; men då de kommo, undrog han sig, och stilde sig ifrån dem, ty han fruktade dem, som woro af omstårelsen.

13. Och de andre Judar skrymte öf med honom, så att Barnabas wardt ock bedragen, till att skrymta med dem.

14. Men då jag såg, att de icke rätteligen wandrade efter Evangelii sanning, sade jag till Petrum uppenbarligen för alla : Medan du, som är en Jude, lefwer som en Hedning, och icke som en Jude, hvarföre tvingar du då Hedningarna, till att lefwa efter Judafättet ?

15. Andock wi af naturen äre Judar, och icke syndare af Hedningarna :

16. Likväl efter wi wete, att menniskan icke warder rättfärdig genom lagens gerningar, utan genom tron på Jesum Christum, så tro wi ock på Christum Jesum, att wi stole rättfärdige warda genom tron på Christum, och icke af lagens gerningar : dersföre, att intet kött warder rättfärdigt genom lagens gerningar.

7 But contrariwise, when they saw that the gospel of the uncircumcision was committed unto me, as the gospel of the circumcision was unto Peter ;

8 (For he that wrought effectually in Peter to the apostleship of the circumcision, the same was mighty in me toward the Gentiles ;)

9 And when James, Cephas, and John, who seemed to be pillars, perceived the grace that was given unto me, they gave to me and Barnabas the right hands of fellowship ; that we should go unto the heathen, and they unto the circumcision.

10 Only they would that we should remember the poor ; the same which I also was forward to do.

11 But when Peter was come to Antioch, I withstood him to the face, because he was to be blamed.

12 For before that certain came from James, he did eat with the Gentiles : but when they were come, he withdrew and separated himself, fearing them which were of the circumcision.

13 And the other Jews dissembled likewise with him ; insomuch that Barnabas also was carried away with their dissimulation.

14 But when I saw that they walked not uprightly according to the truth of the gospel, I said unto Peter before them all, If thou, being a Jew, livest after the manner of Gentiles, and not as do the Jews, why compellest thou the Gentiles to live as do the Jews ?

15 We who are Jews by nature, and not sinners of the Gentiles,

16 Knowing that a man is not justified by the works of the law, but by the faith of Jesus Christ, even we have believed in Jesus Christ, that we might be justified by the faith of Christ, and not by the works of the law : for by the works of the law shall no flesh be justified.

17 Men skulle vi, som söte warða rättfärdige genom Christum, och ännu sjelfwe finnas wara syndare, så wore Christus en syndatjenare? Wort det!

18 Ty om jag bygger det samma upp igen, som jag nederslagit hade, så gör jag mig sjelf till en öfverträdare.

19 Men jag är genom lag död ifrån lagen, på det jag skall lefwa Gudi.

20 Jag är korsfäst med Christo. Men jag lefwer; dock icke nu jag, utan Christus lefwer i mig: ty det jag nu lefwer i köttet, det lefwer jag i Guds Söns tro, den mig ålskat hafwer, och gifwit sig sjelf ut för mig.

21 Jag bortkastar icke Guds nåd: ty om rättfärdigheten kommer af lagen, så är Christus fåfångt ödd.

3. Capitel.

D I oförståndige Galater, ho hafwer tjust eder, att I icke skullen lyda sanningen, hwilkom Jesus Christus för ögonen målad war, och nu ibland eder korsfäst är?

2. Detta will jag allenast weta af eder: hafwen I undsätt Andan genom lagens gerningar, eller genom tronens predikan?

3. Ären I så oförståndige? I hafwen beghnt i Andan, willen I nu tyfta i köttet?

4. Hafwen I då så mycket lidit fåfångt? om det elljest fåfångt är.

5. Den som nu gifwer eder Andan, och gör sådana frakter ibland eder, gör han det genom lagens gerningar, eller genom tronens predikan?

6. Såsom Abraham hafwer trott Gudi, och det är räknadt honom till rättfärdighet.

7. Så weten I ju nu, att de som äro af tron, de äro Abrahams barn.

8. Men Skriften hafwer sett framföre åt, att Gud gör Hedningarna rättfärdiga genom tron; derföre för-

17 But if, while we seek to be justified by Christ, we ourselves also are found sinners, is therefore Christ the minister of sin? God forbid.

18 For if I build again the things which I destroyed, I make myself a transgressor.

19 For I through the law am dead to the law, that I might live unto God.

20 I am crucified with Christ: nevertheless I live; yet not I, but Christ liveth in me: and the life which I now live in the flesh I live by the faith of the Son of God, who loved me, and gave himself for me.

21 I do not frustrate the grace of God: for if righteousness come by the law, then Christ is dead in vain.

CHAPTER III.

O FOOLISH Galatians, who hath bewitched you, that ye should not obey the truth, before whose eyes Jesus Christ hath been evidently set forth, crucified among you?

2 This only would I learn of you, Received ye the Spirit by the works of the law, or by the hearing of faith?

3 Are ye so foolish? having begun in the Spirit, are ye now made perfect by the flesh?

4 Have ye suffered so many things in vain? if it be yet in vain.

5 He therefore that ministereth to you the Spirit, and worketh miracles among you, doeth he it by the works of the law, or by the hearing of faith?

6 Even as Abraham believed God, and it was accounted to him for righteousness.

7 Know ye therefore that they which are of faith, the same are the children of Abraham.

8 And the Scripture, foreseeing that God would justify the heathen through faith, preached before the

tunnade hon Abrahe: I dig skola alla Hedningar wålsignade warða.

9. Så warða nu de, som af tron åro, wålsignade med den trogna Abraham.

10. Ty alle de som med lagens geringar umgå, de åro under förbannelse, ty det år skrifwit: Gërbannad ware hwar och en, som icke blifwer wid allt det, som skrifwit år i lagboken, så att han det gör.

11. Men, att ingen warber rättfärdig för Gud genom lagen, år uppenbart: ty den rättfärdige skall lefwa af (sin) tro.

12. Men lagen år icke af tron: utan den menniska som så gör, hon lefwer deraf.

13. Christus hafwer förtossat och ifrån lagens förbannelse, då han wardt en förbannelse för oss; ty det år skrifwit: Gërbannad år hwar och en, som hångr på tråd:

14. På det Abrahams wålsignelse komma skulle öfwer Hedningarna i Christo Jesu, och wi så undfå måtte Andans löfte genom tron.

15. Käre bröder, jag will tala efter menniskofått. Men förattar ju icke en menniskas Testamente då det gilladt år; man lägger icke heller något dertill.

16. Nu år ju Abraham och hans såd löftet tillsagdt. Han säger icke, uti såberna, såsom i många; utan såsom uti en, uti din såd, som år Kristus.

17. Men det säger jag: Det Testamentet, som tillsförene af Gud fast gjordt war på Christum, warder icke ogilladt, så att löftet skulle om intet warða, med lagen, hwilken gifwen war fyrahundrade och trettio år derefter.

18. Ty om arfwet förtjentes genom lagen, så worde det icke gifwit genom löftet; men Gud hafwer det Abraham, genom löftet, fri stänkt.

19. Hvad skall då lagen? Hon år kommaen dertill för öfwerträdelsernas skull, till des såden skulle komma, hwilken löftet stedt war, och år

gospel unto Abraham, saying, In thee shall all nations be blessed.

9 So then they which be of faith are blessed with faithful Abraham.

10 For as many as are of the works of the law are under the curse: for it is written, Cursed is every one that continueth not in all things which are written in the book of the law to do them.

11 But that no man is justified by the law in the sight of God, it is evident: for, The just shall live by faith.

12 And the law is not of faith: but, The man that doeth them shall live in them.

13 Christ hath redeemed us from the curse of the law, being made a curse for us: for it is written, Cursed is every one that hangeth on a tree:

14 That the blessing of Abraham might come on the Gentiles through Jesus Christ; that we might receive the promise of the Spirit through faith.

15 Brethren, I speak after the manner of men; Though it be but a man's covenant, yet if it be confirmed, no man disannulleth, or addeth thereto.

16 Now to Abraham and his seed were the promises made. He saith not, And to seeds, as of many; but as of one, And to thy seed, which is Christ.

17 And this I say, that the covenant, that was confirmed before of God in Christ, the law, which was four hundred and thirty years after, cannot disannul, that it should make the promise of none effect.

18 For if the inheritance be of the law, it is no more of promise: but God gave it to Abraham by promise.

19 Wherefore then serveth the law? It was added because of transgressions, till the seed should come to whom the promise was

sked af Änglarna uti Medlarens hand.

20. Men Medlaren är icke en Medlare; men Gud är en.

21. Är då lagen emot Guds löften? Bort det! men om en lag wore gifwen, som kunde lefwande göra, så wore rättfärdigheten sannertligen af lagen:

22. Men Skriften hafver allt beslutit under synd, på det löftet skulle komma genom Jesu Christi tro, dem som tro.

23. Men förr än tron kom, woro wi förwarade under lagen, och beslutne till den tro, som uppenbarad skulle.

24. Så hafver nu lagen varit vår tultomåstare till Christum, på det wi skole wara rättfärdige af tron.

25. Nu, sedan tron kommen är, äre wi icke längre under tultomåstaren:

26. Iy I ären alle Guds barn, genom tron på Christum Jesum.

27. Iy I, så många som döpte ären till Christum, hafwen eder ifrådt Christum.

28. Hår är icke Jude eller Grek; hår är icke tjenare eller fri; hår är icke man eller qwiana: alle ären I en i Christo Jesu.

29. Ären I nu Christi, så ären I ju Abraham's såd, och arfwingar efter löftet.

4. Capitel.

Men jag säger: Så länge arfwingen är barn, är ingen åtskillnad emellan honom och en tjenare; ändoc han är herre öfwer alla ägodelarna;

2. Utan är under förmyndare och föreståndare, intill den tiden, som af fadren förelagd är.

3. Sammatunda oc wi, då wi woro barn, woro wi tvingade under utvärtes stadgar.

4. Men då tiden wardt fullkommen,

made; and it was ordained by angels in the hand of a mediator.

20 Now a mediator is not a mediator of one, but God is one.

21 Is the law then against the promises of God? God forbid: for if there had been a law given which could have given life, verily righteousness should have been by the law.

22 But the Scripture hath concluded all under sin, that the promise by faith of Jesus Christ might be given to them that believe.

23 But before faith came, we were kept under the law, shut up unto the faith which should afterwards be revealed.

24 Wherefore the law was our schoolmaster to bring us unto Christ, that we might be justified by faith.

25 But after that faith is come, we are no longer under a schoolmaster.

26 For ye are all the children of God by faith in Christ Jesus.

27 For as many of you as have been baptized into Christ have put on Christ.

28 There is neither Jew nor Greek, there is neither bond nor free, there is neither male nor female: for ye are all one in Christ Jesus.

29 And if ye be Christ's, then are ye Abraham's seed, and heirs according to the promise.

CHAPTER IV.

NOW I say, That the heir, as long as he is a child, differeth nothing from a servant, though he be lord of all;

2 But is under tutors and governors until the time appointed of the father.

3 Even so we, when we were children, were in bondage under the elements of the world:

4 But when the fulness of t/

sånde Gud sin Son, född af en qvinnana, gjord under lagen,

5. På det han skulle förlossa dem, som under lagen woro, att wi skulle få barnskapet.

6. Efter I nu ären söner, hafwer Gud såndt sin Sons Anda uti edra hjertan, hwilken ropar, Abba, såre Fader.

7. Så är här nu icke mer tjenare, utan son; är han son, så är han också Guds arfwinge genom Christum.

8. Men den tid I icke sånden Gud, tjenten I dem, som af naturen icke äro gudar.

9. Men nu, medan I Gud sånt hafwen, ja mycket mer sånde ären af Gudi, hwilket I eder då om till de swaga och wedertorftiga stadgar igen, hwilka I på nytt tjena wisjen?

10. I hållen dagar och månader, högtider och årstider.

11. Jag fruktar om eder, att jag till åfventyr icke hafwer såfångt arbetat på eder.

12. Warer såsom jag är, efter jag är såsom I, såre bröder, jag beder eder. I hafwen mig intet emot gjort.

13. I weten, att jag genom sötets swaghet i förstone predikade eder Evangelium.

14. Och min frestelse, som jag led på sötets wagnar, hafwen I intet förskattat, icke heller försmått; utan anammaden mig såsom en Guds Ängel; ja, såsom Christum Iesum.

15. Huru salige woren I då? Jag är edert vittne, att om det hade möjlig varit, hadn I edra ögon uttagit, och gifwit mig.

16. Är jag då nu worden eder owän, att jag säger eder sanningen?

17. De nitälska eder icke rätteligen, utan wilja draga eder ifrån mig, att I stolen nitälska dem.

18. Så är nu wäl godt nitälska, då det sker om det godt är alltid, och icke allenast då jag tillstådes är.

time was come, God sent forth his Son, made of a woman, made under the law,

5 To redeem them that were under the law, that we might receive the adoption of sons.

6 And because ye are sons, God hath sent forth the Spirit of his Son into your hearts, crying, Abba, Father.

7 Wherefore thou art no more a servant, but a son; and if a son, then an heir of God through Christ.

8 Howbeit then, when ye knew not God, ye did service unto them which by nature are no gods.

9 But now, after that ye have known God, or rather are known of God, how turn ye again to the weak and beggarly elements, wherunto ye desire again to be in bondage?

10 Ye observe days, and months, and times, and years.

11 I am afraid of you, lest I have bestowed upon you labour in vain.

12 Brethren, I beseech you, be as I am; for I am as ye are: ye have not injured me at all.

13 Ye know how through infirmity of the flesh I preached the gospel unto you at the first.

14 And my temptation which was in my flesh ye despised not, nor rejected; but received me as an angel of God, even as Christ Jesus.

15 Where is then the blessedness ye spake of? for I bear you record, that, if it had been possible, ye would have plucked out your own eyes, and have given them to me.

16 Am I therefore become your enemy, because I tell you the truth?

17 They zealously affect you, but not well; yea, they would exclude you, that ye might affect them.

18 But it is good to be zealously affected always in a good thing, and not only when I am present with you.

19. Mina låra barn, hvilka jag på ngtt föder med ångest, till des Kristus kommer till stadga uti eder.

20. Jag wille wäl, att jag nu wore när eder, och förwandta kunde min råst, ty jag wet hårnåst ingen råd med eder.

21. Säger mig, I som wilsen wara under lagen: hafwen I icke hört lagen?

22. Ty det är skrifwit, att Abraham hade två söner; en af tjenstegwinnan, den andra af den fria.

23. Men den som war af tjenstegwinnan, han war född efter köttet; men den af den fria, han war född genom löftet.

24. Hwilka ord betyda något, ty dessa äro de tu Testamenten: ett af det berg Sina, som föder till tråldom; hwilket är Agar:

25. Ty Agar heter i Arabien det berg Sina; och sträder sig emot Jerusalem, det nu är, och är icke fritt med sina barn.

26. Men det Jerusalem som oswan till är, det är den fria; hon är allas vår moder.

27. Ty det är skrifwit: War glad du ofrukt samma, du som intet föder: brist ut och ropa, du som icke är hafwande: ty den ensamma hafwer flera barn, än den som man hafwer.

28. Men wi, såre bröder, äre löftets barn efter Isaac.

29. Men såsom den som då född war efter köttet, förföljde honom, som född war efter Andan, så går det ock nu.

30. Men hwad säger Skriften? Drif ut tjenstegwinnan med hennes son: ty tjenstegwinnans son skall icke blifwa arfwinge med den frias son.

31. Så äre wi nu, såre bröder, icke tjenstegwinnans söner, utan den frias.

19 My little children, of whom I travail in birth again until Christ be formed in you,

20 I desire to be present with you now, and to change my voice; for I stand in doubt of you.

21 Tell me, ye that desire to be under the law, do ye not hear the law?

22 For it is written, that Abraham had two sons, the one by a bondmaid, the other by a free woman.

23 But he *who was* of the bondwoman was born after the flesh; but he of the free woman *was* by promise.

24 Which things are an allegory: for these are the two covenants, the one from the mount Sinai, which gendereth to bondage, which is Agar.

25 For this Agar is mount Sinai in Arabia, and answereth to Jerusalem which now is, and is in bondage with her children.

26 But Jerusalem which is above is free, which is the mother of us all.

27 For it is written, Rejoice, thou barren that bearest not; break forth and cry, thou that travailest not: for the desolate hath many more children than she which hath a husband.

28 Now we, brethren, as Isaac was, are the children of promise.

29 But as then he that was born after the flesh persecuted him *that was born* after the Spirit, even so *it is* now.

30 Nevertheless what saith the Scripture? Cast out the bondwoman and her son: for the son of the bondwoman shall not be heir with the son of the free woman.

31 So then, brethren, we are not children of the bondwoman, but of the free.

5. Capitel.

Så blifwer nu ståndande uti den frihet, med hwilken Kristus ock

CHAPTER V.

STAND fast therefore in the liberty wherewith Christ hath

friat hafwer; och låter eder icke på nytt fångas under tråldomens of.

2. Si, jag Paulus säger eder: Om I låten eder omståra, är eder Kristus intet nyttig.

3. Men jag bethgar åter hvarjorn och enom, som sig låter omståra, att han är pligtig, till att hålla hela lagen.

4. I hafwen mist Kristus, I som genom lagen wisjen råttfårbige warða; och I ären fallne ifrån nåden.

5. Men wi wånte uti Andan, genom tron, den råttfårbighet, som man hoppas skall.

6. Ty i Christo Jesu är intet bewånndt, hwarthen omstårelse eller förhud; utan tron som werkar genom kärleken.

7. I lupen wåt; ho hafwer hindrat eder, att I icke skulle tro sanningen?

8. Sådan tillsthyndelse är icke af honom, som eder kallat hafwer.

9. Litet af surdeg förshyrar hela degen.

10. Jag förser mig till eder i Heranom, att I tagen eder icke annat sinne; men den eder förswillar, han skall draga sin dom, eho han är.

11. Om jag ånnu, låre bröder, predikar omstårelsen, hwi lider jag ånnu förhöljelse? Så wore forsets förargelse om intet worden.

12. Gåfwe Gud, att de od affturne wordo, som eder bethymra.

13. Men, låre bröder, I ären kallade till frihet: allenast ser till, att I icke låten friheten gifwa köttet tillfälle, utan genom kärleken tjene den ene den andra.

14. Ty hela lagen warde fullbordad uti ett ord; det är: Ålsta din nåsta som dig sjelf.

15. Men om I med hwarannan bitens och fråtens, så ser till, att I icke hmsom afhwarannan uppåtne warden.

16. Men jag säger: Wandrer i Andan, så fullkommen I icke köttets begårelse.

17. Ty köttet hafwer begårelse mot

made us free, and be not entangled again with the yoke of bondage.

2 Behold, I Paul say unto you, that if ye be circumcised, Christ shall profit you nothing.

3 For I testify again to every man that is circumcised, that he is a debtor to do the whole law.

4 Christ is become of no effect unto you, whosoever of you are justified by the law; ye are fallen from grace.

5 For we through the Spirit wait for the hope of righteousness by faith.

6 For in Jesus Christ neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision; but faith which worketh by love,

7 Ye did run well; who did hinder you that ye should not obey the truth?

8 This persuasion cometh not of him that calleth you.

9 A little leaven leaveneth the whole lump.

10 I have confidence in you through the Lord, that ye will be none otherwise minded: but he that troubleth you shall bear his judgment, whosoever he be.

11 And I, brethren, if I yet preach circumcision, why do I yet suffer persecution? then is the offence of the cross ceased.

12 I would they were even cut off which trouble you.

13 For, brethren, ye have been called unto liberty; only use not liberty for an occasion to the flesh, but by love serve one another.

14 For all the law is fulfilled in one word, even in this; Thou shalt love thy neighbour as thyself.

15 But if ye bite and devour one another, take heed that ye be not consumed one of another.

16 This I say then, Walk in the Spirit, and ye shall not fulfil the lust of the flesh.

17 For the flesh lusteth against

Andan, och Andan mot köttet : de samma äro mot hvarannan, så att I icke gören hvad I viljen.

18. Om I regerens af Andan, så ären I icke under lagen.

19. Men köttens gerningar äro uppenbara, som är hor, boleti, orenlighet, löskattighet ;

20. Afguderi, trolldom, oivånskap, lif, nit, vrede, tråtor, tvæbrågt, parti,

21. Afund, mord, dryckenstap, frästeri, och sådant mer : der jag eder tillförene af sagt hafver, och säger ännu tillförene, att de som sådant göra, skola icke ärfva Guds rike.

22. Men Andans frukt är kärlek, fröjd, frid, långmobighet, mildhet, godhet, tro,

23. Saktmobighet, kyshet : emot sådant är icke lagen.

24. Men de som Christo tillhöra, försåfta sitt kött, samt med lustar och begärelser.

25. Om vi nu lefve i Andan, så låter oss och vandra i Andan.

26. Låter oss icke begära såfånglig pris, till att förtörna och hata hvarannan inbördes.

6. Capitel.

Räre bröder, om en menniska råkabe falla i någon synd, I som andelige ären, upprätter honom med saktmobig anda ; och se uppå dig sjelf, att du icke också frestad warder.

2. Inbördes drager hvarannans börd, och så fullborden I Christi lag.

3. Derföre, om någon låter sig tycka något vara, ändoå han intet är, han bedrager sig sjelf.

4. Men hvar och en pröfve sin egen gerning, och så skall han allenast uti sig sjelf hafva berömmelse, och icke uti andra.

5. Ty hvar och en skall draga sin börd.

the Spirit, and the Spirit against the flesh : and these are contrary the one to the other ; so that ye cannot do the things that ye would.

18 But if ye be led of the Spirit, ye are not under the law.

19 Now the works of the flesh are manifest, which are *these* ; Adultery, fornication, uncleanness, lasciviousness,

20 Idolatry, witchcraft, hatred, variance, emulations, wrath, strife, seditions, heresies,

21 Envyings, murders, drunkenness, revellings, and such like : of the which I tell you before, as I have also told *you* in time past, that they which do such things shall not inherit the kingdom of God.

22 But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, longsuffering, gentleness, goodness, faith,

23 Meekness, temperance : against such there is no law.

24 And they that are Christ's have crucified the flesh with the affections and lusts.

25 If we live in the Spirit, let us also walk in the Spirit.

26 Let us not be desirous of vain-glory, provoking one another, envying one another.

CHAPTER VI.

BRETHREN, if a man be over taken in a fault, ye which are spiritual, restore such a one in the spirit of meekness ; considering thyself, lest thou also be tempted.

2 Bear ye one another's burdens, and so fulfil the law of Christ.

3 For if a man think himself to be something, when he is nothing, he deceiveth himself.

4 But let every man prove his own work, and then shall he have rejoicing in himself alone, and not in another.

5 For every man shall bear his own burden.

6. Den som undertwisad warder med ord, han dele alt godt med honom, som honom undertwisar.

7. Farer icke wille, Gud låter intet gåda sig: ty hwad menniskan sår, det skall hon och uppstå.

8. Den som sår i sitt kött, han skall af köttet uppstå förgånglighet; men den som sår i Andan, han skall uppstå af Andan ewinnerligt lif.

9. Och när wi göra godt, låt oss icke ledas mid, ty wi stole och i sinom tid uppstå utan återwåndo.

10. Medan wi nu tid hafwe, låt oss göra godt emot hwar man; men atramest emot dem som wåre medbröder åro i tron.

11. Ser huru stort bref jag eder tillskrifwit hafwer med min egen hand.

12. De som wilja tådas efter köttet, de nödgas eder till omstårelsen, allenast förbensfull, att de icke stola förföljde warda med Christi förs.

13. Ty och de samme, som låta omstå sig, hålla intet lagen; utan de wilja, att I stolen låta omstå eder, på det de måga berömma sig af edert kött.

14. Men bort det, att jag af någon ting skulle berömma mig, utan af vår HERAS Jesu Christi förs, genom hvilken werlden är mig försåst, och jag werlden.

15. Ty i Christo Jesu gäller intet, hwarken omstårelse eller förhud, utan ett nytt kreatur.

16. Och alle de som efter denna regel wandra, öfwer dem ware frid och barmhertighet, och öfwer Guds Israel.

17. Ingen gøre mig mer behömmar, ty jag drager på min fropp vår HERAS Jesu tecken.

18. Wår HERAS Jesu Christi nåd ware med eder anda, fåre bröder. Amen.

All de Galater sånd af Rom.

6 Let him that is taught in the word communicate unto him that teacheth in all good things.

7 Be not deceived; God is not mocked: for whatsoever a man soweth, that shall he also reap.

8 For he that soweth to his flesh shall of the flesh reap corruption; but he that soweth to the Spirit shall of the Spirit reap life everlasting.

9 And let us not be weary in well doing: for in due season we shall reap, if we faint not.

10 As we have therefore opportunity, let us do good unto all men, especially unto them who are of the household of faith.

11 Ye see how large a letter I have writtē unto you with mine own hand.

12 As many as desire to make a fair shew in the flesh, they constrain you to be circumcised; only lest they should suffer persecution for the cross of Christ.

13 For neither they themselves who are circumcised keep the law; but desire to have you circumcised, that they may glory in your flesh.

14 But God forbid that I should glory, save in the cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world is crucified unto me, and I unto the world.

15 For in Christ Jesus neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision, but a new creature.

16 And as many as walk according to this rule, peace be on them, and mercy, and upon the Israel of God.

17 From henceforth let no man trouble me: for I bear in my body the marks of the Lord Jesus.

18 Brethren, the grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen.

¶ Unto the Galatians written from Rome.

St. Pauli Epistel

till de

Epheser.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja; de heliga som uti Epheso äro, och trogna i Jesu Christo:

2. Nåd vare med eder, och frid af Gudi vår Fader, och HERANOM Jesu Christo.

3. Vålsignad vare Gud och vår HERAS Jesu Christi Fader, den och vålsignat hafver med all andelig vålsignelse, i de himmelska ting, genom Christum.

4. Såsom han och utvalt hafver i honom, förr än världens grund lagd var, att vi stole vara helige och ostrafflige för honom uti kärleken:

5. Och hafver tagit och sig selskum till barn, genom Jesum Christum efter sin viljas goda behag,

6. Sin hårliga nåd till låf, genom hvilken han hafver och tåcka gjort uti honom, som lårtommen är:

7. I hvilken vi hafve förlofning genom hans blod, syndernas förlåtelse, efter hans nåds rikedomar:

8. Af hvilken han och rundeligen delaktiga gjort hafver, uti all visdom och klofhet:

9. Och hafver och låtit så weta sin viljas hemlighet, efter sitt goda behag, och hafver det framhaft igenom honom:

10. Att det skulle predikadt warba, då tider: fullkomnad war, på det all ting skulle sammansattadt warba i Christo, både det i himmelen och på jorden är, genom den samma:

11. Genom hvilken vi och tomne äre till arfvedelen, bestårde efter hans

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

EPHESIANS.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle of Jesus Christ by the will of God, to the saints which are at Ephesus, and to the faithful in Christ Jesus:

2 Grace be to you, and peace, from God our Father and from the Lord Jesus Christ.

3 Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who hath blessed us with all spiritual blessings in heavenly places in Christ:

4 According as he hath chosen us in him before the foundation of the world, that we should be holy and without blame before him in love:

5 Having predestinated us unto the adoption of children by Jesus Christ to himself, according to the good pleasure of his will,

6 To the praise of the glory of his grace, wherein he hath made us accepted in the beloved:

7 In whom we have redemption through his blood, the forgiveness of sins, according to the riches of his grace;

8 Wherein he hath abounded toward us in all wisdom and prudence;

9 Having made known unto us the mystery of his will, according to his good pleasure which he hath purposed in himself:

10 That in the dispensation of the fulness of times he might gather together in one all things in Christ, both which are in heaven, and which are on earth; even in him:

11 In whom also we have obtained an inheritance, being pre-

uppsåt, som all ting werfar efter sin egen wiljas råd :

12. Att wi stole wara hans hårlighet till låf, wi som tillsfrenne hoppades på Christum.

13. Genom hwilken och I hört hafwen sanningens ord, som är eder salighets Evangelium, uti hwilken I och, sedan I trodden, åren beseglade wordne med löftets Heliga Anda ;

14. Hwilken wårt arfs pant är, till wår förlofning, att wi skulle warda hans egenom, hans hårlighet till pris.

15. Dersföre och jag, efter jag hört hafwer af den tro, som i eder är till HERAN Jesum, och eder kärlek till alla helgon,

16. Wänder jag icke åter att tacka Gud för eder, alltid tänkande på eder i mina böner ;

17. Att wår HERAS Jesu Christi Gud, hårlighetens Fader, wille gifwa eder wißdomens och uppenbarelsens Anda till sin kunskap,

18. Och upplysa edra förstånds ögon, att I förstå funnen, hwad hopp han hafwer kallat eder uti, och huru rik hans arfs hårlighet är uti helgonen,

19. Och huru öfwerwinneligen stor hans kraft är till oss, som tro efter hans mågtiga starthets werkan,

20. Hwilken han werfde i Christo, då han uppwåkte honom ifrån de döda, och satte honom på sin högra hand i himmelen,

21. Öfwer alla Förstadsömen, wälde, magt, herradömen, och allt det som nämnas kan, icke allenast i denna werlden, utan och i den tillkommande :

22. Och hafwer all ting lagt under hans fötter, och hafwer satt honom församlingen till ett hufwud öfwer all ting,

23. Hwilken är hans kropp, och hans uppsyllelse, som att i allom uppfyller :

destinated according to the purpose of him who worketh all things after the counsel of his own will :

12 That we should be to the praise of his glory, who first trusted in Christ.

13 In whom ye also trusted, after that ye heard the word of truth, the gospel of your salvation : in whom also, after that ye believed, ye were sealed with that Holy Spirit of promise,

14 Which is the earnest of our inheritance until the redemption of the purchased possession, unto the praise of his glory.

15 Wherefore I also, after I heard of your faith in the Lord Jesus, and love unto all the saints,

16 Cease not to give thanks for you, making mention of you in my prayers ;

17 That the God of our Lord Jesus Christ, the Father of glory, may give unto you the spirit of wisdom and revelation in the knowledge of him :

18 The eyes of your understanding being enlightened ; that ye may know what is the hope of his calling, and what the riches of the glory of his inheritance in the saints,

19 And what is the exceeding greatness of his power to us-ward who believe, according to the working of his mighty power,

20 Which he wrought in Christ, when he raised him from the dead, and set him at his own right hand in the heavenly places,

21 Far above all principality, and power, and might, and dominion, and every name that is named, not only in this world, but also in that which is to come :

22 And hath put all things under his feet, and gave him to be the head over all things to the church,

23 Which is his body, the fulness of him that filleth all in all.

2. Capitel.

Och eder också, då I dödde woren genom öfwerträdelser och synder;

2. Der I uti fordom wandraden, efter denna werldens lopp, efter den Försten, som magt hafwer i wådret, nemligen, efter den andan, som nu werfår uti otrons barn;

3. Ibland hwilka wi och alle fordom wandrat hafwe, uti wårt köttis begårelser, och gjorde hwad köttet och sinnet lyst; och woro af naturen wredens barn, såsom och de andre.

4. Men Gud, som är rik i barmhertigheten, för sin stora kärleks skull, der han och med älskat hafwer,

5. Den tid wi ännu dödde woro i synderna, hafwer han och, samt med Christo gjort lefwande; (genom nåden ären I frälste;)

6. Och hafwer samt med honom upp-wåckt och, och samt med honom satt och i det himmelska wåsendet i Christo Jesu;

7. På det han i tillkommande tid bewisa skulle sin nåds öfwerwinneliga rikedom, genom sin mildhet öfwer och, i Christo Jesu.

8. Ty af nåden ären I frälste, genom tron; och det icke af eder; Guds gåfwa är det:

9. Icke af gerningar, på det ingen skall berömma sig.

10. Ty wi äre hans werf, skapade i Christo Jesu till goda gerningar, till hwilka Gud och tillförene beredt hafwer, att wi uti dem wandra stole.

11. Derföre, tänker derpå, att I som fordom efter köttet hafwen varit Hedningar, och worden kallade förhud, af dem som fallas omstårelse efter köttet, den med handen ster:

12. Att I på den tid woren utan Christo, främmande, och utan Israets borgareskap, och främmande ifrån löfrets Testamente, intet hopp hafwande, och woren utan Gud i werlden.

CHAPTER II.

AND you hath he quickened, who were dead in trespasses and sins;

2 Wherein in time past ye walked according to the course of this world, according to the prince of the power of the air, the spirit that now worketh in the children of disobedience:

3 Among whom also we all had our conversation in times past in the lusts of our flesh, fulfilling the desires of the flesh and of the mind; and were by nature the children of wrath, even as others.

4 But God, who is rich in mercy, for his great love wherewith he loved us,

5 Even when we were dead in sins, hath quickened us together with Christ, (by grace ye are saved,)

6 And hath raised us up together, and made us sit together in heavenly places in Christ Jesus:

7 That in the ages to come he might shew the exceeding riches of his grace, in his kindness toward us, through Christ Jesus.

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:

9 Not of works, lest any man should boast.

10 For we are his workmanship, created in Christ Jesus unto good works, which God hath before ordained that we should walk in them.

11 Wherefore remember, that ye being in time past Gentiles in the flesh, who are called Uncircumcision by that which is called the Circumcision in the flesh made by hands;

12 That at that time ye were without Christ, being aliens from the commonwealth of Israel, and strangers from the covenants of promise, having no hope, and without God in the world:

13. Men nu, I som i Christo Jesu åren, och fordom fjerran woren, åren nu når wordne, genom Christi blod.

14. Ty han är vår frib, den af båda hafwer gjort ett, och hafwer nederbrutt medelbalken, i det att han igenom sitt sött borttog omwånstapen :

15. Nemligen, lagen som i budorden stod : på det han skulle af twånne skapa en ny menniska i sig sjelf, och frib göra :

16. Och att han skulle försona dem båda med Gudi uti en kropp, genom korset : och hafwer dödat omwånstapen genom sig sjelf :

17. Och är kommen, och hafwer igenom Evangelium bådadt eder frib, I som fjerran woren ; så och dem som når woro.

18. Ty genom honom hafwe wi båda tillgång uti en Anda till Fadren.

19. Så åren I icke nu mera gäster och främmande ; utan helga manna wädborgare, och Guds husfolk ;

20. Uppbyggde på Apostlarnas och Propheternas grund, der Jesus Kristus öfwerste hörnstenen är :

21. På hwilken hela byggningen tillhopafogad, wäger till ett heligt tempel i HERANOM.

22. På hwilken och I med uppbyggde warden, Gudi till ett hemman, genom Andan.

3. Capitel.

För denna saks skull, är jag Paulus Christi Jesu fånge för eder, Hedningar :

2. Om I eljest hört hafwen om Guds nåds ämbete, som mig giswit är till eder,

3. Att denna hemlighet är mig genom uppenbarelse förkunnad, såsom jag tillförene med få ord stref ;

4. Af hwilket, om I det låsen, I mågen märka mitt förstånd i Christi hemlighet :

13 But now, in Christ Jesus, ye who sometime were far off are made nigh by the blood of Christ.

14 For he is our peace, who hath made both one, and hath broken down the middle wall of partition between us ;

15 Having abolished in his flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances ; for to make in himself of twain one new man, so making peace ;

16 And that he might reconcile both unto God in one body by the cross, having slain the enmity thereby :

17 And came and preached peace to you which were afar off, and to them that were nigh.

18 For through him we both have access by one Spirit unto the Father.

19 Now therefore ye are no more strangers and foreigners, but fellow citizens with the saints, and of the household of God ;

20 And are built upon the foundation of the apostles and prophets, Jesus Christ himself being the chief corner stone ;

21 In whom all the building fitly framed together groweth unto a holy temple in the Lord :

22 In whom ye also are builded together for a habitation of God through the Spirit.

CHAPTER III.

FOR this cause I Paul, the prisoner of Jesus Christ for you Gentiles,

2 If ye have heard of the dispensation of the grace of God which is given me to you-ward :

3 How that by revelation he made known unto me the mystery ; as I wrote afore in few words ;

4 Whereby, when ye read, ye may understand my knowledge in the mystery of Christ,

5. Hvilken icke funnig gjord är i för-
tiden menniskors barn, såsom den nu
uppenbarad är hans heliga Apostlar
och Profheter, genom Andan :

6. Nemligen, att Hedningarne stola
wara medarfwingar, och samma lefa-
mens, och hans löfets delaktige i Chri-
sto, genom Evangelium :

7. Hvilket's tjenare jag worden är,
efter den gåfwa af Guds nåd som mig
gifwen är, efter hans krafts werkning.

8. Mig, som är den altraringaste
ibland alla helgon, är denna nåd gif-
wen, att jag skall ibland Hedningarna
förkunna de obegrundeliga Christi
rifedomar ;

9. Och i ljuset frambara för hwar
man, hurudan delaktighet är i den
hemlighet, som hårtillsdags i werlden
hafwer förböld warit i Gudi, den all-
ting skapat hafwer genom Jesum Chri-
stum :

10. På det nu skulle funnigt warda
Förstadsrätten och Herradsrätten i him-
meln, på församlingen, Guds marg-
fallidiga wisshet.

11. Efter den förshyn af werldens
begynnelse, hvilken han bewist hafwer
i Christo Jesu, vår HERA,

12. Genom hvilken wi hafwe dristig-
het och tillgång med all förtröstning,
genom tron på honom.

13. Dersöre beder jag, att I icke upp-
gifwens för mina bedröfwelers skull,
som jag lider för eder, hwilka äro eder
till pris.

14. Förden skull böjer jag mina knän
till vår HERAs Jesu Christi Fader,

15. Den der rätte Faderen är öfwer
allt det Fader heter i himmeln och på
jorden,

16. Att han wille gifwa eder kraft,
efter sin hårlighets rifedomar, att I
skatte warda genom hans Andan, till
den inwärtas menniskan ;

17. Att Christus må bo genom tron
i edra hjertan, stabeligen rotade och
grundade i kärleken,

18. Att I mågen begripa med alla

5 Which in other ages was not
made known unto the sons of men,
as it is now revealed unto his holy
apostles and prophets by the Spirit ;

6 That the Gentiles should be
fellow heirs, and of the same body,
and partakers of his promise in
Christ by the gospel :

7 Whereof I was made a minis-
ter, according to the gift of the
grace of God given unto me by the
effectual working of his power.

8 Unto me, who am less than the
least of all saints, is this grace
given, that I should preach among
the Gentiles the unsearchable rich-
es of Christ ;

9 And to make all men see what
is the fellowship of the mystery,
which from the beginning of the
world hath been hid in God, who
created all things by Jesus Christ :

10 To the intent that now unto
the principalities and powers in
heavenly places might be known
by the church the manifold wis-
dom of God,

11 According to the eternal pur-
pose which he purposed in Christ
Jesus our Lord :

12 In whom we have boldness
and access with confidence by the
faith of him.

13 Wherefore I desire that ye
faint not at my tribulations for
you, which is your glory.

14 For this cause I bow my knees
unto the Father of our Lord Jesus
Christ,

15 Of whom the whole family in
heaven and earth is named,

16 That he would grant you, ac-
cording to the riches of his glory,
to be strengthened with might by
his Spirit in the inner man ;

17 That Christ may dwell in your
hearts by faith ; that ye, being
rooted and grounded in love,

18 May be able to comprehend

helgon, hwad bredden, och längden, och djupet, och högden är:

19. Och dermed sånna Christi kärlek, den all kunskap öfvergår: på det I mågen uppfyllde warda med allahanda Guds fullhet.

20. Men honom, som rifeligen för-mår göra, öfver allt det wi bedje, eller tänke, efter den kraft som werkar i oss;

21. Honom ware åra i församlingen, genom Christum Jesum, i allan tid, ifrån ewighet till ewighet. Amen.

4. Capitel.

Så förmanar jag nu eder, jag fången i HERANOM, att I wandren såsom tillbörligt är, i den fallelse, der I uti fallade åren,

2. Med all ödmjukhet, och saktmodighet, med tålmod, unddragande den ene den andra i kärleken;

3. Bindåggande eder, att hålla Andens enhet genom fridens band.

4. En kropp, och en Ande, såsom I och fallade åren uti ett edert fallelses hopp:

5. En HERRE, en tro, ett dop,

6. En Gud, och allas vår Fader, hwilken är öfver eder alla, genom eder alla, och i eder alla.

7. Men hwar och en af oss är gifwen nåd, efter Christi gåfwas mått.

8. Dersföre säger han: Han är uppstigen i högden, och hafwer fört fångelsket fångat, och hafwer gifwit menniskorna gåfwar.

9. Men det han uppfaren är, hwad är det annat, än han for först här ned uti de nedersta jordens rum?

10. Den der nederfor, han är och den der uppför öfver alla himlar, på det han skulle all ting uppfylla.

11. Han hafwer och somliga satt till Apostlar, somliga till Propheter, somliga till Evangelister, somliga till Herdar och Lärare:

12. Att de helige skola stidligt wara

with all saints what is the breadth, and length, and depth, and height;

19 And to know the love of Christ, which passeth knowledge, that ye might be filled with all the fulness of God.

20 Now unto him that is able to do exceeding abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us,

21 Unto him be glory in the church by Christ Jesus throughout all ages, world without end. Amen.

CHAPTER IV.

I THEREFORE, the prisoner of the Lord, beseech you that ye walk worthy of the vocation wherewith ye are called,

2 With all lowliness and meekness, with longsuffering, forbearing one another in love;

3 Endeavouring to keep the unity of the Spirit in the bond of peace.

4 There is one body, and one Spirit, even as ye are called in one hope of your calling;

5 One Lord, one faith, one baptism,

6 One God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all.

7 But unto every one of us is given grace according to the measure of the gift of Christ.

8 Wherefore he saith, When he ascended up on high, he led captivity captive, and gave gifts unto men.

9 Now that he ascended, what is it but that he also descended first into the lower parts of the earth?

10 He that descended is the same also that ascended up far above all heavens, that he might fill all things.

11 And he gave some, apostles, and some, prophets; and some, evangelists; and some, pastors and teachers;

12 For the perfecting of the saints,

till ämbetets verk, genom hvilket Christi Kefamen må uppbyggd warda :

13. Till des att wi alle komme till en tro, och Guds Sons kunskap, och warde en fullkommen man, den der är uti Christi fullbordiga ålders mått.

14. På det wi icke mer stole wara barn, och låta oss beweta och omföras af allahanda lärdoms våder, genom menniskors skalkhet och illfundighet, med hvilka de falla till, att de måga bedraga oss.

15. Men warom rättfärdige i kärleken, och vågom till i alla stycken i honom, som hufvudet är, Kristus :

16. Af hwilken hela kroppen tillhoppa fogas, och en lem hänger intill den andra genom alla ledamöterna, der den ene tjenar den andra, efter det verk som hwar lem hafwer i sitt mått, och gör, att kroppen våger sig sjelf till förbättring, genom kärleken.

17. Så säger jag nu, och bethgar det i HERANOM, att I icke mer wandren, såsom de andre Hedningar wandra, i deras sinnes fåfänglighet :

18. Swiltas förstånd förmodadt är, och de bortkomne ifrån det lif, som af Gudi är, genom den fåwitsta, som i dem är, och genom deras hjertas blindhet :

19. Swiltas, sedan de worde förstodade, gåfwo de sig sjelfwa uti otuft, till att bedrifwa all orenlighet, samt med girighet.

20. Men I hafwen icke så lårt Kristus ;

21. Om I annars honom hört hafwen, och uti honom lärde ären, huru ett rättfärdigt wäsende är i Jesu.

22. Så lågger nu bort ifrån eder den gamla menniskan, den I förr med omgingen, hwilken genom lustar i wilfarelse sig förderfwar :

23. Och förnyer eder i eder sinnes anda ;

24. Och iflåder eder den nya menniskan, den efter Gud stapad är, i sanfärdig rättfärdighet och helighet.

25. Derföre, lågger bort lögnen, och talar sanningen, hwar och en med

for the work of the ministry, for the edifying of the body of Christ :

13 Till we all come in the unity of the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fulness of Christ :

14 That we henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning craftiness, whereby they lie in wait to deceive ;

15 But speaking the truth in love, may grow up into him in all things, which is the head, even Christ :

16 From whom the whole body fitly joined together and compacted by that which every joint supplieth, according to the effectual working in the measure of every part, maketh increase of the body unto the edifying of itself in love.

17 This I say therefore, and testify in the Lord, that ye henceforth walk not as other Gentiles walk, in the vanity of their mind,

18 Having the understanding darkened, being alienated from the life of God through the ignorance that is in them, because of the blindness of their heart :

19 Who being past feeling have given themselves over unto lasciviousness, to work all uncleanness with greediness.

20 But ye have not so learned Christ ;

21 If so be that ye have heard him, and have been taught by him, as the truth is in Jesus :

22 That ye put off concerning the former conversation the old man, which is corrupt according to the deceitful lusts ;

23 And be renewed in the spirit of your mind ;

24 And that ye put on the new man, which after God is created in righteousness and true holiness.

25 Wherefore putting away lying, speak every man truth with his

sin nästa; efter wi äre inbördes lem-
mar.

26. Vredgens, och synder icke; låter
icke solen gå ned öfver eder wrede.

27. Gifwer icke lastarena rum.

28. Den der stulit hafwer, han stjåle
icke mer; utan hållre arbete med sina
händer det godt år, på det han något
skall hafwa dela med den, som nöd-
torstigt år.

29. Tutet ohöfveligt tal gånge utaf
eder mun; utan det nyttigt år till för-
bättring, der det behöfves, att det må
dem som det höra till tacka wara.

30. Och bedröfwer icke Guds Heliga
Anda, der I med befeglade ären till
förlofningens dag.

31. All bitterhet, och grymhet, och
wrede, och rop, och hådelse, ware långt
ifrån eder, samt med all ondsta.

32. Men warer inbördes till hwaran-
nan wänlige, godhertige; och förlåter
den ene den andra, såsom och Gud ge-
nom Christum hafwer förlåtit eder.

5. Capitel.

Så warer nu Guds efterföljare, så-
som älskelige barn.

2. Och wandrer i kärleken, såsom och
Christus hafwer älskat oss, och utgifwit
sig sjelf för oss, till gäfwor och offer,
Gudi till en söt lutt.

3. Boleri, och all stemhet, eller girig-
het, låter iöland eder icke ens nämnda
warda, såsom helgon tillhörer:

4. Och stem ord, eller gåteri, eller
skämt som icke höfves; utan hållre
tacksägelse.

5. I stolen weta, att ingen bolare,
eller olen, eller girig, hwilken år en
afgudadyrkare, hafwer arfweidel uti
Christi och Guds rike.

6. Låter ingen eder förföra med få-
fånga ord, ty för sådana plågar Guds
wrede tomma öfver otrons barn.

neighbour: for we are members
one of another.

26 Be ye angry, and sin not: let not
the sun go down upon your wrath:

27 Neither give place to the devil.

28 Let him that stole steal no
more: but rather let him labour,
working with his hands the thing
which is good, that he may have
to give to him that needeth.

29 Let no corrupt communication
proceed out of your mouth, but
that which is good to the use of
edifying, that it may minister grace
unto the hearers.

30 And grieve not the Holy Spirit
of God, whereby ye are sealed un-
to the day of redemption.

31 Let all bitterness, and wrath,
and anger, and clamour, and evil
speaking, be put away from you,
with all malice:

32 And be ye kind one to another,
tenderhearted, forgiving one an-
other, even as God for Christ's
sake hath forgiven you.

CHAPTER V.

BE ye therefore followers of God,
as dear children;

2 And walk in love, as Christ
also hath loved us, and hath given
himself for us an offering and a
sacrifice to God for a sweetsmell-
ing savour.

3 But fornication, and all un-
cleanness, or covetousness, let it
not be once named among you, as
becometh saints;

4 Neither filthiness, nor foolish talk-
ing, nor jesting, which are not conven-
ient: but rather giving of thanks.

5 For this ye know, that no whore-
monger, nor unclean person, nor
covetous man, who is an idolater,
hath any inheritance in the king-
dom of Christ and of God.

6 Let no man deceive you with
vain words: for because of these
things cometh the wrath of God
upon the children of disobedience.

7. Dersföre warer icke deraß stallbröder.

8. Ty I woren fordom mörker; men nu åren I ljus i GÖRanom: wandrer såsom ljusens barn:

9. Ty Andans frukt är uti all godhet, och rättfärdighet, och sanning:

10. Och pröfwer hwad GÖRanom täckt är.

11. Och hafwer ingen delattighet med de onyttiga mörkrets werc; utan straffer dem hållre.

12. Ty hwad hemligt af dem ster, det är och stamligt att säga.

13. Men alt detta warder uppenbart, når det af ljuset straffadt warder, ty alt det uppenbart warder, det är ljus.

14. Dersföre säger han: Waka upp, du som sofwer, och stätt upp ifrån de döda, så warder Christus dig upplysande.

15. Så ser nu till huru I wandren wisligt; icke som de owise, utan som wife.

16. Och skider eder efter tiden, ty tiden är ond.

17. Dersföre, warer icke oförståndige, utan förståndige hwad GÖRans wilsje är.

18. Och brider eder icke druckna af win, af hwilket ett ostidligt wäsende kommer; utan uppsyllens af den Heliga Andan;

19. Talande emellan eder i psalmer, och låffånger, och andeliga wisor: flungande och spelande GÖRanom uti edert hjerta:

20. Altid tacksågande Gudi och Faderen för hwar man, uti vår GÖRans Jesu Christi namn.

21. Ymsom underdånige, den ene den andra, i Guds rådbhåga.

22. Hustrurna ware sina mån underdåniga såsom GÖRanom.

23. Ty mannen är hustruns hufwud, såsom och Christus är församlingens hufwud, och han är och sin kroppes helsa.

7 Be not ye therefore partakers with them.

8 For ye were sometime darkness, but now *are ye* light in the Lord: walk as children of light;

9 (For the fruit of the Spirit *is* in all goodness and righteousness and truth;)

10 Proving what is acceptable unto the Lord.

11 And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather reprove *them*.

12 For it is a shame even to speak of those things which are done of them in secret.

13 But all things that are reprov'd are made manifest by the light: for whatsoever doth make manifest is light.

14 Wherefore he saith, Awake thou that sleepest, and arise from the dead, and Christ shall give thee light.

15 See then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise,

16 Redeeming the time, because the days are evil.

17 Wherefore be ye not unwise, but understanding what the will of the Lord is.

18 And be not drunk with wine, wherein is excess; but be filled with the Spirit;

19 Speaking to yourselves in psalms and hymns and spiritual songs, singing and making melody in your heart to the Lord;

20 Giving thanks always for all things unto God and the Father in the name of our Lord Jesus Christ;

21 Submitting yourselves one to another in the fear of God.

22 Wives, submit yourselves unto your own husbands, as unto the Lord.

23 For the husband is the head of the wife, even as Christ is the head of the church: and he is the Saviour of the body.

24. Såtom nu församlingen är underdånig Christo, så stola och hustrurna uti all ting wara sina mån underdåniga.

25. I mån, älsker edra hustrur, såsom och Kristus älskade församlingen, och hafwer utgifwit sig sjelf för henne:

26. På det han henne helga skulle, och hafwer gjort henne ren i wattenets bad, genom ordet:

27. På det han skulle beställa sig sjelf en församling, den hårtlig är, den ingen flåd eller strynka hafwer, eller annat sådant; utan att hon skulle wara helig och ostraffelig.

28. Så stola och männen älska sina hustrur, såsom sina egna kroppar. Den sin hustru älskar, han älskar sig sjelf.

29. Ty ingen hafwer någon tid hatat sitt eget kött; utan hållre föder och fodrar det, såsom och Herren församlingen:

30. Ty wi äre ledamöter af hans kropp, af hans kött, och af hans ben.

31. Fördenstull skall menniskan öfwergifwa sin fader och moder, och blifwa wid sin hustru, och af två warder ett kött.

32. Denna hemlighet är stor; men jag talar om Christo och församlingen.

33. Dock och I, hwar i sin stad, älska sin hustru, såsom sig sjelf; men hustrun hafwe mannen i wördrning.

6. Capitel.

I barn, warer hörige edra föräldrar i Herrenom, ty det är rättwisst.

2. Hedra din fader och moder; hwilket är det första bud, som löfte med sig hafwer;

3. På det dig skall wäl gå, och du må blifwa långlifwad på jorden.

4. I fäder, reter icke edra barn till wrede; utan uppföder dem i tuft och Herrens förmaning.

5. I tjenare, warer hörige edra lekamliga herrar med rådbhåga och baf-

24 Therefore as the church is subject unto Christ, so let the wives be to their own husbands in every thing.

25 Husbands, love your wives, even as Christ also loved the church, and gave himself for it;

26 That he might sanctify and cleanse it with the washing of water by the word,

27 That he might present it to himself a glorious church, not having spot, or wrinkle, or any such thing; but that it should be holy and without blemish.

28 So ought men to love their wives as their own bodies. He that loveth his wife loveth himself.

29 For no man ever yet hated his own flesh; but nourisheth and cherisheth it, even as the Lord the church:

30 For we are members of his body, of his flesh, and of his bones.

31 For this cause shall a man leave his father and mother, and shall be joined unto his wife, and they two shall be one flesh.

32 This is a great mystery: but I speak concerning Christ and the church.

33 Nevertheless, let every one of you in particular so love his wife even as himself; and the wife see that she reverence her husband.

CHAPTER VI.

CHILDREN, obey your parents in the Lord: for this is right.

2 Honour thy father and mother; which is the first commandment with promise;

3 That it may be well with thee, and thou mayest live long on the earth.

4 And, ye fathers, provoke not your children to wrath: but bring them up in the nurture and admonition of the Lord.

5 Servants, be obedient to them that are your masters according to

wan, i edert hjertas enfaltighet, såsom Christo :

6 Icke tjenande allena för ögonen, såsom menniskor till villes; utan såsom Christi tjenare, görande det Gud vill, utaf hjertat.

7 Med wåtmilla låter eder tynda, att I tjena HERAN, och icke menniskor :

8 Wetande, att hwad godt hwar och en gör, det skall han igenfå af HERANOM, ehwad han är tjenare eller fri.

9 Och I herrar, görer och det samma mot dem, och öfvergifwer trug; wetande, att och eder HERRE är i himmelen, och för honom är intet anseende till personen.

10 På det sista, låre bröder, warer starke i HERANOM, och i hans starkhets magt.

11 Ikläder eder all Guds harnest, på det I mågen stå emot djefwulens listiga anlopp.

12 I wi hafwe icke strid emot kött och blod; utan emot Förstar och wåldiga, nemligen, emot werldens herrar, de som regera i denna werldens mörker, emot de onda andar under himmelen.

13 Derföre, tager på eder all Guds harnest, att I mågen emotså i den onda dagen, och all ting wå uträtta, och bestående blifwa.

14 Så står nu omgjordade fring om edra lårder med sanningen, och ikläd de rättfärdighetens frästwetö ;

15 Och fötterna slobde, att I mågen redo wara till fridens Evangelium

16 Men öfwer all ting, tager trones sköld, med hwilken I kunnen utslåda all den ondas gliddande stott.

17 Och tager på eder salighetens helm och Andans swärd, som är Guds ord.

18 I all bön och åkallan, altid bedjande i Andanom, och wäfer der till, med all ildelighet och bön för alla helgon ;

the flesh, with fear and trembling, in singleness of your heart, as unto Christ ;

6 Not with eyeservice, as men-pleasers ; but as the servants of Christ, doing the will of God from the heart ;

7 With good will doing service, as to the Lord, and not to men :

8 Knowing that whatsoever good thing any man doeth, the same shall he receive of the Lord, whether he be bond or free.

9 And, ye masters, do the same things unto them, forbearing threatening : knowing that your Master also is in heaven : neither is there respect of persons with him.

10 Finally, my brethren, be strong in the Lord, and in the power of his might.

11 Put on the whole armour of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil.

12 For we wrestle not against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this world, against spiritual wickedness in high places.

13 Wherefore take unto you the whole armour of God, that ye may be able to withstand in the evil day, and having done all, to stand.

14 Stand therefore, having your loins girt about with truth, and having on the breastplate of righteousness ;

15 And your feet shod with the preparation of the gospel of peace ;

16 Above all, taking the shield of faith, wherewith ye shall be able to quench all the fiery darts of the wicked.

17 And take the helmet of salvation, and the sword of the Spirit, which is the word of God :

18 Praying always with all prayer and supplication in the Spirit, and watching thereunto with all perseverance and supplication for all saints ;

19. Och för mig, att mig måtte gifwit warða tala dristeligen med öppen mun, att jag måtte funnig gbra Evangelii hemlighet.

20. Swillets bådskap jag är i denna sådjan; på det jag deruti må fritt tala, som mig bdr tala.

21. Men på det I mågen od weta, huru med öf tillstår, och hwad jag gdr, skall Tychicus, min älskelige broder och trogne tjenare i HERranom, eder underwisa.

22. Swilken jag berföre sände till eder, att I stolen så weta, huru med mig tillstår; och att han skulle trösta edert hjerta.

23. Frid ware bröderna, och kärlet med tron, af Gud Fader, och HERranom Jesu Christo.

24. Nåd ware med allom, som wår HERra Jesum Christum rättfinneligen får hafwa. Amen.

Sänd af Rom till de Ephefer, med Tychico.

19 And for me, that utterance may be given unto me, that I may open my mouth boldly, to make known the mystery of the gospel,

20 For which I am an ambassador in bonds; that therein I may speak boldly, as I ought to speak.

21 But that ye also may know my affairs, and how I do, Tychicus, a beloved brother and faithful minister in the Lord, shall make known to you all things:

22 Whom I have sent unto you for the same purpose, that ye might know our affairs, and that he might comfort your hearts.

23 Peace be to the brethren, and love with faith, from God the Father and the Lord Jesus Christ.

24 Grace be with all them that love our Lord Jesus Christ in sincerity. Amen.

¶ Written from Rome unto the Ephesians by Tychicus.

St. Pauli Epistel

till de

Philipper.

1. Capitel.

Paulus och Timotheus, Jesu Christi tjenare: alla heliga i Christo Jesu, som äro i Philippi, samt med Biskopar, och tjenare.

2. Nåd ware med eder, och frid af Gudi vår Fader, och HERranom Jesu Christo.

3. Jag tackar min Gud så ofta jag tänker på eder.

4. Swilket jag altid gdr i alla mina böner för eder alla, och gdr samma bön med glädje.

5. Att I ären belattige wordne i Evangelio, ifrån första dagen intill nu.

6. Och förser mig det samma, att den uti eder ett godt werf beghnt hafwer,

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

PHILIPPIANS.

CHAPTER I.

PAUL and Timotheus, the servants of Jesus Christ, to all the saints in Christ Jesus which are at Philippi, with the bishops and deacons:

2 Grace be unto you, and peace, from God our Father and from the Lord Jesus Christ.

3 I thank my God upon every remembrance of you,

4 Always in every prayer of mine for you all making request with joy,

5 For your fellowship in the gospel from the first day until now;

6 Being confident of this very thing, that he which hath begun a good

han skall det och fullborda intill Jesu Christi dag.

7. Såsom mig rätt är, att jag den meningen hafver om eder alla: derföre, att jag i mina bojer, i hvilka jag förswarar och stadfäster Evangelium, hafver eder i mitt hjerta, såsom de der alle med mig delaktige äro i nåden.

8. Ty Gud är mitt vittne, huru jag ästundar eder alla af hjertans grund i Jesu Christo:

9. Och beder, att eder kärlek ju mer och mer må rik warda i kunskap, och i all förstånd:

10. Att I mågen bepröfwa hwad bäst är; på det I mågen wara rene, och ingen till förargelse intill Christi dag;

11. Uppfyllde med rättfärdighetens frukt, hwilken genom Jesum Christum kommer till Guds pris och låf.

12. Jag vill, att I weta stolen, låre bröder, att det med mig sedt är, det är mer kommit Evangelio till framgång:

13. Så att mina bojer äro uppenbara wordne i Christo, öfwer hela Rådhuset, och när alla andra.

14. Och att många bröder i Heranom, styrkte af mina bojer, äro des dristigare wordne, till att tala ordet utan rådbåga.

15. Somlige predika och Christum för afund och tråtas skull, och somlige uti en god mening.

16. De förre predika Christum af lif, och icke rent, menande dermed föröka bepröfwelsen till mitt fångelse:

17. Men de sednare af kärlet; wettande, att jag här ligger till Evangelii förswar.

18. Hwad året då? Att ju Christus förkunnad warder, i hwad måtto det ste kan, antingen af tillfälle, eller sannstyhigt: deraf fröjdar jag mig, och jemwål fröjda will.

19. Ty jag wet, att det kommer mig till salighet, genom eder bön, och Jesu Christi Andas tillhjelp.

work in you will perform it until the day of Jesus Christ:

7 Even as it is meet for me to think this of you all, because I have you in my heart; inasmuch as both in my bonds, and in the defence and confirmation of the gospel, ye all are partakers of my grace.

8 For God is my record, how greatly I long after you all in the bowels of Jesus Christ.

9 And this I pray, that your love may abound yet more and more in knowledge and in all judgment;

10 That ye may approve things that are excellent; that ye may be sincere and without offence till the day of Christ;

11 Being filled with the fruits of righteousness, which are by Jesus Christ, unto the glory and praise of God.

12 But I would ye should understand, brethren, that the things which happened unto me have fallen out rather unto the furtherance of the gospel;

13 So that my bonds in Christ are manifest in all the palace, and in all other places;

14 And many of the brethren in the Lord, waxing confident by my bonds, are much more bold to speak the word without fear.

15 Some indeed preach Christ even of envy and strife; and some also of good will:

16 The one preach Christ of contention, not sincerely, supposing to add affliction to my bonds:

17 But the other of love, knowing that I am set for the defence of the gospel.

18 What then? notwithstanding, every way, whether in pretence, or in truth, Christ is preached; and I therein do rejoice, yea, and will rejoice.

19 For I know that this shall turn to my salvation through your prayer, and the supply of the Spirit of Jesus Christ,

20. Såsom jag wiffertligen wäntar och förhoppas, att jag uti ingen ting skall till bligd komma; utan med all frihet, såsom alltid, så ock nu, måtte Christus afhållen wara i min lefamen, ehwad det är genom lif, eller genom dödd.

21. Ty Christus är mitt lif, och dödden är min winning.

22. Men efter det, att lefwa i köttet, tjenar mer till att göra frukt, så wet jag icke, hwilket jag utwålja skall.

23. Ty båda delarne ligga mig hårdt uppå. Jag åstundar skiljas hådan, och wara när Christo, hwilket ock mycket bättre wore;

24. Men det är mer nödtorftigt blifwa i köttet för eder skull.

25. Och wet jag wiffertligen, att jag skall blifwa, och med eder alla wara, eder till godo, och till tronens fröjd:

26. På det I mågen storligen berömma eder af mig i Christo Jesu, genom min igenkommelse till eder.

27. Allenast, wandrer såsom Christi Evangelio wärdt är: att hwad jag hållre kommer och får eder se, eller frånwarande får höra om eder, att I blifwen ståndande uti en anda och en själ, samt med oss kämpande uti Evangelii tro.

28. Och uti ingen ting försträcken eder för edra motståndare, hwilket dem är ett tecken till förtappelse; men eder till salighet, och det af Gud.

29. Ty eder är gifwit för Christo, icke allenast att I tron på honom, utan jemwål liden för hans skull.

30. Hafwande samma striden, som I sågen i mig, och I nu hören om mig.

2. Capitel.

Är nu någon förmaning när eder i Christo; är någon tröst i kärleken; är någon Andans delaktighet; är någon hjertelig kärlek och barmhertighet:

2. Så uppfyller min glädje, att I

20 According to my earnest expectation and my hope, that in nothing I shall be ashamed, but that with all boldness, as always, so now also Christ shall be magnified in my body, whether it be by life, or by death.

21 For to me to live is Christ, and to die is gain.

22 But if I live in the flesh, this is the fruit of my labour: yet what I shall choose I wot not.

23 For I am in a strait betwixt two, having a desire to depart, and to be with Christ; which is far better:

24 Nevertheless to abide in the flesh is more needful for you.

25 And having this confidence, I know that I shall abide and continue with you all for your furtherance and joy of faith;

26 That your rejoicing may be more abundant in Jesus Christ for me by my coming to you again.

27 Only let your conversation be as it becometh the gospel of Christ: that whether I come and see you, or else be absent, I may hear of your affairs, that ye stand fast in one spirit, with one mind striving together for the faith of the gospel;

28 And in nothing terrified by your adversaries: which is to them an evident token of perdition, but to you of salvation, and that of God.

29 For unto you it is given in the behalf of Christ, not only to believe on him, but also to suffer for his sake;

30 Having the same conflict which ye saw in me, and now hear to be in me.

CHAPTER II.

IF there be therefore any consolation in Christ, if any comfort of love, if any fellowship of the Spirit, if any bowels and mercies,

2 Fulfil ye my joy, that ye be

äro ens till sinnes, lika sårlet hafwande, endrägtige, samhällige :

3. Att intet sker med lif eller sáfång äro ; utan med ödmjukhet råfne hwar den andra hppare än sig.

4. Ser icke hwar på sitt eget bästa ; utan hwar och en på en annans bästa.

5. Hwar och en ware så till sinnes, som of Kristus JESUS war :

6. Hwilken, ända han war i Guds skapelse, råfnade han icke för rof, Gudi jämlik wara :

7. Utan förnebrade sig sjelf, tagande på sig en tjenares skapelse, och wardt lika som en annan menniska.

8. Och i åthåfwor funnen som en menniska ; Ödmjukade sig sjelf ; wardt lydig intill ödden, ja, intill forsets ödd.

9. Derföre hafwer of Gud förhöjt honom, och gifwit honom ett namn, det öfwer alla namn är :

10. Att i JESU namn skola sig böja alla knän, deras som i himmelen, på jorden, och under jorden äro ;

11. Och alla tungor skola bekänna, att JESUS Kristus är HERREN, Gud Fader till äro.

12. Så mine älskelige, som J alltid hafwen warit lydige, icke allenast i min närvaro, utan of nu mycket mer i min frånvaro, stuffer med fruktan och båtwan, att J sallge warden.

13. In Gud är den som werkar i eder, både wilja och gerning, efter sitt goda behag.

14. Ödrer all ting utan tuort och twefan :

15. På det J mågen wara oförtalade och rene, och Guds barn ofstraffelige, midt ibland det wanartiga och wrånga slågtet, ibland hwilket lyser såsom ljus i werlden :

16. Att J blifwen wd lifsens ord, mig till en berömmelse på Christli dag, att jag icke sáfångt lupit, eller sáfångt arbetat hafwer.

17. Och om jag än offeras öfwer eder

likeminded, having the same love, being of one accord, of one mind.

3 Let nothing be done through strife or vainglory ; but in lowliness of mind let each esteem other better than themselves.

4 Look not every man on his own things, but every man also on the things of others.

5 Let this mind be in you, which was also in Christ Jesus :

6 Who, being in the form of God, thought it not robbery to be equal with God :

7 But made himself of no reputation, and took upon him the form of a servant, and was made in the likeness of men :

8 And being found in fashion as a man, he humbled himself, and became obedient unto death, even the death of the cross.

9 Wherefore God also hath highly exalted him, and given him a name which is above every name :

10 That at the name of Jesus every knee should bow, of things in heaven, and things in earth, and things under the earth ;

11 And that every tongue should confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father.

12 Wherefore, my beloved, as ye have always obeyed, not as in my presence only, but now much more in my absence, work out your own salvation with fear and trembling :

13 For it is God which worketh in you both to will and to do of his good pleasure.

14 Do all things without murmuring and disputings :

15 That ye may be blameless and harmless, the sons of God, without rebuke, in the midst of a crooked and perverse nation, among whom ye shine as lights in the world ;

16 Holding forth the word of life ; that I may rejoice in the day of Christ, that I have not run in vain, neither laboured in vain.

17 Yea, and if I be offered upon

troß offer och Gudstjenst, så gläder jag mig, och fröjdar mig med eder alla.

18. För det sammans skull stolen I och glädjas, och stolen glädjas med mig.

19. Men jag hoppas i HERANOM Jesu, att jag innan fort warder såndande till eder Timotheum, att jag och nå warda wid ett godt mod, då jag förnimmer huru med eder tillstår.

20. Ty jag hafwer ingen, den som så aldeles lika med mig till sinnes är, den så hjertelig omsorg hafwer för eder.

21. Ty de söka alle efter sitt eget, icke det Christo Jesu tillhör.

22. Men I weten, att han bepröfwad är: ty såsom ett barn med fadern, hafwer han med mig tjent uti Evangelio.

23. Honom hoppas jag nu sånda, det första jag hafwer besett mina årender.

24. Jag tröstar och på HERAN, att jag och sjelf snart kommande warder.

25. Mig hafwer och synt så nödtorftigt wara, sånda till eder brodern Epaphroditum, min medhjelpare och medstridare, och eder Apostel, den och mig uti min nödtorft tjenaar.

26. Efter han hade en åstundan till eder alla, och war storligen bethyrad deraf, att I sport haden honom frant.

27. Som han och wissertligen war dödsöf; men Gud förbarmade sig öfwer honom, och icke allenast öfwer honom, utan och öfwer mig, att jag icke skulle få sorg på sorg.

28. Jag hafwer nu såndt honom des svarare, att I stolen så se honom och des gladare warda igen, och jag des mindre sorg hafwa.

29. Så undsår nu honom i HERANOM med all glädje; och de sådana äro, dem hafwer i wörduing:

30. Ty för Christi werk skull war han döden så när kommen, att han föga tänkte på lifwet; på det han skulle tjena mig i eder stad.

the sacrifice and service of your faith, I joy, and rejoice with you all.

18 For the same cause also do ye joy, and rejoice with me.

19 But I trust in the Lord Jesus to send Timotheus shortly unto you, that I also may be of good comfort, when I know your state.

20 For I have no man likeminded, who will naturally care for your state.

21 For all seek their own, not the things which are Jesus Christ's.

22 But ye know the proof of him, that, as a son with the father, he hath served with me in the gospel.

23 Him therefore I hope to send presently, so soon as I shall see how it will go with me.

24 But I trust in the Lord that I also myself shall come shortly.

25 Yet I supposed it necessary to send to you Epaphroditus, my brother, and companion in labour, and fellow soldier, but your messenger, and he that ministered to my wants.

26 For he longed after you all, and was full of heaviness, because that ye had heard that he had been sick.

27 For indeed he was sick nigh unto death: but God had mercy on him; and not on him only, but on me also, lest I should have sorrow upon sorrow.

28 I sent him therefore the more carefully, that, when ye see him again, ye may rejoice, and that I may be the less sorrowful.

29 Receive him therefore in the Lord with all gladness; and hold such in reputation:

30 Because for the work of Christ he was nigh unto death, not regarding his life, to supply your lack of service toward me.

3. Capitel.

Ytterligare, mine bröder, fröjdar eder i HERANOM. Att jag eder ju all

CHAPTER III.

FINALLY, my brethren, rejoice in the Lord. To write the

det samma skrifter, det förtryter mig intet; men det går eder des wiffare.

2. Wakter eder för de hundar, wakter eder för de onda arbetare, wakter eder för affstårelsen.

3. Ty wi äre omstårelsen, wi som tjene Gudi i Andanom, och berömmom oss af Christo Jesu, och såttom icke tröst på köttet.

4. Ändock jag och wäl må trösta på köttet. Swar en annan sig tynda låter, att han må förtrösta sig på köttet, jag mycket mer:

5. Som på åttonde dagen omsturen är, en af Israels folk och BenJamins slägte, en Ebree af Ebreer, efter lagen en Pharisee;

6. Efter nitet förföljande församlingen, efter den rättfärdighet, som är af lagen, ostraffelig.

7. Men det mig en winning war, det hafwer jag råknat för stada, för Christi skull.

8. Ja, jag råknar det allt för stada emot den öfverswinneliga min HERAS Christi Jesu kunskap, för hwittens skull jag allt hafwer för stada råknat, och håller det för tråd, på det jag må winna Christum,

9. Och warda funnen i honom, icke hafwande min rättfärdighet, som kommer af lagen, utan den som af Christi tro kommer; nemligen, den rättfärdighet, som af Gudi kommer genom tron:

10. Till att känna honom, och hans uppståndelses kraft, och hans pinas delaktighet, lik worden hans dödd:

11. Om jag och måtte komma emot honom i de dödas uppståndelse.

12. Icke att jag allaredan hafwer det fattat, eller allaredan fullkommen är; men jag far fast derefter, om jag det och fatta må, som jag och fattad är af Christo Jesu.

13. Äre bröder, jag kan icke säga, att

same things to you, to me indeed is not grievous, but for you it is safe.

2 Beware of dogs, beware of evil workers, beware of the concision.

3 For we are the circumcision, which worship God in the spirit, and rejoice in Christ Jesus, and have no confidence in the flesh.

4 Though I might also have confidence in the flesh. If any other man thinketh that he hath whereof he might trust in the flesh, I more:

5 Circumcised the eighth day, of the stock of Israel, of the tribe of Benjamin, a Hebrew of the Hebrews; as touching the law, a Pharisee;

6 Concerning zeal, persecuting the church; touching the righteousness which is in the law, blameless.

7 But what things were gain to me, those I counted loss for Christ.

8 Yea doubtless, and I count all things *but* loss for the excellency of the knowledge of Christ Jesus my Lord: for whom I have suffered the loss of all things, and do count them *but* dung; that I may win Christ,

9 And be found in him, not having mine own righteousness, which is of the law, but that which is through the faith of Christ, the righteousness which is of God by faith:

10 That I may know him, and the power of his resurrection, and the fellowship of his sufferings, being made conformable unto his death;

11 If by any means I might attain unto the resurrection of the dead.

12 Not as though I had already attained, either were already perfect: but I follow after, if that I may apprehend that for which also I am apprehended of Christ Jesus.

13 Brethren, I count not myself

Jag ännu sjelf det fattat hafver; men ett säger jag: Jag förgår det till ihugga år, och sträcker mig till det som framman till år;

14. Jagande efter målet, som förefatt är, till den lön, som förhållas öfvan- efter af Guds kallelse i Christo Jesu.

15. Så många wi nu fullkomne äre, warom så sinnade, och om I något annorlunda hålla stolen, så låter Gud ede: det uppenbara;

16. Dock så, att wi uti det, der wi allaredan tillkomne äre, wandre efter en regel, och äre ens sinnade.

17. Varer och, såre bröder, mine efter- följare, och ser på dem som så wandra, som I och för en efterbudselse hafwen.

18. Ty många wandra, af hvilka jag eder ofta sagt hafver; men nu säger jag och gråtande, ständer till Christi kors:

19. Hvilkas ände är förtappelse, och deras buk deras gud, och deras åra till skam, de der ofta hwar jorden tillhör.

20. Men vår umgångelse är i him- melen, dådan wi och wänte Frälsaren, HERAN Jesum Christum:

21. Hvilken vår ströpliga lefamen skall förklara, på det han skall göra honom lik med sin förklarade lefamen, af den kraft, der han med förstår sig all ting underlätta.

4. Capitel

Så, mine såre och önsade bröder, min fröjd och min fröja, blifwer så ståndande i HERANOM, mine älskelige.

2. Evodiam förmanar jag, och Syntyche förmanar jag, att de äro ens till sinnes i HERANOM.

3. Ja, jag beder och dig, min rättsin- nige make, war dem behjelpelig, som med mig öfwer Evangelium stridt haf- wa, samt med Clement, och andra mina medarbetare, hvilkas namn äro uti lifsens bok.

to have apprehended: but *this* one thing I do, forgetting those things which are behind, and reaching forth unto those things which are before,

14 I press toward the mark for the prize of the high calling of God in Christ Jesus.

15 Let us therefore, as many as be perfect, be thus minded: and if in any thing ye be otherwise minded, God shall reveal even this unto you.

16 Nevertheless, whereto we have already attained, let us walk by the same rule, let us mind the same thing.

17 Brethren, be followers together of me, and mark them which walk so as ye have us for an ensample.

18 (For many walk, of whom I have told you often, and now tell you even weeping, *that they are* the enemies of the cross of Christ:

19 Whose end is destruction, whose God is *their* belly, and whose glory is in their shame, who mind earth- ly things.)

20 For our conversation is in heav- en; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ:

21 Who shall change our vile body, that it may be fashioned like unto his glorious body, according to the working whereby he is able even to subdue all things unto himself.

CHAPTER IV.

THEREFORE, my brethren dear- ly beloved and longed for, my joy and crown, so stand fast in the Lord, *my* dearly beloved.

2 I beseech Euodias, and beseech Syntyche, that they be of the same mind in the Lord.

3 And I entreat thee also, true yokefellow, help those women which laboured with me in the gospel, with Clement also, and with other my fellow labourers, whose names are in the book of life.

4. Fröjder eder i HERANOM alltid; och åter säger jag, fröjder eder.

5. Eder saktmodighet låter alla menniskor tunnlig warda. HERANOM är när.

6. Hastver ingen omsorg; utan edert begär ware tunnigt inför Gud, i all ting med bön, åtallan och tackfågelse.

7. Och Guds frid, som öfvergår all förstånd, förware edert hjerta, och edert sinne i Christo Jesu.

8. Öttermera, såre bröder, hwad sant är, hwad ärligt är, hwad rätt, hwad hyst, hwad iustigt, hwad wäl lyder; är någon dygd, och är något låf, tänker derefter.

9. Hwad I od lårt, och undfått, och hört, och sett hafwen på mig, det görer, och så warder fridsens Gud med eder.

10. Men jag är stortigen fröjbad i HERANOM, att I ären åter komne dertill, att I hafwen omsorg om mig: ändoc I wäl allestädes omsorg haft hafwen; men tiden sade icke så till.

11. Detta säger jag icke derföre, att mig något fattas: ty jag hafwer lårt ibland dem jag umgår, låta mig nöja.

12. Jag kan låg vara: jag kan od hög vara: allestädes och i all ting är jag stilig, både mått, och hungrig vara, både nog hafwa, och nöd lida.

13. All ting förmår jag genom Kristus, som mig mächtig gör.

14. Doc hafwen I rätt gjort, att I hafwen tagit eder min bedröfwelse till.

15. Weten I od wäl, I Philipper, att af första Evangelii beghynelse, då jag drog utur Maceдонien, ingen församling hafwer något delat med mig, efter rådenskap, i utgift och uppbdrd, utan I allena.

16. Ty I sänden en gång, och så an-

4 Rejoice in the Lord always: and again I say, Rejoice.

5 Let your moderation be known unto all men. The Lord is at hand.

6 Be careful for nothing; but in every thing by prayer and supplication with thanksgiving let your requests be made known unto God.

7 And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus.

8 Finally, brethren, whatsoever things are true, whatsoever things are honest, whatsoever things are just, whatsoever things are pure, whatsoever things are lovely, whatsoever things are of good report; if there be any virtue, and if there be any praise, think on these things.

9 Those things, which ye have both learned, and received, and heard, and seen in me, do: and the God of peace shall be with you.

10 But I rejoiced in the Lord greatly, that now at the last your care of me hath flourished again; wherein ye were also careful, but ye lacked opportunity.

11 Not that I speak in respect of want: for I have learned, in whatsoever state I am, therewith to be content.

12 I know both how to be abased, and I know how to abound: every where and in all things I am instructed both to be full and to be hungry, both to abound and to suffer need.

13 I can do all things through Christ which strengtheneth me.

14 Notwithstanding, ye have well done, that ye did communicate with my affliction.

15 Now ye Philippians know also, that in the beginning of the gospel, when I departed from Macedonia, no church communicated with me as concerning giving and receiving, but ye only.

16 For even in Thessalonica ye

dra gången till mig i Theffalonica, till min nödtorft.

17. Jæte att jag söker sådana stånter, utan söker derefter, att uti eder råfenskap skall en öfverflödigt frukt finnas.

18. Th jag hafver all, och öfverflödigt, och är uppsyllt, sedan jag undfick med Epaphroditus det som ifrån eder såndt war, en söt lukt, ett offer. Gudt lådt och anammeligt.

19. Men min Gud skall uppsylla all eder nödtorft, efter sina rikedomar i hårligheten, genom Christum Jesum.

20. Men Gudt och vår Fader ware pris af ewighet till ewighet. Amen.

21. Hetsen alla helgon i Christo Jesu. Eder hetsa de bröder, som med mig äro.

22. Eder hetsa alla helgon, entannerligen de som äro utaf Kejsarens hus.

23. Vår HERas Jesu Christi nåd ware med eder alla. Amen.
Skrifwen af Rom, med Epaphrodito.

sent once and again unto my necessity.

17 Not because I desire a gift: but I desire fruit that may abound to your account.

18 But I have all, and abound: I am full, having received of Epaphroditus the things *which were sent* from you, an odour of a sweet smell, a sacrifice acceptable, well pleasing to God.

19 But my God shall supply all your need according to his riches in glory by Christ Jesus.

20 Now unto God and our Father be glory for ever and ever. Amen.

21 Salute every saint in Christ Jesus. The brethren which are with me greet you.

22 All the saints salute you, chiefly they that are of Cesar's household.

23 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

¶ It was written to the Philippians from Rome by Epaphroditus.

St. Pauli Epistel

till de

Colosser.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds wilja, och brodern Timotheus;

2 De helgon, och troigna bröder i Christo, som äro i Colossen: Råd ware med eder, och frid af Gudt vår Fader, och HERanom Jesu Christi.

3. Wi tacke Gudt, och vår HERas Jesu Christi Fader, och bedje alltid för eder.

4. Th wi hafwe sport eder tro i Christo Jesu, och eder kärlek till alla helgon.

5. För det hoppes skull, som eder är

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

COLOSSIANS.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle of Jesus Christ by the will of God, and Timotheus *our* brother,

2 To the saints and faithful brethren in Christ which are at Colosse: Grace be unto you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.

3 We give thanks to God and the Father of our Lord Jesus Christ, praying always for you,

4 Since we heard of your faith in Christ Jesus, and of the love *which ye have* to all the saints,

5 For the hope which is laid up:

Örvaradt i himmelen: af hwilket I tillförene hört hafwen, genom Ewangelii sanna ord,

6. Som till eder kommit år, såsom of i all werlden, och år frukttsamt, såsom of i eder, ifrån den dag, I hörden och förnummen Guds nåd i sanningen.

7. Som I of lårt hafwen af Epaphras, vår ålfstelliga medtjenare, hwilken år en trogen Christi tjenare för eder:

8. Den of of underwist hafwer eder lärlet i Andanom.

9. Derfore of wi, ifrån den dag, wi det hörde, wände wi icke igen, bedja for eder, och önska, att I mågen uppfyllde warda med hans wilsas kunskap, uti all andelig wisdom och förstånd:

10. Att I mågen wandra wårdetligen Öfwaranom, till allt behag: och åren frukttsamme i alla goda gerningar, och wågen till i Guds kunskap;

11. Och stärkte warden med all kraft, efter hans hårtiga magt, uti allt tålamod och långmodighet, med glådje:

12. Och tacken Fadrenom, som of hafwer beqwåma gjort, till att delatige wara i de heligas arfwe del i ljuset:

13. Hwilken of uttagit hafwer ifrån mörkffens wåldighet, och hafwer försatt of uti sin ålfstelliga Sons rike:

14. I hwilken wi hafwe förlofning genom hans blod, nemligen, syndernas föråtelse:

15. Hwilken år ofsynliga Guds belåte, förstfödd för alla kreatur:

16. In genom honom åro alla ting skapade, som i himmelen och på jorden åro, ofsynliga och ofsynliga, ware sig Thron, eller Herrskap, eller Förstadsme, eller Öfwerhet: alt år skapadt genom honom, och till honom.

17. Och han år för alla, och all ting består i honom.

18. Och han år hufwudet till kroppen, nemligen, till församlingen, hwil-

for you in heavæn, whereof ye heard before in the word of the truth of the gospel;

6 Which is come unto you, as it is in all the world; and bringeth forth fruit, as it doth also in you, since the day ye heard of it, and knew the grace of God in truth:

7 As ye also learned of Epaphras our dear fellow servant, who is for you a faithful minister of Christ;

8 Who also declared unto us your love in the Spirit.

9 For this cause we also, since the day we heard it, do not cease to pray for you, and to desire that ye might be filled with the knowledge of his will in all wisdom and spiritual understanding;

10 That ye might walk worthy of the Lord unto all pleasing, being fruitful in every good work, and increasing in the knowledge of God;

11 Strengthened with all might, according to his glorious power, unto all patience and longsuffering with joyfulness;

12 Giving thanks unto the Father, which hath made us meet to be partakers of the inheritance of the saints in light:

13 Who hath delivered us from the power of darkness, and hath translated us into the kingdom of his dear Son:

14 In whom we have redemption through his blood, even the forgiveness of sins:

15 Who is the image of the invisible God, the firstborn of every creature:

16 For by him were all things created, that are in heaven, and that are in earth, visible and invisible, whether they be thrones, or dominions, or principalities, or powers: all things were created by him, and for him:

17 And he is before all things, and by him all things consist.

18 And he is the head of the body, the church: who is the beginning,

fen år beghynnelsen, förstfödd ifrån de döda, på det han i all ting skall hafwa föregången.

19. Ty behageligt hafwer warit Fadrenom, att all fullhet stulle bo i honom ;

20 Och att han genom honom all ting försona stulle med sig sjelf; tillfridsställande genom blodet på hans kors, både det på jorden och i himmelen år.

21. Och eder som fordom woren främmande, och fiender med sinnet i onda gerningar; men nu hafwer han försonat eder

22. Med sin fötts lefamen, genom döden, på det han stulle ställa eder heliga och ostraffeliga, och obesmittade i sin åsyn.

23. Om I annars blifwen i tron, grundade, och faste, och orörlige ifrån det hopp, som i Evangelio år, hwilket I hört hafwen, och predikadt år för alla kreatur, som under himmelen åro, hwilkas jag Paulus år en tjenare worden.

24. Nu fröjbar jag mig uti mitt lidande för eder, och uppfyller i mitt fött, hwad som fattas i Christi lidande, för hans lefamen, som år församlingen :

25. Hwilkens tjenare jag worden år, efter Guds prediföambete, det mig gifwit år ibland eder, att jag Guds ord rifeligen predifa stalt :

26. Nemligen, den hemlighet, hwilken fördohd hafwer warit ifrån werldens beghynnelse, och ewig tid; men nu år uppenbar worden hans helgon,

27. Hwilkom Gud wille sunnigt göra, hwilken denna hemlighetens hårliga rikedom år ibland Hedningarna, hwilken år Christus uti eder, hårlighetens hopp;

28. Den wi förkunne, förmanande hwar menniska, och lärande hwar menniska i all wißdom, på det wi skole ställa hwar menniska fullbordad i Christo Jesu :

29. Der jag od på arbetar och kämpar efter hans werfan, som krafteligen werfar i mig.

the firstborn from the dead; that in all things he might have the preeminence.

19 For it pleased *the Father* that in him should all fulness dwell ;

20 And, having made peace through the blood of his cross, by him to reconcile all things unto himself; by him, *I say*, whether they be things in earth, or things in heaven.

21 And you, that were sometime alienated and enemies in *your* mind by wicked works, yet now hath he reconciled

22 In the body of his flesh through death, to present you holy and unblameable and unproveable in his sight :

23 If ye continue in the faith grounded and settled, and *be* not moved away from the hope of the gospel, which ye have heard, and which was preached to every creature which is under heaven; whereof I Paul am made a minister ;

24 Who now rejoyce in my sufferings for you, and fill up that which is behind of the afflictions of Christ in my flesh for his body's sake, which is the church :

25 Whereof I am made a minister, according to the dispensation of God which is given to me for you, to fulfil the word of God ;

26 *Even* the mystery which hath been hid from ages and from generations, but now is made manifest to his saints :

27 To whom God would make known what is the riches of the glory of this mystery among the Gentiles; which is Christ in you, the hope of glory :

28 Whom we preach, warning every man, and teaching every man in all wisdom; that we may present every man perfect in Christ Jesus :

29 Whereunto I also labour, striving according to his working, which worketh in me mightily.

2. Capitel.

Så vill jag, att I weta stolen, hwilken kamp jag hafwer om eder, och om dem, som äro i Laodicea, och om alla dem, som min person i köttet icke sett hafwa ;

2. På det beräs hjertan måga så någon hugnad, och sammanfogade warða i kärleken, till all rikedom uti fullkomligt förstånd, till att tunna besinna Guds hemlighet, både Fadrens och Christi ;

3. Uti hwilken fördofta ligga alla wissdoms och förstånds häfwor.

4. Men detta säger jag, på det ingen skall bedraga eder med stofs ord.

5. Ty ända jag är ifrån eder efter köttet ; är jag dock när eder i Andanom, fröjdar mig och ser eder skidelse, och eder tros stadighet på Christum.

6. Såsom I nu anammat hafwen HERAN Jesum Christum, så wandrer i honom ;

7. Och warer rotade och uppbyggde i honom och warer faste i tron, såsom I lärde ären, och warer i henne riselligen tacksamme.

8. Ser till, att eder icke någon bortdröwar med Philosophia och såfångt bedrägeri, efter menniskors stadgar, och efter werldens stadgar, och icke efter Christum :

9. Ty i honom bor all Gudomens fullhet selsamligen.

10. Och I ären i honom fullkomne, hwilken är hufvudet öfwer alla Förstadsmen och wäldighet :

11. I hwilken I och omsturne ären med den omstårelse, som ster utan händer, då I afladen syndatroppen i köttet, nemligen, med Christi omstårelse ;

12. I det, att I med honom begrafue ären genom dopet ; i hwilket I och uppståndne ären genom tron, den Gud werkar, hwilken honom uppväckt hafwer ifrån de döda.

13. Han hafwer och gjort eder les-

CHAPTER II.

FOR I would that ye knew what great conflict I have for you, and for them at Laodicea, and for as many as have not seen my face in the flesh ;

2 That their hearts might be comforted, being knit together in love, and unto all riches of the full assurance of understanding, to the acknowledgment of the mystery of God, and of the Father, and of Christ ;

3 In whom are hid all the treasures of wisdom and knowledge.

4 And this I say, lest any man should beguile you with enticing words.

5 For though I be absent in the flesh, yet am I with you in the spirit, joying and beholding your order, and the steadfastness of your faith in Christ.

6 As ye have therefore received Christ Jesus the Lord, so walk ye in him :

7 Rooted and built up in him, and stablished in the faith, as ye have been taught, abounding therein with thanksgiving.

8 Beware lest any man spoil you through philosophy and vain deceit, after the tradition of men, after the rudiments of the world, and not after Christ.

9 For in him dwelleth all the fulness of the Godhead bodily.

10 And ye are complete in him, which is the head of all principality and power :

11 In whom also ye are circumcised with the circumcision made without hands, in putting off the body of the sins of the flesh by the circumcision of Christ :

12 Buried with him in baptism, wherein also ye are risen with him through the faith of the operation of God, who hath raised him from the dead.

13 And you, being dead in you

wandt med honom, då I döde woren i synderna, och uti eder föttis förhud, och hafwer förlåtit oss alla synder,

14. Och afplanat den handskrift som oss emot war, hwilken af stadgarne som, och war oss emot, och den hafwer han tagit oss af wågen, och naglat wid korsfet.

15. Och hafwer blottat förstadsömen och wäldigheterna, och fört dem uppenbartligen, och gjort en hårtlig seger af dem, genom sig sjelf.

16. Så låter nu ingen göra eder sammwete öfwer mat, eller dryck, eller öfwer bestånda helgedagar, eller ny-månader, eller Sabbater.

17. Hwilket är stuggen af det, som tillkommande war; men kroppen sjelf är i Christo.

18. Låter ingen taga eder lönen ifrån, den som wandrar efter eget godtycke, i Angla ödmjukhet och andelighet, i de ting han aldrig sett hafwer, och är förgåfwes uppblåst i sitt förtöliga sinne,

19. Och håller sig icke wid hustudet, af hwilket hela lefamen genom leder och ledamot kraft får, och tillsammans hänger, och tillwäger i den förörtelse som Gud gifwer.

20. Efter I nu döde åren med Christo, ifrån de werldsliga stadgar, hwi låten I eder då begripas med bestrefna stadgar, lika som I ännu lefden i werlden?

21. De der säga: Du skall icke komma wid det, icke smaka det, icke handrera det:

22. Hwilket dock allt förgås i bruktningen, och är efter menniskors bud och lärdom;

23. Hwilket hafwa wäl ett sten af wärdom, genom sjelfstagen andelighet och ödmjukhet, och derigenom, att de icke stona kroppen, och göra icke förtet des åra till des nöddorft.

sins and the uncircumcision of your flesh, hath he quickened together with him, having forgiven you all trespasses;

14 Blotting out the handwriting of ordinances that was against us, which was contrary to us, and took it out of the way, nailing it to his cross;

15 And having spoiled principalities and powers, he made a shew of them openly, triumphing over them in it.

16 Let no man therefore judge you in meat, or in drink, or in respect of a holyday, or of the new moon, or of the sabbath days:

17 Which are a shadow of things to come; but the body is of Christ.

18 Let no man beguile you of your reward in a voluntary humility and worshipping of angels, intruding into those things which he hath not seen, vainly puffed up by his fleshly mind,

19 And not holding the Head from which all the body by joints and bands having nourishment ministered, and knit together, increaseth with the increase of God.

20 Wherefore if ye be dead with Christ from the rudiments of the world, why, as though living in the world, are ye subject to ordinances,

21 (Touch not, taste not, handle not;

22 Which all are to perish with the using,) after the commandments and doctrines of men?

23 Which things have indeed a shew of wisdom in will-worship, and humility, and neglecting of the body; not in any honour to the satisfying of the flesh.

3. Capitel.

CHAPTER III.

Om I nu åren uppståndne med Christo, så söder det ofwän till år, der

IF ye then be risen with Christ, I seek those things which are

Christus är sittande på Guds högra hand.

2. Farer efter det som ofwan till är, icke efter det som på jorden är.

3. Ty I ären döde, och edert lif är förböldt med Christo i Gudi.

4. Men när edert lif, Christus, uppenbarad warder, då warden och I uppenbarade med honom i härligheten.

5. Så döder nu edra lemmar, som på jorden äro; boleti, oreulighet, lusta, ond begärelse och girighet, hwilken afgudabyrfan är.

6. För hwilka stydens skull Guds wrede kommer öfwer otrons barn:

7. Uti hwilka I och fordom wandraden, då I deruti lefden.

8. Men lågger och nu I bort altfammanas, wrede, grymhet, ondskan, försmädelse, stamliga ord, af eder mun.

9. Ejuger icke för hwarannan, afslåder eder den gamla menniskan med hans gerningar,

10. Och iståder eder den nya, den der förnyas till hans kunskap och belåte, som honom skapat hafwer:

11. Der icke Gref och Jude är, omstårelse och förhud. Barbarisk och Scythisk, tjenare och fri, utan att i allom Christus.

12. Så ståder eder nu såsom Guds utkorade, helgon och älskelige, uti hjerntans barmhertighet, wänlighet, ödmjukt, saktmodighet, långmodighet:

13. Och undrager hwarannan, och förlåter hwarannan, om någon hafwer något slagomål emot den andra; såsom och Christus eder förlåtit hafwer, så görer och I.

14. Men öfwer allt detta iståder eder kärtefen, hwilken är fullkomlighetens band.

15. Och Guds frid regere i edra hjerntan, till hwilken I och kallade ären uti en lekamen, och warer tacksamme.

16. Låter Christi ord riseligen bo uti

above, where Christ sitteth on the right hand of God.

2 Set your affection on things above, not on things on the earth.

3 For ye are dead, and your life is hid with Christ in God.

4 When Christ, *who is our life*, shall appear, then shall ye also appear with him in glory.

5 Mortify therefore your members which are upon the earth; fornication, uncleanness, inordinate affection, evil concupiscence, and covetousness, which is idolatry:

6 For which things' sake the wrath of God cometh on the children of disobedience:

7 In the which ye also walked sometime, when ye lived in them.

8 But now ye also put off all these; anger, wrath, malice, blasphemy, filthy communication out of your mouth.

9 Lie not one to another, seeing that ye have put off the old man with his deeds;

10 And have put on the new man, which is renewed in knowledge after the image of him that created him:

11 Where there is neither Greek nor Jew, circumcision nor uncircumcision, Barbarian, Scythian, bond nor free: but Christ is all, and in all.

12 Put on therefore, as the elect of God, holy and beloved, bowels of mercies, kindness, humbleness of mind, meekness, longsuffering;

13 Forbearing one another, and forgiving one another, if any man have a quarrel against any: even as Christ forgave you, so also do ye.

14 And above all these things put on charity, which is the bond of perfectness.

15 And let the peace of God rule in your hearts, to the which also ye are called in one body; and be ye thankful.

16 Let the word of Christ dwell

eder med all wijsdom : lärar och förmaner eder inbördes med psalmer och låssånger, och andelliga wisor i nåden, och sjunger HERANOM i edra hjertan.

17. Och att det I gören, med ord eller gerning, det görer alt i HERANS Jesu namn och tackar Gudi och Fadren genom honom.

18 I hustrur, warer edra män underdåniga, såsom tillbörligt är, i HERANOM.

19. I män, älska edra hustrur, och warer icke bittre emot dem.

20. I barn, warer edra föräldrar lydiga i all ting, ty det tåkes wäl HERANOM.

21. I fäder, reter icke edra barn, på det de icke stola warda stenmodiga.

22. I tjenare, warer lydiga edra köttliga herrar i all ting : icke med tjenst för ögonen, såsom mennistor till wiljes, utan med hjertans ensaldighet, och med Gudsfruktan.

23. Att hwad I göra, det görer af hjertat, såsom HERANOM, och icke mennisom.

24. Och weter, att I af HERANOM stolen få arfwets lön, ty I tjena HERANOM Christo.

25. Men den som orätt gör, han skall undfå hwad han orätt gjort hafwer, och warder intet ansende till personen.

4 Capitel.

I herrar, hwad lika och rätt är, det bewiser tjenarenom ; wetande, att I hafwen oss en HERA i himmelen.

2. Håller uppå bedja, och waker deruti med tacksägelse ;

3. Bedjande också för oss, att Gud wille upplåta oss ordets dörr, till att tala Christi hemlighet, för hvilken jag oss bunden är.

4. Att jag må det uppenbara, såsom mig dörr att tala.

in you richly in all wisdom ; teaching and admonishing one another in psalms and hymns and spiritual songs, singing with grace in your hearts to the Lord.

17 And whatsoever ye do in word or deed, do all in the name of the Lord Jesus, giving thanks to God and the Father by him.

18 Wives, submit yourselves unto your own husbands, as it is fit in the Lord.

19 Husbands, love your wives, and be not bitter against them.

20 Children, obey your parents in all things : for this is well pleasing unto the Lord.

21 Fathers, provoke not your children to anger, lest they be discouraged.

22 Servants, obey in all things your masters according to the flesh ; not with eyeservice, as menpleasers ; but in singleness of heart, fearing God :

23 And whatsoever ye do, do it heartily, as to the Lord, and not unto men.

24 Knowing that of the Lord ye shall receive the reward of the inheritance : for ye serve the Lord Christ.

25 But he that doeth wrong shall receive for the wrong which he hath done : and there is no respect of persons.

CHAPTER IV.

MASTERS, give unto your servants that which is just and equal ; knowing that ye also have a Master in heaven.

2 Continue in prayer, and watch in the same with thanksgiving ;

3 Withal praying also for us, that God would open unto us a door of utterance, to speak the mystery of Christ, for which I am also in bonds :

4 That I may make it manifest, as I ought to speak.

5. Wandrer wißligen med dem som utan till åro, och stider eder efter tiden.

6. Edert tal ware alltid ljufligt, och med salt förmångdt, att I weten, huru I skolen swara hvarjöm och enom.

7. Huru med mig går, skall Tychicus, min ålsfelige broder, och trogne tjenare och medtjenare i HERANOM, eder att kungöra :

8. Hwitten jag hafwer till eder såndt fördenstull, att han skall få weta, huru det hafwer sig med eder, och att han må hugswala edra hjertan.

9. Samt med Onesimo, min trogna och ålsfelige broder, hwitten en af eder år; de skola eder underwisa allt, huru här tillstår.

10. Eder helfar Aristarchus, min medfånge, och Marcus, Barnabe syftling, af hwitten I hafwen fått några befallningar: kommer han till eder, så undfår honom;

11. Och Jesus, som kallas Justus, hwille åro af omskårelsen: desse åro allena mine medhjelpare till Guds rike, oe mig och warit hafwa till hugnad.

12. Eder helfar och Epaphras, den en af eder år, Christi tjenare, alltid arbetande för eder i böner, på det I mågen blifwa ståndande fullkomlige, och uppfylde i all Guds wilja.

13. Jag bår wittnessbörd med honom, att han hafwer mycken omsorg om eder, och dem i Laodicea, och dem i Hierapolis.

14. Eder helfar Lucas låkaren, den ålsfelige, och Demas.

15. Helfer de bröder i Laodicea, och Nymphas, och den församling som i hans hus år.

16. Och då Epistelen år låsen når eder, så beståller, att han warder och låsen för den församling i Laodicea; och att I och den Laodiska Epistelen låsen.

17. Och säger Archippo: Se på åmbetet, som du fått hafwer i HERANOM, att du det uträttar.

5 Walk in wisdom toward them that are without, redeeming the time.

6 Let your speech be always with grace, seasoned with salt, that ye may know how ye ought to answer every man.

7 All my state shall Tychicus declare unto you, *who is* a beloved brother, and a faithful minister and fellow servant in the Lord:

8 Whom I have sent unto you for the same purpose, that he might know your estate, and comfort your hearts;

9 With Onesimus, a faithful and beloved brother, who is *one* of you. They shall make known unto you all things which *are done* here.

10 Aristarchus my fellow prisoner saluteth you, and Marcus, sister's son to Barnabas, (touching whom ye received commandments: if he come unto you, receive him,)

11 And Jesus, which is called Justus, who are of the circumcision. These only *are my* fellow workers unto the kingdom of God, which have been a comfort unto me.

12 Epaphras, who is *one* of you, a servant of Christ, saluteth you, always labouring fervently for you in prayers, that ye may stand perfect and complete in all the will of God.

13 For I bear him record, that he hath a great zeal for you, and them *that are* in Laodicea, and them in Hierapolis.

14 Luke, the beloved physician, and Demas, greet you.

15 Salute the brethren which are in Laodicea, and Nymphas, and the church which is in his house.

16 And when this epistle is read among you, cause that it be read also in the church of the Laodiceans; and that ye likewise read the *epistle* from Laodicea.

17 And say to Archippus, Take heed to the ministry which thou hast received in the Lord. that thou fulfil it.

18. Min hêlsning med min Pauli hand. Tånker på mina bojer. Nåd ware med eder! Amen.
Skrifwen af Rom, med Tychicus och Onesimus.

18 The salutation by the hand of me Paul. Remember my bonds. Grace be with you. Amen.
¶ Written from Rome to the Colossians by Tychicus and Onesimus.

St Pauli Första Epistel

till de

Thessalonicer.

1. Capitel.

Paulus, och Silvanus, och Timotheus, den församling i Thessalonica, uti Gud Fader, och HERANOM Jesu Christo: Nåd ware med eder, och frid af Gudi vår Fader, och HERANOM Jesu Christo.

2. Vi tacke Gudi alltid för eder alla, och hafwe eder i åminnelse i våra böner, utan återwånndo;

3. Tånkande på edert werk i tron, och på edert arbete i kärleken, och på edert tålmod i hoppet, hwilket är vår HERRE, Jesus Kristus, för Gudi och vår Fader.

4. Th, såre bröder, af Gudi ålstade, wi wete huru I åren utwalde:

5. Att vårt Evangelium hafwer warit när eder, icke allenast med ord, utan både i kraft, och i den Heliga Anda, och i full wißhet såsom I weten, hurudane wi woro när eder, för eder skull.

6. Och I åren wordne wære efterföljare, och HERANS; och hafwen anammat ordet ibland många bedröfwelser, med den Heliga Andas fröjd:

7. Så att I åren wordne en efterbömelse allom trognom uti Macedonia, och Achaia.

8. Th af eder är HERANS ord utgångit icke allenast i Macedonia och Achaia; utan och i all rum är eder tro, som I hafwen till Gud, utkommen, så att och är icke behof att säga något.

THE FIRST EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE THESSALONIANS.

CHAPTER I.

PAUL, and Silvanus, and Timotheus, unto the church of the Thessalonians *which is* in God the Father and *in* the Lord Jesus Christ: Grace be unto you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.

2 We give thanks to God always for you all, making mention of you in our prayers;

3 Remembering without ceasing your work of faith, and labour of love, and patience of hope in our Lord Jesus Christ, in the sight of God and our Father;

4 Knowing, brethren beloved, your election of God.

5 For our gospel came not unto you in word only, but also in power, and in the Holy Ghost, and in much assurance; as ye know what manner of men we were among you for your sake.

6 And ye became followers of us, and of the Lord, having received the word in much affliction, with joy of the Holy Ghost:

7 So that ye were ensamples to all that believe in Macedonia and Achaia.

8 For from you sounded out the word of the Lord not only in Macedonia and Achaia, but also in every place your faith to God-ward is spread abroad; so that we need not to speak any thing.

9. Ty de sjelfve förtunna om eder, hurudan ingång wi hade till eder; och huru I omvände worden till Gud ifrån afgudarna, till att tjena den i sanninge och sanna Guden;

10. Och till att vänta hans Son af himmelen, hwilken han uppväckt hafwer ifrån de döda, *Jesus*, den och frälsar ifrån den tillkommande vreden.

2. Capitel.

Räre bröder. I weten sjelfwe vår ingång till eder. att han war icke såfång:

2. Utan, såsom wi tillförene hade lidit, och försmådde warit uti Philippi, som I weten, woro wi ändå wid god tröst i vår Gud, till att tala när eder Guds *Evangelium* med mycken kämpning.

3. Ty vår förmaning war icke till wilfarelse, icke heller till orenlighet, icke heller med list:

4. Utan, såsom wi af Gudi bepröfwade woro, att och *Evangelium* betrodts år till att predika, så tale wi icke såsom wi wille täcka mennistor, utan Gudi, den der bepröfwar våra hjertan.

5. Ty wi hafwe icke umgått med smeliga ord, såsom I weten, icke heller med tillfälle till girighet; Gud är des wittne:

6. Hafwe icke heller sökt pris af mennistor, hwarfen af eder, eller andra. Andock wi wäl hade haft magt, att förtunga eder, såsom Christi Apostlar;

7. Men wi woro milde när eder, lifa som en amma fostrar sina barn.

8. Så hafwe wi hjertans lust haft till eder, att dela med eder, icke allenast Guds *Evangelium*, utan ock vårt eget lif, ty I ären och låre wordne.

9. I minnens wäl, låre bröder, vårt arbete, och vår möda, ty dag och natt arbetade wi, på det wi ingen af eder skulle förtunga, och predifade ibland eder Guds *Evangelium*.

10. Des ären I wittne, och Gud,

9 For they themselves shew of us what manner of entering in we had unto you, and how ye turned to God from idols to serve the living and true God;

10 And to wait for his Son from heaven, whom he raised from the dead, *even Jesus*, which delivered us from the wrath to come.

CHAPTER II.

FOR yourselves, brethren, know our entrance in unto you, that it was not in vain:

2 But even after that we had suffered before, and were shamefully entreated, as ye know at Philippi, we were bold in our God to speak unto you the gospel of God with much contention.

3 For our exhortation was not of deceit, nor of uncleanness, nor in guile:

4 But as we were allowed of God to be put in trust with the gospel, even so we speak; not as pleasing men, but God, which trieth our hearts.

5 For neither at any time used we flattering words, as ye know, nor a cloak of covetousness; God is witness:

6 Nor of men sought we glory, neither of you, nor yet of others, when we might have been burdensome, as the apostles of Christ.

7 But we were gentle among you, even as a nurse cherisheth her children:

8 So being affectionately desirous of you, we were willing to have imparted unto you, not the gospel of God only, but also our own souls, because ye were dear unto us.

9 For ye remember, brethren, our labour and travail: for labouring night and day, because we would not be chargeable unto any of you, we preached unto you the gospel of God.

10 Ye are witnesses, and God,

huru heligt, huru iåttfärdigt, och ostraffeligt wi umgingo med eder, som trodden.

11. Såsom I weten, att wi, såsom en fader sina barn, hafwe förmanat och tröstat hwar och en ibland eder.

12. Och bethgat, att I wärdeligen skullen wandra för Gud, den eder kallat hafwer till sitt rike och härlighet.

13. För hvilket wi ock utan återwändo tacke Gud, att då I anammaden af oss det predikade ordet om Gud, anammaden I det icke såsom menniskors ord, utan såsom det sannnertligen är, som Guds ord, hwilken ock werkar i eder, som tron.

14. Th I åren wordne, såre bröder, de Guds församlingars efterföljare, som uti Judeen äro, i Christo Jesu, att I det samma lidit hafwen af edra egna fränder, som de af Judarna.

15. Hwilkas ock HERAN Jesum dräpo, och sina egna Profheter, och hafwa försköjt oss, och tådas icke Gud, och alla menniskor äro de emot:

16. Förbjuda oss undertwisa Hedningarne dermed de stola salige warda, på det de stola fullkomna sina synder alltid, ty wreden är kommen öfwer dem intill ändan.

17. Men wi, såre bröder, sedan wi till någon tid hade mist eder efter ansigtet, och icke efter hjertat, hafwe wi des mer hastat till att se edert ansigte, med stor begärelse.

18. Dersöre hade wi welat komma till eder, (jag Paulus) två resor: och Satan hafwer oss förhindrat.

19. Th hwad är vårt hopp, eller fröjd, eller tronau till vår bönsmälsse? Ären ock icke I det, för vår HERAN Jesu Christo i hans tillkommelse?

20. I åren ju vår pris och fröjd.

also, how holily and justly and unblameably we behaved ourselves among you that believe:

11 As ye know how we exhorted and comforted and charged every one of you, as a father doth his children,

12 That ye would walk worthy of God, who hath called you unto his kingdom and glory.

13 For this cause also thank we God without ceasing, because, when ye received the word of God which ye heard of us, ye received it not as the word of men, but, as it is in truth, the word of God, which effectually worketh also in you that believe.

14 For ye, brethren, became followers of the churches of God which in Judea are in Christ Jesus: for ye also have suffered like things of your own countrymen, even as they have of the Jews:

15 Who both killed the Lord Jesus, and their own prophets, and have persecuted us; and they please not God, and are contrary to all men:

16 Forbidding us to speak to the Gentiles that they might be saved, to fill up their sins always: for the wrath is come upon them to the uttermost.

17 But we, brethren, being taken from you for a short time in presence, not in heart, endeavoured the more abundantly to see your face with great desire.

18 Wherefore we would have come unto you, even I Paul, once and again; but Satan hindered us.

19 For what is our hope, or joy, or crown of rejoicing? Are not even ye in the presence of our Lord Jesus Christ at his coming?

20 For ye are our glory and joy.

3. Capitel.

Dersöre kunde wi icke längre hafwa fördrag; och oss syntes att wi

CHAPTER III.

WHEREFORE when we could no longer forbear, we thought

uti Athen allena skulle qvarblifwa,

2. Och hafwe såndt Timotheum, vår broder, och Guds tjenare, och vår hjelpare i Christi Evangelio, till att styrka och trösta eder i eder tro,

3. På det ingen skulle låta wilka sig uti denna bedröfwelse, ty I weten, att wi åre dertill satte.

4. Ty nå. w. wor: när eder, sade wi eder det tillsförene, att wi måste lida bedröfwelse, såsom och stedt är, och I weten.

5. Derföre kunde jag och icke ångre hafwa fördrag, utan sånde åst. d. på det jag skulle förfara eder tro, att till åfventhros prestaren icke hade försökt eder, och vårt arbete hade då såfångt wordet

6. Men nu nyligen sedan Timotheus kommen war till och ifrån eder, och underrwiste och om eder tro och kärlek; och att I altid tänken på och till det bästa, och åstunden att se och, såsom och wi eder,

7. Wordo wi, låre bröder, hugswalade på eder, uti all vår bedröfwelse och nöd, genom eder tro.

8. Ty wi lefwe nu, efter I stån i HERranom.

9. Hvad tack kunne wi Gudi säga för eder, för all den glädje som wi hafwe af eder, för vår Gud?

10. Wi bedje dag och natt gansta myndet, att wi måge se edert ansligte, och uppfylla det i eder tro fattas.

11. Men Gud sself och vår Fader, och vår HERre Jesus Christus, sticke vår väg till eder.

12. Men HERren föröke eder, och låte kärleken öfwerflöda inbördes, och till hwar man, såsom och wi åre till eder:

13. Att edra hjertan måge styrka och ostraffeliga blifwa i helighet, för Gudi, och vår Fader, uti vår HERras Jesu

it good to be left at Athens alone;

2 And sent Timotheus, our brother, and minister of God, and our fellow labourer in the gospel of Christ, to establish you, and to comfort you concerning your faith:

3 That no man should be moved by these afflictions: for yourselves know that we are appointed thereunto.

4 For verily, when we were with you, we told you before that we should suffer tribulation; even as it came to pass, and ye know.

5 For this cause, when I could no longer forbear, I sent to know your faith, lest by some means the tempter have tempted you, and our labour be in vain.

6 But now when Timotheus came from you unto us, and brought us good tidings of your faith and charity, and that ye have good remembrance of us always, desiring greatly to see us, as we also to see you:

7 Therefore, brethren, we were comforted over you in all our affliction and distress by your faith:

8 For now we live, if ye stand fast in the Lord.

9 For what thanks can we render to God again for you, for all the joy wherewith we joy for your sakes before our God;

10 Night and day praying exceedingly that we might see your face, and might perfect that which is lacking in your faith?

11 Now God himself and our Father, and our Lord Jesus Christ, direct our way unto you.

12 And the Lord make you to increase and abound in love one toward another, and toward all men, even as we do toward you:

13 To the end he may stablish your hearts unblameable in holiness before God, even our Fathe

Christi tillkommelse, med alla hans helgon.

4. Capitel.

Yttermera, såre bröder, bedje wi eder, och förmane genom vår HERA Jesum, såsom I hafwen undfått af oss, huru I wandra stolen, och sådast Gud, att I ju mer fullkomlige warden.

2. Ty I weten hvad bud wi gåfwo eder, genom HERAN Jesum.

3. Ty detta är Guds vilje, eder helgelse, att I fly böteri :

4. Och hwar och en af eder wet behålla sitt fat i helgelse och åra :

5. Icke uti lustig begärelse, såsom Hedningar, de som af Gud intet weta :

6. Och att ingen förtrycker eller swiker sin broder i någon handel, ty HERAN är hämnaren öfwer allt detta, såsom wi oss eder tillförene sade och bebyggade.

7. Ty Gud hafwer icke kallat oss till orenlighet, utan till helgelse.

8. Den der nu föraktar, han föraktar icke någon menniska, utan Gud, den sin Heliga Ande hafwer gifwit i eder.

9. Men om broderlig kärlek görö icke behof, att jag strifwer eder ; ty I ären sjelfwe lärde af Gud, att I stolen älska eder inbördes.

10. Och det görö I oss på alla bröderne, som i hela Makedonien äro ; men wi förmane eder, såre bröder, att I ju mer fullkomlige warden ;

11. Och winlägger eder, att I ären rolige och söder edra egna stycken, och arbetar med edra händer, såsom wi eder budit hafwe :

12. Att I hafwen eder ärligt med dem, som utan till äro, och att I deras intet betarfsven.

13. Men wi wilje icke dölja för eder, såre bröder, om dem som affomnade

at the coming of our Lord Jesus Christ with all his saints.

CHAPTER IV.

FURTHERMORE then we beseech you, brethren, and exhort you by the Lord Jesus, that as ye have received of us how ye ought to walk and to please God, so ye would abound more and more.

2 For ye know what commandments we gave you by the Lord Jesus.

3 For this is the will of God, even your sanctification, that ye should abstain from fornication :

4 That every one of you should know how to possess his vessel in sanctification and honour ;

5 Not in the lust of concupiscence, even as the Gentiles which know not God :

6 That no man go beyond and defraud his brother in any matter : because that the Lord is the avenger of all such, as we also have forewarned you and testified.

7 For God hath not called us unto uncleanness, but unto holiness.

8 He therefore that despiseth, despiseth not man, but God, who hath also given unto us his Holy Spirit.

9 But as touching brotherly love ye need not that I write unto you : for ye yourselves are taught of God to love one another.

10 And indeed ye do it toward all the brethren which are in all Macedonia : but we beseech you, brethren, that ye increase more and more ;

11 And that ye study to be quiet, and to do your own business, and to work with your own hands, as we commanded you ;

12 That ye may walk honestly toward them that are without, and that ye may have lack of nothing.

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning

åro, att I icke förjen såsom de andre, de der intet hopp hafwa.

14. Th om wi tro, att Iesus är död och uppstånden, så skall och Gud dem som affomnade åro, genom Iesum, framhafwa med honom.

15. Th detta såge wi eder, såsom HERANS ord, att wi som lefwe och igenblifwe uti HERANS tillkomnelse, stole icke förefomma dem som sofwa.

16. Th Heltwer HEREN skall stiga ned af himmelen med härstri, och Öfwerängels röst, och med Guds basun, och de döde i Christo stola uppstå i förstone:

17. Derefter wi som lefwe, och igenblifwe, warde tillfå med dem borttagne i sky emot HERAN i wådret, och så stole wi blifwa när HERANOM allid.

18. Så tröster eder nu med dessa ord inbördes.

5. Capitel.

Men om tider och stunder, kåre bröder, är icke behof att strifwa eder.

2. Th I weten wål, att HERANS dag skall komma, såsom en tjuf om natten.

3. Derföre når de warba sågande: Det är frid, och all ting utan fara, då skall dem hastigt förderf öfwerfomma, lika, som födslopinan qwinnan påfommer, som hafwande är, och de stola icke kunna undfly.

4. Men I, kåre bröder, åren icke uti mörkret, att den dagen, såsom en tjuf, skall så eder fatt.

5. Alle I åren Ihusets barn, och dagens barn: wi höre icke natten till, icke heller mörkret.

6. Så låter og nu icke sofwa såsom de andre; utan låter og waka och nyttre wara.

7. Th de som sofwa, de sofwa om natten, och de som druckne åro, de åro druckne om natten

8. Men wi, som dagen tillhöre, stole

them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.

16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be with the Lord.

18 Wherefore comfort one another with these words.

CHAPTER V.

BUT of the times and the seasons, brethren, ye have no need that I write unto you.

2 For yourselves know perfectly that the day of the Lord so cometh as a thief in the night.

3 For when they shall say, Peace and safety; then sudden destruction cometh upon them, as travail upon a woman with child; and they shall not escape.

4 But ye, brethren, are not in darkness, that that day should overtake you as a thief.

5 Ye are all the children of light, and the children of the day: we are not of the night, nor of darkness.

6 Therefore let us not sleep, as do others; but let us watch and be sober.

7 For they that sleep sleep in the night; and they that be drunken are drunken in the night.

8 But let us, who are of the d

nyttre vara, ifskådde tronens och kärle-
kens harnest, och salighetens hopp för
en hjälm.

9. Ty Gud hafwer icke satt oss till
vredde, utan att åga salighet, genom
vår HERAs Jesu Christum,

10. Den för oss dödd är, på det, ehwad
vi wake eller sofwie, stole wi leswa
samt med honom.

11. Derföre förmaner eder inbördes,
och uppbyggger hwar den andra, såsom
I och gören.

12. Men wi bedje eder, käre bröder,
att I kännan dem som arbeta ibland
eder, och stå eder före i HERAnom,
och förmana eder :

13. Håller dem des kårare, för deras
werks skull, och warer fridsamme med
dem.

14. Men wi bedje eder, käre bröder,
förmaner de ofebiga, tröster de flen-
mobiga, hjälper de swaga, warer lång-
mobige wid hwar man.

15. Ser till, att ingen wedergåller
någon ondt för ondt ; utan altid farer
efter det goda inbördes, och med hwar
man.

16. Warer altid glade.

17. Beder utan återwånndo.

18. Warer tacksamme i all ting, ty
det är Guds wille om eder, genom Je-
sum Christum.

19. Utståder icke Andan.

20. Fördratter icke Propheetior.

21. Men pröfwer all ting, och be-
håller det godt är.

22. Styrr all det som ondt synes.

23. Men sjelfwer fridsens Gud helge
eder öfwer all, att eder hele ande, och
sjål, och kropp, måtte vara behållen
utan straff, i vår HERAs Jesu Chri-
sti tillkommelse.

24. Han är trofast, som eder kallat
hafwer ; den det och wål fullbordar.

25. Käre bröder, beder för oss.

26. Helsing alla bröderne uti en helig
kyss.

27. Jag bestwår eder wid HERAn, att
I denna Epistelen låsa låten för alla
heliga bröderne.

be sober, putting on the breastplate
of faith and love ; and for a helmet,
the hope of salvation.

9 For God hath not appointed us
to wrath, but to obtain salvation
by our Lord Jesus Christ,

10 Who died for us, that, whether
we wake or sleep, we should live
together with him.

11 Wherefore comfort yourselves
together, and edify one another,
even as also ye do.

12 And we beseech you, brethren,
to know them which labour among
you, and are over you in the Lord,
and admonish you ;

13 And to esteem them very high-
ly in love for their work's sake.
And be at peace among yourselves.

14 Now we exhort you, brethren,
warn them that are unruly, com-
fort the feebleminded, support the
weak, be patient toward all men.

15 See that none render evil for
evil unto any man ; but ever follow
that which is good, both among
yourselves, and to all men.

16 Rejoice evermore.

17 Pray without ceasing.

18 In every thing give thanks : for
this is the will of God in Christ Je-
sus concerning you.

19 Quench not the Spirit.

20 Despise not prophesyings.

21 Prove all things ; hold fast
that which is good.

22 Abstain from all appearance
of evil.

23 And the very God of peace
sanctify you wholly ; and I pray
God your whole spirit and soul
and body be preserved blameless
unto the coming of our Lord Jesus
Christ.

24 Faithful is he that calleth you,
who also will do it.

25 Brethren, pray for us.

26 Greet all the brethren with a
holy kiss.

27 I charge you by the Lord, that
this epistle be read unto all the
holy brethren.

28. Vår HERAS Jesu Christi nåd
ware med eder. Amen.

Den 1. till de Thessalonicer, strifwen
af Athen.

28 The grace of our Lord Jesus
Christ be with you. Amen.

¶ The first *epistle* unto the Thessa-
lonians was written from Athens.

St. Pauli Andra Epistel

till de

Thessalonicer.

I. Capitel.

Paulus, och Silvanus, och Timo-
theus, den församling i Thessa-
lonica, i Gudi vår Fader, och HER-
ranom Jesu Christo.

2. Nåd ware med eder, och frid af
Gudi vår Fader, och HERranom Jesu
Christo.

3. Vi stole tacka Gudi alltid för eder,
såre bröder, såsom tillbörligt är, ty
eder tro förstås storligen, och allas eder
fårlek öfverflödar inbördes.

4. Så att vi sjelfve berömma oss i
Guds församlingar, af edert tålmod
och tro, uti alla edra försöjjelser och
bedröfwelser, som I liden ;

5. Såsom ett bewis till Guds rätt-
wisa dom ; på det I mågen warda
wårdige till Guds rife, för hwilket I
od liden ;

6. Efter det är rättwist för Gudi,
giftwa dem bedröfwelse igen, som eder
bedröfwä ;

7. Men eder, som bedröfwens, rolig-
het med oss, då HERren Jesus up-
penbar warder af himmelen, samt med
sin krafts Änglar,

8. Och med eldslåga, till att hånnas
öfwer dem ; som icke sånna Gud, och
öfwer dem, som icke lydige äro vår
HERras Jesu Christi Evangelio,

9. Hwille pina lida skola, det ewiga
förderfwet, af HERrans ansigte och
af hans härliga magt,

10. Då han skall komma till att för-

THE SECOND EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

THESSALONIANS.

CHAPTER I.

PAUL, and Silvanus, and Timo-
theus, unto the church of the
Thessalonians in God our Father
and the Lord Jesus Christ :

2 Grace unto you, and peace, from
God our Father and the Lord Jesus
Christ.

3 We are bound to thank God
always for you, brethren, as it is
meet, because that your faith grow-
eth exceedingly, and the charity of
every one of you all toward each
other aboundeth ;

4 So that we ourselves glory in
you in the churches of God, for
your patience and faith in all your
persecutions and tribulations that
ye endure :

5 Which is a manifest token of the
righteous judgment of God, that ye
may be counted worthy of the king-
dom of God, for which ye also suffer :

6 Seeing it is a righteous thing
with God to recompense tribula-
tion to them that trouble you ;

7 And to you who are troubled
rest with us, when the Lord Jesus
shall be revealed from heaven with
his mighty angels,

8 In flaming fire taking vengeance
on them that know not God, and
that obey not the gospel of our Lord
Jesus Christ :

9 Who shall be punished with
everlasting destruction from the
presence of the Lord, and from
the glory of his power,

10 When he shall come to be

klaras i sina helgon, och underlig warða i alla dem som tro: ty vårt vittnesbörd till eder om den dagen, hafwen I trott.

11. Och fördenstull bedje wi och alltid för eder, att vår Gud wille göra eder wärdiga till denna kallelsen, och uppfylla allt godhetens uppfåt och tronens wert i kraften;

12. På det vår HERANS Jesu Christi namn må prisadt warða på eder, och I på honom, efter vår Guds och HERANS Jesu Christi nåd.

2. Capitel.

Men wi bedje eder, käre bröder, för vår HERANS Jesu Christi tillkommelse, och för vår församlings skull i honom,

2. Att I icke snarligen låten beweta eder ifrån edert sinne; icke heller förstråda, hwarfen genom anda, eller genom ord, eller genom bref, llkasom det såndt wore af oss, såsom Christi dag förhanden wore.

3. Låter ingen förfdra eder i någon måtto, ty han kommer icke, utan tillfdrene ster affall, och uppenbar warder syndens menniska, förtappelsens barn;

4. Hwilkfen är en motståndare, och upphäwfer sig öfwer allt det Gud eller Gudsstjenst kallas, så att han sätter sig i Guds tempel, såsom en Gud, och gifwer sig fdre som han wore Gud.

5. Minnens I icke, att jag sade eder detta, då jag ännu war när eder?

6. Och hwad ännu hindrar, weten I, att han skall warða uppenbar i sin tid.

7. Ty han werkar allaredan ondskan hemligen; allenast den der nu hindrar, han måste komma af wägen.

8. Och så warder då den Onde uppenbar, hwilkfen HEREN skall dräpa med sin muns Anda; och skall göra en anda med honom, genom sin tillkommelses uppenbarelse:

glorified in his saints, and to be admired in all them that believe (because our testimony among you was believed) in that day.

11 Wherefore also we pray always for you, that our God would count you worthy of *this* calling, and fulfil all the good pleasure of *his* goodness, and the work of faith with power:

12 That the name of our Lord Jesus Christ may be glorified in you, and ye in him, according to the grace of our God and the Lord Jesus Christ.

CHAPTER II.

NOW we beseech you, brethren, by the coming of our Lord Jesus Christ, and by our gathering together unto him,

2 That ye be not soon shaken in mind, or be troubled, neither by spirit, nor by word, nor by letter as from us, as that the day of Christ is at hand.

3 Let no man deceive you by any means: for *that day shall not come*, except there come a falling away first, and that man of sin be revealed, the son of perdition;

4 Who opposeth and exalteth himself above all that is called God, or that is worshipped; so that he as God sitteth in the temple of God, shewing himself that he is God.

5 Remember ye not, that, when I was yet with you, I told you these things?

6 And now ye know what withholdeth that he might be revealed in his time.

7 For the mystery of iniquity doth already work: only he who now letteth *will let*, until he be taken out of the way.

8 And then shall that Wicked be revealed, whom the Lord shall consume with the spirit of his mouth, and shall destroy with the brightness of his coming:

9. Hvilken tillkommelse ster efter Satans werkan, med alla lögnaktiga krafter, och tecken, och under,

10. Och med all förjädrelse till orättfärdighet, ibland dem, som förtappade warba: berföre, att de icke anammade kärleken till sanningen, att de måtte salige wordet.

11. Förden skull skall Gud sända dem kraftig willfarelse, så att de stola tro lögnen:

12. På det de stola alle dömda warda, som icke hafwa trott sanningen, utan hafwa lust till orättfärdigheten.

13. Men wi stole altid tacka Gudi för eder, såre bröder, ålstade af HERranom, att Gud hafwer eder utvalt till salighet af beghunelsen, genom Andans helgelse, och i sanningens tro;

14. I hvilken han eder kallat hafwer genom vårt Evangelium, till vårt HERras Jesu Christi hårliga egendom.

15. Så står nu, såre bröder, och håller eder wid de stadgar, som I lårt hafwen, ehwad det är stebd af vårt ord eller bref.

16. Men sjelfwer vår HERre Jesus Kristus, och Gud och vår Fader, den och ålskat hafwer, och gifwit en ewig tröst, och ett godt hopp genom nåden:

17. Han hugswale edra hjertan, och styrke eder uti all lärdom, och goda gerningar.

3. Capitel.

Yttermera, såre bröder, beder för oss, att HERrans ord må hafwa framgång, och prisadt warda, såsom od när eder.

2. Och att wi måge sriade warda ifrån manartiga och arga mennistor; ty tron är icke hwaris man.

3. Men HERren är trofast, den eder styrka skall, och bewara för det onda.

4. Men wi förse oss till eder i HERranom, att I gåren, och gårande warda, hwad wi eder budit hafwe.

9 *Even him*, whose coming is after the working of Satan with all power and signs and lying wonders,

10 And with all deceivableness of unrighteousness in them that perish; because they received not the love of the truth, that they might be saved.

11 And for this cause God shall send them strong delusion, that they should believe a lie:

12 That they all might be damned who believed not the truth, but had pleasure in unrighteousness.

13 But we are bound to give thanks always to God for you, brethren beloved of the Lord, because God hath from the beginning chosen you to salvation through sanctification of the Spirit and belief of the truth:

14 Whereunto he called you by our gospel, to the obtaining of the glory of our Lord Jesus Christ.

15 Therefore, brethren, stand fast, and hold the traditions which ye have been taught, whether by word, or our epistle.

16 Now our Lord Jesus Christ himself, and God, even our Father, which hath loved us, and hath given us everlasting consolation and good hope through grace,

17 Comfort your hearts, and stablish you in every good word and work.

CHAPTER III.

FINALLY, brethren, pray for us, that the word of the Lord may have *free* course, and be glorified, even as it is with you:

2 And that we may be delivered from unreasonable and wicked men: for all *men* have not faith.

3 But the Lord is faithful, who shall stablish you, and keep you from evil.

4 And we have confidence in the Lord touching you, that ye both do and will do the things which we command you.

5. Men HERren styre edert hjerta till Gudh kärlek, och till Christi sålamod.

6. Och bjude wi eder, såre bröder, i vår HERras Jesu Christi namn, att I dragen eder ifrån hwar och en broder, som ofsiadligt wandrar, och icke efter den stadga, som han hafwer fått af oss.

7. Ty I weten sjelfwe, huru I stolen och efterfölja, fördenstull wi hade och icke ofsiadligt ibland eder:

8. Icke heller tagit brödet för intet af någon: utan med arbete och möda, natt och dag hafwe wi brusat och, på det wi ingen af eder skulle wara till tunga.

9. Icke derföre, att wi des icke magt hade, utan att wi skulle gifwa och sjelfwa eder till efterbdmelse, att efterfölja oss.

10. Och då wi woro när eder, bödo wi eder sådant, att ho der icke will arbeta, han skulle icke heller åta.

11. Ty wi höre, att somlige ibland eder umgåås ofsiadligt, och arbeta intet, utan drifwa såfånga.

12. Men dem som sådane äro, bjude wi och förmane, genom vår HERra Jesum Christum, att de arbeta med stillhet, och åta sitt eget bröd.

13. Men I, såre bröder, förtröttens icke gdra det godt år.

14. Om nu någon icke wille lyda vårt ord, honom teckner upp i ett bref, och hafwer ingen umgångelse med honom, på det han skall blygås.

15. Dock håller honom icke såsom en owån; utan förmaner honom såsom en broder.

16. Men sjelfwer fridsens HERre gifwe eder frid alltid, i allahanda måtto. HERren ware med eder alla.

17. Helsing med min Pauli hand; hwilket år tecknet i alla bref. Så skrifwer jag:

18. Vår HERras Jesu Christi nåd ware med eder allom. Amen.

Den andra episteln till de Thessalonicer blef sånd af Athen

5 And the Lord direct your hearts into the love of God, and into the patient waiting for Christ.

6 Now we command you, brethren, in the name of our Lord Jesus Christ, that ye withdraw yourselves from every brother that walketh disorderly, and not after the tradition which he received of us.

7 For yourselves know how ye ought to follow us: for we behaved not ourselves disorderly among you;

8 Neither did we eat any man's bread for nought; but wrought with labour and travail night and day, that we might not be chargeable to any of you:

9 Not because we have not power, but to make ourselves an ensample unto you to follow us.

10 For even when we were with you, this we commanded you, that if any would not work, neither should he eat.

11 For we hear that there are some which walk among you disorderly, working not at all, but are busybodies.

12 Now them that are such we command and exhort by our Lord Jesus Christ, that with quietness they work, and eat their own bread.

13 But ye, brethren, be not weary in well doing.

14 And if any man obey not our word by this epistle, note that man, and have no company with him, that he may be ashamed.

15 Yet count *him* not as an enemy, but admonish *him* as a brother.

16 Now the Lord of peace himself give you peace always by all means. The Lord *be* with you all

17 The salutation of Paul with mine own hand, which is the token in every epistle: so I write.

18 The grace of our Lord Jesus Christ *be* with you all. Amen.

¶ The second epistle to the Thessalonians was written from Athens.

St Pauli Förste Epistel

III

Timotheum.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi Apostel, efter Guds vår Frälsares och HERrens Jesu Christi befallning, den vårt hopp är;

2. Timotheo, min rättfärdiga son i tron: Råd, barmhärtighet, frid af Gudi vår Fader, och af Jesu Christo vår HERra.

3. Såsom jag bad dig, att du skulle blifwa qwar i Epheso, då jag for in i Macedonien, så gör och, att du må bjuda somliga, att de ingen annan lärdom efterfölja;

4. Och ingen att gifwa på fabler och slägtregister, de ingen ända hafwa, och åstadsomma spörsmål, mer än förbättring till Gud, i tron.

5. Ly hufvudssumman af budet, är kärleken af ett rent hjerta, och af ett godt samwete, och af en ofstymtab tro:

6. Ifrån hvilken somlige hafwa farit wille, och äro omwände till onyttigt sqwaller.

7. Och wisja vara måstare i striften, och förstå icke hvad de säga, eller hvad de hålla.

8. Wi wete wäl, att lagen är god, då man henne rätteligen brufar,

9. Wetande, att den rättfärdiga är ingen lag fatt; utan orättfärdiga och olydiga, ogudaktiga och syndare, ohelliga och ondliga, fadermördare och modermördare, mandräpare,

10. Solare, drängaståndare, menniskotjuftwar, ljugare, menedare; och hvad annat sådant är, det en helsosam lärdom emot faller;

THE FIRST EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO

TIMOTHY.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle of Jesus Christ by the commandment of God our Saviour, and Lord Jesus Christ, *which is our hope;*

2 Unto Timothy, *my own son in the faith:* Grace, mercy, and peace, from God our Father and Jesus Christ our Lord.

3 As I besought thee to abide still at Ephesus, when I went into Macedonia, that thou mightest charge some that they teach no other doctrine,

4 Neither give heed to fables and endless genealogies, which minister questions, rather than godly edifying which is in faith: *so do.*

5 Now the end of the commandment is charity out of a pure heart, and of a good conscience, and of faith unfeigned:

6 From which some having swerved have turned aside unto vain jangling;

7 Desiring to be teachers of the law; understanding neither what they say, nor whereof they affirm.

8 But we know that the law is good, if a man use it lawfully;

9 Knowing this, that the law is not made for a righteous man, but for the lawless and disobedient, for the ungodly and for sinners, for unholy and profane, for murderers of fathers and murderers of mothers, for manslayers,

10 For whoremongers, for them that defile themselves with mankind, for menstealers, for liars, for perjured persons, and if there be any other thing that is contrary to sound doctrine;

11. Efter den saliga Guds hårliga Evangellium, hwilket mig betrodt är.

12. Och jag tack ar vår HERRA Christu IESU, som mig hafwer gjort mågtig, och råknat mig trogen, och satt i det ämbetet;

13. Jag, som tillförene war en försmådare, och en förföljare, och en wåldswerskare; men mig är barmhertighet wedefaren: ty jag hafwer det gjort otwetandes, i otro;

14. Men vår HERRAs nåd hafwer bed mer öfwerflöddat, genom tron och kärleken, i Christo IESU.

15. Det är ett fast ord, och i alla måtto wäl wärdt, att man det anammar, att Christu IESU är kommen i werlden, till att frälsa syndare, ibland hwilka jag är den förnämligaste.

16. Men mig är wedefaren barmhertighet, på det IESUS Christu skulle på mig förnämligast bewisa all långmodighet, dem till efterdöme, som på honom tro skulle till ewinnerligt lif.

17. Men Gudi, den ewiga Konungen, oförgångliga, osynlige, allena wisa, ware pris och åra, i all ewighet. Amen.

18. Detta budet befaller jag dig, min son Timothee, efter de förra Propheetior om dig, att du brutar dig deruti, som en god frigöman,

19. Haftwande tron, och godt samwete, hwilket somlige hafwa bortdrifwit, och äro steypsbrutne wordue i tron;

20. Af hwilka är Hymeneus och Alexander, hwilka jag Satane antwardat hafwer, på det de skulle lära icke mer försmåda.

2. Capitel.

En förmanar jag nu, att man för allting hafwer böner, åttalan, förböner och tackfägelser för alla menniskor,

2. För Konungar, och för all öfwerhet, på det wi måge lefwänti ett ro-

11 According to the glorious gospel of the blessed God, which was committed to my trust.

12 And I thank Christ Jesus our Lord, who hath enabled me, for that he counted me faithful, putting me into the ministry;

13 Who was before a blasphemer, and a persecutor, and injurious: but I obtained mercy, because I did it ignorantly in unbelief.

14 And the grace of our Lord was exceeding abundant with faith and love which is in Christ Jesus.

15 This is a faithful saying, and worthy of all acceptation, that Christ Jesus came into the world to save sinners; of whom I am chief.

16 Howbeit for this cause I obtained mercy, that in me first Jesus Christ might shew forth all long-suffering, for a pattern to them which should hereafter believe on him to life everlasting.

17 Now unto the King eternal, immortal, invisible, the only wise God, be honour and glory for ever and ever. Amen.

18 This charge I commit unto thee, son Timothy, according to the prophecies which went before on thee, that thou by them mightest war a good warfare;

19 Holding faith, and a good conscience; which some having put away concerning faith have made shipwreck:

20 Of whom is Hymeneus and Alexander; whom I have delivered unto Satan, that they may learn not to blaspheme.

CHAPTER II.

I EXHORT therefore, that, first of all, supplications, prayers, intercessions, and giving of thanks, be made for all men;

2 For kings, and for all that are in authority; that we may lead a

ligt och stilla lefverne, i all Gudaktighet och ärlighet.

3. Ty sådant är godt och tacknemligt för Gudi, vår Frälsare;

4. Som vill, att alla menniskor stola fräste warda, och till sanningens kunskap komma.

5. Ty det är en Gud, och en Medlare emellan Gud och menniskor, nemligen, den menniskan Kristus Jesus,

6. Swilken sig sjelf gifwit hafwer för alla till återlösen, att sådant skulle i sin tid predikadt warda.

7. Der jag och uti stidad är, en Predikare och Apostel, jag säger sanningen i Christo, och ljuger icke, Hedningarnas lärare i tron och sanningen.

8. Så vill jag nu, att männenne hedja i all rum, och upplyfta heliga händer, utan wrede och tviflan.

9. Sammatunda och, att qvinnorna pryda sig i höfvelig klädebonad, med blygaktighet och kyskhet; icke med slåtadt hår, eller guld, eller pärlor, eller kostelig klädnad;

10. Utan såsom de qvinnor, höfves, som Gudaktighet bewisa, med goda gerningar.

11. En qvinna låte låra sig i stillhet, med all underdånighet.

12. Men qvinnan tillståder jag icke, att hon andra lärar, och icke heller råder öfwer mannen; utan ware i stillhet;

13. Ty Adam wardt först skapad, och sedan Eva;

14. Och Adam wardt icke bedragen; utan qvinnan wardt bedragen, och kom öfwerträdelsen åstad.

15. Men hon warder ilskväl sällig, genom barnbörden, om hon blifwer i tron, och kärleken, och i helgelse, med kyskhet.

3. Capitel.

Det är ju ett fast ord: Om någon begär ett Biskopsåmbete, han åstundar en god gerning.

2. Så skall nu en Biskop vara ostrafelig, en hustrus man, wafande, nykter, seblig, gästfri, läraktig,

quiet and peaceable life in all godliness and honesty.

3 For this is good and acceptable in the sight of God our Saviour;

4 Who will have all men to be saved, and to come unto the knowledge of the truth.

5 For there is one God, and one mediator between God and men, the man Christ Jesus;

6 Who gave himself a ransom for all, to be testified in due time.

7 Whereunto I am ordained a preacher, and an apostle, (I speak the truth in Christ, and lie not,) a teacher of the Gentiles in faith and verity.

8 I will therefore that men pray every where, lifting up holy hands, without wrath and doubting.

9 In like manner also, that women adorn themselves in modest apparel, with shamefacedness and sobriety; not with broided hair, or gold, or pearls, or costly array;

10 But, which becometh women professing godliness, with good works.

11 Let the woman learn in silence with all subjection.

12 But I suffer not a woman to teach, nor to usurp authority over the man, but to be in silence.

13 For Adam was first formed, then Eve.

14 And Adam was not deceived, but the woman being deceived was in the transgression.

15 Notwithstanding she shall be saved in childbearing, if they continue in faith and charity and holiness with sobriety.

CHAPTER III.

THIS is a true saying, If a man desire the office of a bishop, he desireth a good work.

2 A bishop then must be blameless, the husband of one wife, vigilant, sober, of good behaviour, given to hospitality, apt to teach;

3. Ingen drinkare, icke bitter, icke sniken efter slem winning; utan mild, icke tråtosom, icke girig:

4. Den sitt hus wäl förestår; den der lydiga barn hafwer, med all årtighet:

5. Swar nu någon icke kan förestå sitt eget hus, huru fall han förestå Guds församling?

6. Icke nychristen, på det han icke skall uppblåsas, och falla i lastarens dom.

7. Han måste också hafwa ett godt vittnesbörd af dem, som utantill äro, på det han icke skall falla uti lastarens försmädelse och snara.

8. Sammalunda också tjenarena stola årlige wara, icke tvetalige, icke drinkare, icke sniken efter slem winning;

9. Hållande tronens hemlighet med ett rent samwete.

10. Och de stola först försökas, och sedan stola de tjena, när ingen kan straffa dem.

11. Deras hustrur sammaledes stola också årlige wara, icke förtalare, nytra, trofasta i all ting.

12. Tjenarena stola wara en hustrus mån, de sina barn wäl förestå, och sina egna hus;

13. Ty de der wäl tjena, förwårswa sig ett godt uppsteg, och mycken tröst, i tron, som är i Christo Jesu.

14. Detta skrifwer jag dig, förhoppandes se stola, att jag kommer snart till dig.

15. Och om så hånbe, att jag förtöfwar, att du må weta, huruledes du umgå skall uti Guds hus, som är lefwande Guds församling, en pelare, och sanningens grundwal.

16. Och utan twiswel är Gudaktighetens hemlighet stor: Gud är uppenbar worden i köttet, rättfärdigad i Andan, synit Änglarna, predikad Hedningarne, trodd i werlden, upptagen i årligheten.

3 Not given to wine, no striker not greedy of filthy lucre; but patient, not a brawler, not covetous;

4 One that ruleth well his own house, having his children in subjection with all gravity;

5 For if a man know not how to rule his own house, how shall he take care of the church of God?

6 Not a novice, lest being lifted up with pride he fall into the condemnation of the devil.

7 Moreover he must have a good report of them which are without; lest he fall into reproach and the snare of the devil.

8 Likewise *must* the deacons be grave, not double-tongued, not given to much wine, not greedy of filthy lucre;

9 Holding the mystery of the faith in a pure conscience.

10 And let these also first be proved; then let them use the office of a deacon, being *found* blameless.

11 Even so *must* their wives be grave, not slanderers, sober, faithful in all things.

12 Let the deacons be the husbands of one wife, ruling their children and their own houses well.

13 For they that have used the office of a deacon well purchase to themselves a good degree, and great boldness in the faith which is in Christ Jesus.

14 These things write I unto thee, hoping to come unto thee shortly:

15 But if I tarry long, that thou mayest know how thou oughtest to behave thyself in the house of God, which is the church of the living God, the pillar and ground of the truth.

16 And without controversy great is the mystery of godliness: God was manifest in the flesh, justified in the Spirit, seen of angels, preached unto the Gentiles, believed on in the world, received up into glory.

4. Capitel.

CHAPTER IV

Men Anden säger starkligen, att i yttersta tiderne stola somlige salda ifrån tron, hållande sig intill bedrägliga andar, och bjeslalårdom.

2. Genom dem som med strymeri tala lögn, och hafwa brändt tecten i sitt samwete.

3. Och förbjuda ågtenskap; bjuda stona maten, som Gud skapat hafwer, till att taga med tackfågelse, dem trognom, och dem, som hafwa förstått sanningen.

4. Ty allt det Gud skapat hafwer är godt, och intet bortkastandes, som med tackfågelse tagit warder;

5. Ty det warder helgadt genom Guds ord och bönen.

6. När du sådant gifwer bröderna före, så blifwer du en god Jesu Christi tjenare, såsom du uppfödd är i trones ord, och god lärdom, med hwilken du alltid warit hafwer.

7. Men oandeliga och lårtinga fabler låt fara; men öfwa dig sjelf till Gudaktighet.

8. Ty lekamslig öfning är föga till nytta; men gudaktighet är nyttig till all ting, och hafwer löste om detta lifwet, och det tillkommande.

9. Det är ju ett fast ord, och i alla måtto wäl wårdt, att man det anammar.

10. Ty derpå arbete wi oss, och warde försmådde, att wi hoppas på lefwande Gud, som är alla menniskors Frälsare, men besynnerligen deras, som tro.

11. Sådant bjud, och lär.

12. Ingen föraste din ungdom: utan war de trogna en eftersyn, i ord, i umgångelse, i lårlef, i andan, i tron, i kyskhet.

13. Håll på att låsa, förmana, låra, till des jag sommer.

14. Försumma icke den gåfwa, som i

NOW the Spirit speaketh expressly, that in the latter times some shall depart from the faith, giving heed to seducing spirits, and doctrines of devils;

2 Speaking lies in hypocrisy; having their conscience seared with a hot iron;

3 Forbidding to marry, and commanding to abstain from meats, which God hath created to be received with thanksgiving of them which believe and know the truth.

4 For every creature of God is good, and nothing to be refused, if it be received with thanksgiving:

5 For it is sanctified by the word of God and prayer.

6 If thou put the brethren in remembrance of these things, thou shalt be a good minister of Jesus Christ, nourished up in the words of faith and of good doctrine, where unto thou hast attained.

7 But refuse profane and old wives' fables, and exercise thyself rather unto godliness.

8 For bodily exercise profiteth little: but godliness is profitable unto all things, having promise of the life that now is, and of that which is to come.

9 This is a faithful saying, and worthy of all acceptation.

10 For therefore we both labour and suffer reproach, because we trust in the living God, who is the Saviour of all men, specially of those that believe.

11 These things command and teach.

12 Let no man despise thy youth; but be thou an example of the believers, in word, in conversation, in charity, in spirit, in faith, in purity.

13 Till I come, give attendance to reading, to exhortation, to doctrine.

14 Neglect not the gift that is

dig år, den dig gifwen år genom Prophetian, med Presternas hånders påläggning.

15. Detta акта: blif deruti, på det din förbättring må hwarje man uppenbar warda.

16. Haf aft på dig sjelf, och på lärdomen; blif i dessa stycken, ty om du så gör, frålsar du dig sjelf, och dem, som dig höra.

5. Capitel.

Den gamla skall du icke hårdeligen straffa; utan förmana såsom en fader; de unga såsom bröder.

2. De gamla kvinnor såsom mödrar; de unga såsom systrar, med all kyskhet.

3. Hedra ensorna, de der rätta enfor äro.

4. Om någon enka hafwer barn, eller barnabarn, sådana stola först låra wål regera sitt eget hus, och göra såsom föräldrarne dem gjort hafwa: ty det år wål gjort, och Gudi tacknemligt.

5. Men det år en rätt enka, som ensam år, den sitt hopp sätter till Gud, och blifwer altid i böner och åkallan, natt och dag.

6. Men den som lefwer i wållust, hon år lefwandes dödd.

7. Sådant ljud, att de äro ostraffliga.

8. Hwar nu någon sina, besynnerligen sitt husfolk, icke fördrjer, den hafwer försakat tron, och år argare än en Hedning.

9. Låt ingen enka utwålljas yngre än sextio år, den som hafwer varit en mans hustru;

10. Och vittnesbörd hafwer om goda gerningar; om hon hafwer uppfödt barn, om hon hafwer herbergerat, om hon hafwer twagit de heligas fötter, om hon hafwer hulptit de bedröfwade, om hon i alla goda gerningar hafwer idfelig varit.

11. Men de unga enfor låt fara; ty när de beghinna såttjas emot Christum, ² wilja de gifta sig;

thee, which was given thee by prophecy, with the laying on of the hands of the presbytery.

15 Meditate upon these things; give thyself wholly to them; that thy profiting may appear to all.

16 Take heed unto thyself, and unto the doctrine; continue in them: for in doing this thou shalt both save thyself, and them that hear thee.

CHAPTER V.

REBUKE not an elder, but *en-* treat *him* as a father; and the younger men as brethren;

2 The elder women as mothers; the younger as sisters, with all purity.

3 Honour widows that are widows indeed.

4 But if any widow have children or nephews, let them learn first to shew piety at home, and to requite their parents: for that is good and acceptable before God.

5 Now she that is a widow indeed, and desolate, trusteth in God, and continueth in supplications and prayers night and day.

6 But she that liveth in pleasure is dead while she liveth.

7 And these things give in charge, that they may be blameless.

8 But if any provide not for his own, and specially for those of his own house, he hath denied the faith, and is worse than an infidel.

9 Let not a widow be taken into the number under threescore years old, having been the wife of one man,

10 Well reported of for good works; if she have brought up children, if she have lodged strangers, if she have washed the saints' feet, if she have relieved the afflicted, if she have diligently followed every good work.

11 But the younger widows refuse: for when they have begun to wax wanton against Christ, they will marry;

12. Och hafwa sin dom, att de den första tron brutit hafwa.

13. Dertill med åro de fåfånga, och låra löpa omkring i husen: ja, icke allenast fåfånga, utan och sqwallerfulla, och förivetna, och tala det som icke borde.

14. Så vill jag nu, att de unga enfor gifta sig, söda barn, stå hus för, intet tillfälle gifwa motståndaren, till att tala illa.

15. Ty några hafwa allaredan wändt tillbaka efter Satan.

16. Swar nu någon trogen man, eller qwinna, hafwer enfor, han försörge dem, och låte icke församlingen förtungas, att det må dem tillråda, som råta enfor åro.

17. De Prestes som må förestå, skall man hålla vara dubbel heber wårde; mest de, som arbeta i ordet och lärdomen.

18. Ty skriften säger: Du skall icke binda munnen till på ogen, som tröstar; och en arbetare är sin lön wård.

19. Tillståd inga slagomål emot en Prest, utan med tu eller tre vittnen.

20. De som synda, straffa för alla, att andre stola och frukta.

21. Jag betygar för Gud, och HERANOM Jesu Christo, och för de uttorade Änglar, att du håller detta, utan eget godtycke, och gör intet efter wêld.

22. Lågg icke hastigt händerna på någon, och gör dig icke heller delaktig i annans mans synder; håll dig sjelf kysk.

23. Driick icke längre watten, utan bruka något söga win, för din mages skull, och att du ofta sjuk är.

24. Somliga menniskors synder åro uppenbara, att man dem tillsörrene döma kan; men somliga warda sedan uppenbara.

25. Sammalunda åro och somliga goda gerningar uppenbara; och de andra blifwa och intet fördoolda.

12 Having damnation, because they have cast off their first faith.

13 And withal they learn to be idle, wandering about from house to house; and not only idle, but tattlers also and busybodies, speaking things which they ought not.

14 I will therefore that the younger women marry, bear children, guide the house, give none occasion to the adversary to speak reproachfully.

15 For some are already turned aside after Satan.

16 If any man or woman that believeth have widows, let them relieve them, and let not the church be charged; that it may relieve them that are widows indeed.

17 Let the elders that rule well be counted worthy of double honour, especially they who labour in the word and doctrine.

18 For the Scripture saith, Thou shalt not muzzle the ox that treadeth out the corn. And, The labourer is worthy of his reward.

19 Against an elder receive not an accusation, but before two or three witnesses.

20 Them that sin rebuke before all, that others also may fear.

21 I charge thee before God, and the Lord Jesus Christ, and the elect angels, that thou observe these things without preferring one before another, doing nothing by partiality.

22 Lay hands suddenly on no man, neither be partaker of other men's sins: keep thyself pure.

23 Drink no longer water, but use a little wine for thy stomach's sake and thine often infirmities.

24 Some men's sins are open beforehand, going before to judgment; and some men they follow after.

25 Likewise also the good works of some are manifest beforehand; and they that are otherwise cannot be hid.

6. Capitel.

Frälarna, som under of åro, stola hålla sina herrar all åra wårda, på det Guds namn och lärdom icke stola försmådade warba.

2. Men de som hafwa trogna herrar, de stola icke föratta dem, fördenstull de åro bröder; utan wara des mer tjenstaktige, att de trogne, och ålsta, och delaktige uti wålgerningen åro. Sådant lär, och förmana.

3. So der annars lærer, och icke blifwer wid wår HERAS Jesu Christi helsosamma ord, och wid den lärdom, som är om Gudaktigheten,

4. Han är förmodrad, och wet intet, utan är sjuv i spörsmål och ordatråtor, af hwilka födas afund, lif, försmådelse, onda misstankar,

5. Onyttiga disputeringar emellan de menniskor, som i sitt sinne förderwade åro, ifrån hwilka sanningen är borttagen, de der mena, att Gudaktigheten är en winning. Drag dig ifrån sådana.

6. Men wara gudelig, och låta sig njå, år winning nog.

7. Ty wi hafwe intet fört in i wärlden: derföre år det klart, att wi icke heller funne något föra härut.

8. Utan då wi hafwe föda och kläder, så låtom ofi dermed njå.

9. Men de som wilja rike warba, falla uti frestelse och i snara och i många dåraktiga och stabelliga begårelser, de der sånta menniskorna uti förderf och förddmelse.

10. Ty girighet år en rot till all ondt; till hwilka somlige hafwa haft lust, och åro dermed wille farne ifrån tron, och hafwa gjort sig sjelfwa myden bedröhwelse.

11. Men du, Guds menniska, fly sådant: far efter rättfärdigheten, Gudaktigheten, tron, kärleken, tålmod, fastmod.

12. Kämpa en god tronens kamp: itta ewinnerligt lif, till hwilket du

CHAPTER VI.

LET as many servants as are under the yoke count their own masters worthy of all honour, that the name of God and his doctrine be not blasphemed.

2 And they that have believing masters, let them not despise *them*, because they are brethren; but rather do *them* service, because they are faithful and beloved, partakers of the benefit. These things teach and exhort.

3 If any man teach otherwise, and consent not to wholesome words, *even* the words of our Lord Jesus Christ, and to the doctrine which is according to godliness;

4 He is proud, knowing nothing, but doting about questions and strifes of words, whereof cometh envy, strife, railings, evil surmising,

5 Perverse disputings of men of corrupt minds, and destitute of the truth, supposing that gain is godliness: from such withdraw thyself.

6 But godliness with contentment is great gain.

7 For we brought nothing into *this* world, and it is certain we can carry nothing out.

8 And having food and raiment let us be therewith content.

9 But they that will be rich fall into temptation and a snare, and *into* many foolish and hurtful lusts, which drown men in destruction and perdition.

10 For the love of money is the root of all evil: which while some coveted after, they have erred from the faith, and pierced themselves through with many sorrows.

11 But thou, O man of God, flee these things; and follow after righteousness, godliness, faith, love, patience, meekness.

12 Fight the good fight of faith, lay hold on eternal life, whereunto

och kallad är och bekänt hafver en god bekännelse för många vittnen.

13. Sag huder dig för Gud, som all ting gör lefwande, och för Christo Jesu som under Pontio Pilato betygat hafver en god bekännelse.

14. Att du håller budet obesmittadt, ostraffelig intill vår HERAS Jesu Christi uppenbarelse;

15. Hvilken och bete skall i sin tid, den salige, och allena wåldige Konungen öfver alla Konungar, och HEREN öfver alla Herrar;

16. Den der allena hafver odödlighet; den der bor uti ett ljus, der ingen tillkomma kan; den ingen menniska sett hafver, icke heller se kan: honom ware åra och ewigt rike. Amen.

17. Bjud dem som rike äro i denna werld, att de icke äro storsinte, icke heller sätta sitt hopp på de owissa rikedomar; utan på lefwande Gud, hvilken och all ting rifeligen gifver till att nyttja;

18. Att de göra wål, och rike warda på goda gerningar, gerna gifwa, äro oförtrutne;

19. Sammansamta sig sjelfwa en god grund framdeles, att de måga fatta ewinnerligt lif.

20. O Timothee, förwara det dig betrodt är; och fly oandeliga och onyttiga ord och tråtor, som gå af falskeligen berömd konst;

21. Hvilka somlige föregifwa, och fara wille om tron. Wåd ware med dig. Amen.

Sänd af Laodicea, hvilken är hufwudstaden i Phrygia Pacatiana.

thou art also called, and hast professed a good profession before many witnesses.

13 I give thee charge in the sight of God, who quickeneth all things, and before Christ Jesus, who before Pontius Pilate witnessed a good confession;

14 That thou keep *this* commandment without spot, unrebukeable, until the appearing of our Lord Jesus Christ:

15 Which in his times he shall shew, *who is* the blessed and only Potentate, the King of kings, and Lord of lords:

16 Who only hath immortality, dwelling in the light which no man can approach unto; whom no man hath seen, nor can see: to whom be honour and power everlasting. Amen.

17 Charge them that are rich in this world, that they be not high-minded, nor trust in uncertain riches, but in the living God, who giveth us richly all things to enjoy;

18 That they do good, that they be rich in good works, ready to distribute, willing to communicate;

19 Laying up in store for themselves a good foundation against the time to come, that they may lay hold on eternal life.

20 O Timothy, keep that which is committed to thy trust, avoiding profane and vain babblings; and oppositions of science falsely so called:

21 Which some professing have erred concerning the faith. Grace be with thee. Amen.

¶ The first to Timothy was written from Laodicea, which is the chiefest city of Phrygia Pacatiana.

St. Pauli Andra Epistel

iii

Timotheum.

1. Capitel.

Paulus, Jesu Christi Apostel, genom Guds vilja, till att predika lifvets lifste, i Christo Jesu.

2. Min låra son Timotheo: Nåd, barmhertighet, frid af Gud Fader, och Christo Jesu vår HERA.

3. Jag tackar Gudi, den jag tjänar ifrån mina föräldrar, uti ett rent samvete, att jag, utan uppehåll, hafver din åminnelse i mina böner natt och dag;

4. Och mig långtar efter att se dig, när jag tänker på dina tårar, på det jag med glädje måtte uppfyllt warda;

5. Och då jag drager mig till minnes den ofstrymtade tro, som i dig är, den tillförene bodde uti din fadermoder Loide, och i din moder Eunica; är jag vis, att sammalunda ock i dig.

6. För hvilken sak skull jag förmanar dig, att du uppväcker Guds gåfwa, som i dig är, genom mina händer påläggning.

7. Ty Gud hafver icke gifvit oss rädhågens anda; utan kraftens, och kärlekens, och tuktighetens.

8. Dersöre, skäm dig icke mid vår HERAs vittnesbörd; icke heller mid mig, som är hans fånge; utan war delattig uti Evangelii bedröfwelse, efter Guds kraft:

9. Den oss frälsat hafver, och kallat med en helig kallelse; icke efter våra gerningar, utan efter sitt uppsåt, och nåd, den oss gifwen är i Christo Jesu för ewig tid.

10. Men nu är hon uppenbar wor-

THE SECOND EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO

TIMOTHY.

CHAPTER I.

PAUL, an apostle of Jesus Christ by the will of God, according to the promise of life which is in Christ Jesus,

2 To Timothy, *my* dearly beloved son: Grace, mercy, and peace, from God the Father and Christ Jesus our Lord.

3 I thank God, whom I serve from *my* forefathers with pure conscience, that without ceasing I have remembrance of thee in my prayers night and day;

4 Greatly desiring to see thee, being mindful of thy tears, that I may be filled with joy;

5 When I call to remembrance the unfeigned faith that is in thee, which dwelt first in thy grandmother Lois, and thy mother Eunice; and I am persuaded that in thee also.

6 Wherefore I put thee in remembrance, that thou stir up the gift of God, which is in thee by the putting on of my hands.

7 For God hath not given us the spirit of fear; but of power, and of love, and of a sound mind.

8 Be not thou therefore ashamed of the testimony of our Lord, nor of me his prisoner: but be thou partaker of the afflictions of the gospel according to the power of God;

9 Who hath saved us, and called us with a holy calling, not according to our works, but according to his own purpose and grace, which was given us in Christ Jesus before the world began;

10 But is now made manifest by

den genom vår Frälsares Jesu Christi uppenbarelse, den der döden borttagit hafwer, och lifwet och ett oförgångligt wäsende framburit i ljuset, genom Evangelium:

11. Uti hwilket jag är satt till en predikare, och Apostel, och Hedningarnas lärare.

12. För hwilken sak stull jag od detta lider, och stämmes dock intet: ty jag wet, på hvem jag tror, och är wiß, att han förmår förwara mitt betrodda gods intill den dagen.

13. Håll dig efter de helsosamma ords eftersyn, som du hört hafwer af mig, om tron och kärleken i Christo Jesu.

14. Detta goda betrodda godset bewara genom den Helliga Andan, den uti oss bor.

15. Du wet, att alle de, som i Asien äro, hafwa wändt sig ifrån mig: ibland hwilka är Phygellus, och Hermogenes.

16. HERren gifwe Onesiphori hus barmhertighet; ty han hafwer ofta wederswidt mig, och ständes icke wid mina sådjar:

17. Utan, då han war i Rom, sökte han sittigt efter mig, och fann mig.

18. Gifwe honom HERren, att han finner barmhertighet när HERranom på den dagen: och i huru många staden han mig till tjenst war i Epheso, wet du bäst.

2. Capitel.

Så stärf dig nu, min son, genom nåden, som är i Christo Jesu.

2. Och hwad du af mig hört hafwer, genom många vittnen, det befall trogna menniskor, som od duglige äro att idra andra.

3. Lid och umgåll, såsom en god Jesu Christi stridsman.

4. Ingen stridsman befattar sig med

the appearing of our Saviour Jesus Christ, who hath abolished death, and hath brought life and immortality to light through the gospel:

11 Whereunto I am appointed a preacher, and an apostle, and a teacher of the Gentiles.

12 For the which cause I also suffer these things: nevertheless I am not ashamed; for I know whom I have believed, and am persuaded that he is able to keep that which I have committed unto him against that day.

13 Hold fast the form of sound words, which thou hast heard of me, in faith and love which is in Christ Jesus.

14 That good thing which was committed unto thee keep by the Holy Ghost which dwelleth in us.

15 This thou knowest, that all they which are in Asia be turned away from me; of whom are Phygellus and Hermogenes.

16 The Lord give mercy unto the house of Onesiphorus; for he oft refreshed me, and was not ashamed of my chain:

17 But, when he was in Rome, he sought me out very diligently, and found me.

18 The Lord grant unto him that he may find mercy of the Lord in that day: and in how many things he ministered unto me at Ephesus, thou knowest very well.

CHAPTER II.

THOU therefore, my son, be strong in the grace that is in Christ Jesus.

2 And the things that thou hast heard of me among many witnesses, the same commit thou to faithful men, who shall be able to teach others also.

3 Thou therefore endure hardness, as a good soldier of Jesus Christ.

4 No man that warreth entar

närings handel, på det han skall tackas honom, som honom till en stridsman upptagit hafver.

5. Svar och nu någon kämpar, han frönes icke, utan han redeligen kämpar.

6. Afermannen, som åfren brufar, honom bdr först få af frukten.

7. Mårt hwad jag säger; men HERren skall gifwa dig i all ting förstånd.

8. Tänk på Jesum Christum, som är uppstånden ifrån de döda, af Davids såd, efter mitt Evangelium;

9. Uti hwilket jag bebröswelse lider intill bojer, såsom en ogerningsman; men Guds ord är icke bundet.

10. Dersföre lider jag det all, för de utforades skull, att de stola och så salighet i Christo Jesu, med ewig hårlighet.

11. Det är ju ett fast ord: Dö wi med, så stole wi lefwa med:

12. Elde wi, så stole wi med regera; om wi försate honom, så försatur och han of.

13. Tro wi honom icke, så blifwer han dock trofast; han kan icke nesa sig sjelf.

14. Sådant förmana, och betyga för HERranom, att de icke tråta om ord till ingen nytta, utan till att afwända dem som på höra.

15. Winlägg dig, att bewisa dig Gudi en bebröswad och ostraffelig arbetare, som rätt delar sanningens ord.

16. Men candeliga och onyttiga ord kasta bort, ty det hjälper mycket till ogubattighet.

17. Och deras tal fräter omfring sig, såsom fråstan, ibland hwilka är Hymeneus, och Philetus:

18. De der om sanningen fetat hafwa, sågande uppståndelsen reban stedd wara, och hafwa förwåndt somliga mennissors tro.

19. Men den faste Guds grund blifwer stådande, och hafwer detta inse-
HERren känner sina; och hwar

seth himself with the affairs of *this* life; that he may please him who hath chosen him to be a soldier.

5 And if a man also strive for masteries, *yet* is he not crowned, except he strive lawfully.

6 The husbandman that laboureth must be first partaker of the fruits.

7 Consider what I say; and the Lord give thee understanding in all things.

8 Remember that Jesus Christ of the seed of David was raised from the dead, according to my gospel:

9 Wherein I suffer trouble, as an evil doer, *even* unto bonds; but the word of God is not bound.

10 Therefore I endure all things for the elect's sakes, that they may also obtain the salvation which is in Christ Jesus with eternal glory.

11 *It* is a faithful saying: For if we be dead with *him*, we shall also live with *him*:

12 If we suffer, we shall also reign with *him*: if we deny *him*, he also will deny us:

13 If we believe not, *yet* he abideth faithful: he cannot deny himself.

14 Of these things put *them* in remembrance, charging *them* before the Lord that they strive not about words to no profit, *but* to the subverting of the hearers.

15 Study to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

16 But shun profane *and* vain babblings: for they will increase unto more ungodliness.

17 And their word will eat as doth a canker: of whom is Hymeneus and Philetus;

18 Who concerning the truth have erred, saying that the resurrection is past already; and overthrow the faith of some.

19 Nevertheless the foundation of God standeth sure, having this seal, The Lord knoweth them that

och en, som åkallar Christi namn, gånge ifrån orättfärdigheten.

20. Men uti ett stort hus äro icke allenast guldene och silfverfat, utan jemväl träfat och lerfat; och somliga till heder, och somliga till wanheder.

21. Svar nu någon renar sig ifrån sådant folk, han warber ett helgadt fat till heder, husherranom brukeligt, beredt till allt godt werk.

22. Fly ungdomens lustar; men far efter rättfärdigheten, tron, kärleken, frid med alla dem, som af rent hjerta åkalla HERREN.

23. Men förkasta dåraktiga och öfwerdådigas spørsmål, wetande, att de föda tråtor af sig.

24. Men HERRENS tjenare skall icke wara tråtosam, utan ljuflig wid hvar man; låraftig, den de onda lida fan;

25. Och med saktmodighet straffa dem som emotstå, om Gud en gång will gifwa dem båttring, till att förstå sanningen;

26. Och bestunna sig ifrån djestvulens snara, af hwilken de fångne äro efter hans wijsa.

3. Capitel.

Men detta skall du weta, att uti yttersta dagarna tillstunda farlige tider:

2. Ly der warba kommande menniskor, som ålsta sig sjelfwa, girige, stortalige, högfärdige, försmädare, föräldromen olydige, otacksamme, ogudaktige.

3. Ofärlige, hårdnackade, ståndare, ohylse, omilde, hatande det goda,

4. Förråbare, öfwerdådigas, uppblåste, de der mer ålsta wållust än Gud;

5. Hafwande ett sten till Gudaktighet; men des kraft försafa de; och fly sådana.

are his. And, Let every one that nameth the name of Christ depart from iniquity.

20 But in a great house there are not only vessels of gold and of silver, but also of wood and of earth; and some to honour, and some to dishonour.

21 If a man therefore purge himself from these, he shall be a vessel unto honour, sanctified, and meet for the master's use, and prepared unto every good work.

22 Flee also youthful lusts: but follow righteousness, faith, charity, peace, with them that call on the Lord out of a pure heart.

23 But foolish and unlearned questions avoid, knowing that they do gender strifes.

24 And the servant of the Lord must not strive; but be gentle unto all men, apt to teach, patient;

25 In meekness instructing those that oppose themselves; if God peradventure will give them repentance to the acknowledging of the truth;

26 And that they may recover themselves out of the snare of the devil, who are taken captive by him at his will.

CHAPTER III.

THIS know also, that in the last days perilous times shall come.

2 For men shall be lovers of their own selves, covetous, boasters, proud, blasphemers, disobedient to parents, unthankful, unholy,

3 Without natural affection, trucebreakers, false accusers, incontinent, fierce, despisers of those that are good,

4 Traitors, heady, highminded, lovers of pleasures more than lovers of God;

5 Having a form of godliness, but denying the power thereof: from such turn away.

6. Af dem äro de, som löpa utur det ena hufet i det andra, och födra qwinfolk fånqna, som med synder betungade äro, och drifwas af mångahanda lustar :

7. Alltid læras de, och tunna dock alldrig komma till sanningens kunskap.

8. Men såsom Jannes och Jambres stodo emot Mose, så stå och dessa emot sanningen ; de äro mennistor, förberwade i sitt sinne, oduglige till tron :

9. Men de stola icke längre hafwa framgång, ty deras galenskap warder allom uppenbar, såsom och hinas war.

10. Men du hafwer förnummit min lärdom, mitt sätt, mitt uppsåt, min tro, min långmodighet, min kärlek, mitt tålmod,

11. Mina förföljelser, mina bedröfwelser, som mig öfwergingo i Antiochien, Iconio, Lystris ; hurudana förföljelser jag der led : och af allt hafwer HERREN förlossat mig.

12. Och alle de der gudeligen wilja lefwa i Christo IESU, måste lida förföljelse.

13. Men med onda mennistor och bedragare, warder det ju längre, ju argare, de förföra, och warda förförde.

14. Men du, blif wid det du lårt hafwer, och det dig betrodt är, wetande, af hwem du det lårt hafwer.

15. Och efter du af barndomen hafwer funnat den heliga Skrift, kan hon dig underwisa till salighet genom tron på Christum IESUM.

16. Ty all Skrift af Gudi utgifwen, är nyttig till lärdom, till straff, till bättring, till tuktan i rättfärdighet ;

17. Att en Guds människa skall wara fullbordad, till alla goda gerningar skickelig.

4. Capitel.

Så bethgar jag nu för Gudi, och HERANOM IESU Christo, den der döma skall lefwande och döda, i sin tillkommelse och i sitt rike :

6 For of this sort are they which creep into houses, and lead captive silly women laden with sins, led away with divers lusts,

7 Ever learning, and never able to come to the knowledge of the truth.

8 Now as Jannes and Jambres withstood Moses, so do these also resist the truth : men of corrupt minds, reprobate concerning the faith.

9 But they shall proceed no further : for their folly shall be manifest unto all men, as theirs also was.

10 But thou hast fully known my doctrine, manner of life, purpose, faith, longsuffering, charity, patience,

11 Persecutions, afflictions, which came unto me at Antioch, at Iconium, at Lystra ; what persecutions I endured : but out of them all the Lord delivered me.

12 Yea, and all that will live godly in Christ Jesus shall suffer persecution.

13 But evil men and seducers shall wax worse and worse, deceiving, and being deceived.

14 But continue thou in the things which thou hast learned and hast been assured of, knowing of whom thou hast learned them ;

15 And that from a child thou hast known the holy Scriptures, which are able to make thee wise unto salvation through faith which is in Christ Jesus.

16 All Scripture is given by inspiration of God, and is profitable for doctrine, for reproof, for correction, for instruction in righteousness :

17 That the man of God may be perfect, thoroughly furnished unto all good works.

CHAPTER IV.

I CHARGE thee therefore before God, and the Lord Jesus Christ, who shall judge the quick and the dead at his appearing and his kingdom ;

2. Prebika ordet; håll uppå, i tid och i otid; straffa, truga, förmana, med all saktmodighet och lärdom.

3. Ty den tid skall komma, att de icke skola kunna lida hålsosam lärdom; utan skola, efter sina egna lustar samla sig lärare; efter dem klar i dronen.

4. Och skola wända sina dron ifrån sanningen, och wända sig till fabler.

5. Men du war waken i all ting, lid och umgäll; gör en Evangelist Prebikares werf; uträtta ditt ämbete redeligen.

6. Ty jag offras nu, och tiden tillkunder, att jag skall stillas hådan.

7. Jag hafwer kämpat en god kamp, jag hafwer fullbordat toppet, jag hafwer hållit tron:

8. Härefter är mig förwarad rättfärdighetens krona, hvilken HERREN mig gifwa skall på den dagen, den rättfärdige domaren: men icke mig allenast, utan ock alla dem, som älska hans uppenbarelse.

9. Wintlägg dig, att du kommer snart till mig:

10. Ty Demas hafwer öfvergiftit mig, och fått färdet till denna werlden, och är faren till Thessalonica; Crescens till Galatien; Titus till Dalmatien:

11. Lucas är allena med mig. Tag Marcum till dig, och haf honom med dig, ty han är mig mycket nyttig till tjenst.

12. Tychicum hafwer jag såndt till Ephesum.

13. Den mantel, som jag tillbaka låt i Troade när Carpus, haf med dig, då du kommer, och böckerna, och entanternligen de pergamenten.

14. Alexander, kopparsmeden, hafwer mig mycket ondt bewist. HERREN betale honom efter hans gerningar.

15. Tag of du dig wara för honom; ty han hafwer swårligen stått emot våra ord

16. Uti min första förswarelse stod

2 Preach the word; be instant in season, out of season; reprove, rebuke, exhort with all longsuffering and doctrine.

3 For the time will come when they will not endure sound doctrine; but after their own lusts shall they heap to themselves teachers, having itching ears;

4 And they shall turn away their ears from the truth, and shall be turned unto fables.

5 But watch thou in all things, endure afflictions, do the work of an evangelist, make full proof of thy ministry.

6 For I am now ready to be offered, and the time of my departure is at hand.

7 I have fought a good fight, I have finished *my* course, I have kept the faith:

8 Henceforth there is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing.

9 Do thy diligence to come shortly unto me:

10 For Demas hath forsaken me, having loved this present world, and is departed unto Thessalonica; Crescens to Galatia, Titus unto Dalmatia.

11 Only Luke is with me. Take Mark, and bring him with thee: for he is profitable to me for the ministry.

12 And Tychicus have I sent to Ephesus.

13 The cloak that I left at Troas with Carpus, when thou comest, bring *with thee*, and the books, *but* especially the parchments.

14 Alexander the coppersmith did me much evil: the Lord reward him according to his works:

15 Of whom be thou ware also; for he hath greatly withstood our words.

16 At my first answer no ma-

ingen når mig, utan alle öfvergåfvo mig; det warde dem icke tillrådnadt.

17. Men HERren stod med mig, och styrkte mig, på det genom mig skulle Prebiskanen stadfäst warda, och alle Hedningar höra skulle: och jag är friad af lejonets mun.

18. Men HERren skall förlossa mig af all ond gerning, och frälssa mig till sitt himmelska rike, hvilken ware åra ifrån ewighet till ewighet. Amen.

19. Hetsa Priscam, och Aquilam, och Onesiphori hushåll.

20. Erastus blef i Corintho; men Trophimum låt jag qwar i Mileto sjuk.

21. Vintlägg dig, att du kommer före wintren. Dig helsar Eubulus, och Pudens, och Linus, och Claudia, och alle bröderne.

22. HERren Jesus Christus ware med din anda. Nåd ware med eder. Amen.

Den 2. Epistelen till Timotheum, skrifwen af Rom, då Paulus åter hade fram för Kejsar Nero.

stood with me, but all men forsook me: I pray God that it may not be laid to their charge.

17 Notwithstanding the Lord stood with me, and strengthened me; that by me the preaching might be fully known, and that all the Gentiles might hear: and I was delivered out of the mouth of the lion.

18 And the Lord shall deliver me from every evil work, and will preserve me unto his heavenly kingdom: to whom be glory for ever and ever. Amen.

19 Salute Prisca and Aquila, and the household of Onesiphorus.

20 Erastus abode at Corinth: but Trophimus have I left at Miletum sick.

21 Do thy diligence to come before winter. Eubulus greeteth thee, and Pudens, and Linus, and Claudia, and all the brethren.

22 The Lord Jesus Christ be with thy spirit. Grace be with you. Amen.

¶ The second epistle unto Timotheus, ordained the first bishop of the church of the Ephesians, was written from Rome, when Paul was brought before Nero the second time.

St. Pauli Epistel

tilt

Titum.

1. Capitel.

Paulus, Guds tjenare, men Jesu Christi Apostel, till att predika Guds utmalda tron och sanningens tunnsp, hvilken till Gudaktighet förer;

2. I hoppet till ewinnerligt lif, det Gud, som icke ljuga kan, för ewig tid utlofwat hafwer;

3. Men i sinom tid hafwer han uppenbarat sitt ord genom Prebiskan, den

THE EPISTLE OF PAUL.

TO

TITUS.

CHAPTER I.

PAUL, a servant of God, and an apostle of Jesus Christ, according to the faith of God's elect and the acknowledging of the truth which is after godliness;

2 In hope of eternal life, which God, that cannot lie, promised before the world began;

3 But hath in due times manifested his word through preaching,

mig betrodd är, efter vår Frälsares befallning;

4. Minom rättslaniga son Tito, efter bågges vår tro: Nåd, barmhertighet, frid af Gud Fader, och HERANOM JESU Christo, vår Frälsare.

5. Fördenstull låt jag dig qwar i Creta, att hwad som ännu fattades, skulle du fullkomligen beståta, och beståta stäberna här och der med Präster, såsom jag dig befallt hafwer:

6. Den som är ostraffelig, en hustrus man; den der trogna barn hafwer, oberöfadt för öfwerfödelighet, och genförtighet.

7. En Biskop bör wara ostraffelig, såsom en Guds stoffare; icke enslunig, icke stiden, ingen drinkare, icke bitter, icke sniken efter slem winning:

8. Utan gästfri, och älskar det godt är; tuftig, rättwis, helig, tyff;

9. Och håller sig wid det ord, som wigt är och låra kan, på det han må mäktig wara, att förmana genom helsofam lärdom, och öfwerwinna dem, som deremot säga.

10. En många äro genförtige, onyttige samtalarare, och bedragare, besynerligen de af omskärelsen:

11. Hwilsom man måste tillstoppa muunen; de som hela hus förwända, och låra det intet duger, för slem winning skull.

12. En af dem hafwer sagt deras egen Propheet: De Creter äro alltid ljugare, onda djur, och late butar.

13. Detta mittnedsödr är sant: Derföre straffa dem starkeligen, att de äro rätta i tron;

14. Och ickeakta på de Judiska fabler och menniskors bud, som sig draga ifrån sanningen.

15. Dem som rena äro, är all ting rent; men dem orena och otrogna är intet rent; utan både deras sinne och samwete äro orene.

which is committed unto me according to the commandment of God our Saviour;

4 To Titus, *mine own son* after the common faith: Grace, mercy, and peace, from God the Father and the Lord Jesus Christ our Saviour.

5 For this cause left I thee in Crete, that thou shouldest set in order the things that are wanting, and ordain elders in every city, as I had appointed thee:

6 If any be blameless, the husband of one wife, having faithful children not accused of riot or unruly.

7 For a bishop must be blameless, as the steward of God; not selfwilled, not soon angry, not given to wine, no striker, not given to filthy lucre;

8 But a lover of hospitality, a lover of good men, sober, just, holy, temperate;

9 Holding fast the faithful word as he hath been taught, that he may be able by sound doctrine both to exhort and to convince the gainsayers.

10 For there are many unruly and vain talkers and deceivers, specially they of the circumcision:

11 Whose mouths must be stopped, who subvert whole houses, teaching things which they ought not, for filthy lucre's sake.

12 One of themselves, *even a prophet of their own*, said, The Creteans are always liars, evil beasts, slow bellies.

13 This witness is true. Wherefore rebuke them sharply, that they may be sound in the faith;

14 Not giving heed to Jewish fables, and commandments of men that turn from the truth.

15 Unto the pure all things are pure: but unto them that are defiled and unbelieving is nothing pure; but even their mind and conscience is defiled.

16 De säga sig känna Gud; men med gerningarna nesa de det; efter de äro styggelige för Gud, och otydige, och till alla goda gerningar obuglige.

2. Capitel.

Men tala du, såsom tillbörligt är; efter en helfosam lärdom:

2. De gamla, att de äro nyttre, ärlige, tuktige, rätt i tron i kärleken, i tålmod.

3. De gamla kvinnor beklifas, att de ställa sig, såsom heliga höfves; icke förtalarestor, icke drinkerstor, goda lärarestor:

4. Att de unga kvinnor låra tuft af dem; älska sina män, hafwa sina barn kär,

5. Bara sediga, kyssa, husaktiga, fromma, sina män underdåniga, på det Guds ord icke skall försmåadt warda.

6. Sammalunda förmana och de unga män, att de äro tuktige.

7. Uti all ting ställ dig self för en eftersyn till goda gerningar, med oförfattad lärdom, med ärlighet,

8. Med helfosamma och ostraffeliga ord; på det han, som emotstår, må bli gas, intet ondt hafwande, det han om och såga kan.

9. Tjenarena, att de äro sina herrar underdånige, och uti all ting behaglige, icke genfvarige;

10. Icke otrogne; utan all god trohet bewisande; på det de måga pryda Guds, vår Frälsares, lärdom i alla steden:

11. I Guds Råd, hålsosam allom menniskom, är uppenbarad;

12. Och lärer oss, att wi skole försaka all ogudaktighet, och werldelig lusta, och lefwa tusteligen, rättfärdeligen, och gudeligen i denna werlden:

13. Och wänta det saliga hoppet, och den stora Guds och vår Frälsares, Jesu Christi, härliga uppenbarelse:

16 They profess that they know God; but in works they deny *him*, being abominable, and disobedient, and unto every good work reprobate.

CHAPTER II.

BUT speak thou the things which become sound doctrine:

2 That the aged men be sober, grave, temperate, sound in faith, in charity, in patience.

3 The aged women likewise, that they be in behaviour as becometh holiness, not false accusers, not given to much wine, teachers of good things;

4 That they may teach the young women to be sober, to love their husbands, to love their children,

5 To be discreet, chaste, keepers at home, good, obedient to their own husbands, that the word of God be not blasphemed.

6 Young men likewise exhort to be soberminded.

7 In all things shewing thyself a pattern of good works: in doctrine shewing uncorruptness, gravity, sincerity,

8 Sound speech, that cannot be condemned; that he that is of the contrary part may be ashamed, having no evil thing to say of you.

9 Exhort servants to be obedient unto their own masters, and to please them well in all things; not answering again;

10 Not purloining, but shewing all good fidelity; that they may adorn the doctrine of God our Saviour in all things.

11 For the grace of God that bringeth salvation hath appeared to all men,

12 Teaching us that, denying ungodliness and worldly lusts, we should live soberly, righteously, and godly, in this present world;

13 Looking for that blessed hope, and the glorious appearing of the great God and our Saviour Jesus Christ;

14. Den sig sjelf gaf för oss; på det han skulle förlossa oss ifrån all orättfärdighet, och rena oss sig sjelfsworn ett folk till egendom, det sig om goda gerningar beflitar.

15. Sådant tala, och förmana, och straffa med fullt ansvar. Låt ingen förakta dig.

3. Capitel.

Förmana dem, att de äro förklarade och Siverheten underdånige och lydige, redebogne till alla goda gerningar;

2. Om ingen illa tala, icke tråtosamme; utan milde, bewisande all saktmodighet till alla menniskor.

3. Ty wi woro också fordom omise, ohörige, willfarande, tjenande begärelser och mångahanda lustar, och wanbrade i ondskan och afund, håtske, och hatade hwarannan inbördes.

4. Men sedan Guds vår, Frälsares godhet och kärlighet till menniskorna uppenbarades:

5. Icke för rättfärdighetens gernings skull, som wi gjort hade; utan efter sin barmhertighet, gjorde han oss saliga, genom den nya födelens bad, och den Heliga Andas förnyelse.

6. Swulken han öfwer oss rikeligen uturit hafwer, genom vår Frälsare, Jesum Christum;

7. På det wi skole rättfärdige wara genom hans nåd, och arfwingar blifwa till ewinnerligt lif, efter hoppet.

8. Det är ju ett fast ord: detta vill jag, att du lärar, såsom det der wigt är, att de som Gud trott hafwa, winlågga sig i goda gerningar föredå; ty sådant är menniskorna godt och nyttigt.

9. Men dårattiga spörsmål, och slågtrugister, och tråtor, och kämpning om lagen, förtasta; ty de äro onyttiga och såfånge.

10. Fly en kätterst menniska, då han en gång och annan förmanad är:

11. Betande, att en sådan är förwänd, och syndar, såsom den sig sjelf fördomt hafwer.

14 Who gave himself for us, that he might redeem us from all iniquity, and purify unto himself a peculiar people, zealous of good works.

15 These things speak, and exhort, and rebuke with all authority. Let no man despise thee.

CHAPTER III.

PUT them in mind to be subject to principalities and powers, to obey magistrates, to be ready to every good work.

2 To speak evil of no man, to be no brawlers, but gentle, shewing all meekness unto all men.

3 For we ourselves also were sometime foolish, disobedient, deceived, serving divers lusts and pleasures, living in malice and envy, hateful, and hating one another.

4 But after that the kindness and love of God our Saviour toward man appeared,

5 Not by works of righteousness which we have done, but according to his mercy he saved us, by the washing of regeneration, and renewing of the Holy Ghost;

6 Which he shed on us abundantly through Jesus Christ our Saviour;

7 That being justified by his grace, we should be made heirs according to the hope of eternal life.

8 This is a faithful saying, and these things I will that thou affirm constantly, that they which have believed in God might be careful to maintain good works. These things are good and profitable unto men.

9 But avoid foolish questions, and genealogies, and contentions, and strivings about the law; for they are unprofitable and vain.

10 A man that is a heretic, after the first and second admonition, reject;

11 Knowing that he that is such is subverted, and sinneth, being condemned of himself.

12. Då jag till dig sänder Arthemian, eller Tychicum, så skynda dig snart till mig till Nicopolis, ty jag hafwer satt mig för, att blifwa der öfwer wintren.

13. Zenan, den laglösa, och Apollo, fordra med lit, att dem intet fattas.

14. Men låt oss dem, som wåre åro, låra i goda gerningar föregå, der det behöfves, att de icke åro ofruktamme.

15. Dig helsa alle, som med mig åro. Helsa dem, som öf älska i tron. Wåd ware med eder alla. Amen.

Skrifwen af Nicopolis i Macedonien.

12 When I shall send Artemias unto thee, or Tychicus, be diligent to come unto me to Nicopolis: for I have determined there to winter.

13 Bring Zenas the lawyer and Apollos on their journey diligently, that nothing be wanting unto them.

14 And let ours also learn to maintain good works for necessary uses, that they be not unfruitful.

15 All that are with me salute thee. Greet them that love us in the faith. Grace be with you all. Amen.

¶ It was written to Titus, ordained the first bishop of the church of the Cretians, from Nicopolis of Macedonia.

St. Pauli Epistel

iii

Philemon.

Paulus, Christi Jesu fånge, och Timotheus brodern, den älskelige, och vår hjälpare Philemon,

2. Och de älskelige Apphie, och Archippo, våra medskribare, och den församling, som i ditt hus är:

3. Wåd ware med eder, och frid af Gudi vår Fader, och HERanom Jesu Christo.

4. Jag tackar min Gud, och hafwet din åminnelse alltid i mina böner;

5. Efter jag hörer af din kärlek, och den tro, som du hafwer till HERan Jesum, och emot alla helgon;

6. Att din tro, som wi hafwe med hwarannan, må kraftig warda, genom kunskapen på allt godt, som I hafwen i Christo Jesu.

7. Ty wi hafwe stor glädje och hugnad af din kärlek; att helgonen åro hjerteligen wederskwäta af dig, käre broder.

8. Dersför, ändo jag hafwer i Christo en stor tröst, till att bjuda dig det wig bör göra;

THE EPISTLE OF PAUL

TO

PHILEMON.

PAUL, a prisoner of Jesus Christ, and Timothy our brother, unto Philemon our dearly beloved, and fellow labourer,

2 And to our beloved Apphia, and Archippus our fellow soldier, and to the church in thy house:

3 Grace to you, and peace, from God our Father and the Lord Jesus Christ.

4 I thank my God, making mention of thee always in my prayers,

5 Hearing of thy love and faith, which thou hast toward the Lord Jesus, and toward all saints;

6 That the communication of thy faith may become effectual by the acknowledging of every good thing which is in you in Christ Jesus.

7 For we have great joy and consolation in thy love, because the bowels of the saints are refreshed by thee, brother.

8 Wherefore, though I might be much bold in Christ to enjoin thee that which is convenient,

9. Dock litwål, för kärleken's skull berder jag hållre, jag som en sådan är, nämligen, den gamle Paulus, och ännu berutöfwer en Jesu Christi fånge;

10. Så förmanar jag dig för min son Onesimo, den jag födde i mina band.

11. Den dig fordom onyttig war; men nu, både dig och mig wål nyttig är;

12. Swollen jag nu igen såndt hafwer; men anamma du honom, såsom mitt hjerta.

13. Jag hade welat behålla honom när mig, att han skulle tjent mig i din stad, uti Evangelii band;

14. Men jag wille intet göra utan dit samtycke, på det ditt goda icke skulle wara nödgadt, utan sjelfwilligt.

15. Men derföre tillåfventhrs för han sin wåg till en tid, att du skulle få honom ewigt igen;

16. Icke nu såsom en tjenare, utan mer än en tjenare; ja, såsom en älskellig broder, beshnertligen mig; huru mycket mer dig, både efter köttet, och efter GÖstran?

17. Swar du nu håller mig för din medbroder, så anamma honom lika som mig.

18. Om han dig någon stada gjort hafwer, eller något skuldig är, det råtna mig till.

19. Jag Paulus hafwer detta skrifwit med min hand, jag will betala det: att jag icke skall såga, att du dig sjelf mig pligtig är.

20. Ja, käre broder såd till, att jag hafwer lust af dig i GÖstranom; wederwärd mitt hjerta i GÖstranom.

21. Jag hafwer skrifwit dig till, förnöstande på din lydattighet, wetande, att du gör wål mer än jag säger.

22. Dermed bered mig herberge, ty jag hoppas, att jag med edra böners hjälp eder gifwen warder.

23. Dig helsar Epaphras, min medfånge i Christo Jesu;

9 Yet for love's sake I rather beseech thee, being such a one as Paul the aged, and now also a prisoner of Jesus Christ.

10 I beseech thee for my son Onesimus, whom I have begotten in my bonds:

11 Which in time past was to thee unprofitable, but now profitable to thee and to me:

12 Whom I have sent again: thou therefore receive him, that is, mine own bowels:

13 Whom I would have retained with me, that in thy stead he might have ministered unto me in the bonds of the gospel:

14 But without thy mind would I do nothing; that thy benefit should not be as it were of necessity, but willingly.

15 For perhaps he therefore departed for a season, that thou shouldest receive him for ever;

16 Not now as a servant, but above a servant, a brother beloved, specially to me, but how much more unto thee, both in the flesh, and in the Lord?

17 If thou count me therefore a partner, receive him as myself.

18 If he hath wronged thee, or oweth thee aught, put that on mine account;

19 I Paul have written it with mine own hand, I will repay it: albeit I do not say to thee how thou owest unto me even thine own self besides.

20 Yea, brother, let me have joy of thee in the Lord: refresh my bowels in the Lord.

21 Having confidence in thy obedience I wrote unto thee, knowing that thou wilt also do more than I say.

22 But withal prepare me also a lodging: for I trust that through your prayers I shall be given unto you.

23 There salute thee Epaphras, my fellow prisoner in Christ Jesus;

24. Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mine hjelpare.

25. Vår Guds Jesu Christi Nåd vare med eder anda. Amen.

Sånd af Rom, med Onesimo tejenaren.

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, my fellow labourers.

25 The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen.

¶ Written from Rome to Philemon, by Onesimus a servant.

St. Pauli Epistel

till de

Chreer.

1. Capitel.

Gordom talade Gud ofta, och i mångahanda måtto, till fäderne, genom Propheterna,

2. På det yttersta i dessa dagar hafwer han talat till oss genom Sonen, hvilken han satt hafwer till arfwinge öfwer all ting, genom hvilken han öfwer världen gjort hafwer;

3. Hvilken, efter han är hans hårlighets sten, och hans wäsendes rätta belåte, och bår all ting med sitt kraftiga ord, och hafwer rensat våra synder genom sig sjelf, sitter han på Majestetets höggra sida i högden:

4. Så mycket bättre worden än Änglarne, som han för dem högre namn ärfst hafwer.

5. Ty till hvilken af Änglarne hafwer han någon tid sagt: Du äst min Son i dag hafwer jag födt dig? Och åter: Jag skall vara hans Fader, och han skall vara min Son.

6. Och åter, då han införer den förstfödda i världen, säger han: Och alle Guds Änglar stola tillbedja honom.

7. Men om Änglarne fåger han: Han gör sina Änglar andar, och sina tjenare eldsåga.

8. Men till Sonen: Gud, din stol warar ifrån ewighet till ewighet: ditt rikes spira är en rättwis spira

THE EPISTLE

OF PAUL THE APOSTLE TO THE

HEBREWS.

CHAPTER I.

GOD, who at sundry times and in divers manners spake in time past unto the fathers by the prophets,

2 Hath in these last days spoken unto us by *his* Son, whom he hath appointed heir of all things, by whom also he made the worlds;

3 Who, being the brightness of *his* glory and the express image of his person, and upholding all things by the word of his power, when he had by himself purged our sins, sat down on the right hand of the Majesty on high;

4 Being made so much better than the angels, as he hath by inheritance obtained a more excellent name than they.

5 For unto which of the angels said he at any time, Thou art my Son, this day have I begotten thee? And again, I will be to him a Father, and he shall be to me a Son?

6 And again, when he bringeth in the firstbegotten into the world, he saith, And let all the angels of God worship him.

7 And of the angels he saith, Who maketh his angels spirits, and his ministers a flame of fire.

8 But unto the Son *he saith*, Thy throne, O God, is for ever and ever: a sceptre of righteousness is the sceptre of thy kingdom,

9. Du hafver älskat rättfärdigheten, och hatat orättfärdigheten; derföre hafver Gud, din Gud, smört dig med glädjens olja, mer än dina medbröder.

10. Och du, HERRE, grundade jorden af beghnelsen, och himlarne äro dina häunders verk.

11. De stola förgås; men du skall blifwa; och de stola alle föråldras såsom ett kläde;

12. Och såsom en klädnad skall du förwandla dem, och de warda förwandlade; men du blifwer den samme, och dina år hafwa ingen ånda.

13. Men till hwilken af Änglarne hafwer han någon tid sagt: Sätt dig på min högra hand, till des jag lägger dina fjender dig till en fotapall?

14. Äro de icke allesammans tjänstbarar, utfände till tjenst, för deras stull, som saligheten ärfwa stola?

2. Capitel.

Derföre stole wi des bättre taga wara på det och sagdt är, att wi till äfventhyrs icke förderfwäs.

2. Ty wardt det ordet fast, som genom Änglarne taladt war, och all öfverträdelse och olydighet hafwer fått sin råtta lön,

3. Huru stole wi undsty, om wi sådan salighet icke afte; hwilken, sedan hon först predikad wardt af HERRE, äro fommen in på oss, af dem som det hört hade;

4. Och Gud hafwer gifwit mittnesbörd bertill med tecken, under och mångahanda krafter, och med den Heliga Andas utstiftelse, efter hans wilja?

5. Ty han hafwer icke undergifwit Änglarna den tillkommande werlden, der wi omtale.

6. Men en bethgar enstådes, och säger: Hvad är menniskan, att du tänker på honom? Eller menniskones Son, att du söker honom?

7. Du hafwer en liten tid låtit honom

9 Thou hast loved righteousness, and hated iniquity; therefore God, even thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows.

10 And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth: and the heavens are the works of thine hands.

11 They shall perish, but thou remainest: and they all shall wax old as doth a garment;

12 And as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed: but thou art the same, and thy years shall not fail.

13 But to which of the angels said he at any time, Sit on my right hand, until I make thine enemies thy footstool?

14 Are they not all ministering spirits, sent forth to minister for them who shall be heirs of salvation?

CHAPTER II.

THEREFORE we ought to give the more earnest heed to the things which we have heard, lest at any time we should let *them* slip.

2 For if the word spoken by angels was steadfast, and every transgression and disobedience received a just recompense of reward;

3 How shall we escape, if we neglect so great salvation; which at the first began to be spoken by the Lord, and was confirmed unto us by them that heard *him*;

4 God also bearing *them* witness, both with signs and wonders, and with divers miracles, and gifts of the Holy Ghost, according to his own will?

5 For unto the angels hath he not put in subjection the world to come, whereof we speak.

6 But one in a certain place testified, saying, What is man, that thou art mindful of him? or the son of man, that thou visitest him?

7 Thou madest him a little lower

öfvergifwen wara af Änglarna: med åra och pris hafwer du frönt honom, och satt honom öfwer dina händeres wert:

8. All ting hafwer du lagt under hans fötter. I det han nu all ting hafwer honom underlagt, hafwer han intet undantagit, det honom icke underlagdt är. Dock se wi icke ännu all ting wara honom underlagda.

9. Men Jesus, som en liten tid hafwer öfvergifwen varit af Änglarna, se wi för dödens lidande skull frönt wara med åra och pris; på det han af Guds nåd skulle smaka döden för alla.

10. Ty det höfdes honom, för hwilrens skull alla ting äro, och genom hwilken alla ting äro, den der många barn till hårlighet fört hade, att han deras salighets höfding skulle, genom lidande, fullkommen göra.

11. Efter den som helgar, och de som helgade wara, äro alle af en: derföre stämmes han och icke falla dem bröder,

12. Sägande: Jag will förkunna ditt namn mina bröder, och midt i förfamligan prisa dig.

13. Och åter: Jag will fåtta min tröst till honom. Och åter: Si, jag och barnen, som Gud mig gifwit hafwer.

14. Efter barnen hafwa kött och blod, är och han des delaktig worden, på det han skulle, genom döden, nedelägga honom, som döden i måld hade, det är djefwulen;

15. Och göra dem fria, som i allt sitt lefwerne, genom dödens rådbhåga, måste trålar wara.

16. Ty han tager ingenstädes på sig Änglarna; utan Abrahams såd tager han på sig.

17. Derföre måste han i alla stycken wara bröderna lif: på det han skulle wara barmhertig, och en trogen öfverste Prest för Gudi, att försona folkets synden.

than the angels; thou crownedst him with glory and honour, and didst set him over the works of thy hands:

8 Thou hast put all things in subjection under his feet. For in that he put all in subjection under him, he left nothing *that is not put under him*. But now we see not yet all things put under him.

9 But we see Jesus, who was made a little lower than the angels for the suffering of death, crowned with glory and honour; that he by the grace of God should taste death for every man.

10 For it became him, for whom *are* all things, and by whom *are* all things, in bringing many sons unto glory, to make the captain of their salvation perfect through sufferings.

11 For both he that sanctifieth and they who are sanctified *are* all of one: for which cause he is not ashamed to call them brethren,

12 Saying, I will declare thy name unto my brethren: in the midst of the church will I sing praise unto thee.

13 And again, I will put my trust in him. And again, Behold, I and the children which God hath given me.

14 Forasmuch then as the children are partakers of flesh and blood, he also himself likewise took part of the same; that through death he might destroy him that had the power of death, that is, the devil;

15 And deliver them, who through fear of death were all their life time subject to bondage.

16 For verily he took not on *him the nature of angels*; but he took on *him the seed of Abraham*.

17 Wherefore in all things it behooved him to be made like unto *his brethren*, that he might be a merciful and faithful high priest in things *pertaining to God*, to make reconciliation for the sins of the people.

18. Ty deraf, att han wardt pint och frestad, kan han hjälpa dem, som frestad.

3. Capitel.

Derföre, I helige bröder, som deltagige ären uti den himmelska falletsen, after på Apostelen, och hwersta Presten, den wi bekänne, Christum Jesum;

2. Swilken trogen är honom, som honom gjort hafwer, såsom och Moses, i all hans hus.

3. Så mycket större ära wård än Moses, som han hafwer större ära, som huset bygger, än sjelfwa huset.

4. Ty hwart och ett hus bygges af någon; men Gud är den, som all ting gjort hafwer.

5. Och Moses war trogen i all hans hus, såsom en tjenare, de ting till mittneshörb, som framdeles hysas skulle.

6. Men Kristus, såsom en Son, i sitt hus: hwilket hus wi äre, om wi annars förtröstningen, och hoppets berömmelse, intill andan fast behålle.

7. Derföre, såsom den Helige Ande säger: I dag, om I sän höra hans röst.

8. Så förhårder icke edra hjertan, såsom stebde i wreden på frestelsedagen i öknen;

9. Då edre fäder frestade mig; de bepröfwade, och sågo mina werf i fyratio år.

10. Derföre wardt jag wred på detta släktet, och sade: Alltid fara de wille med hjertat; men de wiste icke mina wågar.

11. Så att jag och swor i min wrede: De skola icke komma uti min rolighet.

12. Ser till, låre bröder, att till afwentyrs uti någon af eder icke är ett argt och otroget hjerta, som tråder ifrån lefwande Gud.

13. Utan förmaner eder sjelfwa alla dagar så länge det nå:mes i dag: att

18 For in that he himself hath suffered being tempted, he is able to succour them that are tempted.

CHAPTER III.

WHEREFORE, holy brethren, partakers of the heavenly calling, consider the Apostle and High Priest of our profession, Christ Jesus;

2 Who was faithful to him that appointed him, as also Moses was faithful in all his house.

3 For this man was counted worthy of more glory than Moses, inasmuch as he who hath builded the house hath more honour than the house.

4 For every house is builded by some man; but he that built all things is God.

5 And Moses verily was faithful in all his house as a servant, for a testimony of those things which were to be spoken after;

6 But Christ as a son over his own house; whose house are we, if we hold fast the confidence and the rejoicing of the hope firm unto the end.

7 Wherefore as the Holy Ghost saith, To day if ye will hear his voice,

8 Harden not your hearts, as in the provocation, in the day of temptation in the wilderness:

9 When your fathers tempted me, proved me, and saw my works forty years.

10 Wherefore I was grieved with that generation, and said, They do always err in their heart; and they have not known my ways.

11 So I swore in my wrath, They shall not enter into my rest.

12 Take heed, brethren, lest there be in any of you an evil heart of unbelief, in departing from the living God.

13 But exhort one another daily, while it is called To day; lest any

ingen ibland eder blifwer förhårdad, genom syndens bedragelse.

14. Ty wi äre delaktige wordne af Christo, om wi annars tron, som wi begynt hafwe, fast behålle intill ändan.

15. Emedan det såges: I dag, om I sån höra hans röst, så förhårder icke edra hjertan, såsom stebde i wreden.

16. Ty somlige, som henne hörde, förtrånade honom; men icke alle som farue woro utaf Egypten, genom Mosen.

17. Men hwilkom war han wred i syratio år? War han icke dem, som syndat hade, hwilkas froppar förföllt i öken?

18. Men hwilkom swor han då, att de icke skulle komma in i hans rolighet; utan dem otrognom?

19. Och wi se, att de icke funde ingå för otrons skull.

4. Capitel.

Så låt oss nu frukta, att wi icke försumme det löfte, som är, att wi skole ingå i hans rolighet; och att ibland oss icke någon tillbaka blifwer.

2. Ty det är oss förkunnadt, så wäl som dem; men det halp dem intet, att de hörde ordet; efter de, som hörde, satte der icke tro till.

3. Ty wi som tro, ingå i roligheten, som han sade: Såsom jag swor i min wrede, de skola icke ingå i min rolighet: der dock de werf fullbordade woro af wärldens begynnelse.

4. Ty han sade ensådes om den sjunde dagen också: Och Gud hwilade på sjunde dagen af alla sina werf.

5. Och åter nu här: De skola icke ingå i min rolighet.

6. Efter det är ännu för handen, att somlige skola der ingå, och de, som det i förstene bebådadt wardt, äro icke komne dertill för otrons skull;

7. Ligger han åter en dag före, efter så lång tid, och säger genom David: I dag, såsom sagdt är, i dag, om I

of you be hardened through the deceitfulness of sin.

14 For we are made partakers of Christ, if we hold the beginning of our confidence steadfast unto the end;

15 While it is said, To day if ye will hear his voice, harden not your hearts, as in the provocation.

16 For some, when they had heard, did provoke: howbeit not all that came out of Egypt by Moses.

17 But with whom was he grieved forty years? was it not with them that had sinned, whose carcasses fell in the wilderness?

18 And to whom sware he that they should not enter into his rest, but to them that believed not?

19 So we see that they could not enter in because of unbelief.

CHAPTER IV.

LET us therefore fear, lest, a promise being left us of entering into his rest, any of you should seem to come short of it.

2 For unto us was the gospel preached, as well as unto them: but the word preached did not profit them, not being mixed with faith in them that heard it.

3 For we which have believed do enter into rest, as he said, As I have sworn in my wrath, if they shall enter into my rest: although the works were finished from the foundation of the world.

4 For he spake in a certain place of the seventh day on this wise, And God did rest the seventh day from all his works.

5 And in this place again, If they shall enter into my rest.

6 Seeing therefore it remaineth that some must enter therein, and they to whom it was first preached entered not in because of unbelief:

7 Again, he limiteth a certain day, saying in David, To day, after so long a time; as it is said,

hörens hans röst. så förhårder icke ebra hjertan.

8. Ty om Jofua hade kommit dem till rolighet, hade han ingalunda om en annan dag sedan sagt.

9. Dersföre står Guds folk en rolighet tillbaka.

10. Ty den som ingången är uti hans rolighet, han hafver och fått hvilat af sina verk, såsom Gud af sina.

11. Så vintläggom och nu, att vi måge infomma uti denna roligheten, på det icke någon skall falla uti samina otrost efterdömeise.

12. Ty Guds ord är lefvande och kraftigt, och skarpare än något tveågdadt svärd, och går igenom, till det det åtskäller själ och anda, och mårg och ben, och är en domare öfver tankar och hjertans uppsåt.

13. Och för honom är intet kreatur ofynligt; utan alla ting äro blotta och uppenbara för hans ögon: om honom tale vi.

14. Efter vi nu hafve en stor öfversta Prest, Jesum Guds Son, som i himmelen faren är, så låt och hålla bekännelsen.

15. Ty vi hafve icke en öfversta Prest, som icke kan warfunna sig öfver vår swaghet: utan den som frestad är i all ting, lifasom vi, dock utan synd.

16. Dersföre låt och trösteligen framgå till Nådastolen, att vi måge få barmhertighet, och sinna Nåd, på den tid och hjelp behöfves.

5. Capitel.

Förty hvar och en öfverste Prest, den af mennistorna uttages, han warder satt för mennistorna, i de ting som Gudi pådrå, att han skall offra gåswor och offer för synderna:

2. Den der kan warfunna sig öfver dem, som såkunnige äro, och willse fara; efter han är och sjelf belagd med swaghet.

To day if ye will hear his voice, harden not your hearts.

8 For if Jesus had given them rest, then would he not afterward have spoken of another day.

9 There remaineth therefore a rest to the people of God.

10 For he that is entered into his rest, he also hath ceased from his own works, as God *did* from his.

11 Let us labour therefore to enter into that rest, lest any man fall after the same example of unbelief.

12 For the word of God is quick, and powerful, and sharper than any twoedged sword, piercing even to the dividing asunder of soul and spirit, and of the joints and marrow, and is a discerner of the thoughts and intents of the heart.

13 Neither is there any creature that is not manifest in his sight: but all things *are* naked and opened unto the eyes of him with whom we have to do.

14 Seeing then that we have a great high priest, that is passed into the heavens, Jesus the Son of God, let us hold fast *our* profession.

15 For we have not a high priest which cannot be touched with the feeling of our infirmities; but was in all points tempted like as *we are*, yet without sin.

16 Let us therefore come boldly unto the throne of grace, that we may obtain mercy, and find grace to help in time of need.

CHAPTER V.

FOR every high priest taken from among men is ordained for men in things *pertaining* to God, that he may offer both gifts and sacrifices for sins:

2 Who can have compassion on the ignorant, and on them that are out of the way; for that he himself also is compassed with infirmity.

3. Dersföre måste han od, såsom för folket, så od för sig sjelf offra för hunder.

4. Och ingen tager sig sjelf åra; utan den som od kallad warder af Gudi, lika som Aaron.

5. Så hafwer od icke Christus gjort sig sjelf hårlig, att han skulle warda öfwerste Prest; utan den som sade till honom: Du äst min Son, i dag hafwer jag födt dig.

6. Såsom han od annorstådes säger: Du äst en Prest i ewig tid, efter Melchizedeks sätt.

7. Och hafwer på sina fötts dagar offrat bödn och åkallan, med starkt rop och tårar till honom, som honom fråfsa kunde ifrån döden, och wardt bödnhörd, dersföre, att han höll Gud i wörning.

8. Och ändå han war Guds Son, hafwer han doct, af det han led, lårt lydnad.

9. Och då han fullkommen wardt, blef han attom dem, som honom lyda, en orsat till ewig salighet.

10. Kallad af Gudi en öfwerste Prest, efter Melchizedeks sätt.

11. Derom wi hade wäl mycket tala; men det är swårt, efter 3 åren så oförståndige.

12. Och 3, som länge sedan skulle varit lärare, behöfwen åter, att man lærer eder de första bokstäfverna af Guds ord; och att man gifwer eder mjölk, och icke stadig mat.

13. Ty hwem man ännu mjölk gifwa måste, han är oförfaren i rättfärdighetens ord, ty han är ett barn.

14. Men dem, som fullkomne äro, tillhörer stadig mat, de som genom wanan öfswade äro i sinnet, till att ättilja godt och ondt.

6. Capitel.

Dersföre wilje wi låta bestå den lärdom, som lyder på beghnelsen till ett Christligt lefwerne, och taga det

3 And by reason hereof he ought, as for the people, so also for himself, to offer for sins.

4 And no man taketh this honour unto himself, but he that is called of God, as was Aaron.

5 So also Christ glorified not himself to be made a high priest; but he that said unto him, Thou art my Son, to day have I begotten thee.

6 As he saith also in another place, Thou art a priest for ever after the order of Melchizedek.

7 Who in the days of his flesh, when he had offered up prayers and supplications with strong crying and tears unto him that was able to save him from death, and was heard in that he feared;

8 Though he were a Son, yet learned he obedience by the things which he suffered;

9 And being made perfect, he became the author of eternal salvation unto all them that obey him;

10 Called of God a high priest after the order of Melchizedek.

11 Of whom we have many things to say, and hard to be uttered, seeing ye are dull of hearing.

12 For when for the time ye ought to be teachers, ye have need that one teach you again which be the first principles of the oracles of God; and are become such as have need of milk, and not of strong meat.

13 For every one that useth milk is unskilful in the word of righteousness: for he is a babe.

14 But strong meat belongeth to them that are of full age, even those who by reason of use have their senses exercised to discern both good and evil.

CHAPTER VI.

THEREFORE leaving the principles of the doctrine of Christ, let us go on unto perfection; not

fbre, som till fullkomligheten drager: icke på nytt läggande grunden till båttring af döda gerningar, till tron på Gud,

2. Till döpselen, till lärdom, till händer påläggning, till de dödas uppkändelse, och till den ewiga domen.

3. Och det vilje vi göra, om Gud annars det tillståndet.

4. Ty det är omöjligt, att de som en gång upplyste åro, och smakat hafwa den himmelska gåfwan, och delatige mordne åro af den Heliga Andan,

5. Och smakat hafwa det goda Guds ord, och den tillkommande werldens kraft,

6. Om de affalla, och på nytt sig sjelfwa försåsta Guds Son, och för spott hålla, att de stola igen förhåsa till båttring.

7. Ty jorden som inbrider regnet, som ofta kommer på henne, och bår dem beqvåma örter, som henne bruka, hon får wålsignelse af Gudi.

8. Men den törne och tistel bår, hon är oduglig, och närmast förbannelsen; himlens åndalyft år, att hon skall brännas.

9. Men vi förse oss, I åtsfellige, till eder det bättre år, och det saligheten närware år, åndoc wi så tale:

10. Ty Gud år icke oråttwis, att han förgåter edra gerningar och arbete i kärleken, som I bewisat hafwen på hans namn, då I tjenten helgonen, och ånnu tjenen.

11. Men wi begåre, att hwar och en af eder den samma slit bewisar, till att hålla hoppet fastt intill åndan:

12. Att I icke tröge blifwen; utan deras efterföljare, som genom tron och långmodigheten få det arf, som utlofwadt år.

13. Ty når Gud lofwade Abrahe, då han ingen större hade der han chib swårja kunde swor han wid sig sjelf,

laying again the foundation of repentance from dead works, and of faith toward God,

2 Of the doctrine of baptisms, and of laying on of hands, and of resurrection of the dead, and of eternal judgment.

3 And this will we do, if God permit.

4 For it is impossible for those who were once enlightened, and have tasted of the heavenly gift, and were made partakers of the Holy Ghost,

5 And have tasted the good word of God, and the powers of the world to come,

6 If they shall fall away, to renew them again unto repentance; seeing they crucify to themselves the Son of God afresh, and put him to an open shame.

7 For the earth which drinketh in the rain that cometh oft upon it, and bringeth forth herbs meet for them by whom it is dressed, receiveth blessing from God:

8 But that which beareth thorns and briars is rejected, and is nigh unto cursing; whose end is to be burned.

9 But, beloved, we are persuaded better things of you, and things that accompany salvation, though we thus speak.

10 For God is not unrighteous to forget your work and labour of love, which ye have shewed toward his name, in that ye have ministered to the saints, and do minister.

11 And we desire that every one of you do shew the same diligence to the full assurance of hope unto the end:

12 That ye be not slothful, but followers of them who through faith and patience inherit the promises.

13 For when God made promise to Abraham, because he could swear by no greater, he sware by himself,

14. Och sade: Sannerligen, jag vill wålsigna dig, och fördrå dig.

15. Och så, efter han i tålmod för-
bidde, fick han det som utlofwadt war.

16. Ty menniskorna swärja wid den
der större är än de, och dem emellan
blifwer en ånde på alla tråtor, om det
stadfäst blifwer med en ed.

17. Men då Gud wille riteligen be-
wisa arfwingarna till löftet sitt upsåts
fasthet, lade han der en ed uppå;

18. Att wi genom tu omöfeliga ting,
i hvilka omöjligt är, att Gud ljuga
skulle, en stark tröst hafwa skulle, wi
som vertill flytt hafwe, att wi måtte
få det hopp, som tillbudit är:

19. Swillet wi hålle, såsom ett så-
kert och fast wår själs ankare; det och
ingår intill det, som innan för förlof-
ten är:

20. Dit Förelöparen för oss ingången
är, Jesus, en öfwerste Preste worden
till ewig tid, efter Melchisedeks sätt.

7. Capitel.

Denne Melchisedek war Konung i
Salem, högsta Guds Prest, den
Abraham mötte, då han igen kom ifrån
den Konunga slagting, och wålsig-
nade honom;

2. Swilten och Abraham gaf tionde
af all ting: först uttolkas han rätt-
wisans Konung; men sedan är han
och Salems Konung, det är, fribens
Konung;

3. Utan fader, utan moder, utan
slägt, och hafwer hwarken beghnelse
på dagarna, eller ånda på lifwet;
men han är lif worden wid Guds Son,
och blifwer Prest i ewighet.

4. Men ser huru stor den är, som och
Abraham Patriarchen gaf tionde af
hjtet.

5. Men Levi söner, då de Presterska-
bet anamma, hafwa befallning taga
tionde af folket, det är, af sina bröder,

14 Saying, Surely blessing I will
bless thee, and multiplying I will
multiply thee.

15 And so, after he had patiently
endured, he obtained the promise.

16 For men verily swear by the
greater: and an oath for confirma-
tion is to them an end of all strife.

17 Wherein God, willing more
abundantly to shew unto the heirs
of promise the immutability of his
counsel, confirmed it by an oath:

18 That by two immutable things,
in which it was impossible for God
to lie, we might have a strong con-
solation, who have fled for refuge
to lay hold upon the hope set be-
fore us:

19 Which hope we have as an
anchor of the soul, both sure and
steadfast, and which entereth into
that within the veil;

20 Whither the forerunner is for
us entered, even Jesus, made a high
priest for ever after the order of
Melchizedek.

CHAPTER VII.

FOR this Melchizedek, king of
Salem, priest of the most high
God, who met Abraham returning
from the slaughter of the kings,
and blessed him;

2 To whom also Abraham gave a
tenth part of all; first being by in-
terpretation King of righteousness,
and after that also King of Salem,
which is, King of peace;

3 Without father, without mother,
without descent, having neither be-
ginning of days, nor end of life;
but made like unto the Son of God;
abideth a priest continually.

4 Now consider how great this
man was, unto whom even the pa-
triarch Abraham gave the tenth
of the spoils.

5 And verily they that are of the
sons of Levi, who receive the office
of the priesthood, have a command-

efter lagen, ändå de och af Abrahams länder komne åro.

6. Men den, hwilken slågte icke rånas ibland dem, han tog tionde af Abraham, och wålsignade honom, som löftet hade.

7. Nu nefar det ingen, att det som mindre år, tager wålsignelse af det som förre år.

8. Och här taga de menuistor tionde, som dödelige åro; men der han, som betygas om, att han lefwer.

9. Och, om jag så fåga skall: Levi, som tionden plågar taga, wardt of tiondad i Abraham:

10. Ty han war ändå i sin faders länder då Melchizedek honom mötte.

11. Är nu fullkomlighet stedd genom det Levitiska Presterskapet; ty derunder sät folket lagen, hwad behöfde sågas, att en annan Prest uppkomma skulle, efter Melchizedeks sätt, och icke efter Aarons sätt?

12. Ty der Presterskapet förwandladt warder, der måste och lagen förwandlas.

13. Ty den som detta såges om, är af ett annat slågte, af hwilket aldrig någon stötte altaret.

14. Ty det är ju uppenbart, att vår HERRE är kommen af Juda slågte, till hwilken slågte Moses intet talat hafwer om Presterskapet.

15. Och är det ännu klarare, medan en annan Prest efter Melchizedeks sätt uppkommer,

16. Hwilken icke är gjord efter föttelig budors lag, utau efter oändelig lifskraft.

17. Ty han betyggar: Du äst en Prest, ewinnertigen, efter Melchizedeks sätt.

18. Ty dermed ster, att den förre lagen affkommer, för hennes swaghet och onyttighets skull.

ment to take tithes of the people according to the law, that is, of their brethren, though they come out of the loins of Abraham:

6 But he whose descent is not counted from them received tithes of Abraham, and blessed him that had the promises.

7 And without all contradiction the less is blessed of the better.

8 And here men that die receive tithes; but there he *receiveth them*, of whom it is witnessed that he liveth.

9 And as I may so say, Levi also, who receiveth tithes, paid tithes in Abraham.

10 For he was yet in the loins of his father, when Melchizedek met him

11 If therefore perfection were by the Levitical priesthood, (for under it the people received the law,) what further need *was there* that another priest should rise after the order of Melchizedek, and not be called after the order of Aaron?

12 For the priesthood being changed, there is made of necessity a change also of the law.

13 For he of whom these things are spoken pertaineth to another tribe, of which no man gave attendance at the altar.

14 For it is evident that our Lord sprang out of Judah; of which tribe Moses spake nothing concerning priesthood.

15 And it is yet far more evident: for that after the similitude of Melchizedek there ariseth another priest.

16 Who is made, not after the law of a carnal commandment, but after the power of an endless life.

17 For he testifieth, Thou art a priest for ever after the order of Melchizedek.

18 For there is verily a disannulling of the commandment going before for the weakness and unprofitableness thereof.

19. Ty lagen funde intet göra full-
fomligt; och wrder ett bättre hopp
infördt, genom hwilket wi nalkas Gud.

20. Och så mycket mer, att det icke
stodde utan ed, ty de frre ro utan ed
Prester wordne;

21. Men denne med ed, genom den
som sade till honom: Herren swor,
och det skall icke ångra honom: Du st
en Prest ewinnerligen, efter Melchise-
deds stt.

22. Så mycket bättre Testamente haf-
wer Jesus utrttat.

23. Och de frre ro månge Prester
wordne; därföre, att döden lt dem
icke bliwa:

24. Men denne, efter han blifwer
ewinnerligen, hafwer ett ofrgngligt
Prestskap.

25. Swarföre han o kan ewinnerli-
gen saliga göra dem, som genom ho-
nom komma till Gud, och lefwer altid,
och beder altid fr dem.

26. Ty en sådan Öfwerste Prest hf-
des o hafwa, den der helig wore,
ofstydlig, obesmittad, stjd ifrån syn-
dare, och högre än himmelen;

27. Hwiltten icke dageligen behöfde,
såsom de andre Öfwerste Prester, först
fr sina egna synder offra, och sedan
fr folkets synder: ty han gjorde det
en gång, då han sig sjelf offrade.

28. Ty lagen sätter menniskor till f-
wersta Prester, som swaghet hafwa;
men edens ord, som efter lagen sagdt
r, det sätter Sonen ewig och full-
fomlig.

8. Capitel.

Men summan af det wi tale, r det-
ta: wi hafwe en sådan Öfwerste
Prest, som sitter på högra handen på
Majestätets stol i himmelen;

2. Och r en staffare öfwer de heliga
hfwor, och öfwer det sannstydliga
tabernaklet Gud upprest hafwer, och
ingen menniska.

19 For the law made nothing per-
fect, but the bringing in of a better
hope *did*; by the which we draw
nigh unto God.

20 And inasmuch as not without
an oath *he was made priest*:

21 (For those priests were made
without an oath; but this with an
oath by him that said unto him,
The Lord sware and will not re-
pent, Thou *art* a priest for ever
after the order of Melchizedek:)

22 By so much was Jesus made
a surety of a better testament.

23 And they truly were many
priests, because they were not suf-
fered to continue by reason of death:

24 But this *man*, because he con-
tinueth ever, hath an unchange-
able priesthood.

25 Wherefore he is able also to
save them to the uttermost that
come unto God by him, seeing he
ever liveth to make intercession
for them.

26 For such a high priest became
us, *who is* holy, harmless, unde-
filed, separate from sinners, and
made higher than the heavens;

27 Who needeth not daily, as
those high priests, to offer up sac-
rifice, first for his own sins, and then
for the people's: for this he did once,
when he offered up himself.

28 For the law maketh men high
priests which have infirmity; but
the word of the oath, which was
since the law, *maketh* the Son, who
is consecrated for evermore.

CHAPTER VIII.

NOW of the things which we
have spoken *this is* the sum.
We have such a high priest, who is
set on the right hand of the throne
of the Majesty in the heavens;

2 A minister of the sanctuary
and of the true tabernacle, which
the Lord pitched, and not man.

3 Ty hvar och en öfverste Prest warder sticad till att offra gåfwor och offer; derföre är det af nöden, att denne och något hafwer, det han offra skall.

4. Hvar han nu wore på jorden, så wore han icke Prest, der Presten äro, de der efter lagen offra gåfwor;

5. Swillte tjena estersynen och stugan till de himmelska ting, såsom Mose af Gud svaradt wardt då han stulle fullkomna tabernaklet: Se till, sade han, att du gör allt efter den estersyn, som dig wist är på berget.

6. Men nu hafwer han fått ett bättre ämbete, såsom han ett bättre Testamentes Medlare är; det och på bättre löfte fatt är.

7. Ty om det första hade varit ostrafeligt, hade ingalunda ordet sökt rum till ett annat.

8. Ty han straffar dem och säger: Si, de dagar stola komma, säger HERren, att jag skall fullkomna öfwer Israels hus, och Juda hus, ett nytt Testamente:

9. Icke efter det Testamentet, som jag deras sader gjorde, på den dag, då jag tog dem wid deras hand, att utföra dem af Egypti land; efter de blefwo icke ståndande i mitt Testamente, så hafwer jag och gifwit dem utur mitt sinne, säger HERren.

10. Ty detta är det Testamente, som jag vill göra Israels hus, efter dessa dagar, säger HERren: Jag vill gifwa min lag uti deras sinne, och uti deras hjerta will jag strifwa dem, och jag will wara deras Gud, och de stola wara mitt folk.

11. Och skall ingen lära sin nästa, eller sin broder, och säga: Ränn HERran, ty de stola alle känna mig, ifrån den minsta ibland dem och till den största.

12. Ty jag warder förblifwad öfwer deras orättfärdigheter, och deras synder, och deras ondska skall jag icke mer ihogfomma.

3 For every High priest is ordained to offer gifts and sacrifices: wherefore it is of necessity that this man have somewhat also to offer.

4 For if he were on earth, he should not be a priest, seeing that there are priests that offer gifts according to the law:

5 Who serve unto the example and shadow of heavenly things, as Moses was admonished of God when he was about to make the tabernacle: for, See, saith he, that thou make all things according to the pattern shewed to thee in the mount.

6 But now hath he obtained a more excellent ministry, by how much also he is the mediator of a better covenant, which was established upon better promises.

7 For if that first covenant had been faultless, then should no place have been sought for the second.

8 For finding fault with them, he saith, Behold, the days come, saith the Lord, when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah:

9 Not according to the covenant that I made with their fathers, in the day when I took them by the hand to lead them out of the land of Egypt; because they continued not in my covenant, and I regarded them not, saith the Lord.

10 For this is the covenant that I will make with the house of Israel after those days, saith the Lord; I will put my laws into their mind, and write them in their hearts; and I will be to them a God, and they shall be to me a people:

11 And they shall not teach every man his neighbour, and every man his brother, saying, Know the Lord: for all shall know me, from the least to the greatest.

12 For I will be merciful to their unrighteousness, and their sins and their iniquities will I remember no more.

13 I det han säger: Ett nytt, för-
åbråde han det första. Det nu ål-
drigt och gammalt är det är hardt
wid åndan

9. Capitel.

Hade och mål det första sina rätt-
er, och Gudstjenst, och utvärtes he-
lighet.

2. Ty det framre tabernaklet war der
uppsatt; uti hwilket woro Ijusastakar-
ne, och bordet, och ståndbröden, och
detta kallades det heliga.

3. Men bakom andra förlåtten, war
det tabernaklet, som man kallade det
allraheligaste;

4. Hwilket hade det gyldene rökelse-
karret, och Testamentets Ark, på alla
sidor bestagen med guld: uti hwilken
war det gyldene åmbar, der det him-
melbrödet uti war, och Arons staf,
som blomstrats hade, och Testamentets
taflor;

5. Men der ofwan uppå woro här-
lighetens Cherubim, som öfwerstygde
Nåda stolen: af hwilka staden på den-
na tid icke beynnerligen är sågandes.

6. Då nu detta så beredt war, gingo
Presterna altid in i det framre taber-
naklet, och utträttade Gudstjensten.

7. Men uti det andra, gick allenast
den öfwerste Presten, en tid om året:
icke utan blod, det han offrade för sina
egna, och för folkets synder:

8. Der den Helige Ande med-bethdde,
att helighetens wäg ändå icke uppen-
bar war, medan det första tabernaklet
stod:

9. Hwilket war en lifnelse i den tiden,
i hwilken gåfwor och offer offrades, och
kunde icke göra honom fullkommen, ef-
ter samwetet, som den Gudstjensten
gjorde;

10. Allenast med mat och dryck, och
wångahanda twagning, och utvärtes
helighet, som pålagda woro intill båt-
tringens tid.

13 In that he saith, A new cove-
nant, he hath made the first old.
Now that which decayeth and wax-
eth old is ready to vanish away.

CHAPTER IX.

THEN verily the first covenant
had also ordinances of divine
service, and a worldly sanctuary.

2 For there was a tabernacle made;
the first, wherein was the candlestick,
and the table, and the shewbread;
which is called the sanctuary.

3 And after the second vail, the
tabernacle which is called the ho-
liest of all;

4 Which had the golden censer,
and the ark of the covenant over-
laid round about with gold, where-
in was the golden pot that had
manna, and Aaron's rod that bud-
ded, and the tables of the cove-
nant;

5 And over it the cherubim of
glory shadowing the mercyseat; of
which we cannot now speak par-
ticularly.

6 Now when these things were
thus ordained, the priests went al-
ways into the first tabernacle, ac-
complishing the service of God.

7 But into the second went the
high priest alone once every year,
not without blood, which he offered
for himself, and for the errors of
the people:

8 The Holy Ghost this signifying,
that the way into the holiest of all
was not yet made manifest, while
as the first tabernacle was yet
standing:

9 Which was a figure for the time
then present, in which were offered
both gifts and sacrifices, that could
not make him that did the service
perfect, as pertaining to the con-
science;

10 Which stood only in meats
and drinks, and divers washings,
and carnal ordinances, imposed on
them until the time of reformation.

11 Men Kristus är kommen, att han skall vara öfverste Prest till det tillkommande goda, genom ett större och fullkomligare tabernakel, det med händer icke gjordt är, det är, det icke så byggt är:

12. Icke heller genom bockablod eller kalkwablod; utan han är genom sitt eget blod en resa ingången .ti det heliga, och hafwer funnit en ewig förlofning.

13. Ty hafwer ogablod och bockablod, och strödd aska af son helgat de orena till föttfelig renhet;

14. Huru mycket mer skall Christi blod, som hafwer sig sjelf obesmittad, genom den Heliga Andan, Gud offrat, rena vårt samwete af de döda gerningar, till att tjena lefwande Gud.

15. Derföre är han od Nya Testamentets Medlare, på det de, som fallade åro, skulle få det ewiga arfwets löfte, i ihj, att hans dödd gif der emellan, till förlofning ifrån de öfverträdelsor, som under det förra Testamentet woro.

16. Ty hwar ett Testamente är, måste od hans dödd med wara, som Testamentet gjorde.

17. Ty Testamentet blifwer giltt genom dödden, annars hafwer det ännu ingen magt, så länge han lefwer, som Testamentet gjorde.

18. Derföre war od icke det första stiftadt utan blod.

19. Ty då Moses att folket föregifwit hade hwar och ett budord, efter lagen; tog han kalkwablod, och bockablod, med watten, och purpurull, och hysop, och bestänkte boken, och att folket,

20. Och sade: Detta är Testamentets blod, det Gud hafwer eder budit.

21. Och bestieffes tabernaklet, och alla kärlen, der Gudstjenst plågade med gödras, bestänkte han sammalunda med blod.

22. Och warda måst alla ting efter

11 But Christ being come a high priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands, that is to say, not of this building;

12 Neither by the blood of goats and calves, but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us.

13 For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of a heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh;

14 How much more shall the blood of Christ, who through the eternal Spirit offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God?

15 And for this cause he is the mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance.

16 For where a testament is, there must also of necessity be the death of the testator.

17 For a testament is of force after men are dead: otherwise it is of no strength at all while the testator liveth.

18 Whereupon neither the first testament was dedicated without blood.

19 For when Moses had spoken every precept to all the people according to the law, he took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hysop, and sprinkled both the book and all the people,

20 Saying, This is the blood of the testament which God hath enjoined unto you.

21 Moreover he sprinkled with blood both the tabernacle, and all the vessels of the ministry.

22 And almost all things are by

lagen rena gjorde i blod; och utan blods utgjutelse sfer ingen förlåtelse.

23. Så är nu af nöden, att de himmelska tingens eftersyner stola med sådant renade warda; men de himmelska ting måste bättre offer hafwa, än dessa woro.

24. Ty Christus är icke ingången i det heliga, som med händer gjordt är, hwilket är en eftersyn till det sannskildiga; utan in uti sjelfwa himmelen. På det han skall nu wara i Guds åsyn för oss.

25. Icke, att han skall ofta offra sig, såsom öfwerste Presten gick hwart år in uti det heliga, med andras blod;

26. Eljes måste han stolat ofta lida, af werldens beghuelse; men nu på werldens ändahst, är han en gång uppenbarad, genom sitt eget offer, till att borttaga synden.

27. Och såsom menniskorna är förelagdt en gång dö; men sedan domen:

28. Så är och Christus en gång offerad, till borttaga mångas synder; men en annan gång skall han låta se sig, uta synd, dem, som honom wänta, till salighet.

10. Capitel.

Ty lagen hafwer stuggan af det tillkommande goda, och icke sjelfwa varelsen. Arligen måste man offra altid enahanda offer, och kan icke göra dem fullbordade, som det offra:

2. Annars hade det återwändt offeras, efter de som så offra, hade sedan intet samwete haft af synder, när de hade en gång warit rene gjorde:

3. Utan dermed sfer en åminnelse på synderna hwart år.

4. Ty omöjligt är genom ogablob och boctablob borttaga synder.

5. Derföre, då han kommer i wert-

the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission.

23 *It was* therefore necessary that the patterns of things in the heavens should be purified with these; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these.

24 For Christ is not entered into the holy places made with hands, *which are* the figures of the true; but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us:

25 Nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth into the holy place every year with blood of others;

26 For then must he often have suffered since the foundation of the world: but now once in the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice of himself.

27 And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgment:

28 So Christ was once offered to bear the sins of many; and unto them that look for him shall he appear the second time without sin unto salvation.

CHAPTER X.

FOR the law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices, which they offered year by year continually, make the comers thereunto perfect.

2 For then would they not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged should have had no more conscience of sins.

3 But in those *sacrifices there is* a remembrance again made of sins every year.

4 For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins.

5 Wherefore, when he cometh in-

den, säger han: Offer och gåfvor hafver du icke velat; men troppen hafver du mig beredt.

6. Brånneoffer och syndoffer behaga dig icke:

7. Då sade jag: Si, jag kommer; i boken är skrifvit om mig, att jag skall göra din vilja, o Gud.

8. Tillförene då dan sade: Offer och gåfvor, brånneoffer och syndoffer hafver du icke velat, icke behaga de dig heller, hvilka efter lagen offras;

9. Då sade han: Si, jag kommer, till att göra, o Gud, din vilja. Der tager han det första bort, att han det andra insätta skall.

10. I hvilken vilja vi helgade äre en gång, genom Jesu Christi kroppens offer.

11. Och hvar och en Prest är insatt, att han dageligen skall stå Gudstjensten, och ofta offra enahanda offer, hvilka aldrig kunna borttaga synder:

12. Men denne, då han hade offrat ett offer för synderna, det ewinnerligen gäller, sitter han på Guds högsta hand;

13. Och väntar nu, till des hans ovänner lagde warda, honom till en fotapall

14. Ty med ett offer hafver han ewinnerligen fullkommat dem, som helige warda.

15. Det betygar också den Helige Ande; ty då han tillförene sagt hade;

16. Det är det Testamentet, som jag dem göra vill, efter de dagar, säger Guds Ordet: Jag vill gifwa min lag i deras hjerta, och i deras sinne vill jag skrifa den;

17. Och deras synder och orättfärdighet vill jag icke mer ihogkomma.

18. Der nu sådan förlåtelse är, der är icke mer offer för synder.

19. Efter wi nu hafwe, såre bröder, frihet till att ingå uti det heliga, genom Jesu blod;

20. Hvilken han också beredt hafver till en ny och lefwande väg, genom förlåtten, det är, genom sitt dödt;

to the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not, but a body hast thou prepared me:

6 In burnt offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure.

7 Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me) to do thy will, O God.

8 Above when he said, Sacrifice and offering and burnt offerings and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein, which are offered by the law;

9 Then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second.

10 By the which will we are sanctified through the offering of the body of Jesus Christ once for all.

11 And every priest standeth daily ministering and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins:

12 But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God;

13 From henceforth expecting till his enemies be made his footstool.

14 For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified.

15 Whereof the Holy Ghost also is a witness to us: for after that he had said before,

16 This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord; I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them;

17 And their sins and iniquities will I remember no more.

18 Now where remission of these is, there is no more offering for sin.

19 Having therefore, brethren, boldness to enter into the holiest by the blood of Jesus,

20 By a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh;

21. Och hafve en öfverste Präst öfver Guds hus;

22. Så låt oss framgå, med ett sannskildigt hjerta, uti en fullkomlig tro, bestånkte i hjertat ifrån ett ondt samwete, och twagne om froppen wed rent watten.

23. Och låt oss hålla hoppets bekränne owilligt: ty han är trofast, som det lofwat hafwer.

24. Och låt oss äta på oss inbördes, till att uppväcka till kärlek och goda gerningar:

25. Icke öfvergiftwande vår församling, såsom somlige för sed hafwa: utan förmaner eder inbördes, och det des mer, att I sen, huru dagen nalkas.

26. Ty om wi sjelfwolljande synde, sedan wi förstått hafve sanningen, då står oss intet offer igen för synderna,

27. Utan en förstrårlig döms förbidelse, och eldens nit, som motståndarena förtära skall.

28. So som bryter Mosés lag, han måste dö utan barmhertighet, efter tu eller tre vittnen:

29. Huru mycket större nåpst, menen I, förtjenar den, som Guds Son förtrampar, och Testamentets blod såsom orent altar, genom hwilket han helgad är, och försmåder nådens Andä?

30. Ty wi känne den som sade: Hämnden är min; jag skall wedergålat, säger HERREN. Och åter: HERREN skall döma sitt folk.

31. Det är gråfeligt, falla uti lefwande Guds händer.

32. Men somwer ihåg de framlidna dagar, i hwilka I upplyste woren, och fioden en stor törning i bedröfwelsen:

33. Endels, då I sjelfwe, genom hådelse och bedröfwelse, ett widunder worden; och endels, då I sållstap haden med dem, som det så går.

21 And *having* a high priest over the house of God;

22 Let us draw near with a true heart in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water.

23 Let us hold fast the profession of *our* faith without wavering; for he *is* faithful that promised;

24 And let us consider one another to provoke unto love and to good works:

25 Not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some *is*; but exhorting *one another*: and so much the more, as ye see the day approaching.

26 For if we sin wilfully after that we have received the knowledge of the truth, there remaineth no more sacrifice for sins,

27 But a certain fearful looking for of judgment and fiery indignation, which shall devour the adversaries.

28 He that despised Moses' law died without mercy under two or three witnesses:

29 Of how much sorer punishment, suppose ye, shall he be thought worthy, who hath trodden under foot the Son of God; and hath counted the blood of the covenant, wherewith he was sanctified, an unholy thing, and hath done despite unto the Spirit of grace?

30 For we know him that hath said, Vengeance *belongeth* unto me, I will recompense, saith the Lord. And again, The Lord shall judge his people.

31 *It is* a fearful thing to fall into the hands of the living God.

32 But call to remembrance the former days, in which, after ye were illuminated, ye endured a great fight of afflictions;

33 Partly, whilst ye were made a gazingstock both by reproaches and afflictions; and partly, whilst ye became companions of them that were so used.

34. *Th* *J* hafwen delattige warit af be bedröfwelser, som af mina bojer gingo, och med fröjd lidit edra ägodelars förstöfning, wetande, att *J* när eder sjelfwa bättre och blifwande ägodelar hafwen i himmelen.

35. Så kaster nu icke bort eder tröst, som en stor lön hafwer.

36. *Th* tålmodet är eder behof, på det *J* mågen göra Guds wilja, och så det som lofwadt är.

37. *Th* ännu en liten tid, så kommer den som komma skall, och fördröjer icke.

38. Men den rättfärdige skall icke af tron, och hwilken sig undandrager, han skall icke behaga min själ.

39. Men wi äre icke de, som öf undandrage till förtäppelse; utan af dem som tro, och frälsa själen.

11. Capitel.

Men tron är en wiß förlåtelse på det, som man hoppas, och intet twifla om det man icke ser.

2. Genom henne hafwa de gamle fått vittnesbörd.

3. Genom tron besinne wi, att werlden är fullbordad genom Guds ord: så att allt det man ser, är wordet af intet.

4. Genom tron offrade Abel Gudi större offer än Cain, med hwilket han fick vittnesbörd, att han war rättfärdig, då Gud gaf om hans gåfwor vittnesbörd, och genom henne talar han ännu, ändocå han dödd är.

5. Genom tron wardt Enoch borttagen, så att han icke skulle se döden, och fanns intet, derföre att Gud borttog honom; ty förr än han borttagen war, hade han fått vittnesbörd, att han tåktes Gudi.

6. *Th* utan tron är omöjligt tådas Gudi. *Th* den till Gud komma will, han måste tro att Gud är, och att han lönar dem som söka honom.

7. Genom tron ärade Noe Gud, och

34 For ye had compassion of me in my bonds, and took joyfully the spoiling of your goods, knowing in yourselves that ye have in heaven a better and an enduring substance.

35 Cast not away therefore your confidence, which hath great recompense of reward.

36 For ye have need of patience, that, after ye have done the will of God, ye might receive the promise.

37 For yet a little while, and he that shall come will come, and will not tarry.

38 Now the just shall live by faith: but if *any man* draw back, my soul shall have no pleasure in him.

39 But we are not of them who draw back unto perdition; but of them that believe to the saving of the soul.

CHAPTER XI.

NOW faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen.

2 For by it the elders obtained a good report.

3 Through faith we understand that the worlds were framed by the word of God, so that things which are seen were not made of things which do appear.

4 By faith Abel offered unto God a more excellent sacrifice than Cain, by which he obtained witness that he was righteous, God testifying of his gifts: and by it he being dead yet speaketh.

5 By faith Enoch was translated that he should not see death; and was not found, because God had translated him: for before his translation he had this testimony, that he pleased God.

6 But without faith *it is impossible to please him*: for he that cometh to God must believe that he is, and *that* he is a rewarder of them that diligently seek him.

7 By faith Noah, being warned of

berebbe arken, till sitt huses råddning, då han fick Guds befallning om de ting, som icke syntes: genom hvilken (ark) han fördömde världen, och wardt den rättfärdighets arfwinge, som af tron är.

8. Genom tron wardt Abraham lyd- dig, då han kallad wardt, till att ut- gå i det land, som han så skulle till arfs; och for ut, och wiste icke hwart han komma skulle.

9. Genom tron war han en främling uti det landet honom lofwadt war, lifasom uti ett främmande land, bodde kti tabernakel med Isaac och Jacob, som medarfwingar woro till samma löfte.

10. Ty han wänte efter en stad, som grund hade, hwilkens byggmästare och stapare är Gud.

11. Genom tron fick och Sara kraft till att aflla, och födde öfwer sin ålders tid: ty hon höll honom trofast, som det lofwat hade.

12. Dersöre wordo och af en, som i den måttön dödd war, många födde, såsom stjernorna på himmelen, och som sanden är i hafstranden, den otalig är.

13. I tron äro desse alle döde, och hafwa dock intet fått af löftet: utan sett det fjerran efter, och trott deruppå, och låtit sig njä, bekännande sig wa- ra gäster, och främmande på jorden.

14. Ty de som sådant säga, gifwa tillfånna, att de söka ett såderckland.

15. Och om de hade det ment, der de utgångne woro, hade de wäl haft tid att wända tillbaka;

16. Men nu begära de ett bättre, det är, det himmelska: dersöre stämmed icke Gud kallas deras Gud: ty han hafwer beredt dem en stad.

17. Genom tron offrade Abraham Isaac, när han försökt wardt, och of- frade enda sonen, då han hade fått ett;

God of things not seen as yet, moved with fear, prepared an ark to the saving of his house; by the which he condemned the world, and became heir of the righteousness which is by faith.

8 By faith Abraham, when he was called to go out into a place which he should after receive for an inheritance, obeyed; and he went out, not knowing whither he went.

9 By faith he sojourned in the land of promise, as in a strange country, dwelling in tabernacles with Isaac and Jacob, the heirs with him of the same promise:

10 For he looked for a city which hath foundations, whose builder and maker is God.

11 Through faith also Sarah herself received strength to conceive seed, and was delivered of a child when she was past age; because she judged him faithful who had promised.

12 Therefore sprang there even of one, and him as good as dead, so many as the stars of the sky in multitude, and as the sand which is by the sea shore innumerable.

13 These all died in faith, not having received the promises, but having seen them afar off; and were persuaded of them, and embraced them, and confessed that they were strangers and pilgrims on the earth.

14 For they that say such things declare plainly that they seek a country.

15 And truly, if they had been mindful of that country from whence they came out, they might have had opportunity to have returned.

16 But now they desire a better country, that is, a heavenly: wherefore God is not ashamed to be called their God: for he hath prepared for them a city.

17 By faith Abraham, when he was tried, offered up Isaac: and he that had received the promises offered up his only begotten son.

18. Om hvilken sagdt war: Uti Isaac fall dig din såd fallad warda:

19. Och tänkte, att Gud kunde och wäl uppväcka ifrån de döda: deraf tog han och honom igen till en lifnelse.

20. Genom tron wälsignade Isaac Jacob, och Esau, om tillkommande ting.

21. Genom tron, då Jacob dödde, wälsignade han båda Josephs söner, och tillbad det öfwersta på hans spira.

22. Genom tron, då Joseph dö skulle, talade han om Israels barns utgång, och gaf befallning om sina ben.

23. Genom tron wardt Moses för-dold i tre månader af sina föräldrar, då han född war; deraföre att de sågo, att han war ett dågeligt barn; och fruktade intet Konungens bud.

24. Genom tron, då Moses war stor worden, nekade han sig wara Pharaos dotterson;

25. Och wille mycket hårdre lida be-dröfwelse med Guds folk, än till en tid hafwa lust i synden:

26. Och höll Christi försmådelse för större rikedom, än de häfwor uti Eghypten, ty han såg efter lönen.

27. Genom tron öfwer gaf han Eghypten, intet fruktande Konungens wrede; ty han höll sig wid den han icke såg, såsom han honom sett hade.

28. Genom tron höll han Påsta, och blods utglutelse, på det han, som drap alt det förstfödt war, skulle intet komma wid dem.

29. Genom tron gingo de genom det röda hafwet, såsom på torra landet; hwilket de Eghyptier och försökte och drunknade.

30. Genom tron föllo murarne i Jericho, då man i sju dagar omkring gått hade.

31. Genom tron förgicks icke den stö-fan Rahab med de otrogna, då hon de spjare anammat hade med frid.

18 Of whom it was said, That in Isaac shall thy seed be called:

19 Accounting that God *was* able to raise *him* up, even from the dead; from whence also he received him in a figure.

20 By faith Isaac blessed Jacob and Esau concerning things to come.

21 By faith Jacob, when he was à dying, blessed both the sons of Joseph; and worshipped, *leaning* upon the top of his staff.

22 By faith Joseph, when he died, made mention of the departing of the children of Israel; and gave commandment concerning his bones.

23 By faith Moses, when he was born, was hid three months of his parents, because they saw *he was* a proper child; and they were not afraid of the king's commandment.

24 By faith Moses, when he was come to years, refused to be called the son of Pharaoh's daughter;

25 Choosing rather to suffer affliction with the people of God than to enjoy the pleasures of sin for a season;

26 Esteeming the reproach of Christ greater riches than the treasures in Egypt: for he had respect unto the recompense of the reward.

27 By faith he forsook Egypt, not fearing the wrath of the king: for he endured, as seeing him who is invisible.

28 Through faith he kept the passover, and the sprinkling of blood, lest he that destroyed the firstborn should touch them.

29 By faith they passed through the Red sea as by dry *land*: which the Egyptians assaying to do were drowned.

30 By faith the walls of Jericho fell down, after they were compassed about seven days.

31 By faith the harlot Rahab perished not with them that believed not, when she had received the spies with peace.

32. Och hvad skall jag mer säga? Ti- den werde mig för kort, när jag förtäl- ja skulle, om Gideon, om Barak, och Simson, och Jephthah, och David, och Samuel, och Propheterna :

33. Hvilka genom tron hafwa wun- nit Konungariket, gjort rättfärdighet, fått löften, ige istoppat lejonés munn,

34. Eldkraft utsläckt, swärdsågg undfommit, åro kraftige wordue af swagheten, åro starke wordue i striden, hafwa nedertagt främmande härar.

35. Qwinnorna hafwa igenfått sina döda utaf uppståndelsen: somlige wor- do sönderlagne, och hafwa ingen för- lofning melat anamma, på det de skulle få uppståndelsen, som bättre är.

36. Somlige hafwa lidit spott och hufvånging, och dertill bojer och sån- gelse :

37. Wordo stenade, sönderhuggne, æ- nomstungne, döde för swärd: hafwa gått i färskin och getskin, fattige, trång- de, bedröfwade :

38. Hwilkom werlden icke wärdig war; och hafwa gått eländige i öfnar, och i berg, och i strefwor, och i jord- fulor.

39. Alle desse hafwa, genom tron, fått vittnebdörd, och hafwa dock icke fått löftet.

40. Dersföre, att Gud hade förefett em och något det bättre war, att de icke utan och skulle fullkomnade warda.

12. Capitel.

Efter wi nu hafwe om och en så stor hop med wittnen, låt och afslägg synden, som altid låder wid och och gör och tröga, och låt och med tålmod löpa i den kamp, som och förelagd är :

2. Och se på Jesum, som tron be- gynt och fullkomrat hafwer; hvil- len, då han måtte haft glädje, led et, och affade intet smålefen och

32 And what shall I more say? for the time would fail me to tell of Gideon, and of Barak, and of Sam- son, and of Jephthah; of David also, and Samuel, and of the prophets :

33 Who through faith subdued kingdoms, wrought righteousness, obtained promises, stopped the mouths of lions,

34 Quenched the violence of fire, escaped the edge of the sword, out of weakness were made strong, waxed valiant in fight, turned to flight the armies of the aliens.

35 Women received their dead raised to life again: and others were tortured, not accepting deliv- erance; that they might obtain a better resurrection :

36 And others had trial of cruel mockings and scourgings, yea, more- over of bonds and imprisonment :

37 They were stoned, they were sawn asunder, were tempted, were slain with the sword: they wan- dered about in sheepskins and goat- skins; being destitute, afflicted, tor- mented ;

38 Of whom the world was not worthy: they wandered in deserts, and in mountains, and in dens and caves of the earth.

39 And these all, having obtain- ed a good report through faith, re- ceived not the promise :

40 God having provided some bet- ter thing for us, that they without us should not be made perfect.

CHAPTER XII.

WHEREFORE, seeing we also are compassed about with so great a cloud of witnesses, let us lay aside every weight, and the sin which doth so easily beset us, and let us run with patience the race that is set before us,

2 Looking unto Jesus the author and finisher of our faith; who for the joy that was set before him en- dured the cross, despising the shame,

är sittande på högra handen på Guds stol.

3. Tänker på honom, som af synbare sådan gensägelse led emot sig, att I icke tröstens i edert sinne, gifswande eder utdöfwet.

4. Ty I hafwen icke ännu allt intill blods emotstätt, kämpande mot synden.

5. Och hafwen redan förgått den tröst, som till eder talar, liksom till sina barn: Min son, förakta icke HERrens äga, och gif dig icke utdöfwet, då du nåpses af honom.

6. Ty hwem HERren älskar, den ägar han; men han gillar hwar och en son, han anammar.

7. Hwar I nu liden ägan, så bjuder sig Gud till eder, såsom till barn; ty hwilken är den son, som hans fader icke ägar?

8. Ären I utan äga, i hwilken alle delattige wordne äro, så ären I dågta, och icke barn.

9. Hafwe wi nu köttliga fäder, som öf äga, och frukte dem, stole wi då icke mycket mer underdånige wara den andeliga Fadren, att wi måge lefwa?

10. Och de förre hafwa agat öf i några få dagar, efter som dem syntes; men denne, till det som nyttigt är, att wi måge få hans helgelse.

11. All äga synes nu icke wara till fröjd, utan till ångest, men sedan wendbergåller han en fridsam rättfärdighetens frukt dem, som deruti öfswade äro.

12. Dersöre lyfter upp edra lata händer, och trötta knän.

13. Och stiger wissa steg med edra fötter att icke någon haltar såsom en ofärdig, utan håldre helbregda warder.

14. Farer efter frid med alla, och efter helgelse utan hwilken ingen får se HERren.

15. Och ser till, att ingen försummar Guds nåd: att icke nppwäger någon

and is set down at the right hand of the throne of God.

3 For consider him that endured such contradiction of sinners against himself, lest ye be wearied and faint in your minds.

4 Ye have not yet resisted unto blood, striving against sin.

5 And ye have forgotten the exhortation which speaketh unto you as unto children, My son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him:

6 For whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth.

7 If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not?

8 But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons.

9 Furthermore, we have had fathers of our flesh which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live?

10 For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness.

11 Now no chastening for the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless, afterward it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are exercised thereby.

12 Wherefore lift up the hands which hang down, and the feeble knees;

13 And make straight paths for your feet, lest that which is lame be turned out of the way; but let it rather be healed.

14 Follow peace with all men, and holiness, without which no man shall see the Lord:

15 Looking diligently lest any man fail of the grace of God;!

bitter rot, och gör något hinder, och många måtte genom henne besmittade warba ;

16. Att ingen må wara en bolare, eller ohelig, såsom Esau, hwilken, för en måltid, bortfålde sin förstfödsförrätt ;

17. Men I weten, att då han wille sedan, med arförrätt, så wälsignelse, wardt han bortdrifwen ; och war honom då intet rum till någon bot, ändock han med tårar derefter sötte.

18. Ty I åren icke gängne till det berget, der man på taga künde, och med eld brann, eller till tåknet, och mörkret, och stormen ;

19. Och basunskanget, och till ordarrösten ; hwilken de wedersafade, som henne hörde, begärande, att ordet skulle dem ju icke sagdt warba :

20. Ty de förmådde icke lida det, som der sades : Om något djur kom wid berget, skulle det stenas, eller skjutas igenom :

21. Och så försträckelig war den synen, att Moses sade : Jag är försträckt, och båkwar :

22. Utan I åren komne till Sions berg, och till lefwande Guds stad, det himmelsta Jerusalem, och till den otaliga Änglaskaran,

23. Och till de förstföddas församling, som i himmelen äro bestrefne, och till Gud som alla dömer, och till de fulltomliga rättfärdigas andar,

24. Och till Nya Testamentets Medlare Jesum, och till stänkelsblodet, som bättre talar än Abels blod.

25. Ser till, att I icke wedersafen honom, som med eder talar ; ty kunde icke de undfih, som wedersafade honom, som talade på jorden ; huru mycket mindre wi, om wi wedersafe honom, som af himmelen talar ?

26. Hwilkens röst på den tiden gjorde jorden båkwardande ; men nu lofwar

any root of bitterness springing up trouble *you*, and thereby many be defiled ;

16 Lest there be any fornicator, or profane person, as Esau, who for one morsel of meat sold his birth-right.

17 For ye know how that afterward, when he would have inherited the blessing, he was rejected for he found no place of repentance, though he sought it carefully with tears.

18 For ye are not come unto the mount that might be touched, and that burned with fire, nor unto blackness, and darkness, and tempest,

19 And the sound of a trumpet, and the voice of words ; which voice they that heard entreated that the word should not be spoken to them any more :

20 For they could not endure that which was commanded, And if so much as a beast touch the mountain, it shall be stoned, or thrust through with a dart :

21 And so terrible was the sight, that Moses said, I exceedingly fear and quake :

22 But ye are come unto mount Zion, and unto the city of the living God, the heavenly Jerusalem, and to an innumerable company of angels,

23 To the general assembly and church of the firstborn, which are written in heaven, and to God the Judge of all, and to the spirits of just men made perfect,

24 And to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of sprinkling, that speaketh better things than that of Abel.

25 See that ye refuse not him that speaketh : for if they escaped not who refused him that spake on earth, much more shall not we escape, if we turn away from him that speaketh from heaven :

26 Whose voice then shook the earth : but now he hath promised,

han, och säger: Ännu en tid skall jag gödra båstwande, icke allenast jorden, utan ock himmelen.

27. Det han säger: Ännu en tid, det gifwer tillstånna de tings förwanbling, som båstwa, såsom de der gjorda äro, på det de ting blifwa stola, som obåstwande äro.

28. Dersföre, efter wi få det rife, som icke båstwa kan, hafwe wi nåd, genom hwilken wi tjene Gud, till att iåttas honom med tuftighet och fruktan:

29. Ty vår Gud är en förtärande eld.

13. Capitel.

Blifwer faste i broderlig kärlek, ty 2. Förgåter icke att herbergeras; ty dermed hafwa somlige fått Anglar, ovetande, till herberges.

3. Tänker på dem som bundne äro, såsom medbundne; och på dem som bedröfwelse lida, såsom de der ock af lekamen äro.

4. Ägtenskapet skall hållas ärligt ibland alla, och ägtenhetsång obefmittad; men holare och horfkarlar skall Gud döma.

5. Ungängelsen ware utan girighet; och låter eder njäa med det I hafwen; ty han sade: Jag skall icke öfwergifwa eller förlåta dig.

6. Så att wi dristeligen måge säga: HERren är min hjälpare, och jag will icke frukta, hwad kan en menniska gödra mig?

7. Tänker på edra lärare, de eder Guds ord sagt hafwa, och efterföljer deras tro, ståbände hwad ända deras umgäufelse hade;

8. Jesus Christus i går och i dag, och han deslikes i ewighet.

9. Låter eder icke omfödas med mångahanda och främmande lärdom; ty det är godt, att stadfästa hjertat med nåden; icke med maten, hwilken intet gagnat hafwer dem, som dermed umgått hafwa.

saying, Yet once more I shake not the earth only, but also heaven.

27 And this *word*, Yet once more, signifieth the removing of those things that are shaken, as of things that are made, that those things which cannot be shaken may remain.

28 Wherefore we receiving a kingdom which cannot be moved, let us have grace, whereby we may serve God acceptably with reverence and godly fear:

29 For our God is a consuming fire.

CHAPTER XIII.

LET brotherly love continue.

2 Be not forgetful to entertain strangers: for thereby some have entertained angels unawares.

3 Remember them that are in bonds, as bound with them; and them which suffer adversity, as being yourselves also in the body.

4 Marriage is honourable in all, and the bed undefiled: but whoremongers and adulterers God will judge.

5 Let your conversation be without covetousness; and be content with such things as ye have: for he hath said, I will never leave thee, nor forsake thee.

6 So that we may boldly say, The Lord is my helper, and I will not fear what man shall do unto me.

7 Remember them which have the rule over you, who have spoken unto you the word of God: whose faith follow, considering the end of their conversation.

8 Jesus Christ the same yesterday, and to day, and for ever.

9 Be not carried about with divers and strange doctrines: for it is a good thing that the heart be established with grace; not with meats, which have not profited them that have been occupied therein.

10. Vi hafve ett altare, af hvilket de hafva icke magt att äta, som tjena i tabernaklet.

11. Th ehvad djurs blod, som öfverste Presten, för synden, inbår uti det heliga, deras kroppar uppbrännas utom lågret.

12. Dersöre och Jesus, på det han skulle helga folket med sitt eget blod, hafver han lidit utom porten.

13. Så låt oss nu gå ut till honom utur lågret, och bära hans smålek.

14. Th vi hafve här ingen warattig stad, utan vi söke efter den tillkommande.

15. Så låt oss nu genom honom alltid offra Gud låsoffer, det är, låppar nas frukt, de hans namn betänna.

16. Förgåter icke gdra wäl och medela, th sådana offer tåkas Gud.

17. Warer edra Lärare lydige och följser dem; th de wäsa öfver edra själar, såsom de der råkenstap gdra stola, på det de måga det gdra med fröjd, och icke med sudan; th det är eder icke nyttigt.

18. Beder för oss: wår tröst är den, att vi ett godt samwete hafve, och winklågge oss hafwa en god umgångelse wår alla:

19. Men allra mest beder jag eder, att I sådant gören, att jag med det snaraste måtte komma till eder.

20. Men fridsens Gud, som igenfört hafver ifrån de döda, den stora Fårarherden, genom des ewiga Testamentets blod, wår HERA Jesus.

21. Kan gdra eder stidelliga uti all godt werk, till att gdra sin wilsa, och stasse uti eder, hwad honom tådeligt är, genom Jesus Christum: hwilken ware ära af ewighet i ewighet. Amen.

22. Jag förmanar eder, låre bröder, tager förmanens ord till godo; th jag hafver med få ord tillstrifwit.

10 We have an altar, whereof they have no right to eat which serve the tabernacle.

11 For the bodies of those beasts, whose blood is brought into the sanctuary by the high priest for sin, are burned without the camp.

12 Wherefore Jesus also, that he might sanctify the people with his own blood, suffered without the gate.

13 Let us go forth therefore unto him without the camp, bearing his reproach.

14 For here have we no continuing city, but we seek one to come.

15 By him therefore let us offer the sacrifice of praise to God continually, that is, the fruit of our lips, giving thanks to his name.

16 But to do good and to communicate forget not: for with such sacrifices God is well pleased.

17 Obey them that have the rule over you, and submit yourselves: for they watch for your souls, as they that must give account, that they may do it with joy, and not with grief: for that is unprofitable for you.

18 Pray for us: for we trust we have a good conscience, in all things willing to live honestly.

19 But I beseech you the rather to do this, that I may be restored to you the sooner.

20 Now the God of peace, that brought again from the dead our Lord Jesus, that great Shepherd of the sheep, through the blood of the everlasting covenant,

21 Make you perfect in every good work to do his will, working in you that which is well pleasing in his sight, through Jesus Christ; to whom be glory for ever and ever. Amen.

22 And I beseech you, brethren, suffer the word of exhortation: for I have written a letter unto you in few words.

23. Væter, att brodern Timotheus löd år, med hvilken, om han snart somner, vill jag se eder.

24. Hælsar alla edra Lärare, och alla helgon. Eder hëlsa bröderne uti Walland

25. Nåd ware med eder alla. Amen. Till de Ebreer. skrifven af Walland, med Timotheo.

23 Know ye that *our* brother Timothy is set at liberty; with whom, if he come shortly, I will see you.

24 Salute all them that have the rule over you, and all the saints They of Italy salute you.

25 Grace *be* with you all. Amen. ¶ Written to the Hebrews from Italy by Timothy.

St. Petri

Första Epistel.

1. Capitel.

Petrus, Jesu Christi Apostel, de utkorade främlingar, som bo här och der i Ponto, Galatien, Cappadocien, Asien, och Bithynien,

2. Efter Gud Faders förshu, genom Andans helgelse, till lydnaden och Jesu Christi blods ståndelse: Nåd och frid förde sig i eder.

3. Bålsignad ware Gud, och vår HERAs Jesu Christi Fader, som dh. för sin stora barmhertighet, hafver skdt på nytt till ett lefwande hopp, genom Jesu Christi uppståndelse ifrån de döda,

4. Till oförgångligt, obesmittadt, och omansketligt arf, hvilket i himmelen förwaradt är till eder,

5. Som med Guds magt bewarens genom tron till salighet, hvilken beredd är, att hon skall uppenbar warda i den yttersta tiden:

6. I hvilken I eder fröjda stolen, I, som nu en liten tid lidet bedröfwelse i mångahanda försökelse, hwar så behöfwes;

7. På det eder tro skall rättfämnig och mycket kosteligare befunnen warda, än det förgångliga guld, som pröfwes med eld, till låf, pris och åra, när Kristus Jesus blifwer uppenbar:

THE

I. EPISTLE GENERAL OF PETER.

CHAPTER I.

PPETER, an apostle of Jesus Christ, to the strangers scattered throughout Pontus, Galatia, Cappadocia, Asia, and Bithynia,

2 Elect according to the foreknowledge of God the Father, through sanctification of the Spirit, unto obedience and sprinkling of the blood of Jesus Christ: Grace unto you, and peace, be multiplied.

3 Blessed *be* the God and Father of our Lord Jesus Christ, which according to his abundant mercy hath begotten us again unto a lively hope by the resurrection of Jesus Christ from the dead,

4 To an inheritance incorruptible, and undefiled, and that fadeth not away, reserved in heaven for you,

5 Who are kept by the power of God through faith unto salvation ready to be revealed in the last time.

6 Wherein ye greatly rejoice, though now for a season, if need be, ye are in heaviness through manifold temptations:

7 That the trial of your faith, being much more precious than of gold that perisheth, though it be tried with fire, might be found unto praise and honour and glory at the appearing of Jesus Christ:

8. Hvilken I älsken, ända I icke sen honom; den I och nu tron uppå, och dock icke sen: så stolen I fröjda eder med osågelig och hårlig glädje;

9. Och så eder tros ändalyft, nemligen själarnas salighet.

10. Efter hvilken salighet Propheterna hafwa sökt och ransafat, som propheterat hafwa om den tillkommande nåd till eder:

11. Och hafwa ransafat, på hwad eller hurudan tid Christi Ande utwiste, den i dem war, och tillsförene hade betygat de lidande, som i Christo äro, och den hårlighet, som derefter följa skulle:

12. Hvilkom det och uppenbaradt war; ty de hafwa icke sig själwa, utan och dermed hengt; hvilka stycken eder nu förkunnade äro, genom dem, som eder Evangelium predikat hafwa, genom den Heliga Ande, som såndes af himmelen; hvilket Änglarne och lyfter se.

13. Dersöre begjorder edra sinnens lånder, och warer nyltre, och sätter fullkomligt hopp till den nåd, som eder tillbuden warer, genom Jesu Christi uppenbarelse;

14. Såsom lydattige barn; och ståler eder icke såsom tillsförene, då I uti fåwitsta ledden, efter begårellen;

15. Utan efter honom, som eder kallat hafwer, och hellig är, warer och I helige, uti all eder umgångelse.

16. Ty det är strifwit: I stolen wara helige, ty jag är helig.

17. Och efter I åfallen honom för en Gader, som dömer efter hvars och ens gerning, och hafwer intet anseende till personen, så ser till, att I, uti desta edert elände, wandren i råddhåga.

18. Och weter, att I icke, med förångligt silwer eller guld, igenlöste ären ifrån edert såfånga lefwerne, efter fädernas sätt;

19. Utan med Christi dyra blod, såsom med ett menlöst och obesmittadt

Hvilken wäl förefedd war för

8 Whom having not seen, ye love, in whom, though now ye see *him* not, yet believing, ye rejoice with joy unspeakable and full of glory:

9 Receiving the end of your faith, even the salvation of *your* souls.

10 Of which salvation the prophets have inquired and searched diligently, who prophesied of the *grace* that should come unto you:

11 Searching what, or what manner of time the Spirit of Christ which was in them did signify, when it testified beforehand the sufferings of Christ, and the glory that should follow.

12 Unto whom it was revealed, that not unto themselves, but unto us they did minister the things, which are now reported unto you by them that have preached the gospel unto you with the Holy Ghost sent down from heaven; which things the angels desire to look into.

13 Wherefore gird up the loins of your mind, be sober, and hope to the end for the grace that is to be brought unto you at the revelation of Jesus Christ;

14 As obedient children, not fashioning yourselves according to the former lusts in your ignorance:

15 But as he which hath called you is holy, so be ye holy in all manner of conversation;

16 Because it is written, Be ye holy; for I am holy.

17 And if ye call on the Father, who without respect of persons judgeth according to every man's work, pass the time of your sojourning *here* in fear:

18 Forasmuch as ye know that ye were not redeemed with corruptible things, as silver and gold, from your vain conversation *received* by tradition from your fathers;

19 But with the precious blood of Christ, as of a lamb without blemish and without spot:

20 Who verily was foreordained

werldens beghnnelse; men uppenbarad i de yttersta tiderna, för eder skull.

21. Som genom honom tron på Gud, den honom uppdräkt hafver ifrån de döda, och gifwit honom hårlighet; på det I skullen hafwa tro och hopp till Gud.

22. Och görer edra själar hysa, i sanningens lydnad, genom Andan, till ofstrymtad broderlig kärlek, älsker eder förkligen inbördes af rent hjerta:

23. Såsom de, som födde äro på nytt, icke af någon förgångelig såd; utan af oförgångelig, som är af lefwande Guds ord, det ewinnerligen blifwer.

24. Th allt fött är såsom gräs, och all människans hårlighet, såsom blomster på gråset, gråset är wifnad, och blomstret är affallit;

25. Men Guds ord blifwer ewinnerligen: och det är det ord, som predikadt är ibland eder.

2. Capitel.

Så lågger nu bort all ondsk, och all swel, och strymteri, och afwund, och allt förtal.

2. Och åstunder förnuftets mjölk, som intet swel wet, såsom nyfödde barn, på det att I uppdrägen af henne;

3. Om I annars hafwen smakat, att Guds ären är god:

4. Till hwilken I komne ären, såsom till den lefwande stenen, som af menniskor förkastad är; men när Gud utkorad och kostelig:

5. I och såsom lefwande stenar, uppbygger eder till ett andeligt hus, och till ett heligt Presterskap, till att offra andeliga offer, som Gud äro tacknemliga, genom Jesum Christum.

6. Dersöre håller och Skriften: Si, jag lågger i Zion en utwäld kostelig hörnsten, och hwilken som tror på honom, han skall icke komma på fram.

before the foundation of the world, but was manifest in these last times for you,

21 Who by him do believe in God, that raised him up from the dead, and gave him glory; that your faith and hope might be in God.

22 Seeing ye have purified your souls in obeying the truth through the Spirit unto unfeigned love of the brethren, see that ye love one another with a pure heart fervently:

23 Being born again, not of corruptible seed, but of incorruptible, by the word of God, which liveth and abideth for ever.

24 For all flesh is as grass, and all the glory of man as the flower of grass. The grass withereth, and the flower thereof falleth away:

25 But the word of the Lord endureth for ever. And this is the word which by the gospel is preached unto you.

CHAPTER II.

WHEREFORE laying aside all malice, and all guile, and hypocrisies, and envies, and all evil speakings,

2 As newborn babes, desire the sincere milk of the word, that ye may grow thereby:

3 If so be ye have tasted that the Lord is gracious.

4 To whom coming, as unto a living stone, disallowed indeed of men, but chosen of God, and precious,

5 Ye also, as lively stones, are built up a spiritual house, a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices, acceptable to God by Jesus Christ.

6 Wherefore also it is contained in the Scripture, Behold, I lay in Zion a chief corner stone, elect, precious: and he that believeth on him shall not be confounded.

7. Eder som tron, är han kostelig ; men dem som icke tro, är stenen, som byggningsmännen hafwa bortkastat, worden till en hörnsten,

8. Och en sten der man stöter sig på, och en förargelsklippa dem, som stöta sig på ordet, och tro icke derpå, der de till. stidade moro.

9. Men I ären det utvalda släktet, det Konungsliga Prästerkapet, det heliga folket och det egendoms folket ; att I stolen kungdra hans dygd, som eder kallat hafwer af mörkret, till sitt underliga ljus :

10. I, som tillsdrene icke woren folk, ären nu Guds folk : och I som tillsdrene icke haben fått barmhertighet, hafwen nu fått barmhertighet.

11. Käre bröder, jag förmanar eder, såsom främmande och elända, att I förwären eder för köttliga begärelser, hvilka strida emot själen.

12. Och förer en god umgångelse ibland Hedningarna ; på det de, som pååga förtala eder såsom illgerningsmän, måga se edra goda gerningar, och prisa Gud, när det i dagstijuset kommer.

13. Warer underdånige all mennisklig ordning, för Guds stull, ehwad det är Konungen, såsom den öfwerste ;

14. Eller befallningsmännerna, såsom de der sände äro af honom, de onda till straff, och de goda till pris.

15. Th så är Guds wilje, att I med goda gerningar stolen igenstoppa munnen af de galna och oförståndiga mennistor.

16. Såsom de frie, och icke såsom I hafwen den frihet till att styla ondskan med ; utan såsom Guds tjenare.

17. Warer hedersamme mot hwar man ; älsker bröderna ; frukter Gud ; ärer Konungen.

18. I tjenare, warer underdånige edra herrar, med all fruktan ; icke allenast de goda och saktmodiga, utan de genwärdiga.

7 Unto you therefore which believe *his* precious : but unto them which be disobedient, the stone which the builders disallowed, the same is made the head of the corner,

8 And a stone of stumbling, and a rock of offence, *even to them* which stumble at the word, being disobedient : whereunto also they were appointed.

9 But ye *are* a chosen generation, a royal priesthood, a holy nation, a peculiar people ; that ye should shew forth the praises of him who hath called you out of darkness into his marvellous light :

10 Which in time past *were* not a people, but *are* now the people of God : which had not obtained mercy, but now have obtained mercy.

11 Dearly beloved, I beseech *you* as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul ;

12 Having your conversation honest among the Gentiles : that, whereas they speak against you as evil doers, they may by *your* good works, which they shall behold, glorify God in the day of visitation.

13 Submit yourselves to every ordinance of man for the Lord's sake : whether it be to the king, as supreme ;

14 Or unto governors, as unto them that are sent by him for the punishment of evil doers, and for the praise of them that do well.

15 For so is the will of God, that with well doing ye may put to silence the ignorance of foolish men :

16 As free, and not using *your* liberty for a cloak of maliciousness, but as the servants of God.

17 Honour all *men*. Love the brotherhood. Fear God. Honour the king.

18 Servants, *be* subject to *your* masters with all fear ; not only to the good and gentle, but also to the froward.

19. Ty detta är nåd, om någon, för samvetets skull till Gud, fördrager be-
dröfwelse, och lider orått.

20. Ty hwad pris är det, om I för edra misgärningar slagne warden, och liben? Men när I för wålgärningars skull liben, och hafwen tålmod, det är nåd för Gudi.

21. Ty dertill åren I kallade, efter od Christus led för oss, låtande oss en efterbdmelse, att I skolen efterfölja hans fotspår:

22. Hwilkten ingen synd gjort hade; och intet bedrågeri wardt funnit i hans mun:

23. När han blef bannad, bannade han intet igen, och när han led, hotade han intet; utan ställde hämmnen till den, som rätt dömer:

24. Hwilkten våra synder sjelf offrade i sin letamen på trädet, på det wi skulle wara döde synden, och lefwa rättfärdigheten; genom hwilkens sår I åren helbregda wordne.

25. Ty I woren såsom willfarande sår; men I åren nu omwände till Herden, och edra slåtars Bistop.

3 Capitel.

Sammalunda hustrurna, ware sina män underdånige; på det od be, som icke tro på ordet, måga af hustrurnas umgångelse, utan ord, blifwa wundne;

2. När de förmårka eber tyfsta umgångelse med fruktan:

3. Hwilkas prydnung icke skall wara utwårtes med slåtadt hår, eller fringhångande guld, eller kosteliga kläder;

4. Utan om den fördoelba menniskan i hjertat är utan want, med saktmodig och stilla anda, det är kosteligt för Gudi.

5. Ty i så måtto hafwa od be heliga woinnor fordom prydt sig, de der satte

19 For this is thankworthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully.

20 For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? but if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently, this is acceptable with God.

21 For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps:

22 Who did no sin, neither was guile found in his mouth:

23 Who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously:

24 Who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sins, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed.

25 For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.

CHAPTER III.

LIKEWISE, ye wives, be in subjection to your own husbands; that, if any obey not the word, they also may without the word be won by the conversation of the wives;

2 While they behold your chaste conversation *coupled* with fear.

3 Whose adorning, let it not be that outward *adorning* of plaiting the hair, and of wearing of gold, or of putting on of apparel;

4 But let it be the hidden man of the heart, in that which is not corruptible, *even the ornament* of a meek and quiet spirit, which is in the sight of God of great price.

5 For after this manner in the old time the holy women also, w^l

Att hopp till Gud, och woro sina män underdånige.

6. Såsom Sara war lydig Abrahe, kallande honom Herre: hwilens döttrar I wordne ären, om I wäl gören, och ären icke så förfärade.

7. Sammaledes I män, bor när dem med förnuft, och gifwer det qwintliga kärilet, såsom det der swagast är, sin ära, såsom och medarfwingar till lifwets nåd; på det edra böner icke blifwa förhindrade.

8. Men på sifstone, warer alle mid ett sinne, medlidande, broderlig kärlet hafwande till hwarannan, barmhertlige, wånlige:

9. Icke wedergållande ondt för ondt, icke bannor för bannor; utan hållre twårt emot, wålsigner; wetande, att I ären dertill kallade, att I stolen ärfwa wålsignelse.

10. Ty den der will älska lifwet, och se goda dagar, han stille sin tunga ifrån det ondt är, och sina läppar, att de icke tala bedrägeri;

11. Wånde sig ifrån det ondt är, och göre det godt är; söke efter friden och fare honom efter.

12. Ty HERRans ögon äro öfwer de rättfärdiga, och hans öron till deras bön; men HERRans ansigte är öfwer dem, som ondt göra.

13. Och ho är den som kan göra eder skada, om I faren efter det goda?

14. Ja, om I än något liden för rättfärdighetens skull, ären I dock lifwål salige. Frufter eder intet för deras trug; icke heller försträder eder;

15. Utan helger HERRan Gud uti edra hjertan: Wacer och alltid redobogne, till att swara hwar och en, som begår skäl till det hopp, som i eder är; och det med saktmodighet och fruffan.

16. Och hafwer ett godt samwete; på det de, som wilja förtala eder såsom önningsmän, stola komma på fram,

trusted in God, adorned themselves being in subjection unto their own husbands:

6 Even as Sarah obeyed Abraham, calling him lord: whose daughters ye are, as long as ye do well, and are not afraid with any amazement.

7 Likewise, ye husbands, dwell with *them* according to knowledge, giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life; that your prayers be not hindered.

8 Finally, *be ye* all of one mind, having compassion one of another; love as brethren, *be* pitiful, *be* courteous:

9 Not rendering evil for evil, or railing for railing: but contrariwise blessing; knowing that ye are thereunto called, that ye should inherit a blessing.

10 For he that will love life, and see good days, let him refrain his tongue from evil, and his lips that they speak no guile:

11 Let him eschew evil, and do good; let him seek peace, and ensue it.

12 For the eyes of the Lord *are* over the righteous, and his ears *are* open unto their prayers: but the face of the Lord *is* against them that do evil.

13 And who *is* he that will harm you, if ye be followers of that which is good?

14 But and if ye suffer for righteousness' sake, happy *are ye*: and be not afraid of their terror, neither be troubled;

15 But sanctify the Lord God in your hearts: and *be* ready always to *give* an answer to every man that asketh you a reason of the hope that is in you, with meekness and fear:

16 Having a good conscience; that, whereas they speak evil of you, as of evil doers, they may be

att de förkastat hafwa eder goda umgängelse i Christo.

17. Ty det är bättre, om Guds wilje så är, att I för Goda gerningar liden, än för onda.

18. Ty Christus led och en gång för syndernas skull, rättfärdig för orättfärdiga, på det han skulle offra och Gud, och är dödad efter köttet; men lefwande gjord efter Andan:

19. I den samma gick han och bort, och predikade för andarna i fångelsef.

20. Som fordom icke trodde, när Gud en gång bidde, och tålmod hade i Noe tid, då arken byggdes, i hwilken så, det är, åtta själar, blefwo fräste genom watten;

21. Hwilket nu och och saliga gör i dopet, som genom det nyhånnda betyd är (icke att köttens smittor afläggas, utan att man hafwer ett godt samwete till Gud,) genom Jesu Christi uppståndelse:

22. Hwilken är på Guds högra hand, uppfaren till himmelen; och honom äro Anglarne, och wåldigheterna, och krafterne underdånige.

4. Capitel.

Medan nu Christus lidit hafwer i köttet för oss, så stolen I och wåpna eder med det samma sinnet: ty den der lider i köttet, han wänder åter af synden;

2. På det han den tiden, som tillbaka är i köttet, icke lefwa skall efter menniskos lusta, utan efter Guds wilja,

3. Ty det är nog, att wi, i förfliden tid, hafwe wårt lefwerne förslitit efter Hedningarnas wilja, då wi wandrade i löbsaktighet, i begärelse, i dryckenskap, i frästeri, i swalg och i grufwellig afgudadyrtan.

4. Och, det synes dem sållsynt wara, att I icke liden med dem uti samma stemma offskäliga wåfende, och försmåden:

5. Hwilke stola göra råfenskap ho-

ashed that falsely accuse your good conversation in Christ.

17 For it is better, if the will of God be so, that ye suffer for well doing, than for evil doing.

18 For Christ also hath once suffered for sins, the just for the unjust, that he might bring us to God, being put to death in the flesh, but quickened by the Spirit:

19 By which also he went and preached unto the spirits in prison;

20 Which sometime were disobedient, when once the longsuffering of God waited in the days of Noah, while the ark was a preparing, wherein few, that is, eight souls, were saved by water.

21 The like figure whereunto *even* baptism doth also now save us, (not the putting away of the filth of the flesh, but the answer of a good conscience toward God,) by the resurrection of Jesus Christ:

22 Who is gone into heaven; and is on the right hand of God; angels and authorities and powers being made subject unto him.

CHAPTER IV.

FORASMUCH then as Christ hath suffered for us in the flesh, arm yourselves likewise with the same mind: for he that hath suffered in the flesh hath ceased from sin;

2 That he no longer should live the rest of *his* time in the flesh to the lusts of men, but to the will of God.

3 For the time past of *our* life may suffice us to have wrought the will of the Gentiles, when we walked in lasciviousness, lusts, excess of wine, revellings, banquetings, and abominable idolatries:

4 Wherein they think it strange that ye run not with *them* to the same excess of riot, speaking evil of *you*:

5 Who shall give account to hir

nom, som redo år döma lefwande och döda.

6. Ty dertill år od Evangelium predikadt för de döda, att de stola dömda warda efter menniskor i sötet; men i Andan lefwa Gud.

7. Men nu tillstunbar ånden på all ting: så warer nu nyktr, och wafande till att bedja.

8. Men öfwer all ting hafwer ju en brinnande kärlek inbördes; ty kärleken styler od all öfwertrådelse.

9. Warer inbördes hwarannans herbergerare, utan att snorr.

10. Och warer tjenstättige inbördes, hwar och en med den gåfwa, som han hafwer fått, såsom gode den margfalliga Guds nåds stoffare.

11. Om någon talar, han tale såsom Guds ord: om någon hafwer ett ämbete, han tjene såsom af den förmåga, som Gud gifwer; på det Gud blifwer årad i all ting, genom Jesum Christum, hwilken ware åra och wåld ewinnertigen. Amen.

12. Mine käreste, förundrer eder icke på den hetta, som eder wedersfars: den eder wedersfars, att I stolen försöfte warda, såsom eder hånde något nytt:

13. Utan glådjens håltre, att I liben med Christo; på det I od fröjdas och glådjans mågen uti hans hårlighet oppenbarelse.

14. Salige åren I, om I för Christi namns stull blifwen försmåbade; ty Anden, som år hårlighetens och Guds Ande, hwilar på eder: når dem blifwer han försmåbad; men når eder beprifad.

15. Ingen ibland eder libe, såsom en mördare, tjuf, illgerningsman, eller som den der tråder in i en annans ämbete.

16. Men lider han såsom en Christen, stämme sig intet; utan prise Gud för den delen.

Ty tiden år, att domen stull be-

that is ready to judge the quick and the dead.

6 For, for this cause was the gospel preached also to them that are dead, that they might be judged according to men in the flesh, but live according to God in the spirit.

7 But the end of all things is at hand: be ye therefore sober, and watch unto prayer.

8 And above all things have fervent charity among yourselves: for charity shall cover the multitude of sins.

9 Use hospitality one to another without grudging.

10 As every man hath received the gift, even so minister the same one to another, as good stewards of the manifold grace of God.

11 If any man speak, let him speak as the oracles of God; if any man minister, let him do it as of the ability which God giveth; that God in all things may be glorified through Jesus Christ: to whom be praise and dominion for ever and ever. Amen.

12 Beloved, think it not strange concerning the fiery trial which is to try you, as though some strange thing happened unto you:

13 But rejoice, inasmuch as ye are partakers of Christ's sufferings; that, when his glory shall be revealed, ye may be glad also with exceeding joy.

14 If ye be reproached for the name of Christ, happy are ye; for the spirit of glory and of God resteth upon you: on their part he is evil spoken of, but on your part he is glorified.

15 But let none of you suffer as a murderer, or as a thief, or as an evil doer, or as a busybody in other men's matters.

16 Yet if any man suffer as a Christian, let him not be ashamed; but let him glorify God on this behalf.

17 For the time is come that

ghnnað på Guds hus; beghunes det på oss, hwad blifwer då deras ånda-lyst, som icke tro Guds Evangelio?

18. Och blifwer den rättfärdige med plats salig, hwar blifwer då den ogudbaktige, och syndaren?

19. Derföre, de der lida efter Guds wilja, de stela befalla honom sina själar, såsom en trofast Skapare, med goda gerningar.

5. Capitel.

Presterna, som äro ibland eder, förmanar jag, som är och en Prest, och vittne till Christi pina, och delaktig i den hårlighet, som uppenbaras skall:

2. Föder Guds hjord, som är ibland eder, och hastwer att på honom; icke nödgade, utan sjelfwiljande; icke för stem winnings skull, utan af god wilja;

3. Icke heller såsom herrar öfwer sitt folk; utan warer hjorden till efterdömmelse:

4. Och sedan, då öfwerste Herden uppenbar warder, stolen I undfå hårlighetens orwansfeliga trona.

5. Sammalunda I unge, warer de gamla underdånige. Warer alle inbördes hwarannan underdånige, och håller eder hårdt wid ödmjutheten; ty Gud står emot de högfrådiga, men de ödmjuta gifwer han nåd.

6. Så ödmjuter eder nu under Guds mågtiga hand, på det han eder upphöjer i sinom tid.

7. All eder omsorg kaster på honom, ty han hastwer omsorg om eder.

8. Warer nyktre, och waker, ty eder fiende, djefwulen, går omkring såsom ett rhytande lejon, och söker hwem han uppsluta må:

9. Står honom emot, stabige i tron; och weter, att samma wedermöda wedersars edra bröder i werlden.

10. Men Gud, som all nåd kommer

judgment must begin at the house of God: and if it first begin at us, what shall the end be of them that obey not the gospel of God?

18 And if the righteous scarcely be saved, where shall the ungodly and the sinner appear?

19 Wherefore, let them that suffer according to the will of God commit the keeping of their souls to him in well doing, as unto a faithful Creator.

CHAPTER V.

THE elders which are among you I exhort, who am also an elder, and a witness of the sufferings of Christ, and also a partaker of the glory that shall be revealed:

2 Feed the flock of God which is among you, taking the oversight thereof, not by constraint, but willingly; not for filthy lucre, but of a ready mind;

3 Neither as being lords over God's heritage, but being ensamples to the flock.

4 And when the chief Shepherd shall appear, ye shall receive a crown of glory that fadeth not away.

5 Likewise, ye younger, submit yourselves unto the elder. Yea, all of you be subject one to another, and be clothed with humility: for God resisteth the proud, and giveth grace to the humble.

6 Humble yourselves therefore under the mighty hand of God, that he may exalt you in due time:

7 Casting all your care upon him; for he careth for you.

8 Be sober, be vigilant; because your adversary the devil, as a roaring lion, walketh about, seeking whom he may devour:

9 Whom resist steadfast in the faith, knowing that the same afflictions are accomplished in you brethren that are in the world.

10 But the God of all grace, wh

af, den eder kallat hafwer till sin ewiga hårlighet i Christo Jesu, han fullborde eder som en liten tid liden, styrke, stödj- och stadfäste.

11. Honom ware åra och magt ewignerligen. Amen.

12. Med eder trogna broder Silvanus, som jag menar, hafwer jag eder tillskrifwit med få ord, förmanande och bethygande, att detta är den rätta Guds nåd, som I uti stå.

13. Eder helsar den församling i Babylonien, utwäld lika med eder, och min son Marcus.

14. Helsing eder inbördes med kärlekenes kyss. Frid ware med eder alla som åren i Christo Jesu. Amen.

hath called us unto his eternal glory by Christ Jesus, after that ye have suffered a while, make you perfect, stablish, strengthen, settle you.

11 To him be glory and dominion for ever and ever. Amen.

12 By Silvanus, a faithful brother unto you, as I suppose, I have written briefly, exhorting, and testifying that this is the true grace of God wherein ye stand.

13 The church that is at Babylon, elected together with you, saluteth you; and so doth Marcus my son.

14 Greet ye one another with a kiss of charity. Peace be with you all that are in Christ Jesus. Amen.

St. Petri

Andra Epistel.

1. Capitel.

Simon Petrus, Jesu Christi tjenare och Apostel: dem som med oss lika dyrbar tro fått hafwa, i rättfärdigheten, som vår Gud gifwer, och Frälsaren Jesus Kristus.

2. Nåd och frid föröke sig i eder, genom Guds och vår Herads, Jesu Christi, kunskap.

3. Efter det allahanda af hans Gudoms kraft, hwad som till lif och Gudaktighet tjenar, oss skänkt är, genom hans kunskap, som oss hafwer kallat genom sin hårlighet och dygd:

4. Genom hwilken oss de dyra och allrafordrsta löften gifna åro: nemligen, att I derigenom mågen blifwa delaktige af Guds natur, om I sijn werldens förgångliga lustar.

5. Så lågger eder nu derom alla winning, att I uti eder tro låten sinnas dygd, och i dygden bestedlighet,

6. I bestedligheten måttelighet, i måt-

THE

II. EPISTLE GENERAL OF PETER.

CHAPTER I.

SIMON Peter, a servant and an apostle of Jesus Christ, to them that have obtained like precious faith with us through the righteousness of God and our Saviour Jesus Christ:

2 Grace and peace be multiplied unto you through the knowledge of God, and of Jesus our Lord,

3 According as his divine power hath given unto us all things that pertain unto life and godliness, through the knowledge of him that hath called us to glory and virtue:

4 Whereby are given unto us exceeding great and precious promises; that by these ye might be partakers of the divine nature, having escaped the corruption that is in the world through lust.

5 And besides this, giving all diligence, add to your faith virtue; and to virtue, knowledge;

6 And to knowledge, temperance;

heligheten tålmod, i tålmod Gudaf-
hghet.

7. I Gudaktigheten broderlig kärlek,
i broderlig kärlek allmännelig kärlek.

8. Ty när dessa stycken äro rikligen
när eder, så låta de eder icke finnas
föfångna eller utan frukt, i vår HET-
ras, Jesu Christi, sunskap.

9. Men hvilken denna icke hafver,
han är blind, och ser intet, och hafver
förgått, att han war ren gjord af de
synder, som han förr hade.

10. Dersföre, såre bröder, lägger eder
håldre winning om, att I gðren eder
kallelse och utkorelse fast; ty om I det
gðren, så fallen I icke någon tid.

11. Ty i så måtto blifwer eder rikelli-
gen gifwen ingången i vår HETras
och Frälsares, Jesu Christi, ewiga
rike.

12. Dersföre will jag icke hafwa f r-
drag, att förmana eder alltid hårom,
ändock I det weten, och åren stadfast-
ade i denna närvarande sanning.

13. Ty jag menar det wara tillbörl-
ligt, så länge jag är i denna hyddan,
att uppvåda och förmana eder.

14. Ty jag wet, att jag skall snart
afslåga denna min hydda, såsom oc
vår HETre, Jesus Kristus, hafver
mig lungjort.

15. Men jag will winlåga mig, att
I, efter min död, skolen behålla detta
i åminnelse.

16. Ty wi hafwe icke efterföljt några
stora fabler, då wi lungjorde eder vår
HETras, Jesu Christi, kraft och till-
sommelse; utan wi hafwe sjelfwe sett
hans hårlighet,

17. Då han fick af Gud Fader åra
och pris, genom en röst, som till ho-
nom stebde af den stora hårligheten, så
lydande: Denne är min åsttelige Son,
i hvilken jag hafver ett godt behag.

and to temperance, patience, and
to patience, godliness;

7 And to godliness, brotherly kind-
ness; and to brotherly kindness,
charity.

8 For if these things be in you,
and abound, they make *you that ye*
shall neither be barren nor unfruit-
ful in the knowledge of our Lord
Jesus Christ.

9 But he that lacketh these things
is blind, and cannot see afar off,
and hath forgotten that he was
purged from his old sins.

10 Wherefore the rather, breth-
ren, give diligence to make your
calling and election sure: for if
ye do these things, ye shall never
fall:

11 For so an entrance shall be
ministered unto you abundantly
into the everlasting kingdom of our
Lord and Saviour Jesus Christ.

12 Wherefore I will not be neg-
ligent to put you always in re-
membrance of these things, though
ye know *them*, and be established
in the present truth.

13 Yea, I think it meet, as long
as I am in this tabernacle, to stir
you up by putting *you* in remem-
brance;

14 Knowing that shortly I must
put off *this* my tabernacle, even as
our Lord Jesus Christ hath shewed
me.

15 Moreover I will endeavour
that ye may be able after my de-
cease to have these things always
in remembrance.

16 For we have not followed cun-
ningly devised fables, when we
made known unto you the power
and coming of our Lord Jesus
Christ, but were eyewitnesses of
his majesty.

17 For he received from God the
Father honour and glory, when
there came such a voice to him
from the excellent glory, This is
my beloved Son, in whom I am
well pleased.

18. Och denna röst hörde wi komma af himmelen, då wi woro med honom på det heliga berget.

19. Wi hafwe ett fast prophetiskt ord, och I gðren wål, att I afken derpå, lika som på ett ljus, som stiner uti ett mörkt rum, så länge det dagas, och i orgonstjernen uppgår i edra hjertan.

20. Och det stolen I först weta, att ingen Prophetia i Skriften ster af egen utläggning.

21. Ty ingen Prophetia är ännu framkommen af mennisto wilja; utan de heliga Guds mennistor hafwa talat, rðrde af den heliga Andan.

2. Capitel.

Men falske Propheter woro och ibland folket, som och ibland eder warda stola falske lärare, hwilke med ibland införa stola förderfweliga partier, och förneta HERAN, som dem löpt hafwer, och stola föra öfwer sig sjelfwa en hastig förbdmelse.

2. Och många stola efterfölja deras förderf; genom hwilka sanningens wåg blifwer försmådad.

3. Och uti girighet, med distade ord, stola de handla med eder: hwilkom domen nu länge sedan icke sen år, och deras förbdmelse sofwer icke.

4. Ty hafwer Gud icke stonat Anglarna, som shndade, utan hafwer dem med mörkens rådjor nedertastat till helswetet, öfwerantwardande till att förwaras till domen;

5. Och hafwer icke stonat den förra werlden; utan bewarat Noe, rättfärdighetens Prebikare, sjelf åttonde, och låt floden gå öfwer de ogudaktigas werld;

6. Och hafwer gjort de städer Sodom och Gomorra till aska, omstörtat och förbdmt dem, och satt för en efterbdmelse dem ogudaktigom, som sedan komma skulle

18 And this voice which came from heaven we heard, when we were with him in the holy mount.

19 We have also a more sure word of prophecy; whereunto ye do well that ye take heed, as unto a light that shineth in a dark place, until the day dawn, and the day-star arise in your hearts:

20 Knowing this first, that no prophecy of the Scripture is of any private interpretation.

21 For the prophecy came not in old time by the will of man: but holy men of God spake as they were moved by the Holy Ghost.

CHAPTER II.

BUT there were false prophets also among the people, even as there shall be false teachers among you, who privily shall bring in damnable heresies, even denying the Lord that bought them, and bring upon themselves swift destruction.

2 And many shall follow their pernicious ways; by reason of whom the way of truth shall be evil spoken of.

3 And through covetousness shall they with feigned words make merchandise of you: whose judgment now of a long time lingereth not, and their damnation slumbereth not.

4 For if God spared not the angels that sinned, but cast them down to hell, and delivered them into chains of darkness, to be reserved unto judgment;

5 And spared not the old world, but saved Noah the eighth person, a preacher of righteousness, bringing in the flood upon the world of the ungodly;

6 And turning the cities of Sodom and Gomorrah into ashes condemned them with an overthrow, making them an ensample unto those that after should live ungodly;

7. Och hafwer frålst den rättfärdiga Lot, som war plågad af skamliga menniskor, genom deras föraktiga umgängelse:

8. Ty efter han war rättfärdig, och bodde ibland dem, och måste dock sådant se och höra, plågade de dagligen den rättfärdiga själen med sina onda gerningar.

9. Herren kan frålsa de gudaktiga utaf frestelsen, men behålla de orättfärdiga till domedag, till att pinas:

10. Men all ramest dem, som wandra efter köttet, uti orena lustar, och försmå herrskapet, öfverbådige, ensinnade, och intet rådas försmåda målbigheterna.

11. Andoa Änglarna, som i kraften och starkheten större äro, icke draga funna den försmådeliga domen emot sig af Heranom.

12. Men de äro såfom de oförnuftiga djur, som af naturen dertill födda äro, att de stola fångna och slagade warba: försmåda det de intet förstå, och stola uti sitt förderfweliga wäsende förås;

13. Och så orättfärdighetens lön. De hållat för wållust, att de lefwa i timelig frålighet: de äro stenheter och skamsfåddar, pråla af edra gåfwor, sjäsa med edert;

14. Hafwa ögonen fulla med horeri, låta icke förmena sig synden, och låta till sig de ostadiga själar; hafwa sina hjertan genomfwada i girighet; förbannadt folk:

15. Öfvergiftwa råta wågen, och gå wilsse, och efterfölja Balaams, Bosors wåg, hwilken ålstade wrånghetens lön;

16. Men han blef straffad för sin wrånghet; det stumma arbetsdjuret talade med menniskor, och förtog Propheetens galenskap.

17. De äro sållor utan watten, och molnstyar, som af wådrer drifwas;

7 And delivered just Lot, vexed with the filthy conversation of the wicked:

8 (For that righteous man dwelling among them, in seeing and hearing, vexed his righteous soul from day to day with their unlawful deeds:)

9 The Lord knoweth how to deliver the godly out of temptations, and to reserve the unjust unto the day of judgment to be punished:

10 But chiefly them that walk after the flesh in the lust of uncleanness, and despise government. Presumptuous are they, selfwilled, they are not afraid to speak evil of dignities.

11 Whereas angels, which are greater in power and might, bring not railing accusation against them before the Lord.

12 But these, as natural brute beasts, made to be taken and destroyed, speak evil of the thing; that they understand not; and shall utterly perish in their own corruption;

13 And shall receive the reward of unrighteousness, as they that count it pleasure to riot in the day-time. Spots they are and blemishes, sporting themselves with their own deceivings while they feast with you;

14 Having eyes full of adultery, and that cannot cease from sin; beguiling unstable souls: a heart they have exercised with covetous practices; cursed children:

15 Which have forsaken the right way, and are gone astray, following the way of Balaam the son of Bosor, who loved the wages of unrighteousness;

16 But was rebuked for his iniquity: the dumb ass speaking with man's voice forbade the madness of the prophet.

17 These are wells without water, clouds that are carried with a

hwilkom förwaradt är ett svart mörker, till ewig tid.

18. Ty de tala stolta ord, som äro såfånga, och igenom otuft låsta dem till föttelig lusta, som rätteligen undsluppne woro, och ännu wandra i willfarelse;

19. Och lofwa dem frihet, ändock de sjelfwe äro förderfwelens tjenare; ty af hwem någon öfwerwunnen warder, hans tjenare är han worden.

20. Ty sedan de, genom HERRANS och FRÅLSARENS Jesu Christi kunskap, undslytt hafwa werldens orenlighet, och hafwa åter betwefwat sig deruti, och äro öfwerwundne, är dem det yttersta wårre wordet, än det första.

21. Och hade dem bättre varit, intet förstått rättfärdighetens wäg, än sedan de förstodo, wånnda sig ifrån det heliga budet, som de anannat hade.

22. Dem är wedersarit det, som för ett iannt ordspråk plågar sågas: Hundden går åter till sin spya; och swinet, som twagit är, sölar sig åter i träden.

3. Capitel.

Detta är nu den andra Epistelen, som jag skrifwer eder till, mine käre, i hwilken jag uppväcker, och förmanar ebort rena sinne.

2. Att I ihogkommen de ord, som tillförene sagda äro af de heliga Propheter, och deslikes wårt bud, wi som äre HERRANS och FRÅLSARENS Apostlar:

3. Och weter det i förstone, att i yttersta dagarna warda sommande bespottare, som wandra efter sin egen lusta,

4. Och såga: Hwar är nu det löftet om hans tillkommelse? ty ifrån den dag såderne äro affomnade, blifwer alt, såsom det af creaturens beghnnelse it hafwer.

tempest; to whom the mist of darkness is reserved for ever.

18 For when they speak great swelling words of vanity, they allure through the lusts of the flesh, through much wantonness, those that were clean escaped from them who live in error.

19 While they promise them liberty, they themselves are the servants of corruption: for of whom a man is overcome, of the same is he brought in bondage.

20 For if after they have escaped the pollutions of the world through the knowledge of the Lord and Saviour Jesus Christ, they are again entangled therein, and overcome, the latter end is worse with them than the beginning.

21 For it had been better for them not to have known the way of righteousness, than, after they have known it, to turn from the holy commandment delivered unto them

22 But it is happened unto them according to the true proverb, The dog is turned to his own vomit again; and, The sow that was washed to her wallowing in the mire.

CHAPTER III.

THIS second epistle, beloved, I now write unto you; in both which I stir up your pure minds by way of remembrance:

2 That ye may be mindful of the words which were spoken before by the holy prophets, and of the commandment of us the apostles of the Lord and Saviour:

3 Knowing this first, that there shall come in the last days scoffers, walking after their own lusts,

4 And saying, Where is the promise of his coming? for since the fathers fell asleep, all things continue as they were from the beginning of the creation.

5. Men sletsviljande vilja de icke weta, att himlarne hafwa och varit i förtiden, och jorden af watten, och i watten bestånd haft, genom Guds ord :

6. Likwäl wardt på den tid werlden, genom de samma, med floden förderfwad :

7. Sammalunda och nu himlarne och jorden, warda genom hans ord sparade, att de skola warda edlen förwarade till domedag, då de ogudaktiga mennistor fördrivas skola.

8. Men ett skall eder icke förboldt wara, mine käreste, att en dag för HERANOM, är såsom tusende år, och tusende år, såsom en dag.

9. HERAN fördröjer intet sitt löfte, såsom somlige mena det wara fördröjelse; men han hafwer tålmod med oss, och will icke, att någre skola forgås, utan att hwar och en wänder sig till bättring.

10. Men HERANS dag warder kommande, såsom en tjuf om natten; och då skola himlarne med en stor hastighet forgås, och elementerne skola försmälta af hetta, och jorden med de wert som derpå äro, skola afbrännas.

11. Efter nu allt detta skall forgås, hurudana bör eder då wara, uti helig umgångelse och Gudaktighet?

12. Så att I wänta och åstunda efter Guds dags tillkommelse: i hwilken himlarne af eld forgås skola, och elementerne försmälta af hetta;

13. Men nya himlar, och en ny jord wänte wi, efter hans löfte, der rättfärdighet uti bor.

14. Derföre, mine käreste, medan I detta weta, så lågger eder minning om, att I obesmättade och ostraffelige för honom sinnas mågen, i frid.

15. Och wår HERAS, Jesu Christi, tålmod, räknar för eder salighet; så-

5 For this they willingly are ignorant of, that by the word of God the heavens were of old, and the earth standing out of the water and in the water :

6 Whereby the world that then was, being overflowed with water, perished :

7 But the heavens and the earth, which are now, by the same word are kept in store, reserved unto fire against the day of judgment and perdition of ungodly men.

8 But, beloved, be not ignorant of this one thing, that one day is with the Lord as a thousand years, and a thousand years as one day.

9 The Lord is not slack concerning his promise, as some men count slackness; but is longsuffering to us-ward, not willing that any should perish, but that all should come to repentance.

10 But the day of the Lord will come as a thief in the night; in the which the heavens shall pass away with a great noise, and the elements shall melt with fervent heat, the earth also and the works that are therein shall be burned up.

11 Seeing then that all these things shall be dissolved, what manner of persons ought ye to be in all holy conversation and godliness,

12 Looking for and hastening unto the coming of the day of God, wherein the heavens being on fire shall be dissolved, and the elements shall melt with fervent heat?

13 Nevertheless we, according to his promise, look for new heavens and a new earth, wherein dwell eth righteousness.

14 Wherefore, beloved, seeing that ye look for such things, be diligent that ye may be found of him in peace, without spot, and blameless.

15 And account that the longsuffering of our Lord is salvation

som och vår säre broder, Paulus, efter den visshet som honom gifwen är, hafwer strifwit eder till.

16. Såsom han och i alla bref talar om sådana slykten: Ibland hwilka något är, som är swårt till förstå, det de olärde och lösbattige förwårta, såsom och andra strifter, till sin egen förtäpelse.

17. Men I, mine säreste, medan I weten det tillförene, så förwarer eder, att I icke förförde wården genom de ogudaktigas willfarelse, samt med dem, och fallen ifrån eder egen stadighet.

18. Utan wåger i nåden, och vår Guds och Frälsares, Jesu Christi sunskap. Honom wære åra, nu och till ewig tid. Amen.

even as our beloved brother Paul also according to the wisdom given unto him hath written unto you ;

16 As also in all his epistles, speaking in them of these things ; in which are some things hard to be understood, which they that are unlearned and unstable wrest, as they do also the other Scriptures, unto their own destruction.

17 Ye therefore, beloved, seeing ye know these things before, beware lest ye also, being led away with the error of the wicked, fall from your own steadfastness.

18 But grow in grace, and in the knowledge of our Lord and Saviour Jesus Christ. To him be glory both now and for ever. Amen.

St. Johannis

Första Epistel.

I. Capitel.

Det som war af beghunnelsen, det wi hafwe hört, det wi hafwe sett med våra ögon, det wi hafwa bestådat, och våra händer handterat hafwa af lifsens ord :

2. Och lifwet är uppenbaradt, och wi hafwe sett, och wittne, och sungdre eder det ewiga lifwet, hwilket war när Fadren, och är och uppenbaradt :

3. Swad wi hafwe sett och hört, det förkunne wi eder, på det och I stolen hafwa sällskap med oss, och vårt sällskap skall wara med Fadren, och hans Son Jesu Christo.

4. Och detta strifwe wi eder, på det eder glädje skall wara fullkommen.

5. Och det är bebådelsen, som wi hafwe hört af honom, och förkunne eder, att Gud är ett ljus, och intet mörker i honom.

THE

I. EPISTLE GENERAL OF

JOHN.

CHAPTER I.

THAT which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled, of the Word of life ;

2 For the life was manifested, and we have seen it, and bear witness, and shew unto you that eternal life, which was with the Father, and was manifested unto us :

3 That which we have seen and heard declare we unto you, that ye also may have fellowship with us : and truly our fellowship is with the Father, and with his Son Jesus Christ.

4 And these things write we unto you, that your joy may be full.

5 This then is the message which we have heard of him, and declare unto you, that God is light, and in him is no darkness at all.

6. Om wi såge og hafwa sällskap med honom, och wandre i mörkret, då ljuge wi, och gðre icke sanningen.

7. Men mandre wi i ljuset, såsom han är ljuset, då hafwe wi sällskap inbördes, och Jesu Christi, hans Sons blod renar og af alla synder.

8. Såge wi, att wi hafwe ingen synd, då befrage wi og sjelfwa, och sanninger: är icke i og.

9. Men om wi bekänne våra synder, han är trofast och rättwis, att han förlåter og synderna, och renar og af all orättfärdighet.

10. Men såge wi, att wi hafwe intet syndat, då gðre wi honom till ljugare, och hans ord är icke i og.

2. Capitel.

Mina barn, detta skrifwer jag eder, att I skolen icke synda; och om någon syndar, då hafwe wi en försvarare när Fadren, Jesum Christum, den rättfärdig är.

2. Och han är försoningen för våra synder; icke allenast för våra, utan ock för hela werlden.

3. Och derpå wete wi, att wi känne honom, om wi hålle hans bud.

4. Den der säger: Jag kanner honom, och håller icke hans bud, han är en ljugare, och i honom är icke sanningen.

5. Men den som håller hans ord, i honom är sannertigen Guds kärlek fullkomlig; och derpå wete wi, att wi äre i honom.

6. Den der säger sig blifwa i honom, han skall ock wandra, såsom han wandrade.

7. Bröder, jag skrifwer eder intet nytt bud; utan det gamla budet, som I haft hafwen af begynnelsen. Det gamla budet är det ord, som I hafwen hört af begynnelsen.

8. Åter skrifwer jag eder ett nytt bud, det sant är i honom, och i eder; th

6 If we say that we have fellowship with him, and walk in darkness, we lie, and do not the truth:

7 But if we walk in the light, as he is in the light, we have fellowship one with another, and the blood of Jesus Christ his Son cleanseth us from all sin.

8 If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us.

9 If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness.

10 If we say that we have not sinned, we make him a liar, and his word is not in us.

CHAPTER II.

MY little children, these things write I unto you, that ye sin not. And if any man sin, we have an advocate with the Father, Jesus Christ the righteous:

2 And he is the propitiation for our sins: and not for ours only, but also for *the sins* of the whole world.

3 And hereby we do know that we know him, if we keep his commandments.

4 He that saith, I know him, and keepeth not his commandments, is a liar, and the truth is not in him.

5 But whoso keepeth his word, in him verily is the love of God perfected: hereby know we that we are in him.

6 He that saith he abideth in him ought himself also so to walk, even as he walked.

7 Brethren, I write no new commandment unto you, but an old commandment which ye had from the beginning. The old commandment is the word which ye have heard from the beginning.

8 Again, a new commandment I write unto you, which thing is true

mörkret är förgångit, och det sanno ljuset lyser nu.

9. Den som säger sig vara i ljuset, och hatar sin broder, han är ännu i mörkret.

10. Den der älskar sin broder, han blifwer i ljuset, och ingen förargelse är i honom;

11. Men den som hatar sin broder, han är i mörkret, och wandrar i mörkret, och wet icke hwart han går, ty mörkret hafwer förblindat hans ögon.

12. Jag skrifwer eder fåra barn, att eder stola synderna förlätne warda, för hans namns skull.

13. Jag skrifwer eder, I fåder: ty I hafwen sånt honom, som är af beghnelsen. Jag skrifwer eder, I ynglingar: ty I hafwen öfvermunnit den onda. Jag skrifwer eder I barn: ty I hafwen sånt Fadren.

14. Jag hafwer skrifwit eder, I fåder, ty I hafwen sånt honom, som är af beghnelsen. Jag hafwer skrifwit eder, I ynglingar, ty I ären starke, och Guds ord blifwer i eder, och hafwen öfvermunnit den onda.

15. Älsker icke werlden, icke heller de ting i werlden äro. Den der älskar werlden, i honom är icke Fadrens kärlek.

16. Ty allt det som är i werlden, nemligen, köttets begårelse, och ögonens begårelse, och högfrådigt lefwerne, det är icke af Fadren, utan af werlden.

17. Och werlden förgås, och hennes lusta; men den som gör Guds wilja, han blifwer ewinnertigen.

18. Kåra barn, nu är den ytterste tiden, och såsom I hafwen hört, att Antichrist skall komma; ja nu äro allaredan många Antichrister wordne, och deraf wete wi, att den ytterste tiden är nu.

19. De äro utgångne af oss; men de woro icke af oss: hade de varit af oss, hade de ju blifwit när oss; men på

in him and in you: because the darkness is past, and the true light now shineth.

9 He that saith he is in the light, and hateth his brother, is in darkness even until now.

10 He that loveth his brother abideth in the light, and there is none occasion of stumbling in him.

11 But he that hateth his brother is in darkness, and walketh in darkness, and knoweth not whither he goeth, because that darkness hath blinded his eyes.

12 I write unto you, little children, because your sins are forgiven you for his name's sake.

13 I write unto you, fathers, because ye have known him that is from the beginning. I write unto you, young men, because ye have overcome the wicked one. I write unto you, little children, because ye have known the Father.

14 I have written unto you, fathers, because ye have known him that is from the beginning. I have written unto you, young men, because ye are strong, and the word of God abideth in you, and ye have overcome the wicked one.

15 Love not the world, neither the things that are in the world. If any man love the world, the love of the Father is not in him.

16 For all that is in the world, the lust of the flesh, and the lust of the eyes, and the pride of life, is not of the Father, but is of the world.

17 And the world passeth away, and the lust thereof: but he that doeth the will of God abideth for ever.

18 Little children, it is the last time: and as ye have heard that antichrist shall come, even now are there many antichrists; whereby we know that it is the last time.

19 They went out from us, but they were not of us; for if they had been of us, they would no doubt

det de skulle blifwa uppenbare att de äro icke alle af öf.

20. Men I hafwen smörjelse af den Heliga, och weten allt.

21. Jag hafwer icke strifwit till eder, såsom till dem, som icke weta sanningen; utan såsom till dem, som henne weta, och att all lögn icke är af sanningen.

22. Ho är en ljugare, utan den som utesar, att Jesus är Kristus? Den är Antichrist, som utesar Fadren och Sonen.

23. Hwar och en som utesar Sonen, han hafwer icke heller Fadren.

24. Hvad I nu hört hafwen af begynnelsen, det blifwe i eder; om det blifwer i eder som I hört hafwen af begynnelsen, så stolon och I blifwa i Sonen och Fadren.

25. Och detta är det löfte, som han öf lofwat hafwer, ewinnerligt lif.

26. Detta hafwer jag strifwit till eder, om dem som försöra eder.

27. Och den smörjelse, som I hafwen fått af honom, blifwer i eder; och I behöfwen icke, att någon lärar eder; utan såsom smörjelsen lärar eder om all ting, så är det sant, och icke lögn; och som hon hafwer lårt eder, så blifwer i henne.

28. Och nu, såra barn, blifwer i honom; att när han uppenbarad warder, måge wi hafwa förtröstaning, och icke komma på skam för honom, i hans tillkommelse.

29. Om I weten, att han är rättfärdig, så stolon I och det weta, att hwar och en som rätt gör, han är född af honom.

3. Capitel.

Öer till huruban kärlek Fadren hafwer bewist öf, att wi skallas Guds barn; fördens skull sånner intet werlden eder, th hon sånner intet honom.

I Mine käraste, wi äre nu Guds barn,

have continued with us: but *they went out*, that they might be made manifest that they were not all of us.

20 But ye have an unction from the Holy One, and ye know all things.

21 I have not written unto you because ye know not the truth, but because ye know it, and that no lie is of the truth.

22 Who is a liar but he that denieth that Jesus is the Christ? He is antichrist, that denieth the Father and the Son.

23 Whosoever denieth the Son, the same hath not the Father: *but* he that acknowledgeth the Son hath the Father also.

24 Let that therefore abide in you, which ye have heard from the beginning. If that which ye have heard from the beginning shall remain in you, ye also shall continue in the Son, and in the Father.

25 And this is the promise that he hath promised us, *even* eternal life.

26 These *things* have I written unto you concerning them that seduce you.

27 But the anointing which ye have received of him abideth in you, and ye need not that any man teach you: but as the same anointing teacheth you of all things, and is truth, and is no lie, and *even* as it hath taught you, ye shall abide in him.

28 And now, little children, abide in him; that, when he shall appear, we may have confidence, and not be ashamed before him at his coming.

29 If ye know that he is righteous, ye know that every one that doeth righteousness is born of him.

CHAPTER III.

BEHOLD, what manner of love the Father hath bestowed upon us, that we should be called the sons of God: therefore the world knoweth us not, because it knew him not.

2 Beloved, now are we the sc

och det är icke ån uppenbart, hwad wi warða stole; men det wete wi, när han blifwer uppenbar, då warde wi honom like, ty wi få se honom såsom han är:

3. Och hwar och en som hafwer detta hopp i honom, han renar sig, såsom han ock ren är.

4. Hwar och en som gör synd, han gör ock rätt, och synd är orätt.

5. Og I weten, att han war uppenbarad, på det han skulle borttaga våra synder; och ingen synd är i honom.

6. Hwar och en som blifwer i honom, han syndar icke: hwar och en som syndar, han hafwer icke sett honom, icke heller kânt honom.

7. Råra barn, låter ingen bedraga eder. Den som gör rätt, han är rättfärdig, såsom ock han rättfärdig, såsom ock han rättfärdig är.

8. Den der gör synd, han är af djefwulen; ty djefwulen syndar af begynnelsen: och fördenstull uppenbarades Guds Son, att han skulle nederstå djefwulens gerningar.

9. Hwar och en som född är af Gudi, han gör icke synd: ty hans såd blifwer i honom, och han kan icke synda, ty han är född af Gudi.

10. Derpå tänner man, hwilke Guds barn, eller hwilke djefwulens barn äro: hwar och en som icke gör rätt, han är icke af Gudi, och den som icke älskar sin broder.

11. Ty detta är det budskap, som I hafwen hört af begynnelsen, att wi stole älskas inbördes.

12. Icke såsom Cain, som war af den onda, och slog sin broder ihjäl, och för hvars skull slog han honom ihjäl? ty hans gerningar woro onda, men hans broders gerningar rättfärdiga.

13. Forundrer eder icke, mine bröder, om werlden hatar eder.

14. Wi wete, att wi äre förde ifrån döden till lifwet, ty wi älske bröderna. Den der icke älskar sin broder, han blifwer i döden.

15. Hwar och en som hatar sin broder, han är en manråpare, och I wete

of God, and it doth not yet appear what we shall be: but we know that, when he shall appear, we shall be like him; for we shall see him as he is.

3 And every man that hath this hope in him purifieth himself, even as he is pure.

4 Whosoever committeth sin transgresseth also the law: for sin is the transgression of the law.

5 And ye know that he was manifested to take away our sins; and in him is no sin.

6 Whosoever abideth in him sinneth not: whosoever sinneth hath not seen him, neither known him.

7 Little children, let no man deceive you: he that doeth righteousness is righteous, even as he is righteous.

8 He that committeth sin is of the devil; for the devil sinneth from the beginning. For this purpose the Son of God was manifested, that he might destroy the works of the devil.

9 Whosoever is born of God doth not commit sin; for his seed remaineth in him: and he cannot sin, because he is born of God.

10 In this the children of God are manifest, and the children of the devil: whosoever doeth not righteousness is not of God, neither he that loveth not his brother.

11 For this is the message that ye heard from the beginning, that we should love one another.

12 Not as Cain, who was of that wicked one, and slew his brother. And wherefore slew he him? Because his own works were evil, and his brother's righteous.

13 Marvel not, my brethren, if the world hate you.

14 We know that we have passed from death unto life, because we love the brethren. He that loveth not his brother abideth in death.

15 Whosoever hateth his brother is a murderer: and ye know that

ten, att hwar och en mandräpare, hafwer icke ewinuerligt lif, blifwande i sig.

16. Derpå fånne wi Guds kärlek, att han hafwer låtit sitt lif för oss: och stole od wi låta vårt lif för bröderne.

17. Den som hafwer denna werldens gods, och ser sin broder wara nödståld, och slutter sitt hjerta till för honom, huru blifwer Guds kärlek i honom?

18. Mina barn, älskoms icke med orden, eller med tungan, utan med gerning och sanning.

19. Deraf wete wi, att wi äre af sanningen, och funne stilla våra hjertan för honom:

20. Att om vårt hjerta fördomer oss, då är Gud större än vårt hjerta, och wet all ting.

21. Mine käreste, om vårt hjerta fördomer oss icke, då hafwe wi en förtröstning till Gud.

22. Att wi få af honom att det wi bedje; ty wi hålle hans bud, och gøre det honom ljust är.

23. Och detta är hans bud, att wi stole tro på hans Sons, Jesu Christi, namn; och älska oss inbördes, såsom han oss budit hafwer.

24. Och den der håller hans bud, han blifwer i honom, och han i honom; och deraf wete wi att han blifwer i oss, af Andan, som han oss gifwit hafwer.

4. Capitel.

Mine käreste, I stolon icke tro hwar och en anda; utan pröfwer andarna, om de äro af Gudi, ty många falske Propheter äro utgåne i werlden.

2. Derpå stolon I fånna Guds Andan; Hwar och en ande, som bekänner, att Jesus Christus är kommen i köttet, han är af Gudi.

3. Och hwar och en ande, som icke bekänner, att Jesus Christus är kommen i köttet, han är icke af Gudi; och

no murderer hath eternal life abiding in him.

16 Hereby perceive we the love of God, because he laid down his life for us: and we ought to lay down *our* lives for the brethren.

17 But whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his bowels of *compassion* from him, how dwelleth the love of God in him?

18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.

19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before him.

20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.

21 Beloved, if our heart condemn us not, *then* have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his commandments, and do those things that are pleasing in his sight.

23 And this is his commandment, That we should believe on the name of his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.

24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him. And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

CHAPTER IV.

BELOVED, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God: because many false prophets are gone out into the world.

2 Hereby know ye the Spirit of God: Every spirit that confesseth that Jesus Christ is come in the flesh is of God:

3 And every spirit that confesseth not that Jesus Christ is come in the flesh is not of God: and this is

det är Antikristus (ande), af hvilken I hafwen hört, att han skulle komma, och är nu allaredan i världen.

4. Kära barn, I ären af Gud, och hafwen öfvertunnit dem; ty den som är i världen.

5. De äro af världen, derföre tala de af världen, och världen hörer dem.

6. Vi äro af Gud: den som känner Gud, han hörer oss; den som icke är af Gud, han hörer oss intet. Derasf känne vi sanningens Anda, och vilans anda.

7. Mine käreste, älskom oss inbördes: ty kärleken är af Gud; och hvar och en som älskar, han är född af Gud, och känner Gud.

8. Den som icke älskar, han känner icke Gud, ty Gud är kärleken.

9. Derpå är Guds kärlek till oss uppenbar worden, att Gud hafwer såndt sin enda Son i världen, att vi stole lefwa genom honom.

10. Deruti står kärleken, icke det vi hafwe älskat Gud; men det han hafwer älskat oss, och såndt sin Son till en försoning för våra synder.

11. Mine käreste, hafwer Gud så älskat oss, så stole ock vi älskas inbördes.

12. Ingen hafwer någon tid sett Gud: om vi älskoms inbördes, så blifwer Gud i oss, och hans kärlek är fullkommen i oss.

13. Derpå känne vi, att vi blifwe i honom och han i oss, att han hafwer gifwit oss af sin Anda.

14. Och vi sågo och behöge, att Fadren hafwer såndt Sonen, världen till en Frälsare.

15. Hvar och en som bekänner, att Jesus är Guds Son, i honom blifwer Gud, och han i Gud.

16. Och vi hafwe känt och trott den kärlek som Gud hafwer till oss. Gud är kärleken, och den som blifwer i kärleken, han blifwer i Gud, och Gud i honom.

17. Derpå är kärleken fullkommen med oss, att vi måge hafwa en för-

spirit of antichrist, whereof ye have heard that it should come; and even now already is it in the world.

4 Ye are of God, little children, and have overcome them: because greater is he that is in you, than he that is in the world.

5 They are of the world: therefore speak they of the world, and the world heareth them.

6 We are of God: he that knoweth God heareth us; he that is not of God heareth not us. Hereby know we the spirit of truth, and the spirit of error.

7 Beloved, let us love one another: for love is of God; and every one that loveth is born of God, and knoweth God.

8 He that loveth not, knoweth not God; for God is love.

9 In this was manifested the love of God toward us, because that God sent his only begotten Son into the world, that we might live through him.

10 Herein is love, not that we loved God, but that he loved us, and sent his Son to be the propitiation for our sins.

11 Beloved, if God so loved us, we ought also to love one another.

12 No man hath seen God at any time. If we love one another, God dwelleth in us, and his love is perfected in us.

13 Hereby know we that we dwell in him, and he in us, because he hath given us of his Spirit.

14 And we have seen and do testify that the Father sent the Son to be the Saviour of the world.

15 Whosoever shall confess that Jesus is the Son of God, God dwelleth in him, and he in God.

16 And we have known and believed the love that God hath to us. God is love; and he that dwelleth in love dwelleth in God, and God in him.

17 Herein is our love made perfect, that we may have boldness in

tröstning på domedag; ty såsom han är, så äre och vi i denna werld.

18. Rådhdåga är icke i kärleken; utan fullkomlig kärlek utdrifwer rådhdågan: ty rådhdågan hafwer pina; men den der rådes, han är icke fullkommen i kärleken.

19. Älskom honom, ty han hafwer först älskat oss.

20. Om någon säger: Jag älskar Gud, och hatar sin broder, han är en ljugare: ty den der icke älskar sin broder, som han ser, huru kan han älska Gud, som han icke ser?

21. Och detta budet hafwe wi af honom, att den der älskar Gud, han skall och älska sin broder.

5. Capitel.

Smar och en som tror, att Jesus är Kristus, han är född af Gudi; och hvar och en som älskar honom, som födde, han älskar och den som född är af honom.

2. Derpå wete wi, att wi älske Guds barn, när wi älske Gud, och hålle hans bud.

3. Ty det är kärleken till Gud, att wi hålle hans bud, och hans bud äro icke svåra.

4. Ty allt det som är födt af Gudi, det öfverwinner werlden: och denne är segren, som öfverwinner werlden, wår tro.

5. Men ho är den som öfverwinner werlden, utan den som tror, att Jesus är Guds Son?

6. Denne är den som kommer med watten och blod, Jesus Kristus: icke med watten allena, utan med watten och blod: och Anden är den som bethgar, att Anden är sanningen.

7. Ty tre äro som vittna i himmelen, Fadren, Ordet och den Helige Ande, och de tre äro ett.

8. Och tre äro de som vittna på jorden, Anden, Watten och Blodet, och de tre äro till ett.

9. Smar wi nu anamme menniskors vittnesbörd, Guds vittnesbörd är stör-

the day of judgment: because as he is, so are we in this world.

18 There is no fear in love; but perfect love casteth out fear: because fear hath torment. He that feareth is not made perfect in love.

19 We love him, because he first loved us.

20 If a man say, I love God, and hateth his brother, he is a liar: for he that loveth not his brother whom he hath seen; how can he love God whom he hath not seen?

21 And this commandment have we from him, That he who loveth God love his brother also.

CHAPTER V.

WHOSOEVER believeth that Jesus is the Christ is born of God: and every one that loveth him that begat, loveth him also that is begotten of him.

2 By this we know that we love the children of God, when we love God, and keep his commandments.

3 For this is the love of God, that we keep his commandments: and his commandments are not grievous.

4 For whatsoever is born of God overcometh the world: and this is the victory that overcometh the world, *even* our faith.

5 Who is he that overcometh the world, but he that believeth that Jesus is the Son of God?

6 This is he that came by water and blood, *even* Jesus Christ; not by water only, but by water and blood. And it is the Spirit that beareth witness, because the Spirit is truth.

7 For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one.

8 And there are three that bear witness in earth, the spirit, and the water, and the blood: and these three agree in one.

9 If we receive the witness of men, the witness of God is great...

re: th detta år Guds vittnesbörd, som han vittnade om sin Son.

10. Den der tror på Guds Son, han hafver vittnesbörd i sig sjelf: den der icke tror Gud, han gör honom till en ljugare; th han icke trodde det vittnesbörd, som Gud vittnade om sin Son.

11. Och det år vittnesbördet, att Gud och gifvit hafver det ewiga lifwet: och det lifwet år i hans Son.

12. Den Sonen hafver, han hafver lifwet; den icke hafver Guds Son, han hafver icke lifwet.

13. Detta hafver jag strifwit eder, som tron i Guds Sons namn, på det I skolen weta; att I hafwen ewinnerligt lif, och på det I skolen tro i Guds Sons namn.

14. Och detta år den förtröstning, som wi hafwe till honom, att om wi bedje något efter hans wilja, så hörer han oss.

15. Och efter wi wete, att han hörer oss, ehwad wi bedje, så wete wi, att wi de böner hafwe, som wi hafwe bedit af honom.

16. Swar nu någon ser sin broder synda någon synd, icke till döds, han må bedja, så skall han gifwa dem lifwet, som synda icke till döds. Det år en synd till döds: för sådana säger jag icke, att någon bedja skall.

17. All orätt år synd; år och somlig synd icke till döds.

18. Wi wete, att den af Gudi född år, han syndar icke; utan den som född år af Gudi, han förwarar sig, och den onde kommer icke wid honom.

19. Wi wete, att wi äre af Gudi, och hela werlden år stadd i det onda.

20. Men wi wete, att Guds Son år kommen, och hafver gifwit oss ljus, att wi känne den Sanna, och äre i den Sanna, i hans Son Jesu Christo: denue år sanner Gud, och det ewiga lifwet.

21. Råra barn, wæcter eder för afgudarna. Amen

for this is the witness of God which he hath testified of his Son.

10 He that believeth on the Son of God hath the witness in himself: he that believeth not God hath made him a liar; because he believeth not the record that God gave of his Son.

11 And this is the record, that God hath given to us eternal life, and this life is in his Son.

12 He that hath the Son hath life; and he that hath not the Son of God hath not life.

13 These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.

14 And this is the confidence that we have in him, that, if we ask any thing according to his will, he heareth us:

15 And if we know that he hear us, whatsoever we ask, we know that we have the petitions that we desired of him.

16 If any man see his brother sin a sin which is not unto death, he shall ask, and he shall give him life for them that sin not unto death. There is a sin unto death: I do not say that he shall pray for it.

17 All unrighteousness is sin: and there is a sin not unto death.

18 We know that whosoever is born of God sinneth not; but he that is begotten of God keepeth himself, and that wicked one toucheth him not.

19 And we know that we are of God, and the whole world lieth in wickedness.

20 And we know that the Son of God is come, and hath given us an understanding, that we may know him that is true; and we are in him that is true, even in his Son Jesus Christ. This is the true God, and eternal life.

21 Little children, keep yourselves from idols. Amen.

St. Johannis

Andra Epistel.

Den äldsta, den utvalda Fru, och hennes barn, hvilka jag älskar i sanningen, och icke jag allenast, utan också alle som sanningen såut hafva;

2. För sanningens skull som i oss blifwer, och med oss vara skall i ewighet:

3. Nåd, barmhertighet, frid af Gud Fader, och af HERRanom Jesu Christo, Fadrens Son, i sanningen, och i kärleken ware med eder.

4. Jag är mycket glad, att jag hafwer funnit ibland dina barn de, der wandra i sanningen; såsom wi budet af Fadrenom fått hafwe.

5. Och nu beder jag dig, Fru, icke itrifwer jag dig såsom ett nytt bud, utan det wi hade af beghnnessen, att wi stole älska och inbördes.

6. Och detta är kärleken, att wi wandre efter hans bud. Detta är budet, som I hört hafwen af beghnnessen, att I wandren deruti.

7. Ty många bedragare äro infomne i werlden, de som icke bekänna Jesum Christum kommen vara i köttet. Denne är bedragaren, och Antichrist.

8. Ser eder wäl före, att wi icke bortappe det wi arbetat hafwe, utan att wi få full lön.

9. Hwar och en som öfwerträder, och icke blifwer i Christi lärdom, han hafwer ingen Gud: den der blifwer i Christi lärdom, han hafwer både Fadren och Sonen.

10. Kommer någon till eder, och icke hafwer denna lärdomen med sig, und-

THE

II. EPISTLE OF

JOHN.

THE elder unto the elect lady and her children, whom I love in the truth; and not I only, but also all they that have known the truth;

2 For the truth's sake, which dwelleth in us, and shall be with us for ever.

3 Grace be with you, mercy, and peace, from God the Father and from the Lord Jesus Christ, the Son of the Father, in truth and love.

4 I rejoiced greatly that I found of thy children walking in truth, as we have received a commandment from the Father.

5 And now I beseech thee, lady, not as though I wrote a new commandment unto thee, but that which we had from the beginning, that we love one another.

6 And this is love, that we walk after his commandments. This is the commandment, That, as ye have heard from the beginning, ye should walk in it.

7 For many deceivers are entered into the world, who confess not that Jesus Christ is come in the flesh. This is a deceiver and an anti-christ.

8 Look to yourselves, that we lose not those things which we have wrought, but that we receive a full reward.

9 Whosoever transgresseth, and abideth not in the doctrine of Christ, hath not God. He that abideth in the doctrine of Christ, he hath both the Father and the Son.

10 If there come any unto you, and bring not this doctrine, receive

får honom icke i hus, och hålsar honom icke heller :

11. Ty den honom hålsar, han är delattig i hans onda gerningar.

12. Jag hafwer wål mycket att strifwa eder, dock wille jag icke med papper, eller blåd; utan jag hoppas, att komma till eder, och muntligen tala med eder, på det wår glådje skall wara fullkommen.

13. Dig hålsa din utwalda systerö barn. Amen.

him not into *your* house, neither bid him God speed :

11 For he that biddeth him God speed is partaker of his evil deeds.

12 Having many things to write unto you, I would not *write* with paper and ink : but I trust to come unto you, and speak face to face, that our joy may be full.

13 The children of thy elect sister greet thee. Amen.

St. Johannis

Tredje Epistel.

Den äldste, den älsfetiga Gajo, den jag älskar i sanningen.

2. Min älsfetige, jag önskar i alla stycken, att dig wål går, och du helbregda är, såsom din själ wål går.

3. Men jag war mycket glad, då bröderna kommo, och buro vittnesbörd om din sanning, såsom du wandrar i sanningen.

4. Jag hafwer ingen större fröjd än den, att jag hörer mina barn wandra i sanningen.

5. Min säreste, du gör troligen, hwad som hålst du gör, emot bröderna, och de främmande ;

6. Som om din färlig bethgat hafwa inför församlingen ; och du hafwer wål gjort, att du hafwer dem affordrat wårdeligen för Gudi.

7. Ty de äro utfarne för hans Namns full, och hafwa intet tagit af Hedningarna.

8. Så stole wi nu sådana undfå, på det wi sanningens medhjelpare warda måge.

9. Jag hafwer strifwit församlingen ; men Diotrefhes, som ibland dem wille afhållen wara, anammar og intet.

THE

III. EPISTLE OF

JOHN.

THE elder unto the well beloved Gaius, whom I love in the truth.

2 Beloved, I wish above all things that thou mayest prosper and be in health, even as thy soul prospereth.

3 For I rejoiced greatly, when the brethren came and testified of the truth that is in thee, even as thou walkest in the truth.

4 I have no greater joy than to hear that my children walk in truth.

5 Beloved, thou doest faithfully whatsoever thou doest to the brethren, and to strangers ;

6 Which have borne witness of thy charity before the church : whom if thou bring forward on their journey after a godly sort, thou shalt do well :

7 Because that for his name's sake they went forth, taking nothing of the Gentiles.

8 We therefore ought to receive such, that we might be fellow helpers to the truth.

9 I wrote unto the church : but Diotrefhes, who loveth to have the preeminence among them, receiveth us not.

10. Derföre, när jag kommer, vill jag fungöra hans gerningar, som han gör, och samalar emot och med onda ord, och låter sig icke dermed nöja; själf anammar han icke bröderna, och förmenar dem som det gära vilja, och drifwer dem ut af församlingen.

11. Mine såreste, efterfölj icke det ondt är, utan det godt är. Den der wäl gör, han är af Gudi; och den der illa gör han ser icke Gud.

12. Demetrius hafwer wittnessbörd af hwar man och af sjelfwa sanningen: och wi wittne od; och I weten, att wårt wittnessbörd sant är.

13. Jag hade mycket till att skrifwa; men jag wille icke med blåd och pennua skrifwa dig till.

14. Men jag hoppas snart få se dig, så wisse wi muntligen tala med hwarannan. Grib ware med dig. Wännerna helsa dig. Helsa du wännerna hwar wid sitt namn.

10 Wherefore, if I come, I will remember his deeds which he doeth, prating against us with malicious words: and not content therewith, neither doth he himself receive the brethren, and forbiddeth them that would, and casteth them out of the church.

11 Beloved, follow not that which is evil, but that which is good. He that doeth good is of God: but he that doeth evil hath not seen God.

12 Demetrius hath good report of all men, and of the truth itself: yea, and we also bear record; and ye know that our record is true.

13 I had many things to write, but I will not with ink and pen write unto thee:

14 But I trust I shall shortly see thee, and we shall speak face to face. Peace be to thee. Our friends salute thee. Greet the friends by name.

St. Jacobs

Epistel.

1. Capitel.

Jacobus, Guds och Herrens Jesu Christi tjenare, de tolf slågter, som äro här och der försingsade, helsa.

2. Mine bröder, håller det för all glädje när I fallen i mångahanda frestelser:

3 Och weter, ate eder trod bepröfwes se adr tålmod.

4. Men låter tålmodet hafwa ett fullbordadt werk, på det I stolon wara fullkomne och hele, och intet fel hafwa.

5. Hwar nu någon ibland eder fattas wißdom, han bedje af Gudi. Den der gifwer ensaldeligen allom, och förwiter icke; och han skall honom gifwen warda.

6. Men han bedje i tron, intet twiflande. In den der twiflar, han är så-

THE GENERAL EPISTLE

OF

JAMES.

CHAPTER I.

JAMES, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting.

2 My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations;

3 Knowing *this*, that the trying of your faith worketh patience.

4 But let patience have *her* perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing.

5 If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all *men* liberally, and upbraideth not; and it shall be given him.

6 But let him ask in faith, nothing wavering: for he that waver

som hafwet's wåg, som af wådret brifs och föres.

7. Sådan menniska tänke icke, att hon får något af Gudsranom.

8. En man som twiflar, är ostadig i alla sina wågar.

9. Men en broder, som ringa är, be-römmie sig af sin upphöjelse.

10. Och den som rik är, af sin förnedring; ty såsom blomstret af gråset, skall han förgås.

11. Solen går upp med hetta, och gråset förwisnar, och blomstret faller af, och des stöna fåring förgås: så skall och den rike förwisna uti sina wågar.

12. Sällig är den man som tåligt li-der frestelse; ty då han bepröfwad är, skall han få lifsens krona, den Gud lofwat hafwer dem, som honom ålsta.

13. Ingen säge, då han frestad war-der, att han af Gudi frestad warder; ty Gud frestas icke af ondt, han frestar och ingen.

14. Utan hwar och en warder frestad, då han af sin egen begärelse dragen och lockad warder.

15. Derefter, sedan begärelsen haf-ter astat, föder hon synben; men då synben är fullbordad, föder hon döden.

16. Farer icke wille, mine låre bröder.

17. All god gåfwa, och all fullkomlig gåfwa kommer afwanester ifrån lju-fets Fader; när hwilken ingen förwandling är, eller ljus och mörkers om-stiftelse.

18. Han hafwer och födt efter sin wilja, genom sanningens ord, på det wi skulle wara förstlingen af hans kreatur.

19. Derföre, mine låre bröder, hwar och en menniska ware snar till att höra, och sen till att tala, och sen till wrede.

20. Ty mannens wrede gör icke det rätt är för Gudi.

21. Lågger förbensfull bort all oren-het, och all ondsta, och anammar or-

eth is like a wave of the sea driv-en with the wind and tossed.

7 For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord.

8 A doubleminded man is unsta-ble in all his ways.

9 Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted:

10 But the rich, in that he is made low: because as the flower of the grass he shall pass away.

11 For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it wither-eth the grass, and the flower there-of falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways.

12 Blessed is the man that en-dureth temptation: for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.

13 Let no man say when he is tempted, I am tempted of God: for God cannot be tempted with evil, neither tempteth he any man:

14 But every man is tempted, when he is drawn away of his own lust, and enticed.

15 Then when lust hath conceiv-ed, it bringeth forth sin; and sin, when it is finished, bringeth forth death.

16 Do not err, my beloved brethren.

17 Every good gift and every per-fect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning.

18 Of his own will begat he us with the word of truth, that we should be a kind of firstfruits of his creatures.

19 Wherefore, my beloved breth-ren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath:

20 For the wrath of man work-eth not the righteousness of God.

21 Wherefore lay apart all filthi-ness and superfluitv of naughtiness,

det med saktmodighet, som i eder plantadt år det edra själar kan saliga gbra.

22. Men warer ordets görare, och icke allenaft hörare, bedragande eder sjelfwa :

23. Ty der någon år allenaft ordets hörare, och icke görare, han år lik den man, som sitt lesamliga ansikte stådar i en spegel ;

24. Ty då han sig bestådat hafwer, går han derifrån, och förgåter strag hurudan han war.

25. Men den der stådar uti frihetens fullkomliga lag, och blifwer deruti, och år icke en glömskt hörare, utan en görare, den samme warder salig uti sin gerning.

26. Swar nu någon ibland eder låter sig tycka, att han tjenar Gudi, och icke styrer sin tunga, utan bedrager sitt hjerta, hans Gudstjenst år såfång.

27. Detta år för Gudi och Fadren en ren och obesmittad Gudstjenst, söta saderidsa och moderidsa barn, och enfor, uti deras bedröfwelse, och behålla sig obesmittad af werlden.

2. Capitel.

Mine bröder, håller det icke derföre att tron på Jesum Christum, war **HERA** till hårligheten, kan liba personers anseende.

2. Ty, om uti edre församling komme en man med en guldring, och med en hårlig klådnad, komme oc en fattig man i snöplig klådnad ;

3. Och **J** sågen på den, som hafwer de hårliga klådnerna, och saden till honom : Sitt hår wåt ; och den fattiga saden **J** : Statt der, eller sitt hår wid mina fötter :

4 Och betänken det icke rått, utan warden domare, och gbren en ond åttillnad.

5. Hörer till, mine fåre bröder : Hafwer icke Gud utwält de fattiga i denna werlden, de der rife woro på tron, och arfwingar till riket, som han lofwat hade dem, som honom åstta ?

and receive with meekness the engrafted word, which is able to save your souls.

22 But be ye doers of the word, and not hearers only, deceiving your own selves.

23 For if any be a hearer of the word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass :

24 For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.

25 But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed.

26 If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain.

27 Pure religion and undefiled before God and the Father is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

CHAPTER II.

MY brethren, have not the faith of our Lord Jesus Christ, the Lord of glory, with respect of persons.

2 For if there come unto your assembly a man with a gold ring, in goodly apparel, and there come in also a poor man in vile raiment ;

3 And ye have respect to him that weareth the gay clothing, and say unto him, Sit thou here in a good place ; and say to the poor, Stand thou there, or sit here under my footstool :

4 Are ye not then partial in yourselves, and are become judges of evil thoughts ?

5 Hearken, my beloved brethren, Hath not God chosen the poor of this world rich in faith, and heirs of the kingdom which he hath promised to them that love him

6. Men I hafwen förattat den fattiga. Förtrysta icke de rike eder med wålb, och draga eder fram för rätten?

7. Försmåda icke de det goda namnet, der I af nämnde åren?

8. Fullbordnen I den Konungsliga lagen efter Striften: *Älska din nästa såsom dig sjelf, så gören I wål.*

9. Men sen I efter personen, då synden I, och warden straffade af lagen, såsom öfwertrådare.

10. Ty om någon håller hela lagen, och syndar på ett, han är säker till allt.

11. Ty den som sade: Du skall icke göra hor, han hafwer också sagt: Du skall icke dråpa. Swar du nu icke gör hor, och dråper lifwål, är du lagens öfwertrådare.

12. Så talar, och så görer, som de der skola genom frihetens lag dömda warba.

13. Ty dom utan barmhertighet skall honom öfwergå, som barmhertighet icke gjort hafwer; och barmhertigheten berömmar sig emot domen.

14. Swad hjälper det, mine bröder, om någon säger sig hafwa tron, och hafwer dock icke gerningarna? Kan det tron göra honom salig?

15. Om en broder eller syster wore naken, och fattades dagellig föda;

16. Och någon af eder sade till dem: Går i frid, wårmer eder, och måtter eder; och gifwer dem lifwål intet hwad lefamen behöfwer: hwad hulpe dem det?

17. Så också tron, då hon icke hafwer gerningarna, är hon dödd i sig sjelf.

18. Nu måtte någon säga: Du hafwer tron, och jag hafwer gerningarna: wisa mig din tro med dina gerningar, så will jag också wisa dig min tro med mina gerningar.

19. Du tror, att en Gud är; der gör du rätt uti: djefarne tro det också, och båsna.

20. Will du såfångliga menniska

6 But ye have despised the poor. Do not rich men oppress you, and draw you before the judgment seats?

7 Do not they blaspheme that worthy name by the which ye are called?

8 If ye fulfil the royal law according to the scripture, Thou shalt love thy neighbour as thyself, ye do well:

9 But if ye have respect to persons, ye commit sin, and are convinced of the law as transgressors.

10 For whosoever shall keep the whole law, and yet offend in one point, he is guilty of all.

11 For he that said, Do not commit adultery, said also, Do not kill. Now if thou commit no adultery, yet if thou kill, thou art become a transgressor of the law.

12 So speak ye, and so do, as they that shall be judged by the law of liberty.

13 For he shall have judgment without mercy, that hath shewed no mercy; and mercy rejoiceth against judgment.

14 What doth it profit, my brethren, though a man say he hath faith, and have not works? can faith save him?

15 If a brother or sister be naked, and destitute of daily food,

16 And one of you say unto them, Depart in peace, be ye warmed and filled; notwithstanding ye give them not those things which are needful to the body; what doth it profit?

17 Even so faith, if it hath not works, is dead, being alone.

18 Yea, a man may say, Thou hast faith, and I have works: shew me thy faith without thy works, and I will shew thee my faith by my works.

19 Thou believest that there is one God; thou doest well: the devils also believe, and tremble.

20 But wilt thou know, O vain

weta, satt tron utan gerningar är död?

21. Warde icke Abraham, vår fader, af gerningarna rättfärdigad, då han sin son Isaac offrade på altaret?

22. Ser du, att trou hafwer medverkat i hans gerningar, och att tron är fullkommen worden af gerningarna.

23. Och Striften är fullkommen, som säger: Abraham trodde Gud, och det wardt honom räknadt till rättfärdighet, och wardt kallad Guds vän.

24. Sen I nu, att af gerningarna rättfärdigas menniskan, och icke af tron allena.

25. Sammatunda och den stöfan Rahab, wardt hon icke af gerningarna rättfärdigad, då hon undfick sändningaboden, och släppte dem en annan väg ut.

26. Derföre, såsom kroppen utan anda är död, så är och tron utan gerningar död.

3. Capitel.

Mine bröder, farer icke hwar man efter att wara lärare; wetande, att vi des större dom få.

2. Ty i många stycken fele vi alle; men den der icke felar uti ett ord, han är en fullkommen man, och kan regera hela selsamen med betfel.

3. Si, vi lägge hästarne betfel i munnen, att de skola lyda oss, och omfaste deras hela kropp.

4. Si och skeppen, ehuru stora de äro, och af starkt wäder drifwas, warde de dock listwål ommwände med ett litet roder, ehwart rodermannen will,

5. Så är och tungan en liten lem, och kommer stora ting åstad; si, en liten eld, huru stor stog han upptänder!

6. Och tungan är och en eld, en werld full med orätt: så är och tungan ibland våra lemmar, och besmittar

man, that faith without works is dead?

21 Was not Abraham our father justified by works, when he had offered Isaac his son upon the altar?

22 Seest thou how faith wrought with his works, and by works was faith made perfect?

23 And the scripture was fulfilled which saith, Abraham believed God, and it was imputed unto him for righteousness: and he was called the Friend of God.

24 Ye see then how that by works a man is justified, and not by faith only.

25 Likewise also was not Rahab the harlot justified by works, when she had received the messengers, and had sent *them* out another way?

26 For as the body without the spirit is dead, so faith without works is dead also.

CHAPTER III.

MY brethren, be not many masters, knowing that we shall receive the greater condemnation.

2 For in many things we offend all. If any man offend not in word, the same is a perfect man, and able also to bridle the whole body.

3 Behold, we put bits in the horses' mouths, that they may obey us; and we turn about their whole body.

4 Behold also the ships, which though *they be* so great, and *are* driven of fierce winds, yet are they turned about with a very small helm, whithersoever the governor listeth.

5 Even so the tongue is a little member, and boasteth great things. Behold, how great a matter a little fire kindleth!

6 And the tongue is a fire, a world of iniquity: so is the tongue among our members, that it de

hela lefamen, och upptänder all vår umgängelse, då hon upptänd är af heltwete.

7. Ty all natur, både djurs, och foglars, och ormars, och deras som i hafwet äro, warder tam, och är tamb af menniskors natur :

8. Men tungan kan ingen menniska tåmja, det oroliga onda, full med döbeligt förgift,

9. Med henne prise wi Gud, och Fadren; och med henne banne wi menniskorna, som äro skapade efter Guds liknelse,

10. Af samma mun går pris och banor. Det bdr icke, mine bröder, så wara.

11. Icke gifwer en källa af ett hål, både sött och bitst watten.

12. Icke kan sitonatrådet mine bröder, bära olja? eller wintrådet siton? så kan och ingen källa salt och sött watten gifwa.

13. So är wis och skof ibland eber, han bewise med sin goda umgängelse sina gerningar, uti saktmodighet och wißdom.

14. Om I hafwen bittert nit och tråtor uti edert hjerta, berömmar eber icke, och ljugar icke emot sanningen.

15. Ty den wißdom är icke ofwanester kommen; utau är jordist, menslig, och djefwult.

16. Ty hwar nit och tråta är, der är ofstabighet och allt ondt.

17. Men den wißdom, som ofwanester är, han är först kysk, och sedan fridsam, saktmodig, låter såga sig, full med barmhertighet och goda frukter, opartist, ofstrymtelig.

18. Men rättfärdighetens frukt warder sådd i frid, dem som frid hålla.

4. Capitel.

Swadan äro drilig och frig ibland eber? Äro de icke deraf, af edra begärelser, som strida i edra lemmar?

leth the whole body, and setteth on fire the course of nature; and it is set on fire of hell.

7 For every kind of beasts, and of birds, and of serpents, and of things in the sea, is tamed, and hath been tamed of mankind :

8 But the tongue can no man tame; it is an unruly evil, full of deadly poison.

9 Therewith bless we God, even the Father; and therewith curse we men, which are made after the similitude of God.

10 Out of the same mouth proceedeth blessing and cursing. My brethren, these things ought not so to be.

11 Doth a fountain send forth at the same place sweet water and bitter?

12 Can the fig tree, my brethren, bear olive berries? either a vine, figs? so can no fountain both yield salt water and fresh.

13 Who is a wise man and endued with knowledge among you? let him shew out of a good conversation his works with meekness of wisdom.

14 But if ye have bitter envying and strife in your hearts, glory not, and lie not against the truth.

15 This wisdom descendeth not from above, but is earthly, sensual, devilish.

16 For where envying and strife is, there is confusion and every evil work.

17 But the wisdom that is from above is first pure, then peaceable, gentle, and easy to be entreated, full of mercy and good fruits, without partiality, and without hypocrisy.

18 And the fruit of righteousness is sown in peace of them that make peace.

CHAPTER IV.

FROM whence come wars and fightings among you? come they not hence, even of your lusts that war in your members?

2. I begåren, och jån intet: I hafwen afund och nit, och funnen intet vinna: I striden och drigen, och hafwen intet berföre, att I intet bedjen:

3. I bedjen, och sån intet; ty I bedjen illa, nemligen, att I det uti eder wållust förtåra stolen.

4. I horkariar och horkonor, weten I icke, att werldens wånstap år Guds owånstap? So som werldens wån will wara, han warder Guds owån.

5. Wenen I, att Skriften såger såwångt: Anden som bor uti eder, begår emot hatet?

6. Men han gifwer rifelig nåd, ty Skriften såger: Gud står emot de högfärdiga, men de bdmjusa gifwer han nåd.

7. Så warer nu Gudi underdånige: står emot djefwulen, så flyr han ifrån eder.

8. Nalkens Gudi, så nalkas han eder. Renet edra hånnder, I synbare; och renser edra hjertan, I ostadige.

9. Warer elånnde och sörjer, och gråter; edert lðje wånnde sig i gråt, och glådjen i sorg.

10. Gðrnedrer eder för Gðrrenom, så stall han eder upphösa.

11. Gðrtaler icke hwarannan, låre bröder: den som förtalar sin broder, och dömer sin broder, han förtalar lagen, och dömer lagen; men dömer du lagen, så år du icke lagens gðrre, utan domare.

12. Ty en år laggifwaren, som kan saliggðra, och förbdma: ho år du som dömer en annan?

13. Nu wål, I som sågen; I dag, eller i morgon wilje wi gå uti den eller der staden, och wilje der ligga ett år, och handla, och winna;

14. Och weten icke hwad i morgon ste kan; ty hwad år edert lif? Ett dam året, som en liten tid warar, och sedan förswinner.

2 Ye lust, and have not: ye kill, and desire to have, and cannot obtain: ye fight and war, yet ye have not, because ye ask not.

3 Ye ask, and receive not, because ye ask amiss, that ye may consume it upon your lusts.

4 Ye adulterers and adulteresses, know ye not that the friendship of the world is enmity with God? whosoever therefore will be a friend of the world is the enemy of God.

5 Do ye think that the Scripture saith in vain, The spirit that dwelleth in us lusteth to envy?

6 But he giveth more grace. Wherefore he saith, God resisteth the proud, but giveth grace unto the humble.

7 Submit yourselves therefore to God. Resist the devil, and he will flee from you.

8 Draw nigh to God, and he will draw nigh to you. Cleanse your hands, ye sinners; and purify your hearts, ye double-minded.

9 Be afflicted, and mourn, and weep: let your laughter be turned to mourning, and your joy to heaviness.

10 Humble yourselves in the sight of the Lord, and he shall lift you up.

11 Speak not evil one of another, brethren. He that speaketh evil of his brother, and judgeth his brother, speaketh evil of the law, and judgeth the law: but if thou judge the law, thou art not a doer of the law, but a judge.

12 There is one lawgiver, who is able to save and to destroy: who art thou that judgest another?

13 Go to now, ye that say, To day or to morrow we will go into such a city, and continue there a year, and buy and sell, and get gain:

14 Whereas ye know not what shall be on the morrow. For what is your life? It is even a vapour, that appeareth for a little time, and then vanisheth away.

15. För det I säga stullen: Om HERren vill, och vi lefwe, så wille wi göra det eller det.

16. Men nu berömmen I eder i edert högmöd. All sådan berömmelse är ond.

17. Den der kan göra godt, och gör icke, honom är det synd.

5. Capitel.

Nu wäl, I rife, gråter och tjuer öfwer eder ufelhet, som eder öfverfomma skall.

2. Edre rifebomar äro förruttnade; edra kläder äro uppåtna af mal.

3. Edert guld och silfwer är förrostadt, och deras rost skall wara eder till mittnesbord, och skall upåta edert kött såsom en eld. I hafwen församlat eder ågobelar i yttersta dagarna.

4. Si, arbetarens lön, som edert land afbergat hafwa, hwilken I dem swilligen ifrån haft hafwen, ropar; och deras rop som afbårgade, är inkommit i HERrans Zebaoths öron.

5. I hafwen lefwat i fräslighet på jorden, och haft eder wållust, och uppödd edert hjerta, såsom på en slagtedag.

6. I hafwen dömt och dödat den rättfärdiga, och han hafwer eder intet emotstått.

7. Så warer nu tålige, såre bröder, intill HERrans tillkommelse. Si, återmannen wäntar efter den kosteliga jordens frukt, tåligen bidande, så länge han får ett morgonregn och aftonregn.

8. Så warer också I tålige, och styrer edert hjerta, ty HERrans tillkommelse är när.

9. Suffer icke, såre bröder, emot hwarannan; på det I icke warden förbömde. Si, domaren är för dörren.

10. Tager, mine bröder, Propheterna för efterdömmelse, till bedröfwelse och tålmod, hwilka talat hafwa i HERrans Namn.

15 For that ye ought to say, If the Lord will, we shall live, and do this, or that.

16 But now ye rejoice in your boastings: all such rejoicing is evil.

17 Therefore to him that knoweth to do good, and doeth it not, to him it is sin.

CHAPTER V.

GO to now, ye rich men, weep and howl for your miseries that shall come upon you.

2 Your riches are corrupted, and your garments are moth-eaten.

3 Your gold and silver is cankered; and the rust of them shall be a witness against you, and shall eat your flesh as it were fire. Ye have heaped treasure together for the last days.

4 Behold, the hire of the labourers who have reaped down your fields, which is of you kept back by fraud, crieth: and the cries of them which have reaped are entered into the ears of the Lord of Sabaoth.

5 Ye have lived in pleasure on the earth, and been wanton; ye have nourished your hearts, as in a day of slaughter.

6 Ye have condemned and killed the just; and he doth not resist you.

7 Be patient therefore, brethren, unto the coming of the Lord. Behold, the husbandman waiteth for the precious fruit of the earth, and hath long patience for it, until he receive the early and latter rain.

8 Be ye also patient; stablish your hearts: for the coming of the Lord draweth nigh.

9 Grudge not one against another, brethren, lest ye be condemned: behold, the judge standeth before the door.

10 Take, my brethren, the prophets, who have spoken in the name of the Lord, for an example of suffering affliction, and of patience.

11. Si, wi hålle dem saliga, som lidit hafwa. Jobs sålamod hafwen I hørt, och HERRans ånda hafwen I sett, ty HERRen är barmhertig, och en förbarmare.

12. Öfwer all ting, mine bröder, swärjer icke, hwarken wid himmelen, eller wid jorden, eller någon annan ed: men edra ord stola wara, ja, ja, nej, nej: på det I icke stolen falla uti strymeri.

13. Lider någon ibland eder bedröfwelse, han bedje; är någon wid godt mod, han sjunge psalmer.

14. Är någon sjuk ibland eder; han falle till sig Prästerna i församlingen, och låte dem bedja öfwer sig, och smörja med olja uti HERRans Namn:

15. Och trones bön skall hjälpa den sjuka, och HERRen upprättar honom; och om han är stadd i synden, warda de honom förlatna.

16. Bekänner inbördes synderna, den ene dem andra, och beder för eder inbördes, att I helbregda warda; ty en rättfärdig mans bön förmår mycket, der hon alfwär är.

17. Elias war en menniska såsom wi, och han bad en bön, att det icke skulle regna, och det regnade ock intet på jorden, i tre år och sex månader.

18. Och bad åter, och himmelen gaf regn, och jorden bar sin frukt.

19. Råre bröder, om någon ibland eder for willse ifrån sanningen, och någon omwände honom;

20. Han skall weta, att den der omwänder en syndare af hans wägars willa han frälsar en själ ifrån döden, och skyler all öfwerträdelse.

11 Behold, we count them happy which endure. Ye have heard of the patience of Job, and have seen the end of the Lord; that the Lord is very pitiful, and of tender mercy

12 But above all things, my brethren, swear not, neither by heaven, neither by the earth, neither by any other oath: but let your yea be yea; and *you* nay, nay; lest ye fall into condemnation.

13 Is any among you afflicted? let him pray. Is any merry? let him sing psalms.

14 Is any sick among you? let him call for the elders of the church; and let them pray over him, anointing him with oil in the name of the Lord:

15 And the prayer of faith shall save the sick, and the Lord shall raise him up; and if he have committed sins, they shall be forgiven him.

16 Confess *your* faults one to another, and pray one for another, that ye may be healed. The effectual fervent prayer of a righteous man availeth much.

17 Elias was a man subject to like passions as we are, and he prayed earnestly that it might not rain: and it rained not on the earth by the space of three years and six months.

18 And he prayed again, and the heaven gave rain, and the earth brought forth her fruit.

19 Brethren, if any of you do err from the truth, and one convert him;

20 Let him know, that he which converteth the sinner from the error of his way shall save a soul from death, and shall hide a multitude of sins

St. Jude

Epistel.

Judas, Jesu Christi tjenare, men Jacobs broder, dem kalladom, som i Gud Fader helgade åro, och i Jesu Christo behållne:

2. Nådén barmhertighet, och frid, och fårlet ware med eder.

3. Mine käreste, efter det jag tog mig före skrifwa eder till, om allas vår salighet, skutes mig behöfwas, förmana eder med skrifwelse, att I kånpa måtten för tron, som en gång helgonen föregifven war.

4. Ty det åro några mennistor med ibland inkomna, om hvilka fordom skrifwit war till detta straff: de åro ogudaktige, och draga vår Guds nåd till låsaktighet, och neka Gud, som allena är HERRE, och vår HERRE Jesum Christum.

5. Men jag vill minna eder uppå, att I en tid detta stolen weta, att då HERREN hade utfördt folket af Egypten. sedan förgjorde han dem, som icke trodde.

6. Och de Änglar, som icke behöllt sina förstadsmen, utan öfvergåfwo sina hemman, dem förwarade han, med ewiga bojar, i mörkret, till den stora dagens dom.

7. Såsom och Sodom och Gomorra, och de städer deromkring, hvilka, i samma måtto som de i förhet syndat hade, och hafwa gått efter främmande kött, de åro satte för en efterdömselse, och lida ewig elds pina.

8. Sammatunda och desse drömmare, som besmitta köttet, förakta herrskapet, och försmåda Majestätet.

9. Men Michael, den Öfwerängeln, då han trätte med djefwulen, och dibuterade med honom om Mose tropp,

THE
GENERAL EPISTLE OF
JUDE.

JUDE, the servant of Jesus Christ, and brother of James, to them that are sanctified by God the Father, and preserved in Jesus Christ, and called:

2 Mercy unto you, and peace, and love, be multiplied.

3 Beloved, when I gave all diligence to write unto you of the common salvation, it was needful for me to write unto you, and exhort you that ye should earnestly contend for the faith which was once delivered unto the saints.

4 For there are certain men crept in unawares, who were before of old ordained to this condemnation, ungodly men, turning the grace of our God into lasciviousness, and denying the only Lord God, and our Lord Jesus Christ.

5 I will therefore put you in remembrance, though ye once knew this, how that the Lord, having saved the people out of the land of Egypt, afterward destroyed them that believed not.

6 And the angels which kept not their first estate, but left their own habitation, he hath reserved in everlasting chains under darkness unto the judgment of the great day.

7 Even as Sodom and Gomorrah and the cities about them, in like manner giving themselves over to fornication, and going after strange flesh, are set forth for an example, suffering the vengeance of eternal fire.

8 Likewise also these filthy dreamers defile the flesh, despise dominion, and speak evil of dignities.

9 Yet Michael the archangel, when contending with the devil he disputed about the body of Mo-

forde han icke utståga försmådelens dom; utan sade: HERRN straffe dig.

10. Men dessa försmåda ber de intet af weta; och hwad de af naturen, som andra oståliga djur weta, deruti förberwa de sig.

11. Be dem: ty de gå i Cains wäg, och falla i Balaams willfarelse för löns full, och förås i Chore uppror.

12. Dessa stamstädar sidsa af ebra gåfwor utan fruktan, och söda sig sjelfwa: de äro stjar utan watten, som drifwas omkring af wådet; skallota, ofrukt samma träu, twå resor döde, och med rötter upprycte.

13. Hafwets wilba wågor, som sin egen stam utstumma; willfarande stjernor, hwilkom det swarta mörkret förwaradt är i ewighet.

14. Hafwer och Enoch, den sjunde ifrån Adam, propheterat tillförene om dessa, och sagt: Si, HERRN kommer med många tusend helgon:

15. Till att sitta dom öfwer alla, och straffa alla dem, som ogudaktige äro, för alla deras ogudaktiga gerningar, med hwilka de hafwa illa gjort; och för att det hårda, som de ogudaktige syndare mot honom talat hafwa.

16. Dessa knorra och slaga alltid, och wandra efter sin egen lusta; och deras mun talar stolta ord, och ofta på personer för nytta stull.

17. Men J, mine käreste, drager eder till minnes de ord, som tillförene hafwa eder sagda warit af vår HERRAS, Jesu Christi Apostlar:

18. Att de sade eder: Uti yttersta dagarna stola somna bespottare, de der gå stola efter sin egen ogudaktiga begärelse.

19. Dessa äro de som parti göra, söttslige, icke hafwande Andan.

ses, durst not bring against him a railing accusation, but said, The Lord rebuke thee.

10 But these speak evil of those things which they know not: but what they know naturally, as brute beasts, in those things they corrupt themselves.

11 Woe unto them! for they have gone in the way of Cain, and ran greedily after the error of Balaam for reward, and perished in the gainsaying of Kore.

12 These are spots in your feasts of charity, when they feast with you, feeding themselves without fear: clouds *they are* without water, carried about of winds; trees whose fruit withereth, without fruit, twice dead, plucked up by the roots;

13 Raging waves of the sea, foaming out their own shame; wandering stars, to whom is reserved the blackness of darkness for ever.

14 And Enoch also, the seventh from Adam, prophesied of these, saying, Behold, the Lord cometh with ten thousands of his saints,

15 To execute judgment upon all, and to convince all that are ungodly among them of all their ungodly deeds which they have ungodly committed, and of all their hard *speeches* which ungodly sinners have spoken against him.

16 These are murmurers, complainers, walking after their own lusts; and their mouth speaketh great swelling *words*, having men's persons in admiration because of advantage.

17 But, beloved, remember ye the words which were spoken before of the apostles of our Lord Jesus Christ;

18 How that they told you there should be mockers in the last time, who should walk after their own ungodly lusts.

19 These be they who separate themselves, sensual, having not the Spirit.

20. Men *J*, mine k areste, uppbygger eder sjelfwa p a eder allraheligaste tro, genom den Heliga Andan, och beder :

21. Och beh aller eder i Guds k arlek, och v anter efter v ar HERAs, JESU Christi, barmhertighet, till ewigt lif.

22. Och h aller denna åtskillnad, att *J* f rbarmen eder  stver somliga :

23. Men somliga g rder med fruktan saliga, och ryder dem utur elden : h tande den besmittade föttets tjortel.

24. Men honom, som förmår förvara eder utan synd, och ställa eder f r sitt h rlighets ansigte ostraffeliga, med fröjd :

25. Allena wise Gudi vår Frälsare, ware  ra, och Majest t, och välde, och magt, nu och i all ewighet. Amen.

20 But ye, beloved, building up yourselves on your most holy faith, praying in the Holy Ghost,

21 Keep yourselves in the love of God, looking for the mercy of our Lord Jesus Christ unto eternal life.

22 And of some have compassion, making a difference :

23 And others save with fear, pulling *them* out of the fire ; hating even the garment spotted by the flesh.

24 Now unto him that is able to keep you from falling, and to present *you* faultless before the presence of his glory with exceeding joy,

25 To the only wise God our Saviour, be glory and majesty, dominion and power, both now and ever. Amen.

St. Johannis

Uppenbarelse.

1. Capitel.

Detta  r JESU Christi Uppenbarelse, den Gud hafwer gifwit honom, till att förfunna sina tjenare, hwad innan fort tid ske skall ; och hafwer betecknat och s ndt med sin Angel, till sin tjenare Johannem ;

2. Hwilken bethgat hafwer Guds ord och wittnesbörd om JESU Christo, hwad han sett hade.

3. Salig  r den som läser och h rer denna Prophetias ord, och håller det deruti strifwit  r, ty tiden  r när.

4. *J*hannes de sju församlingar i Asien : W d ware med eder, och frib af honom, som  r, och som war, och som komma skall, och af de sju Andar, som f r hans stol  ro ;

THE REVELATION

OF

ST. JOHN THE DIVINE.

CHAPTER I.

THE Revelation of Jesus Christ, which God gave unto him, to shew unto his servants things which must shortly come to pass ; and he sent and signified it by his angel unto his servant John :

2 Who bare record of the word of God, and of the testimony of Jesus Christ, and of all things that he saw.

3 Blessed is he that readeth, and they that hear the words of this prophecy, and keep those things which are written therein : for the time is at hand.

4 **J**OHNS to the seven churches which are in Asia : Grace be unto you, and peace, from him which is, and which was, and which is to come ; and from the seven spirits which are before his throne ;

5. Och af Jesu Christo, som är ett troget vittne, förstfödd ifrån de döda, och en Förste öfver Konungarna på jorden: den och ålsat hafwer, och tvagit oss af våra synder med sitt blod.

6. Och gjort oss till Konungar och Prestes för Gud, och sin Fader: Honom vare åra och wälde ifrån ewighet till ewighet, Amen.

7. Si han kommer med styn, och alla ögon skola se honom, och de honom stungit hafwa, och alla slågter på jorden skola jämra sig: ja, Amen.

8. Jag är A och O, begynnelsen och änden, säger HERREN, som är, som war, och som komma skall, den Allmägtige.

9. Jag Johannes, eber broder, och delaktig i bedröfwelsen, och i rifet, och i Jesu Christi tålmod, war på den öa Patmos för Guds ords skull, och för Jesu Christi vittnesbörds skull.

10. Jag war i Andanom på en Söndag, och hörde efter mig en stor röst, såsom en basun,

11. Sägande: Jag är A och O, den förste och den sista: Hvad du ser, det skrif uti en bok, och sånd till de församlingar, som äro i Asien, i Epheso, och i Smirnen, och i Pergame, och i Thyatira, och i Sardis, och i Philadelphia, och Laodicea.

12. Och jag wände mig om, till att se efter rösten, som med mig talade; och som jag mig wände, såg jag sju gylbene ljusastakar;

13. Och midt ibland de sju gylbene ljusastakar, en, som lif war menniskones Son, klädd i en sld skjortel, och begjordad fring om bröstet med ett gylbene bälte.

14. Men hans hufvud och hans hår war hwitt, som en hwit ull, och såsom snö; och hans ögon woro såsom en eldslåge;

15. Och hans fötter woro såsom

5 And from Jesus Christ, *who is the faithful witness, and the first begotten of the dead, and the prince of the kings of the earth.* Unto him that loved us, and washed us from our sins in his own blood,

6 And hath made us kings and priests unto God and his Father; to him *be glory and dominion for ever and ever.* Amen.

7 Behold, he cometh with clouds; and every eye shall see him, and they *also* which pierced him: and all kindreds of the earth shall wail because of him. Even so, Amen.

8 I am Alpha and Omega, the beginning and the ending, saith the Lord, which is, and which was, and which is to come, the Almighty.

9 I John, who also am your brother, and companion in tribulation, and in the kingdom and patience of Jesus Christ, was in the isle that is called Patmos, for the word of God, and for the testimony of Jesus Christ.

10 I was in the Spirit on the Lord's day, and heard behind me a great voice, as of a trumpet,

11 Saying, I am Alpha and Omega, the first and the last: and, What thou seest, write in a book, and send it unto the seven churches which are in Asia; unto Ephesus, and unto Smyrna, and unto Pergamos, and unto Thyatira, and unto Sardis, and unto Philadelphia, and unto Laodicea.

12 And I turned to see the voice that spake with me. And being turned, I saw seven golden candlesticks;

13 And in the midst of the seven candlesticks *one* like unto the Son of man, clothed with a garment down to the foot, and girt about the paps with a golden girdle.

14 His head and *his* hairs were white like wool, as white as snow; and his eyes were as a flame of fire;

15 And his feet like unto

glöddande mäsning i ugnen, och hans röst såsom ett dån af mycket watten.

16. Och han hade i sin högra hand sju stjernor, och af hans mun utgick ett skarpt tweåggadt swärd, och hans ansigte sten såsom klara solen.

17. Och då jag såg honom, föll jag till hans fötter, såsom jag hade varit död, och han lade sin högra hand på mig, och sade till mig: Var icke försärad, jag är den förste och den sista,

18 Och den lefwande. Och jag war död, och si, jag är lefwande, ifrån ewighet till ewighet, Amen; och hafwer nycklarna till helvetet och döden.

19. Så skrif nu hwad du sett hafwer, och hwad nu är, och hwad härefter skall.

20. Hemligheten af de sju stjernor, som du sett hafwer i min högra hand, och de sju guldene ljusastakar: de sju stjernor äro de sju församlingars änglar, och de sju ljusastakar, som du sett hafwer, äro de sju församlingar.

2. Capitel.

Och skrif den församlingens ängel i Epheso: Detta säger han: som hafwer sju stjernor i sin högra hand, den der wandrar midt ibland de sju guldene ljusastakar;

2. Jag wet dina gerningar, och ditt arbete och ditt tålmod, och att du icke må lida de onda, och hafwer försökt dem som säga, att de äro Apostlar, och äro dock icke, och hwifwer befunnit dem ljugare:

3. Och du lider, och hafwer tålmod, och arbetar för mitt Namns skull, och är icke trött worden.

4. Men jag hafwer emot dig, att du den första din kärlek öfvergiftit hafwer.

5. Betänk derföre hwaraf du fallen är, och bättra dig, och gör de första sanningarna: hwar det icke sker, då

brass, as if they burned in a furnace; and his voice as the sound of many waters.

16 And he had in his right hand seven stars: and out of his mouth went a sharp twoedged sword: and his countenance was as the sun shineth in his strength.

17 And when I saw him, I fell at his feet as dead. And he laid his right hand upon me, saying unto me, Fear not; I am the first and the last:

18 I am he that liveth, and was dead; and, behold, I am alive for evermore, Amen; and have the keys of hell and of death.

19 Write the things which thou hast seen, and the things which are, and the things which shall be hereafter;

20 The mystery of the seven stars which thou sawest in my right hand, and the seven golden candlesticks. The seven stars are the angels of the seven churches: and the seven candlesticks which thou sawest are the seven churches.

CHAPTER II.

UNTO the angel of the church of Ephesus write; These things saith he that holdeth the seven stars in his right hand, who walketh in the midst of the seven golden candlesticks;

2 I know thy works, and thy labour, and thy patience, and how thou canst not bear them which are evil: and thou hast tried them which say they are apostles, and are not, and hast found them liars:

3 And hast borne, and hast patience, and for my name's sake hast laboured, and hast not fainted.

4 Nevertheless I have somewhat against thee, because thou hast left thy first love.

5 Remember therefore from whence thou art fallen, and repent, and do the first works; or

warder jag dig snarligen kommande, och skall bortförta din ljusfaste af sitt rum, utan du bättrar dig.

6. Men detta hafwer du, att du hatar de Nicolaiters verk, hvilka jag också hatar.

7. Den der öra hafwer, han höre, hvad Anden säger församlingarna. Den der vinner, honom vill jag gifwa äta af lifvens tråd, som är i Guds Paradis.

8. Och skrif den församlings Ängel i Smirnen: Detta säger den förste och den sista, den dödd war, och är lefwande worden;

9. Jag wet dina gerningar, och dina bedröfwelse, och din fattigdom, (men du är rik,) och håbelse af dem, som sig säga wara Judar, och äro icke, utan äro Satans hop.

10. Frutta intet för något, som du lidas skall: si, djefwulen skall fasta några af eder i fångelse; på det I stolen försökta warda, och hafwa bedröfwelse i tio dagar: war trofast intill döden, så skall jag gifwa dig lifvens krona.

11. Den der öra hafwer, han höre, hvad Anden säger församlingarna. Den der vinner, han skall ingen skada få af den andra döden.

12. Och skrif den församlings Ängel i Pergamen: Detta säger han, som hafwer det skarpa tweeggade swärdet;

13. Jag wet dina gerningar, och hvar du bor, att der Satans säte är: och du håller mitt Namn, och hafwer icke nekadt min tro: och i de dagar är Antipas, mitt trogna vittne, dödad när eder, der Satan bor.

14. Men jag hafwer något litet emot dig: ty du hafwer der dem, som hålla Balaams lärdom, hvilken lärde genom Balak åstadkomma förargelse för Israels barn, till att äta af det afgudarna offeradt war, och bedrifwa boleti;

else I will come unto thee quickly, and will remove thy candlestick out of his place, except thou repent.

6 But this thou hast, that thou hatest the deeds of the Nicolaitans, which I also hate.

7 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will I give to eat of the tree of life, which is in the midst of the paradise of God.

8 And unto the angel of the church in Smyrna write; These things saith the first and the last, which was dead, and is alive;

9 I know thy works, and tribulation, and poverty, but thou art rich; and I know the blasphemy of them which say they are Jews, and are not, but are the synagogue of Satan.

10 Fear none of those things which thou shalt suffer: behold, the devil shalt cast some of you into prison, that ye may be tried; and ye shall have tribulation ten days: be thou faithful unto death, and I will give thee a crown of life.

11 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; He that overcometh shall not be hurt of the second death.

12 And to the angel of the church in Pergamos write; These things saith he which hath the sharp sword with two edges;

13 I know thy works, and where thou dwellest, even where Satan's seat is: and thou holdest fast my name, and hast not denied my faith, even in those days wherein Antipas was my faithful martyr, who was slain among you, where Satan dwelleth.

14 But I have a few things against thee, because thou hast there them that hold the doctrine of Balaam, who taught Balak to cast a stumblingblock before the children of Israel, to eat things sacrificed unto idols, and to commit fornication.

15. Så hafver du och dem som hålla de Nicolaiters lärdom, hvilket jag hatar.

16. Båtttra dig; annans skall jag dig snarligen komma, och skall strida med dem med min munns swärd.

17. Den der öra hafver, han höre, hvad Anden säger församlingarna. De der vinner honom vill jag gifwa äta af det fördolda Manna, och vill gifwa honom ett godt vittnesbörd, och med det vittnesbörd ett nytt namn beskrifwit. det ingen känner, utan den det får.

18. Och skrif den församlings Ängel i Thyatira: Detta säger Guds Son, som ögon hafver såsom eldsåge, och hans fötter lifasom måjing;

19. Jag vet dina gerningar, och din kärlek, och din tjenst, och din tro, och ditt tålamod och dina gerningar. de sista flera än de första:

20. Men jag hafver något litet emot dig: att du tillstår den qvinnan Jezabel, som säger, att hon är en Prophetissa, låra och bedraga mina tjenare, bedrifwa boleti, och äta af det afgudarna offradt är.

21. Och jag hafver gifwit henne tid, att hon skulle båttra sig af sitt boleti; och hon hafver intet båttrat sig.

22. Si, jag skall lägga henne i fången, och de som med henne hor bedrifwa, skola komma uti allraströsta bedrifvelse, om de icke båttra sig af sina gerningar.

23. Och hennes barn skall jag dråpa; och alla församlingar skola weta, att jag är den, som ransafar njurar och hjertan; och skall gifwa hvar och en af eder, efter hans gerningar.

24. Men eder, säger jag, och androm som i Thyatira äro, som icke hafwa sådan lärdom, och icke hafwa förstått Satans djuphet, såsom de säga: Jag skall icke lägga på eder någon annan börd.

15 So hast thou also them that hold the doctrine of the Nicolaitans, which thing I hate.

16 Repent; or else I will come unto thee quickly, and will fight against them with the sword of my mouth.

17 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches; To him that overcometh will I give to eat of the hidden manna, and will give him a white stone, and in the stone a new name written, which no man knoweth saving he that receiveth it.

18 And unto the angel of the church in Thyatira write; These things saith the Son of God, who hath his eyes like unto a flame of fire, and his feet are like fine brass;

19 I know thy works, and charity, and service, and faith, and thy patience, and thy works; and the last to be more than the first.

20 Notwithstanding I have a few things against thee, because thou sufferest that woman Jezebel, which calleth herself a prophetess, to teach and to seduce my servants to commit fornication, and to eat things sacrificed unto idols.

21 And I gave her space to repent of her fornication; and she repented not.

22 Behold, I will cast her into a bed, and them that commit adultery with her into great tribulation, except they repent of their deeds.

23 And I will kill her children with death; and all the churches shall know that I am he which searcheth the reins and hearts: and I will give unto every one of you according to your works.

24 But unto you I say, and unto the rest in Thyatira, as many as have not this doctrine, and which have not known the depths of Satan, as they speak; I will put upon you none other burden.

25. Dock hvad I hafwen, det håller, så länge jag kommer.

26. Och den der vinner, och håller mitt verk intill ändan, honom skall jag gifwa magt öfwer Hedningarna.

27. Och han skall regera dem med Jeruris; och han skall sönderkrossa dem, såsom en pottomatares stål:

28. Såsom jag och fått hafwer af min Fader. Och will gifwa honom morgonstjernen.

29. Den der öra hafwer, han höre, hvad Anden säger församlingarna.

3. Capitel.

Skrif och församlingens Ängel i Sardis: Detta säger den, som hafwer de sju Gud's Andar, och de sju stjernor: Jag wet dina gerningar, ty du hafwer namnet, att du lefwer, och är död.

2. War waken, och stärk det andra som dö will, ty jag hafwer icke befunnit dina gerningar fullkomliga för Gudi.

3. Så tänk nu på, hvad du fått och hört hafwer, och håll det, och bättra dig; är du icke waken, så skall jag komma till dig, som en tjuf plågar komma, och du skall icke weta, på hvad stund jag kommer till dig.

4. Du hafwer och så namn i Sardis, som sina kläder icke besmittat hafwa, och de skola wandra med mig i hwhita kläder, ty de äro des värde.

5. Den som vinner, han skall klädd warda med hwhita kläder; och jag skall icke utstrapa hans namn af lifsens bok; och jag skall wedersäna hans namn för min Fader, och för hans Änglar.

6. Den der öra hafwer, han höre hvad Anden säger församlingarna.

7. Skrif och den församling's Ängel i Philadelphia: Detta säger den Helige, och den Sannfärdige som hafwer Da-

25 But that which ye have *already*, hold fast till I come.

26 And he that overcometh, and keepeth my works unto the end, to him will I give power over the nations:

27 And he shall rule them with a rod of iron; as the vessels of a potter shall they be broken to shivers: even as I received of my Father.

28 And I will give him the morning star.

29 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

CHAPTER III.

AND unto the angel of the church in Sardis write; These things saith he that hath the seven spirits of God, and the seven stars; I know thy works, that thou hast a name that thou livest, and art dead.

2 Be watchful, and strengthen the things which remain, that are ready to die: for I have not found thy works perfect before God.

3 Remember therefore how thou hast received and heard, and hold fast, and repent. If therefore thou shalt not watch, I will come on thee as a thief, and thou shalt not know what hour I will come upon thee.

4 Thou hast a few names even in Sardis which have not defiled their garments; and they shall walk with me in white: for they are worthy.

5 He that overcometh, the same shall be clothed in white raiment; and I will not blot out his name out of the book of life, but I will confess his name before my Father, and before his angels.

6 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

7 And to the angel of the church in Philadelphia write; These things saith he that is holy, he that

vids nyhet, den der upplåter, och ingen menniska igenlåter; den der igenlåter, och ingen menniska upplåter;

8. Jag vet dina gerningar: si, jag hafver gifwit för dig en öppen dörr, och ingen kan låta henne igen, ty du hafver liten kraft, och du hafver hållit mitt ord, och hafver icke nekat mitt Namn.

9. Si, jag vill gifwa dig utur Satans hop, de sig säga vara Judar, och åro icke, utan tjuga: si, jag vill drifwa dem dertill, att de skola komma, och tillbedja för dina fötter, och skola weta, att jag hafver ålskat dig.

10. Efter du hafver hållit mitt tålmodis ord, skall jag också bevara dig för frestelsens stund, hwilken tillstundar all werlden, till att fresta dem som bo på jorden.

11. Si, jag kommer snart igen; håll det du hafver, att ingen tagar din krona.

12. Den der vinner, honom vill jag gifwa till en pelare uti min Guds tempel, och han skall icke mer utgå; och jag skall skrifwa på honom min Guds namn, och min Guds stads, det nya Jerusalems, namn, som nederkommer af himmelen ifrån min Gud, och mitt nya namn.

13. Den der öra hafver, han höre, hwad Anden säger församlingarna.

14. Strif också den församlings Ängel i Laodicea: Detta säger Amen, det trogna och sannfärdiga mittnet, beghynnelsen till Guds kreatur;

15. Jag vet dina gerningar, att du är hvarken kall, eller warm; jag wille, att du wore antingen kall, eller warm.

16. Men efter du är ljum, och hvarken kall, eller warm, skall jag dig utspjå utur min mun.

17. Ty du säger: Jag är rik, och wer uog, och behöfwer intet; och

true, he that hath the key of David, he that openeth, and no man shutteth; and shutteth, and no man openeth;

8 I know thy works: behold, I have set before thee an open door, and no man can shut it: for thou hast a little strength, and hast kept my word, and hast not denied my name.

9 Behold, I will make them of the synagogue of Satan, which say they are Jews, and are not, but do lie; behold, I will make them to come and worship before thy feet, and to know that I have loved thee.

10 Because thou hast kept the word of my patience, I also will keep thee from the hour of temptation, which shall come upon all the world, to try them that dwell upon the earth.

11 Behold, I come quickly: hold that fast which thou hast, that no man take thy crown.

12 Him that overcometh will I make a pillar in the temple of my God, and he shall go no more out: and I will write upon him the name of my God, and the name of the city of my God, which is new Jerusalem, which cometh down out of heaven from my God: and I will write upon him my new name.

13 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

14 And unto the angel of the church of the Laodiceans write; These things saith the Amen, the faithful and true witness, the beginning of the creation of God;

15 I know thy works, that thou art neither cold nor hot: I would thou wert cold or hot.

16 So then because thou art lukewarm, and neither cold nor hot, I will spue thee out of my mouth.

17 Because thou sayest, I am rich, and increased with goods, and have

vet icke, att du är eländig och jämmerlig, fattig, och blind, och naken.

18. Jag råder dig, att du köper guld af mig, det genomdadt och bepröfwadt är, att du må blifwa rik; och hwhita kläder, som du må klåda dig uti, på det din nakenhets blygd icke skall synas; och smörj dina ögon med ögnasafwa, att du må få se.

19. Dem jag älskar, dem agar jag och nåpser: så war nu flitig, och båttra dig.

20. Si, jag står för dörren och klappar; den der hörer min röst, och upplåter dörren, till honom skall jag ingå, och hålla nattward med honom, och han med mig.

21. Den der winner, honom skall jag sitta låta med mig på min stol, såsom och jag wunnit hafwer, och är sittande worden, med min Fader, på hans stol.

22. Den der öra hafwer, han höre, hwad Anden säger förfamlingarna.

4. Capitel.

Seban såg jag, och si, en dör wardt upplåten i himmelen, och den första rösten, som jag hörde, såsom en basun, med mig tala, sade: Stig här upp, jag will wisa dig, hwad se skall hårefter.

2. Och strag war jag i Andanom: och si, en stol wardt satt i himmelen, och på stolen satt en.

3. Och den der satt, han war påscendes såsom den stenen Jaspis, och Sardis; och en regnbåge war om stolen. påscendes såsom en Smaragd.

4. Och fring om stolen woro fyra och tjugu stolar, och på de stolar suto fyra och tjugu Aldste, klådde med hwhita kläder, och på deras hufwud woro guldene kronor.

need of nothing; and knowest not that thou art wretched, and miserable, and poor, and blind, and naked:

18 I counsel thee to buy of me gold tried in the fire, that thou mayest be rich; and white raiment, that thou mayest be clothed, and *that* the shame of thy nakedness do not appear; and anoint thine eyes with eyesalve, that thou mayest see.

19 As many as I love, I rebuke and chasten: be zealous therefore, and repent.

20 Behold, I stand at the door, and knock: if any man hear my voice, and open the door, I will come in to him, and will sup with him, and he with me.

21 To him that overcometh will I grant to sit with me in my throne, even as I also overcame, and am set down with my Father in his throne.

22 He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith unto the churches.

CHAPTER IV.

AFTER this I looked, and, behold, a door was opened in heaven: and the first voice which I heard was as it were of a trumpet talking with me; which said, Come up hither, and I will shew thee things which must be hereafter

2 And immediately I was in the Spirit: and, behold, a throne was set in heaven, and *one* sat on the throne.

3 And he that sat was to look upon like a jasper and a sardine stone: and *there was* a rainbow round about the throne, in sight like unto an emerald.

4 And round about the throne were four and twenty seats: and upon the seats I saw four and twenty elders sitting, clothed in white raiment; and they had on their heads crowns of gold.

5. Och af stolen utgingo ljungelbar, tordödn och röster: och sju eldslampor brunno för stolen, hvilka äro de sju Guds Andar.

6. Och fram för stolen war såsom ett glashaf, lifft wid kristall: och midt i stolen, och kring om stolen, fyra djur fulla med ögon, både före och bak.

7. Och det första djuret war lifft ett lejon, och det andra djuret lifft en kalf, och det tredje djuret hade ett ansigte såsom en menniska, och det fjärde djuret lifft en flygande örn

8. Och de fyra djur hade hvardera sex wingar allt omkring, och de woro innantill fulla med ögon, och hade ingen ro dag eller natt, och sade: Helig, Helig, Helig är HERREN Gud Allsmågtig, som war, och som är, och som komma skall.

9. Och då de djuren gånno honom pris, och ära, och tack, som satt på stolen, den der lefwer ifrån ewighet till ewighet.

10. Föllö de fyra och tjugu Äldste fram för honom, som satt på stolen, och tillbådo den, der lefwer ifrån ewighet till ewighet, och kastade sina kronor för stolen, och sade:

11. HERRE, du äst wärdig taga pris, och ära, och kraft, ty du hafwer skapat all ting, och för din wiljas skull hafwa de warelse, och äro skapade.

5. Capitel.

Och jag såg i hans högra hand, som satt på stolen, en bok strifwen innan och utan, beseglad med sju insegel.

2. Och jag såg en stark Ängel, som predikade med hög röst: Ho är wärdig upplåta boken, och uppbryta hennes insegel?

3. Och ingen i himmelen, eller på jorden, eller under jorden kunde upplåta boken, och icke heller se på henne.

4. Och jag gret swårigen, att ingen

5 And out of the throne proceeded lightnings and thunderings and voices: and *there were* seven lamps of fire burning before the throne, which are the seven spirits of God.

6 And before the throne *there was* a sea of glass like unto crystal: and in the midst of the throne, and round about the throne, *were* four beasts full of eyes before and behind.

7 And the first beast *was* like a lion, and the second beast like a calf, and the third beast had a face as a man, and the fourth beast *was* like a flying eagle.

8 And the four beasts had each of them six wings about *him*; and *they were* full of eyes within: and they rest not day and night, saying, Holy, holy, holy, Lord God Almighty, which was, and is, and is to come.

9 And when those beasts give glory and honour and thanks to him that sat on the throne, who liveth for ever and ever,

10 The four and twenty elders fall down before him that sat on the throne, and worship him that liveth for ever and ever, and cast their crowns before the throne, saying,

11 Thou art worthy, O Lord, to receive glory and honour and power: for thou hast created all things, and for thy pleasure they are and were created.

CHAPTER V.

AND I saw in the right hand of him that sat on the throne a book written within and on the backside, sealed with seven seals.

2 And I saw a strong angel proclaiming with a loud voice, Who is worthy to open the book, and to loose the seals thereof?

3 And no man in heaven, nor in earth, neither under the earth, was able to open the book, neither to look thereon.

4 And I wept much, because no

wardt funnen wårdig, till att upplåta boken, och låsa henne, eller se på henne.

5. Och en af de Äldsta sade till mig: Gråt icke: si, Lejonet af Juda slågte Davids rot, hafwer wunnit, till att upplåta boken, och uppbröta hennes sju insegel.

6. Och jag såg, och si. midt i stolen, och ibland de fyra djuren, och midt ibland de Äldsta, stod ett Lamm, såsom det hade slagadt varit, och hade sju horn, och sju ögon, hvilka äro de sju Guds Andar, sånde i alla länder.

7. Och det kom, och tog boken utaf hans högra hand, som satt på stolen.

8. Och då det hade tagit boken, fello de fyra djur, och de fyra och tjugu Äldste fram för Lammet, hafwande hwar och en harpor och gylbene stålar, fulla med råstwerk, hvilket är de helligas böner.

9. Och sjöngo en ny sång, och sade: Du äst wårdig, att taga boken, och upplåta hennes insegel; ty du äst dödad, och hafwer igenlöst oss Gudi med ditt blod, af allahanda slågter och tungomål, och folk och Hedningar:

10. Och hafwer gjort oss vårrom Gudi till Konungar och Prestes, och wi stole regera på jorden.

11. Och jag såg, och hörde en röst af många Änglar, fring om stolen, och fring om djuren, och fring om de Äldsta, och talet på dem war många sinom tusende tusend,

12. Sägande med hög röst: Lammet, som dödadt är, det är wårdigt att hafwa kraft, och rikedom, och wißdom, och starkhet, och ära, och pris, och låf.

13. Och alla kreatur, som i himmelnen äro och de på jorden, och de under jorden, och i hafwet, och allt det uti dem är, hörde jag säga till honom som satt på stolen, och till Lammet:

man was found worthy to open and to read the book, neither to look thereon.

5 And one of the elders saith unto me, Weep not: behold the Lion of the tribe of Judah, the Root of David, hath prevailed to open the book, and to loose the seven seals thereof.

6 And I beheld, and, lo, in the midst of the throne and of the four beasts, and in the midst of the elders, stood a Lamb as it had been slain, having seven horns and seven eyes, which are the seven spirits of God sent forth into all the earth.

7 And he came and took the book out of the right hand of him that sat upon the throne.

8 And when he had taken the book, the four beasts and four and twenty elders fell down before the Lamb, having every one of them harps, and golden vials full of odours, which are the prayers of saints.

9 And they sung a new song, saying, Thou art worthy to take the book, and to open the seals thereof: for thou wast slain, and hast redeemed us to God by thy blood out of every kindred, and tongue, and people, and nation;

10 And hast made us unto our God kings and priests: and we shall reign on the earth.

11 And I beheld, and I heard the voice of many angels round about the throne, and the beasts, and the elders: and the number of them was ten thousand times ten thousand, and thousands of thousands;

12 Saying with a loud voice, Worthy is the Lamb that was slain to receive power, and riches, and wisdom, and strength, and honour, and glory, and blessing.

13 And every creature which is in heaven, and on the earth, and under the earth, and such as are in the sea, and all that are in them heard I saying, Blessing, and he

Läf, och åra, och pris, och kraft ifrån ewighet till ewighet.

14. Och de fyra djuren sade, Amen; och de fyra och tjugu Äldste föllo ned på sina ansigten, och tillbådo honom, som lefwet ifrån ewighet till ewighet.

6. Capitel.

Och jag såg, att Lammet uppbröt ett af inseglen, och jag hörde ett af de fyra djuren säga, såsom med törbens röst: Kom, och se.

2. Och jag såg, och si, en hwit häst, och den derpå satt hade en båga, och honom wardt gifwen enfrona, och han for ut till att winna, och så seger.

3. Och då det uppbröt det andra inseglet, hörde jag det andra djuret säga: Kom, och se.

4. Och der utgick en annan häst, röd, och honom som derpå satt, wardt gifwit, att han skulle borttaga friden af jorden, och att de skulle slå sig ihjäl inbördes, och honom wardt gifwit ett stort swärd.

5. Och då det uppbröt det tredje inseglet, hörde jag det tredje djuret säga: Kom, och se. Och jag såg, och si, en swart häst, och den der satt på honom, hade en wågskål i sin hand.

6. Och jag hörde en röst midt ibland de fyra djur, sågande: Ett mått hwete om en penning, och tre mått bjugg om en penning, och oljan och winet gör ingen skada

7. Och då det uppbröt det fjerdte inseglet, hörde jag det fjerdte djurets röst säga: Kom, och se.

8. Och jag såg, och si, en blåk häst, och den som på honom satt, hans namn war döden, och helwetet följde honom efter: och dem wardt magt gifwen öfwer fjerdte parten på jorden, att döda med swärd, och med hunger, och med döden af de wilddjur på jorden åro

our, and glory, and power, be unto him that sitteth upon the throne, and unto the Lamb for ever and ever.

14 And the four beasts said, Amen. And the four and twenty elders fell down and worshipped him that liveth for ever and ever.

CHAPTER VI.

AND I saw when the Lamb opened one of the seals, and I heard, as it were the noise of thunder, one of the four beasts saying, Come and see.

2 And I saw, and behold a white horse: and he that sat on him had a bow; and a crown was given unto him: and he went forth conquering, and to conquer.

3 And when he had opened the second seal, I heard the second beast say, Come and see.

4 And there went out another horse that was red: and power was given to him that sat thereon to take peace from the earth, and that they should kill one another: and there was given unto him a great sword.

5 And when he had opened the third seal, I heard the third beast say, Come and see. And I beheld, and lo a black horse; and he that sat on him had a pair of balances in his hand.

6 And I heard a voice in the midst of the four beasts say, A measure of wheat for a penny, and three measures of barley for a penny; and see thou hurt not the oil and the wine.

7 And when he had opened the fourth seal, I heard the voice of the fourth beast say, Come and see.

8 And I looked, and behold a pale horse: and his name that sat on him was Death, and hell followed with him. And power was given unto them over the fourth part of the earth, to kill with sword, and with hunger, and with death, and with the beasts of the earth.

9. Och då det uppbröt det femte infeglet, såg jag under Altaret, deras själar, som dödade woro för Guds ords skull, och för det vittnesbörds skull, som de hade:

10. Och de ropade med hög röst, och sade: HERR, du som äst helig och sannfärdig, huru länge domer du icke, och hämnas icke vårt blod på dem, som bo på jorden?

11. Och dem wardt gifwet hvarjom och enom ett stdt hvitt klåde: och till dem wardt sagt, att de skulle ännu hvilat en liten tid, till dess talet blefve fullt af deras medtjenare och bröder, de der och stola dödade warða, såsom och de.

12. Och jag såg, att det uppbröt dett sjette infeglet; och si, då wardt en stor jordbåfning, och solen wardt svart som en hårfsåd, och månen wardt allsamman såsom blod.

13. Och stjernorna föllo af himmelen ned på jorden, såsom fikonatrådet sina fikon nederflåpper, då det ristös af stort wäder.

14. Och himmelen gick bort, såsom en tillstagen bok; och alla berg och öar twordo rörde af sina rum.

15. Och Konungarne på jorden, och de öfwerste, och rise, och höfwhitsmän, och wåldige, och alle tjenare, och alle frie, fördolde sig uti jordfutor, och i bergsfrestwor.

16. Och sade till berg och klippor: Galler öfwer oss, och stylvr oss, för hans ansigte, som sitter på stolen, och för Lammets wrede.

17. Ty den store hans wredes dag är konunen, och ho kan bestå?

9 And when he had opened the fifth seal, I saw under the altar the souls of them that were slain for the word of God, and for the testimony which they held:

10 And they cried with a loud voice, saying, How long, O Lord, holy and true, dost thou not judge and avenge our blood on them that dwell on the earth?

11 And white robes were given unto every one of them; and it was said unto them, that they should rest yet for a little season, until their fellow servants also and their brethren, that should be killed as they were, should be fulfilled.

12 And I beheld when he had opened the sixth seal, and, lo, there was a great earthquake; and the sun became black as sackcloth of hair, and the moon became as blood;

13 And the stars of heaven fell unto the earth, even as a fig tree casteth her untimely figs, when she is shaken of a mighty wind;

14 And the heaven departed as a scroll when it is rolled together; and every mountain and island were moved out of their places.

15 And the kings of the earth, and the great men, and the rich men, and the chief captains, and the mighty men, and every bond man, and every free man, hid themselves in the dens and in the rocks of the mountains;

16 And said to the mountains and rocks, Fall on us, and hide us from the face of him that sitteth on the throne, and from the wrath of the Lamb.

17 For the great day of his wrath is come; and who shall be able to stand?

7. Capitel.

Sedan såg jag fyra Änglar stå på fyra jordens hörn, hållande fyra jordens wäder, att intet wäder skulle

CHAPTER VII.

AND after these things I saw four angels standing on the four corners of the earth, hold-

blåsa på jorden, eller på hafwet, eller på något tråd.

2. Och jag såg en annan Ängel uppstiga ifrån solens uppgång, han hade lefnande Guds insegel, och ropade med hög röst till de fyra Änglar, hvilka gifwit war skada göra jorden och hafwet,

3. Och sade: Öbrer icke jorden skada, eller hafwet, eller trån, så länge wi, med insegel, teckne vår Guds tjenare på deras anleten.

4. Och jag hörde talet på dem, som tecknade woro, hundrade fyra och fyrtio tusend, som tecknade woro, af alla Israels barns slågter.

5. Af Juda slågte, tolf tusend tecknade; af Rubens slågte, tolf tusend tecknade; af Gads slågte, tolf tusend tecknade;

6. Af Afers slågte, tolf tusend tecknade; af Nephthali slågte, tolf tusend tecknade; af Manasse slågte, tolf tusend tecknade;

7. Af Simeons slågte, tolf tusend tecknade; af Levi slågte, tolf tusend tecknade; af Issachars slågte, tolf tusend tecknade;

8. Af Zabulons slågte, tolf tusend tecknade; af Josephs slågte, tolf tusend tecknade; af BenJamins slågte, tolf tusend tecknade.

9. Sedan såg jag, och si, en stor stara, den ingen räkna kunde, af alla Hebringar, och slågter, och folk, och tungomål ståndande för stolen, och för Lammet, slådde i siba hwiita slåder, och palmer i deras händer:

10. Och de ropade med hög röst, och sade: Salighet honom som sitter på stolen, vår Gud och Lammet.

11. Och alle Änglar stodo fring om n. och om de Äldsta och om de fyra

the four winds of the earth, that the wind should not blow on the earth, nor on the sea, nor on any tree.

2 And I saw another angel ascending from the east, having the seal of the living God: and he cried with a loud voice to the four angels, to whom it was given to hurt the earth and the sea,

3 Saying, Hurt not the earth, neither the sea, nor the trees, till we have sealed the servants of our God in their foreheads.

4 And I heard the number of them which were sealed: *and there were sealed a hundred and forty and four thousand of all the tribes of the children of Israel.*

5 Of the tribe of Judah *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Reuben *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Gad *were sealed twelve thousand.*

6 Of the tribe of Aser *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Nephthalim *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Manasses *were sealed twelve thousand.*

7 Of the tribe of Simeon *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Levi *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Issachar *were sealed twelve thousand.*

8 Of the tribe of Zabulon *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Joseph *were sealed twelve thousand.* Of the tribe of Benjamin *were sealed twelve thousand.*

9 After this I beheld, and, lo, a great multitude, which no man could number, of all nations, and kindreds, and people, and tongues, stood before the throne, and before the Lamb, clothed with white robes, and palms in their hands;

10 And cried with a loud voice, saying, Salvation to our God which sitteth upon the throne, and unto the Lamb.

11 And all the angels stood round about the throne, and *about the el-*

bjuren, och sållo på sina ansigten fram för stolen, och tillbådo Gud.

12. Och sade: Amen, låf, och åra, och wåshet, och tack, och pris, och kraft, och starkhet, ware vår Gud, ifrån ewighet till ewighet. Amen.

13. Och en af de Äldsta swarade, och falle till mig: Ho åro desse, som uti de sîda hwhita klåder klådde åro? Och hwadan åro de somne?

14. Och jag sade till honom Herre, du wet det. Och han sade till mig: Desse åro de, som somne åro utur stor bedröfwelse, och hafwa twagit sina klåder, och gjort dem hwhita i Lammets blod:

15. Derföre åro de för Guds stol, och tjena honom dag och natt uti hans tempel; och den på stolen sîtter, skall bo öfwer dem.

16. De stola intet mer hungra eller törsta; icke heller skall solen falla på dem, icke heller någon hetta.

17. Ty Lammets, som midt i stolen år, skall regera dem, och leda dem till lefwande wattufållor: och Gud skall astorka alla tårar af deras ögon.

8. Capitel.

Och då det uppbröt det sjunde insegmentet, wardt en thystnad i himmelen wid en half stund.

2. Och jag såg sju Änglar stå för Gud, och dem wordo gifne sju basuner.

3. Och en annan Ängel kom, och stod för Altaret, och hade ett gyldene råsfeskar, och honom wardt gifwit mycket råskwert, på det han skulle gifwa till alla helgonens böner på gyldene Altaret, som år för stolen.

4. Och råskwertens råf, af helgonens böner, gick upp af Ängelens hand för Gud.

ders and the four beasts, and fell before the throne on their faces, and worshipped God,

12 Saying, Amen: Blessing, and glory, and wisdom, and thanksgiving, and honour, and power, and might, be unto our God for ever and ever. Amen.

13 And one of the elders answered, saying unto me, What are these which are arrayed in white robes? and whence came they?

14 And I said unto him, Sir, thou knowest. And he said to me, These are they which came out of great tribulation, and have washed their robes, and made them white in the blood of the Lamb,

15 Therefore are they before the throne of God, and serve him day and night in his temple: and he that sitteth on the throne shall dwell among them.

16 They shall hunger nomore, neither thirst any more; neither shall the sun light on them, nor any heat.

17 For the Lamb which is in the midst of the throne shall feed them, and shall lead them unto living fountains of waters: and God shall wipe away all tears from their eyes.

CHAPTER VIII.

AND when he had opened the seventh seal, there was silence in heaven about the space of half an hour.

2 And I saw the seven angels which stood before God; and to them were given seven trumpets.

3 And another angel came and stood at the altar, having a golden censer; and there was given unto him much incense, that he should offer it with the prayers of all saints upon the golden altar which was before the throne.

4 And the smoke of the incense, which came with the prayers of the saints, ascended up before God out of the angel's hand.

5. Och Ängelen tog rökelsekaret, och upphyllde det med eld af Altaret, och kastade ned på jorden: och der skedde tordön, röst, och ljungeid, och jordbåsing.

6. Och de sju Änglar, med de sju basuner, sticade sig till att basuna.

7. Och den förste Ängelen basunade, och wardt ett hagel och eld, bemångdt med blod, och det wardt kastadt på jorden: och tredje parten af träån wardt uppbränd, och allt grönt gräs brann upp.

8. Och den andre Ängelen basunade, och uti hafvet wardt kastadt såsom ett stort brinnande berg, och tredje parten af hafvet wardt blod:

9. Och tredje parten af de lefwande creatur, som i hafvet woro, blefwo döde: och tredje parten af skeppen förgingos.

10. Och den tredje Ängelen basunade, och en stor stjerna föll ned af himmelen, brinnande som ett blog, och föll uti tredje parten af ålfverna, och uti wattufållorna,

11. Och stjernans namn kallad maldört: och tredje parten wändes i maldört, och många mennifcor blefwo döda af wattnet, som förbittradt wardt.

12. Och den fjerde Ängelen basunade, och tredje parten af solen wardt slagen, och tredje parten af månan, och tredje parten af stjernorna; så att tredje parten af dem wardt förmdrkad, och tredje delen af dagen intet stina funde och af natten sammatunda.

13. Och jag såg, och hörde en Ängel, som flög midt igenom himmelen, och sade med hög röst: We, we, we, dem som bo på jorden, för de andra röstet af de tre Änglars basuner, som ännu basuna stola

5 And the angel took the censer, and filled it with fire of the altar, and cast it into the earth: and there were voices, and thunders, and lightnings, and an earthquake.

6 And the seven angels which had the seven trumpets prepared themselves to sound.

7 The first angel sounded, and there followed hail and fire mingled with blood, and they were cast upon the earth: and the third part of trees was burnt up, and all green grass was burnt up.

8 And the second angel sounded, and as it were a great mountain burning with fire was cast into the sea: and the third part of the sea became blood;

9 And the third part of the creatures which were in the sea, and had life, died; and the third part of the ships were destroyed.

10 And the third angel sounded, and there fell a great star from heaven, burning as it were a lamp, and it fell upon the third part of the rivers, and upon the fountains of waters;

11 And the name of the star is called Wormwood: and the third part of the waters became wormwood; and many men died of the waters, because they were made bitter.

12 And the fourth angel sounded, and the third part of the sun was smitten, and the third part of the moon, and the third part of the stars; so as the third part of them was darkened, and the day shone not for a third part of it, and the night likewise.

13 And I beheld, and heard an angel flying through the midst of heaven, saying with a loud voice, Woe, woe, woe, to the inhabitants of the earth by reason of the other voices of the trumpet of the three angels, which are yet to sound!

9. Capitel.

Och den femte Ängelen basunade, och jag såg en stjärna falla af himmelen på jorden: och honom wardt gifwen nyckelen till afgrundens brunn.

2. Och han öppnät afgrundens brunn, och der uppgiick en rök, såsom af en stor ugn, och solen och mådret wordo för-mörkade af brunnens rök.

3. Och utur röken kommo gråshoppor på jorden, och dem wardt gifwen magt, såsom scorpioner på jorden magt hafwa.

4. Och wardt sagdt till dem, att de icke skulle gödra gräset på jorden stada, icke heller något det grönt war, icke heller något träd; utan allena menniskorna, de som icke hade Guds tecken i sina anleten.

5. Och dem wardt gifwit, att de icke skulle döda dem; utan att de skulle qwålsa dem i fem månader, och deras qwal war såsom qwal af scorpionen, då han hafwer stungit menniskorna.

6. Och i de dagar stola menniskorna söka efter döden, och stola icke finna honnin, och de stola begära dö, och döden skall fly ifrån dem.

7. Och de gråshoppor äro lika de hästar, som till frigs beredde äro, och på deras hufvud såsom kronor, guld lifa, och deras ansigte såsom menniskors ansigte.

8. Och de hade hår såsom qwinnohår, och deras tänder woro såsom lejonö.

9. Och hade pansar såsom jernpan-sar: och butret af deras wingar såsom wagnsbuller, der många hästar löpa till frigs:

10. Och hade stertur såsom scorpioner, och gaddar woro i deras stertar; och deras magt war, till att qwålsa menniskorna i fem månader.

11. Och hade öfwer sig en Konung, en Ängel af afgrunden, hwilrens namn

CHAPTER IX.

AND the fifth angel sounded, and I saw a star fall from heaven unto the earth: and to him was given the key of the bottomless pit.

2 And he opened the bottomless pit; and there arose a smoke out of the pit, as the smoke of a great furnace; and the sun and the air were darkened by reason of the smoke of the pit.

3 And there came out of the smoke locusts upon the earth: and unto them was given power, as the scorpions of the earth have power.

4 And it was commanded them that they should not hurt the grass of the earth, neither any green thing, neither any tree; but only those men which have not the seal of God in their foreheads.

5 And to them it was given that they should not kill them, but that they should be tormented five months: and their torment was as the torment of a scorpion, when he striketh a man.

6 And in those days shall men seek death, and shall not find it; and shall desire to die, and death shall flee from them.

7 And the shapes of the locusts were like unto horses prepared unto battle; and on their heads were as it were crowns like gold, and their faces were as the faces of men.

8 And they had hair as the hair of women, and their teeth were as the teeth of lions.

9 And they had breastplates, as it were breastplates of iron; and the sound of their wings was as the sound of chariots of many horses running to battle.

10 And they had tails like unto scorpions, and there were stings in their tails: and their power was to hurt men five months.

11 And they had a king over them. which is the angel of the bott

på Ebreiska heter Abaddon: på Grekiska Apollyon.

12. Ett We år framfarit, och si, här komma ännu två andra We efter.

13. Och den sjetta Ängelen basunade, och jag hörde en röst, af de fyra hörn, af det gyltene altaret, som är för Guds ögon.

14. Och sade till den sjetta Ängelen, som basunen hade: Lös de fyra Änglar, som bundne äro uti den stora ålfven Euphrates.

15. Och de fyra Änglar worde löse, hwilka beredde woro till en stund, till en dag, till en månad, och till ett år, att de stulle döda tredje parten af mennistorna.

16. Och talet på det resigtiget war många sinom tusende tusend, och jag hörde deras tal.

17. Och så såg jag och hästarna i synen, och de som suto på dem, de hade glöddande, gula, och swafwels pansar, och hufwuden på hästarna woro såsom lejonhufwuden, och af deras mun utglädd, och rök, och swafwel.

18. Af dessa tre plågor wardt dödad tredje parten af mennistorna, af elden, och röken, och swaflet, som utaf deras mun glädd.

19. Ty deras magt war i deras mun, och i deras stjertar: och stjertarne woro ormar like, och hade hufwud, der de stada med gjorde.

20. Och woro ännu mennistor, som icke woro dödade af dessa plågor, och icke båttrade sig af sina händerns werf, att de icke tillbådo djefwulskap och afgudar af guld, silfwer, koppar, sten och trä, de der hwarken se tunna, eller höra, eller gå;

21. Och icke gjorde bot för sitt mord, trolldom, störrhet och tjufveri.

less pit, whose name in the Hebrew tongue is Abaddon, but in the Greek tongue hath his name Apollyon.

12 One woe is past; and, behold, there come two woes more hereafter.

13 And the sixth angel sounded, and I heard a voice from the four horns of the golden altar which is before God,

14 Saying to the sixth angel which had the trumpet, Loose the four angels which are bound in the great river Euphrates.

15 And the four angels were loosed, which were prepared for an hour, and a day, and a month, and a year, for to slay the third part of men.

16 And the number of the army of the horsemen were two hundred thousand thousand: and I heard the number of them.

17 And thus I saw the horses in the vision, and them that sat on them, having breastplates of fire, and of jacinth, and brimstone: and the heads of the horses were as the heads of lions; and out of their mouths issued fire and smoke and brimstone.

18 By these three was the third part of men killed, by the fire, and by the smoke, and by the brimstone, which issued out of their mouths.

19 For their power is in their mouth, and in their tails: for their tails were like unto serpents, and had heads, and with them they do hurt.

20 And the rest of the men which were not killed by these plagues yet repented not of the works of their hands, that they should not worship devils, and idols of gold, and silver, and brass, and stone, and of wood; which neither can see, nor hear, nor walk:

21 Neither repented they of their murders, nor of their sorceries, nor of their fornication, nor of their thefts.

10. Capitel.

Och jag såg en annan stark Ängel nedkomma af himmelen, han var klädd med en sk, och en regnboge öfver hans hufvud, och hans ansigte såsom solen, och hans fötter såsom eldspeglare :

2. Och han hade i sin hand en öppen bok, och han satte sin högra fot på hafvet, och den vänstra på jorden,

3. Och ropade med hög röst, som ett ryttande lejon : och då han ropade, talade sju tordöna sina röster.

4. Och då de sju tordöna talat hade sina röster, ville jag skrifa dem ; då hörde jag en röst af himmelen säga till mig : Besegla det de sju tordöna talade hafva, och skrif det intet.

5. Och Ängelen, som jag såg stå på hafvet och på jorden, höf sin hand upp till himmelen,

6. Och swor wid honom, som lefwer ifrån ewighet till ewighet, den der himmelen skapat hafwer, och hvad deruti är, och jorden, och hvad deruti är, och hafvet, och hvad deruti är, att ingen tid skall wara mer.

7. Utan i de dagar, då den sjunde Ängelens röst höres, då han warer basunande, då skall Guds hemlighet fullkomnad warda, såsom han förkunnat hade genom sina tjenare, Propheeterna.

8. Och jag hörde åter en röst af himmelen tala med mig, och säga : Gå, och tag den öppna boken af Ängelens hand, som står på hafvet och på jorden.

9. Och jag gick till Ängelen, och sade till honom : Gå mig boken ! Och han sade till mig : Tag, och åt upp henne, och hon skall rista dig i buken ; men i din mun skall hon wara söt som honung.

CHAPTER X.

AND I saw another mighty angel come down from heaven, clothed with a cloud : and a rainbow was upon his head, and his face was as it were the sun, and his feet as pillars of fire :

2 And he had in his hand a little book open : and he set his right foot upon the sea, and his left foot on the earth,

3 And cried with a loud voice, as when a lion roareth : and when he had cried, seven thunders uttered their voices.

4 And when the seven thunders had uttered their voices, I was about to write : and I heard a voice from heaven saying unto me, Seal up those things which the seven thunders uttered, and write them not.

5 And the angel which I saw stand upon the sea and upon the earth lifted up his hand to heaven,

6 And swore by him that liveth for ever and ever, who created heaven, and the things that therein are, and the earth, and the things that therein are, and the sea, and the things which are therein, that there should be time no longer :

7 But in the days of the voice of the seventh angel, when he shall begin to sound, the mystery of God should be finished, as he hath declared to his servants the prophets.

8 And the voice which I heard from heaven spake unto me again, and said, Go and take the little book which is open in the hand of the angel which standeth upon the sea and upon the earth.

9 And I went unto the angel, and said unto him, Give me the little book. And he said unto me, Take it, and eat it up ; and it shall make thy belly bitter, but it shall be in thy mouth sweet as honey :

10. Och jag tog boken af Ängelens hand, och åt henne upp, och hon wardt i min mun söt som honung; och då jag hade ätit henne, ref hon mig i buken.

11 Och han sade till mig: Du måste åter prophetera för folk, Hedningar, och tungomål, och många Konungar.

11. Capitel.

Och mig wardt gifwen en rō såsom en såpp, och mig wardt sagdt: Statt upp, och mät Guds tempel och altare, och dem som tillbedja derinne.

2. Men den inra choren af templet fasta ut, och mät honom intet: Ty han är gifwen Hedningarna, och de skola förtrampa den heliga staden, i två och fyratio månader.

3. Och jag skall gifwa två mina vittnen, och de skola prophetera i tusende tvåhundra och sextio dagar, kläddes i säckar.

4. Dessa äro tu oljoträd och tu blom, ståandes för jorderikes Gud.

5. Och hwar någon wille göra dem skada, så går elden utaf deras mun, och förtråder deras fiender, och hwar någon wille göra dem ondt, så måste han dödas.

6. Dessa hafwa magt till att igentliga himmelen, att intet regnar uti de dagar då de prophetera, och hafwa magt öfwer watten, att förwända det i blod, och slå jorden med allahanda plåga, så ofta de wilja.

7. Och då de hafwa lyttat sitt witnessbörd, skall det willbjuret som uppstiger af afgrunden, hålla en strid med dem, och skall öfwerwinna dem, och döda dem.

8. Och deras lefamen skola blifwa ilggandes på gatorna i den stora staden som heter andeliga Sodom och Egypten, der vår HERRE föröfäst är.

10 And I took the little book out of the angel's hand, and ate it up; and it was in my mouth sweet as honey: and as soon as I had eaten it, my belly was bitter.

11 And he said unto me, Thou must prophesy again before many peoples, and nations, and tongues, and kings.

CHAPTER XI.

AND there was given me a reed like unto a rod: and the angel stood, saying, Rise, and measure the temple of God, and the altar, and them that worship therein.

2 But the court which is without the temple leave out, and measure it not; for it is given unto the Gentiles: and the holy city shall they tread under foot forty and two months.

3 And I will give power unto my two witnesses, and they shall prophesy a thousand two hundred and threescore days, clothed in sackcloth.

4 These are the two olive trees, and the two candlesticks standing before the God of the earth.

5 And if any man will hurt them, fire proceedeth out of their mouth, and devoureth their enemies: and if any man will hurt them, he must in this manner be killed.

6 These have power to shut heaven, that it rain not in the days of their prophecy: and have power over waters to turn them to blood and to smite the earth with all plagues, as often as they will.

7 And when they shall have finished their testimony, the beast that ascendeth out of the bottomless pit shall make war against them, and shall overcome them, and kill them.

8 And their dead bodies shall lie in the street of the great city, which spiritually is called Sodom and Egypt, where also our Lord was crucified.

9. Och stola någre af folken och slåg-
terna, och tungomålen, och af Hedning-
garna, se deras lefamen i tre dagar
och en half, och stola icke vilja tillstådja
deras lefamen lågga i grafvar.

10. Och de på jorden bo, stola fröjda
sig öfver dem, och stola glädjas och
sända hvar andra gåfvor: Ty desse
två Propheter tvingade dem som bo
på jorden.

11. Och efter tre dagar och en half,
kom lifvens Ande af Gudi uti dem, och
de stodo på sina fötter. Och en stor
försträdelse föll på dem, som sågo dem.

12. Och de hörde en hög röst af him-
melen, säga till dem: Stiger hit upp.
Och de stego upp i himmelen uti en
sky, och deras ovänner sågo dem.

13. Och i samma stunden wardt en
stor jordbäfning, och tionde delen af
staden föll ned. Och blefwo i jordbäf-
ningen dödade slutufend människors
namn, och de andra wordo förfarade,
och gåfwo Gud i himmelen pris.

14. Det andra we gif öfver, och li,
det tredje we kommer snart.

15. Och den sjunde Angelen basun-
ade, och i himmelen hördes höga röster,
de der sade: Denna werldens risen äro
wordne wår HERAs och hans Christis,
och han skall regera af ewighet till
ewighet.

16. Och de fyra och tjugu Äldste som
för Gudi på sina stolar såto, föllo på
sina ansigten, och tillbådo Gud. Och
sade:

17 Wi tacke dig, HERre, Allsmåg-
tige Gud, du som åst, och varit hafwer,
och tillkommande åst: Ty du hafwer
tagit dina stora kraft, och regerar,

18. Och Hedningarna äro wrede
wordne. Och din wrede är kommen,
och de dödas tid, att de stola dömas,
och att du skall löna dina tjenare, Pro-
pheterna och helgonen, och dem, som
frukta dit namn, små och stora, och

9 And they of the people and
kindreds and tongues and nations
shall see their dead bodies three
days and a half, and shall not suf-
fer their dead bodies to be put in
graves.

10 And they that dwell upon the
earth shall rejoice over them, and
make merry, and shall send gifts
one to another; because these two
prophets tormented them that dwelt
on the earth.

11 And after three days and a half
the spirit of life from God entered
into them, and they stood upon
their feet; and great fear fell upon
them which saw them.

12 And they heard a great voice
from heaven saying unto them,
Come up hither. And they as-
cended up to heaven in a cloud;
and their enemies beheld them.

13 And the same hour was there
a great earthquake, and the tenth
part of the city fell, and in the
earthquake were slain of men seven
thousand: and the remnant were
affrighted, and gave glory to the
God of heaven.

14 The second woe is past; and, be-
hold, the third woe cometh quickly.

15 And the seventh angel sound-
ed; and there were great voices in
heaven, saying, The kingdoms of
this world are become *the king-*
doms of our Lord, and of his Christ;
and he shall reign for ever and ever.

16 And the four and twenty el-
ders, which sat before God on their
seats, fell upon their faces, and
worshipped God,

17 Saying, We give thee thanks,
O Lord God Almighty, which art,
and wast, and art to come; be-
cause thou hast taken to thee thy
great power, and hast reigned.

18 And the nations were angry,
and thy wrath is come, and the
time of the dead, that they should
be judged, and that thou shouldest
give reward unto thy servants the
prophets, and to the saints, and

förderfwa dem, som jorden förderfwa
hafwa

19. Och Guds tempel wardt upplåtet
i himmelen och hans Testaments arf
wardt sedd i hans tempel, och der svedde
ljungeld och röster, och tordöner, och
jordbåfuing och stort hagel.

12. Capitel.

Och i himmelen syntes ett stort ted-
en: En qwinna beklädd med so-
len, och månen under hennes fötter,
och på hennes hufwud en krona af tolf
stjerner.

2. Och hon war hafwande, ropade och
pintes med barn, och hade stort qwal
till att föda.

3. Och så syntes ett annat tecken i
himmelen, och sl. en stor röd drake, som
hade sju hufwud och tio horn, och på
hans hufwud sju kronor.

4. Och hans stert drog tredje parten
af himmelens stjerner, och kastade dem
ned på jorden. Och draken stod för
qwinnan som föda skulle: På det, när
hon födt hade, skulle han uppåta hen-
nes barn.

5. Och hon födde ett swenbarn, som
regera skulle alla Hedningar med jern-
riß. Och hennes barn wardt bortta-
git till Gud och till hans stol.

6. Och qwinnan flydde uti ofnen der
hon rum hade, beredt af Gudi, att hon
der födas skulle i tusende tuhundra
och sextio dagar.

7. Och det wardt en stor strid i him-
melen: Michael och hans Änglar strid-
de med draken, och draken stridde och
hans änglar.

8. Och de munno intet, och deras rum
wardt icke mer funnit i himmelen.

9. Och den store draken, den gamle
ormen, den der heter djefwul och sata-
nas, wardt utkastad, den der bedrager
hela werlden, och han wardt kastad på

them that fear thy name, small
and great; and shouldest destroy
them which destroy the earth.

19 And the temple of God was
opened in heaven, and there was
seen in his temple the ark of his
testament: and there were light-
nings, and voices, and thunders,
and an earthquake, and great hail.

CHAPTER XII.

AND there appeared a great
wonder in heaven; a woman
clothed with the sun, and the moon
under her feet, and upon her head
a crown of twelve stars:

2 And she being with child cried,
travailing in birth, and pained to
be delivered.

3 And there appeared another
wonder in heaven; and behold a
great red dragon, having seven
heads and ten horns, and seven
crowns upon his heads.

4 And his tail drew the third part
of the stars of heaven, and did cast
them to the earth: and the dragon
stood before the woman which was
ready to be delivered, for to devour
her child as soon as it was born.

5 And she brought forth a man
child, who was to rule all nations
with a rod of iron: and her child
was caught up unto God, and to
his throne.

6 And the woman fled into the
wilderness, where she hath a place
prepared of God, that they should
feed her there a thousand two hun-
dred and threescore days.

7 And there was war in heaven:
Michael and his angels fought
against the dragon; and the drag-
on fought and his angels,

8 And prevailed not; neither
was their place found any more
in heaven.

9 And the great dragon was cast
out, that old serpent, called the
devil, and Satan, which deceiveth
the whole world: he was cast out

jorden, och hans änglar worde od bort-
kastade med honom.

10. Och jag hörde en stor röst som
sade i himmelen: Nu är vår Guds
salighet, och kraft, och rike, och magt,
hans Christ worden, efter våra brö-
ders ålagare: år förkastad, den dem
ålagade för Gud, dag och natt.

11. Och de vunno honom för Lam-
mets blod skull, och för des mittnes-
börds ords skull, och de hafwa icke ål-
stat sitt lif allt in till döden.

12. Derföre glädjens I himlar, och
de som bo i dem. We dem som bo på
jorden och på hafwer: ty djefwulen
stiger ned till eder, och hafwer en stor
wrede, wetandes, att han icke lång tid
hafwer.

13. Och då draken såg att han för-
kastad war på jorden: försöjde han
qwinnan, som swenbarnet födt hade.

14. Och qwinnan worde gifne två
wingar, såsom af en stor örn: Att hon
skulle flyga uti öfren uti sitt rum, der
hon föddes en tid, och två tider, och en
half tid, ifrån ormens ansligte.

15. Och ormen sputade utur sin mun
watten såsom en ström efter qwinnan:
på det han skulle fördränka henne.

16. Men jorden halp qwinnan, och
upplåt sin mun, och uppswalg ström-
men som draken af sin mun utsputat
hade.

17. Och draken wardt wred på qwin-
nan, och gick bort, att han skulle örliga
med de andra af hennes såd, de som
hålla Guds bud, och hafwa Jesu
Christi mittnesbörd.

13. Capitel.

Och jag stod på haffens sand. Och
jag såg ett wildjur uppstiga utur

into the earth, and his angels were
cast out with him.

10 And I heard a loud voice say-
ing in heaven, Now is come salva-
tion, and strength, and the king-
dom of our God, and the power of
his Christ: for the accuser of our
brethren is cast down, which ac-
cused them before our God day
and night.

11 And they overcame him by the
blood of the Lamb, and by the word
of their testimony; and they loved
not their lives unto the death.

12 Therefore rejoice, ye heavens,
and ye that dwell in them. Woe
to the inhabitants of the earth and
of the sea! for the devil is come
down unto you, having great wrath,
because he knoweth that he hath
but a short time.

13 And when the dragon saw that
he was cast unto the earth, he per-
secuted the woman which brought
forth the man child.

14 And to the woman were given
two wings of a great eagle, that
she might fly into the wilderness,
into her place, where she is nour-
ished for a time, and times, and
half a time, from the face of the
serpent.

15 And the serpent cast out of his
mouth water as a flood after the
woman, that he might cause her to
be carried away of the flood.

16 And the earth helped the wo-
man; and the earth opened her
mouth, and swallowed up the flood
which the dragon cast out of his
mouth.

17 And the dragon was wroth
with the woman, and went to make
war with the remnant of her seed,
which keep the commandments of
God, and have the testimony of
Jesus Christ.

CHAPTER XIII.

AND I stood upon the sand of
the sea, and saw a beast rise

hafvet det hade sju hufvud, och tio horn, och på deß horn tio kronor, och på deß hufvud hädelsens namn.

2. Och willdjuret som jag såg, det var likt en pardel, och deß fötter såsom björnafötter, och deß mun såsom lejons munn. Och drafen gaf thy sin kraft, och sin stol, och stor magt.

3. Och jag såg ett af hans hufvuden, såsom sargadt till döds, och deß döds sår wardt igenläft. Och hela jorden sbrunbrade sig på willdjuret.

4. Och de tillbådo drafen, som willdjuret hade magt gifwit: och tillbådo willdjuret, sågandes; Ho är willdjuret lik? Eller ho förmår strida emot thy?

5. Och thy wardt gifwit en mun till att tala stora ting och håbelse, och thy wardt gifwen magt, till att bruka sig i två och sbratio månader.

6. Och det upplyfte sin mun, till att tala håbelse emot Gud, till att håda hans namn och hans tabernakel, och dem som bo i himmelen.

7. Och thy wardt medgifwit strida med helgonen, och vinna dem. Och thy wardt gifwen magt öfwer alla slågter, och tungomål, och Hedningar.

8. Och alle de som på jorden bo, tillbådo det, hwilkas namn icke strifna äro i Lammetis lifsbok, hwilket dödadt är ifrån werldens beghunelse.

9. Den der öra hafwer, han höre.

10. Den der leder i fångelse, han skall gå i fångelse: den der dräper med swärd, han måste dödas med swärd. Här är de heligas tålmod och tro.

11. Och jag såg ett annat willdjur uppståga utur jorden, och det hade två horn, lika som Lammet, och det talade som drafen.

12. Och det gör all det första will-

up out of the sea, having seven heads and ten horns, and upon his horns ten crowns, and upon his heads the name of blasphemy.

2 And the beast which I saw was like unto a leopard, and his feet were as the feet of a bear, and his mouth as the mouth of a lion: and the dragon gave him his power, and his seat, and great authority.

3 And I saw one of his heads as it were wounded to death; and his deadly wound was healed: and all the world wondered after the beast.

4 And they worshipped the dragon which gave power unto the beast: and they worshipped the beast, saying, Who is like unto the beast? who is able to make war with him?

5 And there was given unto him a mouth speaking great things and blasphemies; and power was given unto him to continue forty and two months.

6 And he opened his mouth in blasphemy against God, to blaspheme his name, and his tabernacle, and them that dwell in heaven.

7 And it was given unto him to make war with the saints, and to overcome them: and power was given him over all kindreds, and tongues, and nations.

8 And all that dwell upon the earth shall worship him, whose names are not written in the book of life of the Lamb slain, from the foundation of the world.

9 If any man have an ear, let him hear.

10 He that leadeth into captivity shall go into captivity: he that killeth with the sword must be killed with the sword. Here is the patience and the faith of the saints.

11 And I beheld another beast coming up out of the earth; and he had two horns like a lamb, and he spake as a dragon.

12 And he exerciseth all the

bjurets magt, i des åsyn, och det sommer jorden och dem derpå bo, till att tillbedja det första wlldjuret, hwillets döds så: igenlått war.

13. Och det gör stora tecken, så att det och låter eld falla ned af himmelen på jorden i menniskors åsyn.

14. Och det bebrager dem som bo på jorden för de teckens skull, som thy gifna äro, att göra för wlldjuret, sågandes till dem som bo på jorden: att de skola göra wlldjuret, som fargadt war af swärd, och war lefwande wordet, ett beläte.

15. Och thy wardt gifwit, att det skulle gifwa wlldjurets beläte anda, och att wlldjurets beläte skulle tala, och så beståttat, att hwilte som hålst icke tillbådo wlldjurets beläte, skulle dödas.

16. Och det låt alla, små och stora, rika och fattiga, fria och tjenare, taga wederteden uti deras högra hand, eller på deras anlete.

17. Att ingen skall söpa eller sälja, utan den der hafwer wedertednet, eller wlldjurets namn, eller des namns tal.

18. Här är wißdomen. Den der förståud hafwer, han räkne wlldjurets tal: Th det är en menniskas tal. Och des tal är seghundrade sextio och sex.

14. Capitel.

Och jag såg, och si: Ett Lamm stod på Zions berg, och med thy hundrade fyra och fyratiotusend: De hade des Faderns namn bestrifwit på sina anleten.

2. Och jag hörde en röst af himmelen, såsom af ett stort watten och såsom en röst af en stor tordön. Och rösten som jag hörde, war såsom harposelares, de der lefte på sina harpor.

3. Och de sjöngo såsom en ny sång för stolen, och för de fyra bjuren, och

power of the first beast before him, and causeth the earth and them which dwell therein to worship the first beast, whose deadly wound was healed.

13 And he doeth great wonders, so that he maketh fire come down from heaven on the earth in the sight of men,

14 And deceiveth them that dwell on the earth by the means of those miracles which he had power to do in the sight of the beast; saying to them that dwell on the earth, that they should make an image to the beast, which had the wound by a sword, and did live.

15 And he had power to give life unto the image of the beast, that the image of the beast should both speak, and cause that as many as would not worship the image of the beast should be killed.

16 And he causeth all, both small and great, rich and poor, free and bond, to receive a mark in their right hand, or in their foreheads:

17 And that no man might buy or sell, save he that had the mark, or the name of the beast, or the number of his name.

18 Here is wisdom. Let him that hath understanding count the number of the beast: for it is the number of a man; and his number is Six hundred threescore and six.

CHAPTER XIV.

AND I looked, and, lo, a Lamb stood on the mount Zion, and with him a hundred forty and four thousand, having his Father's name written in their foreheads.

2 And I heard a voice from heaven, as the voice of many waters, and as the voice of a great thunder: and I heard the voice of harpers harping with their harps:

3 And they sung as it were a new song before the throne, and

för de Äldsta. Och ingen kunde låra den sången, utan de hundrade fyra och fyrtio tusend, som köpte åro af jorden.

4. Dessa åro de, som med qvinnor icke besmittade åro: Ty de åro jungfrur: dessa åro de, som följa Lammet svart det går. Dessa åro köpte ifrån mennistorna, till en förstling Gudt och Lammet.

5 Och i deras mun år intet svet funnit: Ty de åro utan smitta för Guds stol.

6. Och jag såg en annan Ängel flyga midt igenom himmelen: Han hade ett ewigt Evangelium, det han förkunna skulle dem, som på jorden bo, och alla Hedningar, och slågter, och tungomål, och folk.

7. Och sade med hög röst: Grutter Gud, och gifwer honom åra: Ty stunden år kommen till hans dom, och tillbeder honom, som hafwer gjort himmel och jord, hafwet och wattungallogna.

8. Och en annan Ängel följde efter, och sade: Fallen, fallen år den store staden Babylon: Ty han hafwer dricka gifwit alla Hedningar af wredens win, sitt bolesis.

9. Och tredje Ängelen följde dem, och sade med hög röst: Svar någon tillbeder wlldjuret, och dess belåte, och tager dess wederteden på sitt anlete, eller på sin hand:

10. Han skall också dricka af Guds wredes win, det instånt och klart år i hans wredes kalk, och han skall warða plågad med eis och swafwel i heliga Änglars åsyn, och i Lammet's åsyn.

11 Och rökten af deras plågor skall uppstiga af ewighet till ewighet. Och de hafwa hwarken dag eller natt ro, som till bedja will djuret och dess belåte, och der någon tagit hafwer dess namns wederteden.

12. Här år de heligas tålamed. här

before the four beasts, and the elders: and no man could learn that song but the hundred and forty and four thousand, which were redeemed from the earth.

4 These are they which were not defiled with women; for they are virgins. These are they which follow the Lamb whithersoever he goeth. These were redeemed from among men, being the firstfruits unto God and to the Lamb.

5 And in their mouth was found no guile: for they are without fault before the throne of God.

6 And I saw another angel fly in the midst of heaven, having the everlasting gospel to preach unto them that dwell on the earth, and to every nation, and kindred, and tongue, and people,

7 Saying with a loud voice, Fear God, and give glory to him; for the hour of his judgment is come: and worship him that made heaven, and earth, and the sea, and the fountains of waters.

8 And there followed another angel, saying, Babylon is fallen, is fallen, that great city, because she made all nations drink of the wine of the wrath of her fornication.

9 And the third angel followed them, saying with a loud voice, If any man worship the beast and his image, and receive his mark in his forehead, or in his hand,

10 The same shall drink of the wine of the wrath of God, which is poured out without mixture into the cup of his indignation; and he shall be tormented with fire and brimstone in the presence of the holy angels, and in the presence of the Lamb:

11 And the smoke of their torment ascendeth up for ever and ever: and they have no rest day nor night, who worship the beast and his image, and whosoever receiveth the mark of his name.

12 Here is the patience of the

åro de, som hålla Guds bud och Jesu tro.

13. Och jag hörde en röst af himmelen säga till mig: Strif: Salige åro de döde som i Heranom dö härfter: Ja Anden säger, att de stola hwilla sig ifrån sitt arbete: ty deras gerningar följa dem efter.

14. Och jag såg, och så en hwit sth, och på sthn satt en, som lik war menniskens Son, och hade på sitt hufvud en guldkrona, och i hans hand en hwarf lia.

15. Och en annan Ängel kom uter templet, och ropade med hög röst till den som satt på sthn: Gugg till med din lia, och står: ty tiden är dig kommen, att du skall ståra: ty såden på jorden är torr worden.

16. Och han som satt på sthn, hög till med sin lia på jorden, och jorden wardt affsuren.

17. Och en annan Ängel kom utur templet, som i himmelen är, den och en hwarf lia hade.

18. Och en annan Ängel kom utur altaret, den magt hade öfwer elden, och ropade med hög röst till honom, som hade den hwarfa lian, och sade: Gugg till med din hwarfa lia, och står upp winqwistarna på jorden: ty hennes winbår åro mogna.

19. Och Ängelen högg till med sin skarpa lia på jorden, och skar wingårdarna på jorden, och kastade dem uti Guds töredes stora press.

20. Och wardt pressen trampad utom staden: och blodet gick ut af pressen, allt intill betsten på hästarna, utöfwer tusende seghundrade stadier wågs.

15. Capitel.

Och jag såg ett annat tecken i himmelen stort och underligt: Sju Änglar som hade sju de yttersta plå-

saints: here are they that keep the commandments of God, and the faith of Jesus.

13 And I heard a voice from heaven saying unto me Write, Blessed are the dead which die in the Lord from henceforth: Yea, saith the Spirit, that they may rest from their labours; and their works do follow them.

14 And I looked, and behold a white cloud, and upon the cloud one sat like unto the Son of man, having on his head a golden crown, and in his hand a sharp sickle.

15 And another angel came out of the temple, crying with a loud voice to him that sat on the cloud, Thrust in thy sickle, and reap: for the time is come for thee to reap; for the harvest of the earth is ripe.

16 And he that sat on the cloud thrust in his sickle on the earth; and the earth was reaped.

17 And another angel came out of the temple which is in heaven, he also having a sharp sickle.

18 And another angel came out from the altar, which had power over fire; and cried with a loud cry to him that had the sharp sickle, saying, Thrust in thy sharp sickle, and gather the clusters of the vine of the earth; for her grapes are fully ripe.

19 And the angel thrust in his sickle into the earth, and gathered the vine of the earth, and cast it into the great winepress of the wrath of God.

20 And the winepress was trodden without the city, and blood came out of the winepress, even unto the horses' bridles, by the space of a thousand and six hundred furlongs.

CHAPTER XV.

AND I saw another sign in heaven, great and marvellous, seven angels having the seven last

gor: ty med dem är fullkomnad Guds vrede.

2. Och jag såg såsom ett glashaf blandadt med eld, och dem stå på samma glashaf, som seger munnet hade på villdjuret och des beläte, och wederteden, och på des namns tal, och de hade Guds harpor.

3. Och de sjöngo Mosés, Guds tjena-rens sång, och Lammets sång, sågandes: Stora och underliga äro dina verk HERRE Gud allwåldig; rättfärdige och sanne äro dine vägar, du helgonens Konung.

4. Ho skulle icke frukta dig, HERRE, och prisfa ditt namn? Ty du är allena helig, och alle Hedningar stola komma och tillbedja i din åsyn: ty dine domar äro uppenbare wordne.

5. Sedan såg jag, och si, Wittnesbördets Tabernakels tempel wardt öppnadt i himmelen.

6. Och gingo derut af templet de sju Änglar som de sju plågar hade, klådde uti ett rent, hvitt linflåde, och omgjordade fring om bröstet med guldene bålte.

7. Och ett af de fyra djuren, gaf de sju Änglar sju guldene skålar, fulla med Guds vrede, den der lefwer af ewighet till ewighet.

8. Och templet wardt uppsyldt med rök af Guds hårlighet, och af hans kraft; och ingen kunde gå in i templet, till des de sju plågor som de sju Änglar hade, fullkomnade wordo.

16. Capitel.

Och jag hörde en stor röst utyr templet: Den sate till de sju Änglar: Går, och utgjuter de Guds vredes skålar på jorden.

2. Och den förste Ängelen glö åstad, och gdt sin skål ut på jorden; och det wardt ett ondt och skabeligt får på människorna, som villdjurets wedert-

plagues; for in them is filled up the wrath of God.

2 And I saw as it were a sea of glass mingled with fire: and them that had gotten the victory over the beast, and over his image, and over his mark, and over the number of his name, stand on the sea of glass, having the harps of God.

3 And they sing the song of Moses the servant of God, and the song of the Lamb, saying, Great and marvellous are thy works, Lord God Almighty; just and true are thy ways, thou King of saints.

4 Who shall not fear thee, O Lord, and glorify thy name? for thou only art holy: for all nations shall come and worship before thee; for thy judgments are made manifest.

5 And after that I looked, and, behold, the temple of the tabernacle of the testimony in heaven was opened:

6 And the seven angels came out of the temple, having the seven plagues, clothed in pure and white linen, and having their breasts girded with golden girdles.

7 And one of the four beasts gave unto the seven angels seven golden vials full of the wrath of God, who liveth for ever and ever.

8 And the temple was filled with smoke from the glory of God, and from his power; and no man was able to enter into the temple, till the seven plagues of the seven angels were fulfilled.

CHAPTER XVI.

AND I heard a great voice out of the temple saying to the seven angels, Go your ways, and pour out the vials of the wrath of God upon the earth.

2 And the first went, and poured out his vial upon the earth; and there fell a noisome and grievous sore upon the men which had the

teden hade, och på dem som tillbådo
 deß belåte.

3. Och den andre Ängelen gõt ut sin
 skål i hafvet; och det wardt såsom en
 dödd mans blod, och allt det lif hade i
 hafvet, blef dödt.

4. Och den tredje Ängelen gõt ut sin
 skål i ålfverna, och i mattufållorna,
 och det wardt blod.

5. Och jag hørde en Ängel säga:
 Rättfärdig äst du HERR, som är, och
 varit hafwer, och helig, att du detta
 dömt hafwer.

6. Ty de hafwa utgjutit heigonens
 och Propheternas blod, och blod haf-
 wer du och gifwit dem dricka: ty de
 äro det wårde.

7. Och jag hørde en annan Ängel
 säga af altaret: Ja, HERR Gud all-
 måltbig, sanne och rätte äro dine do-
 mar.

8. Och den sjerde Ängelen gõt ut sin
 skål i solen, och honom wardt gifwit
 att plåga mennistorna med hetta af eld.

9. Och mennistorna wordo brinnande
 uti stor hetta, och de hådde Guds namn
 som magten hade öfwer deßa plågor,
 och gjorde ingen syndabåttring, att de
 måtte gifwit honom ära.

10. Och den femte Ängelen gõt ut sin
 skål på willdjurets stol; och deß rife
 wardt förbräckt, och de sönderbeto
 sina tungor för wårts stull:

11. Och hådde Gud i himmelen för
 sin wårk och sina förs stull, och båt-
 trade sig intet af sina gerningar.

12. Och den sjetta Ängelen gõt ut sin
 skål på den stora elfwen Euphrates;
 och watten borttorkades: På det wå-
 gen stulle beredas för de Konungar
 östans.

13. Och jag såg utur drakens mun,
 utur willdjurets mun, och utur den
 falska Prophetens mun, utgå tre ore-
 andar såsom paddor.

mark of the beast, and upon them
 which worshipped his image.

3 And the second angel poured
 out his vial upon the sea; and it
 became as the blood of a dead man:
 and every living soul died in the
 sea.

4 And the third angel poured out
 his vial upon the rivers and foun-
 tains of waters; and they became
 blood.

5 And I heard the angel of the
 waters say, Thou art righteous, O
 Lord, which art, and wast, and shalt
 be, because thou hast judged thus.

6 For they have shed the blood
 of saints and prophets, and thou
 hast given them blood to drink;
 for they are worthy.

7 And I heard another out of the
 altar say, Even so, Lord God Al-
 mighty, true and righteous are thy
 judgments.

8 And the fourth angel poured
 out his vial upon the sun; and
 power was given unto him to scorch
 men with fire.

9 And men were scorched with
 great heat, and blasphemed the
 name of God, which hath power
 over these plagues: and they re-
 pent not to give him glory.

10 And the fifth angel poured out
 his vial upon the seat of the beast;
 and his kingdom was full of dark-
 ness; and they gnawed their tongues
 for pain,

11 And blasphemed the God of
 heaven because of their pains and
 their sores, and repented not of
 their deeds.

12 And the sixth angel poured
 out his vial upon the great river
 Euphrates; and the water thereof
 was dried up, that the way of the
 kings of the east might be pre-
 pared.

13 And I saw three unclean spirits
 like frogs come out of the mouth of
 the dragon, and out of the mouth
 of the beast, and out of the mouth
 of the false prophet.

14. Och det äro djefwulens andar, som teden gdra och utgå till Konungarna på hela jorden, att församla dem till strids på den stora allsmåldiga Guds dag.

15. Si, jag kommer som tjuftven plågar komma: Salig är den som wafar och förwarar sina kläder, att han icke går naken, och de få se hans skam.

16. Och han församlade dem på ett rum, det heter på Ebreiska Armageddon.

17. Och den sjunde Ängelen gdt ut sin skål i wådret, och gic en stor röst utaf himmelens tempel ifrån stolen, som sade: Det är gjort.

18. Och det wardt röstet, och tordön, och ljungeld, och stor jordbåfning. sådan att deß like icke varit hade, sedan mennistorna på jorden varit hade, sådan jordbåfning, så stor.

19. Och den store staden wardt i tre delar, och Hedningarnas städer föllo; och den stora Babylon kom i åminnelse för Gudi, att han wille gifwa honom kalfen af sin grymma wredes win.

20. Och alla dar flydde, och bergen funnos intet.

21. Och stort hagel såsom en centner, som ned af himmelen på mennistorna: Och mennistorna hånne Gud, för den stora plågan af haglet: ty deß plåga war gansta stor.

17. Capitel.

Och kom en af de sju Änglar som hade de sju skålar, och talade med mig, och sade till mig: Kom, jag will wisa dig den stora skåfens fördbmelse, som sitter på mydret watten.

2. Med hwilka Konungarna på jorden bolat hafwa, och de der på jorden

14 For they are the spirits of devils, working miracles, *which go forth unto the kings of the earth and of the whole world;* to gather them to the battle of that great day of God Almighty.

15 Behold, I come as a thief. Blessed is he that watcheth, and keepeth his garments, lest he walk naked, and they see his shame.

16 And he gathered them together into a place called in the Hebrew tongue Armageddon.

17 And the seventh angel poured out his vial into the air; and there came a great voice out of the temple of heaven, from the throne, saying, It is done.

18 And there were voices, and thunders, and lightnings; and there was a great earthquake, such as was not since men were upon the earth, so mighty an earthquake, and so great.

19 And the great city was divided into three parts, and the cities of the nations fell: and great Babylon came in remembrance before God, to give unto her the cup of the wine of the fierceness of his wrath.

20 And every island fled away, and the mountains were not found.

21 And there fell upon men a great hail out of heaven, *every stone about the weight of a talent:* and men blasphemed God because of the plague of the hail; for the plague thereof was exceeding great.

CHAPTER XVII.

AND there came one of the seven angels which had the seven vials, and talked with me, saying unto me, Come hither; I will shew unto thee the judgment of the great whore that sitteth upon many waters:

2 With whom the kings of the earth have committed fornication, and the

bo, åra druckne wordne af hennes bo-
leris vin.

3 Och han förde mig i Andanom
uti öfnen. Och jag såg qvinnan sitta
på ett rosenfårgadt wilsdjur, det war
fullt med hådelsenamn, och hade sju
hufvud och tio horn.

4. Och qvinnan war klädd med pur-
pur och rosenfårg, och öfverghild med
guld och ädla stenar, och perlor, och
hade en gylbene kalk i sin hand, full
med styggelse, och sitt boletis örenlig-
het.

5. Och på hennes anlete skrifwit det
namn: Hemlighet, den stora Babylon,
modren till boletis och till styggelse på
jorden.

6. Och jag såg qvinnan drucken af
helgonens blod, och af deras blod som
Jesu wittnen wore. Och jag förund-
rade mig stortigen då jag såg henne.

7. Och Ängelen sade till mig: Gwi
förundrar du dig? Jag will säga dig
hemligheten om denna qvinnan, och
om wilsdjuret som bår henne, och haf-
twer sju hufvud och tio horn.

8. Wilsdjuret, som du sett hafwer,
har warit, och år icke, och det skall åter
upptomma utaf asgrunden, och skall
gå uti förödmelse. Och de som på
jorden bo, stola förundra sig, hwilkas
namn icke skrifna åro i lifsens bok ifrån
werldens begynnelse: Då de se wilsd-
juret, som hafwer warit, och icke år,
åndod det år.

9. Och här år sinnet, der wisdom till-
hörer: De sju hufvuden åro sju berg,
der qvinnan sitter uppå, och det åro
sju Konungar:

10. Fem åro fallne, en år, och den
andre år icke ännu kommen, och när
han kommer, skall han icke länge blif-
wa.

11. Och wilsdjuret som hafwer warit,
och icke år, det år den åttonde, och han

inhabitants of the earth have been
made drunk with the wine of her
fornication.

3 So he carried me away in the
spirit into the wilderness: and I
saw a woman sit upon a scarlet
coloured beast, full of names of
blasphemy, having seven heads
and ten horns.

4 And the woman was arrayed in
purple and scarlet colour, and deck-
ed with gold and precious stones
and pearls, having a golden cup in
her hand full of abominations and
filthiness of her fornication:

5 And upon her forehead was a
name written, MYSTERY, BABY-
LON THE GREAT, THE MOTH-
ER OF HARLOTS AND ABOM-
INATIONS OF THE EARTH.

6 And I saw the woman drunk-
en with the blood of the saints,
and with the blood of the martyrs
of Jesus: and when I saw her, I
wondered with great admiration.

7 And the angel said unto me,
Wherefore didst thou marvel? I
will tell thee the mystery of the
woman, and of the beast that car-
rieth her, which hath the seven
heads and ten horns.

8 The beast that thou sawest was,
and is not; and shall ascend out
of the bottomless pit, and go into
perdition: and they that dwell on
the earth shall wonder, whose
names were not written in the
book of life from the foundation
of the world, when they behold
the beast that was, and is not, and
yet is.

9 And here is the mind which
hath wisdom. The seven heads
are seven mountains, on which the
woman sitteth.

10 And there are seven kings:
five are fallen, and one is, and the
other is not yet come; and when
he cometh, he must continue a
short space.

11 And the beast that was, and
is not, even he is the eighth, and

är utaf de sju och han går uti fördd-
melse.

12. Och de tio horn, som du sett haf-
wer, äro tio Konungar, som ännu icke
hafwa fått riket, utan stola såsom Ko-
nungar på en stund så magt med wild-
juret.

13. Dessa hafwa alle ett råd, och stola
gifwa wildjuret sin magt och kraft.

14. De stola strida med Lammet, och
Lammet skall vinna dem: Ty det är
en Herre öfwer alla Herrar, och en
Konung öfwer alla Konungar, och med
thj äro de utfallade, och utforade och
trogne.

15. Och han sade till mig: Vattnet
som du såg, der skolan sitter på, är
folk och starar, och hedningar, och tun-
gomål.

16. Och de tio horn som du sett haf-
wer på wildjuret, stola hata skolan
och lägga henne öde och nafen, och de
stola uppåta hennes kött, och bränna
henne upp i eld.

17. Ty Gud hafwer gifvit dem i
hertat, att de stola göra det honom
behagar, och göra alle en moning, att
de skulle gifwa wildjuret riket, till des
Guds ord warða fullkomnade.

18. Och qvinnan, som du sett haf-
wer är den store staden, som Rike haf-
wer öfwer jordens Konungar.

18. Capitel.

Och sedan såg jag en annan Ängel
komma nedre af himmelen, den
stor magt hade, och jorden warde up-
plyst af hans klarhet.

2. Och han ropade med magt och
höga röst, sågandes: Fallen, fallen
är den stora Babylon, och är worden
dj-flaboning, och alla orena Andars
tillhåll, och alla orena och ohyggliga
foglars tillhåll.

3. Ty alle hedningar hafwa druckit
af vredens win, hennes boletis, och
Konungarne på jorden hafwa bolat

is of the seven, and goeth into per-
dition.

12 And the ten horns which thou
sawest are ten kings, which have
received no kingdom as yet; bu'
receive power as kings one hour
with the beast.

13 These have one mind, and
shall give their power and strength
unto the beast.

14 These shall make war with
the Lamb, and the Lamb shall
overcome them: for he is Lord of
lords, and King of kings: and they
that are with him are called, and
chosen, and faithful.

15 And he saith unto me, The
waters which thou sawest, where
the whore sitteth, are peoples,
and multitudes, and nations, and
tongues.

16 And the ten horns which thou
sawest upon the beast, these shall
hate the whore, and shall make her
desolate and naked, and shall eat
her flesh, and burn her with fire.

17 For God hath put in their
hearts to fulfil his will, and to
agree, and give their kingdom unto
the beast, until the words of God
shall be fulfilled.

18 And the woman which thou
sawest is that great city, which
reigneth over the kings of the
earth.

CHAPTER XVIII.

AND after these things I saw an
other angel come down from
heaven, having great power; and
the earth was lightened with his
glory.

2 And he cried mightily with a
strong voice, saying, Babylon the
great is fallen, is fallen, and is
become the habitation of devils,
and the hold of every foul spirit,
and a cage of every unclean and
hateful bird.

3 For all nations have drunk of
the wine of the wrath of her for-
nication, and the kings of the earth

med henne, och köpmännerna på jorden äro rike wordne af hennes stora wållust.

4. Och jag hörde en annan röst af himmelen som sade: I mitt folk, går ut ifrån henne, att I icke delaktige warden i hennes synder, och att I icke fån något af hennes plågor.

5. Ty hennes synder råda allt upp i himmelen, och Gud hafwer dragit till minnes hennes orättfärdigheter.

6. Betalar henne, såsom hon hafwer betalat eder, och görer henne dubbelt efter hennes gerningar. Och med samma takt som hon hafwer instänkt eder, stänker henne dubbelt.

7. Så mycket hon sig hafwer hårlig hållit och i wållust varit, så mycket instänker henne pina och gråt. Ty hon säger i sitt hjerta: Jag sitter, och är en Drottning och icke enka, och hafwer ingen sorg.

8. Dersåre skola hennes plågor komma på en dag, död, gråt och hunger, och hon skall warda uppbränd i eld: Ty Herren Gud är stark, som henne döma skall.

9. Och jordens Konungar skola gråta henne, och beklaga sig öfwer henne, de som med henne bolat, och i wållust lefwat hafwa; då de få se röken af hennes brand.

10. Och skola stå långt ifrån för hennes plågas rådbhogas skull, och säga: We, we den stora staden Babylon, den starka staden: ty uti en stund är din dom kommen.

11. Och köpmännen på jorden skola gråta och förja öfwer henne, att ingen köper deras waror mer:

12. Guld, och silfver, och ädla stenar, och perlor, och silke, och purpur och skarlatan, och allt thynentrå, och alla färil af elfeben, och alla färil af fästelligt trä, och af koppar, och jern, och marmor,

13. Och lanel, och timian, och sulf-

have committed fornication with her, and the merchants of the earth are waxed rich through the abundance of her delicacies.

4 And I heard another voice from heaven, saying, Come out of her, my people, that ye be not partakers of her sins, and that ye receive not of her plagues.

5 For her sins have reached unto heaven, and God hath remembered her iniquities.

6 Reward her even as she rewarded you, and double unto her double according to her works: in the cup which she hath filled, fill to her double.

7 How much she hath glorified herself, and lived deliciously, so much torment and sorrow give her: for she saith in her heart, I sit a queen, and am no widow, and shall see no sorrow.

8 Therefore shall her plagues come in one day, death, and mourning, and famine; and she shall be utterly burned with fire: for strong is the Lord God who judgeth her.

9 And the kings of the earth, who have committed fornication and lived deliciously with her, shall bewail her, and lament for her when they shall see the smoke of her burning,

10 Standing afar off for the fear of her torment, saying, Alas, alas, that great city Babylon, that mighty city! for in one hour is thy judgment come.

11 And the merchants of the earth shall weep and mourn over her; for no man buyeth their merchandise any more:

12 The merchandise of gold, and silver, and precious stones, and of pearls, and fine linen, and purple, and silk, and scarlet, and all thyine wood, and all manner vessels of ivory, and all manner vessels of most precious wood, and of brass, and iron, and marble,

13 And cinnamon, and odours.

wa och råfelse, och win, och olja, och semlor, och hwete, och bostap, och får, och håstar, och wagnar, och froppar, och menniskors själar.

14. Och de åplen som din själ begår, åro bortkomna ifrån dig, och allt det fett och hårligt war år förgånget ifrån dig, och du skall icke nu finnat hårefter.

15. Köpmännerna, som sådana waror plåga hafwa, och åro rife wordne af henne, skola stå långt ifrån för rådbhågaß skull, af hennes plåga, gråta och förja,

16. Och såga: We, we den stora staden, som med silke och purpur, och skarlatan beklädd war, och öfwerghild med guld och åbla stenar och perlor:

17. Ty uti en stund, åro förödde sådana rifebomar; och alla steppare, och alla de som på steppen wistaß, och sjömän, och de som till sjöns handla, stodo långt ifrån,

18. Och ropade då de sågo röken af hans brand, sågande: Hwar åt den stora stadens life?

19. Och de kastade mult på sina hufwuden, och ropade gråtande och förjande, och sade: We, we den stora staden, i hwilken alle åro rife wordne, som i hafwet hafwa haft sin stepp af hans waror: ty uti en stund år han öde wordne.

20. Fröjda dig öfwer honom himmel och I helige Apostlar och Propheter: Ty Gud hafwer dömt eder dom på honom.

21. Och en stark Ängel tog upp en stor sten, som en qwarusten, och kastade i hafwet, och sade: Med sådan hastighet skall förkastad warda den stora staden Babylon, och han skall icke nu mer warda funnen.

22. Och harpareß och sångareß, och pipareß och basuners röst skall icke mer hörd warda i dig. Och alle handwerksmän, ehwad handwerk det år, skola icke mer warda fundne i dig. Och qwarnröst skall icke mer höras i dig.

and ointments, and frankincense and wine, and oil, and fine flour and wheat, and beasts, and sheep, and horses, and chariots, and slaves, and souls of men.

14 And the fruits that thy soul lusted after are departed from thee, and all things which were daint and goodly are departed from thee, and thou shalt find them no more at all.

15 The merchants of these things, which were made rich by her, shall stand afar off for the fear of her torment, weeping and wailing,

16 And saying, Alas, alas, that great city, that was clothed in fine linen, and purple, and scarlet, and decked with gold, and precious stones, and pearls!

17 For in one hour so great riches is come to nought. And every shipmaster, and all the company in ships, and sailors, and as many as trade by sea, stood afar off,

18 And cried when they saw the smoke of her burning, saying, What city is like unto this great city!

19 And they cast dust on their heads, and cried, weeping and wailing, saying, Alas, alas, that great city, wherein were made rich all that had ships in the sea by reason of her costliness! for in one hour is she made desolate.

20 Rejoice over her, *thou* heaven, and *ye* holy apostles and prophets; for God hath avenged you on her.

21 And a mighty angel took up a stone like a great millstone, and cast it into the sea, saying, Thus with violence shall that great city Babylon be thrown down, and shall be found no more at all.

22 And the voice of harpers, and musicians, and of pipers, and trumpeters, shall be heard no more at all in thee; and no craftsman, of whatsoever craft *he* be, shall be found any more in thee; and the sound of a millstone shall be heard no more at all in thee:

23. Och ljus på ljusastakan skall icke mer lysa i dig, och brudgummes och bruds röst skall icke mer hörd wara i dig; Ty dine köpmän woro förstar på jorden: Ty i din trolldoms hafwa alla Hedningar wilse farit,

24 Och i honom wardt funnen Propheternas och helgonens blod, och allas beras som dräpne äro på jorden.

19. Capitel.

sedan hörde jag såsom en stor röst, af en stor skara i himmelen, som sade: Halleluja, sällighet och pris, ära och kraft ware HERANOM, vår Gud.

2. Ty hans domar äro sanne och rätte: Ty han hafwer dömt den stora skolan, den med sitt boleti hafwer förberfwat jorden, och hafwer hämnat sina tjenares blod utur hennes hand.

3 Och åter sade de: Halleluja; och rösten gick upp af ewighet till ewighet.

4. Och de fyra och tjugu Äldste och de fyra djuren föllo neder och tillbödo Gud, som satt på stolen, och sade: Amen: Halleluja.

5. Och en röst gick af stolen, och sade: Låfwer vår Gud, I alle hans tjenare, och I som frukten honom, både små och store:

6. Och jag hörde en röst såsom af en stor skara, och såsom en röst af mycket watten, och såsom en röst af stor tordön, säga: Halleluja: Ty vår HERRE Allmäktig Gud, hafwer intagit riket

7. Låt oss glädjas och fröjdas, och gifwa honom ära: Ty Lammets bröllof är kommit, och des hustru hafwer sig tillredt.

8. Och henne wardt gifwit att kläda sig uti rent och skinnande slite: Men slitet är helgonens rättfärdighet.

9 Och han sade till mig: Skrif!

23 And the light of a candle shall shine no more at all in thee; and the voice of the bridegroom and of the bride shall be heard no more at all in thee: for thy merchants were the great men of the earth; for by thy sorceries were all nations deceived.

24 And in her was found the blood of prophets, and of saints, and of all that were slain upon the earth.

CHAPTER XIX.

AND after these things I heard a great voice of much people in heaven, saying, Alleluia; Salvation, and glory, and honour, and power, unto the Lord our God:

2 For true and righteous are his judgments; for he hath judged the great whore, which did corrupt the earth with her fornication, and hath avenged the blood of his servants at her hand.

3 And again they said, Alleluia. And her smoke rose up for ever and ever.

4 And the four and twenty elders and the four beasts fell down and worshipped God that sat on the throne, saying, Amen; Alleluia.

5 And a voice came out of the throne, saying, Praise our God, all ye his servants, and ye that fear him, both small and great.

6 And I heard as it were the voice of a great multitude, and as the voice of many waters, and as the voice of mighty thunders, saying, Alleluia: for the Lord God omnipotent reigneth.

7 Let us be glad and rejoice, and give honour to him: for the marriage of the Lamb is come, and his wife hath made herself ready.

8 And to her was granted that she should be arrayed in fine linen, clean and white: for the fine linen is the righteousness of saints.

9 And he saith unto me, Write

Sällige åro de som kallade åro till Lammets bröllop. Och han sade till mig: Dessa åro sanna Guds ord.

10. Och jag föll för hans fötter, att tillbedja honom, och han sade till mig: Se till att du det icke gör: ty jag är din och dina bröders medtjenare, som JESU vittnesbörd hafva: Tillbed Gud. Ty JESU vittnesbörd är Prophetians Ande.

11. Och jag såg himmelen öppen, och så en hvit häst, och den som satt på honom, han hette trofast och sannfärdig; och han dömer och strider med rättfärdighet.

12. Och hans ögon såsom eldölage, och på hans hufvud många kronor, och hade ett namn skrifvit det ingen kände, utan han sjelf.

13. Och han var klädd, i ett kläde, som med blod bestänkt var, och hans namn heter, Guds ord.

14. Och honom efter följde den här som i himmelen är, med hvita hästar, klädd uti hvitt och rent silke.

15. Och utur hans mun utgick ett skarpt tvååggadt svärd, at han dermed skall slå Hedningarna; och han skall regera dem med jernris; och han trampar Allsmågtig Guds grymma vredes vinpress.

16. Och han hafver på sina kläder, och på sina lånder, ett namn, skrifvit alltså: Konung öfver alla Konungar, och HERRE öfver alla Herrar.

17. Och jag såg en Ängel stå i solen, och han ropade med hög röst, och sade till alla foglar, som flugo under himmelen: Kommer, och församlens till den stora Guds Rättward.

18. Att I skolen äta Konungarnas kött, och höfvietsmännernas kött, och de starkas kött, och hästars kött, och deras som sitta på dem, och allas deras kött, som frie och trålar, åro, och både små och stora.

Blessed are they which are called unto the marriage supper of the Lamb. And he saith unto me, These are the true sayings of God.

10 And I fell at his feet to worship him. And he said unto me, See *thou do it not*: I am thy fellow servant, and of thy brethren that have the testimony of Jesus: worship God: for the testimony of Jesus is the spirit of prophecy.

11 And I saw heaven opened, and behold a white horse; and he that sat upon him *was called Faithful and True*, and in righteousness he doth judge and make war.

12 His eyes *were* as a flame of fire, and on his head *were* many crowns; and he had a name written, that no man knew, but he himself.

13 And he *was* clothed with a vesture dipped in blood: and his name is called The Word of God.

14 And the armies *which were* in heaven followed him upon white horses, clothed in fine linen, white and clean.

15 And out of his mouth goeth a sharp sword, that with it he should smite the nations; and he shall rule them with a rod of iron: and he treadeth the winepress of the fierceness and wrath of Almighty God.

16 And he hath on *his* vesture and on his thigh a name written, KING OF KINGS, AND LORD OF LORDS.

17 And I saw an angel standing in the sun; and he cried with a loud voice, saying to all the fowls that fly in the midst of heaven. Come and gather yourselves together unto the supper of the great God;

18 That ye may eat the flesh of kings, and the flesh of captains, and the flesh of mighty men, and the flesh of horses, and of them that sit on them, and the flesh of all *men, both free and bond, both small and great.*

19. Och jag såg wildjuret, och jordens Konungar och deras hårar förfamlade, till att hålla en strid med honom, som satt på håsten, och med hans hår.

20. Och wildjuret warbt fångat, och med thj den falske profheten som tecken gjorde för thj, med hvilka han bedrog dem, som togo wildjurets wedertecken, och dem som tillbådo deß beåte. Deße två wordo lefwande fastade uti en brinnande sjö, som brann med swafwel.

21. Och de andre wordo dråpne med bans swård, som satt på håsten, det utur hans mun gic; och alla foglar wordo måttade af deras kött.

20. Capitel.

Och jag såg en Ängel nederkomma af himmelen, han hade nyckelen till afgrunden, och en stor sådja i sin hand.

2. Och han grep drafen, den gamla ormen, som är djefwulen och satan, och bandt honom i tusende år.

3. Och fastade honom uti afgrunden, och låt igen om honom och befeglade der oswan uppå, att han icke mer bedraga skulle Hedningarna, till deß fullkomnade wordo tusende år; och sedan måste han lös warda till någon liten tid.

4. Och jag såg stolar, och de suto på dem, och dem warbt gifwen dom: Och deras själar som halshuggne woro för Jesu vittnessbord, och för Guds ords stull: och de der icke tillbådo wildjuret eller deß beåte, ej heller togo deß wedertecken på sina anleten, eller i sina händer; och de lefde och regerade med Christo i tusende år.

5 Men de andre döde singo icke lif igen, till deß tusende år fullkomnade wordo. Denna är den första uppsändelsen.

19 And I saw the beast, and the kings of the earth, and their armies, gathered together to make war against him that sat on the horse, and against his army.

20 And the beast was taken, and with him the false prophet that wrought miracles before him, with which he deceived them that had received the mark of the beast, and them that worshipped his image. These both were cast alive into a lake of fire burning with brimstone.

21 And the remnant were slain with the sword of him that sat upon the horse, which sword proceeded out of his mouth: and all the fowls were filled with their flesh.

CHAPTER XX.

AND I saw an angel come down from heaven, having the key of the bottomless pit and a great chain in his hand.

2 And he laid hold on the dragon, that old serpent, which is the devil, and Satan, and bound him a thousand years,

3 And cast him into the bottomless pit, and shut him up, and set a seal upon him, that he should deceive the nations no more, till the thousand years should be fulfilled: and after that he must be loosed a little season.

4 And I saw thrones, and they sat upon them, and judgment was given unto them: and I saw the souls of them that were beheaded for the witness of Jesus, and for the word of God, and which had not worshipped the beast, neither his image, neither had received his mark upon their foreheads, or in their hands; and they lived and reigned with Christ a thousand years.

5 But the rest of the dead lived not again until the thousand years were finished. This is the first resurrection.

6. Salig och helig är den, som del hafver uti första uppståndelsen; öfwer dem hafver den andre döden ingen magt; Utan de warða Guds och Christi Brester, och stola regera med honom i tusende år.

7. Och då tusende år fullkomnade äro, warder Satan lös utur sitt fångelse.

8. Och han skall utgå till att bedraga Öfningarna, som äro på fyra jordens parter, Gog och Magog, på det han skall församla dem i strid; hwilkaas tal är såsom sanden i hafwet.

9. Och de gåfwo sig upp på jordens breddhet, och fringwärfde helgonens läger, och den älsfeliga staden: Och neder af himmelen föll eld af Gudi, och förtärde dem.

10. Och djefwuten, som dem bedraget hade, wardt kastad uti den brinnande sjön, och swaflet, der både willbjuret och den falske profheten stola plågas, dag och natt, ifrån ewighet till ewighet.

11. Och jag såg en stor hwit stol, och en sitta på honom, för hwilkens ansigte skydde jord och himmel; och dem wardt intet rum funnit.

12. Och jag såg de döda stora och små, stå i Guds åsyn, och böckerna worde upplåtna. Och en annan bok wardt upplåten, som är lifsens. Och de döde worde dömda, efter som skrifwit war i böckerna, efter deras gerningar.

13. Och hafwet gaf igen de döda, som deruti woro; och döden och helstwetet gåfwo igen de döda som uti dem woro: och det blef dömdt om hwar och en, efter deras gerningar.

14. Och döden och helstwetet worde kastade uti den brinnande sjön: Denne är den andre döden.

15. Och den der icke wardt funnen skrifwen i Lifsens bok, han wardt kastad i den brinnande sjön.

6 Blessed and holy is he that hath part in the first resurrection: on such the second death hath no power, but they shall be priests of God and of Christ, and shall reign with him a thousand years.

7 And when the thousand years are expired, Satan shall be loosed out of his prison,

8 And shall go out to deceive the nations which are in the four quarters of the earth, Gog and Magog, to gather them together to battle: the number of whom is as the sand of the sea.

9 And they went up on the breadth of the earth, and compassed the camp of the saints about, and the beloved city: and fire came down from God out of heaven, and devoured them.

10 And the devil that deceived them was cast into the lake of fire and brimstone, where the beast and the false prophet are, and shall be tormented day and night for ever and ever.

11 And I saw a great white throne, and him that sat on it, from whose face the earth and the heaven fled away; and there was found no place for them.

12 And I saw the dead, small and great, stand before God; and the books were opened: and another book was opened, which is the book of life: and the dead were judged out of those things which were written in the books, according to their works.

13 And the sea gave up the dead which were in it; and death and hell delivered up the dead which were in them: and they were judged every man according to their works.

14 And death and hell were cast into the lake of fire. This is the second death.

15 And whosoever was not found written in the book of life was cast into the lake of fire.

21. Capitel.

Och jag såg en ny himmel och en ny jord: ty den första himmelen och den första jorden förgingos, och hafvet är icke mer.

2. Och jag Johannes såg den helga staden, det nya Jerusalem nederkomma af himmelen, ifrån Gud, tillredd, såsom en prydd brud till sin man.

3. Och jag hörde en stor röst af himmelen säga: Si Guds Tabernakel ibland menniskorna, och han skall bo med dem, och de skola vara hans folk, och sjelfver Gud med dem, skall vara deras Gud.

4. Och Gud skall astorka alla tårar af deras ögon, och ingen dödd skall sedan vara; icke heller gråt, icke heller rop, icke heller någon wårt warder mer; ty det första är förgånget.

5. Och den der satt på stolen, sade: Si, jag gör all ting ny. Och han sade till mig: Skrif! Ty dessa ord äro wisa och sanna.

6. Och han sade till mig: Det är gjort. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Jag skall gifwa honom som törster af lefwande wattens källa förgåfves.

7. Den som minner, han skall att detta få åga, och jag skall vara honom hans Gud, och han skall vara min son.

8. Men de rådde och otrogne, och grufweitige, och mandråpare, och bolarare, och trolskartar, och afgudadyrkare, och alla lögnaktige, deras del skall vara uti den sjö som brinner med eld och swafwel, hwilket är den andre döden.

9. Och till mig kom en af de sju Änglar, som hade sju skålar fulla med de sju yttersta plågor, och han talade med mig och sade: Kom, och jag will wisa dig Bruden, Lammets hustru.

10. Och han förde mig i andanom på ett stort och högt berg, och wiste mig den stora staden det heliga Jeru-

CHAPTER XXI.

AND I saw a new heaven and a new earth: for the first heaven and the first earth were passed away; and there was no more sea.

2 And I John saw the holy city, new Jerusalem, coming down from God out of heaven, prepared as a bride adorned for her husband.

3 And I heard a great voice out of heaven saying, Behold, the tabernacle of God is with men, and he will dwell with them, and they shall be his people, and God himself shall be with them, and be their God.

4 And God shall wipe away all tears from their eyes; and there shall be no more death, neither sorrow, nor crying, neither shall there be any more pain: for the former things are passed away.

5 And he that sat upon the throne said, Behold, I make all things new. And he said unto me, Write: for these words are true and faithful.

6 And he said unto me, It is done. I am Alpha and Omega, the beginning and the end. I will give unto him that is athirst of the fountain of the water of life freely.

7 He that overcometh shall inherit all things; and I will be his God, and he shall be my son.

8 But the fearful, and unbelieving, and the abominable, and murderers, and whoremongers, and sorcerers, and idolaters, and all liars, shall have their part in the lake which burneth with fire and brimstone: which is the second death.

9 And there came unto me one of the seven angels which had the seven vials full of the seven last plagues, and talked with me, saying, Come hither, I will shew thee the bride, the Lamb's wife.

10 And he carried me away in the spirit to a great and high mountain, and shewed me that great city,

salet nederkomma af himmelen ifrån Gud.

11. Och hade Guds hårlighet, och hans ljus war lika som den allraädlaste stenen, en klar Jaspis.

12. Och han hade en stor och hög mur, den der tolf portar hade, och i portarna tolf Änglar, och instrifna namn, hvilka äro de tolf Israels söners släkters namn.

13. Östan till tre portar, Norden till tre portar, Sunnan till tre portar, Västan till tre portar.

14. Och stadsmuren hade tolf grundwalar, och i dem de tolf Lammet's Apostlars namn.

15. Och den som talade med mig, hade en gyldene rd, der han med måta skulle staden och hans portar, och hans mur.

16. Och staden ligger fyrkant, och hans längd är så stor som bredden. Och han måtte staden med rdn, tolf tusend stadier. Och hans längd, och bredd, och högd äro lika.

17. Och han måtte hans mur hundrade fyra och fyrtio alnar, efter en menniskas mått, som Angelen hade.

18. Och dess murs byggning war af Jaspis; men sletstaden af klart guld, lik twid rent glas.

19. Och stadsmurens grundwalar woro prydd med all dyrbar sten. Första grundwalen war en Jaspis, den andre en Saphir, den tredje en Calcendonier, den fjerde en Smaragd;

20. Den femte en Sardonig, den sjette en Sardis, den sjunde en Chrysolit, den ottonde en Beryll, den nionde en Topazier, den tionde en Chrysopras, den elofte en Spacynth, den tolfte en Amethyst.

21 Och de tolf portar, woro tolf

holy Jerusalem, descending out of heaven from God,

11 Having the glory of God: and her light *was* like unto a stone most precious, even like a jasper stone, clear as crystal;

12 And had a wall great and high, *and* had twelve gates, and at the gates twelve angels, and names written thereon, which are *the names* of the twelve tribes of the children of Israel:

13 On the east three gates; on the north three gates; on the south three gates; and on the west three gates.

14 And the wall of the city had twelve foundations, and in them the names of the twelve apostles of the Lamb.

15 And he that talked with me had a golden reed to measure the city, and the gates thereof, and the wall thereof.

16 And the city lieth foursquare, and the length is as large as the breadth: and he measured the city with the reed, twelve thousand furlongs. The length and the breadth and the height of it are equal.

17 And he measured the wall thereof, a hundred *and* forty *and* four cubits, *according to* the measure of a man, that is, of the angel.

18 And the building of the wall of it *was of* jasper: and the city *was* pure gold, like unto clear glass.

19 And the foundations of the wall of the city *were* garnished with all manner of precious stones. The first foundation *was* jasper; the second, sapphire; the third, a chalcedony; the fourth, an emerald;

20 The fifth, sardonyx; the sixth, sardius; the seventh, chrysolite; the eighth, beryl; the ninth, a topaz; the tenth, a chrysoprasus; the eleventh, a jacinth; the twelfth, an amethyst.

21 And the twelve gates *were*

berlor, hwar för sig; och hwar port var af en perla: och stadens gator wore klart guld. såsom genomskinande glas.

22. Och jag såg der intet tempel uti: Ty Herren allmæktig Gud är Templet deruti, och Lammet.

23. Och staden behöfwer icke sol eller måna, att de stola lysa deruti: ty Guds hårlighet upplyser honom, och des ljus är Lammet.

24. Och Hedningarne som fallge war-da, stolo wandra i des ljus, och Konungarne på jorden stola föra sin hårlighet och åra in uti honom.

25. Och des portar låtas intet till om dagen: ty der warder ingen natt.

26. Och de stola föra Hedningarnas hårlighet och åra in uti honom.

27. Der skall intet infomma som besmitteligt är, eller det styggelse gör och lögn: Utan de som strifne äro i Lammets lefwande bok.

22. Capitel.

Och han wiste mig en klar ålf med lefwande watten, klar som Kristall, den gick ifrån Guds stol och Lammets.

2. Midt uppå hans gator, och på båda sidor wid ålfwen stod lifsens träd, bårande tolfald frukt, och bar sin frukt alla månader. Och löfwen af träden tjente till Hedningarnas helbregda.

3. Dä: intet förbannadt skall wara mer; ut. n Guds och Lammets stol skall blifwa deruti, och hans tjenare stola honom tjena.

4. Och de stola se hans ansigte, och hans namn skall wara på deras anleten.

5. Och natt blifwer icke mer der, och de behöfwa icke ljus, icke heller solens ljus: ty Herren Gud upplyser dem,

twelve pearls; every several gate was of one pearl: and the street of the city was pure gold, as it were transparent glass.

22 And I saw no temple therein: for the Lord God Almighty and the Lamb are the temple of it.

23 And the city had no need of the sun, neither of the moon, to shine in it: for the glory of God did lighten it, and the Lamb is the light thereof.

24 And the nations of them which are saved shall walk in the light of it: and the kings of the earth do bring their glory and honour into it.

25 And the gates of it shall not be shut at all by day: for there shall be no night there.

26 And they shall bring the glory and honour of the nations into it.

27 And there shall in no wise enter into it any thing that defileth, neither *whatsoever* worketh abomination, or *maketh* a lie: but they which are written in the Lamb's book of life.

CHAPTER XXII.

AND he shewed me a pure river of water of life, clear as crystal, proceeding out of the throne of God and of the Lamb.

2 In the midst of the street of it, and on either side of the river, was there the tree of life, which bare twelve manner of fruits, and yielded her fruit every month: and the leaves of the tree were for the healing of the nations.

3 And there shall be no more curse: but the throne of God and of the Lamb shall be in it; and his servants shall serve him:

4 And they shall see his face; and his name shall be in their foreheads.

5 And there shall be no night there; and they need no candle, neither light of the sun; for the

och de stola regera ifrån ewighet till ewighet.

6. Och han sade till mig: Dessa ord äro wisa och sanna. Och HERren, de helga Propheters Gud, sände sin Ängel, att wisa sina tjenare hwad ske skall innan kort tid.

7. Och si, jag kommer snart: Salsig är den som håller Prophetians ord i denna bok.

8. Och jag är Johannes, som hörde och såg detta. Och sedan jag hade det hört och sett, föll jag ned att tillbedja för Ängelens fötter som mig detta wiste.

9. Och han sade till mig: Se till, att du gör det icke: ty jag är din medtjenare och dina bröders, Propheternas, och deras som hålla denna boks ord: Tillbed Gud.

10. Och han sade till mig: Besegla icke denna Prophetias ord i denna bok: ty tiden är när.

11. Den som ond är, han warde ännu ond, och den som oren är, han warde ännu oren: Men den som fromm är, han warde ännu frommare; och den hellig är, warde ännu helligare.

12. Och si, jag kommer snart och min löhn med mig, till att wedergålla hwår och en såsom hans gerning är.

13. Jag är A och O, beghynnelsen och änden, den förste och den sifte.

14. Salige äro de som hålla hans bud: På det deras magt skall wara i lifsens tråd, och ingå genom portarna i staden.

15. Ty utan till äro hundar och trollslarlar, och bolare, och mandräpare, och afgubadyrfare, och alle de som älska och gdra lögnen.

16. Jag, Jesus, sände min Ängel, att han skulle bethga eder detta i församlingarna. Jag är Davids rot och älgte, en klar morgonstjerna.

Lord God giveth them light: and they shall reign for ever and ever.

6 And he said unto me, These sayings are faithful and true: and the Lord God of the holy prophet sent his angel to shew unto his servants the things which must shortly be done.

7 Behold, I come quickly: blessed is he that keepeth the sayings of the prophecy of this book.

8 And I John saw these things and heard them. And when I had heard and seen, I fell down to worship before the feet of the angel which shewed me these things.

9 Then saith he unto me, See thou do it not: for I am thy fellow servant, and of thy brethren the prophets, and of them which keep the sayings of this book: worship God.

10 And he saith unto me, Seal not the sayings of the prophecy of this book: for the time is at hand.

11 He that is unjust, let him be unjust still: and he which is filthy, let him be filthy still: and he that is righteous, let him be righteous still: and he that is holy, let him be holy still.

12 And, behold, I come quickly; and my reward is with me, to give every man according as his work shall be.

13 I am Alpha and Omega, the beginning and the end, the first and the last.

14 Blessed are they that do his commandments, that they may have right to the tree of life, and may enter in through the gates into the city.

15 For without are dogs, and sorcerers, and whoremongers, and murderers, and idolaters, and who-soever loveth and maketh a lie.

16 I Jesus have sent mine angel to testify unto you these things in the churches. I am the root and the offspring of David, and the bright and morning star.

17. Och Anden och Bruden säga: Kom! Och den det hörer, han säge: Kom! Och den der törster han komme. Och den der vill, han tage lifsens watten för intet.

18. Men jag bethgar hwar och en som hårer Prophetians ord i denna bok: So som lågger något hårtill, på honom skall Gud lägga de plågor, som skrifne äro i denna bok.

19. Och om någon tager något ifrån denna boks Prophetias ord, hans del skall Gud borttaga uter lifsens bok, och utur den heliga staden, och utur det som skrifwit är i denna Bok.

20. Det säger han, som wittnesbörd bår hårtill: Ja, jag kommer snart: Amen, Ja, som HERRE JESU!

21. Wår HERRES JESU Christi nåd wære med eder alla! Amen.

17 And the Spirit and the bride say, Come. And let him that heareth say, Come. And let him that is athirst come. And whosoever will, let him take the water of life freely.

18 For I testify unto every man that heareth the words of the prophecy of this book, If any man shall add unto these things, God shall add unto him the plagues that are written in this book:

19 And if any man shall take away from the words of the book of this prophecy, God shall take away his part out of the book of life, and out of the holy city, and from the things which are written in this book.

20 He which testifieth these things saith, Surely I come quickly: Amen. Even so, come, Lord Jesus.

21 The grace of our Lord Jesus Christ be with you all. Amen.

